

Giới thiệu Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert

Bởi vì gia đình nguyên nhân, cùng đường dưới nghĩ tới xuất ngoại mạ vàng ứng hộ khách nhu cầu, đến Amazon rừng cây chụp ảnh hần gặp phải một kiện thực cô quái sự tình. Sau đó hần thể nhưng phát hiện chính mình có được một cái thần kỳ địa phương. Từ đây hần đi lên toàn cầu cung ứng thương con đường, mở ra chính mình xuất sắc ngoạn mục nhân sinh chi lộ...

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Mạ vàng

Chương 1: Mạ vàng.

Ngồi ở gian phòng giường xếp ~ lên, Phuong Viễn Sơn khẽ cắn môi còn là cấp bao đức hải gọi điện thoại.

"Này, là túi mập mập sao?"

"Người nào tiện ~ người nửa đêm nhiều người Thanh Mộng a!"

"Không biết như vậy hội giảm thọ sao?"

Nghe được túi đức hải trung khí mùi phần thanh âm của, Phuong Viễn Sơn khoe miệng tét nứt ra, hừ về mặt đau khổ nói: "Đại tráng a ~ muốn nói với người một ít chuyện, người ở đây thánh sao?"

Tĩnh hồn lại túi đức hải nói: "Là nhô sơn a! Người nửa đêm gọi điện thoại có chuyện gì a?"

"Đã biết, nửa đêm gọi điện thoại cho ta là gặp phải việc khó gì đi!" "Không có việc gì, người cứ việc nói! Có thể làm ca đều giúp người làm."

"Là như vậy! Đây nì, gần nhất nghĩ ra nước độ mạ vàng, lộng một hải quy bồi cảnh trở về. Học phí cùng sinh hoạt phí đều giải quyết, chính là tiền ký quỹ một thời không có biện pháp hồi môn, muốn cùng người tạm thời tá dụng một chút."

"Chỉ dùng nửa năm, đây án ngân hàng đương kỳ lãi suất gấp đôi cho người phó lợi tức. Người thấy có được không?"

"Người một nhị hàng, lên hơn một năm ban cho người lên choáng váng còn là thế nào! Cùng ca tá ít tiền áp a áp ứng, quanh co lòng vòng nửa ngày. Còn cái gì tạm thời mượn dùng, gấp đôi lợi tức? Ca soa người về điểm này lợi tức a?"

"Xuất ngoại độ mạ vàng là chuyện tốt a, tiết kiệm mỗi ngày ở nhà mọi người móc meo. Tập hào còn là tương đi?"

Bị băng bó đức hải tốt cho ăn rít gào, oán trách Phuong Viễn Sơn, cúp điện thoại còn là về mặt ngượng ngùng cười. Túi đức hải còn là trước sau như một cấp lực, để cho hần gần nhất tràn ngập về lo lắng trong lòng linh, cảm giác đều thấu sáng lên một chút. Nhân gian tự có chân tình ở a ~

Tướng mạo phổ thông, vóc người phổ thông, gia đình càng bi thời Phuong Viễn Sơn, hoàn toàn khả dĩ đương dốc lòng điện ảnh mô hình.

Tốt nghiệp từ quốc nội một khu nhà tam lưu đại học hần, tốt nghiệp sau đó gia nhập mang mang cầu chức trong đại quân, kết quả có thể nghĩ.

Ở thị trường nhân tài đi vòng vo chừng mấy ngày hần, tối hậu tìm một phần đẩy mạnh tiêu thụ bảo hiểm công tác, phạm hơn mười ngày một phân tiền một bắt được. Lời nói quê mùa nói rất hay: "Một người mại bảo hiểm, toàn gia không biết xấu hổ." Lời tuy khó nghe, nhưng bên trong ý tứ cũng không khó lý giải.

Phuong Viễn Sơn cầm truyền đơn, hậu trừ kiểm bị ở lối đi bộ đẩy mạnh tiêu thụ hai ngày! Đi ngang qua người của sẽ vội vã đi qua, sẽ lời nói bệnh tâm thần! Khiến cho hần nan kham cực kỳ. Bất đắc dĩ dưới tình huống, hần bắt đầu đã cùng học đàn chủ ý.

Phuong Viễn Sơn trong đám bạn học, tốt nghiệp liền kết hôn có khối người, thậm chí có hiện tại đều ôm oa. Ở cùng học đàn lý khoe khoang thần侃 một phen, nhưng thật ra có hai nữ sinh hỏi thăm một chút, hỏi thăm qua hậu thuyết: "Yêu cùng lão công thương lượng một chút."

Lúc? Lúc cũng chưa có. Hần chim cánh cụt hào trực tiếp bị kéo hắc. Chưa từ bỏ ý định hần tìm được chim cánh cụt hào hừ khừ bỏ thêm một chút, kết quả chim cánh cụt toát ra một vấn đề: "Tên của người?"

Phản thứ nhất công tác vô tặc mà chấm dứt Phuong Viễn Sơn, hừ đi tìm phân tổng thức ăn nhanh. Phần công tác này nhưng thật ra phạm mấy tháng, đáng tiếc khoái xan điểm đảo bể, hần cũng theo đó thất nghiệp. Sau lại tìm phân vòng quản công tác, cái này rốt cuộc ổn định rồi.

Tiền lương tuy rằng không cao, nhưng người nhưng thật ra dễ dàng. Hần lại đang online chú sách mấy người tài khoản, bắt đầu 'Cà đan'. Bắn vào hần

một phút đồng hồ quá 200 chữ tốc độ tay, thu nhập cũng không tệ lắm.

Phuong Viễn Sơn dưỡng phụ mẫu chẳng biết từ đâu nghe nói hán hiện tại thu nhập tốt, bắt đầu rồi bóc lột thậm tệ. Đầu tiên là đi những năm này công on nuôi dưỡng làm lý do, để cho hán móc ra hơn một tháng tích súc. Đón hán cái kia đại học ba năm chưa cho hán gọi điện thoại tới muối muối, hựu dĩ sây thai vì danh phải đi hán còn thừa lại dự trữ kim.

Kế tiếp được rồi! Luôn luôn điện thoại luôn luôn một người tiếp một người, bên kia dưỡng phụ mẫu đánh xong, trên mặt nổi muối muối hựu đánh tới. Phuong Viễn Sơn phải không kham kỳ nhiều, thế nhưng lại không thể làm gì.

Nói cho cùng, Phuong Viễn Sơn còn là một nhó thân tình người của, tuy rằng không phải ruột thịt! Nhưng những năm này công on nuôi dưỡng, hán cũng khắc trong tâm khảm. Nhưng "Trong nồi không có, trong bát không nên?"

Phuong Viễn Sơn ở là lão bản cung cấp 5 thước vuông ký túc xá, bên trong ngoại trừ hé ra sàng cái gì cũng không bỏ xuống được, một điểm tùy thân vận vật cũng trong trường học hoài cụ gì đó đều đặt ở bên ngoài trường máy trong phòng.

In tờ nét cung cấp hai đồn công tác xan. Thế nhưng còn có một đồn yếu tự mình giải quyết đi? Điện thoại di động phí chỗ xung yếu đi? Online thỉnh thoảng 'Đào đàn' còn muốn chính hán bỏ tiền ra, sờ dĩ không có biện pháp dưới, chỉ có thể tạm thời cắt đứt liên lạc.

Công tác đã hơn một năm, để cho hán khắc sâu biết bối cảnh tác dụng. Bối cảnh khả năng bao quát hợp lại đa, quan hệ, giá trị con người chờ một chút! Nhưng có một chút phải không nhưng phủ nhận, đó chính là bằng cấp.

Bằng cấp không phải là năng lực, nhưng người liên bằng cấp cũng không có, ai biết người năng lực thế nào?

Ở vòng quản công tác hơn, Phuong Viễn Sơn cũng thử khứ phỏng vấn kỹ cái xí nghiệp. Phía trước đều tốt, chính là hỏi bằng cấp thì, vừa nghe là một không biết tên tam lưu tốt nghiệp đại học, kết quả người đều là một câu nói: "Chúng ta hiểu, người về trước đi chờ thông tri đi!"

Đã chết tâm Phuong Viễn Sơn, đập đập thật thật làm lên vòng quản cùng cả đàn đại nghiệp, một tổ chính là đã hơn một năm. Thắng đến dưỡng phụ mẫu lần thứ hai nghe được tin tức của hán.

Lúc này được rồi, dưỡng phụ mẫu mang theo hai người đường thúc bá với hán cái kia muối muối trực tiếp giết tới cửa đến. Chỉ vào Phuong Viễn Sơn mũi mắng to không ngừng: "Bạch nhãn lang, ngỗ nghịch tử, còn không bằng nuôi con chó và vãn vãn!" In tờ nét lão bản vừa vận đến lấy tiền, lúc đó liền đem hán tiền lương cấp kết liễu.

Vốn có đã kế hoạch xong người một nhà sanh Phuong Viễn Sơn, chỉ chờ cạn nửa hai năm, trong tay có tiền sau đó hán liền làm thực thể điểm gia vòng điểm tổng hợp thế. Internet gia tốc thực thể phát triển, thực thể phát triển cũng kéo hậu cần thẳng đường, hán tin tưởng tương lai mua sắm tương càng thêm xu hướng vu vòng cầu.

Đáng tiếc người định không bằng trời định, nuôi cha mẹ đột nhiên xuất hiện triệt để quấy rầy hán bố cục. Lúc này hán lấy ra một nửa tích súc 'Tứ vạn khó' ! Mới đem dưỡng phụ mẫu hồng đi.

Hán dưỡng phụ mẫu lúc đi nghiêm khắc cảnh cáo hán: "Nếu như lần sau chơi tiếp tiêu thất, bọn họ lão hai cái liền không trở về, do hán phụ trách cật hát lạp tát!"

Dưỡng phụ mẫu đi sau đó, vòng quản công tác cũng kiên không được Phuong Viễn Sơn, ở Thành trung thôn tìm một phòng ở an định lại, mà bắt đầu đi ra ngoài tìm việc làm.

Tìm hai ngày cũng không có manh mối! Ngoại trừ vòng quản hán thực sự nghĩ không ra còn có cái gì công tác khá dĩ một bên làm việc, một bên cà đàn!

Ngay hán không có đầu mối là lúc, hai ngày trước 'Chim cánh cụt' hòm thư dậm một phong quảng cáo tin để cho hán thấy được ánh rạng đông.

Phản này quảng cáo là Bra-xin tự trả tiền lưu học đề cử, bên trong cận kề giới thiệu Bra-xin các học phù, cùng với cần các loại điều kiện.

Thấy quảng cáo Phuong Viễn Sơn mắt chính là sáng ngời, hải quy không phải là bối cảnh sao? Bên trong thuyết chích phải hao phí tương đương với Hoa Hạ tiền 4 vạn nguyên cũng có thể đi Bra-xin lưu học.

Nhưng nhìn đến phía không khỏi một trận đờ ra! Lưu học không chỉ có cần thất tám vạn tiền ký quỹ, nhưng lại không được tự trả tiền du học sinh làm đài lương hoạt động. Đây không phải là rút củi dưới đáy nồi sao? Không ngờ như thế đây đến người quốc gia chỉ có thể tiêu phí, vẫn không thể kiếm tiền?

Vò đầu bứt tai suy nghĩ mấy ngày Phuong Viễn Sơn, vẫn cảm thấy xuất ngoại du học đối trước mắt hán mà nói là đường ra duy nhất. Thế nhưng tiền từ đâu đến? Về sinh hoạt phí hán cũng không phải buồn, cà đàn không làm được, bắt chảnh hảo xuất ngoại sao? Có thể làm đại cầu, hán một năm này đa cũng nhận thức vài một lớn vòng điểm chủ, kiếm một sinh hoạt phí chắc là một vấn đề gì.

Thế nhưng tiền ký quỹ cho hán hơi ở! Trước dự trữ cũng chỉ cú giao một tiền ký quỹ, còn bị dưỡng phụ mẫu muốn đi phân nửa. Hiện tại được rồi, vừa cú học phí.

Tá? Nghĩ vậy một tự hán cũng là hơi vạn phần. Ngược lại không phải là thuyết hán không có bằng hữu, tẩn cổ còn có tam hai người tri kỷ nì, huống hán!

Đề cho hán khổ sở là thế nào mở cái miệng này? Tuy rằng tiền ký quỹ là trở về, thế nhưng thất tám vạn phóng ngân hàng đều có thật nhiều lợi tức, không khẩu rằng trắng thế nào lấy chồng già mở miệng.

Túi đức hải chính là của hán tri kỷ! Đại học ba năm trên dưới cửa hàng, liên thi ~ cổ lên nếp may có mấy người người đều là nhất thanh nhị sở. Túi đức hải hình thể to lớn, người tổng biệt hiệu 'Túi mập mạp', niệm nhanh chính là 'Cao to lên', rất là uy phong một đoạn thời gian.

Đại học vài túi đức hải đối với hán chiêu cổ có thừa! Túi đức Hải gia là tây bộ, nhờ vào tây bộ đại khai phát, nhà hán cũng là quá. Lão đầu mỗi tháng đúng hạn gửi tiền 5K, hán liền mỗi ngày hô bằng hoá hũ, hồ cật hải bỏ vào, từ năm thứ nhất đại học còn là túi đại trắng, năm thứ hai đại học trực tiếp tiến giai túi mập mạp.

Mỗi quay về chỉ cần là ăn hát từ không rơi xuống Phuong Viễn Sơn, từ kéo cứng rắn tím cũng phải giữ hán gọi lên, khiến cho hán cũng tiểu mập một trận. Bình thường thẳng cật thẳng hát, Phuong Viễn Sơn cũng nghiêm chỉnh. Sau lại hoá trang đức hải chăm chú nói chuyện một hồi, túi đức hải biết tình huống của hán sau đó, dần dần biến thành đối với hán những phương diện khác chiêu cổ.

Sáu người cửa hàng ký túc xá, sau khi tốt nghiệp hai năm chỉ có hai người bọn họ còn có liên hệ, những người khác đều các bốn đông tây, thỉnh thoảng cùng học đàn mạo một phao cũng là thoáng qua tức thế.

Điện thoại đánh xong,... Tiền ký quỹ cũng có hạ lạc, Phuong Viễn Sơn cảm kích hơn cũng là ám thờ dài một hơi.

Phía dưới chính là các loại thủ tục ~ do vì tự trả tiền lưu học thả là Bra-xin loại này nam Mỹ châu quốc gia, thật là nhiều cứng nhắc điều kiện đều phải rơi chậm lại rất nhiều.

Trở ngại xuất ngoại du học vấn đề lớn nhất chính là ngôn ngữ, thật nhiều quốc gia tự trả tiền lưu học đều cần thi 'Nhã tư' 'Nhờ phúc' các loại, nhưng Bra-xin sẽ không có vấn đề này, hán khả dĩ sau khi rơi xuống đất lại học.

Một cái nữa lệnh Phuong Viễn Sơn động tâm chính là địa phương tiêu phí xoay ngang, Bra-xin tiêu phí xoay ngang cùng nước Hoa là không sai biệt lắm.

Làm phát triển trung, quốc gia người nổi bật, Bra-xin nói như thế nào cũng là ngoại quốc a! Chỉ cần là ngoại quốc trở về, đó chính là hải về, ai còn hỏi người là người nào hải?

Một lễ bái thời gian giữ nên làm tay của tiếp theo đều xong xuôi, phía dưới chính là dài dòng đợi. Lúc đó ở tư cách xét duyệt thì nghe được yếu sở hộ khẩu nhưng làm hán khó phá hủy, trở lại nã? Tường cũng không muốn tường hậu quả là dạng gì.

Kết quả Phuong Viễn Sơn đột phát kỳ tường, từ công tác tổ thành chạy đến Giang Bắc lão gia đồn công an, cùng người ở bên trong thuyết: "Trong sở hộ khẩu rút, cần bổ bạn một." Nộp năm mươi khối kịch liệt, xê chiều hôm đó liền lấy được sở hộ khẩu.

Nửa tháng hậu bắt được thư thông báo trúng tuyển Phuong Viễn Sơn kinh hi nãy ra! Hán thân thỉnh là một khu nhà không biết tên gà rừng đại học, đi qua kỳ thực cũng là tất nhiên.

Nhưng vấn đề là hán ở trường học khai giảng hai tháng trước tài xin, nhanh như vậy hãy thu đến thư thông báo trúng tuyển, thật là vui mừng ngoài ý muốn. Phía dưới chính là đợi tư cách xét duyệt kết quả.

Không đề cho hán chờ đợi quá lâu, thị thực ở trường học khai giảng tiền nửa tháng cũng xuống. Bắt được thị thực thì, Phuong Viễn Sơn kích động hoa chân múa tay vui sướng, bọn ta hiện tại cũng gần là xuất ngoại du học nhân viên, lạp lạp lạp. . . .

Cấp dưỡng phụ mẫu viết phong thật dài đăng ký tín lúc, Phuong Viễn Sơn leo lên đi tới Bra-xin chuyển bay. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Đắc mà phục thất

Bra-xin là nam Mỹ châu diện tích lớn nhất, nhân khẩu tối đa, kinh tế phát triển nhất quốc gia, đồng thời rừng rậm bao trùm tỷ số cũng ổn cư thế giới tiền tam nhóm!"Manaus" 'Lâm Bra-xin Amazon châu tỉnh lệ thành thị, cũng vẫn được xưng là 'Rừng rậm chi thành' ! Chỗ 'Hắc Hà' với 'Bạch sông' đổ vào chỗ, là Bra-xin nhân khẩu thứ tám đa thành thị, có 'Amazon trái tim' mỹ dự.

Chỗ ngồi này hơn một vạn bốn ngàn ki-lô-mét vuông trên đất, nguyên trụ dân liền đạt tới hai trăm vạn. Đến đây ngắm cảnh du lịch người, vô luận đông hạ đều nối liền không dứt, ùn ùn kéo đến! Phuong Viễn Sơn ngay nối liền không dứt trong đám người đến nơi này!

Làm tự trả tiền lưu học hẳn cũng không cái kia lịch sự tao nhã, thời gian tới nơi này du ngoạn, hẳn tới nơi này nguyên vụ nước hẳn nội vãng điểm nhà trên yêu cầu.

Phuong Viễn Sơn ở sự khác nhau hơn, học tập còn là rất nghiêm túc. Đến trường đại học này ba tháng, cơ bản giao lưu đã không thành vấn đề.

Đêm qua hẳn quốc nội nhà trên cùng hẳn giảng thuyết: "Một thường xuyên đến bọn họ cửa hàng nữ khách, muốn điểm Amazon hồ điệp nguyên sinh thái ảnh chụp."

"Chỉ cần ảnh chụp đẹp, tiền không là vấn đề! Dĩ nhiên, nếu như có thể bắt được hi hữu hồ điệp giống vậy thì càng tốt hơn."

Thiếu tiền thiếu đến nội thương Phuong Viễn Sơn, nghe được thuyết 'Tiền không là vấn đề', suốt đêm liền từ chạy tới 'Manaus'.

Tách ra dòng người Phuong Viễn Sơn một thân một mình bước lên đi trước rừng mưa lộ!

Hắn bản ý là ở phụ cận phong cảnh danh thắng khu hạo hạo phách điểm ảnh chụp là được! Thế nhưng bây giờ du ngoạn đây sóng tích quyền toàn thế giới, càng là này phong cảnh ưu mỹ, vết người rất hiếm địa phương, thế giới nhân dân càng là tụ tập vãng cảnh.

Vừa đi Phuong Viễn Sơn vừa mắng: "Đều cũng có tiền đốt hoang, có cái kia tiền tới chỗ nào chơi không vui? Không nên đến lúc này nguyên thủy trong rừng rậm đến!"

Dùng gậy gộc đánh đuổi mấy cái cản đường xà, Phuong Viễn Sơn bắt đắc dĩ mắng. Liên những nguyên thủy trong rừng rậm đều bình thường gặp được này nếu nói lư hữu ~ trong đó còn có mấy người là cùng bào, ai! ~

Khô bại mũi hôi là cây thái ở phía trên thẳng một mắt cá chân, đi đến bây giờ hẳn liên một con bướm đều không phát hiện, đan phản cameras lý chỉ có tấm vẽ phong cảnh chiếu.

Tiệm hành tiệm viễn Phuong Viễn Sơn không có chú ý tới, hẳn đã tiến nhập rừng thâm ở chỗ sâu trong. Chính là ở địa phương sinh sống đã nhiều năm người của cũng không dám chân chính tiến nhập Amazon rừng thâm ở chỗ sâu trong.

Nhìn trong rừng rậm thái đập đi ra ngoài lộ từ từ tiêu thất, thả trên đường cỏ dại mọc thành bụi, bụi cây khắp nơi trên đất hẳn mới cảm giác được không thích hợp. Hẳn lúc đi ra cái gì cũng một đái, ngoại trừ cameras cùng giấy chứng nhận còn có trong bao một túi lưới, khác cũng chưa có!

Xuống phi cơ thời gian vì tốc chiến tốc thắng, liên chai nước chưa từng đái, về phần ăn! Nga một hai đôn hẳn là không quan tâm.

Nhất tâm chích nhìn chăm chăm trên đường khả năng xuất hiện hồ điệp, Phuong Viễn Sơn hiện tại liên lộ tuyến đều không rõ không rõ, ngực bắt đầu thấp thỏm bất an, là lục lọi phản hồi ni, còn tiếp tục đi trước? Trừ trừ một hồi, rốt cuộc là tiền ký quỹ chiến thắng lý niệm.

Hựu về phía trước đi bộ một giờ, lúc này sắc trời đã gần đến buổi trưa, món bao tử bắt đầu thâm thi kêu ~ đề xuống món bao tử đôi quá cảm, Phuong Viễn Sơn kể tục nã cây gây trúc gỗ cỏ dại, bụi cây.

Tháng mười một thiên ở quốc nội đã bắt đầu kết băng, có thậm chí đều hạ tuyết. Mà ở 'Manaus' nhưng vẫn là khốc nhiệt mùa ~ tối cao ôn đều đạt tới bốn mươi độ!

Vì tìm được trốn hồ điệp, Phuong Viễn Sơn tìm cây cây gây trúc, dọc theo đường đi vừa đi vừa xao. Đáng tiếc, gặp phải mấy con thật sự là phổ thông!

Đột nhiên, một gốc cây tiểu Kiều mộc rễ cây trung bay ra một con màu xanh da trời hồ điệp, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống lóe ra mộng ảo vậy màu xanh da trời.

Đêm qua hẳn cũng bù lại một chút hồ điệp tri thức, dĩ nhiên! Hẳn bù lại tất cả đều là trân quý nhất hồ điệp chủng loại, nhưng mà trước mặt lúc này con bướm cũng không khi hẳn bù lại nhóm.

Xuất ra cameras Phuong Viễn Sơn chính là cho ăn ca ca ca ~

Phách hoàn ảnh chụp, con kia bay đi hồ điệp trên không trung tha mấy vòng dừng ở một gốc cây thấp bé bụi cây lên, rữ xuống lam bạch giao nhau cánh tản mát ra kim chúc vậy khuynh hướng cảm xúc.

Phuong Viễn Sơn rón rén xuất ra trong túi đeo lưng co duỗi túi lưới, trừu ~ ra cột,

Sau đó từ từ đến gần con bướm.

Túi lưới vào đầu chụp xuống, bị bám gió nhẹ khả năng để cho con bướm cảm thấy dị dạng, lúc này con bướm nhanh chóng giương cánh phi cao.

Đáng tiếc vẫn là đã muộn, ở Phuong Viễn Sơn mỗi phút hai trăm chữ tốc độ tay phản ứng hạ, con bướm số phận đã quyết định.

Một chút bao lại, Phuong Viễn Sơn lập tức trên không trung đầu một vòng, sử hồ điệp dán thật chặt túi lưới, sau đó cấp tốc đề xuống đất.

Nhìn lật tẩy hồ điệp, Phuong Viễn Sơn cười ha ha: "Bản mo-rát, theo ta chơi bầu trời người còn non điểm."

Hồ điệp nhưng thật ra trào ~ ở, nhưng là thế nào bảo tồn? Trang trong bình rất nhanh sẽ chết rồi, cầm ở trong tay? Hân cũng không biết ở đây rốt cuộc có nhường hay không trào hồ điệp, vạn nhất là phạm pháp nữ?

Hân vốn là mục tiêu chính là phách điểm ảnh chụp, dải một túi lưới chỉ là vô ý thức hành vi mà thôi, không có tổ bắt được hồ điệp hậu chuẩn bị. Nhìn trong túi hồ điệp, cũng là một trận khó khăn.

Thăng thần thả đi, quay về với chính nghĩa ảnh chụp cũng vô. Bất quá nghĩ đến bắt được xinh đẹp hồ điệp sẽ có thêm vào thù lao, còn là quyết định cấp đối phương gọi điện thoại. Thấy trên điện thoại di động hai cách tín hiệu, Phương Viễn Sơn chính là một trận may mắn.

Nhận được điện thoại của hân bên kia nói: "Làm sao vậy, có đúng hay không ảnh chụp được rồi? Tiểu tử ngươi tốc độ khá nhanh a!"

Phương Viễn Sơn cười nói: "Không riêng ảnh chụp được rồi, còn bắt một hồ điệp, cũng không biết đối phương nhìn lên, chừng mắt?"

"Nga! Phải, cái gì hồ điệp a? Không nên là quán ven đường a, vậy ngay cả phí chuyên chở cũng không đủ."

Hướng về lật tẩy nhìn một chút nói rằng: "Quán ven đường đến không đến mức, đây đêm qua cũng nhìn thật nhiều hồ điệp giống, chính là không thấy được con này."

Bên kia vừa nghe, liên cái gì giống cũng không biết, nhất thời nói: "Vậy ngươi phách một ảnh chụp cho ta xem."

Cúp điện thoại, Phương Viễn Sơn lấy điện thoại di động ra số liệu sợi dây gắn kết ăn ảnh cơ, giữ ảnh chụp bản sao tám vé hậu càng làm số liệu tuyến cầm xuống tới.

Giữ ảnh chụp truyền đi một hai phút bên kia điện thoại vang lên ~ xoa bóp miễn đề nói: "Này!"

Bên kia không đợi hân nói liền vội là lên: "Ngươi con bướm là thiệt hay giả? Mau nói cho ta biết!"

Phương Viễn Sơn đầu óc mơ hồ thuyết: "Cái gì thiệt hay giả? Chúng ta hiện tại đều ở đây trong rừng rậm ni, không phải là một con bướm sao, ta còn lấy cái gì giả cho ngươi xem, ngươi chờ đây sẽ cho ngươi phách tám vé."

Đề điện thoại xuống, hướng về phía hồ điệp từ các độ lớn của góc vừa một trận cuồng phách, sau đó đem ảnh chụp giàu to rồi quá khứ. Lúc này vẫn đợi hơn mười phần chung bên kia tài gọi điện thoại tới: "Ồ đây không?"

"Dạ ở đây, làm sao vậy, đến bây giờ tài đáp lời? Có muốn hay không, không nên đây đề lại rút."

Bên kia vừa nghe nói yếu phóng roi, khí cấp bại phôi nói: "Ngươi điên mất rồi, ngươi biết đó là cái gì hồ điệp sao? Đó là 'Quang minh nữ thần điệp' ! Đây chính là hơn mười vạn hồ điệp!"

Vừa nghe nói là hơn mười vạn hồ điệp, Phương Viễn Sơn cũng có chút há hốc mồm. Điều không phải hân không kiến thức, hơn mười vạn gì đó nhiều lắm. Nhưng mà một con bướm chỉ đáng giá hơn mười vạn, còn là làm hân tương đối kinh ngạc, tận lực bồi tiếp mừng như điên!

Vội vã quay đầu nhìn con này hơn mười vạn hồ điệp, nắm túi lưới can địa thủ đều có điểm run. Đoạn thời gian gần nhất bị tiền thiếu chút nữa ép điên hân, thực sự thái cần tiền.

Nghe được Phương Viễn Sơn đột nhiên không có thanh âm, đối diện vội vã 'Uy uy uy' vài tiếng, nghe được hân trả lời một tiếng mới nói: "Ngươi bây giờ nhu chuyện cần làm chính là nhanh đưa nó chế thành tiêu bản, như vậy mới tốt bảo tồn."

"Tốt nhất là hiện tại trở về đầu, bắt người liền làm, chết cùng sống làm được khác nhau rất lớn, đây hiện tại liền đem phương pháp luyện chế truyền tới người hôm thư lý."

Phương Viễn Sơn thận trọng nắm bắt bộ điệp vồng đề xuống đất, phòng ngừa con này tên gì 'Quang minh nữ thần điệp' bay ra ngoài. Chờ trào ỏn sau đó tài thờ dài một hơi, lau một cái trên đầu tịnh không tồn tại đồ mồ hôi.

Giữ túi lưới cột trực tiếp kéo, dẫn theo túi lưới, Phương Viễn Sơn hướng về lúc tới phương hướng đi đến.

Đi vòng vo sắp tới một giờ hân lại trở về tại chỗ, nhìn trên mặt đất nguyên lai thả đập đi ra ngoài vết chân một trận há hốc mồm, cái này hoàn toàn lạc đường.

Nghĩ quay về với chính nghĩa cũng lạc đường, thăng thần cứ tiếp tục đi tới, nói không chừng năng gặp phải người đâu! Mang theo loại này mình thoải mái Phương Viễn Sơn hựu về phía trước đi về phía trước nửa giờ.

Dọc theo đường đi vừa đói vừa khát hân lúc này mới chính thức sợ lên, quang minh nữ thần điệp mang tới chấn động đã sớm ném sau ót.

Chu vi hoàn toàn vậy rừng rậm, thỉnh thoảng tiếng chim hót, chờ hân quay đầu đi tìm thì đã sớm yếu vô tung ảnh. Ngày bắt đầu chậm rãi ngã về tây, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng bắt đầu dần dần trầm xuống.

Cẩn rằng kế tục về phía trước đi tiếp bán tiếng đồng hồ, đột nhiên phía trước rừng rậm xuất hiện một mảnh bạch sắc, ở hoàn toàn như nhau chỉ là nhan

sắc sâu cạn không đồng nhất trong rừng rậm, một mảnh bạch sắc với hần mà nói đơn giản là người cứu mạng rơm rạ.

Chờ đi tới bạch sắc trước mặt thì mới phát hiện, nguyên lai chỉ là một đồng loạn thạch. Trong đó có mấy người hủ phôi công vòm, công vòm thượng cổ lão tang thương khí tức, làm hần không tự chủ được sờ trường sờ soạn đi tới, cảm thụ được mấy nghìn năm tiền huy hoàng sáng sủa địa văn minh.

Tuy rằng hần không biết vì sao nơi này có từ xưa cửa đá, thế nhưng ở đây đặc thù lâm ở chỗ sâu trong xuất hiện một mảnh đồng loạn thạch, khẳng định điều không phải thiên nhiên hình thành.

Vuốt cửa đá tay của chạm đến một nhô ra hòn đá, theo bản năng chính là một khu. Đứng ở cửa đá phía dưới Phurong Viễn Sơn thấy trên cửa đá phương rừ xuống tiếp theo phiến màn sáng, bao phủ toàn thân của hần.

Màn sáng tựa như tảo mã vạch vẩy ở Phurong Viễn Sơn trên người quét nhìn mấy lần,... Sau đó màn sáng lóe lên liền biến mất không thấy.

Phurong Viễn Sơn từ nơi này mê huyền vẩy màu sắc trung thanh tĩnh hậu, nhanh lên ở toàn thân cao thấp tra nhìn, xem có cái gì ... không không đồng dạng như vẩy địa phương, vạn nhất cái này không giải thích được màn sáng đại có bệnh độc gì đó bệnh khuẩn, vậy hần liền thực sự liên tử cũng không biết chết như thế nào được.

Toàn thân cao thấp tra tìm hai lần, phát hiện không có gì khác thường hần tạm thời yên lòng. Lúc này vội vàng nhìn một chút túi lưới lý cái gì quang minh nữ thần điệp.

Lúc này vừa nhìn nhất thời cực kỳ bi thương, con bướm dĩ nhiên tiêu thất. Chưa từ bỏ ý định hần vội vàng bắt đồng loạn thạch chuyển động đứng lên, mong muốn nó dừng lại ở đâu một trên tầng đá.

Hiện thực nói cho hần biết hơn mười vạn đã bay đi, nhìn trong tay túi lưới hựu nhìn lúc này phiến đồng loạn thạch, tâm tình diệt ròi xuống đáy cốc.

Than thở vòng vo hai vòng chuẩn bị ngồi xuống nghỉ ngơi một chút thời gian, ngực truyền đến một trận đau nhức. Che ngực song ~ chân một khuất ngồi chồm hổm ở trên mặt đất, chờ chậm quá cổ đau nhức tài bãi ~ khai áo thung tra nhìn.

Cái nhìn này giữ Phurong Viễn Sơn sợ chết khiếp, chẳng biết từ lúc nào, bộ ngực hần xuất hiện một đen kịt ngũ sừng tình hình dạng địa bát.

Sờ trường sờ soạn một chút, cái này ngũ sừng tình hỷ cùng hình xăm như nhau mang theo khuynh hướng cảm xúc, hần thậm chí đều mặc ~ đến rồi nhô ra sát biên giới bộ phận.

Quỳ trên mặt đất vẫn đợi năm phút đồng hồ, thân thể thủy chung một có bất luận cái gì cảm giác khác thường truyền đến tài đứng dậy.

Phurong Viễn Sơn cảm giác hôm nay là hần đi tới Bra-xin lúc tối tăm nhất một ngày đêm, hơn mười vạn bắt được trong tay còn không có ô nhiệt liền bay, đặc mà phục thất quá trình để cho hần bây giờ nghỉ lại đều cảm thấy cực kỳ bi thương. Ngực mặc danh kỳ diệu xuất hiện hình xăm cũng để cho trong lòng hần mộng thượng một tầng bóng ma. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Dị biến

Chương 3: Dị biến.

Đứng tại chỗ suy tính một hồi, Phurong Viễn Sơn còn là quyết định đã cầu cứu điện thoại, cú điện thoại này là đã cấp nghiên cứu sinh của hần cùng học Ethan. Tác cũng. Theo đồng nhất một đạo sư Ethan là Pê-ru người, rốt cuộc hần ở Bra-xin tương đối yếu bạn thân. Vẫn đợi được trời sắp tối rồi, mấy người dân bản xứ căn cứ điện thoại di động của hần định vị mới tìm được hần.

Thấy ba hắc lão mò ra vùng núi xa ra hiện ở trước mặt hần, Phurong Viễn Sơn cũng là kích động không thôi, liền bay đi quang minh nữ thần điệp đều tạm thời quên mất.

Cái địa phương quý quái này, thiên văn chưa hoàn toàn hắc, mà bắt đầu xuất hiện trùng thử nghĩ thú tiếng kêu, nghe được Phurong Viễn Sơn mao cốt tung nhiên, trên người đều xuất hiện tinh mịn nổi da gà.

Ngồi trên xa nói sứt sọ bò ngữ, biểu đạt hần cảm tạ tâm tình, nhìn vẻ mặt của hần mấy người hắc lão cười ha ha: "Hắc! Người lá gan thật là lớn, ở đây nhưng không phải là các người mấy ngày nay bản thân hần là tới địa phương."

Người hắc lão nói tiếp: "Tiểu tử, lần tới tái du ngoạn ngươi khả dĩ lo lắng Ha-oai cùng mã ngưoi đại phu. Về phần ở đây, cũng không ngưoi trong tương tượng chơi thật khá."

Phuong Viễn Sơn hắc nhiên đạo: "Đây không có thể như vậy đến du ngoạn, ta là từ nước Hoa đến các ngưoi Bra-xin độc nghiên cứu sinh. Tới nơi này chỉ là bởi vì đạo sư tác nghiệp vấn đề."

Mấy người hắc lão nghe nói cái này da vàng tiểu tử là nước Hoa đến lưu học địa sinh viên, nhất thời vừa một trận chột cười. Làm Phuong Viễn Sơn có điểm không biết làm sao, hỏi: "Làm sao vậy! Có vấn đề gì không?"

Lái xe cái kia trung niên hắc đại một cười nói: "Chỉ nghe nói đến Bra-xin xem bóng đá tranh tài, còn chưa thấy qua tới nơi này đọc sách người nước Hoa."

"Quốc gia các ngưoi người của điều không phải đều thích đến nước Mỹ cùng Nhật bản đọc sách sao? Ngưoi thế nào đến Bra-xin!"

Không nghĩ tới nước thanh danh của người liên những Bra-xin hắc lão đều biết, Phuong Viễn Sơn chê cười nói: "Đây ư la nạp ngưoi đa, cho nên mới tới."

Nghe hắc nói thích là nạp ngưoi đa, mấy cái này hắc lão dữ có vinh yên nói: "Chúng ta Bra-xin chính là bóng đá vương quốc, Đức với I-ta-li-a bóng đá chính là cút chó."

Phuong Viễn Sơn vội vàng nói: "Đúng vậy đúng vậy! Bra-xin bóng đá chính là thế giới bóng đá, Bra-xin nhân dân cũng là thế giới nhân dân bằng hữu."

Phuong Viễn Sơn kỳ thực liên một ngụm người mê bóng cũng không tính! Hắc xem bóng đá thuần túy chính là xem một náo nhiệt, tiền cầu lúc hắc xem điểm số tài năng phân rõ người nào đội lại được phân. . .

Toàn bộ địa hình tứ di ô-tô ở trong rừng rậm nhanh chóng hành sử, ngồi ở xa chỗ ngồi liên dịch dạt dầy đều điên đi ra ngoài Phuong Viễn Sơn, nhìn thấy tiền phuong cảnh khu nhập khẩu truyền tới ngọn đèn thì, trong lòng nhất thời kích động không thôi, lúc này mới cảm giác được văn minh tầm quan trọng.

Nhân loại bản thân liền là ở chung tính động vật, giữ hắc một thân một mình nhét vào trong rừng rậm, cái loại này sâu tận xương tủy cảm giác cô tịch, thật sự là để cho hắc chung thân khó quên.

Đưa đến cảnh khu nhập khẩu, Phuong Viễn Sơn vội vã từ trên người móc tiền ra đưa cho hắc môn. Lái xe trung niên hắc lão tiếp nhận tiền nói rằng: "Nước Hoa tiểu tử, ta là la văn. Ba Lý, ngưoi đã bảo đây Ba Lý được rồi, lần tới trở lại 'Manaus' nhớ kỹ tới tìm ta."

Phuong Viễn Sơn liên thanh thuyết: "Tốt tốt, lần tới trở lại 'Manaus' nhất định sẽ tới thăm ngưoi môn, đây tổ sở trường nước Hoa thái cho các ngưoi cật."

Khoát khoát tay cùng Ba Lý đoàn người nói lời từ biệt sau đó, một thời dĩ nhiên không biết đi nơi nào. Ở lối đi bộ chặn một chiếc taxi, cùng tài xế nói đem hắc đưa đến gần nhất thanh niên lữ quán là được.

Dựa vào ngồi phía sau Phuong Viễn Sơn lúc này tài thở dài một hơi, đối với con bướm hắc đến bây giờ còn là canh cánh trong lòng. Không có bắt được còn chưa tính, thế nhưng rõ ràng đã chộp được tái mất, loại tâm tình này thực sự điều không phải nói ba xạo có thể giải thích rõ ràng.

Xuất ra cameras liếc nhìn quang minh nữ thần điện ảnh chụp, vừa một trận thất thần, ngực không khỏi hò hét nói: "Trời ạ, vì sao đối xử với ta như thế!"

'Hất xì' một tiếng, lúc này xe ngừng lại, tài xế xe taxi quay đầu hướng hắc thuyết: "Hải! Đến rồi."

Đem tiền thanh toán đi vào lữ quán mở một gian phòng, Phuong Viễn Sơn đem mình hung hăng đặt vào sàng ~ lên chần lên. Lúc này tài nhớ tới chưa cho nhà trên gọi điện thoại nì.

"Này! Nói cho ngưoi biết sự tình, cái kia hồ điệp đã không có! Về phần tại sao không có,

Đây thật sự là không biết thế nào với ngưoi giảng"

Nghe "Quang minh nữ thần điện" không có, đối diện microphone chính là cho ăn mưa rền gió dữ. Ngờ tới như vậy Phuong Viễn Sơn thật sớm đem lời đồng lấy ra.

"Ngưoi tiên đừng kích động a! Điều không phải còn có ảnh chụp ma, ngưoi cấp đối phuong báo cáo kết quả công tác vậy là đủ rồi."

Đối diện biết hiện tại nói cái gì nữa cũng là vu sự vô bổ, thờ dài nói: "Được rồi! Ngưoi giữ còn dư lại ảnh chụp đều truyền tới, tiền đây quay đầu lại đánh tới ngưoi trong tương mục, cứ như vậy đi! Đây treo."

Nghe được trong loa truyền đến 'Đô đô' thanh hắc, cũng là một trận không nói gì ~ ngồi ở bên giường kinh ngạc nhìn cameras dậm ảnh chụp yên lặng chờ ra.

Giữ ảnh chụp truyền đi hậu, Phuong Viễn Sơn trong lòng cũng là thất lạc không gì sánh được. Đi tới buồng vệ sinh giữ vòi hoa sen mở, thẳng đến ôn độ bắt đầu tài cởi quần áo chuẩn bị tắm.

Giữ áo thun từ đầu lên lộ xuống, nhìn trong gương hình xăm một thời có điểm chẳng biết nên làm cái gì bây giờ.

Cái này mặc danh kỳ diệu xuất hiện hắc sắc hình xăm, lúc này từ trong gương nhìn lại có vẻ dị thường 'Dữ tợn', dĩ nhiên như vòng xoáy vậy làm cho mê thất đi vào.

Nếu có người lúc này năng thấy Phuong Viễn Sơn ánh mắt của, nhất định sẽ cảm thấy hoảng sợ. Ánh mắt của hắn tựa như có vô số lỗ ống kính ở nhanh chóng xoay tròn, trung gian con người tản ra ánh sáng chói mắt.

Mà lúc này Phuong Viễn Sơn đã lâm vào một không gian xa lạ trung! Cái không gian này trường bất quá hai thước, khoan cao to ước ở một thước ngũ tả hữu, phát sinh mộng mộng quang thái.

Thủ theo bản năng gõ một cái tường, không có cái loại này cứng rắn khuynh hướng cảm xúc, phảng phất đập vào da thật lên như nhau. Chân cũng chà chà, đồng dạng mềm mại.

Đứng ở nơi này một cùng hắn trước đây in tờ nét ký túc xá không xê xích bao nhiêu địa trong không gian, Phuong Viễn Sơn lại có điểm không biết làm sao! Tường lui ra ngoài cũng thối không được, nhưng thật ra không khí tạm thời không cần lo lắng.

Tuy rằng hắn không biết không khí là từ đâu tới, thế nhưng ngây ngô ở cái không gian này không có bị đè nén cảm, hắn khẳng định cái không gian này là có không khí nơi phát ra, chỉ là một thời không tìm được mà thôi.

Lớn tiếng gào thét hai câu cũng không có ai đáp lại, dùng chân đá thích tường còn là không có động tĩnh gì. Ngực bắt đầu gấp quá, lúc này quỳnh lên trước mắt nhoáng lên, hắn phát hiện mình còn đứng ở dục ~ thất đang lúc trước gương.

Vội hoa sen ở ào ào đi xuống phun trước dòng nước, hai bên trái phải nước trong bồn tắm đã mạn đi ra. Lúc này hắn đã không để ý tới tắm, rất nhanh đi tới giường chiếu bên cầm điện thoại di động lên nhìn vừa nhìn, mặt trên phát đưa văn kiện thời gian tài quá khứ hơn nửa canh giờ.

Đối với cương mới xuất hiện chuyện tình hắn một điểm cũng sẽ không hoài nghi là chính tinh thần thác loạn, nếu như đoán không sai địa nói, chắc là xê chiều hôm nay cái kia công vòm mang tới biến hóa.

Giữ thời gian đặt ra tốt, vội vàng chạy đến dục ~ thất đang lúc hướng về phía cái gương lần thứ hai chiếu lên, tâm thần lại một lần nữa chìm vào đến cái không gian kia trung. Nếu xác định khả dĩ đi ra, lần này hắn không có tái vội vã rời khỏi, mà là đang cái không gian này trung thật tốt nhìn.

Hựu mặc hựu gỗ đất nhìn thời gian thật dài, rốt cục khẳng định cái không gian này là chân thật tồn tại, mà không phải mình phán đoán!

Ở trong lòng mặc niệm một chút 'Rời khỏi', người lần thứ hai về tới trước gương. Chạy đến trước giường cầm điện thoại di động lên nhìn thoáng qua, phát hiện thời gian tài quá khứ hai mươi mấy phút, còn không có mới vừa thời gian dài.

Chơi nghiệm Phuong Viễn Sơn đột phát kỳ tường, cầm điện thoại di động lại lần nữa chạy tới trước gương. Nhìn ngực tiền đặc ấn ký người lại một lần nữa chìm vào đến trong không gian.

Đi vào trong không gian không chần chờ, bắt tay cơ để dưới đất, đầu ngẩng ra hựu xuất hiện ở phía trước gương. Nhìn rỗng tuếch tay của, Phuong Viễn Sơn không khỏi cười ha ha đứng lên ~: "Đây thật là hi vọng lại một thôn."

Sau khi cười xong hắn mới phát hiện đây thật là phi thường phiền toái một việc, bất năng mỗi quay về đều hư không tiêu thất đi? Nghĩ tới đây đi vào không gian bắt tay cơ lấy ra nữa, vội vã đi tới tủ đầu giường bên cầm lấy cameras mở ra chụp ảnh công năng.

Đi tới dục ~ trong phòng cái tốt máy chụp ảnh, mở chốt mở hướng về phía trước gương quay chụp lên. Đi tới trước gương thần thức nhoáng lên trở lại trong không gian, để điện thoại di động xuống hựu lui đi ra, cầm lấy cameras tắt đi chụp ảnh công năng, bắt đầu nhìn lên phương pháp ghi hình.

Thấy bên trong vẽ tranh hắn không khỏi kích động đến mọi người run rẩy! ~ phương pháp ghi hình chỉ có hơn mười mấy thời gian, sau đó đã bị đóng cửa. Thế nhưng nội dung bên trong lại chấn động nhân tâm.

Vẽ tranh lý chỉ thấy Phuong Viễn Sơn tả trong tay điện thoại di động 'Sur' địa một chút tiêu thất, mà người khác còn hảo hảo mà đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Bạt ~ ra SD tạp giữ bên trong ảnh chụp phục chế một phần, sau đó chiết khẩu vài cái ném tới trong bồn cầu trùng đi. Không yên lòng hắn lại tìm đến nặng đưa công năng khôi phục xuất xưởng thiết trí.

Vuốt bộ ngực ấn ký Phuong Viễn Sơn trong lòng bắt đầu lửa nóng lên, : "Không nghĩ tới chính dĩ nhiên tao ngộ như vậy chuyện thần kỳ! ~" thấy dòng nước còn đang ào ào địa thẳng, cởi quần áo mỹ mỹ tắm rửa một cái.

Tắm trên đường xảy ra nhất kiện ngoài ý muốn! Ý nghĩ kỳ lạ hắn nghĩ bồn tắm thủy có thể hay không bỏ vào nỉ?

"Tắt" địa một chút thủy từ dưới người của hắn tiêu thất, nổi thủy thượng địa Phuong Viễn Sơn nặng nề đánh rơi bồn tắm lớn dưới đáy, đồng hắn vuốt thí ~ cổ xoa nhẹ nửa ngày.

Phun dòng nước cũng không che giấu được Phuong Viễn Sơn cười khúc khích mặt của,... Sau khi cười xong mới phản ứng được.

"A" !

"Của ta điện thoại di động" ~

Vừa chơi vui vẻ hân đã quên điện thoại di động còn đang trong không gian, vội vàng giữ thủy tiện tay cơ phóng ra. Điện thoại di động theo nước nóng chìm đến rồi đáy nước.

Cầm điện thoại di động vội vàng giữ pin hủy đi xuống tới, dùng lữ quán dấm máy sấy vẫn thổi tới điện thoại di động nóng lên mới dừng lại đến. Lúc này khoản 'HTC mộng tưởng' là hân đề cho tiện nghiệp vụ tìm hơn bốn ngàn đại dương mua được, vừa nảy sinh trí năng điện thoại di động huyền khóc hình ảnh, thế nhưng ước ao phá hủy in tờ nét dấm lão vồng trùng!

Đề lên pin khởi động máy, một trận dễ nghe khởi động máy tiếng chuông truyền đến, mới yên lòng! Cầm điện thoại di động lại bắt đầu sững sờ hân, nghĩ tới chỗ đắc ý phát sinh một trận 'Hắc hắc' thanh, thậm biết dùng người lông tơ dựng thẳng.

Ngay hân sững sờ công phu, điện thoại vang lên.

"hi~ vị ấy?"

Bỏ ngữ phát âm kỳ thực phi thường quý dị, người hiện đại mới học bỏ ngữ thực sự sẽ có nghe được điều ngữ cảm giác, cùng tiếng Anh phát âm hoàn toàn bất đồng. Nếu không tiền ký quỹ buộc hân kiên trì được, Phương Viễn Sơn hoài nghi mình bài vở và bài tập kết thúc đều không học được bỏ ngữ. Người a, người đều là bị buộc đi ra ngoài!

Nghe đối diện kỳ lý quang quác cho ăn hân, một hồi lâu hân tài nghe rõ nguyên lai là Ethan lo lắng hân, gọi điện thoại nhiều hồi một phen.

Ở trong điện thoại Cùng Ethan nói chuyện với nhau một hồi, lần thứ hai cảm tạ sự giúp đỡ của hân hậu, Phương Viễn Sơn thu thập một chút nằm ở trên giường hậu, vào một ngày đại hi Đại Bi hơn nửa dị biến có thể dùng hân rất nhanh lâm vào mộng đẹp. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Rio de Janeiro

Một đêm mộng đẹp, buổi sáng Phương Viễn Sơn nhìn gối đầu lên thủy tí không khỏi một trận then thùng. Trong mộng hân mở một đại hình nhảy qua nước tập đoàn mua bán, thủ hạ công nhân mấy vạn ~ hai người tiểu bí thư một xinh đẹp khả ái, một nữ vương phong phạm. Có việc bí thư tổ, không có việc gì cái gì. . . Tình lượng nước bọt dọc theo khóe miệng hựu chảy xuống ~ rất sợ tới hôm qua phát sinh tất cả chích là ảo giác của hân, cầm điện thoại di động lên ý niệm khê động.

Chìm vào tâm thần hậu thấy điện thoại di động lẳng lẳng thẳng ở trong góc, Phương Viễn Sơn hô to một hơi thở! Từ sáng ~ lên bò lên, đi tới phòng rửa mặt thanh lý nổi lên cá nhân vệ sinh.

Làm xong tất cả, lấy điện thoại di động ra nhìn thoáng qua tài tám giờ rưỡi. Ba lô cùng cameras hân không có ý định bỏ vào bên trong khư, liền phạ lúc nào đại ý bị người khác phát hiện dị thường, hậu quả kia hân thực sự không dám tưởng tượng.

Đón xe đi tới mã não tư sân bay, mua hé ra nhanh nhất đi tới " vé máy bay, ngồi ở hậu cơ trong đại sảnh bùng một ly cà phê nhàn nhã uống.

Không biết vì sao, lúc này Phương Viễn Sơn cả người từ trong tới ngoài tản ra tự tin mãnh liệt cảm. Nhất kiện thương cảm, một cái màu xanh da trời quần jean hơn nửa cao bang da trâu giày, thông thường bất năng tái phổ thông tạo hình.

Thế nhưng hơn nửa hân tự tin mãnh liệt cảm tạo thành từ trường, làm cho qua đường Bra-xin mỹ nữ liền tiếp hướng hân quảng đến ánh mắt khác thường.

Một ly cà phê uống xong, bên kia phi trường phát thanh bắt đầu nhắc nhở đăng ký lữ khách lên máy bay, cầm lấy trên ghế ba lô đi hướng cửa lên phi cơ.

Tựa lưng vào ghế ngồi xuyên thấu qua huyền song nhìn về phía mã não tư, toàn bộ mã não tư ở buổi trưa khốc nhiệt ôn độ hạ bốc hơi trước đây, mang theo Amazon sắc thái thần bí có thể dùng Phương Viễn Sơn một trận cảm khái.

Cái kia trong rừng rậm tại sao phải xuất hiện như vậy mộng ảo màn sáng hân hiện tại còn không biết, nhưng nếu như hân đoán không sai, cái kia đồng loạn thạch phải là Maya người đang thời kỳ viễn cổ kiến tạo, chỉ là công vòm ở năm tháng lễ rửa tội hạ biến thành đồng loạn thạch.

Máy bay lúc này đã phi hành ở lục cây số trên bầu trời, từ huyệt song nhìn ra ngoài toàn bộ mã não tư đã biến thành một chính khối đậm lục sắc, khiến người không thể nào nhận khối kia thần bí nơi.

Bên cạnh chỗ ngồi một âu mỹ nữ hài đang cầm một võ lên máy vi tính ở chơi game, thấy hấn nhìn chăm chăm xem, giữ máy vi tính tới đây một điểm dừng tiếng Anh đặt câu hỏi: "Người có muốn hay không chơi hội?"

Cô gái này ở chơi game hơn đã liếc qua Phương Viễn Sơn vài mắt, nam tử này lên máy bay liền nhìn chăm chăm vào huyệt ngoài cửa sổ xem. Từ nàng cái góc độ này nhìn sang, cả người hấn đều tốt như che một tầng thần bí quang hoàn. Thấy hấn trác đầu nhìn sang, theo bản năng hỏi một câu.

Phương Viễn Sơn nếu như biết ý tưởng của nàng chế nhạo ra nội thương đến bất khả, hấn vừa chỉ là ở phi thường nghiêm túc ý. Dâm mà thôi.

Nghe được câu hỏi của nàng sững sốt nói: "Cám ơn nhiều, đây sẽ không chơi, chỉ là xem hình ảnh tương đối tình xảo, cho nên mới nhìn một hồi."

"Nga ~ phải?"

"Nhận thức một chút, ta là 'Betty. Watt' người Mỹ! Người khả dĩ gọi Betty." Nói hướng về Phương Viễn Sơn đưa tay ra.

Nhìn đối phương thân tới được thủ, trong sững sốt vội vã cũng cầm một chút nói: "Chào người! Ta là Phương Viễn Sơn, đến từ nước Hoa, hiện tại ở Bra-xin lưu học "

Nghe được Phương Viễn Sơn ở Bra-xin lưu học, cái này khiến Betty cô bé nói: "Hắc, thật là đúng lúc, đây tại About đại học, còn người?"

Nghe được đối phương ở quốc lập đại học liền đọc, hấn chính là một trận hách nhan ~

"Đây ma đừng nói, một không biết tên đại học. Đây đến 'Rio' hoàn toàn liền là hướng về phía bãi biển, ánh dương quang mỹ nữ, người hiểu ý của ta không?"

Đối diện watt che miệng cười a a lên: "Các người nam đến Bra-xin, căn bản là hướng về phía bóng đá mỹ nữ tới, ta biết."

Hai người cũng không thảo luận về bài vở và bài tập vấn đề, bắt đầu giao lưu lên về Bra-xin bóng đá cùng bãi biển đến.

Nếu như trên thế giới có một người nam nhân thiên đường, vậy nhất định điều không phải Thái Lan với Việt Nam, mà là nam Mỹ châu, đồng thời chọn đầu Bra-xin.

Ở, trên bờ biển nhiệt lực đoàn người mới là nam nhân môn tối tẩm mắt bảo bối. Người này có bạch nhân, người Anh-điêng với người da đen ba loại ghen lẫn lộn máu cô nương.

Hầu như trời sinh liền có sở hữu nữ tính xinh đẹp chuẩn bị yếu tố: Tính ~ cảm vóc người, khỏe mạnh màu da, nồng đậm áo choàng tóc dài, tươi đẹp mỹ gương mặt của. . .

Là trọng yếu hơn một điểm là, các nàng chính mình Bra-xin dân tộc đặc hữu nhiệt tình không bị cản trở, các nàng mỹ là một loại tràn đầy sức sống với vui sướng mỹ, người nhất định nghe qua Bra-xin 'Tang ba gia niên hoa' .

Chính như ca trung hát, 'Rio bãi biển nơi nhộn nháo trước đẹp, hung ~ bộ đầy ấp, mặc áo tắm hai mảnh các nữ nhân. Hơn nữa sống về đêm tuyệt không hội dừng lại, nếu như người ở đằng kia dừng lại thời gian vượt lên trước dự tính, tuyệt sẽ không để cho người cảm thấy kinh ngạc.

Phương Viễn Sơn cuối tuyển trạch đến " mạ vàng, phía trên nhân tố chiếm tuyệt đại bộ phận. Tuy rằng hấn không có tiền, một bối cảnh với tương mạo, nhưng cái này cũng không gây trở ngại hấn hiện tại triệt để thích, đồng thời khát vọng khai triển một đoạn nhảy qua nước yêu ~ tình.

Nói hồn nhiên quên mình hai người, thẳng đến khoảng không ngồi nhân viên nhắc nhở đại gia làm tốt xuống phi cơ chuẩn bị thì tài tình ngộ lại.

Ra Antonio phi trường kiểm tra miệng hai người thay đổi số điện thoại di động với MSN, nói tái kiến, Phương Viễn Sơn liền đi đầu ra hàng trạm lâu. Betty phỏng chừng còn có cái gì cần lĩnh, sờ đi đi hành lý gửi vận chuyển chỗ.

Nhìn 'Rio nhiệt cay khí trời, Phương Viễn Sơn không kiềm hãm được hô to một tiếng "Các cô nương, đây tới!" Chọc người bên cạnh rồi rít nhìn lại,

Bị nhìn ngượng ngùng hấn vội vàng xông lên đích xếp sau, nói muốn đi trường học danh, sau đó móc ra htc lên nước Hoa 'Vạn độ' . Ở thiếp đi đây yếu vấn đề lý thấu nhập: "Nếu như ta có ngũ thước vuông không gian thần khí, phải làm gì tài năng rất nhanh làm giàu làm giàu?"

Cứ như vậy ở sĩ lý không ngừng xoát tân 'Vạn độ' thiếp đi, đợi được Phương Viễn Sơn lúc xuống xe, hỏi phục đã đạt hơn trên trăm điều, bên trong đi hữu đơn giản là não động mở rộng ra, cái gì trả lời đều có, nhìn hấn cũng là không nói gì đến cực điểm. . .

Người thứ nhất trả lời là: "Nhất định là lên đi hàng a, còn có cái gì bí cái này kiếm tiền?"

"Trên lầu lời vô ích, đây cũng biết lên đi hàng! Vấn đề là người đãi cái gì?"

"Lầu hai sai lệch, hiện tại cho người thuyết làm gì, một cho người thiêu người khác lỗi trong lời nói;lỗi ngôn ngữ."

"Nếu ta nói liền dài một thập đốn bát đốn du phẩm đến Anh quốc, để cho bọn họ cũng thử xem Tây Âu ma bệnh cảm giác."

"Trên lâu là sủa x, biết thập đốn bát đốn du phẩm có bao nhiêu sao? Lâu chủ nói ngũ lập phương, không học thức thật là đáng sợ."

"Đương nhiên là trở thành đại vệ như vậy thế giới nghe tiếng địa ma thuật gia, danh lợi song thu!"

Thấy những nhần lại, Phương Viễn Sơn cũng là nhiệt huyết sôi trào. Không lo lắng khác, điều thứ nhất kiến nghị từ trên lý thuyết mà nói phù hợp nhất hần tình huống hiện tại.

"Còn có gần một tháng bán nguyệt hần trường học sẽ nghỉ, nếu như dài một nhóm địa phương đặc sắc sản phẩm chờ về quốc nội, tin tưởng bảo đảm của hần kim vấn đề sẽ giải quyết dễ dàng."

Thì là không lo lắng này vật phẩm quý trọng, đan chích đoán tính xuống phí chuyên chờ, tin tưởng cũng là một khoản khả quan chữ số.

Quay về tới trường học nghiên cứu sinh ký túc xá, Ethan chính ở trong phòng chơi 'Ma thú', làm nước lã giềng Pê-ru tới được du học sinh, kỳ thực sự thông minh của hần là không thể nghi ngờ. Nhưng không biết tại sao, cái này hắc đại một điên cuồng mê luyện mê muội thú thế giới.

Cư chính hần thuyết là bởi vì mê luyện trước 'Scarlett' với 'Ackerman' lúc này một đôi mẹ con, cho nên mới một có thể đi vào 'Phát dịch lý khoa quốc lập đại học'.

Cùng Ethan lên tiếng chào, Phương Viễn Sơn đi tới gian phòng của mình buông xuống ba lô. Hần phòng chừng đang ở hạ phó bản, quay đầu nhìn hần một cái nói: "Đã tới cửa, lập tức là tốt rồi, bọn ngươi hội."

"Nga" một tiếng, Phương Viễn Sơn khừ đến buồng vệ sinh rửa mặt, hựu về đến phòng lý ngồi xuống. Làm tư nhân đại học 'edem' ở hoàn cảnh phân cứng phương tiện phương diện vẫn là vô cùng tốt, toàn bộ ký túc xá chính là một hai cư thất phòng xếp.

Phòng xếp lý buồng vệ sinh, trừ phòng, nhà hàng đầy đủ mọi thứ, từng gian phòng phân biệt hai tờ sàng. Bất quá phòng bốn người phòng ở chích ở hần Cùng Ethan hai người, còn lại hai người người đều là 'Rio dân bản xứ, ở bên ngoài mướn nhà trọ cùng nữ bằng hữu quá song túc song tê sinh hoạt.

Hai người kia nữ bằng hữu hần đều gặp, lớn lên người đều là tiền. Đột. Hậu. Kiều, Ackerman mạn, còn có một là Scarlett, người đều là người da đen mỹ nữ. Bất quá hần còn là có khuynh hướng hoa một bạch nhân muội muội,... ít nhất ... Buổi tối tắt đèn sau đó có thể tìm tới. . .

Ngồi ở ghế trên nhớ lại đầu mua đồ ăn đại kế, bên kia Ethan đã qua tới. Thấy Phương Viễn Sơn câu nói đầu tiên là: "Hải! Núi xa, ngươi lần này trở về đây thế nào cảm giác là lạ, ."

"Có phải là có tâm sự gì hay không a?" Hần về mặt thành thật hỏi.

Sờ sờ mặt mình; "Có sao? Không có chứ!"

Ha hả địa nở nụ cười một chút "Bên kia trong bao có dài lẽ vật cho ngươi, chính ngươi nã một chút, ta đợi hạ còn muốn đi ra ngoài."

"Nga" ~

"Đã biết, ngươi thực sự hựu nghiêm túc hỏi một câu.

"Thực sự không có việc gì, đến nã nào tư du ngoạn một vòng bị Amazon cổ kỳ hùng tráng chấn động đến rồi". Phương Viễn Sơn biểu hiện nhất phó dư vị chưa xong hình dạng

"Vậy là tốt rồi, trong đội người chờ ta đây nì!" Nói xong Ethan cũng không quay đầu lại liền xông ra ngoài.

"Xem ra mị nhần là vút cho người mù nhìn!" Phương Viễn Sơn buồn bực đến: "Scarlett cùng Ackerman mị lực thật sự có lớn như vậy sao?"

Không để ý tới nữa Ethan tra, ngồi ở sàng vừa bắt đầu nhớ lại không gian chuyện tình: "Địa phương lại lớn như vậy, rốt cuộc dài những thứ đó nì?"

"Thế tích lớn đầu tiên pass roi, chỉ có thể dài này thế tích nhỏ, giới cách tương đối tiện nghi thế nhưng tương đối có đặc sắc địa đông tây." Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn ra ký túc xá, tới trước đạo sư nơi nào báo một đến.

Elyse chính là của hần đạo sư, cái này hai mươi tám tuổi Đức nữ nhân nhất tâm muốn làm bóng đá bảo bối, thế nhưng vóc người của nàng thật sự là không dám khen tặng. Vì lý giấc mộng trong lòng gần hơn một chút, nàng đi tới Bra-xin giáo thụ bảo vệ thực vật.

Gõ một cái cửa ban công nghe được một tiếng "Mời đến" hậu, Phương Viễn Sơn đẩy ra cửa ban công. Elyse thấy Phương Viễn Sơn sau khi đi vào hét lớn: "Tốt ngươi một phương, gọi điện thoại cho đây liền tiêu thất hai ngày,... Ngươi còn có nghĩ là yếu bằng tốt nghiệp!"

Cười hắc hắc hai tiếng hậu Phương Viễn Sơn ưỡn nghiêm mặt đi tới; "Thần ái Elyse đạo sư, hai ngày này đây ta có chút việc gấp, sở dĩ không có tới cập với ngươi ngay mặt xin nghỉ, thật sự là xin lỗi!"

"Nga? Phải?" "Ngươi năng có chuyện gì, không phải là đi ra ngoài mua sắm sao!"

Nghe được đạo sư một ngụm trạc phá bí mật của hắn, trên mặt không khỏi một trận thình lình. Không nghĩ tới mình điểm ấy bí mật liên đạo sư đều biết!

Thấy Phuong Viễn Sơn sắc mặt của, Elyse tức giận cũng đã biến mất "Lần tới tái có chuyện gì ngay mặt nói rõ ràng, không phải đây cũng không khách khí."

"Là, là, là, đây bảo chứng không có lần tới!" Liên tục không ngừng vỗ bộ ngực bảo đảm, Phuong Viễn Sơn lau một cái cái trán tịnh không tồn tại đồ mồ hôi lấm bầm đến "Đức người nghiêm cần quả nhiên điều không phải đắp, liên nữ nhân đều là như nhau "

Ra phòng làm việc vẫn đợi được đi ra cửa trường, còn đang cảm khái không thôi! Than thượng một Đức đạo sư thật sự là bất hạnh của hắn.

"Ồ Bra-xin nơi này trường học đều không thể nào quản, người tới hay không đi học đều không thể nói là, chỉ cần của người luận văn xong đạo sư tán thành không cần tiến hành biện hộ nghi thức có thể bắt được bằng tốt nghiệp" .

Mà hắn cái này Đức đạo sư bình thừa Đức người đối học thuật chăm chú nghiêm cần thái độ, chỉ cần Phuong Viễn Sơn ở của nàng khóa người không có đến, sau nhất định là nhĩ kiện đều bị nhắc tới đi ra!

Ở đâu ước chợ tùy tiện đi một chút nhìn, bởi vì trước đây kiện đại cầu thật nhiều đông tây hắn đều đại khái lý giải giới cách, nhìn giá cả ngẩng cao xa xỉ phẩm chỉ có thể là lực bất tòng tâm, xem ra vẫn phải là khur giá cả. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Thượng đế chi thành.

Tin tưởng rất nhiều người xem qua 《 thượng đế chi thành 》 bộ phim này, thế nhưng đại đa số mọi người trầm mê vụ phim nhựa lý bi thảm tình tiết cổ sự, mà không để mắt đến sự thật chân. Tương. Muốn nói trên thế giới lớn nhất xóm nghèo đương số 'Rocinha', đạo diễn ở 《 thượng đế chi thành 》 lý hết sức sở trường kẻ Rocinha "Như là mưu sát, cường ~ gian, bắt cóc, cướp xe, vũ trang tập kích với trộm cướp bạo lực phạm tội là một người bình thường một bộ phận sinh hoạt hàng ngày".

Nhưng mà sự thực là như vậy sao? Đáp án là NO! Làm nam Mỹ lớn nhất xóm nghèo Rocinha, kỳ thực xa không giống ngoại nhân tưởng tượng như vậy kinh khủng.

Sinh hoạt tại người của đều biết, muốn nói Bra-xin chỗ an toàn nhất chớ quá vụ Rocinha. Ở chỗ này căn bản sẽ không có cái gì cướp đoạt, trộm cướp, bắt cóc các loại sự tình phát sinh.

Phuong Viễn Sơn lần đầu tiên ngồi xe đến Rocinha, liền chính mắt thấy được một cướp bóc người bị đám người chung quanh tươi sống đánh chết, mà thi thể liền vứt bỏ ở bên cạnh, căn bản không ai khur quản.

Ở đây từng phiên khu đều có phụ trách bảo hộ cư dân với cửa hàng lão đại, bọn họ bị cảnh sát có thể tin hơn. Hắn lần đầu tiên tới nơi này là đến cùng học Tony gia làm khách, Tony chính là của hắn đạo sư đại năm nhân trung một người trong đó.

Đi tới Rocinha hậu, phát hiện sự thực chân. Tương sau đó Phuong Viễn Sơn triệt để lạng. Rối loạn. Lúc này ni mã cùng báo cáo nghiêm trọng không hợp a, 《 thượng đế chi thành 》 đơn giản là ở bịa đặt sinh sự.

Theo Tony đã tới vài lần sau đó, hắn không bao giờ ... nữa đến 'Rio trong thành khur đại mua sắm. Tony thúc thúc chính là phiên khu lão đại, nghe nói Phuong Viễn Sơn cùng Tony là cùng học, rất là nhiệt tình chào hỏi hắn.

Sau lại Phuong Viễn Sơn tái cần gì đại mua sắm phẩm, trực tiếp về truyền thần cấp thúc thúc hắn, mấy ngày nữa sẽ có tiểu đệ tổng nhiều, tiết kiệm hắn rất nhiều phiền phức, đồng thời giới cách xa xa ngoài tưởng tượng của hắn.

Không hỏi vì sao tiện nghi như vậy, chỉ cần đông tây là thật, những thứ khác cũng không trọng yếu! Ở Bra-xin rất nhiều chuyện kỳ thực không cần hỏi một mình bạch.

Lúc này bởi cần đông tây tương đối nhiều, hơn nữa giác trần quý, sở dĩ chính hắn nhiều cùng Tony thúc thúc gặp mặt nói chuyện.

Tony thúc thúc ngả đức lý an. Mã luân là 11 khu đại lão, bình thường sự tình rất nhiều. Thế nhưng nghe nói Tony cùng học đến tìm hắn, còn là thả tay xuống lý công tác hội kiến hắn.

Thấy Phương Viễn Sơn ngồi ở cạnh cửa trên cái băng, bắt đầu vỗ vỗ bờ vai của hắn cười nói: "Hải, người tại sao cũng tới?"

Thấy mã luân tiến đến, Phương Viễn Sơn vội vã đứng lên khách khí nói: "Thúc thúc tốt, đây nhiều là có chút việc thương lượng với người một cái."

"Ngồi xuống thuyết!"

Thấy hắn sau khi ngồi xuống mã luân phân phó người hầu rót hai chén nước cười nói: "Nói đi! Tìm ta có chuyện gì?"

Uống một hớp, Phương Viễn Sơn tổ chức một chút ngôn ngữ mở miệng nói: "Là như vậy mã luân thúc thúc, trường học sắp nghỉ, đây ni chuẩn bị trở về nước một chuyến, muốn mang điểm Bra-xin đặc sắc sản phẩm trở lại, kiếm một chênh lệch giá."

"Liên chuyện này a?" Mã luân cười nói: "Người viết phân ra cho ta, ta là người giúp người chuẩn bị khứ!"

Nhìn mã luân nụ cười trên mặt, Phương Viễn Sơn từ trong túi móc ra chuẩn bị xong danh sách đưa cho hắn, đồng thời làm ra một bộ xem kịch vui biểu tình.

Tony thúc thúc tiếp nhận Phương Viễn Sơn đưa tới danh sách, tùy ý liếc một cái liền chuẩn bị phóng tới hai bên trái phải khứ, cương huy đến phân nửa hựu cầm trở về. Nhìn danh sách lên thật dài nhất lưu 'Đặc sản', mắt nhất thời liền thẳng.

"Hắc! Phương, người ở đây nói đùa ta ?"

"Tuy rằng người là Tony cùng học, nhưng loại chuyện này nhưng không phải có thể tùy tiện đùa giỡn!"

Thấy mã luân vẻ mặt không dám tin biểu tình, Phương Viễn Sơn hắc hắc nói: "Mã luân thúc thúc, đây một đùa giỡn với người. Đây là phi thường nghiêm túc với người đàm chuyện này. Không phải đây cũng sẽ không riêng nhiều cùng ngài gặp mặt nói chuyện."

"Phương, nể mặt Tony, đây kỳ thực rất thích ý giúp người bạn chuyện này!" Nhưng người muốn mấy thứ này đây cho dù giúp người chuẩn bị cho tốt, các người quốc nội hải quan cũng không qua được."

"Nếu như đi 'Thủy lộ',

Người muốn những lượng không đáng đây riêng đi một chuyến. Ý của ta người hiểu chưa?"

Phương Viễn Sơn nhấp một miếng thủy, dùng đầu lưỡi liếm liếm trên môi thủy tí, chờ ngả đức lý an nói xong mới mở miệng nói: "Mã luân thúc thúc, người nói những ta đó đều đồng ~ nhưng đây tuyệt đối một đùa giỡn với người."

"Đây tới được mục đích liền là muốn mời người giúp ta giữ mấy thứ này chuẩn bị cho tốt, mặt khác chính là về vấn đề tiền!"

Nghe hắn nói đến chuyện tiền bạc mã luân không có lên tiếng, Phương Viễn Sơn cần mấy thứ này đã xa xa vượt qua hai người hữu nghị.

Làm một phiên khu đại lão, ngả đức lý an đối với hắn cháu cái này cùng học cũng đã làm một phen điều tra. Biết Phương Viễn Sơn chỉ là một du học sinh, cũng không có di dân nhiều. Cư tin tức đáng tin hắn ở nước Hoa cũng chỉ là tầng dưới chót người thường, tịnh không có gì bối cảnh.

Sở dĩ khi nhìn đến hắn cần nhiều như vậy hơn nữa vật trân quý hậu, ngả đức lý an mới không có lên tiếng, lẳng lặng chờ giải thích của hắn.

Thấy mã luân im lặng không lên tiếng, Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Mã luân thúc thúc, tình huống của ta tin tưởng người cũng đã làm một phen biết. Nếu như người cần ta làm ra cái gì bảo chứng, đây sợ rằng không cho được người!"

"Nếu như vậy, ta đây liền nói thẳng ngả đức lý An tiên sinh. Người là sợ đây cầm người lúc này nhóm hàng về nước liền không tới phải?"

"Tiền đây hiện tại quả thực không có, nhưng đây có thể bảo đảm chính là ta có thể đem lúc này nhóm hàng mang về quốc nội, hơn nữa không đi qua kiểm tra trạm."

Nghe được hắn nói không lại kiểm tra miệng có thể đem đồ vật mang về, liền mã luân đều lộ ra một bộ vẻ mặt kinh ngạc. Kỳ thực ngả đức lý an phải suy tính vấn đề lớn nhất cũng không phải tiền, mà là đông tây thế nào tiền quan.

"Nếu như hắn có thể không đi kiểm tra trạm liền đem đồ vật mang về, quang tính xuống tiền thuế chính là thật lớn một khoản tiền! Nếu như vậy. . ."

Thấy ngả đức lý an lộ ra một bộ cảm giác hứng thú biểu tình, Phương Viễn Sơn rèn sắt khi còn nóng nói đến: "Thúc thúc người suy nghĩ một chút, nếu như ta báo thuế tiền quan, đây còn cần người chuẩn bị mấy thứ này sao?"

"Một cái nữa, thì là đây báo thuế tiền quan, quang những thứ này tiền thuế không phải ta năng thừa nhận. Đây cần gì phải tự mình chuốc lấy cực khổ ni?"

Vì thuyết phục mã luân chịu nợ lúc này nhóm hàng hóa, Phương Viễn Sơn cũng là suy tính vài ngày tài nhiều. Chỉ bằng vào chính hắn tài lực tường phải hoàn thành nguyên thủy tiền bạc tích lũy, không có thể như vậy trong một sớm một chiều.

Tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt suy nghĩ một hồi, mở mắt ra hậu ngả đức lý an. Mã luân mới hiển lộ ra đại lão bản sắc địa lợi hại nói: "Đông tây có thể cho người chuẩn bị cho tốt, cũng không cần người viết cái gì giấy nợ."

"Đây cũng không muốn hỏi người thế nào mang về, thế nhưng đồng tây nếu như ở trong tay người xảy ra vấn đề, người phải cho ta một cái công đạo, Bra-xin ly quê quán của người kỳ thực cũng không phải quá xa, người hiểu ý của ta không?"

Nghe được mã luân đồng ý Phương Viễn Sơn ngực chính là vui vẻ, lại nghe đến phía sau hấn giọng mang uy hiếp lý do thoái thác cũng là cả kinh! Đúng vậy, nếu như lúc này nhóm hàng xảy ra vấn đề không có thể như vậy nói lời xin lỗi, giảng hai câu xin lỗi là có thể đi qua.

Nghe tới đây thận trọng nói: "Mã luân thúc thúc, đây điều không phải một thích người tín khẩu khai hà, nếu nói có nắm chắc, vậy tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề. Lúc này nhóm hàng đến rồi quốc nội người có thể tìm người theo đây, tùy thời lý giải lúc này nhóm hàng hướng đi."

Mã luân lúc này đứng lên nói rằng: "Phương, lúc này nhóm hàng người ở đây về nước tiền tới lấy, người khác liền không cần phải để ý đến."

"Đây bây giờ còn có sự tình sẽ không lưu người, mang ta cùng Tony hỏi rõ tốt!"

"Tốt thúc thúc, ta đây hãy đi về trước", Phương Viễn Sơn lúc này cũng đứng lên nói. Đợi được ngã đức lý an ra môn tài đi theo đi ra ngoài, ở ven đường kêu một 'Mô-tơ đàng' cho 5 lòi á người tổng xuống núi.

Đến rồi ký túc xá dĩ nhiên không có thấy Ethan, không khỏi cảm thấy kinh ngạc! Cái này Ethan trừ ăn cơm ngủ còn có Elyse khóa ngoại, khác liền mỗi ngày ở ký túc xá chiến đấu hăng hái ma thú.

Nhưng hai ngày này không có Elyse khóa a! Hấn thế nào không ở ký túc xá? Mang theo mẫn đầu vụ thủy Phương Viễn Sơn vào lâm dục gian bắt đầu tắm

Tắm đến phân nửa ký túc xá vang lên tiếng cửa mở,... Vào cửa Ethan trách trách hô hô gọi vào: "Viễn sơn, là người trở về chưa?"

"Người ngày hôm nay không ở trường học thực sự là đáng tiếc, 'Tạp tạp' đến trường học của chúng ta phát biểu diễn thuyết."

Nghe được Ethan tiếng la, Phương Viễn Sơn giữ trên người thủy lau khô tịnh mặc quần áo hậu đi tới kỳ quái nói: "Đây nhớ kỹ người không thích bóng đá a! Làm sao sẽ bỏ xuống 'Ackerman hai mẹ con' khừ nhìn cái gì cầu tình diễn thuyết?"

Nghe được câu hỏi của hấn, tác cũng đen chiếu sáng địa điểm lúc này cũng có vẻ có chút ngượng ngùng, nói rằng: "Chủ yếu là xem mỹ nữ khừ."

"Nga ~" Phương Viễn Sơn lúc này tài bùng tình đại ngộ! Mỗi quay về những trước danh cầu tình ở trường cao đẳng lý lộ diện, này điên cuồng Bra-xin bóng đá bảo bối hãy cùng nhìn thấy cha nuôi như nhau hưng phấn, ở trước công chúng trình diễn hạn chế cấp tiết mục.

Hấn may mắn gặp qua vài lần sau đó, đối Bra-xin nghiên cứu sinh sinh hoạt càng tràn ngập vô hạn tưởng tượng.

Vừa nghe nói có mỹ nữ Phương Viễn Sơn cũng kích động hồi thường, cảm hỏi vội: "Chụp hình sao? Nhanh lên lấy ra nữa nhìn."

Vừa thấy hấn hầu bộ dáng gấp gáp, vốn có có chút ngượng ngùng Ethan lúc này cũng hưng phấn: "Đương nhiên, đây thế nhưng mang theo tên đi."

Nói giữ bên giường túi vải buồm khóa kéo giật lại, lấy ra một trận chuyên nghiệp máy chụp ảnh đến. Thấy cái này đại gia hỏa, Phương Viễn Sơn cũng có chút mục trừng khẩu ngốc, cái này Ethan. . . Thái hấn sao lý giải tâm tư của ta.

Chưa từng có nhiều ngôn ngữ, hai người giữ số liệu sợi dây gắn kết lên máy vi tính hậu cũng không phim âm bản, trực tiếp ở trong máy vi tính thường thức đứng lên.

Thấy chỗ kích động, hai người nín tiếng nói phát sinh trợn trợn 'Hắc hắc' thanh ~ quả nhiên đạo này vô phân quốc tịch!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Về nước.

Ngồi ở Frankfurt bay đi xuống biển thị trên phi cơ, Phương Viễn Sơn trong lòng tình còn là thấp thòm trung mang theo hưng phấn, nghĩ lúc đó quá an kiểm thì tâm tình khẩn trương, cho dù hiện tại máy bay sắp đã tới, còn là khó có thể ức chế. Sau đó lại nghĩ đến trong không gian này "htc, phong giao, bích tỷ, túi túi còn có bữa bộn bảo thạch" hấn liền hưng phấn không thôi, mấy thứ này toàn bộ tuột tay sau đó, nói vậy gần nhất cũng không thiếu tiền. .

Thứ khác Phương Viễn Sơn mình cũng năng nghĩ biện pháp xuất thủ, thế nhưng này bích tỷ, hẳn vẫn có chút lo lắng. Những Bra-xin đặc sản bích tỷ bảo thạch người đều là trên dưới một trăm ca-ra trở lên, lúc đó thấy mã luân xuất ra những bảo thạch thì, hẳn cũng có chút mục trũng khẩu ngốc, là đại lão phong cách hành sự sở chấn động!

Nói thật hẳn kỳ thực cũng không muốn ý đãi những bảo thạch, "Một là những bảo thạch quá quý trọng, vạn nhất xảy ra sự, bán đứng hẳn cũng không thường nôi, người thứ hai chính là nguồn tiêu thụ vẫn đề, động một chút thì là hơn mười vạn giới cách, để cho hẳn hoài nghi mang về có thể hay không bán đi?"

Đối với hẳn lo lắng trong lòng, lúc đó thu mua bảo thạch nhà trên ở trong điện thoại một trận cười nhạo ~ đặc biệt hỏi vì sao tiệm của hẳn cửa hàng lý này ngọn trước hơn mười vạn lên triệu bảo thạch một chưa từng bán đi thì, ở trong điện thoại đều có thể nghe được hẳn cười thờ không được. . .

Cười xong lúc cũng cho hẳn phổ cập một chút tri thức: "Đầu tiên những bảo thạch lượng tiêu thụ vẫn đề, người hoàn toàn không cần lo lắng, người chỉ để ý mang về, đây ăn ti lệ cho người trả tiền, người khác không cần phải xen vào."

"Còn có nghi vấn của người đây ở chỗ này phải sửa đúng một chút! Ai với người giảng đây bán không được? Người xem qua người nào mãi hơn mười vạn lên triệu đồng tây không lo mặt giao dịch, trái lại ở online trả tiền?"

Nghe hẳn vừa nói như vậy, Phương Viễn Sơn cũng là rộng mở trong sáng, không trách trước kia ở online này mấy nghìn khối gì đó đều bán tốt, mà này vạn tự mở đầu đông tây có rất ít người tiền trả. Nguyên lai người đều là lên giao dịch.

Bất quá ngẫm lại cũng là, mua được hơn mười vạn mấy triệu gì đó địa người, sẽ ở hồ online này hư đầu ba não đánh gãy sao!

Nếu hẳn thuyết mãi, Phương Viễn Sơn cũng ngoan hạ tâm lai dẫn theo một bao trở về. Tuy rằng những bảo thạch ở Bra-xin điều không phải quá đắt, bất quá tính được cũng sắp tới 40 vạn lời á người. Đây là mã luân dĩ cực thấp giới nã cho hẳn hàng hóa, nếu như án bình thường giới cách ở Bra-xin mua, sợ rằng mấy cái chữ này tương trở mình mười mấy lần cũng không chỉ.

Biết hẳn mang về cũng là xuất thủ, ngà đức lý an giúp hẳn giữ tất cả về bảo thạch giám định giấy chứng nhận chuẩn bị xong, nhưng lại giúp hẳn chuẩn bị cho tốt điện tử nói rõ: "Từng bảo thạch đều có phụ gia nguyên nơi sản sinh nói rõ, thiết công, tịnh độ, thậm chí ngay cả ở Bra-xin nhà ai điểm bán những bảo thạch, bán bao nhiêu tiền đều có nói rõ." Điều này làm cho Phương Viễn Sơn cũng là cảm kích không ngớt.

Hạ máy bay đã hơn hai giờ sáng, cương bước ra máy bay thang đu một gió rét thổi tới, đồng Phương Viễn Sơn kích linh linh rung mình một cái ~ tài nhó tới nước Hoa lúc này đã khoái dưới 0 ôn độ.

Đánh một đích, để cho sự phụ giữ hẳn đưa đến bờ sông kim tốt quân duyệt. Sớm xuống xe hẳn nhìn về phía trước đứng sừng sững quân duyệt tửu điểm ngực oán hận nghĩ đến: "Chờ xem, lão tử sớm muộn muốn đem người thụ một lần!" Tưởng hoàn yên lặng đi hướng phía trước khúc quanh quân hào ngày nghỉ xích. . .

Vào phòng hậu, giữ ba lô buông liền không kịp chờ đợi đã cho hẳn nhà trên "Một tổ bảo thạch cùng xa xỉ phẩm buôn bán vớng điểm chủ: "Này! Đinh lão bản, đây đã đến Thượng Hải, người bây giờ người đang Thượng Hải sao?"

Bên kia phòng chừng đang ở hải da, ông nghe điện thoại lý truyền đến đỉnh tai nhức óc DJ thanh ~ "Này, này, dứt vài tiếng hậu" phòng chừng ra ghé lô, lúc này thanh âm tài rõ ràng: "Tiểu tử người đã trở về à? Vừa vặn cái kia tiểu thư yếu hồ điệp phim ảnh, người giữ nội tồn chuẩn bị cho tốt, một hồi đây trực tiếp mang đi!"

Giữ địa chỉ giàu to rồi quá khứ Phương Viễn Sơn vào phòng tắm rửa một cái, sau khi ra ngoài đem đồ vật cầm ra. Nhìn hai khóa cộng 300 ca-ra thông thấu bích tỷ, ở nhu hòa ngọn đèn chiếu xuống tản ra loá mắt bích quang, hẳn một thời cũng có chút say: "Trách không được nữ nhân đều ái bảo thạch nì, ngay cả hẳn cái này đại nam nhân khi nhìn đến lúc này hai khóa bảo thạch hậu đều có điểm kích động không thôi."

Dĩ nhiên, hẳn kích động chỉ là bởi vì thấy tuyệt bút money ở hướng hẳn phát tay,

Cùng lúc này hai khóa bảo thạch không quan hệ.

Đợi khoảng chừng một giờ, trên tường kim đồng hồ đã chỉ hướng tứ, lúc này chuông cửa vang lên. Đi tới mở cửa một trận oanh oanh yển yển truyền vào. Vào đầu một hai mươi bảy hai mươi tám, vóc người trung đẳng tiêu đẹp trai nam tử thấy Phương Viễn Sơn mở cửa ngay cả thanh nói xin lỗi: "Thật sự là không có ý tứ, mấy cái này bằng hữu nghe nói có Bra-xin tới được cực phẩm bảo thạch, không nên cùng tới xem một chút!"

Nói xong cũng là đưa tay ra: "Người phải là Phương Viễn Sơn đi, ta là đinh Hàn Mặc. Chúng ta ở trong điện thoại bạn tri kỷ một năm, không nghĩ tới bây giờ mới có cơ hội gặp mặt."

Phương Viễn Sơn nắm lấy thủ cản vội vàng tránh người ra nói: "Mời đến, mời đến, không có ý tứ, không biết đại gia nhiều, gian phòng có điểm loạn hoàn vọng kiến lượng!"

Vào phòng bốn người nữ nữ phòng chừng nhìn thấy trên giường bích tỷ phát sinh một trận tiếng kinh hô: "Oa, thật xinh đẹp bảo thạch a!"

"Đây là cái gì bảo thạch a! Thế nào lớn như vậy?"

"Hàn Mặc, người mau đến xem, lúc này hai khóa bảo thạch bị người bán này nhưng xinh đẹp hơn!"

Sau đó vào Phương Viễn Sơn thấy mấy người phụ nhân đã cầm lên bảo thạch ở thượng thức, cũng không có lên tiếng, tùy ý các nàng thượng thức. Các nàng nếu là không thích đến nói, vậy hẳn bán cho ai chứ?

Cho nên nhìn thấy những nữ nhân này hồ to gọi nhỏ hình dạng, hẳn biểu hiện ra bất động thanh sắc, ngực mừng thầm không ngớt,... ít nhất ... Nói rõ hẳn mang về đông tây là có thị trường.

Đối với kinh doanh bảo thạch buôn bán đình Hàn Mặc mà nói, những bảo thạch ở trong mắt hẳn chính là nhiều tiền Tiền thiếu vấn đề, không thể nói là có thích hay không.

Nghe thế mấy người phụ nhân gọi hẳn, đình Hàn Mặc nói rằng: "Các ngươi tiên đợi lát nữa thượng thức, chủ nhân còn không có đồng ý ni! Các ngươi như vậy có đúng hay không không quá lễ phép a?"

Phương Viễn Sơn vừa nghe liền vội vàng nói: "Không có việc gì không có việc gì, các ngươi thích nói là hơn nhìn kỹ một chút, quay về với chính nghĩa đây có rất nhiều!"

Nói xong một câu cuối cùng Phương Viễn Sơn đã nghĩ luân khôi cái tát trừu chính một bạt tai, lúc này không phải là mình yết chính ngần sao? Tựa như thuyết: "Các ngươi mặc dù chơi, thứ này không bao nhiêu tiền, chơi phá hủy tính cho ta" như nhau tạo bao.

Hoàn hảo những nữ nhân kia người đều là gặp qua quen mặt, đi qua rung động ban đầu hậu để tay xuống dẫm bảo thạch. Thế nhưng đều vậy bắt Phương Viễn Sơn đã đi tới, ra mời lời nói mới rồi các nàng đều nghe rõ ràng, biết người đàn ông này có rất nhiều như vậy bảo thạch, gọi ngay bây giờ đoán vẫn hỏi rõ ~

Đình Hàn Mặc ngăn ở Phương Viễn Sơn tiền đối mặt với một người trong đó cô gái nói: "Lam lam hình của ngươi chính là hẳn phách trở về!"

"Phim ảnh hẳn đều mang về, đáng tiếc 'con bướm' chạy, không phải ngươi sau đó ở trong vòng thế nhưng ra đại danh!"

Phương Viễn Sơn lúc này mới nhìn đến vị này kiều lam lam nữ tử bên ngoài, "Da thịt trắng nõn, nga đàn kiêu, bọc ol giả bộ dáng người yếu điệu tinh tế, vừa... vừa mái tóc dùng một hồ điệp tạo hình phát giáp biệt trước. Thái dương kỳ lộn tóc lên lụy ở bên mép càng có vẻ đẹp để khả ái".

Nguyên lai vị này kiều lam lam nữ tử chính là muốn chính khứ phách hồ điệp ảnh chụp người mua, đi lên trước đưa tay ra nói: "Chào ngươi, ta là Phương Viễn Sơn!"

Cùng Phương Viễn Sơn tượng trưng tính bắt tay: "Chào ngươi, ta là bối thánh lam! Không biết hình của ta thế nào?"

"Ảnh chụp đây không có tấm đi ra, bất quá nội tồn tạp ở chỗ này, có thể cho ngươi." Nói hẳn giữ nội tồn tạp đưa tới.

Bối thánh lam tiếp nhận nội tồn tạp "Thánh Hàn Mặc nói ngươi đã từng bắt được 'Quang minh nữ thần điệp', không biết có phải hay không là thực sự? Lúc này kỹ tấm hình lễ nào chính là chính phẩm phách ảnh chụp a!"

"Đúng vậy, con bướm quả thực đã từng bị đây bắt được. Nhưng là bởi vì một ít ngoài ý muốn con bướm sau lại bay đi, sờ dĩ rất xin lỗi một mạng cho ngươi trở về!" Phương Viễn Sơn về mặt tiếc nuối biểu tình.

"Bất quá ta dẫn theo một ít trân phẩm hồ điệp tiêu bản, bọn ngươi hội khả dĩ nhìn."

"Phải? Vậy ngươi lấy ra nữa cho ta xem, nếu như đúng là đây tịch thu giấu trôi qua tiêu bản, đây nhưng là sẽ ra đại giới tiền nga ~" nghe được còn có trân phẩm tiêu bản, bối thánh lam cũng làm ra cảm giác hứng thú hình dạng.

Đình Hàn Mặc cũng nói: "Vậy ngươi trước hết giữ này tiêu bản đưa cho lam lam xem một chút đi! Chuyện của chúng ta đợi lát nữa đàm"

Gật đầu, Phương Viễn Sơn đi tới tủ quần áo bên gạt lại quỹ môn, giữ tiên tiền chuẩn bị xong tiêu bản đem ra. Đi tới bối thánh lam hai bên trái phải đưa tới: "Hồ điệp tiêu bản đây thực sự không hiểu, bất quá bằng hữu thúc thúc thuyết người đều là trân phẩm, đây cũng liền một hỏi tới."

Cẩn thận tiếp nhận hẳn đưa qua địa một loa tiêu bản đặt ở bên cạnh trên bàn, bối thánh lam từ trong xách tay lấy ra một kính lúp từng cái nhìn.

Đình Hàn Mặc đi tới bên giường cầm lên hai khóa bảo thạch, hướng về phía ngọn đèn tế tế nhìn, sau đó hựu từ trong túi móc ra một lớn chừng bàn tay nghi khí trầm lượng lên, nhìn Phương Viễn Sơn kinh ngạc không thôi "Lúc này ni mã người đều là nhân sĩ chuyên nghiệp a!"

"Ngươi nói ngươi xuất môn hát mang theo những đồ chơi này là dùng để làm gì? Nhìn hẳn tùy ý hình dạng, rõ ràng chính là tùy thân mang theo a! Quả nhiên là kiển nhóm ái nhóm, không thể không bội phục."

Không đợi hẳn quá nhiều cảm khái, đình Hàn Mặc đã kiểm tra đo lường xong, hướng phía hẳn kích động nói: "Tiểu tử ngươi khả dĩ a! Hai khóa trân thạch vô luận thiết công, tịnh độ còn là trọng lượng người đều là cực phẩm, đặc biệt tịnh độ đã đạt được rất khó kiến cấp bậc."

Xong đình Hàn Mặc khẳng định, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng rất cuộc buông xuống một tảng đá. Hẳn chỉ sợ mang về những đá này không có giá thu mua giá trị, vậy thì thật là đáng tiếc! Phía dưới nên nói chuyện vấn đề giá cả.

Phương Viễn Sơn hai tay chà xát, ha ha nở nụ cười hai tiếng đến: "Đình lão bản đề ý liền hay nhất, không biết giới cách. . ."

Đinh Hàn Mặc nhướn mắt: "Tiểu tử nguoi a ~ thật là, thái sát khí phân."

"Ta đây liền nói thẳng! Đông tây đúng là không sai, đây cũng thích vô cùng, nguoi nói cái giá đi."

Vừa nghe đề cho hấn ra giá, Phương Viễn Sơn tròn tròn mắt. Bích tỷ vật này hấn thực sự tuyệt không lý giải, bộ mặt thành phố lên bán này bảo thạch căn bản không có cái gì giá trị tham khảo.

Bảo thạch vật này ở thiết công, tịnh độ, trọng lượng lên khác biệt thật sự là quá.... Có đôi khi làm thiếu chút xíu nữa giới cách liền thiên soa địa viễn! Sở dĩ đề cho hấn báo giá thật là làm khó hấn.

Lúc này bàng vừa nhìn một nữ nhân cười nói: "Vị này dễ nhìn vừa nhìn thì không phải là làm ăn liêu ~ không làm được còn là một học sinh ni, Đinh đại công tử nguoi liền biệt làm khó hấn!"

Phương Viễn Sơn nhìn thoáng qua vị này lớn lên rất giống tuổi còn trẻ đại lý nếu đồng nữ hài, nói theo: "Đúng vậy, Đinh lão bản! Nguoi kêu ta thuyết chữ số sản phẩm giới cách, đây nhiều ít đồng một điểm."

"Bảo thạch vật này đây thật sự là thất khiếu thông lục khiếu, chỉ biết là nhìn đẹp mà thôi!"

Đinh Hàn Mặc suy nghĩ một chút nói rằng: "Như vậy đi, lúc này hai khóa trần thạch đây dĩ hai mươi vạn giới cách mua! Nguoi thấy thế nào?"

"Tuy rằng giới cách điều không phải rất cao, nhưng ở hành nghiệp lý rốt cuộc công đạo giới đi! Nguoi không khuy, đây nhiều ít cũng có kiếm."

Phương Viễn Sơn vừa nghe hai khóa trần thạch chỉ đáng giá hai mươi vạn, một thời có điểm quay về bất quá thần. Thẳng đến đinh Hàn Mặc lần thứ hai đặt câu hỏi, tài liền vội vàng gật đầu nói: "Tốt, tốt!"

"Nói thật, cái giá tiền này ngoài ngoài ý liệu của ta", hấn là thật bị kinh đến rồi! Phải biết rằng lúc này hai khóa trần thạch chỉ là hấn mang về này trong bảo thạch địa giống nhau mặt hàng.

Nghĩ đến còn dư lại hơn mười khóa trần thạch, hấn liền một trận nhiệt huyết dâng lên, không kiềm hãm được thất thần. Đây trong bảo thạch có hơn mười khóa đều bị lúc này hai khóa trần thạch thoát nhìn yếu trần quý sinh ra!

Thấy Phương Viễn Sơn biểu tình, lại liền tưởng đến hấn vừa nói 'Đây có rất nhiều', đinh Hàn Mặc cũng là ha hả cười nói: "Xem ra sau này nên gọi nguoi Phương lão bản!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Bán bảo thạch.

Phương Viễn Sơn lúc này nụ cười trên mặt là thế nào cũng che giấu không được, đơn giản cười nói: "Người đầu là thác Đinh lão bản phúc, không phải đây một nghèo du học sinh hiện tại không biết ở ngoại quốc người nào nhà hàng cả bản tử ni!" "Đây đùa giỡn, nguoi chớ để ý. Được rồi, tiền mặt đại buổi tối cũng không tiện đài, đây trực tiếp cho nguoi chuyển khoản đi!" Xem ra thu được hai khóa cực phẩm bảo thạch đinh Hàn Mặc cũng là cao hứng vô cùng, ha hả nói.

Phương Viễn Sơn gật đầu "Tốt", bên kia đinh Hàn Mặc trực tiếp điện thoại liên hệ chuyển khoản công việc. Bên này bồi thỉnh lam cũng xem xong rồi, "Của nguoi tiêu bản ta xem, bên trong có hai phúc đây đã có, bất quá mặt khác kỷ phúc người đầu là hiếm thấy giống."

Suy nghĩ một chút bồi thỉnh lam hựu nói tiếp: "Nguoi xem tốt như vậy sao! Lúc này kỷ phúc trần phẩm đây đóng gói mua, kể cả phim ảnh tiền cho nguoi mười lăm vạn, nguoi thấy thế nào?"

Đã bị vừa bảo thạch giá cả trùng kích, nói thật đi Phương Viễn Sơn đối lúc này kỷ phúc tiêu bản tiền đã là có cũng được không có cũng được, không nghĩ tới dĩ nhiên cho hấn một kinh hi: "Không thành vấn đề, quay về với chính nghĩa nếu như bán không xong nói, không làm được ta sẽ tái mang về Bra-xin ni! Nguoi đã thích, vậy đều bán cho nguoi."

Kỳ thực cũng chính là dụng tới thích người mua, không phải những ít lưu ý đồ cất giữ có rất ít người dùng nhiều tiền mãi, sở dĩ Phương Viễn Sơn kỳ thực cũng không khuy. Nhưng thấy hấn không có người bình thường quán có tính toán chi li, bồi thỉnh lam còn là mở miệng làm một giải thích: "Lúc này ngũ phúc trần phẩm giá thị trường ở một vạn ngũ đến hai vạn trong lúc đó, đây cho nguoi đoán giá cao nhất hai vạn."

"Lúc này hai phúc đây đã có đồ cất giữ, chợ hiện giới đại khái ở một vạn tả hữu, thất phúc mười bốn vạn, gia phim ảnh tiền người xem đúng không?"

Phương Viễn Sơn vội vàng nói: "Không cần không cần, làm sao có thể đều đoán giá cao nhất nhỉ? Bỏ số lẻ, đoán mười vạn được rồi. Nếu như điều không phải người vừa lúc cần, đây cũng không biết bán cho ai tốt nhỉ!"

Bối thỉnh lam cười cười lắc đầu không có nói tiếp, đi tới đình Hàn Mặc hai bên trái phải phòng chừng yếu Phương Viễn Sơn trưng mục ngân hàng đi. Phương Viễn Sơn quýnh lên đột nhiên nghĩ đến "Điều không phải có thật nhiều kỳ ca-ra bích tỷ cấp huyết hồng sao? Một người tổng một viên được rồi! Tuy rằng nàng vừa biểu hiện điều không phải như vậy yêu thích bảo thạch, bất quá nữ nhân sẽ không có không thích bảo thạch, nhiều ít mà thôi!"

Hạ quyết tâm, thủ lạng lẽ đưa vào túi tiền, nhãn thần nhaoáng lên trong tay dĩ nhiên hơn kỳ lạ bảo thạch đến. Mở ra lòng bàn tay, tứ khóa cấp máu đỏ trần thạch ở đèn chân không chiếu xuống tản ra đỏ thắm dày, làm cho là say mê.

Hai bên trái phải cái kia 'Tuổi còn trẻ đại lý nếu đồng' kinh hô một tiếng: "Oa! Thật xinh đẹp a."

Tiến đến sau đó ngoại trừ cướp nhìn mấy lần bảo thạch ngoại một mực chơi điện thoại di động hai nữ nhân chỉ lúc này vừa nghe của nàng kinh hô, lập tức ngừng đầu nhìn lại. Chờ phân phó hiện Phương Viễn Sơn trên tay bảo thạch hậu, thả tay xuống dậm điện thoại di động vọt tới.

"Oa, thật xinh đẹp, tiểu dễ nhìn người ở nước ngoài đào được bảo thạch mỏ a? Thế nào lấy ra nữa bảo thạch người đều là xinh đẹp như vậy!"

Phương Viễn Sơn cười ha hả nói đến: "Kỳ vị mỹ nữ, thác các người phúc, đây mang về đông tây đều bán đi, tương lai lưu học tiền vậy cũng được rồi, mấy dạng này tiểu lễ vật coi như là quà ra mắt."

"Hanh ~ vô sự xum xoe, không gian tức đạo. Thuyết, có mục đích gì?"

"Đúng vậy, chúng ta ngày hôm nay lần đầu tiên gặp mặt, người sẽ đưa lễ vật quý trọng như vậy, người muốn làm gì?"

Không nghĩ tới tổng một tiểu lễ vật đều bị mấy vị này nữ nhân hoài nghi có mục đích, mặc dù là đùa giỡn thành phần chiếm đa số, nhưng nhiều ít cũng có chút xấu hổ ~

Nhìn thấu Phương Viễn Sơn xấu hổ, vị kia vừa giúp hắn giải vây 'Lý nếu đồng' cười nói: "Hắn cấp cho, các người sẽ cảm bài!"

"Quay về với chính nghĩa các người hựu không kém hai cái này tiền, sau đó nếu như hắn có nữa tốt bảo thạch, các người mua lại là được."

"Đúng vậy, đây thế nhưng người nghèo một, còn trông cậy vào các người lần tới chiếu cổ đây sinh ý ni." Cảm kích nhìn một chút vị này như 'Lý nếu đồng' mỹ nữ.

Vừa đình Hàn Mặc nơi nào chính là nàng hỗ trợ biết đắc vậy, hiện tại hựu giúp hắn hóa giải xấu hổ, vị sự bất quá tam, nhân gia mỹ nữ đều giúp hắn hai trở về, hắn đến bây giờ còn không biết lúc này vị tên của mỹ nữ ni! Vợ vả đưa tay ra nói: "Thực sự là thất lễ, đến bây giờ còn một thỉnh giáo tên của người đây."

"

'Lý nếu đồng' cười híp mắt nói rằng: "Người còn biết thất lễ a! Hiện tại tài nhớ tới vẫn tên của ta, ta là đan quân lan, vị này khiêu lam tiểu Linh, bên kia mặc đồ đỏ cô nàng áo ba-đờ-xuy khiêu đuôi linh quân."

"Đây cùng bối thỉnh lam hiện tại đều công tác, hai cái này cô gái nhỏ vẫn còn đang đi học. Người xem đi đâu một cùng tỷ tỷ thuyết, quay đầu lại ta giúp người gạt dây bắc cầu." Nói xong mình cũng che miệng ha hả nở nụ cười.

"Tốt người một quân lan, lúc này mới cương gặp mặt, người liền bán đứng chúng ta, xem ta trở lại thế nào thu thập người!"

"Chính là, thích nhân gia người liền chính lên, giữ hai chúng ta sao lên làm gì!"

Ở nước ngoài bởi vì tương đối chú trọng cá nhân quyền lợi, cho dù là phụ tử trong lúc đó, đối với cá nhân vấn đề người đều là rất ít xen mồm phát biểu ý kiến! Độc lập tính tương đối mạnh quan niệm là tình hình trong nước vấn đề, hắn cũng không phát biểu ý kiến, nhưng là hắn cá nhân mà nói, còn là thích quốc nội loại này bầu không khí, có lẽ là thâm căn cố đế hoàn cảnh nhân tố tạo nên.

Ở Bra-xin phiêu bạt nửa năm, trở lại quốc nội đột nhiên cảm thụ được loại này giữa bằng hữu nhân nhạ ôn nhu, còn là làm cho Phương Viễn Sơn tâm tình kích động ~

Một người cầm một viên bích tỷ cấp huyết hồng, bối thỉnh lam viên kia do đan quân lan đưa tới. Thấy đan quân lan lấy tới bảo thạch, luôn luôn đối bảo thạch các loại ngoạn ý tương đối nhạ mặc bối thỉnh lam cũng là lộ ra kinh ngạc khuôn mặt.

Hướng về phía Phương Viễn Sơn gạt đầu báo cho biết một chút, bối thỉnh lam hào phóng nhận bảo thạch.

Bên kia đình Hàn Mặc chuyển khoản cũng hoàn thành, đi tới nói: "Tiền đã xoay qua chỗ khác, người gọi điện thoại nhìn có hay không thu được."

Không đợi đình Hàn Mặc nói cho hết lời, Phương Viễn Sơn tay của cơ 'Tích tích' kêu lên, lấy điện thoại cầm tay ra nhìn thoáng qua tin tức, "Người khỏe, ngài Bra-xin ngân hàng tài khoản: Số 7094 ngày 02 tháng 01 năm 2009 4 lúc 56 phân tiền nhập hai mươi vạn nguyên, gạch trống là hai mươi ba vạn hai

ngàn, thỉnh thoảng tra đổi chiếu không có làm."

Còn chưa xem xong cái tin này theo lại nữa rồi một cái tin tức: "Người khỏe, ngài Bra-xin ngân hàng tài khoản: Số 7094 ngày 02 tháng 01 năm 2009 4 lúc 59 phút tồn nhập mười lăm vạn nguyên, ngạch trống là ba mươi tám vạn hai ngàn, thỉnh thoảng tra đổi chiếu không có làm".

Nhìn chữ số phía liên tiếp linh, Phương Viễn Sơn ở kích động qua đi chính là sâu đậm bị ai. Mấy năm nay chính vì tiền, ăn nhiều ít khổ! Bị bao nhiêu tội? Người trước người sau bạch nhãn cũng không biết xem qua bao nhiêu, thế nhưng chính cần rằng kiên trì xuống tới.

Hôm nay khổ tận cam lai hẳn thực sự tưởng lên tiếng khóc lớn một hồi, nhưng nghĩ tới hai bên trái phải có người ở nhìn, hẳn vẫn trừng mắt nhìn, gương ép cười nói: "Cho các người chê cười, lớn như vậy chưa từng một chút xem qua nhiều tiền như vậy!"

Đinh Hàn Mặc hiểu rõ võ võ bờ vai của hắn không nói gì, đan quân lan nói đùa: "Tiểu phương đồng chí hiện tại thế nhưng người giàu có, nay ngày tương đối trẻ, quay đầu lại nhớ kỹ yếu mời khách a!"

"Nhất định nhất định, chỉ cần các người khẳng rất hân hạnh được đón tiếp, muốn ăn cái gì chút gì."

Vị kia khiêu lam tiểu Linh ha ha cười nói: "Lúc này cảm tình tốt, đây muốn ăn thánh đại, đây muốn ăn Úc Đại Lợi Úc Ô-xtrây-li-a tôm hùm, ta còn muốn cật. . ."

"Người khoái chó ăn, là ai ngày hôm qua còn la hét giảm béo? Xem người muốn ăn mấy thứ này, người bữa tiệc này ăn đi, người trước lễ bái tội liền nhận không." Đuôi linh quân ở bên cạnh đã kích.

"Ai nha ~ tiểu đuôi người khoái đừng nói nữa, nếu không người đưa ra giảm béo kế hoạch, đây đến bây giờ còn mỗi ngày cật hương hất cay nì!"

Nhìn vài người cười nói, bên kia bối thỉnh lam nhiều nói: "Thời gian tương đối trẻ, Phương Viễn Sơn cương xuống phi cơ còn chưa tới cấp nghỉ ngơi chứ, trước hết để cho hắn nghỉ ngơi đi! Quay đầu lại chờ hắn nghỉ ngơi tốt chúng ta sẽ liên lạc lại."

Đan quân lan cũng gật đầu: "Đúng vậy, người trước nghỉ ngơi đi! Quay đầu lại sẽ liên lạc lại, chúng ta sẽ ngủ ở bờ sông 'Phong giang hoa viên', đến lúc đó điện thoại liên lạc" nói bắt đầu yếu quá điện thoại di động của hắn gọi cho chính cô ta.

Cất bước đinh Hàn Mặc đoàn người Phương Viễn Sơn đứng ở bên giường suy nghĩ một hồi, cấp bao đức hải gọi điện thoại

"Đô ~ đô ~ đô ~. . ." Điện thoại sắp tới tương cất đứt lúc mới bị nhận lên...

"Này ~ vị ấy a?"

"Ta nói có chuyện gì bất năng ngày mai tái gọi điện thoại a! Cần phải lúc này đã." Nghe túi đức hải mẫn hàm oán tức giận ngữ, Phương Viễn Sơn không khỏi vui vẻ: "Hắc ~ không ngờ như thế đây cương xuống phi cơ liền muốn nhanh lên cho người gọi điện thoại, người còn không vui a ~"

"Nếu không ngày mai sẽ liên lạc lại?"

Vừa nghe là Phương Viễn Sơn thanh âm của, bên kia túi đức hải buồn ngủ cũng đi hơn phân nửa: "Là nhỏ tam đã trở về a! Aha hắc ~ làm sao biết chứ? Đây đây không phải là theo thói quen bực tức ma."

"Ta nói tiểu tam người không ở Bra-xin phao mỹ nữ, ách ~ đối, là mạ vàng, người điều không phải ở Bra-xin mạ vàng sao? Tại sao trở lại?"

"Côn, xin gọi ta viễn sơn, có lẽ mister phương. Kêu nữa đây tiểu tam, đây lược điện thoại."

"Sách sách sách ~" trong điện thoại truyền đến một trận chắc lười thanh "Lưu quá dương người của chính là không giống với, há mồm chính là viễn sơn, ngậm miệng chính là mister, đây thế nào cảm giác thiên hựu lạnh, không được, ngày mai đặc lại thêm một sàng chắn."

Ở trong điện thoại hoá trang mập mập bản một hồi, mới lên tiếng: "Mập mập, đây hiện tại người khi đến hải thị, hai ngày nữa đây xử lý xong sự tình đi ra người nơi nào đây một chuyến, người có thì giờ rảnh không?"

"Lời vô ích, người cứ nói đi? Người qua đây một thời gian cũng có thời gian a!"

Nghe túi đức hải vẫn là như vậy cấp lực trả lời, trong lòng hắn âm áp, "Đây cương xuống phi cơ, tiền đảo một sai giờ, ngày mai chúng ta điện thoại liên lạc."

Nói chuyện điện thoại xong nhìn thoáng qua đồng hồ trên tường đã tiếp cận năm giờ, cởi quần áo nằm ở trên giường rất nhanh tiến nhập mộng đẹp. . .

"Tiên sinh người khỏe! Hiện tại đã buổi trưa mười một giờ, xin hỏi ngài gian phòng còn kè tục ở sao?" Cửa chừng hai mươi tuổi nữ phục vụ viên đối trên người trần truồng Phương Viễn Sơn cung kính nói.

"Đã mười một giờ sao? Nga, ta rửa mặt một chút sẽ xuống ngay thôi phòng ~" nói xong đóng cửa lại từ từ nhắm hai mắt đi tới bên giường trực đỉnh đỉnh ngả xuống.

Ở trên giường nằm úp sấp năm phút đồng hồ, thẳng đến phía sau lưng truyền đến cảm giác mát tài đông lạnh tỉnh lại. Chạy ào xuống vệ sinh mấy phút đối phó vệ sinh mặc quần áo tử tế đi xuống lầu.

Ở quầy bar lui tiền thế chấp đi tới khách sạn của Phương Viễn Sơn, một thời không biết nên đi nơi nào, suy nghĩ một chút cấp đình Hàn Mặc đi điện thoại.

"Này ~ Đình lão bản Chào người!"

"Là như vậy, đây ở Bra-xin nhận thức một có đường dài hàng người của, lúc này thác hấn mang về thật nhiều cực phẩm bảo thạch. Đêm qua hai khóa cũng là lúc này nhóm hàng bên trong."

"Tình cảm kia tốt, gần nhất đây cũng cho nguồn cung cấp phát sầu ni! Nếu như vậy, vậy là người giữ hàng mang tới, hay là ta quá khứ tìm người?" Đình Hàn Mặc cảm giác hứng thú nói đến, cũng không có vấn đề chi tiết.

Kỳ thực đêm qua đình Hàn Mặc chỉ biết hấn dẫn theo không ít thứ tốt trở về, bất quá ngày hôm qua cương gặp mặt, hấn rất thông minh không có đề cập. Hiện tại nếu hấn chủ động gọi điện thoại nhiều, nói rõ ràng sáng giao dịch có thể dùng đây đó lấy được bước đầu tín nhiệm, sở dĩ hấn cũng một tái che che giấu giấu chính đối Phương Viễn Sơn lúc này nhóm bảo thạch đặc hứng thú.

Hai người ước ở tại giang bạn một nhà khiếu 'Thỉnh đào quán trà' trà lâu gặp mặt ~ thấy hai người hàn huyên vài câu liền tiến vào chủ đề.

Đãi kiến đến Phương Viễn Sơn lấy ra nữa địa này trần thạch, liền kiến thức rộng rãi đình Hàn Mặc đều kinh ngạc không thôi, liền xưng: "Thứ tốt, chân là đồ tốt! Những bích tỷ trần thạch ở Bra-xin đều là phi thường trân quý đi? Tiểu tử ngươi tìm đại giới tiền a!"

Phương Viễn Sơn gật đầu, cười xưng: "Còn hơn quốc nội là muốn tiện nghi không ít, bất quá người đều là sai người mang về. Không phải thì là biết đáng giá cũng dài không trở lại." Kỳ thực hấn hoa cái rầm tiền, chính hấn đại câu kiếm về điểm này tiền mua xong vé máy bay chỉ thấy đấy!

"Đúng vậy, nếu như điều không phải kèch xù thuế quan đây đều muốn khứ Bra-xin đào điểm tốt hóa sắc." Đình Hàn Mặc cũng là về mặt tiếc nuối biểu tình.

"Không biết những trần thạch, Đình lão bản một người nuốt trôi ăn không vô?" Phương Viễn Sơn sờ sờ mũi ha hả hỏi.

"Hắc ~ bị người khách sáo! Nếu không hiện tại khứ công ty ta nhìn? Chỉ người những vật này đây yếu mua không nổi còn khai cái gì châu bảo công ty a!" Đình Hàn Mặc cũng là về mặt bị đánh bại hình dạng

Nghe hấn nói nguyên lai là khai châu bảo công ty, Phương Viễn Sơn cũng là về mặt hân nhiên. Bị hấn cái này hộ khách hoài nghi có tiền hay không, làm người làm ăn đình Hàn Mặc trách không được yếu tặc mao ni, đây là vấn đề mặt mũi, cũng là lót bên trong áo hay chần vấn đề. Hộ khách nếu như đối với hấn một lòng tin, lần tới ai còn hoa hấn mua đồ bán đồng tây?

"Hiểu lắm, hiểu lắm, hắc hắc! Đây vẫn cho là người chính là ở online mở vòng điểm, không nghĩ tới nguyên lai là mở công ty." Phương Viễn Sơn liên tục nói xin lỗi.

"Lúc này cảm tình tốt, ta đây cũng không cất giấu dịch. Nhạ ~ đông tây đều ở nơi này." Nói Phương Viễn Sơn từ trong bao giữ còn dư lại bích tỷ nguyên thạch đều đem ra, 'Ba' địa một tiếng ném vào trước mặt bàn trà lên.

"Ai u ~ người điểm nhẹ a! Đây là nguyên thạch, điều không phải tảng đá, rót bể sửa đều không sửa được." Đình Hàn Mặc về mặt đau lòng đưa qua túi mở kiểm tra.

Thấy bên trong tảng đá không có vỡ vụn, mới yên lòng: "Lần tới chú ý một chút a, vật này không lịch sự suất, phá hủy nói tổn thất toàn bộ là của người."

Phương Viễn Sơn bị hấn nhất kinh nhất sợ cũng lại càng hoảng sợ, trong khoảng thời gian này tâm tính của hấn cũng xảy ra rất lớn chuyển biến. Khi nhìn đến tiền phương một cái kim quang đại đạo hướng mình ngoắc, rất nhiều hành vi trở nên lơ đãng đứng lên, đây thật là một thói quen xấu.

"Một mình người nghèo du học sinh đòi tiền không có tiền, yếu bối cảnh một bối cảnh, dựa vào cái gì đối những đại biểu cho kim tiền trần thạch biểu hiện chẳng hề dễ ỷ? Như vậy rất dễ để cho hữu tâm nhân dễ mất tới chính, xem ra sau này chính phải chú ý thu liễm."

Nghe tới đây vội vã che giấu đến: "Gần nhất vẫn tiếp xúc những trần thạch, ngực chẳng biết thế nào, hình như thực sự coi như hòn đá."

Đinh Hàn Mặc lắc đầu thờ dãi nói: "Cũng là a! Đối với không thích những bảo thạch người mà nói, những trần thạch thực sự cũng chỉ là xinh đẹp tăng đá mà thôi!"

"Xem ra người là thật không hiểu những bảo thạch! Chúng ta còn là đến nói chuyện giới cách đi."

Vừa nghe đến đàm tiền, Phương Viễn Sơn hai con mắt đều biến thành \$ ngày, : "Hắc hắc, đây sẽ chờ những lời này."

Xuất ra cái kia nghi khí, đinh Hàn Mặc ai một cấp trần thạch làm giám định, trắc hoàn một ở trên điện thoại di động nhớ một, đợi được toàn bộ chuẩn bị cho tốt, đã một giờ hậu, Phương Viễn Sơn cũng im lặng không lên tiếng đợi một giờ.

"Ngũ khóa tỉ lệ tốt nhất đây án hai mươi vạn nhất khóa cho người, thất khóa cùng sáng sớm phẩm chất không sai biệt lắm liền án sáng sớm mỗi khóa giới cách."

"Mười sáu khóa cấp huyết hồng mỗi khóa một vạn, biệt địa hơn mười khóa tạp sắc ở quốc nội tương đối phổ thông, đây cùng cấp huyết hồng thấu một số nguyên đoán hai mươi vạn." Nói đinh Hàn Mặc lấy điện thoại di động ra đảo lên.

Một phen tính toán hậu ngừng đầu hướng về phía Phương Viễn Sơn nói rằng: "Tổng cộng một trăm chín mươi vạn, người xem đúng hay không."

Phương Viễn Sơn mặt tính một chút gât gât đầu nói: "Không sai ~".

"Được rồi! Hỏi người chuyện này."

Vừa mới chuẩn bị gọi điện thoại chuyển khoản đinh Hàn Mặc nghi ngờ nhìn hán: "Làm sao vậy, chẳng lẽ muốn tiền mặt?"

". . . Không có, đây yếu tiền mặt gì chứ a? Ta là muốn hỏi người có muốn hay không điện thoại di động?"

"Điện thoại di động? Hỏi cái này gì chứ! Người nếu như nhiều nói, đây một người bạn liền làm chuyển đi này, giúp người hỏi một chút." Nghe được hán còn có điện thoại di động, đinh Hàn Mặc rất sáng suốt không hỏi có mấy bộ? Người này đá cực phẩm trần thạch đều án túi mà tính! Điện thoại di động như vậy chứ số sản phẩm đoán chừng phải án khuông đoán.

"Ha ha. . . Là như vậy, ở Bra-xin thấy trí năng điện thoại di động tương đối tiện nghi, dẫn theo hơn mười bộ trở về, kiếm một lộ phí ma ~ căn cứ một chuyện không phiền nhĩ chủ sở dĩ tìm người" Phương Viễn Sơn cười nói.

". . . Người cái này vé máy bay chân quý!"

"Như vậy đi! Hơn mười bộ người mượn cho ta, vừa vặn giữ lại tổng bằng hữu." Nghe được liền hơn mười bộ, đinh Hàn Mặc suy nghĩ một chút nói.

Thấy đinh Hàn Mặc giữ lại hơn mười bộ điện thoại di động dự định tặng người, hán cũng bỗng nhiên nghĩ đến chính trở về tương đối vội vàng vàng, một đá lễ vật gì. Nếu không cũng chưa chút tặng người? Dạ! Đối, là muốn chưa chút.

"Cái kia. . . Đinh lão bản. . ."

"Làm sao vậy? Có chuyện hãy nói đi ~" thấy hán vẻ mặt táo bón biểu tình đinh Hàn Mặc không khỏi vui vẻ nói: "Sẽ không còn dẫn theo cái gì 'Đặc sản' đi?" Phương Viễn Sơn bị hán nói đều có chút ngượng ngùng: "Ách. . . Cái kia, là còn có chút vật nhỏ."

"Đừng nha, có vật gì vậy cứ nói với ta. Đây yếu mỗi ngày có thể gặp được người khách hàng như vậy, đây nằm mơ đều có thể cười tỉnh, sau đó người chính là công ty ta trọng điểm hộ khách, do ta tự mình tiếp đãi." Đinh Hàn Mặc lúc này trên mặt cũng cười nở hoa ~ như Phương Viễn Sơn như vậy chất lượng tốt hộ khách thật là đốt đèn lồng cũng không tìm được.

Bị đinh Hàn Mặc vừa nói như vậy hán cũng cảm giác mình có điểm không phóng khoáng: "Người biết Bra-xin phong giao nguyên dịch sao? Đây dẫn theo trên dưới một trăm cân phong giao nguyên dịch trở về, không biết người có cần hay không?"

Vừa nghe thật là Bra-xin đặc sản, đinh Hàn Mặc không hứng thú lắm địa đạo: "Nga, cái này a! Người nếu như tìm không được người mua ta giúp người hỏi một chút, phỏng chừng có người muốn."

Thấy đinh Hàn Mặc hình dạng, Phương Viễn Sơn chỉ biết hán hiểu lầm: "Người đừng không vui hình dạng a! Ta cho người biết, đây mang về phong giao nguyên dịch tuyệt đối điều không phải trên thị trường bán này nấy nghìn đồng tiền tiện nghi hóa."

"Loại này nguyên dịch ở Bra-xin cũng là đồ tốt, người thường căn bản không thấy được, không có sản xuất giờ đã bị đặt trước. Về phản hiệu quả trị liệu đây đừng nói, quay về với chính nghĩa bị người biết phải tốt hơn nhiều nhiều lắm."

Nghe hán nói thần bí như vậy, phỏng chừng xác thực. Đinh Hàn Mặc mở là châu bảo công ty, quanh năm tiếp xúc người đều là này lão bản, phú hào các loại nhân vật. Hán biết này lão bản đối những đường sinh gì đó đều cảm thấy hứng thú vô cùng, chỉ cần là đồ tốt, bọn họ tuyệt đối khẳng định dùng nhiều tiền.

"Nga, phải? Vậy toàn bộ cho ta đi! Nếu như quả thực là đồ tốt, ta đây quay đầu lại mở bảo kiện phẩm công ty, sau đó chúng ta chuyên môn bán loại này nguyên dịch!"

Phuong Viễn Sơn mần đầu hắc tuyến: "Đỉnh lão bản, người cho là cái này nguyên dịch là thủy a ~ muốn nhiều ít có bao nhiêu! Đây mang về nguyên dịch người đều là tiệm cũ bí chế, số lượng cung ứng."

"Lúc này cũng là đây Bra-xin hộ khách biết đây trở về cần mở chợ, cố ý chuẩn bị một ít. Đây bán cho người điều không phải cho người dùng để bán ra, mà là để cho chính người dùng. Sau đó người này lam sắc tiểu được hoàn tiền có thể tiết kiệm xuống!" Nói rằng phía hắc cũng khai nổi lên vui đùa.

Vừa nghe hiệu quả thần kỳ như vậy, đỉnh Hàn Mặc ánh mắt của đều biến sáng: "Thực sự? Kháo! Ý của ta là. . . Quay về với chính nghĩa chính là đối thân thể tốt ý tứ, người hiểu không? Người nhất định hiểu."

"Ta hiểu, ha ha. . . Ta biết." Phuong Viễn Sơn bị hắc nói năng lộn xộn cũng chọc cười.

"Người đồng là tốt rồi, vậy toàn bộ cho ta đi! Giới cách ma, một vạn một cân được rồi, người thấy thế nào?"

Phuong Viễn Sơn lúc này mới phát hiện nước Hoa thổ hào cũng là nhiều vô số, trên dưới một trăm vạn nguyên dịch thuyết mãi liền mua, cũng không đắt trả giá. "Cho người tám mươi cân đi, đây lưu hai mươi cân tặng người. Về phần tiền ma không cần nhiều như vậy, cấp một năm mươi vạn là được."

Cái giá tiền này cấp đỉnh Hàn Mặc thật không là hắc già mồm cãi láo, có lẽ trang 13, nhân gia liên hiệu quả cũng không biết liền khẳng hoa trên dưới một trăm vạn mua của hắc phong giao nguyên dịch, hướng về phía phần này tín nhiệm hắc cũng không có thể muối trước lương tâm làm việc, tuy rằng đồng tây quả thực là đồ tốt.

"Người a. . ." Đỉnh Hàn Mặc cũng biết trong lòng hắc muốn điều gì, sở dĩ cũng không có ở tiền lên nói cái gì nữa.

Cùng đỉnh Hàn Mặc nói một tiếng để cho hắc đợi lát nữa, hắc ra trà lâu đi tới bên cạnh nơi bí ẩn, nhìn phụ cận không có gì nhân hòa cameras chú ý từ trong không gian giữ nguyên dịch đem ra, đan tay cầm hựu trở về trà lâu.

Thấy hắc đi ra ngoài một hồi trong tay dẫn theo một đóng gói túi sẽ trở lại,... Đỉnh Hàn Mặc không có hỏi nhiều cái gì. Giữ chứa nguyên dịch phong giao túi đưa cho hắc, Phuong Viễn Sơn ngồi xuống uống trà.

Xuất ra trong túi phong giao nguyên dịch bình ngọc, đỉnh Hàn Mặc đã nghĩ văng trong miệng đảo điếm, sợ hắc một miệng trà phun tới, vội vàng sở trường ngăn trở: "Ai u ~ ta đỉnh đại lão bản, vật này cần đổi trước hát. Người nếu như trực tiếp đổi xuy, quay đầu lại phi đem người máu mũi đốt đi ra!"

"U a ~ còn có cái này chú ý? Tốt lắm, đây trở lại xem thử xem." Xoa một chút cằm tiền lên vài giọt nước trà, đỉnh Hàn Mặc hải nói! Khiến cho Phuong Viễn Sơn dở khóc dở cười, cảm tình cũng có hắc không biết đồng tây.

Cẩn thận giữ túi đặt ở bên trong sô pha lý, đỉnh Hàn Mặc cũng nâng bình trà lên ngẩng lướt nước hỏi: "Lúc này không có đi?"

". . . Thật không có."

"Tốt lắm, đây đem tiền chuyển cho người." Nói đỉnh Hàn Mặc cầm điện thoại di động lên bắt đầu gọi điện thoại, đối phương đoán chừng là tài vụ và kế toán nhân viên, nghe được phân phó của hắc, rất nhanh Phuong Viễn Sơn điện thoại di động kêu nổi lên tiếng tít tít ~

Lấy điện thoại cầm tay ra thấy được một cái "Người khỏe, ngài Bra-xin ngân hàng tài khoản: Số 7094 ngày 3 tháng 1 năm 2009 10 giờ 26 phân tồn nhập đồ ngọc mười vạn nguyên, gạch trống là hai trăm tám mươi tám vạn hai ngàn, thỉnh thẩm tra đối chiếu không có lầm." Thấy phía trên chữ số, tâm tính một chút "Bảo thạch một trăm chín mươi vạn, phong giao nguyên dịch năm mươi vạn, nói như vậy tốt bốn mươi bộ điện thoại di động bình quân xuống tới 2500 nhất bộ." Dạ, cái giá tiền này hắc không tính là khuy, nhưng là không tính lớn kiếm đi.

Kỳ thực coi như những điện thoại di động khi hắc trong không gian liền chiếm đầu to từ, nếu không sót ruột trở về, cũng sẽ không đắt những chữ số sản phẩm. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Mập mạp xe.

Bắt tay cơ đồ ra phóng tới đỉnh Hàn Mặc ra trong xe sau khi chia tay, ở trà cửa lầu đón xe taxi khiêu sư phụ lái hướng xuống biển thị Hummer 4s của tiệm. Đến rồi trong cửa tiệm không có nghe hướng dẫn mua giới thiệu, trực tiếp đi hướng giữa đại sảnh Hummer H2. Chiếc này năm ngoái cương đầy dòi đi tàn khoản các phương diện tính năng, động lực cùng phối trí Phuong Viễn Sơn tin tưởng mình bị nàng rõ ràng hơn. Đặc biệt giới cách, làm ô tô say mê

công việc túi đức hải ở trước mặt hắn không chỉ một lần nói đến nơi này một đại gia hóa!

Bên kia quán lí nghe nói có người muốn mua chiếc này dạng xe, vội vàng chạy chậm qua đưa tay ra nói: "Vị tiên sinh này quý tính a?"

"Miễn quý tính phương, chúng ta còn là nói chuyện giới cách đi!" Phương Viễn Sơn đối với quán lí nhiệt tình chưa từng có nhiều lưu ý, chỉ là nhàn nhạt gật đầu.

Thấy đối phương không mặn không nhạt hình dạng, quán lí trái lại càng vui vẻ hơn, "Điều này nói rõ nắm chắc khí a! Không có tiền người của để cho hắn đến nơi đây trang một thử xem? Tam câu vừa hỏi bật người hiện hành." Không có đề ý Phương Viễn Sơn thái độ, dáng tươi cười trái lại càng tăng lên: "Phương tiên sinh nếu hỏi giới cách, nói rõ đối với xe các hạng tính năng, phối trí và vân vân cũng đã sớm hiểu rõ vu hung, ta đây sẽ không giới thiệu."

"Bởi vì là tân khoản, thả chiếc xe này là chúng ta trong cửa tiệm hiện tại duy nhất một chiếc dạng xe, sở dĩ giới cách ma."

Thấy quán lí cái dạng này chỉ biết tường tăng giá, một đề cho hắn kể tục đi xuống thuyết: "Nga, nếu là duy nhất dạng xe, ta đây đi ra sát vách mục mã nhân đi xem đi! Quay về với chính nghĩa làm việc đã xa mà nói, mục mã nhân ở mọi phương diện tính năng cũng đều đủ sử dụng."

Quán lí một nghe hắn nói đến sát vách nhìn mục mã nhân, liền biết mình biểu diễn qua, vội vàng cười làm lành: "Phương tiên sinh, xe ni tiệm chúng ta lý thực sự liền chiếc này dạng xe, nếu như người thực sự nói muốn, trần xe hiện tại khoảng chừng ở 130 vạn cái dạng này."

"Khác phí dụng cộng lại rơi xuống đất phỏng chừng 150 vạn cái dạng này, không biết Phương tiên sinh nghĩ thế nào?"

Ở trong lòng suy nghĩ một chút, Bra-xin tiền hàng khoảng chừng ở 100 vạn, xe 150 vạn, còn có thể dư một hơn mười vạn dùng cho quay vòng. Nghĩ tới đây gật đầu một cái nói: "Được rồi, bạn thủ tục đi!"

"Xe treo bằng hữu ta danh nghĩa không thành vấn đề đi?"

Vừa mới chuẩn bị khiếu nhân viên công tác cấp Phương Viễn Sơn bạn thủ tục quán lí nghe nói xe là treo người khác danh nghĩa: "Không thành vấn đề a, bất quá cần người lúc này vị thân phận bằng hữu chứng phó-tô-cóp-py món, không biết hắn hiện tại người ở nơi nào?"

Cấp bao đức hải đi điện thoại để cho hắn giữ thẻ căn cước phó-tô-cóp-py món về truyền thần nhiều! Bên kia phỏng chừng ở trên ban, cũng không có hỏi nhiều như vậy, trực tiếp đang làm việc thất về truyền thần nhiều.

Bởi vì là toàn bộ khoản mua xe, sở dĩ thủ tục đơn giản dọa người ~ ký vài, tuyên một ít vật phẩm trang sức, khác người đều là trong cửa tiệm hỗ trợ công việc. Ở trong cửa tiệm với nhân viên chính phủ cùng nhau ăn một công tác xan, đến rồi hai giờ chiều nhân viên công tác giúp đỡ điểm một chuỗi một vạn vang lên pháo, Phương Viễn Sơn ở bùm bùm ~ tiếng pháo trung mờ ra lộ về đến lúc bảng số H2 liền ra 4S của tiệm đại môn.

Ở trên đường mua chút lễ vật Phương Viễn Sơn mở ra Hummer thẳng đến bạch Nam tỉnh đi ~ mở ra mới tính H2, Phương Viễn Sơn cảm giác mình trong lòng đều thay đổi sáng. . .

Có một cây táo ta cần một cái còn dư lại cho hết người, đây là ái tình. Một ngụm không toàn bộ đưa cho người là sống thân phụ mẫu. Hắn giữ cây táo giấu đi nói cho người biết hắn cũng không có, lúc này đặc biệt sao mới là xã hội. Mà túi đức hải chính là một cây táo cũng muốn phân phần nửa cấp huynh đệ của hắn! ~ sở dĩ hắn cảm giác mình mua cái gì cho hắn đều không cảm thấy quý.

Đại học ba năm ngoại trừ học phí, dưỡng phụ mẫu một phần tiền tiêu vật chưa từng cho hắn. Mà học phí còn là mẹ của hắn gửi tới được ~ nếu như điều không phải túi đức hải một mực yên lặng chịu đựng hắn, khích lệ hắn, tin tưởng hắn đã sớm bỏ học làm việc.

Lái xe Phương Viễn Sơn nghĩ những chuyện cũ, tâm trạng cũng là cảm khái hàng vạn hàng nghìn ~ cứ như vậy dọc theo cao tốc một đường bay nhanh trước. Hắn vỗ hay là đang Bra-xin học, không hỏi tới 4s của tiệm quán lí hậu, cái kia quán lí vỗ bộ ngực bảo chứng: "Chỉ cần hắn lái xe không có gì bất ngờ xảy ra, nếu như bởi vì vở chuyện tình xe bị khấu trừ, tất cả do hắn phụ trách, " làm hắn lúc đó kinh ngạc không thôi.

Vẫn chạy đến buổi chiều 6 điểm đa, xuống xanh nước biển cao tốc ở địa phương nghỉ ngơi cả đêm,

Ngày thứ hai lại tiếp tục chạy đi. Đến hơn tám giờ tối mới xuống đến cao tốc đến rồi bạch Nam tỉnh ngọc tây thị!

"Này ~ mập mập sao?"

"Tiểu tam a, có chuyện gì không? Ngày hôm nay xuất môn không coi ngày, bị lão đại đãi trước dạy dỗ cho ăn, bây giờ còn đang công ty tặng ca ni, sau đó gọi điện thoại cho người!" không đợi Phương Viễn Sơn trả lời, túi đức hải pháo liên châu vậy nói xong cũng liêu liêu điện thoại. . .

"Đồ đồ đồ. . ." Nghe trong điện thoại âm thanh bận, hắn biểu hiện trên mặt dờ khóc dờ cười, cái này túi đức hải còn là như thế hấp tấp. Không có tái gọi điện thoại, trực tiếp lái xe hướng phía công ty của hắn đi. . .

Túi đức hải lão nhân ở địa phương là một người tài ba, năm mới xuống biển kinh thương buôn bán lời điểm nguyên thủy tư bản hậu đổi nghề làm nghề phục vụ, nhờ vào tây bộ đại khai phát, hiện tại toàn quốc đến nơi đây du lịch người mỗi ngày đều là nối liền không dứt. Ngọc tây mấy nhà tinh cấp khách sạn có một nửa là nhà hắn mở, sở dĩ hắn lão nhân giá trị con người cũng là xa xỉ.

Bất quá hắn lão tử cũng sợ đụng tới hãm hại đa nhi tử, đi quan hệ giữ hắn đưa đến thuốc lá hắn lấy chuyện này nghiệp biên chế ~ khiến cho hắn bình thường cùng chính oán giận hắn lão nhân: "Nào có thân lão tử không cho nhi tử tiếp nhận gia tộc sự nghiệp, trái lại mỗi ngày quá hưởng về cừu vãn ngũ

làm công sinh hoạt địa?"

Nghĩ đến túi đức hải hé ra bánh mì loại lớn kiểm hần đã nghĩ cười, lái xe khỏe miệng cũng không do kiêu lên. Văng thuốc lá hần trên đường bởi nhiều xe nhiều người, tốc độ vẫn duy trì ở 40 mại, mờ sắp tới một giờ mới tới cửa.

Nhìn hăng thuốc lá hai phiến đại môn, Phương Viễn Sơn nảo bỏ trước hần giới cách. Môn lâu, tạo hình, tài liệu nhân công, thượng vàng hạ cám tính được thể nào cũng phải một hai trăm vạn đi! Thực sự là tài đại khí thô, hai phiến đại môn phải hai trăm vạn. Hơn nữa bên cạnh thạch tổ pho tượng, cây rừng và vân vân, hai trăm vạn sợ rằng xa xa hơn. . .

Nhìn nhân gia thuốc lá hần một cánh đại môn liền mấy triệu, hần đột nhiên cảm thấy chính rất ngu rất ngây thơ: "Mở trên dưới một trăm vạn xe liền ngu bức? Có chút hơi năng lực là cùng? Nhìn, nhìn, nhân gia một cái cửa củ nguoi tránh cả đời, sau đó nghìn vạn lần nhớ kỹ phải khiêm tốn! ~" ở trong lòng hung hăng hạ thấp mình một chút, hựu cấp bao đức hải gọi điện thoại. . .

"Mập mập a, ta ở nguoi công ty cửa, nguoi nguoi đâu?" Lúc này chưa cho hần ra cơ hội, trực tiếp nói cho hần mình đã đến rồi.

Bên kia vừa nghe nói hần đã đến công ty cửa, ngay cả lời cũng một quay về hãy cùng nguoi bên cạnh thông báo vài câu hướng về phía điện thoại nói: "Nguoi đại. Gia, đến ca ca ở đây, thể nào còn dãi dãi đánh bắt ngờ? Vì sao không nói sớm, ta xong đi đón nguoi a! Hai nguoi riêng chạy công ty đến."

"Không có việc gì, coi như du lịch." Phương Viễn Sơn điện thoại trò chuyện, bên kia túi đức hải đã hấp tấp chạy ra khỏi đại lâu văn phòng, thật xa liền kêu lên: "Tiểu tử thôi, tôi thể nào không nói trước gọi điện thoại? Ca cũng không phải bạn gái nguoi, còn dãi tra tốp a!"

Cười lớn hoá trang đức hải thật chặt ôm ở cùng nhau cho nhau vỗ phía sau lưng, dùng sức vỗ vài cái qua đi xa nhau hần mới hỏi: "Thể nào tới?"

"Nhạ! Riêng lái tới." Nói khỏe miệng hướng về bên cạnh Hummer h2 na na chủ ~

Túi đức hải khỏe mắt đã sớm liếc lên bên cạnh đại gia hỏa, vừa tưởng cái gì hộ khách có lẽ công ty cao quản xe, sờ đi cũng không nhiều tưởng. Lúc này nghe là Phương Viễn Sơn lái tới xe, nhất thời kinh ngạc nói: "Nguoi thể nào lái xe tới? Trên dưới một trăm vạn xe ở đâu ra?"

"Riêng mua cho nguoi!"

"Mua cho ta? Nguoi tiền ở đâu ra a? Tiểu tam nguoi cũng không thể vờ ngó ngẩn a, ta tuy rằng không có tiền, nhưng dầu gì cũng là bị giáo dục cao đẳng." "Hơn nữa, nguoi cũng biết ca đích tình huống, chờ hai năm lão nhân lui, chờ ca tiếp nhận trong than sự tình hậu, hai anh em ta cũng cất hương hát cay?" Vừa nghe nói xe này là hần mua, túi đức hải trên mặt tràn đầy lo lắng biểu tình, không chút nào nghe nói xe là mua cho hần vui vẻ kính.

Nhìn túi đức hải trên mặt nồng nặc quan tâm, Phương Viễn Sơn ngực một cây huyền hung hăng giật mình. . . Nắm hần thịt. Hồ. Hồ bàn tay to, khuyên nói: "Mập mập, nguoi nói ý tứ ta minh bạch, ta không có ngu như vậy. Mua xe tiền tuyệt đối là sạch sẽ." Lập tức lấy có thể nói đều nói cho hần, nhất là nghe được mấy viên tăng đá bán hai trăm vạn, hần liền ngạc nhiên không thôi.

Luôn mãi xác nhận hần không có nói sai hậu, túi đức hải vừa hung hăng vỗ một cái bờ vai của hần: "Tiểu tử nguoi nói cứ nói, bắt ta thủ gì chứ!"

. . . Bị hần cái vỗ này, mới phát hiện mình vừa dưới sự kích động vẫn cầm lấy túi đức hải béo thủ một phóng. : "Cái kia, mập mập a nguoi đừng hiểu lầm, tuy rằng nước ngoài tương đối mở ra, nhưng ta một viên hồng tâm thủy chung hướng về đảng! Ta là kiên định thẳng nam chủ nghĩa nguoi, bất luận cái gì oai phong và khí đến ta chỗ này cũng phải là gió mát trăng sáng."

Lời thề son sắt vỗ bộ ngực bảo đảm, còn kém bật nguoi đi mở một phòng chứng minh cho hần nhìn. Giữ hần lay qua một bên túi đức hải kéo ra Hummer cửa xe ngồi xuống, vuốt ve trên tay lái đích thực da mũ, cảm thụ được tọa ý thư thích bao vây cảm, túi đức hải trầm ổn tay phải đánh lửa.

Cảm thụ được V8 động cơ bên trong truyền tới quái thú thanh, chờ Phương Viễn Sơn vừa ngồi vững vàng, một cước chân ga liền đạp xuống.

"Ồ ~" thân thể cao lớn ở 6. 2 bài lượng sắp tới 400 mã lực dãi động hạ trong nháy mắt như mũi tên rời cung như nhau vọt ra ngoài. Trầm muộn động cơ âm hưởng ở đêm tối hạ như rít gào mãnh thú như nhau tràn rất xa.

Thình thoảng đi qua xe cô thấy cái này đại gia hỏa cũng là tránh không kịp, e sợ cho sát đụng tới... Lúc này chính thị sống về đêm lúc mới bắt đầu, ở khai ra hăng thuốc lá thật dài phụ lộ hậu trên đường xe cô nguoi đi đường dần dần nhiều hơn.

Nhìn trước mặt dòng xe cô như dẹt cửi coi như là lực sĩ cũng là có khóc cũng không làm gì, chỉ có thể là roi chậm lại tốc độ xe theo dòng xe cô từ từ hướng phía trước xê dịch trước.

Lái chậm chậm trước xe, hai nguoi ở trong xe nói tới cuộc sống nước ngoài. Nghe tới hần thuyết 'Rio bãi biển ăn mặc áo tắm hai mảnh mỹ nữ nhiều như quá giang chỉ tức hậu, trong nháy mắt không bình tĩnh ~ "Nói nhao nhao trước không đi làm, muốn đi theo Phương Viễn Sơn khứ Bra-xin hủ bại khứ."

Nói đến chỗ kích động, hai nguoi là vẽ loạn bay ngang, trong xe vang hai nguoi hèn mọn tiếng cười ~ vẫn đợi được xuống xe túi đức hải còn là lảm bảm yếu cùng hần đến Bra-xin khứ, Phương Viễn Sơn không thể làm gì khác hơn là đáp ứng: "Chờ hần năm nay mùa đông quá khứ, chuyên môn bồi hần ở Bra-xin hủ bại" hần mới miễn cưỡng đáp ứng.

Chưa cùng trước túi đức hải quay về nhà hần, ngay hần lão tử mở trong tân quán muốn một gian phòng để ở. Thọ cả vừa nhìn thái tử gia tới, lập tức sẽ cho bọn hần gian xa hoa phòng xếp, bị Phương Viễn Sơn ngăn lại xuống tới: "Một đời hai huynh đệ, không cần cáo những, hơn nữa ta một nguoi ở lớn như vậy cũng thâm hoảng ~ "

Tuy rằng túi đức hải còn không có nhận ca, nhưng nói như thế nào hán lão từ là hán một đứa con trai, tương lai gia sản còn không đều lưu cho hán a! Thợ cả cũng là có nhãn lực thấy người, thấy Phương Viễn Sơn câu nói đầu tiên để cho túi đức hải buông tha khai xa hoa phòng xếp chuẩn bị, biết quan hệ của hai người không bình thường, sợ đi hán cũng tông thiện như lưu đáp ứng, để cho người phục vụ mở một tiêu chuẩn đang lúc.

Đem xe lý sự tiền chuẩn bị xong bao vây nói ra, hai người theo thợ cả lên lầu, vào phòng hậu giữ gây cho mập mạp đông tây đều đem ra.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chuyện cũ.

Thấy Phương Viễn Sơn lấy ra nữa gì đó, bao đức hải cũng là vui mừng không thôi. Đặc biệt thấy htc trí năng điện thoại di động, càng miệng cười trực khai. Ngược lại không phải là thuyết hán mua không nổi, then chốt hán một thời gian riêng khứ mãi bộ điện thoại di động, hơn nữa lúc này quốc nội bởi in tờ nét hạn chế vẫn không thể tùy thời tùy chỗ lên mạng. Trí năng điện thoại di động ở nước ngoài cũng mới vừa mới bắt đầu lưu hành đứng lên, càng miễn bàn quốc nội phổ la đại chúng.

Cầm bộ này tràn ngập khoa học viễn tưởng màu sắc sắc thái di động, trên mặt nếp may đều bật cười bao đức hải tấm tắc lấy làm kỳ: "Nhìn một cái, nhìn một cái, điện thoại di động này chân khác! So với ta cái này nắp trượt 5230 xinh đẹp hơn."

"Hắc hắc, đừng nóng vội a, lúc này còn gì nữa không!"

"Nhạ, cái này cho người ba, cái kia màu trắng cấp mẹ người dùng đi! ~ người hay dùng bộ này màu xám bạc đi! Cam đoan đại khí lên đẳng cấp, thế nào?" Nói hán bắt tay cơ từ trong bao đều lật đi ra.

Nhìn hán cùng bên cạnh điện thoại di động phiến dường như biến ma thuật như nhau địa từ trong bao liên tiếp xuất ra mấy bộ điện thoại di động đến, bao đức hải cũng có chút há hốc mồm ~ nhìn sang. Lên từ bộ nhan sắc khác nhau sắc thái di động không khỏi hỏi: "Nhà của ta liền ba người, người nã tứ bộ gì chứ?"

"Còn có một bộ cho người tương lai nữ bằng hữu chuẩn bị, người nếu như hoa không được để lại trong đi! Đến lúc đó ta mang cho người tân khoản." Phương Viễn Sơn vừa nói một bên lại từ trong bao xuất ra một hộp trang sức.

Mở hộp trang sức đưa tới: "Nhìn, cấp mẹ người đài một bích tỳ vòng tay."

"Đây là người bán này bảo thạch a?" Bao đức hải lấy ra nữa cừ ở trong tay nhìn, : "Xem nhưng thật ra thật đẹp mắt, chính là không đến đương xài nhiều tiền như vậy mãi những không thể làm cơm ăn ngoạn ý."

"Người nha ~ đáng đời bây giờ còn tìm không được tàu từ! Chỉ người ý tưởng này nhân gia bán ngọc thạch địa toàn bộ đi về nhà làm ruộng lâu?" Nghe được lời của hán Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa vừa... vừa mới ngã xuống đất, sau đó hận thiết bất thành cương nói.

"Thứ này thật đắt đi? Mẹ ta đài đài hoàng kim coi như, nằng quanh năm suốt tháng ở nhà, cũng không cần đài đồ tốt như vậy." Bao đức hải thả tay xuống vòng tay chép miệng một cái nói.

"Đây là Bra-xin ngọc điêu khắc, ngọc năng nuôi người, đối bá mẫu thân thể mới có lợi. Hoàng kim cũng không cần dẫn theo, sau đó liền đài ngọc đi."

Vừa nói vừa móc ra một cái hộp nhỏ đến thuận lợi đưa tới, bao đức hải vừa nhìn còn có một hộp nhanh lên thả tay xuống dậm vòng ngọc: "Thế nào tịnh dùng tiền mãi những không thể làm cơm ăn gì đó ~ "

Nghe oán trách của hán, Phương Viễn Sơn ngực cảm giác vô cùng kiên định, cho tới nay người đều là hán đem mình làm đệ đệ như nhau đối đãi. Có lẽ đây chính là mắt duyên, năm thứ nhất đại học cương khai giảng liền biết hai người, ba năm trung không có hồng quá một lần kiếm. Bây giờ nghĩ lại đều nghĩ bất khả tư nghị! Coi như là phụ mẫu thế nhi đều có cãi nhau thời gian, huống hai người các lão gia?

Có đoạn thời gian không biết là cùng tức xá người lắm mồm, còn là cái gì khác người truyền ra tiếng gió thổi, "Thuyết Phương Viễn Sơn dựa vào bao đức hải cứu tế sống, chưa bao giờ khăng hoa một mao tiền, là một vất cổ chày ra nước", bao đức hải bắt được hai người lắm mồm cho ăn quần áo, : "Phóng ni nã thí, lão từ nã hán đương thân đệ đệ đãi. Ca ca bang trợ đệ đệ làm sao vậy? Tài ni nã phía sau nói lão dưới đầu quay về sẽ không khách khí như vậy."

hai người cùng học bị hán trên dưới một trăm kí lô thể trọng có nằm viện một lễ bái, sau còn là bao đức hải cha từ ngọc tây chạy tới dùng tiền giải quyết.

Bất quá hần cha làm trò Phó hiệu trưởng mặt liền nói thẳng: "Tuy rằng con ta động thủ đánh người sai, bất quá ta vẫn kiên trì cho là hần việc này làm tốt. Con ta bang nhân có lỗi gì? Những bạn học kia ở trường học không đi học cho giỏi ở sau lưng nghị luận người thị phi, đây là học sinh cai làm sự tình sao?"

Phó hiệu trưởng bị hần lời của lão đầu ể mắt tròn trắng, "Quả nhiên là có cái gì đa sẽ có cái đó nhi tử!" Bất quá mập mạp cũng công một xử phạt, vẫn khoái tốt nghiệp mới dùng tiền hoa đạo sư tiêu trừ.

Nghĩ này chuyện cũ không khỏi lảng thần, bao đức hải vừa nhìn nhanh lên đến: "Hắc, mưa liền mưa! Tiền là Vương bát dân tìm ta kiếm lại, chỉ cần mẹ ta vui vẻ là được. . ."

Bị hần vừa nói Phuong Viễn Sơn phục hồi tinh thần lại: "Cái gì nha, ta vừa mất thần."

"Nga, được rồi, bá mẫu thân thể bất hảo, ta dẫn theo điểm phong giao nguyên dịch trở về."

"lập tức càn làm phong giao lấy ra nữa, cùng hần nói một chút dùng giờ chú ý sự hạng. Giữ bao đức hải chạy trở về ngủ, chính hần cũng tắm một cái ngủ."

Ngày thứ hai hơn bảy giờ đã bị 'Quang quang' tiếng đập cửa cứu tỉnh, mở cửa bao đức hải hấp tấp tiến đến buồng một đóng gói túi nói câu: "Mang cho người bữa sáng, ngày hôm nay còn có chút sự. Hai giờ chiều ta gọi điện thoại cho người" nói xong hựu vọt ra khỏi phòng.

Ấn điểm tâm xong ở trong phòng nhìn hội TV, suy nghĩ một chút vẫn là lấy điện thoại cầm tay ra cấp ngả đức lý an đi điện thoại: "Mã luân thúc thúc, ta là viễn sơn a, hàng đã toàn bộ rồi tay."

"Tiền kia ta là cho người đánh tới còn là trực tiếp dẫn đi cho người? Tốt, ta đã biết" để điện thoại xuống Phuong Viễn Sơn ngực mọc lên một tia tối tăm.

Từ ngả đức lý an trong vui mừng hần cảm giác được một chút bất an, tuy rằng hần cùng Tony là cùng học, bất quá đây chẳng qua là hai người gần bó ràng buộc một lợi ích điểm. Nói cho cùng ngả đức lý an còn là coi trọng hần con đường! Không phải cũng sẽ không hào phóng như vậy giữ lúc này nhóm hàng xu không thu mượn tiền cho hần.

Hần thủy chung là Rocinha phiên khu đại lão, phía sau quan hệ rắc rối phức tạp. Chính một ngoại quốc nghèo du học sinh ở trước mặt hần chơi tay không bộ bạch lang xiếc, coi như là bảo hồ lột da! Hiện tại nếu hần khẳng định chính có một cái ổn định con đường, khó bảo toàn hần không có ý đồ với tự mình.

"Ai!" Phuong Viễn Sơn thở dài ~ nói tới nói lui vẫn là không có tiền gây họa a! Không phải hà tất hoa hần đi chịu nợ hàng hóa. Không có cách nào, đây là trời sanh ngăn cản, một thời cũng không gặp được. Ngả đức lý an bên kia tạm thời vẫn không thể gây mất, thật nhiều đồng tây hoa hần nhập hàng bị thị trên mặt tiện nghi phân nửa cũng không chỉ, thậm chí có tiền cũng không tốt mãi. Xem ra chỉ có thể tiền cùng hần chu toàn một đoạn thời gian! Bất quá nói vậy hần cũng sẽ không tự đoạn tài lộ, có ta như thế một ổn định con đường với hần mà nói cũng là tiền mặt lưu bảo đảm.

"Nói Bra-xin tuy rằng sản vật phong phú, bất quá có năng lực lên đi hàng người của cũng sẽ không đi làm những lên không được mặt bàn chuyện tình. Hơn nữa ngả đức lý an đường trước nhiều như vậy tiêu đề, người cắt mã nhai, đối với ta sự phát hiện này kim bò sữa tạm thời cũng không cảm thế nào! ~" nghĩ tới đây tạm thời yên tâm dậm cổ kị.

Bên kia cúp điện thoại ngả đức lý an trong lòng cũng đồng dạng không bình tĩnh, Phuong Viễn Sơn chiêu thức ấy đã tình lý trong, cũng là ngoài ý liệu. Trước đây hần cảm đưa ra cái kia phuong án nói rõ hần khẳng định có một ổn định đi hàng con đường, bất quá chờ Phuong Viễn Sơn thực sự nhanh như vậy giữ hàng hóa toàn bộ xuất thủ, còn là làm hần cảm thấy ngoài ý muốn!

Hơn mười vạn lời hần khả dĩ bất tại hồ, thế nhưng hần nói như thế nào cũng là một phiên khu đại lão, nếu như bị khác lão đại biết mình bị một ngoại quốc du học sinh phiên, hần còn thể nào ở Rocinha lẫn lộn? Sở dĩ cần thiết giám thị vẫn phải có ~ thế nhưng nước Hoa tuyền người hoàn toàn không có truyền tới bất kỳ vật hữu dụng gì, thậm chí ngay cả hàng hóa để ở nơi đâu cũng không biết!

Phuong Viễn Sơn phỏng chừng không sai, năm ngoại quốc tế bóng đá liên hợp sẽ ở Thụy Sĩ tổ lễ thể tuyên bố 2014 năm nam tử bóng đá thế giới bơi ở Bra-xin cử hành! Hiện tại toàn bộ Bra-xin đều ở vào một loại cuồng nhiệt trong, đây là Bra-xin kế 1950 năm sau lần thứ hai tổ chức nam tử bóng đá thế giới bơi, cũng là một lần cuối cùng do ngũ lục địa thay phiên tổ chức một lần. Có thể nghĩ Bra-xin chính phủ đối thế giới bơi coi trọng.

Bra-xin nhân dân coi trọng, Bra-xin chính phủ cũng liền coi trọng, Bra-xin chính phủ coi trọng bọn họ những đại lão này ngày cũng không dễ chịu lắm. Hiện tại toàn thế giới ánh mắt đều nhìn chăm chăm Bra-xin, khiến cho 'Rocinha' chỗ ngồi này xóm nghèo trên đời nghe tiếng, để cho Bra-xin chính phủ có điểm không xuống đài được. Gần nhất hần thu được tiếng gió thổi, quân đội sẽ đối xóm nghèo tiến hành hoàn toàn quét, tuy rằng hần bất tiết nhất cố, thế nhưng đối với hần sinh ý cũng là trọng đại đã kích.

Hiện tại sinh ý bất hảo tổ, phía dưới tiêu đề muốn bắt tiền nuôi, mặt trên này chết tiết sâu một càn lòng tham không đáy! Mấy người phiên khu đại lão thỉnh thoảng hợp hội ý cũng là tiếng oán than đầy đất!

Hiện tại Phuong Viễn Sơn ngang trời xuất thế, làm cho trước mắt hần sáng ngời, đây quả thực là buồn ngủ có người tổng gối đầu, quá tốt bất quá! Hần hiện tại mới một thời gian khứ quần hần thế nào giữ hàng tổng đi ra, chỉ cần cho hần nã đến vàng thật bạc Phuong Viễn Sơn sau này sẽ là hần khách nhân tôn quý nhất ~

Hai người lòng mang khác nhau người mưu hại trước đều tự được mất, bên này Phuong Viễn Sơn ở trong phòng đem đồ vật thu thập một chút liền ra cửa. Gia đình của hần bối cảnh kỳ thực rất phức tạp, khi còn bé hần cha mẹ ruột ly dị, ba ba mang theo tỷ tỷ của hần đi, đến bây giờ chưa từng liên lạc

qua. Mẫu thân sau lại tái giá, không có biện pháp dưới giữ hân gôi nuôi ở bây giờ gia đình, một họ hàng xa gia.

Cái kia họ hàng xa gia vừa mới bắt đầu là bởi vì không có tiểu hài tử mới thu dưỡng Phương Viễn Sơn, chưa tới một năm hân cái kia muội muội ra đời, hân cũng hoàn toàn luân lạc tới tiểu đứa ở địa vị... Ăn, uống mặc tất cả đều là cái kia muội muội dùng còn dư lại, khi còn bé không ít bởi vì mặc muội muội áo bông phục bị cùng học cười nhạo ~ thẳng đến hân bắt đầu xuyên vóc dáng cũng nữa mặc không được mới thôi.

Đi ở ngọc tây khu buôn bán nhìn từ kính lý rục rờ muôn màu các thức y phục, hân cảm khái một lúc lâu ~ còn là đi vào trong cửa tiệmr "Chào người, cho ta hai bộ quần áo. Yếu hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi nữ hài mặc."

Trong cửa tiệm hướng dẫn mua một nhìn dáng vẻ của hân chỉ biết không lịch sự thường mua quần áo, nhất là cô gái quần áo và đồ dùng hàng ngày. Liên giới cách cũng không hỏi người của, sẽ có tiền tùy hứng, sẽ nên cái gì cũng không hiểu. Nhân viên cửa hàng rất nhiệt tình nói: "Tốt tiên sinh, người xem bộ này vải ni vải vóc thế nào? Là năm nay thu mùa đông tân khoản, toàn quốc thống nhất đưa ra thị trường!"

Phương Viễn Sơn tập quán chính là không biết không trang đồng, chuyện chuyên nghiệp giao cho người chuyên nghiệp đi làm là được rồi, sở dĩ hân cũng một phát biểu ý kiến gì, giữ vóc người, thiên hảo nói cho nhân viên cửa hàng sau đó an vị chờ nhân viên cửa hàng cho hân thiêu y phục: "Lúc này kỳ khoản mỗi dạng cho ta một bộ, mặt khác từ kính lý khoản màu cà phê bao bao bán hay không?"

Nhân viên cửa hàng vừa nhìn là một thổ hào, liên tục gật đầu: "Bán! Chỉ là con kia bao bao là số lượng đại 'Hermes', , giới cách có điểm quý."

Tam bộ quần áo gia một bao bao tìm tiếp cận 8 vạn, cà thẻ rời đi. Dẫn theo bao lớn bao nhỏ đi ra nhà này xa xỉ phẩm giữ độc quyền về... Cửa tiệm thấy đối diện có trung lão niên y phục bán, nghĩ đến đường phụ mẫu quyết định cho bọn hân một người cũng mãi kỷ thân.

Vừa đi vừa nghĩ đến "Biết sớm như vậy ngay Bra-xin cho bọn hân mãi mấy bộ quần áo, đặc biệt khoản Hermes', bao bao!" . Lúc này đái này bao tất cả đều là hộ khách dự định, nếu như bất năng đúng hạn giao hàng cấp vồng điểm chủ, hơn hai năm kinh doanh lên tín dự liền hủy hoại chỉ trong chớp lát. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đánh chữ.

Ngày hôm nay thái dương lẽ nào từ tầng mây lý lộ ra, cấp dưới 0 ngũ lục độ Giang Bắc thành nhỏ mang đến một tia ấm áp. Ở ngọc tây chơi ba ngày, bao đức hải cha mẹ của nghe nói Phương Viễn Sơn tới nơi này chơi, kiên quyết không được hân ở khách sạn; không lay chuyển được lão hai cái hân không thể làm gì khác hơn là tiến vào nhà hân. Xế chiều hôm đó bao đức hải hựu bởi hân thật tốt đi dạo một chút, mua cho hân thật nhiều đặc sản. Tiền ký quỹ chuyện hân nói ra một chửi, bị băng bó đức hải hung hăng quở trách cho ăn, liên quan trước vay tiền nợ cũ một khối lật đi ra. Vị người nghèo chí ngắn, nếu hân hiện tại có năng lực, cũng một tái quán quýt việc này.

Chín giờ máy bay không tới ăn cơm trưa đã đi xuống cơ, đánh một, vẫn đưa đến đường phụ mẫu mở hoa tươi của tiệm. Thấy có xe dừng ở nhà mình của tiệm trước cửa, Phương Viễn Sơn dường mẫu ngừng công việc trong tay kẻ nhìn lại.

Phương Viễn Sơn đi xuống xe mở cốp sau xe lấy ra mang về đông tây, lúc này dường mẫu của hân thấy rõ tướng mạo của hân "Ngao ~" địa một tiếng nói kêu lên. Sau đó vọt tới đất y phục của hân mắng: "Người một bị thiên đạo, a! Người nói đi là đi, nửa năm ngay cả điện thoại cũng không đánh, người muốn làm gì a?"

Trong cửa tiệm Phương Viễn Sơn dường phụ nghe phía bên ngoài động tĩnh cũng đi ra, vừa nhìn là Phương Viễn Sơn đã trở về thật xa liền mắng: "Người một tiểu thẳng nhóc, còn có mặt mũi trở về! Người thế nào không chết phía ngoài? Người trở về làm gì, ai muốn người đã trở về?"

"Người hai người một tiền đồ cha mẹ của đem người nhưng cho chúng ta nói đi là đi, mấy năm nay hỏi qua người không có? Không phải chúng ta đòi thu lưu người, cung người ăn, đọc sách người bây giờ chính là một xã hội tên du thủ du thực. . ." Nhìn dường phụ mẫu đất chính cái gì lời khó nghe đều mắng, Phương Viễn Sơn mặt cười khò. . .

Trong xe tài xế chờ không nhịn được nói: "Các người ai đem xe phí cấp một cái?" Phương Viễn Sơn đằng ra một tay móc ra ví tiền thanh toán tiền xe, tài xế tiếp nhận tiền phát động xe 'Ồ' một tiếng lái đi, lưu lại một lộ khói xanh. . .

Bên kia dường mẫu đã bắt đầu gọi điện thoại triệu tập người: "Này ~ là ta a, cái kia tiểu thẳng nhóc đã trở về, đối, là hân! Người lập tức tới ngay."

"Này, lâm lâm a ~ người cần mau trở lại, Phương Viễn Sơn đã trở về, đối, hát cái gì ca a! Quay đầu lại nữa hát, về tới trước." Đánh ngũ lục mở điện nói hậu, lão hai cái lời kéo Phương Viễn Sơn cánh tay liền hướng trong cửa tiệm túm.

Hai bên trái phải chờ bó hoa khách nhân thấy một màn này, đều hăng hái bùng bùng nhìn lại, khiến cho Phương Viễn Sơn cảm giác mình tựa như tiền nợ lẫn trốn bị người chủ nợ nắm như nhau.

Tránh ra khỏi hai người cánh tay nói rằng: "Không nên lôi kéo ta a, ta nếu đã trở về cũng sẽ không đi, hai bên trái phải có người nhìn ni!" Đường mẫu cười nhạo vài cái: "Người còn sợ người ta nói a! Người phải sợ hãi nói người trước đây vì sao chạy ra ngoại quốc chứ?"

Phương Viễn Sơn cười khổ không thôi, trong lòng thầm nghĩ: "Lúc này còn không phải là các người ép?", theo hai người vào phòng. Bên ngoài vang lên mô-tơ thanh, theo Phương Viễn Sơn Nhị thúc đi đến, thấy hân ngồi ở ghế trên, bắt đầu đã nghĩ trào y phục của hân cổ áo.

"Giữ a?" Đẩy hân ra thân tới được thủ Phương Viễn Sơn hỏi, "Để làm chi, người nói gì chứ? Đánh người!" Nói liền huy nổi lên nắm tay hướng về phía mặt của hân gọi lại.

Giữ nắm tay ngăn, không có biện pháp dưới không thể làm gì khác hơn là đứng lên nói: "Ta còn gọi người một tiếng Nhị thúc!"

"Nhị thúc, mặc kệ người xuất phát từ nguyên nhân gì muốn đánh ta, thế nhưng ta ngày hôm nay phải đem lời nói rõ với người. Nếu như người dám động thủ nữa nói, ta lập tức báo nguy." Phương Viễn Sơn đứng lên nghiêm chỉnh từ nghiêm nói.

"Vừa qua thể vận hội Ô-lym-pic, quốc gia hiện tại nghiêm khắc đã kích bạo lực phạm tội, mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì với mục đích, chính muốn động thủ đánh người, hết thấy từ trọng xử ử! ~ "

Nghe được lời của hân Phương Viễn Sơn Nhị thúc bị trấn trụ, ngập ngừng nói: "Người không cần làm ta sợ, dân chúng giáo huấn trong thể hệ con cháu phạm tội gì a?" Nói xong cũng một động thủ lần nữa.

Bên này nói còn chưa dứt lời, bên kia một đại bang từ người đã vào phòng. Thấy Phương Viễn Sơn chính là thất chủ bất thiết quả trách, mắng, cái gì lời khó nghe đều nói ra. Theo sát phía sau vào phương lâm lâm tiến đến liền la hét: "Để cho một chút, để cho một chút."

Thấy Phương Viễn Sơn đầu tiên là về mặt chán ghét, đôi thấy trên mặt đất rơi là tả y phục bao bao hậu vui vẻ nói: "Mau tránh ra,

Đá chân phải."

"Oa! ~ Hermes', bao bao a, cái này bao bao hết mấy vạn ni đi?"

"A nha, cái này là tên gì hương nại mà y phục đi? Ta nhìn thấy tiểu thư muội theo ta huyền diệu trôi qua, bắt quá kiêu dáng thế nào sai a? Chẳng lẽ là tân khoản?" Phương lâm lâm nhặt lên trên đất y phục bao bao hậu chính là một trận hô to gọi nhỏ. . .

Hai bên trái phải thất đại cô bất đại di nghe một bao bao sẽ hết mấy vạn, vậy là cái gì mới nhất khoản y phục, biết giới cách khẳng định đều không tiện nghi. Những bác gái tuy rằng không mua xa xỉ phẩm, thế nhưng các nàng liền thích chuyện nhà. Nhà ai khuê nữ cho nàng mụ mua một cái mấy vạn hạng liền, nhi tử mua nhất kiện hơn vạn y phục nói như vậy mỗi ngày đều năng nghe được vài quay về.

Hơn nữa như là "Thật là! Chỉ biết mò dùng tiền. Những không thể làm com ăn gì đó mua nhiều như vậy làm gì?" Tuy rằng nói là oán trách, nhưng che giấu không được nồng nặc huyền diệu vị ~ bình thường nghe thể dạng oán trách các nàng, hiện tại đột nhiên nhìn thấy Phương Viễn Sơn cũng biến thành những người đó trong miệng 'Nhi tử, khuê nữ', trên mặt không khỏi một lúc xanh một lúc đỏ.

Thấy vào viện quân đột nhiên hành quân lặng lẽ, hân dưỡng phụ mẫu dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn phương lâm lâm: "Làm sao vậy, những y phục này rất quý? Ta chỉ biết cái này tiểu thằng nhóc không học giỏi, không biết ở nơi nào làm cho tiền mua được mấy thứ này."

"Ta cho người biết, giữ mấy thứ này đều văng ra, quay đầu lại yếu là cảnh sát điều tra ra nguy, lâm lâm người cũng không thể yếu những đường về không rõ đông tây."

Nghe được lời của mẫu thân, phương lâm lâm quát to một tiếng: "Người biết cái gì a! Những y phục này hoá trang bao yếu thật nhiều tiền, ta mới không nhưng ni. Đều là của ta, các người ai cũng không cho bính!" Nói xong giữ túi đều lĩnh ở trong tay đi ra ngoài.

"Cái này nha đầu chết tiết kia, suốt ngày trong đầu không biết suy nghĩ cái gì, như vậy đường về không rõ đông tây cũng có thể có muốn không!" Thấy phương lâm lâm cứ như vậy đi, đường mẫu ở sau lưng cả giận.

Vốn có chuẩn bị thảo phạt Phương Viễn Sơn thân thích thấy cái này cậy thế, một thời có chút lạnh trắng, trong phòng nhất thời lạnh ngắt như tờ đứng lên. Phương Viễn Sơn dưỡng phụ vừa nhìn vội vàng nói: "Phương Viễn Sơn người nói rõ, mấy thứ này ở đâu ra? Thế nào đột nhiên hội có nhiều như vậy tiền a?"

Đây cội lòng trước vui sướng tâm tình trở về Phương Viễn Sơn, bị lúc này toàn gia khiến cho đột nhiên có chút ý hưng lan san: "Đông tây người đều là ta mua, tiền là ở nước ngoài làm công kiếm." Nói móc ra hé ra chi phí.

"Mặt khác nói! Trong tám thể này có hai mươi vạn, mặt mã là sáu tám, cảm tạ Nhị lão những năm này công ơn nuôi dưỡng, sau đó có thời gian ta rồi trở về đi." Buông tạp hân trực tiếp đi ra ngoài, không để ý sau lưng tiếng gào, ở bên cạnh đón một chiếc xe thẳng đến sân bay đi.

Nhìn ngoài cửa sổ chạy như bay mà qua ảnh ngược, lẳng lẳng nhìn "Không biết khi nào trả năng lại trở lại mảnh đất này?" Nghĩ đến mập mạp cha mẹ của, lại nghĩ đến mình dưỡng phụ mẫu, thở thật dài: "Vì sao người và người không giống chứ?"

Ở phi trường ngoại cấp một người vồng điểm chủ đi điện thoại, tự nói với mình đã đến quốc nội. Chờ đối phương giữ địa chỉ phát tới hậu, ở trung chuyển phục vụ khu hồi khoái để chuyển tình,... Sau đó ký phần bảo giới hiệp nghị liền đem chuẩn bị xong bao bao giao cho đối phương.

Mấy thứ này người đều là hàng đến tiền trả, hẳn cũng không sợ đối phương hội xấu lắm, cùng lắm thì cự ký quay đầu lại hẳn cảm tặng người được rồi, quay về với chính nghĩa hiện tại hẳn cũng không kém mấy cái này tiền, : "Quả nhiên tiền là anh hùng đảm a!"

Tọa ở phi trường hậu cơ trong khu cấp bao đức hải đi điện thoại: "Mập mập a, ta hiện tại ở phi trường, mười hai giờ máy bay khứ hải thị, bay thẳng Frankfurt. Cấp ba mẹ người hỏi rõ tốt, ta liền không gọi điện thoại."

"Làm sao vậy? Người điều không phải buổi trưa mới đến sao! Thế nào hiện tại liền đi?" Bao đức hải ở trong điện thoại kỳ quái nói.

Phuong Viễn Sơn nhu liễu nhu vùng xung quanh lông mày bắt đầu nói: "Trong ra chút xíu ngoài ý muốn không muốn đợi, sợ đi đã đi lâu!"

Vừa nghe khẩu khí của hắn, bao đức hải chỉ biết chuyện gì. Phuong Viễn Sơn gia đình bối cảnh hẳn hiểu rõ vô cùng, sợ đi cũng không nói gì, chỉ là để cho hắn trên đường chú ý an toàn, sau đó liền cúp điện thoại.

Đến rồi Thượng Hải cấp đình Hàn Mặc gọi điện thoại, ở trong điện thoại hai người trao đổi một chút các loại chế tạo linh kiện tin tức, cấp Phuong Viễn Sơn cũng thật to mở rộng phạm vi nhìn. Tỷ như "Nhỏ tinh vi máy móc, hạn chế vào bên nghỉ khi." Những thể tích không lớn, nhưng giới cách động bất động đều ở đây mấy triệu trở lên cao tinh tiềm thiết bị, chỉ cần chờ về có khi là người muốn cướp.

Bị đình Hàn Mặc nói tâm trí hướng về Phuong Viễn Sơn ngay cả sáng sớm không hải lòng đều ném sau ốt, ở phi trường nhà hàng ăn một chút phạn, vội vã bước lên bay đi pha-ra khắc phúc máy bay. Nhìn tầng mây ở ngoài cửa sổ lẫn lộn, cảm giác mình đều nhanh biến thành này 'Không trung phi nhân'. Sáng sớm còn đang ngọc tây, buổi chiều đã đến Giang Bắc thành nhỏ, buổi tối rồi đến pha-ra khắc phúc ngủ. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Vô tình gặp được đồng bào.

Máy bay trễ giờ, mãi cho đến ngày thứ ba buổi chiều mới chuyển cơ đến Bra-xin. Xuống máy bay còn ăn mặc áo lông Phuong Viễn Sơn nhất thời trên trán bốc lên cuộn cuộn mồ hôi nóng ~ hai bên trái phải ra trạm miệng Bra-xin nữ lang thấy Phuong Viễn Sơn hình dạng, nhất thời che miệng mà cười ~ khiến cho hắn lúng túng không thôi, lập tức bỏ đi chết tiệt áo lông nhét vào ba lô. Chờ qua kiểm tra miệng tìm được nhà vệ sinh công cộng giữ trên người tuyến khổ, thu ý đều cười ra, thấy không người chú ý thủ nhaoáng lên đông tây đều biến mất không thấy.

Ra sân bay đón xe thẳng đến 'edem tư nhân đại học' đi, hoàn hảo trường học tuy rằng nghỉ, thế nhưng đại cửa cũng không có khóa lên, hơn nữa người ta lui tới nhiều vô số, nói vậy nghỉ hè lưu giáo học sinh cũng nhiều vô số.

Bra-xin chỗ nam bán cầu, đương bắc bán cầu tiến nhập mùa đông giờ, Bra-xin mới vừa gia nhập mùa hạ. Sợ đi Bra-xin nghỉ hè điều không phải ở 7 tháng, mà là đang 12 tháng. Thấy trong sân trường tiến tiến xuất xuất vóc người bạo tốt mỹ nữ, Phuong Viễn Sơn khom người vọt vào ký túc xá.

"Sao đấy, những yêu tinh thực sự là dụ ~ hoặc người chết không đền mạng ~ đai đeo sam thì không thể đi lên kéo kéo? Cái kia ngư tử quần soóc thì không thể tái trường điểm?" Chạy ào dục ~ thất đỉnh một hồi nước lạnh mới đem trong lòng khi niệm ép xuống, "Nói này chân thực sự là tể a, trắng bóng đen nhánh đông đưa mắt người thẳng hoa ~ "

Cái kia yêu mẫu ma thú nam không biết hựu đi nơi nào, hẳn mấy vi tính cùng đông tây tất cả ký túc xá như nhau không ít, phỏng chừng cũng một về nhà. Cấp Ethan gọi điện thoại: "Người người đâu? Ta đã trở về! Nhìn người không có ở ký túc xá hỏi một chút người đang ở đâu!"

"Ta ở bãi biển nì, nơi này mỹ nữ thực sự là đa a, viễn sơn người có muốn tới hay không chơi a? Tony mấy người bọn hắn đều ở đây nì!"

Cách điện thoại di động đều có thể nghe được đối diện truyền tới vui cười thanh, Phuong Viễn Sơn phân biệt rõ vài cái chủ nói: "Quay đầu lại đi, ngày hôm nay còn có chút việc. Các người chơi trước!" Cúp điện thoại suy nghĩ một chút hựu cấp mã luân đi điện thoại, ở trong điện thoại hẹn xong hậu, Phuong Viễn Sơn giữ trước đó chuẩn bị xong tiền từ không gian đem ra.

Tìm cái túi đeo lưng đem tiền trang hảo phải đi hoa mã luân, ở bên ngoài trường đánh chiếc xe thẳng đến xóm nghèo đi. Đến rồi địa phương ngã đức lý an đã ra đón: "Hải! Phuong, thấy người tới chân là phi thường hải lòng ~ "

Thấy mã luân khác tầm thường nhiệt tình, hẳn cũng là gần khuôn mặt tươi cười được rồi một thiếp diện lễ: "Hải ~ thúc thúc ngày hôm nay khí sắc không tệ a!"

Ôm Phuong Viễn Sơn vai đi vào phòng, trên bàn chuẩn bị xong một chén đồng băng khả nhạc, cầm lấy khả nhạc uống một hớp nói: "Còn là mã luân thúc thúc hiểu ta, biết ta không thích cây cà phê ~" nói cười ha hả.

"Không có biện pháp, các người thanh niên nhân liền thích những than toan đồ uống. Cơ thể của ta năm mới bị thương, hiện tại những lạnh đông tây đã uống không được."

Cảm thụ được mã luân cố ý thân cận cảm, hẳn tự nhiên cũng là đánh rần tùy cơn lên: "Làm sao biết chứ ~ thúc thúc thân thể trong mắt của ta bị thật nhiều năm khinh người nhưng trắng sinh ra." Hai người cho nhau thổi phồng vài cái Phuong Viễn Sơn mới nghiêm túc nói: "Mã luân thúc thúc, tiền ở chỗ này, người điểm một chút." Nói giữ mang tới ba lô đưa tới.

Tiếp nhận bao thuận lợi đặt ở hai bên trái phải trên bàn: "Phuong, người đã gọi một tiếng thúc thúc, vậy thúc thúc cũng liền nói thật với người. Gần nhất Bra-xin cảnh sát táo hắc, thúc thúc thật là tốt đa sinh ý đều bị ảnh hưởng ~ "

Sờ soạng một cái trên đầu trượt toát ra mồ hôi hột ngã đức lý an lại nói: "Lần trước nhóm kia hàng chỉ là thử một chút năng lực của người mà thôi, người nên biết đi! Nếu hiện tại người đã chứng minh rồi năng lực của mình, chúng ta đây liền thật tốt đàm một chút chuyện hợp tác đi."

Bởi bây giờ là nghỉ hè trong lúc không có lớp nghiệp áp lực, sờ dĩ hẳn khả dĩ thoả thích táo hóa không ngờ những chuyện khác quấy rầy, lập tức hai người thương lượng lên lần này nguồn cung cấp vấn đề.

Lần trước thời gian vội vàng vàng không kịp quá nhiều chuẩn bị, thả giá trị quý nhất một nhóm hàng hóa người đều là ngã đức lý an cung cấp. Lúc này đoán là có một điểm tư bản, đương nhiên phải thật tốt mưu hoa một phen ~

Ngay hai người trao đổi trong cửa tiểu đệ đi đến: "BOSS, cửa tới hai người sơi, để cho bọn họ đi vào sao?"

Đối với Bra-xin police Phuong Viễn Sơn có thể nói mở rộng tầm mắt, những police ở xóm nghèo coi như là trông nhà hộ viện,

Chỉ có thể ở dưới chân núi mặt. Nếu như bọn họ nhân công cần lên núi nói, như vậy thì cần đem trên người vũ trang giải trừ xuống tới.

Nếu như đeo vũ khí lên núi đó chính là khiêu khích hành vi, sẽ bị chỗ tới đạn đánh thành tổ ong vỡ vụn!"Thượng đế chi thành! phát hình hậu Bra-xin chính phủ có thể nói bộ mặt quét rác, đã từng mấy lần tổ chức quân cảnh đối xóm nghèo tiến hành cần quét ~ nhưng mà hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, cư ngã đức lý an cùng hẳn giảng: "Này quân cảnh tỷ số thương vong cùng xóm nghèo hắc bang phần tử từ từ vong ti lệ đạt được 2:1, vài lần qua đi chính phủ cũng đã chết trái tim kia."

Vào hai người police thấy Phuong Viễn Sơn cái này Á Châu mặt chính là sùng sốt ~ hậu quay đầu hướng về phía ngã đức lý an. Mã luân nói: "Tháng trước ở dưới chân núi trong thành xảy ra cùng nhau án mạng, người chết là một đôi nước Mỹ phụ phụ! Có người thấy là người của người làm"

Đương đầu bạch nhân nam tử liếc mắt ngã đức lý an sắc mặt của lại nói: "Hiện tại nước Mỹ sử quán đưa ra can thiệp, yếu 'Rio đương cục tập nã hung thủ. Cấp trên giữ nhiệm vụ phái cho hai chúng ta. Mã luân người nói như thế nào?"

Hai vị cảnh sát giữ ý đồ đến nói rõ sau đó nhìn mã luân, sắc mặt khó chịu ngã đức lý an sắc mặt âm trầm sắp tích xuất nước, lưỡng đạo ánh mắt lợi hại gắt gao nhìn chằm chằm trạm ở trước người hai vị police!

"Trước đây lên núi thế nào chưa thấy qua hai vị này vai vác kim cương ốc tra?"

"Ngã ~ được rồi!" Phuong Viễn Sơn lúc này ở trong lòng khách sáo mình một chút, nhân gia ốc tra làm sao có thể kiên loại này gác canh gác chuyện tình, đây đều là dưới tiểu bình kiếm sống. Nhìn hai vị này ốc tra ở ngã đức lý an trước mặt không dám thở mạnh một chút, ngực liền ám thoả mái không ngớt ~

Những Bra-xin bạch nhân cảnh sát đối với ngoại quốc du khách từ trước đến nay là mắt cao hơn đầu, đặc biệt tại nơi ta khiếm phát đạt quốc gia đến du lịch người trước mặt càng tài trí hơn người ~ nhìn người khó chịu bật người gọi người nằm úp sấp trên tường soát người! Người nếu là dám phản kháng có lẽ hô to nhân quyền và vân vân, người nhất định phải chết. Bảo chứng một bất tòa hầu gia 'Kéo chân' cho người chung thân khó quên. . .

Hai bên trái phải mã luân lúc này rất cực không hề chơi thâm trầm, mí mắt phiến liễu phiến nói: "Người nói là người của ta làm được chuyện này, ok! Người giữ cái kia nhìn thấy người hoa đến. Chỉ cần là thực sự, người ta khả dĩ giao cho người."

Hai người ốc tra nghe được ngã đức lý an nói, không khỏi đảo cặp mắt trắng dã "Người cho người xem, còn có mệnh sao? Người đây không phải là cời quần thối lấm?", dĩ nhiên ~ lời này bọn họ cũng chỉ cảm ở trong lòng ngấm lại mà thôi. Nếu là dám nói ra khỏi miệng, tin tưởng bảng Biện tiểu đệ trên người 'Ồ tu' điều không phải bài biện! Phóng chừng sẽ lập tức ở trên người bọn họ quét ra mười mấy lỗ thủng mắt! ~

"Mã luân, chỗ bản chứng nhân hiện tại ở một phi thường địa phương an toàn, người là không có khả năng nhìn thấy." Bạch nhân ốc tra suy nghĩ một chút lại nói: "Hiện tại 'Rio đương cục áp lực lớn vô cùng, xin người phối hợp một chút. Nếu như người khẳng giữ người giao ra đây, sau quý người trên địa bàn 'Thuế' ở thì ra là cơ sở lên khả dĩ ít giao hai mươi phần trăm, đây là chúng ta cho ra lớn nhất nhượng bộ."

"Thình thịch!"

Ngã đức lý an nghe được bạch nhân ốc tra nói nhất thời giận dữ vỗ bàn một cái: "shit! Người giữ ta ngã đức lý an xem thành người nào?"

"Cút về nói cho người biết thủ trưởng, người ta không có khả năng giao ra! Sẽ liền tuyển trạch khai chiến, sẽ các người xuất ra cang chứng có xác thực đến ~."

Hai người đốc tra ở ngã đức lý an lửa giận hạ hai mặt nhìn nhau, cuối cùng vẫn là đi theo người da đen đốc tra mở miệng nói: "Hải ~ mã luân, chuyện này đã vỡ lẽ ra, người Mỹ không có khả năng từ bỏ ý đồ! Người phải cho chúng ta một cái công đạo, không phải chuyện này tuyệt đối sẽ không hướng đi vắng vậy không giải quyết được gì. . ."

Nổi giận trung ngã đức lý còn đâu người da đen đốc tra nói mấy câu trung cũng cảm thụ được đối phương kiên quyết: "Chuyện này để cho ta suy tính một chút, hiện tại ta còn có khách nhân ở ở đây, chậm một chút ta cho các người trả lời thuyết phục."

Để cho tiểu đệ giữ hai vị police cất bước, ngồi ở trên ghế ngã đức lý an tông thủy chí chung cũng không có đứng dậy, từ điểm này lên Phương Viễn Sơn cũng có thể thấy được vị này đại lão cường thế.

"Phương, xem ra hôm nay lại không thể lưu người. Tiểu! Phiền phức tới, ta phải đi xử lý một chút." Ngã đức lý an xin lỗi nói rằng.

Phương Viễn Sơn gật đầu nói: "Như vậy ngày hôm nay tiên như vậy đi, mã luân thúc thúc người có việc phải đi mang được rồi, tự ta há son." Nói xong trước đi ra gian nhà.

Đi ra 'Nhỏ hẹp' gian nhà, phía ngoài sóng nhiệt đập vào mặt, lúc này mới phát hiện sắc trời đã tối xuống. Đi bộ đi mấy trăm mét, trung gian cùng bạn của Tony hàn huyên vài câu về trường học sự tình.

Những dân nghèo này quật thanh niên ban ngày giống nhau người đều là không có việc gì địa đi vòng vòng, đến buổi tối hội mở ra mô-tơ há son hóa thân thường phi, thiết phạm ~ sau đó đem tiền tiêu ở ỉ nữ, du phẩm mặt trên. . .

Một đường đi tới tiểu Hòa xe sắp chết ngừng điểm, đợi một hồi phía trên xe lửa 'Ù ù' địa lái tới. Lên xe sau đó dĩ nhiên hết ý nhìn thấy mấy người Á Châu mặt.

"Hải,... Chào người!"

"Chào người!" Đối mặt với đối phương nhiệt tình, Phương Viễn Sơn cũng nhân nhạ đáp lại một chút.

Đồng hành một nam sinh kỳ quái nói: "Thỉnh khẩu âm người, chắc là người nước Hoa đi?"

"Đúng vậy." Phương Viễn Sơn gật đầu dùng Hán Ngữ nói rằng.

Phương Viễn Sơn thái độ lãnh đạm không có đánh tiêu đối phương nhiệt tình, một người nữ sinh cười nói: "Oa! Thật tốt quá, dĩ nhiên gặp phải quốc nội người của."

"Người thế nào một người đến du ngoạn a? Người lá gan thật là lớn, chúng ta nhiều người như vậy đến du ngoạn hay là đang hướng dẫn du lịch dưới sự hướng dẫn mới dám tới nơi này. Nghe nói ở đây vô cùng loạn, là thật sao?"

Đối mặt với đối phương hỏi, Phương Viễn Sơn không biết trả lời như thế nào. Thế nhưng không trả lời hình như cũng không lễ phép, suy nghĩ một chút nói: "Ta ở chỗ này đến trường, một cùng học gia ở nơi này lý, cho nên tới nhà hấn bái phỏng một chút."

Vị kia nữ sinh rõ ràng không có nghe được hấn trong lời nói có lệ: "Phải? Thật tốt quá!" Vị kia rõ ràng mang theo mỹ đồng nữ sinh dùng sức nháy hai cái mắt lại nói: "Chúng ta ngày hôm nay đều không dám ở nơi này chụp ảnh, hơn nữa hướng dẫn du lịch cũng không để cho phách. Người đã có cùng học gia ở chỗ này, ngày mai có thể hay không dẫn chúng ta lên núi tới quay điểm ảnh chụp a?"

"Có báo thù nga!" Vị kia mang theo mỹ đồng nữ sinh không yên lòng hựu nhắc nhở nhất cú.

Ở nước ngoài lưu học người của hai cực phân hoá phi thường rõ ràng ~ một bộ phận phi thường có tiền, ở nước ngoài quá hoa thiên tử địa sinh hoạt. Mà một phần khác liền liều mạng đọc sách, sau đó làm công kiếm tiền tự cấp tự túc.

Mà Phương Viễn Sơn một thân giá hạ phẩm bài hàng hơn nửa thông thường khí chất, tự nhiên bị phân loại đến hậu một nhóm người trong. Cho nên mới phải dẫn đến nữ sinh kia theo sát mà đến nhất cú "Có báo thù nga!" . . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Xuất môn gặp phải quỷ.

"Không có hứng thú!" Phương Viễn Sơn lúc này đã có điểm không nhìn được, khẩu khí tự nhiên cũng không phải tốt như vậy. Nhưng mà nữ sinh kia không biết là thật khờ còn là giả vờ không biết nói, thanh âm không khỏi thay đổi đà: "Ai nha, người đều là đồng bào ma! Thế giới lớn như vậy, chúng ta năng gặp phải cũng là duyên phận a, người hãy giúp ta một chút môn ma!" "Hơn nữa, chúng ta tới chỉ là phách điểm ảnh chụp, chắc chắn sẽ không cho người khổ sở." Nói liền móc bóp ra nói: "Ta tiên cho người năm trăm tiền đặt cọc, mỗi ngày chúng ta phách hoàn ảnh chụp ta cho ... nữa năm trăm được chưa!"

Vốn có tâm tình coi như happy Phương Viễn Sơn, bị người nữ nhân này khiến cho có điểm dở khóc dở cười: "Người đem tiền thu đi! Ta bề bộn nhiều việc một thời gian lĩnh các người tới chụp ảnh, mặt khác ở chỗ này tỏ vẻ giàu có là rất ngu xuẩn hành vi."

Thấy Phương Viễn Sơn lãnh xuống kiểm, hai bên trái phải một người nam trong miệng bắt đầu không sạch sẽ đứng lên: "Cái gì ngoạn ý a, giả bộ cùng một đuôi to ba giống như lang!"

Cái kia lúc trước vẫn Phương Viễn Sơn có đúng hay không đồng bào nam nhân cũng giọng mang uy hiếp địa đạo: "Nói làm bầm ~ nếu như ở quốc nội người dám như vậy nói chuyện với chúng ta, tiểu tử người chết chắc rồi."

'Xuất môn chàng gặp quỷ' Phương Viễn Sơn lúc này tâm tình phiền muộn không gì sánh được, nói hấn cũng một dù thế nào bọn họ a? Hơn nữa, dựa vào cái gì ta liền không nên đãi các người tới nơi này a? Không mang theo còn không được, lúc này cũng bắt đầu nhân thân công kích gia ngôn ngữ uy hiếp. .

Lúc này tiểu Hóa xe dừng sát ở một há son trạm điểm, bị lộng phiền Phương Viễn Sơn thẳng thần quay đầu đi xuống. Theo sát phía sau đến nhất cú: "Không để cho ta ở quốc nội gặp người."

"Gặp phải có thể thế nào?" Phiền muộn vô cùng hấn trong lòng suy nghĩ lúc này đi kỳ ba tổ hợp, không khỏi buồn bực đến.

Tiểu trạm điểm hai bên trái phải một thập mấy tuổi người da đen tiểu hài tử thấy Phương Viễn Sơn xuống xe, nhiều vấn có cần hay không ngồi xe? Chờ thấy hấn sau khi gạt đầu đánh thanh huyết sáo, trong ngõ hẻm bên cạnh một người da đen thanh niên thành thị địa ~ khai xuất một chiếc 'Bồn điền' mô-tơ đến. Chờ hỏi rõ Phương Viễn Sơn mục đích sau đó 'Ồ' địa một tiếng hướng về dưới chân núi vọt tới, sợ đến hấn lập tức ôm chặt đối phương kích thước lưng áo.

Trở lại 'Rio trong thành đã đèn rực rỡ mới lên, trên đường thỉnh thoảng có đầu đường nghệ nhân đang biểu diễn trước tiết mục, dẫn người qua đường một trận vỗ tay trầm trồ khen ngợi ~ thật nhiều trên tường bị sơn phun lên màu sắc sắc sỡ họa tác, để cho trên xe Phương Viễn Sơn cũng là nhìn lòng say không ngớt, bị chỗ ngồi này nhiệt tình thành thị lấy. . .

Mở rộng cửa vào phòng, sát vách truyền đến trong trò chơi quái vật rống lên một tiếng ~ đi tới gõ cửa một cái: "Ethan, ở đây không? Ethan!"

"Thỉnh thị ~" địa một tiếng, cửa bị Ethan lực mạnh gạt lại, người hựu tiểu bào về tới máy vi tính bàn: "Phương, người ngồi trước hội, ta lập tức là tốt rồi!"

Không có ở trong phòng ngồi xuống, Phương Viễn Sơn đi hướng trừ phòng bắt đầu rửa rau làm com, buổi chiều trở về trường thời gian cũng đã mua xong thái, chỉ chờ Ethan trở về nóng quá làm com thái. Ethan hải sản làm không tệ, không tới đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ hội mấy thứ, ăn nhiều cũng buồn nôn. Sau lại hấn tiểu lộ khéo tay nước Hoa thái, cừ thật! Ethan trực tiếp bao tròn, ngay cả thang chưa từng cho hấn thưởng.

Từ quay về sau đó Phương Viễn Sơn nước Hoa thái chính là bảo lưu tiết mục, mỗi lần tụ hội đồ hội bị Ethan lấy ra nữa thổi phòng một chút. Khiến cho hấn bây giờ trừ nghệ cũng là càng ngày càng tỉnh.

Bởi vì ngày hôm nay yếu tố chức bữa ăn tập thể, buổi chiều trở về bộ đồ ăn đều đã tắm xong. Gạo hạ oa, lấy thái, thiết thái, nhóm lửa khai sao, liên tiếp động tác sạch sẽ lưu loát, chút nào cũng không trễ! ~ chờ điện phạn bảo bắt đầu 'Thảm thị' mạo tức giận thời gian, trên bàn đã hai người thức ăn.

Bên kia phòng cửa không khóa Ethan phòng chừng nghe thấy được mùi tức ăn thơm chạy ra: "Hắc, cũng bắt đầu tó lên!". Thái đã tắm xong, phạn còn không có thực, vừa nhìn một hấn làm sự tình Ethan gạt sạch hạ thủ bắt đầu hạ chiếc đĩa.

Chờ Phương Viễn Sơn 'Bạo sao hoa bầu dục' bung lên trác, một đại mâm thủy chủ cá còn lại một cá đầu liên lụy ở bàn tử biên. Phương Viễn Sơn cười nói: "Người vài ngày một ăn com?" Như thế nhất phó quý chết đói hình dạng?

Ethan phun ra cây ngư thứ nói: "Người không ở trong khoảng thời gian này, ta mỗi ngày tấn cật thức ăn nhanh! Còn có 'Bỉ người' mang cho ta hai quay về hấn bảo. . ."

Nghe thấy được Ethan 'Bỉ thô' sinh hoạt, không khỏi hi hi nói: "Xem ra còn phải đem người hải sản đại xan dùng.

Không phải lần tới ta rồi trở về người liền biến thành xác ướp ~ "

"Làm sao vậy? Lễ nào người hựu muốn đi ra ngoài sao? Âu ~ thượng đế, người đừng rời bỏ ta a! Không phải lần tới người phải giúp ta nhặt xác ~" Ethan nghe được ngữ khí của hấn, không khỏi hết lớn.

Nghe được Ethan thất xích đại hấn phát sinh như thế u oán tiếng la, hấn kích linh linh rùng mình một cái: "Hắc ~ hòa kẻ, nhờ người đại buổi tối không nên

phát sinh như vậy gọi, sẽ cho người hiểu lầm."

Hai người các mở chai bia, vừa ăn thái một bên nói tới trong khoảng thời gian này tin đồn thú vị, có nên nói hay không đến xế chiều hôm nay đi vịnh khu không khỏi tiếc nuối nói: "Ngày hôm nay người không ở thực sự là rất tiếc nuối, 'A khắc mạn' cùng 'Scarlett' mang đến hai vị bạch nhân mỹ nữ, đều là người thích ý loại hình".

"Thỉnh nói người là vị họ Đông Phương tới du học sinh, hai vị mỹ nữ kia phi thường có hứng thú với người tác tiến một bước giao lưu ni! Đáng tiếc người không ở. . ." Ethan 'Sùng sục' nhấp một hộp bia tuôn ra cái này tin tức.

"Phốc!"

Một ngụm bia phun đến rồi trên mặt đất, hoàn hảo hần quay đầu khoái, bằng không phi thổ đến Ethan trên mặt của. Nghe nói có mỹ nữ đối với hần có hứng thú chính lại không trình diện, Phương Viễn Sơn không khỏi đầm ngực giậm chân, hỏi không nên ngày hôm nay một khứ. Mang theo về mặt kỳ vọng nói: "Hai vị kia bạch nhân mỹ nữ hiện tại người đâu?"

"Người? Đi trở về a!"

"Quay về đi đâu rồi?"

"Nhân gia ở quốc lập đại học đọc sách, đương nhiên quay về trường học!" Ethan liếc si vậy nhìn hần.

"A! shit, người thế nào không nói sớm a! Không phải ta buổi chiều liền không đi ra." Nghe được đối phương đã đi rồi, Phương Viễn Sơn than thò nói.

Ethan xanh đen trên mặt hiện lên một tia giảo hoạt: "Hắc, người gấp cái gì, ta giúp người giữ điện thoại muốn đi qua."

"Phải? Mau nhanh cho ta." Tiếp nhận Ethan sắc thái di động bắt đầu gọi lên đối phương điện thoại.

"&... %¥#@*&#%o..."

Chờ nghe rõ trong điện thoại nội dung Phương Viễn Sơn không khỏi nổi trận lôi đình, ni mã ~ nguyên điện thoại tới lý là khách phục thanh âm của, nói cho hần biết cái số này là giả. . .

Không tin và Ethan tiếp nhận điện thoại di động cũng bắt đầu bát đánh nhau, chờ nghe rõ bên trong nói, cũng là một trận không nói gì. . . Lúng túng nói: "Cái kia. Phương ~ ta lúc đó chỉ là cắt dây số, cũng không có đánh tới."

"Người biết, dưới tình huống đó đã gọi khứ rất thất lễ!"

Nhìn hắc đại một lúng túng mặt, Phương Viễn Sơn cười ha ha nói: "Đậu người chơi ni ~ ta chỉ là cào một chút bầu không khí. Đến, kiên một ~" hai người vui chơi giải trí, tới chín giờ tối đa tài trở về phòng của mình ngủ.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Phương Viễn Sơn bước lên đi tới Amazon châu máy bay. Xuống máy bay kêu chiếc taxi thẳng đến 'La văn. Ba Lý' công tác cảnh khu đi.

Chờ lần thứ hai nhìn thấy lão Ba Lý, Phương Viễn Sơn ngực không biết tại sao dâng lên một tia cảm giác thân thiết, thật giống như lão bằng hữu gặp mặt như nhau không chút nào cảm giác xa lạ. Ba Lý thấy Phương Viễn Sơn vị này họ Đông Phương tới du học sinh cũng là phi thường ngoài ý muốn, đi tới được rồi một thấp diện lễ nói: "Hải ~ nước Hoa tới tiểu tử, người tại sao lại tới! Lễ nào dự định để cho ta ném thường quốc gia các người thái sao?"

Phương Viễn Sơn ha ha cười nói: "Ba Lý, lần trước đi vội vội vàng vàng còn không có nói cho người biết tên ni!"

"Nặng tâm nhận thức một chút, ta là Phương Viễn Sơn! Bằng hữu cũng gọi ta núi nhỏ, Ba Lý đại thúc người cũng có thể như vậy gọi." Nói hần vron tay cùng Ba Lý cầm.

Nhìn lão Ba Lý không được tự nhiên nắm tay hần lắc lắc, Phương Viễn Sơn không khỏi vừa một trận cười to, ôm cánh tay của hần đập hai cái hai người mới đoán hàn huyền hoàn. Tiếp nhận hần đưa tới hộp, Ba Lý mở sau đó thấy bên trong tình mỹ 'Trung Hoa Trung Quốc kết' không khỏi nứt ra rồi miệng rộng ha ha cười nói: "Thực sự là quá đẹp,... Núi nhỏ cảm ơn người lễ vật."

Theo Ba Lý vào cảnh khu nhân viên công tác nơi ở hậu, Ba Lý rót ly cà phê cấp hỏi hần: "Núi nhỏ, người tại sao lại đã trở về, lễ nào người còn muốn tiến tòng lâm sao?"

Nghe được Ba Lý câu hỏi, hần suy nghĩ một chút nói: "Là như vậy, lần trước bởi lạc đường đầu đề cũng không có làm xong liền đi trở về, lúc này dẫn đến ta luận văn cũng không có thu được đi qua."

Nghe được hần luận văn không có thu được đi qua, Ba Lý về mặt tiếc nuối nói: "Áo ~ vậy thì thật là quá tệ! Người tới nơi này là dự định một lần nữa đi vào sao?"

"Đúng vậy, ta tu chính là bảo vệ thực vật học, phải có tương đối tư liệu sống cung ta tham khảo mới được. Sở dĩ lúc này ta dự định sinh mời các người theo ta đồng hành."

Lão Ba Lý suy nghĩ một hồi nói: " như vậy đi! Công tác của ta đến ngày mai kết thúc, người ở nơi này chờ ta hai ngày, thế nào?"

Thấy Ba Lý ngay cả trả thù lao chưa từng vấn sẽ cùng ý cùng hấn tiến rừng mưa, Phuong Viễn Sơn cũng phi thường cảm động. Ở Bra-xin sinh hoạt càng lâu, Phuong Viễn Sơn viết nguyện ý dữ dân bản xứ kết giao bằng hữu, Bra-xin người nhiệt tình, chân thành, thích giúp đỡ người khác. Nếu như người phát hiện Bra-xin người nơi này với người tiếp xúc gần gũi, có lẽ ở vui vẻ dưới phách người vai các loại nghìn vạn lần không nên kinh ngạc, đó là bọn họ biểu đạt hữu thiện một loại phương thức! ~

Ở Ba Lý cảnh khu ký túc xá ở tạm Phuong Viễn Sơn, ban ngày hãy cùng vài người ở cảnh khu nhập khẩu tuyên truyền an toàn tri thức, cùng với tiến nhập rừng mưa phòng hộ thi thổ cùng tự cứu. Buổi tối hấn đi mua được nhóm lớn nướng thực phẩm cùng lon trang bia vừa ăn vừa nói chuyện, cảnh khu kỳ công việc của hấn nhân viên cũng gia nhập vào, trong lúc nhất thời náo nhiệt không gì sánh được ~ có người nhảy lên tang ba, Phuong Viễn Sơn cũng theo cùng nhau gia nhập, chọc cho cảnh khu ngưng lại du khách đều vỗ tay bảo hay. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chuyện quỷ dị.

Ở cảnh khu chơi hai ngày Phuong Viễn Sơn có điểm vui đến quên cả trời đất, nếu không Ba Lý nhắc nhở hấn đều thiếu chút nữa quên tới nơi này chính sự. Lúc này có chuẩn bị mà đến, Phuong Viễn Sơn cũng là làm đủ công khóa. Dã ngoại sinh tồn trang bị, gps toàn cầu định vị hướng dẫn nghỉ cùng đại công ty số vô tuyến điện thiết bị đầy đủ mọi thứ, chỉ cần không phải rơi vào mấy nghìn mét sâu viễn cổ động rộng rãi hoặc là tiến nhập vết người rất hiểm từng lâm ở chỗ sâu trong nghĩ đến không có cái gì ngoài ý muốn.

Lần trước thỉnh Ba Lý thuyết nếu không phải là hấn điện thoại di động là mới nhất khoản trí năng điện thoại di động, bằng cảnh khu bộ kia cũ kỹ định vị hệ thống cùng vô pháp tìm được hấn! Hơn nữa còn là khi hấn tiến nhập từng lâm cũng không sâu duyên cớ.

Lần này hơn nữa Phuong Viễn Sơn tổng cộng ba người, trong đó có lần trước tới đón hấn thanh niên người da đen. Tương hồ giới thiệu sau đó mới biết được cái này kiểu 'Khắc Lý Tư. Ba Lý' thanh niên là Ba Lý tiểu nhi tử, tốt nghiệp sau đó tuyển trạch từ từ phụ nghiệp theo lão Ba Lý làm từng lâm cấp cứu.

Khắc Lý Tư vô cùng hài hước khôi hài, ăn nói cũng không giống Bra-xin thanh niên như vậy nói chuyện không đầu, lộ ra một lãnh hải hước phong cách ~ Phuong Viễn Sơn cùng hấn cũng là trò chuyện với nhau thật vui.

Từ đi ô-tô dọc theo lần trước lộ tuyến thẳng tắp đi tới, mờ một giờ sau đó, trong trí nhớ cảnh vật từ từ xuất hiện ở Phuong Viễn Sơn trong mắt. Ở lúc lư trong xe cùng lão Ba Lý thương lượng một chút, quyết định kế tục đi tới.

Một tháng ở Bra-xin tính ra đã tiến nhập tam phục ngày! Vì phòng ngừa xa vẫn thú tập, vài người có thể nói vũ trang đến tận răng, cái này cũng dẫn đến chỉ cần tốc độ xe rơi chậm lại xuống tới, mồ hôi trên người liên cuộn cuộn xuống. Rộng thùng thình đầy đặn địa lá cây che cản bầu trời cực nóng, khoảng cách lý tưởng sáng ở lá cây chiết xạ hạ hòa hợp mây tia.

Nhìn dọc theo đường đi xuất hiện các loại nguy hiểm, ngay cả sâm nhiêm đều gặp hai điều. thùng nước phẩm chất hồng của thân nhìn hấn kính hải không thôi, thậm nghĩ: "Lần trước thật sự là thái may mắn, dĩ nhiên một lần cũng một gặp phải!"

Lại mở hơn nửa canh giờ, tiền phương lau một cái bạch sắc xuất hiện ở đáy mắt, ngực vui vẻ: "Đến rồi!"

Cùng Ba Lý hai cha con kể một chút, : "Phía trước phiền đồng loạn thạch cũng là ta đây quay về nghiên cứu đầu đề, lúc này mảnh di tích có thể là quá nhỏ có lẽ cái gì khác nguyên nhân mới một bị người phát hiện. Bởi vì thời gian vội vàng vàng lần trước không có thật tốt nghiên cứu một chút, mong muốn Ba Lý có thể phối hợp một chút không nên quá khư phá hư đồng loạn thạch nguyên hình."

Nghe được hấn khẩn cầu, lão Ba Lý ha ha cười nói: "Các người những học sinh này thật là, không xa thiên lý đi tới rừng mưa chính là vì những phá táng đá a?"

"Những đá này người đều là Maya người lưu lại, lúc còn trẻ ta thấy sinh ra. Thật là nhiều người lộng trở lại nghiên cứu, cát dấu và vân vân, đến bây giờ cũng không có nghe thuyết giá trị tiền gì, người muốn nghiên cứu phải đi đi, chúng ta ở chỗ này chờ người!"

Hấn gạt đầu đi thẳng tới lúc này phiền kỳ tích nơi! ~ móc ra cameras làm bộ vỗ vài cái, lại từ trong bao xuất ra lớn chừng bàn tay phân tích nghi kết nối với số liệu tuyến bắt đầu trắc lượng, thấy Phuong Viễn Sơn động tác ngồi trên xe lão Ba Lý xuất ra yên quyền bắt đầu thôn vân thổ vụ đứng lên.

Khỏe mắt dư quang nhìn thấy hai người cũng không có chú ý tới hấn, Phuong Viễn Sơn vươn tay bắt đầu mạc hướng về phía khối kia 'Nhô ra', 'Ừ?' Thế

nào không thấy?" Kỳ quái tay hấn hựu té té trên dưới lực lại đứng lên, nhưng mà từ trên xuống dưới ngay cả một nhô ra khỏa lạc cũng không có cảm thụ được ~ toàn bộ công vòm tron trượt không gì sánh được, tựa như hiện đại này đi qua đánh bóng mài trôi qua đá cẩm thạch tường như nhau. . .

Ngay hấn lực lại công vòm thời gian, ngực ấn ký bắt đầu phát nhiệt ~ ôn độ càng ngày càng cao, đốt hấn cũng bắt đầu có điểm thần chí không rõ. Nếu không ý chí lực nhắc nhở hấn còn có người ở bên cạnh, hấn cũng phải lớn hơn gọi lên tiếng! ~

Vừa giống nhau như đúc đau đớn, ở trải qua lúc ban đầu cổ sâu tận xương tủy rung động hậu, Phương Viễn Sơn đưa lưng về phía Ba Lý hai cha con thần thức nhaoáng lên tiến nhập trong không gian.

Trong không gian như đi qua tàn sát bữa bãi như nhau, bốc hơi trước màu xám tro vụ khí ~ mà hấn rõ ràng cảm giác bị nguyên lai lớn hơn không ít. Dùng cước bộ đo đạc một chút, dài rộng đại khái ở 3 mét tả hữu, cao độ bởi với không tới số dĩ không có đi tính toán, bất quá ra mò cũng có thể cùng dài rộng không sai biệt lắm.

Thần thức khẽ động người còn ngồi xỏm tại chỗ, : "Thực sự là kỳ quái, thật tốt tại sao phải trở nên lớn ni! Lẽ nào nơi này có cái gì đặc thù vật chất phải không? Bị cái không gian này cảm ứng được sau đó tự động hấp thu?" Nghĩ tới đây bắt đầu mặc nổi lên khác hẳn đó,

Không buông tha dấu vết nào tỉ mỉ tìm tòi.

Nhưng mà mặc biến toàn bộ đồng loạn thạch, cái loại này sâu tận xương tủy đau đớn cảm cũng không có xuất hiện lần nữa, không khỏi hết hy vọng bỏ qua thăm dò. Đi trở về thì ra là khối kia công vòm phía dưới, tất cả biến cố đều nguyên vu chỗ ngồi này công vòm. Đưa ra hai tay đi cảm thụ được trên hòn đá đã lâu lịch sử, cả tòa cửa đá đều giống như là ở không tiếng động kể lúc này phiến rừng mưa tang thương qua lại. . .

Không có được câu trả lời Phương Viễn Sơn đột nhiên nghĩ đến, nếu là chỗ ngồi này công vòm phát sinh dị biến, như vậy tọa công vòm khẳng định có không giống tâm thường gì đó. Nghĩ tới đây móc ra người lưỡi dao bắt đầu ở công vòm lên dùng sức quất lên.

Nhưng mà quát mấy phút không chỉ nói khỏa lạc, ngay cả một hoa vết cũng không có, cái này Phương Viễn Sơn không khỏi tròn tròn mắt: "Ni mã, có muốn hay không như thế rắn chắc a? Hánh! Theo ta đâu?" Nghĩ tới đây từ trong bao móc ra người đại sát khí. . . 'Máy khoan điện' . . .

Cầm máy khoan điện không khỏi cười hắc hắc nói: "Tiểu bảo bối, liền một chút ~ thúc thúc sẽ rất khinh rất nhẹ." Không lớn hơn bàn tay bao nhiêu máy khoan điện là Đức tinh công chế tạo, cường độ cao hợp kim mũi khoan, trên cơ bản ngoại trừ hàng không hàng thiên lên dùng đến tài liệu, có rất ít nó toàn không ra gì đó! ~

Cầm máy khoan điện giữ công suất điều đến lớn nhất hậu hướng về phía công vòm cơ trụ chui xuống phía dưới. . . Vừa mới bắt đầu còn rất nhẹ nhàng hấn ở nhìn thấy trên cửa tia lửa văng gặp nơi chính là một mảnh nhỏ bắn toé đi ra, không khỏi gia tăng khí lực.

Hoàn hảo cái này cơ trụ không đứng biến thái ngoại tinh khoa học kỹ thuật, đang gia tăng khí lực sau đó, vẫn có thật nhỏ mảnh vỡ từ phía trên rớt xuống.

"Rắc! ~ "

Hợp kim mũi khoan rốt cục bắt kham dẫn vật gãy ra, nhìn gãy mũi khoan, khói đen bốc lên máy khoan điện Phương Viễn Sơn không nói gì đến cực điểm. . . "Ni mã, người không biết mấy nghìn mấy vạn năm trước công vòm dùng hiện đại máy móc chui nửa ngày liền lấy điểm mảnh vỡ xuống tới! ~ ~ "

Mau nhanh xuất ra một bình thủy tinh giữ công vòm lên rớt xuống mảnh vỡ giả bộ đi vào, thật mỏng một tầng cửa hàng ở bình để. Càng làm cameras hướng về phía cơ trụ vỡ mấy tấm hình liền đi trở về.

Bên kia Ba Lý hai cha con thấy hấn nhiều đình chỉ nói chuyện với nhau, Khắc Lý Tư nói: "Thế nào! Có hay không tốt ni? Nếu như có thể ta nghĩ hấn là theo kịp ần." Ba Lý cũng gật đầu đồng ý nói: "Làm cho thế nào?"

Giờ cử trong tay cái chai hấn nói: "Có thể, trên đường trở về tái phách điểm ảnh chụp, hơn nữa lần trước ảnh chụp đã có thể đạt được yêu cầu."

Xe ở tại chỗ 180 độ địa xoay một vòng, sau đó như mũi tên rời cung vậy xông về đường về. Đối lần này hành trình Phương Viễn Sơn cũng là thoả mãn đến cực điểm, nếu như mảnh nhỏ có thể tái lớn một chút nói vậy thì càng hoàn mỹ.

Ngồi ở chỗ ngồi phía sau Phương Viễn Sơn thân thể theo lắc lư toàn bộ địa hình tứ đi ô-tô trên dưới phập phồng, cho dù là như vậy cũng khó yếm hấn đây mặt đáng tươi cười ~ thu hoạch lần này thật sự là quá, đặc biệt không gian lại lớn không ít, đây đối với hấn tình cảnh trước mắt thật sự mà nói là cực kỳ trọng yếu.

Ngay xe ở rừng mưa rất nhanh xuyên toa thời gian, đột nhiên ngực truyền đến rung động, chợt lóc lên ~

"đình!"

Lớn tiếng khiếu Khắc Lý Tư đem xe ngừng lại, thắng xe gấp một cái, xe ở trong rừng dạo qua một vòng mới ngừng lại được. Không kịp quá giải thích thêm Phương Viễn Sơn từ chỗ ngồi phía sau nhảy xuống xe, dọc theo vết bánh xe ần đi trở lại.

Đi sắp tới một trăm mét mới ngừng lại được! Lúc này trận kia rung động mới rõ ràng đứng lên. Cúi người xuống từ trong bao xuất ra gấp công binh sạn đào móc đứng lên, vẫn đi xuống đào một thước sâu mới lộ ra một hắc ừ ừ tảng đá đến. .

Giữ trong hồ số người lớn nhỏ tảng đá dùng sức khu đào lên, phao ở trên mặt đất trên lá khô. Bên kia Ba Lý phụ tử cũng xuống xe đã đi tới hỏi: "Hải!

Làm sao vậy, nhu cần giúp một tay không?"

"Không cần! Ta nhìn thấy trên mặt đất có khối nhô ra liền oạt nhìn, nghe nói thật là nhiều người đào được tảng đá bán đại giới tiền, ta cũng thử thử thời vận, ha ha. . ." Phương Viễn Sơn thuận miệng giải thích nhất cú hành vi của hắn, liền không để ý tới nữa bọn họ, cúi đầu nhìn lên tảng đá này.

Giữ phía trên bùn đất lau khô tịnh hậu, tảng đá này trở nên càng thêm sâu thẳm hắc ám, ở rùng rậm tia sáng chiếu xuống tản ra ánh sáng màu đen.

Thấy trên đất tảng đá, lão Ba Lý ha hả cười nói: "Phương, người may mắn. Tảng đá này chắc là vẫn thạch khối vụn! Mới có thể bán một hai nghìn lời."

Phương Viễn Sơn được nghe đến trên đất tảng đá là sao băng khối vụn không khỏi ngạc nhiên nói: "Nhỏ như vậy tảng đá thế nào lại là vẫn thạch nì? Vẫn thạch không đúng đều lớn vô cùng a! Thế nào khối này chỉ có như thế một điểm đại a?"

Khắc Lý Tư nói tiếp: "Hắc! ~ lúc này có cái gì, ta đã thấy bi lúc này còn nhỏ vẫn thạch. Nhà ta thì có một khối, bi lúc này tiểu sinh ra."

Ở trong lòng hoán tính một chút hai nghìn lời á người sắp tới tứ thiên Hoa Hạ tiền, : "Dạ! Không sai. Xem ra ấn ký này còn có thể đương vẫn thạch tham trắc khí dùng a! ~" Phương Viễn Sơn thầm vui một chút.

"Di, sai a! Ta ngực rõ ràng có lúc trước mở rộng đau đớn,... Làm sao sẽ một phản ứng nì." Vừa hắn thần thức vào không gian nhìn thoáng qua, nơi đó còn là y nguyên, không có cảm giác được chút nào biến hóa."Có thể là năng lượng quá nhỏ duyên cố đi, cho nên mới không có biến hóa rõ ràng. Có lẽ tựa như vừa nghĩ như nhau, chỉ là đối lúc này ở giữa tảng đá sinh ra cảm ứng mà thôi." Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn giữ khối vẫn thạch này bàn lên xe.

Cứ như vậy số người lớn nhỏ tảng đá, bàn ở trong tay cảm giác có một hai trăm cân nặng! Gần nhất khí lực tăng nhiều địa hắn mang lên đến đều cảm giác có điểm cật lực ~

"Thình thịch!"

Giữ vẫn thạch trọng trọng ném vào ngời phía sau, tứ đi ô-tô chính là một trận hoảng động. Một lần nữa nổ máy xe lão Ba Lý, cảm giác xe đều có điểm cật lực, tốc độ không khỏi chậm lại: "Tảng đá này thật là nặng, nếu không giá trị một mấy nghìn lời đã sớm cho người đem ném."

Phương Viễn Sơn ha ha cười nói: "Hắc! Ba Lý đại thúc, đây cũng không phải là ta, là của chúng ta."

Ba Lý vừa nghe, liền vội vàng lắc đầu nói: "Không, đây là người tìm được đồ vật làm sao có thể đoán mọi người."

"Nếu không Ba Lý đại thúc người dẫn ta đến, ta làm sao sẽ tìm được tảng đá này nì? Bất quá ta trước phải cảm làm giám định, nhìn rốt cuộc là cái gì thành phần."

Không có tranh cãi nữa luận tảng đá này thuộc sở hữu vấn đề, ba người mang khối thạch đầu ở trước giữa trưa liền trở về cảnh khu lối vào. Thấy đoàn người lái xe từ trong rừng cây đi ra, bên cạnh du khách rồi rít né tránh. Trong đó có người xem thấy bọn họ mở ra tứ đi ô-tô xuất hiện, chính là trước mắt sáng ngời: "Chủ ý này thực sự là quá tuyệt vời, mở ra tứ đi ô-tô ở rừng mưa lý thám hiểm ngắm lại đều vô cùng hưng phấn!"

Trong đó có người đã đi tới hỏi tứ đi ô-tô thuê vấn đề, nghe tới tứ đi ô-tô chỉ dùng để vu cứu viện giờ trên mặt xuất hiện tiếc nuối biểu tình!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Gian thương.

Ngồi ở lái hướng trường học taxi trên , Phương Viễn Sơn trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn. Ở Ba Lý gia đợi hai ngày bị bọn họ toàn gia nhiệt tình tiếp đãi, để cho Phương Viễn Sơn không nghĩ tới chính là Ba Lý lão bà dĩ nhiên là một người da trắng. Tuy rằng đã người đã trung niên, nhưng dư vị dư âm, đó có thể thấy được lúc còn trẻ nhất định là vị đại mỹ nữ. Thấy Phương Viễn Sơn về mặt kinh ngạc, lão Ba Lý lúc đó thể nhưng đặc ý phi thường. Giảng đến hai người mến nhau quá trình, lão bà của hắn 'Kathleen. Mai na' về mặt nhu tình hồi ức nói: "Năm mới ta cùng cùng học đến Amazon châu du ngoạn, trên đường xảy ra ngoài ý muốn. Bốn người cùng học chỉ có ta bị Ba Lý cứu xuống tới, khác cũng không hạnh gặp nạn."

Vì báo đáp Ba Lý cùng kỷ niệm cùng học, Kathleen tuyên trạch lưu tại Amazon châu. Cùng Ba Lý ở chung trong bị nhiệt tình của hắn sở bất được, tới hậu hai người cùng đi tới, tịnh dụng có một trai một gái. Nhi tử hắn thấy qua, chính là 'Khắc Lý Tư', còn có một muội muội 'Cathy. Mai na' . Cathy hiện tại ở Bra-xin quốc lập đại học độc năm thứ hai đại học, là người cả nhà kiều ngao. Nghỉ hè cùng cùng học đi du lịch. . .

Bên cạnh khối vẫn thạch này cũng không có ở lại Amazon, mà là bị hắn mang về chuẩn bị làm giám định. Trường học của bọn họ chính là dĩ khoáng vật

cùng thực vật học nổi danh, sở dĩ trong trường học thiết bị bí mật nhiều nghiên cứu sở thiết bị đều phải trước vào rất nhiều.

Tàng đá này sau lại đến Ba Lý gia đi qua ước lượng hậu, đủ nhị60 bàng. . . Thấy hiển kỳ bình phía trên số Á Rập tự Phương Viễn Sơn lúc đó thiếu chút nữa dĩ là hai mắt của mình có chuyện! Đây chính là nhị30 nhiều cân, mình ở trong rừng rậm hai người thủ ôi tuy rằng cật lực thể nhưng cũng một cảm giác có nặng như vậy a?

Không tin hẳn giữ tàng đá dời xuống tới, chính đứng ở ước lượng công cụ lên vừa nhìn, không sai a! Là 135 cân a. Gần nhất còn gầy một cân ni, khả năng gần nhất chạy khắp nơi không có đúng hạn ăn tạo thành.

Như thế rất tốt, Ba Lý toàn gia xem quái vật nhìn Phương Viễn Sơn. Tiền tiền hậu hậu người đều là hẳn ở bản, Ba Lý toàn gia cũng không biết khối vẫn thạch này rốt cuộc nặng bao nhiêu, chờ thêm đo khí sau đó mới phát hiện hẳn là một đại lực sĩ.

Xuống xe giữ vẫn thạch người thủ kệp ở trong lòng, người thủ cầm lên ba lô đi vào nghiên cứu sinh lâu. Qua lại mấy học sinh thấy hẳn ôm một tàng đá không có lộ xảy ra ngoài ý muốn biểu tình, ở trong trường học hi kỳ cổ quái gì người của đều có. Thậm chí còn có người mang kính mắt vương xà đi học, lão sư cũng chỉ là để cho hẳn xem trọng mình sùng vật không nên cần bị thương cùng học, cũng không có quá nhiều chỉ trích!

Lên tới 4 lầu, chuyển quá khúc chiết dài hành lang gấp khúc, thấy người lộ vẻ khoáng vật phòng thí nghiệm nhân môn, ở cửa hít thở sâu hai cái sau đó gõ cửa một cái ~ nghe một tiếng 'Mời đến' hậu, Phương Viễn Sơn vận mở cửa bắt tay đi vào.

Bên trong người mang theo kính mắt Bra-xin trung niên người da đen phụ nữ thấy vào Phương Viễn Sơn hỏi: "Vị bạn học này, ngươi có chuyện gì không?"

Phương Viễn Sơn giữ tàng đá cùng ba lô buông đi ra phía trước đưa tay ra nói: "Người khỏe, ta là Phương Viễn Sơn! Elyse là của ta nghiên cứu sinh đạo sư."

Phụ nữ trung niên cũng đưa tay ra nhiệt tình nói: "Chào ngươi, ta là la lâm · An Đông Ni, căn này phòng thí nghiệm người phụ trách."

"Nguyên lai ngươi chính là Elyse mang đắc cái kia họ Đông Phương học sinh a, thoát nhìn phi thường ca tụng tiểu tử." Nói la lâm vỗ vỗ cánh tay của hẳn: "Phương, ngươi qua đây có chuyện gì không?"

"Là như vậy la lâm lão sư, ta đi Amazon du lịch thời gian ở trong rừng rậm nhặt được một tàng đá, phát hiện vô cùng trầm trọng, không biết nó thành phần là cái gì. Muốn mời lão sư giúp làm hạ phân tích."

La lâm nghe được lời của hẳn không có nghĩ kỳ quái, ngược lại là bình thường sẽ có người cầm ta kỳ quái khoáng thạch nhiều tổ phân tích, mà nàng cũng phi thường cam tâm tình nguyện bang trợ mấy năm nay nhẹ học sinh xâm nhập lý giải khoáng vật của này ngành học.

Thỉnh Phương Viễn Sơn nói tàng đá này vô cùng trầm trọng, liền hơi lớn như vậy lại có nhị60 bàng ~ cũng là phi thường kinh ngạc! Lập tức giữ vẫn thạch dời đến 'eijk quang phổ phân tích nghĩ' lên, trên dụng cụ hồng xanh biếc giao thác nhan sắc ở vẫn thạch bắt đầu quay về cuộn, trong mấy vi tính không ngừng hiện lên các loại phân tích số liệu.

Đứng ở bên cạnh Phương Viễn Sơn nhìn la Lâm lão sư ở mạng, vô sở sự hẳn đi tới từ kính hai bên trái phải,

Dùng thủy tinh ngăn cách từ kính bên trong đồ đầy các loại các dạng tàng đá. Chờ thấy rõ bên trong các thức tạo hình tàng đá, hẳn thật là mở rộng tầm mắt.

Đỏ, xanh biếc, bạch, thanh. Ngoại trừ các loại bảo thạch hẳn còn không biết trên cái thế giới này tàng đá dĩ nhiên cũng là đủ mọi màu sắc! Thấy nhập thần Phương Viễn Sơn không có nhận thấy được, trong đó có hai khối thạch đầu ở ty ty lủ mạo hiểm nhìn bằng mắt thường không gặp dày hướng phía bộ ngực hẳn tụ đến.

Chờ một trận rung động từ ngực truyền đến, hẳn mới phát hiện những đá này có dĩ nhiên có thể cho hẳn truyền lại năng lượng. Liên tục mấy lần dị dạng hậu, hẳn hiện tại loáng thoáng nghĩ chỉ có này đặc thù vẫn thạch khối có thể cho hẳn tăng năng lượng.

Bên kia phân tích công tác lúc này cũng đã làm xong, thấy Phương Viễn Sơn vẫn còn ở xem này tàng đá la lâm gọi vào: "Phương, của ngươi tàng đá này đã phân tích xong, ngươi có thể bàn xuống."

"Lão sư thế nào! Khối vẫn thạch này nhưng có cái gì dị thường sao?"

La lâm cười nói: "Máy đo quang phổ phân tích xong, mấy vi tính công tác còn không có làm xong ni! Kết quả phải đến ngày mai mới sao biết được nói, nếu như ngươi không vội nói, ngày mai trở lại cầm phân tích báo cáo đi!"

"Được rồi! Cảm tạ la lâm lão sư hỗ trợ." Phương Viễn Sơn lên đi ôm một chút la lâm, sau đó cúi người xuống ôm lấy tàng đá đi ra phòng thí nghiệm.

Ôm tàng đá trở lại tức xá Phương Viễn Sơn, thấy Ethan lại một lần nữa tiêu thất, không khỏi kinh ngạc nói: "Kỳ quái! Gần nhất cái này Ethan thế nào luôn ra bên ngoài chạy a! Chẳng lẽ có tình huống?"

Người chính là không khỏi nhắc tới, bên này vừa nghĩ đến Ethan, bên kia cửa liền truyền đến tiếng cửa mở. Mở cửa Ethan lộ vẻ gương mặt tao tình ha hả cười ngây ngô trước. Ngẩng đầu thấy đến Phương Viễn Sơn về mặt dù bạn vẫn ung dung nhìn hẳn, buồn bực nói: "Hải ~ biểu tình của ngươi thật là dọa người."

Phuong Viễn Sơn vừa... vừa thiếu chút nữa tài tới đất lên, lúc này ni mà ta còn không có hỏi còn người! Người khen ngược, tiền trả đũa: "Cái kia Ethan, lẽ nào trường học gần nhất xuất hiện 'Ackerman hai mẹ con' vậy tuyệt sắc, cho người vui đến quên cả trời đất đến ngay cả của người yêu nhất đều từ bỏ?"

Vừa nghe cái đề tài này, Ethan khó có được mặt đỏ nói: "Đoạn thời gian trước không đúng đến bãi biển tụ hội ma ~ bính kiến người Pê-ru nhiều du lịch nữ sinh, khó có được nàng cũng thích wow, sờ dĩ ma ~ "

"Sờ dĩ người liền từ bỏ Ackerman hai mẹ con, đầu nhập vào bí Lỗ muội muội ôm ấp?" Phuong Viễn Sơn về mặt khinh bỉ nói.

Nhìn Phuong Viễn Sơn nhất phó khổ đại cừu thâm hình dạng, Ethan cũng là lòng biết rõ, mấy ngày hôm trước ô long sự kiện làm cho hắn đến bây giờ thấy Phuong Viễn Sơn còn có chút xấu hổ.

Hai người nói đùa một hồi cũng không có ý định ở nhà ăn, ăn mặc quần soóc, thương cảm gia người tự tha một đường ra vườn trường, ở cửa Bra-xin nhà hàng bên trong kêu hai người thái ăn.

Ăn xong Ethan trở về ký túc xá kể tục hân wow đại nghiệp, Phuong Viễn Sơn suy nghĩ một chút cấp đình Hàn Mặc đi điện thoại: "Này, đình đại lão bản đang làm sao ni?"

Bên kia đình Hàn Mặc một hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại nói: "Là viễn sơn a! Người mỗi quay về gọi điện thoại không nhìn thời gian sao? Ta có khả năng sao, ngủ bài ~ "

Mô hôi người ~ hân mới nhớ tới quốc nội bị Bra-xin chậm thập mấy giờ, hiện tại phòng chừng mới hai giờ sáng. . Liên thanh nói xin lỗi: "Không có ý tứ, đã quên. . ."

"Không có việc gì, người trẻ như thế gọi điện thoại có chuyện gì đi!" Bên đầu điện thoại kia đình Hàn Mặc lúc này cũng tỉnh táo lại.

Suy nghĩ một chút mới đem đoạn thời gian trước đình Hàn Mặc nói với hân "Về đặt hàng nghi khí chuyện tình" nói ra. Bên kia vừa nghe là chuyện này, nhất thời buồn ngủ hoàn toàn không có, lớn tiếng nói: "Tiểu tử người! Ta chỉ biết lần trước áp a áp ứng bất tận không thật, khẳng định một nói thật đi."

Đình Hàn Mặc nở nụ cười ra: "Ha ha, người yên tâm đi, chuyện này kỳ thực không có gì lớn không được, thật là nhiều người có lòng này, mấu chốt là một thực lực đó a!"

Phuong Viễn Sơn cũng nở nụ cười: "Vậy thác Đình lão bản phúc, năng lực ta nhưng thật ra có, then chốt không có tiền a! Những dụng cụ kia động một chút thì là mấy triệu, ta nào có cái kia tiền mua a?"

"Hắc ~ ta nói tiểu tử người là thật sỏ còn giả sỏ a? Ai nói cho người bỏ tiền?" Bên kia đình Hàn Mặc bị lời của hân khí vui vẻ,... Không khỏi cười nhạo nói.

"Ách ~ đình đại lão bản, tiểu đệ sơ thiệp chuyện này, đối bên trong từng đạo cũng rất rõ ràng, nguyện nghe kỳ tường." Nghe xong lời của hân, Phuong Viễn Sơn về mặt ngưng ngượng nói.

Đình Hàn Mặc bị hân chọc cười: "Tốt người một Phuong Viễn Sơn, còn theo ta nghiền ngẫm từng chữ một."

"Một nhiều như vậy từng đạo, chuyện này rất đơn giản! Ta cho người liên hệ tốt hơn gia, được rồi sau đó bọn họ ở nước ngoài đặt hàng, người phụ trách vận chuyển là được. Về phần phí chuyên chở đây là người cùng chuyện của bọn họ. Ta liền phụ trách giúp người khiên một tuyến mà thôi "

"Ừ? Có chuyện tiện nghi như vậy?" Nghe được đình Hàn Mặc nói hậu, trong lòng hân không khỏi phúc hắc nghĩ đến: "Trên thế giới này còn có vô duyên vô cớ ái?" Trong đầu bay nhanh suy tư một chút được mất, phát hiện cái này giao dịch đối với hân có bách lợi mà không một hại! Duy nhất chuyện xấu chính là giao hàng thời gian, nhưng là mình có thể không ra mặt, đến rồi địa phương giữ địa chỉ cấp đình Hàn Mặc phát đi, do hân phụ trách chuyển giao.

Nghĩ tới đây không khỏi hi hi nói: "Vậy làm sao không biết xấu hổ, nếu không Đình lão bản nhìn cần gì, ta giúp người đại cầu một chút?"

"Được rồi, tiểu tử người trong lòng nghĩ cái gì ta biết. Khẳng định ở nói thầm 'Vô sự xum xoe, không gian tức đạo' mà thôi!" Dừng một chút đình Hàn Mặc lại nói: "Với người nói một chút cũng không sao, chuyện này bên ngoài ta nhất định là không có gì hay chỗ, thế nhưng này nhà trên từ ta chỗ này bắt được này hạn chế vào bên hàng hóa hậu, sau này đối với ta sinh ý sẽ chiếu cố nhiều hơn, của người mình bạch?"

"Nga ~ thì ra là thế!" Phuong Viễn Sơn mới chợt hiểu ra, : "Con bà nó, những gian thương này ngực cong cong nhiều cũng thật nhiều!" Không biết ngay cả chính hân đều mắng đi vào. . .

Chương 16: Gấu bắc cực.

Giữ hân có thể mang hàng hóa thẻ tích nói cho đình Hàn Mặc, bên kia ứng tiếng 'Đã biết', hai người mới kết thúc cuộc nói chuyện. Nhìn thời gian dĩ nhiên đánh bốn mươi phút, không khỏi ai thán nói: "Lời của ta phí a! ~" trận này thất cảo tám lạng, hai mươi mấy vạn vừa nhanh thấy đấy, "Tiền a, tiền a ~ người thế nào như vậy không khỏi vãi lên sọc?" Là chết đi tiền mặc niệm mấy phút, Phương Viễn Sơn ngẩng đầu mà bước đi hướng trạm xe buýt.

Lên xe đầu 3 lới á người tiền xu đi hướng sau xe tọa, nói Bra-xin giao thông công cộng sư phụ lái xe xoay ngang tái quá 'A long tác', thẳng truy 'Thư mã lực' ! Nhớ kỹ lần đầu tiên tổ giao thông công cộng Phương Viễn Sơn sợ đến thiếu chút nữa đại tiểu tiện, cùng hai bên trái phải gấp thoáng qua thành thị xe buýt cự ly, hân dám phát thẻ không vượt lên trước một cm!

Sau lại thấy hai bên trái phải người vượt lên trước 70 tuổi cụ ông bình yên vãng làm ngồi ở ghế trên, hân mới cảm thấy hân nhiên. Ba quay về ngồi xuống, hiện tại dừng nói một cm, chính là một li hân cũng làm như không thấy. Ái trách trách địa!

Đi tới xếp sau tọa ý vừa ngồi xuống, mới phát hiện bên cạnh ngồi một người mặc ngay cả y mạo nam tử buông xuống trước đầu, cung hạ thân thể sắp kháo đến xe để, thấy Phương Viễn Sơn ở bên cạnh ngồi xuống cũng không có ngẩng đầu liếc mắt nhìn.

Nhắm mắt nghĩ tâm sự Phương Viễn Sơn lẳng lặng tựa lưng vào ghế ngồi, lúc này bên cạnh nam tử 'Hải' một tiếng, hân quay đầu vừa nhìn nguyên lai còn là bạn học của hân 'Lý. Lâm kỳ' .

Hân vị bạn học này coi như cùng hân cũng là nửa đồng bào, hân nãi nãi là người nước Hoa, sau lại đến Bra-xin sau đó giả cấp gia gia của hân, người Bra-xin người da trắng. Đến rồi hân ở đây kỳ thực đã coi như là ở giữa ngoại quốc lão ~

Thấy là lý, Phương Viễn Sơn nghiêng đầu qua chỗ khác kinh ngạc nói: "Là người a! Người không đứng về nhà sao? Tại sao lại ở chỗ này a?" Hân là chân kinh ngạc, tiểu tử này ở trước mặt hân vẫn là ty không triều thiên hình dạng, rất sợ người khác nói hân là người nước Hoa. Ngoại trừ cần thiết đối thoại, cùng hân trên cơ bản không có gì giao lưu.

"Cái kia phương, nghe nói người cùng Tony thúc thúc quan hệ không tệ, có thể hay không nhờ người một chút sự tình a?" Lý. Lâm kỳ ăn nói khép nép khấn cầu đến.

Văn huyền âm biết nhĩ ý, cái này lâm kỳ vừa mở miệng hân chỉ biết muốn cầu hân chuyện gì. Vừa tới 'edem tư nhân học viện' chợt nghe Tony cùng hân nói qua, "Lâm kỳ cái này tạp. Toái đồ. Cầu đánh cuộc rất lớn, ở bên ngoài thiếu không ít tiền. Có một lần dĩ nhiên tương hướng thúc thúc hân tá cho vay nặng lãi, nếu không xem ở cùng học một hồi phân thượng, mới mặc kệ hân chết sống nì!"

Phương Viễn Sơn lúc này cũng trầm xuống mặt: "Người không cần nói, ta không sẽ giúp người hướng mã luân thúc thúc vay tiền."

Lâm kỳ vừa nghe lập tức nói: "Không đúng không đúng, ta không đúng muốn cùng Tony thúc thúc vay tiền."

"Cái kia. . . Ta gần nhất tá nhân gia ít tiền, nhân gia buộc ta còn nì! Người có thể hay không cùng ngã đức bên trong an nói một tiếng chậm lại một vài ngày nì!"

Phương Viễn Sơn kinh ngạc nói: "Người cùng người khác vay tiền quan ngã đức bên trong an chuyện gì a?"

"Ta là cùng 13 khu lão đại người thủ hạ tá, sở dĩ. . . Không đúng nghĩ bọn họ có thể nhận thức ma, người có thể hay không giúp ta một chút a, thực sự, liền lần này! Không phải lần này ta chết chắc rồi. . ." Lâm kỳ đau khổ cầu khẩn nói.

Vừa nghe là 13 khu lão đại, Phương Viễn Sơn giận không chỗ phát tiết, : "Người hân sao đầu óc có bệnh a ~ cùng gấu bắc cực vay tiền? Hân lợi là cả 'Rio cao nhất, thủ cũng là cả 'Rio tối đen!'"

Hai bên trái phải trong xe người nghe được 'Gấu bắc cực' ba chữ thanh âm đều thay đổi nhẹ. "Chuyện này ta không giúp được người, người đẹp ý niệm này đi!" Phương Viễn Sơn thấp giọng nói, nói đã nghĩ kéo bên cạnh dây thừng chuẩn bị một chút xe.

Lâm kỳ vừa nhìn vội vã lôi kéo hân thương cảm vạt áo nói: "Phương, xem ở cùng học một hồi phân thượng người hãy giúp ta một chút lần này đi! Không phải ta sẽ chết phi thường xấu xí!"

Bị hân chống đỡ một thời cú không được dây kéo Phương Viễn Sơn không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống nói: "Không đúng ta không chịu giúp người, chuyện này không đúng đơn giản như vậy."

Đón lại cấp lâm kỳ phân tích: "Ngã đức bên trong an cùng gấu bắc cực 13 khu cho tới nay cũng không đối mồm, nằm ở giữa liên xung đột nhiều lần. Chuyện này người khả năng không biết, nhưng ta đã nói với người, thỉnh ngã đức bên trong an đứng ra tìm cách người sớm làm tắt.

"

Lý. Lâm kỳ vừa nhìn khẩu khí của hân mềm xuống, bật người đánh rần tùy côn lên nói: "Vay người nói nên làm cái gì bây giờ a? Chỉ cần để cho ta vượt

qua lần này cửa ải khó khăn, sau đó ta cái gì tất cả nghe theo người."

Thấy hần lúc này phó túng bao dạng, ngực không khỏi cười nhạo nói: "Chỉ người? Ngoại trừ đánh. Cái, tán gái cùng đua xe, người còn có thể cái gì?", suy nghĩ một chút Phương Viễn Sơn mới nói: "Chuyện này người đó là vô dụng, nếu như bị 'Gấu bắc cực' bắt được, người sẽ chết rất thảm. Muốn ta xem liền trực tiếp tới cửa mở ra giằng đi!"

"Không được, đây tuyệt đối không được!" Lâm kỳ vừa nghe để cho hần đi hoa gấu bắc cực, sợ đến lác đầu liên tục ~: "Bọn họ ba ngày tiền tìm quá ta, để cho ta ở nh4 tiếng đồng hồ nội trả hết nợ tiền nợ. Hiện tại trải qua hai ngày, ta tái đi tìm bọn họ không là chịu chết sao?"

Phương Viễn Sơn thính một cái lão máu thiếu chút nữa nhô ra: "Người hần sao mới vừa rồi còn nói thư thả vài ngày ni. Lúc này đều thư thả ba ngày người vẫn là không có tiền a! Không ngờ như thế người coi ta là hầu đùa giỡn ni?"

Lâm kỳ cũng biết mình đuối lý, đối mặt hần rít gào oán giận không có lên tiếng. Phương Viễn Sơn cũng là phiền muộn đến cực điểm, ngày hôm nay xuất môn không coi ngày a! Bính kiến như thế một cực phẩm người cận bã. . .

"Như vậy đi! Người nói cho ta biết trước, nếu như ta giúp người tranh thủ đến vài ngày thư thả thời gian, người có biện pháp nào trả tiền lại?"

Lâm kỳ vừa nhìn hần đáp ứng, bật người ngồi thẳng người nói: "Nhà ta có nãi nãi từ nước Hoa mang về cất dấu, thế nhưng ta không biết dấu ở nơi nào? Bất quá hai ngày này cũng nghĩ đến một chỗ, người chích phải cho ta tranh thủ mấy ngày, ta nhất định có thể đem tiền trả lại lên."

Suy nghĩ một chút lại bỏ thêm điểm bảo chứng: "Gia gia ta trước kia là giao địa chất học, trong nhà có thật nhiều vắn thạch khối vụn, bất quá đều không đáng giá bao nhiêu tiền! Ta lấy ra nửa một ít hần đủ phó lợi tức."

Vừa nghe có vắn thạch khối vụn, Phương Viễn Sơn nhân tình sáng lên, lúc này cảm tình tốt! Hần gần nhất là tới chỗ nào lộng vắn thạch khối vụn thương thấu suy nghĩ. Thật là nhiều người mua khối lớn vắn thạch đều giữ kín không nói ra thu dấu đi, ngay cả mặt cũng không thấy, hần còn thể nào thí nghiệm có thể hay không hấp thu?

"Nga ~ phải? Vậy người đem vắn thạch khối vụn tiên cho ta xem đi!" Phương Viễn Sơn cũng biểu hiện ra nhất phó duy lợi là đồ sắc mặt đến.

Lâm kỳ vừa nghe lời của hần chỉ biết hần muốn mượn cơ lao chỗ tốt, vội vàng nói: "Tốt, chỉ cần người thích, những vắn thạch khối vụn nhà ta có rất nhiều! Bất quá này trân quý đều bị gia gia ta thu dấu đi, ta cũng khó đắc lấy ra."

Phương Viễn Sơn vốn có dự định đi tìm hiểu một chút thiết bị chế tạo công ty, cái này cũng không vội. Thật tốt tính toán một phen lâm kỳ chuyện tình.

"Người kia thực sự là không biết chữ chết là thế nào viết! Dám cùng gấu bắc cực vay tiền, thật là to gan lớn mật." Nghĩ đến gấu bắc cực hần cũng là đầu một trận phát phong. Chính hần hơn hai nguyệt tiền cũng chỉ là một thông thường du học sinh, na có bản lĩnh gì nhận thức gấu bắc cực như vậy 'Rio kiều hùng? Xem ra sự tình còn phải tin tức ở ngã đức bên trong an trên người.

Tại hạ một trạm điểm hai người một trước một sau xuống xe, hẹn xong địa điểm gặp mặt đã bảo lâm kỳ trở lại cầm vắn thạch. Phương Viễn Sơn đi tới bên cạnh cấp ngã đức bên trong an đi điện thoại: "Mã luân thúc thúc Chào người, muốn hỏi người một chút sự tình."

Bên đầu điện thoại kia ngã đức bên trong an nghe được là hần ha hã nói: "Nga ~ phải? Người nói đi ta nghe ni!"

Tổ chức một chút tìm từ Phương Viễn Sơn nói: "Là như vậy, ta người cùng học cùng gấu bắc cực thủ hạ chính là người mượn ít tiền một còn, hiện tại cầu đến ta. Biết ta nhận thức mã luân thúc thúc người, muốn cho người hỗ trợ cùng 'Gấu bắc cực' cầu xin tha thư thả vài ngày."

Ngã đức bên trong còn đầu trong điện thoại cười nói: "Liên chuyện này a? Kỳ thực người không cần cùng gấu bắc cực giằng, chỉ cần cùng mượn hần tiền người giảng một chút thì tốt rồi!"

Phương Viễn Sơn vỗ đầu một cái: "Đúng vậy! Ta thế nào đã quên." Đây là dưới đèn hắc, bị gấu bắc cực danh hào kinh hải, mới không nghĩ tới then chốt chuyện tình, : "Người kia khiếu bố luân đặc biệt. Tư thác, không biết mã luân thúc thúc có biết hay không hần?"

"Biết! Chuyện này giao cho ta đi! Người quay đầu lại cùng hần bính một mặt, đã nói là ta gọi người đi."

Thính ngã đức bên trong an khẩu khí, biết đối phương là một tiểu nhân vật. Sở dĩ hần mới nói 'Biết', mà không phải nhận thức. Để điện thoại xuống thờ phào một cái khí, cùng những Bra-xin đại lão giao tiếp thực sự là hao tổn tinh thần a! Khiếm một cái nhân tình, nợ nần và vân vân có đôi khi thực sự muốn bắt mạng người điên. Ở bên cạnh đánh một đích, cùng sư phụ giảng giá tốt hậu liền chạy tới với lâm kỳ ước hẹn địa điểm.

Đến rồi ước hẹn trước quán bar, lâm kỳ còn chưa có xuất hiện. Những ở vào Chapeu mạn cách kéo xóm nghèo ít rượu đi cũng không cung ứng sanh ti rượu, bình thường chỉ dùng để 600 chút nào thắng bình già bộ kéo cách bia tới đón đãi khách người. Phương Viễn Sơn sau khi ngồi xuống, một vị Bra-xin nữ hài là Phương Viễn Sơn cầm tới kéo cách bia.

Ưc một hộp băng lãnh bia Phương Viễn Sơn hô một cái khí thăm nghĩ: "Quá sung sướng!" Bra-xin bia có một chút là phi thường đáng giá tham khảo, đó chính là bọn họ rất ít dùng tủ lạnh bảo tồn bia, mà là tuyển trạch khối băng chườm lạnh, có thể dùng hàn khí hoàn toàn tiến nhập bia mà không phá hư bia vị.

Bên cạnh Bra-xin tráng hần ba một đám hai người một phe đang uống trước bia, mở ra mang sắc vui đùa.... Cửa lại truyền tới một trận gió chuông reo thanh, Phương Viễn Sơn theo bản năng quay đầu nhìn lại ~ lâm kỳ thấy Phương Viễn Sơn hậu ngoéo ... một cái đầu ý bảo hần đi ra.

Buông hai mươi lăm á người đi ra gian nhà, bên kia lâm kỳ đã kéo ra một chiếc 'Núi kỳ' cốp sau. Đi tới vừa nhìn toàn bộ ngôi phía sau đã bị dỡ bỏ, đồ đầy khổ khác nhau hùn đá. Nhìn những đá màu đen Phương Viễn Sơn kinh ngạc nói: "Đây là vắn thạch, làm sao nhìn không giống a? Người có đúng hay không lái xe đến chân núi lồi một xe tảng đá ngu dốt ta nì?"

Phương Viễn Sơn không hoài nghi chút nào hẳn sẽ làm ra chuyện như vậy, cứ Ethan nói lâm kỳ từng để cho a khắc mạn đi viên. Thay thế hẳn trả tiền lại, bất quá bị lòi lẽ nghiêm khắc cự tuyệt. Sau hai người nháo quá một lần biệt ly, không biết tiểu tử này sử chiêu số gì hai người lại cùng được rồi. Sở dĩ hẳn đối lâm kỳ nhân phẩm của là một vạn một lo lắng, nếu không sau lại nghe nói hẳn có vắn thạch, Phương Viễn Sơn quản hẳn đi từ nì?

Lâm kỳ nghe được Phương Viễn Sơn nghi vấn, vội vã vỗ bộ ngực bảo đảm nói: "Làm sao biết chứ? Người xem tảng đá kia thật có chút năm đầu. Từ ta ghi việc lên liền đôi ở nhà của ta hậu viện, nếu không gia gia ta không cho nhưng, ta đã sớm đem này tảng đá cấp lấy đi!"

Phương Viễn Sơn vừa nghe tròn mắt nói: "Tốt người một lâm kỳ a! Ta một lòng một ý giúp người làm việc, người mượn những chuẩn bị vứt bỏ phá tảng đá lừa dối ta a?"

"Ai nha phương, người lý giải sai rồi, ý của ta là nói những vắn thạch ta cũng không hiểu, đặt ở ta nơi nào đáng tiếc. Người nếu như thích ta quay đầu lại toàn bộ kéo cho người đi!" Lâm kỳ vừa nhìn hẳn sinh khí, vội vã lại làm ra đồng ý. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Can thiệp vào.

Thấy lâm kỳ bị hẳn sợ không sai biệt lắm cũng không phải là mình quá mức, vạn nhất sẽ đem hẳn hù chạy lòi kéo vắn thạch rồi khỏi, vậy cái được không bù đắp đủ cái mất! Giữ lâm kỳ ném qua một bên, Phương Viễn Sơn đi ra phía trước bắt đầu cẩn thận nhìn lên những vắn thạch. Kỳ thực mới vừa nói là phá tảng đá cũng thực sự một oan uổng hẳn, những đá này bán tương thật sự là thái thâm! Mặt trên ngoại trừ ở vận chuyển trong quá trình đầu rơi một điểm tạp vật, khác dĩ nhiên cái gì cũng có.

Rêu xanh, bụi, tạp vật, thậm chí hẳn còn thấy trong đó trên một tảng đá phong hóa trước một đả nâu vật thể. Xem hình dạng tựa hồ là 'Phụ nữ chi hữu' . . . Phương Viễn Sơn nhất thời đảo dạ dày đến cực điểm: "Lúc này nì mã người nào a! Người cũng sẽ không dọn dẹp một chút tái chờ tới đây? Cần phải như thế khẩn cấp." Bất quá nghĩ đến lâm kỳ hẳn tình cảnh hiện tại, cũng một mở miệng oán trách ~ người này bàn gặp thời hậu thập có tám. Cừu này đây gió cuốn mây tan tốc độ hoàn thành, phòng chừng sợ bị chặn ở nhà. . .

Giữ phía trên tạp vật hơi chút thanh sửa lại một chút, lộ ra diện mạo như cũ. Đãi thấy rõ những đá này hình dạng hậu, hẳn liền không hoài nghi nữa những thứ này là chân núi hòn đá. Thì là không đúng vắn thạch cũng là khác khoáng vật, nhưng khẳng định không đúng ven đường này phá tảng đá.

Những đá này có hiện ra nâu, có hiện ra ưu. Đen kim loại sáng bóng, thế nhưng cũng không như phổ thông tảng đá như vậy có phong hóa dấu hiệu! Ở thanh lý tạp vật trong quá trình tiếp xúc hậu, hẳn càng khẳng định điểm này. Vô hình năng lượng ở hướng bộ ngực hẳn bộ vị hội tụ, có thể dùng ngực ngũ sừng tinh ấn ký hàng loạt run run ~ thế nhưng một tái xuất hiện cái loại này sâu tận xương tủy đau đớn cảm!

Thấy hẳn ở té té lục lọi những đá này, bên cạnh lâm kỳ không khỏi vội la lên: "Phương, thế nào? Những đá này chắc là vắn thạch đi?" Kỳ thực trong lòng của hẳn cũng không có để, những đá này từ hẳn ghi việc lên liền đôi khi hẳn nhà trong hậu viện. Năm thứ hai đại học thời gian cảm mấy khối thạch đầu làm cho xem qua, ra giới cách còn chưa đủ phí chuyên chờ nì, sở dĩ hẳn cũng đã chết khát những đá này phát tài tâm.

"Không được tốt lắm! Ném xuống đất chưa từng người kiểm." Phương Viễn Sơn thần nhiên nói.

"A! Không thế nào? Vậy làm sao bây giờ a?" Lâm kỳ về mặt lo lắng hỏi, hẳn là chân sợ ~ vạn nhất Phương Viễn Sơn không giúp hẳn, vậy ngày mai hẳn liền mới có thể phơi thầy đầu đường. .

Ho khan một tiếng nói lại nói: "Bất quá những đá này rất có giá trị nghiên cứu, ta gần nhất đang làm khoáng vật học nghiên cứu, phi thường nhu phải hiểu những đá này thành phần cấu tạo vấn đề!"

"Chuyện của người ta vừa cùng ngã đức bên trong an đã nói, buổi chiều liền đi theo người hoa 'Tư thác', đã giúp người chào hỏi. Về phần thư thả bao lâu thời gian? Đó là người cùng bỏ luận đặc biệt. Tư thác chuyện tình, ta sẽ không những vào. . ." Phương Viễn Sơn cũng cho lâm kỳ ăn một thuốc an thần.

Nghe nói Phương Viễn Sơn đã giúp hẳn cầu quá tình, lâm kỳ nhất thời mừng rỡ, khổ mặt của cũng lộ ra vẻ tươi cười đến: "Phương, thái cảm ơn người. Chờ chuyện này qua người theo ta một khối trở lại, nhà ta tảng đá người toàn bộ lòi đi được rồi."

"Dạ, vì chuyện của người ta thể nhưng thiếu Tony thúc thúc người của tỉnh. Nếu không cùng học một hồi ta chắc chắn sẽ không quản người những chuyện hư hỏng!" Hân cũng đem lời thiếu mình cùng lâm kỳ nói. Người kia vẫn là một ngọn nến, không điểm không sáng! Lập tức hai người mở ra 'Nói kỳ' đi tới 13 khu.

Phương Viễn Sơn hiện tại cũng có chút đau đầu, những vấn đề thật sự là một địa phương ra. Sớm biết rằng hân là tiên tô một phòng ở, bất quá ý tưởng này là gần nhất xuất hiện. Nguyên lai hân từng nguyệt đại cầu về điểm này tiền cương mới vừa cú sinh hoạt phí, nào có cái kia tiền nhân rồi đi tô cái gì phòng ở. Hiện tại chuyện của hân càng ngày càng nhiều, đã không thích hợp tái ở ở trường học trong túc xá, xem ra là thời gian đi tìm căn phòng! .

Một đường chạy đến 13 khu, Phương Viễn Sơn trong lòng khiêu cũng gia tốc đứng lên. 'Rio 1-13 khu đại lão thứ hạng là án đảo ngược, mà 13 khu gấu bắc cực ở đầu ước danh tiếng có thể nói có thể chỉ tiêu nhi dạ đề! Người người đàm về thay đổi ~ một bộ phim 《13 khu》 càng giữ hân đồ lên 'Rio giáo phụ vị trí.

Bất quá hoàn hảo lúc này trở về gặp chỉ là dưới tay hân tiểu đầu mục 'Tur thác' ! Hai người mở ra nói kỳ thẳng đến trong thành 13 quảng trường đi. Vào 13 khu, mặt đường lên chung quanh du đăng thanh niên nhân liên tiếp dùng hung ác nhãn thần nhìn về phía 'Nói kỳ' dặm hai người.

Phương Viễn Sơn cũng là nhức đầu không ngớt, sớm biết rằng không lâm chuyện này, nhưng bây giờ nói đã muộn.

Trước mặt đường đã bị một người thanh niên nhân chiếm cứ, bắt đắc dĩ lâm kỳ không thể làm gì khác hơn là xuống xe thông báo nói: "Ta là tới hoa tur thác lão đại cùng hân đàm bút tiền nợ chuyện tình!"

Hai bên trái phải có người thấy lý. Lâm kỳ, nhất thời vây quanh: "Hắc ~ tiểu tử người còn dám xuất hiện! Ngày hôm nay không đem tiền trả lại, người nhất định phải chết."

Phương Viễn Sơn lúc này cũng đi xuống đường xe chạy: "Hải ~ bố luân đặc biệt. Tur thác đã biết ta đã tới cửa, người có thể hay không để cho một chút lộ?"

Lúc này người thể trọng ở 100kg thân cao hai thước có hơn cự hân, đầu trước trên cánh tay bắp chân thịt đã đi tới nói: "Đỗ khách, tránh ra! Lão đại gọi bọn hân lưỡng đi vào."

Hai người theo tráng hân đi vào bên cạnh một cái cửa nhỏ, đi vào sau đó trước mặt rộng mở trong sáng ~ lúc này tọa gian phòng cực lớn cao túc có 10 mấy mẽ đã ngoài, trên mặt đất đứng thẳng bê tông đúc mà thành lập trụ. Trống trải trong phòng chỉ có trung gian một tòa cực lớn lôi đài lẳng lẳng trưng bày ở nơi nào. Lôi đài trên mặt đất hai song quyền kích cái bao tay phao ở nơi nào, rất xa đều có thể thấy mặt trên đỉnh đầy hồng màu đen khô cạn vết máu ~

Trung gian một tòa thang đu lên truyền đến một trận tiếng người: "Cường ni, lão bản gọi người giữ hai người kia dẫn tới."

Phương Viễn Sơn theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy thang đu lên tay vịn chỗ đứng thẳng người chừng ba mươi tuổi người da đen nam tử. Hồ qua nói sau đó chuyển trên người thang đu đi hướng phía trên bình thai bên trong biến mất.

"Thùng thùng đông! ~ "

Đạp thiết bản theo 'Cường ni' lên thang đu, tầng này hoàn toàn do thép tấm hạn nhận bình thai ở Phương Viễn Sơn trước mắt lộ ra. Không giống dưới một tầng như vậy vắng vẻ, phía trên bình thai bị lấp ráp xa hoa. Cao cấp ghế sa lon bằng da thật, cực lớn nhỏ dịch tinh TV, khá song vị trí trưng bày trưng to lớn gỗ thiết bàn công tác, bên cạnh giá sách bên trong trần đầy tất cả đều là thư tịch. Nếu không biết là đến phó hắc lão đại ước, hân thực sự cho rằng đây là cái gì tổng tài, lão bản phòng làm việc của.

Vị này khiêu bố luân đặc biệt. Tur thác đại lão đối qua lão bản ghế, lộ ra hé ra điển hình Bra-xin hắc lão đại mặt đến. Quang đầu, ăn mặc tây trang đánh cà- vạt. Tay phải mang theo một cây lớn xì gà, hung ác kiểm thân không nên trang làm ra một bộ nhả nhận hình dạng, chọc Phương Viễn Sơn trong bụng âm thầm cười: "Lúc này ni mã điển hình làm biểu ~ từ còn muốn lập đền thờ a! Người nói một mình người hắc lão đại liên thật tốt sắm vai tốt của người nhân vật, để làm chi còn muốn trang cái gì tư văn nhân?"

Trong bụng phỉ miêng nói: "Người khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, tin tưởng mã luân thúc thúc với người nói qua đi? Lần này tới ta là mang lâm kỳ hướng tur thác lão đại cầu xin tha thứ thả mấy ngày, khoản tiền kia lâm kỳ hội mau chóng trả lại cho ngài. Chẳng biết ngài thấy thế nào. . ."

Bún một cái xì gà hôi, bố luân đặc biệt. Tur thác lộ ra một nụ cười trắng cười nói: "Nga ~ người chính là ngã đức bên trong an nói Phương Viễn Sơn a!"

"Là có có chuyện như vậy, tiền ta có thể thả các người một đoạn thời gian, bất quá con người của ta ưa coi quyền kích, nếu không hai người các người ai hạ tràng cho ta lộ hai tay? Chỉ cần ta hài lòng, khoản tiền kia lợi tức cũng không cần, chỉ cần giữ tiền vốn cho ta là tốt rồi." Bố luân đặc biệt. Tur thác thử trước nha nói ra lời nói này.

Đứng bên cạnh lập 6 một đầy người hình xăm bắp thịt của nam nghe nói như thế, đều lộ ra được được dục thí biểu tình. Nhìn những người này cả người run run bắp thịt của, Phương Viễn Sơn nuốt nước bọt, giả cười nói: "Tur thác lão đại nói đùa, người xem chúng ta lưỡng vóc người này, cộng lại chưa từng hai lưỡng thịt, làm sao có thể cùng các vị đại ca so sánh với ni!"

"Hanh ~ đừng tưởng rằng là ngã đức bên trong an giới thiệu qua tới ta sẽ cho người mặt mũi, sẽ trả tiền lại, sẽ sẽ xuống ngay đánh một trận, hai chọn một chính người thiếu!" Nghe được Phương Viễn Sơn không đồng ý đề nghị của mình, bố luân đặc biệt. Tur thác lúc này cũng không trang cái gì tư văn nhân,

về mặt dữ tợn hung ác đến.

Bên cạnh lâm kỳ lúc này tròn tròn mắt, nhìn Phương Viễn Sơn cả người vàng run rẩy vậy run ~ nhỏ giọng cầu khẩn nói: "Phương, nếu không ngại. . ."

"Ta. Thảo ~ chuyện của ngươi để cho ta lên? . ." Phương Viễn Sơn không có nghe chơi lời của hắn sẽ nhỏ giọng tức miệng mắng to. Chuyện của mình tự mình biết, đừng nói cùng những kẻ cơ bắp đánh, có ghi chép vài lần động thủ người đều là dĩ bị người KO mà kết thúc! Tuy rằng gần nhất một trận khí lực hình như tăng điểm, nhưng đánh nhau cùng khí lực nhưng không có quan hệ gì. Hơn nữa, xem những người này thân thể đều trắng cùng tiểu Nguu con bê dường như, phỏng chừng khí lực sẽ không so với hắn tiểu đi nơi nào, hắn đi lên hạ tràng có thể nghĩ!

"Phương... Van ngươi. . . Ta ngay cả 'A khắc mạn' đều đánh không lại, ngươi đây không phải là để cho ta chịu chết sao?" Lâm kỳ sốt ruột dưới ngay cả mình tư ẩn đều nói ra. ,

"Phốc ~ "

Cho dù ở như vậy trường hợp hạ nghe được lâm kỳ nói, Phương Viễn Sơn cũng không nhịn được thiếu chút nữa cười ra tiếng, nghẹn cười nghẹn mặt của đều biến hình. Sau khi cười xong vừa khổ hạ kiểm đến nói: "Không đúng ta không muốn giúp ngươi, vấn đề là ta cũng một đánh nhau a! Ngươi xem những người đó khổ người, ta nếu như lên rồi phỏng chừng quay đầu lại phải đi bệnh viện."

Hai người ở chỗ này thương lượng ai lên vấn đề, bên kia bố luân đặc biệt. Tư thác đã chờ không nhịn được, quay đầu hướng về bên cạnh đứng lặng 'Cường ni' nhỏ giọng phân phó nhất cú. Cường ni lần thứ hai lay động cả người bắp chân thịt hướng phía hai người đã đi tới.

"Lão bản nói, nếu như hai người các ngươi nếu như còn không có quyết định tốt, vậy cùng lên đi! Bất quá đối thủ của các ngươi liền đối thành ta." Cái này kẻ cơ bắp ứng thanh ứng khí nói một hơi tư thác giao phó nói, đứng ở bên cạnh cũng không đi, chờ hai người quyết định.

Phương Viễn Sơn vừa nghe nhất thời há hốc mồm, : "Lúc này ni mã còn mang quy định thời gian a! Sẽ không hung người thương lượng xong rồi quyết định sao?"

Nhìn cường ni tràn ngập áp bách tính vóc người, nuốt nước miếng một cái hướng phía bố luân đặc biệt. Tư thác nói: "Cái kia, tư thác lão đại, do ta lên đi! Ngươi xem thiên nóng như vậy, sẽ không phiền phức vị này cường ni đại ca ~ "

Thật không là hắn vĩ đại, thật sự là cái này cường ni cấp uy hiếp của hắn cảm quá, làm cho hắn phải hạ sách này. Quay về với chính nghĩa phỏng chừng cái này tư thác cũng không dám để cho người thù hạ hạ tử thủ, chỉ cần chống nổi đi, quay đầu lại cùng lâm thì đợi một thời gian ngắn y viện. "Này! ~ cho ngươi can thiệp vào, không nên lâm lúc này việc chó má sụp đổ chuyện tình."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Tony.

Đứng ở trống trải trên lối dài, nhìn đối diện vị này 'Người da đen hình xăm nam', Phương Viễn Sơn bắp chân đều không khỏi run lên. Liếc một cái đối phương ngực liền tục run run cơ ngực mị. Cười nói: "Vĩ đại ca này, chúng ta chỉ là luận bàn một chút, còn xin ngươi hạ thủ lưu tình a! Quay đầu lại ta giới thiệu cho ngươi mấy người trường học người da đen mm."

Hình xăm nam mang cho cái bao tay cho nhau đánh hai cái, dữ tợn cười nói: "Thính nói các ngươi họ Đông Phương tới đều biết công phu, đợi lát nữa ngươi cần phải sử xuất ra để cho ta kiến thức một chút a!"

"Cái kia công phu ma ~ người đều là gia truyền, ta chủ yếu am hiểu 'Hầu tử đầu đào', 'Liêu âm chân' và vân vân!" Thấy bộ dáng của đối phương phỏng chừng cũng sẽ không thiện, một phen da thịt nổi khổ sợ rằng không thể tránh được, Phương Viễn Sơn cũng không tỏ ra yếu kém hắc hắc nói.

Hình xăm nam rõ ràng không hiểu cái gì 'Hầu tử đầu đào' 'Liêu âm chân' là cái gì ngoạn ý, khuôn mặt nghi hoặc, hậu lại phục hồi tinh thần lại: "Vậy hãy để cho ta kiến thức một chút đi!" Nói hướng về Phương Viễn Sơn từng bước một đã đi tới.

"Chờ một chút" thấy đối phương đã đi tới, Phương Viễn Sơn vội vàng nói: "Ta còn một mang quyền sáo ni!"

Nhìn hình xăm nam hướng về hắn đã đi tới, chỉ biết đối phương không kịp chờ đợi tưởng đầu nhúc nhích đánh mình một trận, "Hắc hắc, ngươi bắt nhân cũng đừng quá cao bắt nghĩa." Nghĩ tới đây tay phải trống không nhaoáng lên, ở quyền sáo che lấp tiếp theo đối thép chỉ sáo đã xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đây đối với thép chỉ sáo còn là Ethan mua được, thấy chơi thật khá thuận lợi đặt ở trong không gian, cái này phải lên dụng tràng. Nhanh chóng mặc bộ

chỉ sáo sau đó che trước mặt cho quyền sáo, học đối phương cho nhau đánh hai cái cảm thụ một chút độ mạnh yếu. Nghe được bên trong truyền đến trầm muộn tiếng đánh, tâm trạng không khỏi nghĩ đến: "Hắc hắc, ca cái này đến cùng người tốt nhất thân. Hàm lại".

Thấy hắn làm xong, cái kia hình xăm nam lần thứ hai hướng về hắn đã đi tới, Phương Viễn Sơn vội vàng vòng quanh quyền thai khiêu động. Thấy hắn sứt sọc động tác, hình xăm nam ngực đại định: "Nguyên lai thực sự là người cái gì cũng đều không hiểu người thường a!"

Nhìn Phương Viễn Sơn cùng giống như con khiêu tới đi lui, hình xăm nam nhiều hứng thú theo dõi hắn, thân thể theo Phương Viễn Sơn khiêu động bước tiến tại chỗ chuyển quyền. Thấy hắn hoàn bộ giờ người trì trệ giờ lên đùi phải chính là người uất ức chân đạp tới ~

"Ai u! ~ "

Bị lúc này lực mạnh một cước đạp bay Phương Viễn Sơn, thẳng đến đụng tới vòng bảo hộ mới ngừng lại được, quỳ rạp trên mặt đất hung hăng ho khan. : "Sao đắc, chân đông!" Hung hăng dùng nước Hoa ngữ mắng hai câu, chống vòng bảo hộ mới bò dậy.

Vừa đứng ngay ngắn Phương Viễn Sơn còn chưa kịp phản ứng, một trận quyền phong gào thét mà đến!

"Thình thịch ~ "

Người thẳng bãi quyền đá Phương Viễn Sơn lần thứ hai dựa theo vòng bảo hộ, kế tiếp hình xăm nam không có đợi lát nữa hắn đứng lên, bắt đầu chính là cho ăn quả đấm: " 'Thình thịch', 'Đông', 'Ba' !"

"A!"

Tối hậu hét thảm một tiếng cũng không phải cũng không phải Phương Viễn Sơn vọng lại, cái kia cơ thể hình xăm nam bắt đầu chính là cho ăn loạn chùy, có Phương Viễn Sơn máu mũi giàn giụa ~ hai tay loạn huy hắn chẳng biết thế nào một quyền đảo ở tại hình xăm nam bên hông! Sau đó được rồi, Phương Viễn Sơn cũng theo cho ăn quả đấm hầu hạ. Đầu thật ỉt đánh đầu, đầu muốn chết đầu đầu. . .

Khó ép hình xăm nam bị Phương Viễn Sơn một quyền đánh vào eo lên, chỉ chốc lát đau nhức đối lấy địa chính là cho ăn mưa rền gió dữ! Phương Viễn Sơn quả đấm của không biết vì sao cho hắn một loại phi thường cứng rắn cảm giác! Đánh ở nơi nào hãy cùng tiểu cây búa đập lên như nhau, để cho hắn đau nhức không ngớt.

Đây người bắp thịt của cũng không có cấp hình xăm nam đối lấy cường hãn chống lại đánh năng lực, hiện tại đã đối thành hai tay hắn loạn huy ngăn trở Phương Viễn Sơn quả đấm của hạ xuống. Loạn vũ song quyền chẳng biết thế nào liền đánh tới Phương Viễn Sơn ánh mắt của, nhất thời mắt phải hiện ra một mảnh bầm đen.

"Hắc! ~ người còn dám hoàn thủ, ta cho người hoàn thủ, ta cho người đánh ánh mắt ta, " vừa mắng một bên có Phương Viễn Sơn quơ song quyền có bắt diệp nhạc hồ. Đứng ở trên bình đài phương xem cuộc chiến 'Bồ luân đặc biệt. Tư thác' hướng về cường ni xa xa nháy mắt, cường ni đi nhanh tới nói: "Được rồi ~ dừng lại đi!"

Nghe được nói dừng lại, Phương Viễn Sơn một thí. Cổ đòn ở trên mặt đất miệng to thở hổn hển.

Lúc này hình tượng của hắn thật sự là không được tốt lắm. Áo thùng ngực bộ vị khối lớn vết máu, trên chân một con giày cũng phi ở tại trong góc phòng, trên mặt máu mũi lúc này đã không chảy, bắt quả hai con mắt cùng gấu mèo như nhau làm cho nhìn muốn bật cười.

Hình tượng của hắn không được tốt lắm, hình xăm nam lúc này té trên mặt đất vẫn còn ở nói lầm bầm trước ~ cánh tay, trên mặt, tất cái dưới tiểu. Chân tất cả đều là thanh một khối từ một khối. Mà hai tay vẫn còn ở gắt gao bung đang. Bộ! Xem ra rốt cuộc hãy để cho hắn lĩnh ngộ nhất chiêu 'Hầu từ trâu đảo' . . .

Chạm khẩu khí Phương Viễn Sơn, vội vàng đem thép chỉ sáo thu hồi không gian. Bỏ rơi cái bao tay đi tới giữ giày mặc vào mới tạo ra vòng bảo hộ đi xuống lời đài.

Trên bình đài bồ luân đặc biệt. Tư thác lúc này cũng đi xuống, thật xa liền cổ trước chường cười nói: "Tốt biểu diễn, phi thường đặc sắc!"

"Ni mã, lão tử đã sanh đã tử theo ý của huynh chính là biểu diễn?" Ngực hận hận mắng vài câu mới nói: "Không biết chuyện kia. . ."

Bồ luân đặc biệt. Tư thác vẫy tay kêu đến lý. Lâm kỳ, trên dưới nhìn hai mắt mới nói: "Người nghe cho ta, xem ở ngã đức bên trong an mặt mũi của, lúc này nên tha cho người một mạng. Nếu như có nữa lần tới, người trực tiếp tiên chuẩn bị cho tự mình tốt quan tài!"

"Còn có ngũ vạn lòi á người hạn người ở đây một tháng cho ta cảm đến, đến lúc đó nếu như tái không giao ra được. . ."

Lâm kỳ vừa nghe xong, vui mừng quá đổi, vội vã nịnh nọt nói: "Tư thác lão đại người yên tâm, không cần một tháng, ta sau lễ bái khẳng định đem tiền đưa cho người!"

"Cút đi ~ "

Nghe được bồ luân đặc biệt. Tư thác hạ lệnh trực khách, lâm kỳ vội vàng đỡ Phương Viễn Sơn đi hướng cửa nhỏ. Ra cửa Phương Viễn Sơn đẩy ra lâm kỳ cắn răng nói: "Chích thử một hồi, lần sau không được viện dẫn lễ này nữa."

Lâm kỳ liền vội vàng gật đầu như đảo tới: "Là, là, là, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa. Được rồi, người có nặng lắm không? Nếu không chúng ta bây giờ liền đi bệnh viện đi!"

"Không có việc gì, không chết được!" Nói liền đi tới xe bằng mở cửa xe ngồi xuống. Ngoài xe lâm kỳ cũng vội vàng đi tới phát động xe ngã đi ra ngoài.

Kháo trên ghế ngồi Phương Viễn Sơn lúc này mới cảm giác được ngực truyền tới đau nhức, "Sao đắ, ngực đau dữ dội, sẽ không xương sườn chặt đứt đi?" Vừa cái kia hình xăm nam người uất ức chân thiếu chút nữa một giữ hấn đoán đau sốc hông, thật vất vả đứng lên lại bị một quyền đánh vào quai hàm lên, hàm răng đều cảm giác buông lỏng. . .

Bên cạnh lâm kỳ nhìn hấn im lặng không lên tiếng cũng thức thời không có mở miệng quấy rối hấn, hai người trầm mặc vẫn khai đến cửa trường học mới ngừng lại được.

"Người là quay về trường học còn là thế nào bạn?" Lâm kỳ hỏi một tiếng.

"Cái dạng này thế nào quay về trường học? Giữ ta đưa đến Tony nơi nào đây đi!" Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút vẫn là một quay về trường học, cái dạng này quay về trường học, sau đó còn tại sao lại ở chỗ này đọc sách? Lâm kỳ vừa nghe 'Nga' thanh, đem xe vòng vo cái ngoặt hướng về ra ngoài trường một tòa thương ở lâu lai đi.

Có ngã đứ bên trong an vị này thúc thúc, Tony chỉ cần ở đâu ước không bính hấn và đại nhân vật có quan hệ người của, trên căn bản là bình chuyển. Vào thương ở lâu, vật nghiệp nhân viên hỏi rõ lai lịch của bọn họ hậu, án hưởng gọi khí 'Đồ đồ' ~ hai tiếng hậu, trong loa xuất hiện Tony thanh âm, đang nghe là Phương Viễn Sơn hậu để cho hấn ở nơi nào chờ. . .

Không lâu lắm Tony lại tới, thấy hấn bắt đầu ôm một cái nói: "Người làm sao sẽ tới nơi này? Thúc thúc không phải nói người quay về nước Hoa sao!"

"Nhiều đã mấy ngày, ở quốc nội đợi không có việc gì, liền sớm tới rồi." Phương Viễn Sơn nghe được hấn hỏi, chỉ biết ngã đứ bên trong an một đem mình trở về tin tức nói cho Tony, chắc là không hy vọng hấn biết giữa hai người giao dịch.

Cùng Phương Viễn Sơn ôm qua đi, thấy bên cạnh lâm kỳ không khỏi cau mày nói: "Người làm sao sẽ cùng với hấn?" Ngôn ngữ trong lúc đó không chút nào che giấu mình chán ghét ~ chờ quay đầu thấy rõ Phương Viễn Sơn hình dạng vừa một trận kinh hô: "Người làm sao vậy, có nặng lắm không?"

Thấy hai bên trái phải vật nghiệp nhân viên là lạ nhân thần Phương Viễn Sơn vội vàng nói: "Đi, đi tới hơn nữa!" Nói để cho lâm kỳ đem xe lưu lại, để cho chính hấn đón xe đi.

Tony là một người ở, hấn nữ bằng hữu cũng là 'Rio' người, bắt quá đại đa số thời gian ở tại nhà mình! Có tiền chính là tùy hứng, chính đồng phòng ở bị Tony lắp ráp hoa lệ không gì sánh được, tràn đầy âu thức phong cách. Vừa Tony khả năng ở chơi game, trên ghế sa lon nhưng trước nhất phó trò chơi tay cầm, rộng lớn dịch tinh TV còn phát hình trò chơi hình ảnh.

"Một quấy rối người đi?" Thấy trong phòng đích tình huống, Phương Viễn Sơn hỏi một câu.

"Làm sao sẽ quấy rối nì? Quay về với chính nghĩa thiên nhiệt ta na cũng không muốn đi, mấy ngày hôm trước Ethan để cho ta một khối đi bãi biển ta chưa từng đi. Người đã tới rồi ở nơi này ở đây hai ngày bởi bởi ta đi!"

"Ta nhiều là thay quần áo khác, lập tức phải đi. Ăn mặc mặc quần áo này ở bên ngoài lặc lự thật sự là quá khó tiếp thu rồi." Suy nghĩ một chút lại nói: "Tony, ta hiện tại cùng thúc thúc người kết phường tổ điểm sinh ý,... Ở ở trường học thật sự là không có phương tiện, có thể hay không xin người giúp một tay hoa gian phòng tử?"

Nghe được hấn cùng chính thúc thúc ở kết phường việc buôn bán, Tony biểu tình phi thường kỳ quái, : "Người không đứng luôn luôn đối vãi thứ kia phi thường phản cảm sao, thế nào hiện tại lại nghĩ tới để làm như vậy làm ăn?"

Vừa nhìn Tony hình dạng Phương Viễn Sơn chỉ biết hấn hiểu lầm "Người không cần loạn tưởng, ta với người thúc thúc làm là chính cách buôn bán, bắt quá bên trong có điểm phiền phức, với người một thời giải thích không rõ ràng lắm. Quay về với chính nghĩa người phải tin tưởng ta chắc chắn sẽ không bính vãi thứ kia là được!"

"ok, ta tin tưởng người ~ chuyện phòng ốc người liền giao cho ta đi! Có yêu cầu gì người bây giờ theo ta nói một chút." Nói Tony phải đi cảm y phục cho hấn.

"Phòng ở quay về với chính nghĩa chỉ có một mình ta ở, không cần quá lớn. Được rồi! Nhất định phải mang nhà để xe dưới hầm." Chuyện này giao cho Tony tuyệt đối là người tấn kỳ tài, chưa ăn qua thịt heo còn chưa thấy qua heo chạy sao? Ở Bra-xin phòng cho thuê từ đơn giản là nhất kiện quý thần sò dịch chuyện tình! Từ hẹn trước, xem phòng đến vào ở trong vòng nửa năm đối phó coi như người vận khí, thông thường người đều là năm nay phòng cho thuê, sang năm tài năng dọn nhà vào ở. . .

Bên kia cảm y phục đi ra ngoài Tony nghe được lời của hấn hậu cười nói: "Hắc ~ thực sự? Ta dưới lầu thì có một căn phòng."

"Chủ nhà là Bra-xi-li-a. Thiếu một số tiền lớn chạy trốn hậu, hiện tại chỗ ngồi này phòng ở bị ngân hàng thu về. Người muốn là muốn muốn ta giúp người hỏi một chút, chính là tiền thuê có điểm quý."

"Nga, phải? Phòng ở như thế nào, nói một chút coi." Tiếp nhận quần áo Phương Viễn Sơn không khỏi cảm giác hứng thú hỏi.

Tony khoát tay một cái nói: "Người tiên đi tắm thay quần áo, để cho sau khi ra ngoài bàn lại. Mặt khác đem người vì sao cùng làm kỹ khuấy chấp vào nhau nguyên nhân theo ta nói một chút."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Dọn nhà.

Tắm rửa thay đổi thân Tony y phục, hần cảm giác ngực đau đớn đều đã khá nhiều. Sau khi ra ngoài Tony đã chuẩn bị xong thuốc trị thương, dùng cồn lau lau rồi vết thương một chút hậu cho hần lau điểm giảm nhiệt giảm đau thuốc mỡ, càng làm khối băng bao vây ở khăn mặt bên trong để cho hần nằm xuống hậu cho hần thoa lên mắt lên. Nói 'Cảm tạ' hậu, Phuong Viễn Sơn giữ vì sao cùng làm kỹ ở chung với nhau nguyên nhân, lấy có thể nói đều nói cho hần, nghe Tony là cảm giác không ngót, thẳng ồ ào: "Người tại sao phải giúp người kia tra! Không phải là một điểm phá tăng đá sao, có cái gì cùng làm thì." Nghe được Phuong Viễn Sơn cười khổ không thôi, ai bảo hần nhẹ dạ ư! Hơn nữa vẫn thạch dụ. Hoặc hần không xui xẻo ai không may?

Trung gian Tony giúp hần thay đổi hai lần khăn mặt, thẳng đến mắt lên bầm đen không rõ ràng như vậy mới một tái phụ. Tony lúc này đứng lên nói: "Đi, ta dẫn người đi xem xem phòng ờ!"

Kháo ở trên ghế sa lon Phuong Viễn Sơn ngạc nhiên nói: "Người không phải nói phòng ở bị ngân hàng thu về sao! Hiện tại lại đi nơi nào xem phòng ờ?"

"Phòng ở hiện tại do vật nghiệp bảo quản, ngân hàng định kỳ từ vật nghiệp ở đây thu lệ phí. Đi trước đi, ta khác ở trên đường sẽ chậm chậm với người giảng." Nói Tony trước đi hướng cửa, cảm giác so với hần còn trước bộ dáng gấp gáp!

Theo Tony đi xuống lầu đi tới lúc trước vật nghiệp đại lâu bên trong, bên trong nhân viên công tác rõ ràng nhận thức Tony đều chào hỏi! ~

"Hải ~ Tony, người tới có chuyện gì không?" Một vị người da trắng trung niên mập mạp thấy Tony đi tới hỏi.

Phuong Viễn Sơn thấy đối phương ngực lộ vẻ nhăn viết 'Vật đã để ý Calitri. Khăn Calitri khác', trong lòng không khỏi trầm nghĩ: "Còn là mã luân mặt mũi của đại, ngay cả Tony đưa cháu này đều cần xã khu quản lí đứng ra tiếp đãi!"

Tony xem ra cùng vị này vật đã để ý rất quen thuộc, lên đi ôm bảo đối phương nói: "Hải ~ Calitri đại thúc, ta vị bạn học này cần một căn phòng, ta dưới lầu không đúng vừa lúc có một gian khoảng không gian nhà sao! Có thể hay không cho ta mượn vị bạn học này?"

Vị này mặt trắng không cần quản lí cười nói: "Tony, chuyện như vậy sau đó người gọi điện thoại cho ta thì tốt rồi, không cần tự mình nhiều!" Nói xoay người hướng về phía Phuong Viễn Sơn đưa tay ra nói: "Chào người! Ta là Calitri. Khăn Calitri khác, cái này xã khu quản lí."

Hần cũng vội vàng đưa tay ra nói: "Người khỏe! Ta là Phuong Viễn Sơn, nước Hoa tới du học sinh, người có thể cùng Tony như nhau gọi phuong!"

Vài người hàn huyên qua đi vị này khiêu Calitri. Khăn Calitri khác quản lí nói: "Phòng ở người bây giờ cũng có thể đi xem, bất quá tiền thuê phuong điện. . ."

"Không có việc gì, ba nghìn lời á người trong vòng ta đều có thể tiếp thu."

Thụ năm kia quốc tế bóng đá liên hợp sẽ ở Thụy Sĩ tổ lễ thể tuyên bố, nhĩ014 năm nam tử bóng đá thể giới bởi ở Bra-xin cử hành hậu, 'Rio chỗ ngồi này nam nhân thiên đường, giá phòng là 'Tăng tăng' tăng lên một ngày đêm một cái giá.

"Tốt lắm, người tiên chờ một chút!" Nói khăn Calitri khác đi tới khu làm việc gọi tới một vị đầy đặn Bra-xin nữ lang, đối với nàng phân phó vài câu hậu nhiều nói: "Vị này lý dịch á. Sở lý tư là ngân hàng phải trú ở xã khu nhân viên công tác, do nàng mang bọn người nhìn phòng, phuong người thấy thế nào?"

Phuong Viễn Sơn gật đầu hướng về phía sở lý tư đưa tay ra nói: "Chào người, ta là Phuong Viễn Sơn, để cho liền làm phiền người!"

Vị này Bra-xin nữ lang cũng đưa tay ra cảm một chút nói: "Người khỏe, lúc này là công tác của ta, một có phiền tới gì." Nói xong cũng dẫn hai người ra xã khu đại lâu.

Nhìn đi ở phía trước chấp chòn sinh tư Bra-xin nữ lang, mặc đồ chức nghiệp bao gồm kiêu. Mông tả hữu hoàng động, Phuong Viễn Sơn chính là một trận dục niệm mọc lan tràn, hần không thể đi tới nhu. Bóp mấy giữ. Vội vàng lắc lắc đầu giữ trong đầu khi niệm đuổi ra ngoài, lúc này ni mã xã khu lui tới nhiều như vậy người đi đường, nếu như nổi lên phản ứng lúc này Đại Hạ thiên trên người của na có cái gì cho hần che lấp a!

Vội vàng ở trong lòng niệm nổi lên thanh tâm nguyên rửa ~ đề xuống trong lòng đục. Lửa, không khỏi kỳ quái đến: "Chẳng lẽ là mùa hè còn tức quá lớn tạo thành, còn là nếu nói ăn no noãn tư đâm. Đục? Dạ, hai người giai mới có thể." Vội vàng ở trong lòng khinh bỉ lên huyênh đệ của mình đến: "Con bà nó, 'Người' vừa mới mới vừa thoát khỏi nghèo khó, còn không có làm giàu nì! Làm sao có thể động những oai tâm tư? Nhanh cho ta cúi đầu nhận sai,

Bằng không Ngũ cô nương ngày hôm nay liền tẩm một cái ngủ, cho người lo lắng xuống!"

Đang uy hiếp lợi dụ dưới, hiệu quả rõ ràng, 'Tiểu huynh đệ' quả nhiên cúi đầu nhận sai ăn xong mềm, Phương Viễn Sơn thật dài ra khẩu khí, dọc theo đường đi mắt nhìn mũi, mũi nhìn tìm theo Bra-xin nữ lang đi vào sắp sửa thuê phòng ở.

Thấy chỗ ngồi này độc thân nhà trọ lắp đặt thiết bị coi như đúng chỗ, các loại gia cụ đồ dùng cũng là đầy đủ mọi thứ, không cần chính nữa mua thêm, Phương Viễn Sơn hài lòng gật gật đầu nói: "Phòng ở coi như không tệ, không biết giới cách tính thế nào?"

Sờ lý tư từ tùy thân tay nải bên trong móc ra người vợ phiên liễu phiên nói: "Phòng ở mỗi tháng nhị000 lòi dự chi nửa năm, mặt khác nói nếu như đồ vật có hư hại cần theo giá bồi thường. Nếu như người ngày hôm nay liền tiền trả nói, quay đầu lại ký quá hiệp nghị sau đó có thể bắt được cái chìa khóa."

"Về phần vật nghiệp phương diện sự tình là người cùng xã khu vấn đề, chúng ta ngân hàng phương diện là không can thiệp. Xin hỏi người còn có gì cần hỏi sao?"

Thấy đối phương giữ tất cả mọi chuyện đều giao phó thanh thanh sờ sờ, một thời nghĩ không ra còn có gì cần hỏi. Lúc này Tony ở bên cạnh chen miệng nói: "Không phải nói còn có một đang lúc tăng hàm ngầm sao?"

Phương Viễn Sơn vỗ đại. Chân: "Trước a ~ chính phòng cho thuê từ không phải là vì này tăng đá ma! Lúc này nếu là không có tăng hàm ngầm tô đến có ích lợi gì? Lẽ nào chính là vì ngủ a, vậy còn không như quay về ký túc xá nì!"

Sờ lý tư nói: "Quả thật có, tăng hàm ngầm ở dưới lầu ga ra bằng, các người hiện tại cần phải đi xem sao?"

Tony trả lời: "Đương nhiên! Đi thôi, chúng ta chủ yếu chính là coi trọng ga ra."

Trên đường Phương Viễn Sơn cũng nghĩ tới, nếu như nếu là không có ga ra cùng tăng hàm ngầm bằng vào gian phòng từ, căn bản không giá trị nhị000 lòi nguyệt tô. Nếu không hai năm qua giá phòng tăng vọt, 1000 lòi sợ rằng chưa từng người tô!

Thấy ga ra cùng với bên trong tăng hàm ngầm, Phương Viễn Sơn mới biết được vì sao giá trị nhiều tiền như vậy! Toàn bộ ga ra so với phía trên phòng ốc rộng sinh ra, muốn không phải là không có gia cụ không thích hợp ở người, chỉ bằng vào căn này ga ra chỉ đáng giá cái kia tiền. Lại nhìn thấy tăng hàm ngầm sau đó liền càng hài lòng hơn, theo thang lầu đi xuống tăng hàm ngầm, bên trong cũng có 10 đến một bình phương. Trong phòng phòng chừng đã làm khô ráo xử lý, một điểm không có triều. Thấp, hủ bại vị đạo ~

Trở lại trong nhà để xe theo sờ lý tư lần thứ hai trở lại xã khu đại lâu, quản lý khẩn Calitri khắc hỏi: "Phương, nhìn thế nào, phòng ở người còn hài lòng không?"

"Dạ, không sai ~ phòng ở ta mướn" lập tức cùng quản lý ký mấy phần hiệp ước hậu đem tiền vòng vo quá khứ, quản lý xuất ra một chuỗi cái chìa khóa giao cho hắn, Phương Viễn Sơn cũng không khỏi cảm khái nhất cử: "Xem ra nhân tình ở Bra-xin như nhau dùng được a!"

Trở lại nhà trọ bên trong ở trong phòng vòng vo chuyển giữ cần phải mua gì đó đều nhớ kỹ hậu, mới theo Tony về tới nhà hắn. Vào cửa Tony hô to gọi nhỏ, : "shit! Cái này quý khí trời, đi một vòng nóng toàn thân là hãn. Phương, các người nước Hoa mùa hè có nóng như vậy sao?"

"Không sai biệt lắm, có địa phương thậm chí bị 'Rio còn nóng! Tên gọi tắt 'Hỏa lò' ." Phương Viễn Sơn đi tới tủ lạnh hai bên trái phải sau khi mở ra ném một lon khả nhạc cập Tony nói.

"Ba! ~ "

Mở nước có ga uống một ngụm, Tony nói: "Phải? Vậy cũng thật không là nhất kiện kẻ khác khoái trá sự tình!"

"Được rồi, để cho cần ta đi giúp người lộng này tăng đá sao?"

Toát hai cái khả nhạc mới trả lời: "Người ở nhà đi! Ta tự mình một người là tốt rồi. Để cho ta liền đi, ta phải quay về ký túc xá nói với Ethan một chút, miễn cho hắn lo lắng, phòng chừng ngày mai mới có thể mang qua đến."

Đến buồng vệ sinh nhìn nết gấu mèo đã tốt không sai biệt lắm, cùng Tony bẻ một chút phân biệt hậu, Phương Viễn Sơn xuống lầu từ trong xe giữ tăng đá toàn bộ cho tới trong nhà để xe, lúc này thiên đã tối hãn xuống tới.

Trở lại ký túc xá thấy Ethan ở chiến đấu hăng hái ma thú, cũng một đi quấy rối hắn, tiến buồng vệ sinh vọt một chút lạnh sau khi ra ngoài trở về đến gian phòng của mình. Ngày này thật đúng là kinh tâm động phách, khiến cho hắn mệt mỏi lực tẫn ngả đầu không lâu lắm liền lên tiếng ngáy ~

Sáng sớm hôm sau thấy Ethan ở tại trừ phòng tổ sớm một chút không khỏi ngạc nhiên nói: "Hải, Ethan người chừng nào thì học xong tổ sớm một chút a?"

Ethan ha hả cười nói: "Cùng ba lý học, ba lý. Nạp tất nì nhĩ chính là ta bây giờ nữ bằng hữu. Ngày hôm qua nàng đã đồng ý tổ bạn gái của ta! Sờ đi để ăn mừng một chút, ta ngày hôm nay liền đứng lên làm sớm một chút cho người ăn ~ thế nào? Phương người có hay không cảm thấy rất cảm động!"

"Ách. . . Là rất cảm động" Phương Viễn Sơn lúc này mới phát hiện toàn bộ ký túc xá liền hân hoan quang còn, ngay cả Ethan cái này ma thú nam đều coi đây! Xem ra chính mình đặc gia bá kính,... Không phải ở đâu ước chỗ ngồi này nhiệt tình như lửa trong thành thị cần phải nín chết bất khả.

"Ethan a, nói cho người chuyện này."

"Làm sao vậy?"

"Ta ngày hôm qua ở bên ngoài vườn gian phòng tử, sợ rằng bất năng tái ở chỗ này ở. . ." Phương Viễn Sơn xin lỗi nhìn Ethan nói đến. Cái này hắc đại một là Phương Viễn Sơn đi tới 'Rio hậu cho hân tới đa trợ giúp một người, hiện tại chính âm thầm dọn đi, nghĩ phi thường thẹn với hân.

"Ngạ ~ đây là chuyện tốt a!... ít nhất ... Nói rõ người bây giờ có năng lực chiếu cố mình. Phương, ta cho người dám đến tự hào" Ethan thả tay xuống ở giữa việc ôm một cái hân.

"Cám ơn người Ethan! ~" chưa từng có nhiều ngôn ngữ, tuy rằng hai người quốc tịch tính không giống nhau, thế nhưng hữu nghị phải không phân quốc gia. . .

Ăn xong điểm tâm, hân bắt đầu thu nhặt lên gian phòng. Đối gian phòng này hân cũng là tràn đầy không muốn tình, đi tới nơi này sau đó cũng không hội bỏ ngủ đến học tập lễ nghi, đại cầu vật phẩm, đối tượng lai ước mơ đều cùng gian phòng này có mặt bất khả phân quan hệ.

Đứng ở trong phòng cảm khái đã lâu hậu mới đem không cần đại món vật phẩm để lại cho Ethan, bao quát đại cầu thổi trở về đồ vật đều một nào để lại cho hân. Nhìn trong tay ba lô mới phát hiện mình bị mới tới Bra-xin giờ so sánh với cũng không có nhiều hơn vật gì vậy đến, thật là phát tay một cái không mang đi một áng mây màu. . .

Ở cửa lần nữa Cùng Ethan ôm một cái, sau đó đeo túi xách ôm khối kia 'Manaus' rừng mưa nhật được vẫn thạch, đi ra chỗ ngồi này đợi nửa năm nghiên cứu sinh lâu tức xá. Đi xuống lầu mở ra làm kỷ 'Nói kỷ' thẳng đến chợ đi, ngày hôm qua nhớ kỷ cần phải mua gì đó ngày hôm nay đều phải mua đủ, kế tiếp một đoạn ngày sợ rằng một thời giờ gì tái lộng những chuyện này. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Có yêu khí.

"Cái kia chặn để lại trên giường được rồi!" "Hải! ~ ước hân! Giúp ta sĩ một chút, cái rương này bên trong là vật gì a, thế nào nặng như vậy!"

"Hắc ~ bạn thân, chậm cho ta được rồi." Chỉ huy công nhân giữ cầu mua được đồ dùng hàng ngày đều để đặt thỏa đáng, mỗi người thêm vào cho năm mươi lăm tiền buộc-bao mới đoán kết thúc. Nhìn 10 đến một bình phương tiểu phòng khách chất đầy các loại vật phẩm, Phương Viễn Sơn bắt đầu dĩ nỡ nộ cười ~

Vốn có xem nhà thời gian một giác phải cần nhiều như vậy đồ vật, thế nhưng đến rồi chợ hậu nhìn lâm lang mẫn mục thương phẩm, bất tri bất giác liền mua một xe ngựa gì đó! Sau lại ngay cả 'Nói kỷ' cái này đại gia hóa đều không chứa nổi, dưới sự bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là mượn mấy người công nhân hỗ trợ chờ trở về.

Bất quá cũng khó trách, hân ngay cả máy vi tính, về truyền thần máy đánh chữ đều một khối mua trở về! Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hân tại đây tọa nhà trọ bên trong sẽ ở thêm tương đối dài một đoạn thời gian, sở dĩ vì sau đó phương tiện, giữ này mua gì đó một lần mua đồ ăn hoàn thành.

Đồ vật trực tiếp đặt ở cửa, Phương Viễn Sơn cuộn cuộn nổi lên ống tay áo bắt đầu rồi tổng vệ sinh, trung gian đi ra một chuyến, đến xã khu giữ thủy điện toàn bộ khai thông tốt. Hai mấy giờ hậu nhìn rực rỡ hân lên căn phòng của không khỏi cười vui vẻ ~ ở đây rốt cuộc lớn như vậy tới nay lần đầu tiên chân chân chánh chánh nhà thuộc về mình!

Giữ vật mua được phân loại trưng bày tốt, khai môn hạ lâu. Mọc lên ga ra tự động đại môn, nhìn đôi đế dưới đất vẫn thạch mảnh nhỏ không khỏi nhức đầu! Những vẫn thạch khối vụn nói thật, nếu không bên trong đựng đặc thù vật chất thành phần, có thể làm mình ấn ký không gian lớn, hân thực sự không muốn lộng trở về.

Những 'Vị mệnh danh' vẫn thạch, kỳ thực tính chất cùng 'Thánh sơn' dưới chân tảng đá không có gì khác nhau. Hoa đến thùng nước, bàn chải ở bên cạnh trong ao nhận lướt nước hậu, bắt đầu chạm một thanh lý lên những đá này. Ở di chuyển vẫn thạch thời gian, Phương Viễn Sơn có thể rất rõ ràng cảm giác được cùng này phổ thông đá khác biệt.

Bởi nội bộ khoáng vật chất bất đồng, sở dĩ trọng lượng khác biệt rất lớn, đồng dạng lớn nhỏ tảng đá còn hơn những vẫn thạch đến muốn nhẹ rất nhiều.

Kết quả này cũng hẳn tay dựa cảm có được, mà là sáng sớm mua được một máy điện tử trên cái cân hiển kỳ bình nói cho hẳn biết kết quả, ở bên cạnh trên mặt đất để lại trước mấy khối hẳn nhất được tảng đá.

Thanh lý một tảng đá liền quá một chút xứng, một giờ hậu nhìn trên mặt đất còn chất đồng chừng mười khối thạch đầu, Phương Viễn Sơn âm thầm cô: "Xem ra sau này những đá này còn là ít hướng trong vận thật là tốt! Không có giá trị gì không nói còn mò làm lỡ công phu." Đứng lên thẳng một chút thất lưng nghi ngại một hồi, càng làm cái bao tay mang cho kẻ tục thanh lý đứng lên.

"Thỉnh thịch ~ "

Một tay nỗ lực nắm lên trên mặt đất vẫn thạch Phương Viễn Sơn, không có phòng chừng đến khối này bóng rõ lớn nhỏ khối vụn, trọng lượng xa xa vượt ra khỏi dự tính của hẳn, dĩ nhiên tuột tay té xuống đất, "Hắc! Ngươi còn lại kính." Gần nhất khí lực của hẳn không biết tại sao, rõ ràng lớn rất nhiều! Trên dưới một trăm cân gì đó hẳn đan tay cầm chạy một trên dưới một trăm mễ cũng không mang thử mạnh.

"Tảng đá này có cổ quái!" Phương Viễn Sơn hai cái tay ôm tảng đá đi tới hai bên trái phải đặt ở trên cái cân.

"84KG", thấy trên cái cân biểu hiện chữ số, Phương Viễn Sơn dụi dụi con mắt hoài nghi mình nhìn lầm rồi! Lúc này ni mã rõ ràng có yêu khí a, : "Không được, cái này xứng xem ra có chuyện. Hãy để cho ca xứng mình một chút. . ."

"Không sai a?" Nhìn trên các đồng hồ đo mặt 67kg chữ số không khỏi buồn bực nói. Mấy ngày nay chạy ngược chạy xuôi, ngày hôm qua ở 'Tư thác' nơi nào đã trúng cho ăn béo đánh, thể trọng còn giảm xuống một cân ni!

Không tin tà càng làm tảng đá đặt ở trên cái cân, nhìn còn là 84kg chữ số, không khỏi cù kết ~ cái này vẫn thạch bị vậy tảng đá nặng gấp đôi còn queo vào ni!"Không được, khối vẫn thạch này là yêu nghiệt, đắc thu nó ~" nghĩ tới đây giữ tảng đá này đơn độc đặt ở hai bên trái phải.

Còn dư lại ba khối vẫn thạch mấy phút cày tốt hậu, Phương Viễn Sơn giữ thùng nước, bàn chải bỏ vào bên cạnh cái ao thanh tắm một cái, ôm khối kia có yêu khí tảng đá, khóa kỹ môn ra ga ra.

Lái xe mang theo tảng đá kia lần thứ hai đi tới thực nghiệm đại lâu, la lâm lão sư thấy hẳn gõ cửa sau khi đi vào, lên đưa cho hẳn một ôm hậu cười nói: "Vừa cùng Elyse trò chuyện còn nhắc tới ngươi,

Nói ngươi làm việc ngoài giờ hơn, đối học tập cũng phi thường chăm chú."

Vừa nghe la lâm nói, hẳn không khỏi một trận hách nhan ~ từ 'Manaus' trở về sau đó, hẳn liền quá bận rộn việc buôn bán. Đối với bài vở và bài tập vẫn đề cũng là tránh được nên tránh, không thể trốn khóa cũng là ứng phó rồi sự. Hiện tại đột nhiên nghe được Elyse đạo sư ở la lâm trước mặt khích lệ hẳn, trong lòng cũng là phi thường không có ý tứ!

La lâm thấy sắc mặt của hẳn biết hẳn suy nghĩ cái gì, nói rằng: "Phương, tình huống của ngươi Elyse theo ta cũng nói qua, bất quá đối với chuyện của ngươi ta còn là biểu thị phi thường tán thưởng. Bra-xin chính phủ mặc dù không có mệnh lệnh cấm chỉ du học sinh làm đại cầu hành vi, thế nhưng đại đa số người hay là tri ý kiến phản đối. Bất quá đây chẳng qua là nhằm vào một bộ phận chuyên trách làm đại cầu, mà hoang phế bài vở và bài tập du học sinh."

"Ngươi tài năng ở đại cầu hơn học tập còn là ưu tú như vậy, ta thay Elyse cảm thấy vui vẻ! Nàng một lần ở trước mặt ta oán giận đến 'Rio đương đạo sư là một sai lầm, bất quá ngươi để cho nàng tìm được rồi kiên trì nổi lý do."

Nghe xong la lâm nói, Phương Viễn Sơn cảm thấy gần nhất càng ngày càng lòng rộn ràng tình đều thư chậm lại. Đột nhiên tới kỳ ngộ để cho hẳn sắp bị lạc chính, trong đầu tràn đầy người đều là tiền tài với các loại dục vọng, mà không để mắt đến bản tâm của mình!

Hướng về phía la lâm sâu đậm bái một cái: "Tạ ơn lão sư, ngươi ở đây ta cần nhất quan tâm thời gian cho ta tâm hồn an ủi, để cho ta chưa từng mê thất chính. Cảm tạ!" Chờ tái ngẩng đầu lên, hai mắt của hẳn đã cầu đầy nước mắt ~

"Hào hài tử, ngươi vẫn là Elyse kiều ngạo, sau này ta cũng sẽ vì ngươi nỗ lực lên!" La lâm nói bắt đầu ôm thật chặt Phương Viễn Sơn, để cho hẳn có loại trở lại mẫu thân ôm ấp cảm giác. . .

Tâm tình bình phục qua đi, cảm thụ được la lâm ý chí vĩ đại, Phương Viễn Sơn ngượng ngừng tránh thoát khai tới hỏi: "Lão sư, khối kia khoáng thạch phân từ cơ cấu thể nào?"

La lâm nghe hẳn vấn tảng đá kia giám định tình huống cũng nói: "Khối vẫn thạch này nấu chảy xác bảo tồn phi thường hoàn chỉnh, hơn nữa không có sét ăn mòn cùng phong hóa, cư mấy vi tính biểu hiện cũng không có hậu kỳ người của công mĩ thái, có vẻ phi thường hoàn mỹ." Dừng một chút lại nói: "Khối này 'Phát hiện vẫn thạch' nếu như có thể xác định là 'Định hướng vẫn thạch', như vậy giới cách liên phi thường cao!" .

Phương Viễn Sơn đối với những chuyên nghiệp thuật ngữ biết đến lác đác không có mấy, cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, hẳn hiện tại liền muốn biết thành phần, cùng với vì sao bên trong đựng có thể để cho hẳn tiến hóa năng lượng!

"Lão sư, vậy nó thành phần ni, là do cái gì tạo thành a?"

La lâm nghe được hẳn không hỏi giới cách mà là quan tâm vẫn thạch thành phần, có vẻ phi thường hài lòng, đứa bé này ở trong lòng nàng phân lượng lại tăng lên, lập tức giải thích: "Ngươi khối vẫn thạch này khiếu 'Thạch thiết vẫn thạch', chủ yếu do thiết, niết với khuê, toan, muối khoáng vật cấu thành. Trong đó thiết cùng niết hàm lượng đạt tới bảy mươi phần trăm đã ngoài, lúc này ở dĩ vãng phát hiện vẫn thạch ở giữa là phi thường hiếm thấy!"

Phuong Viễn Sơn nghe được là lầm nói lúc, trong lòng vô cùng thất lạc ~ "Cái này cái gì thạch thiết vẫn thạch thành phần đều là phi thường phổ thông, tịnh không có gì hi hữu khoáng vật chất!" Để cho hắn muốn biết không gian mở rộng nguyên nhân tâm tư rơi vào khoảng không.

"Hải tử ~ khối vẫn thạch này chỉ là thông thường thạch thiết, không có quá nhiều nghiên cứu khoa học giá trị. Bất quá làm giá trị buôn bán đến nói, nếu như ngươi có thể chứng minh nó là 'Định hướng vẫn thạch' nói, như vậy ngươi sau này ở Bra-xin sinh hoạt phí vấn đề là có thể lấy được giải quyết rồi."

Phuong Viễn Sơn lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, cười nói: "Ta on lão sư trợ giúp, hiện nay ta cũng không tính bán ra tảng đá này. Đối với ta mà nói, khối vẫn thạch này có đặc thù ý nghĩa, ta nghĩ ta hội cất dấu nó đi!"

La lâm cười cười một chút không nói gì, về vẫn thạch đi về phía vấn đề nàng cũng không có phương tiện phát biểu ý kiến, đó là hắn chuyện của mình! Đối với điểm này người ngoại quốc làm quá thực phi thường tốt, không lời nên nói bọn họ tuyệt đối sẽ không đi nói, cho dù là cha mẹ ruột cũng là giống như vậy.

Cùng la lâm cáo biệt sau đó lái xe lần thứ hai về tới xã khu trong nhà để xe, khối kia có yếu khí tảng đá bị hắn lưu tại la lâm nơi nào thỉnh nàng hỗ trợ lần thứ hai làm xét nghiệm. Vốn có không biết giới cách còn chưa tính, thế nhưng ở trên đường lấy tay cơ tra xét tra tư liệu, phát hiện trong khối kia thạch thiết vẫn thạch người đều là án khắc bán, hắn trong nháy mắt không bình tĩnh!

Lúc này ni mã còn phải, thì là án giá thấp nhất 3 lô á người một khối đến tính toán, khối kia nhị30 nhiều cân thạch thiết vẫn thạch cũng phải giá trị một hơn mười vạn.... Mà thạch thiết vẫn thạch hiện tại ở Bra-xin giá thị trường đạt tới 10 thật đẹp nguyên một khối, lúc này tính toán hách hắn vừa nhảy, lập tức gấp trở về chuẩn bị thỏa đáng an trí khối kia vẫn thạch.

Nhìn đặt ở góc tường khối kia nhất được 'Thạch thiết vẫn thạch', hắn một thời cũng có chút phạm sầu không biết nên làm sao an bài. Đi tới tầng hầm ngầm thang đu hai bên trái phải, nhìn phía dưới không gian âm thầm đồ ra.

"Đối, còn là mời người trang một quỹ bảo hiểm tương đối khá!" Nghĩ tới đây lập tức cấp xã khu vật đã để ý khăn Calitri khác đi điện thoại, ở trong điện thoại thỉnh khăn Calitri khác giúp mình liên hệ một lắp đặt quỹ bảo hiểm công ty.

Bên kia khăn Calitri khác phi thường sáng khoái đáp ứng rồi, để cho hắn chờ một lát hậu liền cúp điện thoại.

Đối với trong nhà để xe những vô danh khoáng thạch, Phuong Viễn Sơn cũng là một trận đau đầu, chính hắn thật sự là không phân rõ người nào là vẫn thạch, người nào vừa khoáng thạch? : "Quên đi, sau đó một khối xử lý đi!" Hắn bây giờ sự tình tương đối nhiều, thật sự là không có tinh lực nữa lòng những đá này.

Bên kia khăn Calitri khác đối chuyện của hắn xem ra cũng là phi thường dễ bụng, không lâu lắm điện thoại liền nghĩ tới: "Này! Xin hỏi là vị nào?"

"Người khỏe, ta là khai tư quỹ bảo hiểm công ty 'Tiểu ngọc. Môn la', xin hỏi ngài là Phuong tiên sinh sao?"

"Đối, là ta!"

"Xin hỏi ngài hiện tại ở nhà không? Ta cần quá khứ thực địa thăm dò một chút, mặt khác còn cần cùng ngài ngay mặt câu thông một chút "

Phuong Viễn Sơn vội vàng nói: "Không thành vấn đề, ngươi bây giờ có thể nhiều!" Cúp điện thoại, vừa nhìn thời gian đã nhanh 1 nhị điểm, vội vã đem xe kho chạy bằng điện môn buồng đến khóa kỹ, căn ở quỹ bảo hiểm công ty nhân viên đến trước khi tới giữ bữa trưa giải quyết hết!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Gặp lại Betty.

Ăn cơm xong trở về thấy người màu rám nắng nhân chủng nữ hải đứng ở nhà trọ trước lầu gọi điện thoại, không lâu lắm điện thoại của hắn vang lên. Móc ra điện thoại hướng về vị kia nữ hải bài liêu bài, vị kia nữ hải sau khi cúp điện thoại hướng về hắn đã đi tới.

Đến rồi trước mặt vươn tay cùng hắn cảm nói: "Người khỏe, ta là 'Khai tư quỹ bảo hiểm công ty' công trình sư tiểu ngọc. Môn la, vừa cùng ngài đi qua điện thoại!"

"Người khỏe, ta là Phuong Viễn Sơn! Là khăn Calitri khác giới thiệu ngươi qua đây đi?"

"Đối, không biết Phương tiên sinh cần lắp đặt quỹ bảo hiểm địa phương ở nơi nào, có thể hiện tại liền mang ta đi nhìn một chút sao?" Vị này khiêu tiểu ngọc. Môn la công trình sư xem ra vô cùng chuyên nghiệp, chưa cùng hẳn quá nhiều hàn huyền, trực tiếp tiến nhập chủ đề nói.

Gật đầu Phương Viễn Sơn nói: "Xin theo ta tới đây một chút!" Nói hai người đi tới ga ra bằng, mở cửa hậu hai người theo thang đu hạ xuống đất thất. Tiểu ngọc. Môn la xuất ra đo vẽ bản đồ công cụ lượng lượng bình phương, lại dưới đất thất kết cấu thượng khán xem, ở vô lên nhớ kỹ các loại số liệu, sau đó hai người lại nhớ tới mặt trên.

"Thế nào, cái chỗ này tổ người quỹ bảo hiểm có thể chứ? Ta chỉ muốn lưu lại một rồi đi địa phương là được, khác bao lớn tổ nhiều. Mặt khác chính là vấn đề giá cả, ngươi có thể đem giới cách báo cho ta không?" Hẳn hiện tại nếu như không tính là những vấn thạch giới cách, Caly đã không có bao nhiêu tiền!

Mấy ngày nay chạy khắp nơi, tiền đi lại, phòng cho thuê từ mua đồ dùng hàng ngày, về điểm này tiền đã mau hết sạch. "Xem ra đắc mau sớm về nước một chuyến!"

Nghe được hẳn vấn giới cách, vị này khiêu tiểu ngọc. Môn la công trình sư nói: "Giới cách ta còn cần quay về công ty làm cận kề báo cáo hậu tài năng cho ngài chính xác trả lời thuyết phục ~ "

"Nga! Phải? Vậy được rồi, ta mấy ngày nay nhu phải đi ra ngoài một chuyến, nếu như có kết quả ngươi giữ giới cách cùng phương án phát đến ta hòm thư bên trong đi." Nói giữ hòm thư địa chỉ cho vị này nữ công trình sư.

Tiểu ngọc. Môn la đi sau đó, Phương Viễn Sơn khóa kỹ môn trở lại nhà trọ bên trong đi Tony gia. Gõ cửa một cái không ai trả lời, Phương Viễn Sơn âm thầm kỳ quái: "Người này không phải nói đại nhiệt thiên không muốn động sao, thế nào đi ra?"

Lúc này điện thoại vang lên, lấy điện thoại di động ra vừa nhìn là quốc nội khu ngày lập tức nhận: "Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

Đối diện truyền đến một trận trung niên nhân sang sảng tiếng cười: "Ngươi là Phương Viễn Sơn đi? Ta là đình Hàn Mặc giới thiệu qua tới a! Nghe hẳn nói ngươi có đường có thể mang về một ít ngoại quốc thiết bị, không biết có phải hay không là thực sự?"

Ách, Phương Viễn Sơn vừa còn muốn về nước nì, nhanh như vậy đã có cơ hội! Suy nghĩ một chút trầm giọng nói: "Chẳng biết ngài quý tính? Lộ số ta quả thật có, thế nhưng ta chỉ phụ trách giao hàng. Về phần thiết bị tới chỗ nào mua, mua hình hào gì còn có giới cách và vân vân ta là hết thấy bất kê!"

Đối diện trung niên nhân vừa nghe lời của hẳn, lập tức đại hi nói: "Miễn quý, miễn quý, ta là trần lương kiệt, tiểu huynh đệ gọi một tiếng lão Trần là tốt rồi. Thiết bị chúng ta đã sớm mua xong, thế nhưng hàng ở Đức bị khấu trừ lại, sau lại tuy rằng trả lại cho công ty chúng ta, thế nhưng bây giờ bị liệt vào cấm xuất khẩu sản phẩm vận không trở lại ~ không biết tiểu huynh đệ bên kia có đường hay không từ a?"

Vừa nghe ở Đức Phương Viễn Sơn nhú mày một cái, ngược lại không phải là không đi được, then chốt hẳn hiện tại một sạp sự tình, nếu như đến lúc đi Đức tái đi vòng về nước thời gian trên có điểm chật chẽ. . .

Bên kia vừa nghe Phương Viễn Sơn trầm mặc lại, vội vàng nói: "Tiểu huynh đệ ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi có thể giúp ta môn chở về, tiền phương diện ngươi không cần lo lắng, vô luận là tiền mặt còn là chuyển khoản người đều là lập tức thanh toán tiền!"

Phương Viễn Sơn lo lắng còn chính là vấn đề tiền, hiện tại hẳn thật là người nghèo người, trong ngân hàng mấy vạn khối chỉ đủ vé máy bay tiền, nếu như dừng tới chút ngoài ý muốn hẳn đã bắt mù! Bất quá lời này còn không tốt cùng đối phương mình giảng, sơ dĩ suy nghĩ một chút nói: "Như vậy đi! Ta cấp đình Hàn Mặc đi điện thoại, bọn ngươi sẽ đi hỏi hẳn kết quả. Vậy trước tiên như vậy Trần lão bản." Nói xong cúp điện thoại gọi cho đình Hàn Mặc.

"Đồ ~ đồ ~ đồ. . ."

Điện thoại liên tiếp hai lần chưa từng người nghe, đến rồi lần thứ ba mới bị người nhận: "Đình lão bản sao? Ngươi đang làm gì a,

Tại sao lâu như vậy mới nghe điện thoại? Đây là trọng điểm hộ khách đãi ngộ a!" Phương Viễn Sơn ha ha cười nói.

"Trọng điểm cái rắm, ta. . . ." Vẫn phi thường chú ý hình tượng đình Hàn Mặc lúc này cũng bạo khởi thô tục, "Ta nói ngươi người lần tới gọi điện thoại thời gian có thể hay không nhìn thời gian đánh lại a? Ta đều sắp bị ngươi làm ra thần kinh suy nhược chứng! Ngươi trẻ như thế gọi điện thoại có chuyện gì không?"

Bị đình Hàn Mặc cho ăn cuồng phún Phương Viễn Sơn mồ hôi người, lại nào bỏ một chút nước Hoa thời gian mới nói: "Xin lỗi xin lỗi, thật sự là tập quán thành tự nhiên. Ai cho ngươi là người nhiều mưu trí nì! Ta hiện tại một có chuyện gì lập tức liền nghĩ đến ngươi, ngươi hẳn là cảm thấy vui về mới là."

"Nói đi! Chớ hà tiện, có chuyện gì a?" Hai người ở trong điện thoại nói đùa một hồi, đình Hàn Mặc hỏi.

"Cái kia, là như vậy. Vừa một người tên là trần lương kiệt người của gọi điện thoại cho ta, để cho ta giúp đỡ vận một nhóm thiết bị về nước, không biết ngươi đối công ty bọn họ hiểu rõ không?"

Đình Hàn Mặc lúc này phòng chừng ba đứng lên từ, trong điện thoại một trận sấn sát hưởng ~ sau một lát nói: "Ngươi nói lão Trần a, hẳn là nam giang khu 'Chúng ý' tình vì máy móc chế tạo công ty hữu hạn thầy cai, người rất có thực lực lão bản."

"Ồ chỗ này của ta mua qua không ít ngoạn ý, lần trước theo ta than thở nói ra một miệng, ta đây không liền nghĩ đến ngươi ma! Ngươi nếu như có năng lực nói đã giúp hẳn chở về đi! Tiền chắc chắn sẽ không ít của ngươi."

Vừa nghe đình Hàn Mặc nhắc tới tiền, hần nhất thời ngượng ngùng nói: "Cái kia. . . Cái này. . ."

"Tiểu tử ngươi có lời gì cứ nói được rồi, để làm chi ấp a ấp úng?" Đình Hàn Mặc cũng là một viên thất khiếu là lướt tâm nhất thời tỉnh ngộ lại, ha hả cười nói: "Ngươi có đúng hay không lo lắng vấn đề tiền? Không có việc gì, hần thai máy móc nghe hần giảng lúc mua liền tìm hơn ba trăm vạn, sau lại bị khấu trừ, dùng tiền tìm người mời luật sư lại tốn trên dưới một trăm vạn. Lí lí ngoại ngoại năm trăm vạn đi xuống, hiện tại lại không thể chờ về, hần cũng là sót ruột thượng hoả không có biện pháp gì."

"Chỉ cần ngươi giúp hần chờ về, một triệu phí chuyên chở ta có thể cho ngươi đảm bảo. Về phần hần có thể ra nhiều ít đến lúc đó trở về ngươi tái cùng hần đàm một chút."

Nghe được một triệu phí chuyên chở Phương Viễn Sơn nhất thời mặt mày rạng rỡ, luôn miệng nói: "OK, tốt, vậy không thành vấn đề!"

Cúp điện thoại Phương Viễn Sơn không khỏi hừ lên cười nhỏ "Lap lap lap. . . Lap lap lap. . . Ta là bán bảo tiểu hành gia."

Phương Viễn Sơn về đến nhà ở trong phòng vòng vo hai vòng, vẫn cảm thấy lập tức nhích người đi Đức thật là tốt, không phải đợi lát nữa trở lại 'Rio lại muốn nhiều tiền. Lấy điện thoại cầm tay ra cấp cái kia 'Chúng ý' lão bản trần lương kiệt đi điện thoại, hỏi một chút cụ thể địa chỉ.

Trần lương kiệt đã vừa mới nhận được đình Hàn Mặc điện thoại của, đang ở âm thầm vui vẻ nì! Đón thêm đến điện thoại của hần sau đó càng hi không tự kìm hãm được, vội vã giữ địa chỉ nói cho hần.

Ở trong phòng thu thập một chút, giữ hộ chiếu, lưu học thị thực và vân vân đều mang cho, vạn nhất đến lúc quên mất vậy thì phiền toái. Đến rồi sân bay mua hé ra nhanh nhất đi tới Bách Lâm về máy bay, sau đó ngay hậu cơ trong phòng nhằm chán chơi nổi lên điện thoại đi động.

"Hải ~ thật là đúng lúc a!"

Nghe thấy được trong lỗ mũi truyền tới một trận hương khí, được nghe lại lúc này thanh kêu sợ hãi, Phương Viễn Sơn nhất thời ngẩng đầu lên nhìn sang: "Hải Betty ~ là ngươi a! Ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Thấy là ở 'Manaus' bay đi 'Rio trên phi cơ biết Betty. Watt, hần cũng là có chút ngoài ý muốn.

"Ta đi Bách Lâm xem cùng học, còn ngươi?" Betty thấy vị này trên phi cơ biết du học sinh cũng là mừng rỡ không thôi, trước đây chia tay ở phi trường sau đó, vị này họ Đông Phương tới du học sinh cũng không có cho ... nữa nàng gọi điện thoại tới. Sau lại mỗi nghĩ lại tới lần kia huyền bên cửa sổ hình mặt bên, cũng không nhận được tường gọi điện thoại hỏi một chút tình huống của hần, thế nhưng cũng không có phó chư hành động. Sau lại cũng liền từ từ quên đi.

Lúc này gặp nhau lần nữa, Betty nghĩ là trời cao an bài. Mà nàng là một tín đồ cơ đốc, đối với thượng đế an bài là phi thường tin tưởng.

Hần cười trở lại: "Ta có chút chuyện riêng, sẽ không ở Bách Lâm dừng lại lâu lắm." Phương Viễn Sơn đối vị này da bạch. Tích nước Mỹ nữ hải cũng là khác sâu ấn tượng! Sự nhiệt tình của nàng, rộng rãi với hải hước khôi hài ăn nói đều để lại cho hần sâu đậm hồi ức. Đáng tiếc sau lại sự tình nhiều lắm, một thời cũng một lo lắng cho nàng điện thoại.

Hai người trò chuyện phân biệt hậu tin đồn thú vị, thẳng đến lên máy bay mới phải xa nhau đến. Tựa ở máy bay trên ghế dựa hồi tưởng vừa chính là lời nói, không khỏi miệng giác kiều. Lúc này bên cạnh truyền đến một làn gió thơm, quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Betty ngồi nhiều....

Betty hướng về hần hàm răng cười, quay đầu nhìn một chút ngồi vào nàng vị trí Âu Á trung niên đại thúc hi hi nói: "Vị đại thúc kia rất thích ý giúp chuyện này."

"Ách. . . Đây là mấy người ý tứ?" Phương Viễn Sơn tình thương tái thấp cũng không phải ái tình bạch. Si, nhìn nữ hải đình kiều mũi, còn không có cùng vu giống nhau âu mỹ nữ hải có vẻ dĩ thường bạch. Tích tron trượt da, một thời lại có điểm ngây người. Nhìn trầm mặc Phương Viễn Sơn ngờ ngác nhìn nàng, Betty màu xanh da trời đôi mắt tràn đầy chờ mong.

Đáy lòng một thanh âm đang không ngừng reo hò: "Lên a, lên a! Còn do dự cái gì? Lúc này không phải là ngươi vẫn mong đợi ma! Ngươi không đứng vẫn khát vọng một đoạn nhảy qua nước tình cảm lưu luyến sao? Nhân gia đều đưa tới cửa, ngươi còn đang chờ cái gì?"

Nhưng mà lý trí lại nhẹ bỗng trả lời một câu: "Ngươi người am hiểu gia sao? Người ta biết ngươi sao?"

Lúc này Betty ở trước mắt hần phát phát tay: "Hải, ngươi đang suy nghĩ gì đấy, tại sao không nói chuyện?"

Rốt cuộc là lý trí chiếm thượng phong, lúc này nghe được Betty tiếng la mới nói: "Nga ~ không có gì, vừa mất thần. Được rồi, ngươi vừa nói cái gì?" Nói xong trong lòng liền ai thần nhất cú "Sao đấy, sớm biết rằng như vậy, lên phi cơ tiền hần là rót hai lượng rượu Vodka!"

Đối với một đoạn nhảy qua nước tình cảm lưu luyến Phương Viễn Sơn thật ra thì vẫn là rất mong đợi, bất quá nói cho cùng hần vẫn người lý luận tri thức không gì sánh được phong phú, thực tế thao tác kinh nghiệm vô hạn xu hướng vô linh 'Ở thất nam'.

Tuy rằng hần trước đây từng có một đoạn ngắn ngủi ái tình, thế nhưng ở lên đại học lúc liền kết thúc phân ngây thơ ngây ngộ ái tình. Mỗi khi nghĩ đến thần thương chuyện cũ, trong lòng chính là một trận củ đau nhức, đoạn ngắn ngủi ái tình lưu cho hần hồi ức thật sự là chung thân khó quên. .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Bị chó cắn.

Ở trên phi cơ hai người trao đổi coi như khoái trá, Betty bỏ ngữ nói cũng không phải thái tiêu chuẩn, hai người tiếng Anh, bỏ ngữ hơn nữa thủ thế có thể nói vô cùng khôi hài, thế nhưng bầu không khí lại tương đương hòa hợp, đến rồi xuống phi cơ thời gian hai người mấy ngày nay tới giờ gần cách cảm hoàn toàn tiêu trừ. Ra kiểm tra trạm, theo Betty đến trung chuyển gửi vận chuyển trạm giúp nàng đem hành lý lấy ra ngoài. Cũng không biết nàng dẫn theo những thứ gì, dĩ Phương Viễn Sơn bây giờ khí lực đều nghĩ từ chìm từ chìm đắm. Thấy hân hoan tay cầm hành lý liền ra hàng trạm lâu, Betty tay nhỏ bé che miệng nói: "Phuong, người. . ."

"Ta, ta làm sao vậy?" Thấy Betty vẻ mặt vẻ mặt kinh ngạc, Phương Viễn Sơn ha hả cười đáp, biết trong lòng hân nghĩ cái gì nói rằng: "Khí lực của ta vẫn rất lớn, một nói cho người biết mà thôi, ha ha. . ."

Betty bắt đầu lôi kéo cánh tay của hân nhéo nhéo, nói: "Cũng một thế nào ma, cơ thể còn không có trường học của chúng ta này chơi bóng rổ nam sinh nhiều ni!"

"Hắc! Bạn thân bị khách sáo!" Phương Viễn Sơn khinh thường nói: "Này cơ thể là có thể luyện ra được, ta đây là trời sinh thần lực, cái này là không cách nào sánh được. Doyouunderstand?"

Bị hân cảo quái biểu tình điệu ha hả cười không ngừng Betty, nhin không được hỏi: "Vậy người vì sao không đi rèn luyện một chút ni? Ta nghĩ như vậy vóc người của người hội phi thường ca tụng."

Vừa nghe Betty nói, Phương Viễn Sơn nhất thời có một loại lệ rơi đầy mặt xung động, không phải hân không muốn đi a? Thật sự là một cái kia tiền tài cùng thời gian a, đặc biệt phía trước một vấn đề đã từng cả ngày lẫn đêm khổ não nhiều hân. Nói Bra-xin tư nhân giáo luyện người đều là án tiếng đồng hồ kể phí, 'Con ngựa biểu' nhảy dựng lên bị 'Rio tắc xi giới cách nhưng hách nhiều người. Bất quá nếu nhân gia mỹ nữ đề nghị, thế nào cũng phải có sớ biểu thị a!

"Dạ, người nói đúng! Chờ trở về 'Rio ta liền bắt người đi rèn đúc."

"Được rồi, ta chờ đợi lai ni cây Đa Phu, còn người?" Ở trên phi cơ hai người đều theo bản năng không có nói tới phân biệt cái từ ngữ này, thế nhưng hiện tại nhất định phải đến phân biệt đặc lúc, Phương Viễn Sơn cũng không khỏi không hỏi.

"Bạn học của ta gia ở tân khắc người dạ, bạn học gái."

Nghe được Betty tối hậu rõ ràng thuộc về lời giải thích, Phương Viễn Sơn một thời có điểm xấu hổ, nhắm mắt nói: "Dạ, vậy người ở nơi nào hào hào chơi vài ngày đi! Ta lúc đi đánh với người điện thoại, mấy ngày nay có thể sẽ tương đối bận rộn đi." Ra sân bay giữ Betty đưa vào tắc xi hậu, Phương Viễn Sơn cũng gọi xe thẳng đến mục đích đi.

Trần lương kiệt 'Chúng ý' tình vì chế tạo xem tới công ty quy mô thực sự không nhỏ, người chính là trú Bách Lâm máy nội bộ cấu địa phòng làm việc đều chọn ở tại 'Lai ni cây Đa Phu' phần hoa nhất khu buôn bán. Đi vào chỗ ngồi này địa tiêu thức văn phòng đại nôm, Phương Viễn Sơn cũng bị bên trong sang trọng lấp đặt thiết bị sở chấn động. Mấy cây thủy tinh lập trụ phân tán đứng sừng sững ở đại sảnh các nơi, cửa các loại màu da người của đàn tiền tiến xuất xuất, đại đường dậm an ninh nhân viên ở chung quanh tuần tra người, khiến cho hân đều hoài nghi mình tiến sai rồi địa phương. . .

Kêu lên người ngực biệt trước nhân như quản lý dạng nam tử, hỏi: "Xin hỏi nước Hoa một nhà kiểu 'Chúng ý' công ty là ở chỗ này sao?"

Vị này quản lý dạng nam tử nghe được hân sứt sọc tiếng Anh, một có bất kỳ cười nhạo biểu tình lộ ra, rất là nghiêm túc trả lời: "Vị tiên sinh này người khỏe, là có như thế một nhà công ty. Bọn họ phòng làm việc ở 19 lầu. Mời đi theo ta!" Nói giữ Phương Viễn Sơn dẫn tới thang máy phòng, thân thủ án mở cái nút đưa mắt nhìn Phương Viễn Sơn vào thang máy.

Vào thang máy Phương Viễn Sơn vốn có tâm tình thấp thỏm cũng thư chậm lại. Nhìn đối phương cẩn thận tỉ mỉ tác phong, ở lên thang máy tiền cũng phi thường nói nghiêm túc thanh 'Cảm tạ'.

Vừa ở bên cạnh thang máy hân liền liếc một cái, nhìn đạt hơn hơn mười bộ cao tốc thang máy trong lòng cũng là chất lười không ngọt, quả nhiên là kẻ có tiền đùa hạng mục ~ xây một văn phòng không lộng một hơn mười bộ thang máy, người đều không có ý tứ lấy chồng chào hỏi nói mình là chơi phòng địa sản. . .

Cao tốc thang máy chính là cao tốc thang máy, không đợi hân cảm khái hoàn tất, 'Tích' một tiếng thang máy đã đến 19 lầu ngừng lại. Nhắc chân đi ra thang máy, một gió mát tấp nhiều ~ mới vừa xuống phi cơ thời gian hân có thể ăn Đại Khổ đầu,

Đứng ở 'Río mỗi ngày xuất môn chính là mồ hôi đầm đìa hần, quên mất xuất môn muốn dẫn mùa đông y phục. Betty ở trên phi cơ thể nhưng hung hăng khách sáo hần một phen, xuống máy bay cho hần cảm nhất kiện nữ thức áo lông mới xanh đến nơi này.

Trước sân khấu nhân viên công tác thấy Phương Viễn Sơn đã đi tới, dùng tiếng Đức nho nhã lễ độ hỏi: "Xin hỏi tiên sinh có chuyện gì không?" Thấy hần về mặt mờ mịt hình dạng hoán tiếng Anh lần thứ hai hỏi một lần.

Phương Viễn Sơn tới thời gian vội vội vàng vàng cũng không có hỏi thanh đến rồi địa phương hần là tìm ai, trong lòng hung hăng oán trách chính một chút 'Hỏi nhiều một câu người sẽ chết a?', dưới sự bất đắc dĩ chỉ có thể lần thứ hai cấp 'Chúng ý' thầy cai đi điện thoại. Bên kia vừa nghe hần đã đến Đức, vội vàng thỉnh hần chờ một chút. . .

Lúc này một vị 'Địa Trung Hải' kiểu tóc trung niên nam tử, vội vội vàng vàng từ bên cạnh trong cửa kiếng đi ra, thật xa liền đưa tay ra nói: "Ai nha, chết tiệt chết tiệt, thực sự không biết ngài nhanh như vậy nhiều! Bằng không ta phải đi sân bay nghênh tiếp người."

Vươn tay cùng đối phương cầm một chút, bắt trí khả phù theo nam tử đi vào. Vào khu làm việc, thấy bên trong hi hi nhurong nhurong tiếng người hãy để cho hần tương đối kỳ quái: "Người quốc nội tình vì chế tạo công ty, lẽ nào sản xuất ra gì đó còn có thể bán được dĩ sinh sản tình vì cơ giới xưng Đức sao?" . Theo vị này như người phụ trách người nước Hoa đi thẳng đến phía phòng làm việc của bên trong.

Chờ Phương Viễn Sơn tiến đến, vị này người phụ trách xoay người đóng cửa lại cười nói: "Vị tiểu huynh đệ này chính là Trần tổng nói có thể đem máy móc chở về quốc nội Phương Viễn Sơn đi? Bì nhân trương minh lễ, nếu như không chê tiểu huynh đệ gọi một tiếng lão Trương là được."

"Vậy ta gọi nhĩ lão trương ~ không biết lão Trương công ty của các người bây giờ thiết bị ra ở địa phương nào a? Ta tương đối không có thời gian, đem người môn hàng tổng về nước nội, ta còn có chuyện phải làm nì!"

Ngày hôm qua ở nhận được quốc nội điện thoại của lão bản hậu, lúc đó hần liền ở trong lòng nghĩ đến: "Người nào ngưi bức xuy lớn như vậy a? Còn cái gì bảo chứng chở về quốc nội, thời gian ngắn nhất!" Nếu không đối diện là lão bản, hần tại chỗ đã nghĩ nói là phiền tử. Bất quá hần là lão bản, nếu lão bản phản phò, hần người làm công cũng không tiện đưa ra ý kiến phản đối.

Vừa ở cửa gặp đến Phương Viễn Sơn cái này ngoài miệng không có lòng thanh niên nhân, càng kiên định ý nghĩ của chính mình. Bất quá theo lễ phép hần cũng một biểu hiện ra mình chẳng đáng đến ~ lúc này nghe được Phương Viễn Sơn thực sự theo lời của mình kêu một tiếng 'Lão Trương', càng phản cảm đến cực điểm, "Người nào a! ~ già bộ cùng đuôi to ba giống như lang!" .

Lập tức trên mặt thần tình cũng biến thành phai nhạt xuống tới, nói rằng: "Nếu Phương tiên sinh tương đối bận rộn, như vậy nhóm nghị khí sẽ không phiền phức Phương tiên sinh! Tự chúng ta sẽ tìm lộ số tổng về nước nội."

"Ách. . . Chính các người tổng?" Phương Viễn Sơn nhất thời tâm trạng tức giận không ngớt: "Đây là ý gì? Không ngờ như thế cày ta chơi nì! Nì mã, ca thời gian rất quý báu, hiện tại phân phút đều hơn mấy trăm hạ. Không được, phải hỏi hỏi hần lão bản là có ý gì? Người đã môn có môn lộ, còn muốn ta tới đây làm gì?" Lập tức móc ra điện thoại gọi cho trần lương kiệt.

"Trần lão bản, người có ý tứ a? Nếu không cần ta, vì sao còn để cho ta nhiều? Lẽ nào vé máy bay không lấy tiền sao? Thời giờ của ta cũng không phải giấy vụn, tất cả mọi người rất bận rộn có được hay không"

Chuyển được điện thoại trần lương kiệt bị trong điện thoại đi động truyền đến đặc pháo liên châu đường như vấn đề một thời cấp lộng bối rối, theo bản năng hỏi: "Xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta. . ." Ta kháo, ngay cả ta là ai hiện tại đều trang không nhận ra, đi, người thật là đi! Giữ điện thoại cắt đứt Phương Viễn Sơn hung hăng nhìn thoáng qua trương minh lễ, xoay người ra gian nhà.

Bên kia trương minh lễ vừa nhìn Phương Viễn Sơn đi ra ngoài, không có tái cùng đi ra đưa tiễn, tiền cứ hậu cung thái độ khiến cho Phương Viễn Sơn oán hận không ngớt! : "Cái này cái gì 'Chúng ý' máy móc công ty chân là có thể, sau đó không nên tái cầu đến lão tử, không phải phi cho các người đại thổ huyết bất khả!"

Lúc này nữ thức áo lông bên trong điện thoại của vang lên, móc ra vừa nhìn là quốc nội tọa số điện thoại, tiện tay nhận: "Này, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Phương lão đệ, thực sự là không có ý tứ ~ vừa ta đang nghỉ ngơi, không biết là người a, thật sự là xin lỗi! Thịnh người ở yên tại chỗ chờ một chút ta lập tức phái người đi giải quyết." Trong điện thoại truyền đến trần lương kiệt luôn miệng nói khiếm ~ Phương Viễn Sơn gio điện thoại đi động trầm mặc một hồi, trở lại: "Được rồi! Thịnh Trần lão bản nhanh lên một chút."

Không lâu lắm mặt khác một đang lúc cửa ban công bị người từ bên trong gạt lại, đi tới một vị ba mươi một hai tuổi thiếu phụ, hướng phía Phương Viễn Sơn trực tiếp đã đi tới đưa tay ra nói: "Vị này nói vậy chính là Phương tiên sinh đi! Ta là công ty này Phó tổng hàng bạch mai! Vừa lão bản từ quốc nội gọi điện thoại tới, muốn ta hết thấy đều thỉnh phân phó của ngài, mặt khác Trương tổng đình chỉ tất cả chức vụ, lập tức về nước báo cáo công tác."

Thấy vị này thiếu phụ rất ít nói mấy câu liền đem tất cả mọi chuyện đều trình bày rõ ràng, đồng thời cho hần lớn nhất mặt mũi, Phương Viễn Sơn cũng không phải là mình quá mức thân nhiên nói: "Phân phó cũng không cần, tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, người giữ cần vận chuyển gì đó mau nhanh chuẩn bị cho tốt, ta buổi chiều phải trở về nước!"

Vừa nói chuyện vị này ăn mặc khéo OL già bộ thiếu phụ dẫn hần đi phòng làm việc của mình. Vị kia khiêu trương minh lễ phòng làm việc của bên trong lúc này truyền đến tạp đồ tiếng vang, kèm theo một trận rít gào: "Cái này lão già kia, đơn giản là hồ đồ cực độ! Người mao còn không có trường toàn bộ tiểu ma-cà-bông chạy tới làm già, lão bắt từ này dĩ nhiên cũng tin tưởng.... Sao đắc, lão tử với người đi theo làm tùy tùng nhiều năm như vậy, chính là nói

mấy câu đã bảo ta thoái vị . . "

Đóng cửa lại cắt đứt vị kia Trương tổng rít gào, vị này thiếu phụ lúng túng nói: "Thỉnh Phuong tiên sinh thứ lỗi, Trương tổng ngày hôm nay có điểm thất thố, mong rằng ngài không cần để ở trong lòng."

"Không có việc gì ~ chớ cần người một ngụm, người cũng không thể tái trả lại đi!" Phuong Viễn Sơn không nặn không lạt trả lời một câu, mặc dù không có mắng chửi người, nhưng là là nổi trận lôi đình.

Vị này khiến hàng bạch mai Phó tổng làm bộ không nghe được lời của hắn, đi tới bên cạnh máy nước uống nhận chén nước đưa cho hắn nói: "Thiết bị hiện tại ở vùng ngoại ô trong kho hàng, xin hỏi cần ta làm như thế nào nhỉ?"

"Như vậy đi! Người bây giờ liền lái xe mang ta đi một chút. Đến rồi địa phương chúng ta hơn nữa!" Nói Phuong Viễn Sơn buông cái chén trong tay đứng lên nói.

"Tốt!" Gật đầu, hàng bạch mai khiến tiến đến một vị nữ hài phân phó nói: "Công ty hiện tại do ta toàn quyền phụ trách, lão bản về truyền thần một hồi đi ra, người giữ tin tức này nói cho đại gia, nếu như không có chữ ký của ta đồng ý, Trương tổng làm ra bất kỳ quyết định gì cũng không thể đại biểu công ty ý kiến, ai nhận thủ ta cầm ai khai đao."

Vị này tướng mạo ngọt nước Hoa nữ hài, nghe xong hàng bạch mai nói, cười đùa nói: "Đã biết, hàng tổng, ta sẽ đi ngay bây giờ nói cho đại gia." Nói xong nhảy cả tung ra phòng làm việc.

Lắc đầu cười cười nói: "Đề cho Phuong tiên sinh chê cười! Cái tiểu nha đầu này ở Bách Lâm lưu học, tính cách vẫn tương đối hoạt bát, nói năng vài lần vẫn là như cũ."

"Không có việc gì, tốt vô cùng một cô gái. Xem ra hàng tổng ở cái công ty này tương đối được hoan nghênh a!" Nói xong hai người ra phòng làm việc. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Xa xỉ hành động

Ngồi ở Hàng Bạch Mai đích trong xe BMW, một cô nữ sĩ nước hoa quanh quẩn ở chớp mũi, dùng sức ngửi một cái, nhàn nhạt thoang thoang vị khiến cho hắn mới vừa xuống phi cơ có chút hôn mê đầu cũng thanh tỉnh một chút. Phuong Viễn Sơn không nói gì, Hàng Bạch Mai cũng trầm mặc, không khí trong buồng xe một thời có chút lúng túng. Ngoài xe đích các loại huyền ảo tiếng vang xuyên thấu qua xe thể truyền vào liễu! Bất quá cũng may lên xa lộ lấy theo sau tốc độ xe đích tăng lên loại này lúng túng bị bỏ đi.

Thấy con ngựa trong ngoài không ngừng tăng vọt con số, Phuong Viễn Sơn không khỏi nhìn sợ hết hồn hết vía, cuối cùng vẫn là mạng nhỏ chiến thắng mặt mũi mở miệng nói: "Cái đó. . . Hàng tổng, ta đột nhiên phát hiện không không có nhiều thời gian liễu! Người cái đó tốc độ xe có thể hay không hạ xuống một chút. . ."

"Phốc xuy!"

Hàng Bạch Mai nghe được hắn đích lời sau, nhin một hồi không nhin được rốt cuộc không khỏi cười lên tiếng ~, hi hi đạo "Phuong tiên sinh, Đức quốc đích tốc độ cao là không hạn tốc đích ~ mở chậm quay đầu phải bị khai giấy phạt đâu. Nếu như người có thể trả tiền lỗi, ta liền khai chậm một chút lâu!"

Thấy cái này đi tới công ty sau này thì tỏ ra cao thâm khó lường người tuổi trẻ cũng có thứ sợ, Hàng Bạch Mai kinh ngạc hơn cũng mở ra đùa giỡn.

"Ách. . . Cái này còn thật không biết!" Nghe được Đức quốc tốc độ cao không hạn tốc, Phuong Viễn Sơn sau khi nghe thật là bị sợ giật mình, "Giá còn có? Bà nội con gấu, nếu là quốc nội những thứ kia đường xe chạy sát thủ tới Đức quốc còn không phải mừng như điên? Sang năm Đức quốc đích dân số thì phải đại phúc độ hạ xuống. . ."

Thấy hắn thật có chút sợ, Hàng Bạch Mai lúc này cũng đem xe tốc chậm lại. Lúc này bầu không khí cũng không có mới vừa rồi như vậy không dam không giới liễu, bắt đầu nói tới quốc nội cùng Berlin đích một ít tin đồn thú vị, trên xe thỉnh thoảng truyền ra Hàng Bạch Mai đích hi hi ha ha tiếng cười, gây ra Phuong Viễn Sơn thật cho là mình bây giờ tài ăn nói rất giỏi liễu. Sau đó suy nghĩ thêm một chút cái đó tầm mình lẽ đích kết quả, nhất thời hiểu rõ ra.

Bất quá hai người coi như là tương đối hòa hợp, dọc theo đường đi cũng là vừa nói vừa cười đến lại ni cây nhiều phu đích ngoại ô. Xuống xe, thấy từng hàng xưởng đứng sừng ở phía trước, to lớn ống khói mạo hiểm trận trận màu trắng sương mù, ven đường lui tới mảnh vụn đất ky nổ ran từ bên người gào

thét mà qua, hẳn thật cho là mình đi đến quốc nội những thứ kia hẳn khu vực như rừng vườn kỹ nghệ.

Thấy Phương Viễn Sơn mặt đầy đặn về nghi hoặc, Hàng Bạch Mai cười nói: "Có phải hay không cho là đến quốc nội? Thật ra thì Đức quốc có địa phương cùng quốc nội là không sai biệt lắm, không có các người tưởng tượng thần kỳ như vậy."

Đi theo Hàng Bạch Mai đích sau lưng hai người đi tới trung gian một tòa thật to màu trắng thép kết cấu xương bên ngoài, cửa đoán chừng là nhân viên quản lý, chờ Hàng Bạch Mai cầm ra giấy chứng nhận cho hẳn nhìn sau này, liền để hai người vào hẳn khu.

"Cái này hẳn khu bị mười mấy công ty chia ra cho mướn liễu, chúng ta chẳng qua là cho mướn trong đó một gian. Những lời khác những dụng cụ kia đều có bị án đích, nếu như người có thể lặng yên không tiếng động chờ đi, thủ tục quay đầu cần làm một chút. Bất quá cái này không cần người lo lắng, chúng ta sẽ giải quyết!" Vừa đi, Hàng Bạch Mai một bên cho hẳn giải thích công ty trú Đức quốc chỉ nhánh công ty tình huống.

Đến tận cùng bên trong một gian ri sét đồ trước nhà ngừng lại, Hàng Bạch Mai từ trong xách tay cầm ra một chuỗi chìa khóa mở cửa, một cỗ nòng đậm xăng vị theo mở ra cửa nhào tới hẳn đích trong lỗ mũi. Thấy trong xưởng chất đầy các loại cơ giới, có chút thậm chí chiều cao mười mấy thước, không khỏi hỏi: "Đây chính là muốn ta vận chuyển dụng cụ a, làm sao lớn như vậy?"

Hẳn là thật kinh ngạc ~ mình biết chuyện mình, dài rộng cao nếu như vượt qua ba thước như vậy chuyến Berlin chuyến đi coi như là uống phí! Khá tốt chính là Hàng Bạch Mai nghe được hẳn đích ý, vội vàng nói: "Người hiểu lầm, những thứ này cơ giới đều là chúng ta công ty sản xuất. Phải dẫn trở về trong nước đích dụng cụ ở bên trong đâu!"

Dẫn Phương Viễn Sơn hai người vòng qua những thứ này to lớn dụng cụ đi tới nhà xưởng bên trong, trung gian một tầng ngăn cách đem chỗ ngồi này xưởng chia làm hai. Lấy tay trong chìa khóa mở cửa, hai người đi vào. "Nhạ ~ chính là giá mấy đài dụng cụ. Vì những thiết bị này, công ty nhưng là thương thấu đầu óc! Lui cũng lui không được, vận trở về trong nước thủ tục cũng không làm được." Hàng Bạch Mai chỉ chỉ trên đất túi đựng kỹ mấy vị rương gỗ đạo.

Theo Hàng Bạch Mai đích tay nhìn về phía mặt đất, ba vị cùng làm việc máy in lớn nhỏ rương gỗ chỉnh tề chất đống ở góc tường.

Rương gỗ đích góc bên tất cả đều làm qua mềm túi xử lý. Nhìn mấy cái rương này Phương Viễn Sơn trong lòng tính toán một chút nói: "Có thể, giá mấy đài dụng cụ ta cũng có thể giúp công ty các người chờ trở về, người đi về trước đi!"

"Ngoài ra mời người cái chìa khóa cùng thân phận thức biệt tạp lưu lại, còn có những thứ này máy thu hình đường giây ta có thể muốn hót đoạn, không có vấn đề chứ?"

Hàng Bạch Mai cười cười nói: "Không thành vấn đề, Phương tiên sinh người mặc dù làm, làm hư toàn coi là công ty! Chỉ cần người có thể đem giá mấy đài dụng cụ chờ trở về, căn này trong xưởng đích dụng cụ người chính là toàn đập đều không sao."

". . . Ta không có sao đập người những cơ giới kia làm sao?" Không có cùng Hàng Bạch Mai nói thêm gì nữa, Phương Viễn Sơn nhận lấy chìa khóa, liền để cho nàng trở về. Nhìn trong phòng mấy vị rương gỗ cũng là một trận nhức đầu, sớm biết ở trong xưởng, còn không bằng để cho nàng đưa đi đâu!

Suy nghĩ một chút vẫn là không dám trực tiếp ở trong xưởng đem những thiết bị này bỏ vào không gian, vạn nhất nơi nào lại có một lỗ kim máy thu hình, máy theo dõi cái gì vậy thì xong đời đại cát. . . Nhìn thấy bên ngoài có một chiếc xe chờ hàng động linh cơ một cái, sau khi lên xe thấy phía trên treo chìa khóa chính là một trận may mắn.

Đem hai bên cửa toàn bộ mở ra, đem xe trực tiếp lái vào, xuống xe mở ra cốp sau. Đi tới cái rương bên nắm túi chứa hàng thứ một chút, phát hiện tạm được, chính là tứ tứ phương phương không tốt dùng sức. Buồng xuống cái rương lại đi trở về hàng bên cạnh xe tìm mấy vị sạn bản lũy liễu mấy tầng, sau đó ôm rương gỗ theo sạn bản bỏ vào trong xe.

Đem ba cái rương tất cả đều dọn sau khi lên xe, trực tiếp ở trong xe thu vào không gian. Trở lại buồng lái phát động xe lái ra khỏi xưởng, ở cửa đem phân biệt bài cho nhân viên làm việc nhìn một cái, sau đó mở xe không ra hẳn khu ở ngoại ô bên ngoài đi vòng vo.

Mở xe không đi vòng vo nửa giờ Phương Viễn Sơn mới trở lại hẳn khu, đem xe đậu xong cho Hàng Bạch Mai gọi điện thoại nói cho nàng hàng đã chờ đi liễu, chìa khóa cho nàng đặt ở hẳn khu nhân viên quản lý nơi đó, quay đầu nàng tự đi lấy. Để điện thoại xuống Phương Viễn Sơn khóa kỹ cửa ra hẳn khu, ở cửa nơi đó cái chìa khóa cùng phân biệt bài giao cho nhân viên làm việc.

Một đường thi thi nhiên đi ra hẳn khu, lúc này một trận gió rét gào thét thổi tới, hẳn mới phát hiện quần áo mình đích đơn bạc. Khá tốt vũ nhưng phục là màu đen, không cần thận phân biệt còn không phân được là nữ thức tới. Gọi xe đưa đến siêu cấp thị trường, tùy tiện mua mấy món tiện nghi giữ ấm đồ lót mặc vào sau này mới không run run. . .

Lúc ấy ở siêu cấp thị trường mua quần áo thời điểm, thấy treo nước Hoa trên bảng hiệu đích giá cả, không khỏi một trận mừng rỡ, "Ai nói ngoại quốc đồ đắt tiền? Cái này không cũng rất tiện nghi!" Một bộ giữ ấm đồ lót mới 58, thật sự là tiện nghi a. . .

Tính tiền thời điểm hẳn tròn tròn mắt, bà nội quá hại người liễu, một bộ quốc nội nhiều nhất 100 khối đồ lót bọn họ thu 58 khối ~ đồng ơ rô. . . Chó. Ngày, những thứ này nhà tư bản thật xấu, coi như cộng thêm tiền chuyên chờ người cũng không thể bán mắc như vậy a! Đây không phải là giết heo sao? Nhìn thu ngân viên đại thúc cười ha hả mặt, Phương Viễn Sơn cũng chỉ tốt bắt đắc dĩ tính tiền đi.

Ra cửa cho bồi để gọi điện thoại, biết nàng còn phải ở Berlin dừng lại sau một thời gian ngắn, ở trong điện thoại dặn dò nàng chú ý an toàn, có chuyện gì có thể gọi điện thoại cho mình. Sau đó ở bên đường gọi xe chạy thẳng tới bỏ nột phí người đức phi trường.

Nói tới Đức quốc thật ra thì hần đã tới mấy lần, bắt quá đều là ở ban đêm. Mỗi trở về từ nước Hoa đi Ba Tây đều cần từ đen sâm châu đích pháp lan khắc phúc phi trường đổi đường, bắt quá so sánh với pháp lan khắc phúc phi trường, bỏ nội phí người đức chỗ ngồi này phi trường thì phải tương đối nhỏ rất nhiều.

Trần Lương Kiệt đối với hần vẫn là vô cùng dụng tâm, ngay cả vé máy bay cũng giúp hần thật sớm dự định xong, chỉ chờ hần trở về. Qua kiểm tra an ninh đích thời điểm lại để cho hần vốn là cũng không tệ tâm tình buồn bực rất nhiều. Mang cảnh mạo đích Đức quốc mập mập đối với hần ước chừng vận hồi nửa giờ, phi cơ mau đây bay lúc mới cho đi, gây ra hần buồn bực không thôi. Nguyên nhân lại là hần đích đồ quá ít. . .

Khi đến hải thị đã là ngày thứ hai chạng vạng tối, Đình Hàn Mặc có thể là từ 'Chúng ý' ông chủ nơi đó lấy được hần trở về tin tức, lại thần kỳ tới đón cơ. Thấy đứng ở trạm kiểm tra bên ngoài vẫy tay đích Đình Hàn Mặc, không khỏi sững sốt một chút, hần nghĩ như thế nào tới đón cơ?

"Ha ha, không nghĩ tới ta sẽ đến chứ?" Đình Hàn Mặc đi lên cho hần một con gấu ôm hôn. Nhiệt đạo.

Thấy người quen đích Phương Viễn Sơn cũng là vô cùng vui vẻ, a a cười nói: "Là không nghĩ tới, xem ra đối với ta cái này điểm chính khách hàng người hay là rất dễ ý mà!" Vừa nói nện cho hần một quyền "Cảm ơn người!"

"Hắc ~ dù sao ở công ty cũng không có chuyện gì, có chuyện người phía dưới sẽ cho ta điện thoại."

"Ngược lại là người, trở về thật mau mà! Làm sao không có ở đây Berlin nhiều chơi hai ngày! Đức quốc đích người đẹp cũng là vô cùng nhiều nga!" Đình Hàn Mặc hi hi hời.

Hai người đi ra phi trường lên Đình Hàn Mặc mở a6, tựa vào hàng sau ghế ngồi nói tiếp: "Ta ngược lại là muốn ở Berlin chơi mấy ngày đầu, vấn đề là không có tiền a!"

Mới vừa nịt chắc giây an toàn đích Đình Hàn Mặc sững sốt nói: "Lần trước chuyển cho người mấy triệu toàn xài hết?"

"Thì, cho anh em ta mua đài h2, lại đem hàng khoản kết liễu kia còn có cái gì tiền a?" Phương Viễn Sơn nghe hần đích nghi vấn, không khỏi hậm hực nói.

"Ách. . . Cũng vậy, bây giờ tiền là bất kinh hoa." Vừa nói Đình Hàn Mặc cho xe chạy queo vào liễu phi trường đường, hai người một đường trò chuyện các nơi đồn đãi chuyện lý thú rất nhanh đến quán rượu.

Thấy quán rượu rộng lớn khí phái cửa, nửa ngẩng đầu nhìn lên phía trên ký hiệu "hilton", không khỏi mộng nói: "Người khai tới nơi này làm gì?" Hần nữa không hiểu cũng biết Hi Nhĩ Đôn quán rượu a! Nhất là giá cả, vậy đơn giản để cho người không muốn, không cần. Bây giờ nghèo đình đương vang lên hần đối với bất kỳ xa xỉ hành động đều là ghét cay ghét đắng! ~

Đang trú xe Đình Hàn Mặc nghe được hần đích câu hỏi, quay đầu nghi ngờ nói: "Cái gì khai nơi này làm gì, đương nhiên là cho người ngủ a! Nếu không ta tới nơi này làm gì?"

". . . Không cần không cần, ta ở ngày nghỉ a, quân hào cái gì là tốt. Rượu như vậy tiệm là người như vậy nhân sĩ thành công ở" bà nội ~ cảm tình là không hoa người tiền người không đau lòng đúng không! Lão tử trong thẻ còn có ba ngàn rưỡi, ở đến ngày mai còn không phải bị giữ lại cả cái mâm?

Nhìn một cái hần đích đáng vẻ, Đình Hàn Mặc nhất thời vỗ đại. Chân ha ha cười to, nước mắt tràn ra!"Người người thật sự là quá trâu chọc. . . A nha, ta không được, a hắc hắc. . ." Cười một hồi mới nói: "Yên tâm, không cần người trả tiền, Trần Lương Kiệt đã cho người đặt tốt phòng, đi thôi!" Nói xong toét miệng khi xuống xe trước.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: gặp tập kích

Đi theo Đình Hàn Mặc vào quán rượu đích Phương Viễn Sơn bị bên trong sang trọng sửa sang cho rung động, đoạn thời gian gần nhất chạy ngược chạy xuôi hần kiến thức cũng tăng không ít, nhưng coi như tiêu xài nơi đích năm sao cấp quán rượu hần vẫn là lần đầu tiên vào. Bên trong quản lý đại sảnh thấy bọn họ hai người bước nhanh tới, thật xa liền đưa hai tay ra cười nói: "Đình lão bản là khách hiếm a! Không biết hôm nay tới là tiếp khách hay là. . ."

Đưa tay ra cầm hai cái cười nói: "Nha ~ bạn ta tới chiếu cố quán rượu các người làm ăn, mới vừa xuống phi cơ liền chạy tới. Trước dẫn chúng ta đi phòng đi! Chúng ý chế tạo Trần tổng khai đất phòng."

Giám đốc kêu đến một người mặc đồ làm việc cô bán hàng, phân phó nàng đến trước đài tra căn phòng một chút số. Rất nhanh vị kia cô bán hàng cầm

thẻ mở cửa phòng đi tới. Giám đốc hướng về phía hai người a a nói: "Quay đầu vị tiên sinh này có bất kỳ chuyện đều có thể hò hét tổng đài. Ta hôm nay trực, 24 giờ đều ở đây quán rượu." Nói xong liền phân phó phục vụ viên dẫn hai người đi phòng.

Mặc dù ở dưới lầu đã bị quán rượu sang trọng sửa sang rung động một lần, đợi đến vào phòng sau càng bị bên trong điển nhã hoàn cảnh hấp dẫn. Căn này sang trọng phòng một người ở trong rộng lớn cửa sổ sát đất, giản lược minh khoái phong cách khiến cho Phương Viễn Sơn một chút thích.

Bên cạnh đi theo Đinh Hàn Mặc thấy hán đích biểu tình nói: "Hắc! Nghĩ gì vậy? Không nên nhìn nó tên là Hi Nhĩ Đốn, thật ra thì không có bao nhiêu tiền một đêm."

"Hơn nữa, cũng chỉ là một người đang lúc không có gì không dậy nổi! Một đêm ba lượng ngàn khối mà thôi."

"Ta. . . Con bà nó, còn hai ba ngàn, còn mà thôi? Đinh lão bản người là bảo hán không biết đàn ông đối cơ a, ta túi bây giờ liền ba ngàn khối, ở một đêm này ngày mai ta phải ra phố xin cơm đi." Nghe được hán kia ung dung giọng, tốt treo không có bị ghen ghét đích Phương Viễn Sơn lý lập tức tràn đầy oán niệm trả lời.

"A a, chớ cùng ta khóc nghèo, người đó là chân nhân bất lộ tướng ~ vả lại nói, Trần lão bản bên kia không phải một số tiền lớn chờ người mà! Nếu không chờ sẽ ăn cơm hãy cùng người đi gặp Trần Lương Kiệt?" Thấy hán đích biểu tình, Đinh Hàn Mặc cũng không biết hán là thật hay giả, lập tức làm một đề nghị.

Chánh sở vị tiền là anh hùng gan, không có tiền bång thân đích Phương Viễn Sơn bây giờ cảm giác cả người đều không đứng kính, nghe đề nghị của hán lập tức nói: "Đi ngược lại là không thành vấn đề, nhưng là bây giờ hàng còn chưa tới ngân. Sợ rằng phải chờ hai ngày đi!"

"Cũng vậy, bây giờ đi cũng không có gì nói, vậy người trước tiên ở giả ở hai ngày đi. Phòng cho người đặt trước là một tuần lễ. Tiền do hán cho, người cứ yên tâm ở nơi này đi!" Vừa nói Đinh Hàn Mặc nâng cổ tay lên nhìn đồng hồ đeo tay một cái nói: "Đi thôi, cũng đến giờ cơm, trước cùng ta đi ăn cơm, chuyện khác hồi đầu lại nói."

Hai vị người sống vai ra quán rượu, lái xe đi bên cạnh kính mặt nam. Tìm chỗ phương đậu xe xong, tìm nhà làm tư phòng món ăn tiệm cơm, Đinh Hàn Mặc điểm mấy vị món ăn đặc sắc hai người bắt đầu vừa ăn vừa nói chuyện đứng lên.

Sau khi ăn xong Đinh Hàn Mặc lái xe đem hán đưa về quán rượu, hán có chuyện đi trước. Nằm ở rộng lớn trên giường, một thời có chút nhàm chán hán cầm lấy điện thoại ra cho bồi để gọi một cú điện thoại. Hai người ở trong điện thoại trò chuyện một chút mỗi người ở Berlin đích tin đồn thú vị, đặc biệt là nghe được hán bị người khinh bỉ lúc, lại là ha ha cười to ~ cảm nhận được bồi để tâm ý đích hán không khỏi tao tình đích thán đến: "Thật là khó khăn nhất tiêu thụ mỹ nhân ân a! ~"

Đề điện thoại xuống nhìn một cái đã hơn chín giờ rồi, mới vừa vừa mới chuẩn bị tắm một cái rồi ngủ, điện thoại lại reo, nhìn dây số một cái là Ba Tây tới vội vàng nhận nói: "Ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi là vị nào?"

"Phương, ta là la lâm, người đưa tới giám định mỏ sắt đã có kết quả. Trải qua hóa nghiệm kiểm tra bên trong chứa các loại kim loại hiếm, trong đó kim loại lão đích thành phần vượt qua phần trăm chi 45. Đây thật là là một khối giới lắm mỏ sắt."

Đề điện thoại xuống hán còn có chút mừng mừng hồ hồ, không nghĩ tới cái đó lắm kỳ tiện tay dọn tới vẫn thạch trung đều có trân quý như vậy mỏ sắt!"Đi? Hán không phải nói những thứ này là ông nội hán thu thập vẫn thạch khối vụn sao, tại sao có thể có đá ở bên trong chứ?"

Đối với lão loại này quý trọng kim loại hán bao nhiêu vẫn hiểu một chút, dấu sao tam lưu đại học cũng vẫn là đại học, hóa học trong lớp bao nhiêu luôn là muốn tiếp xúc một chút tương quan kiến thức. Bất quá chỉ đối với nó giá cả có hứng thú,

Khác mà. . ."Phần trăm chi 45, 84 kí lô, một khối bây giờ ước chừng ở 200 đáng về chừng". Trong lòng ước chừng tính toán một chút giá cả nhất thời gà đông. . .

Ta siết vị đi, lần này thật sự là gây đối thổ hào a! Suy nghĩ khỏi kia còn không có thực hiện đá, trong lòng trong nháy mắt không bình tĩnh. Ở phòng vòng tới vòng lui hán thật sự là khó nên kích động trong lòng. "Phải làm gì đây? Muốn đi ra ngoài hải bị một chút, nhưng là lại không tiền! Bà nội, thật là buồn người chết."

"Có!" Vỗ một cái đại. Chân, Phương Viễn Sơn nhất thời nhớ lại lần trước cho một người khác vồng điểm chủ buru đi qua xách tay. Mười mấy xách tay hiệu nổi tiếng đều là chánh bài hàng, giá cả nhưng là không rẻ. Hán xuất ngoại sau này làm một tấm quốc tế ngân liên đích thẻ, trước mắt số thẻ chỉ có Đinh Hàn Mặc cùng bồi nghe lam biết, cái đó vồng điểm chủ hán đem tiền tồn tại thẻ cũ số lên.

Vội vàng nhảy ra vị tiền, cầm ra trước kia tờ nào thẻ cũ, đề số thẻ tốp gọi cho khắc phục nhân viên. Ở báo mật mã sau, nhất thời truyền tới một trận giọng nói thanh: "Ngài trước mắt tài khoản số còn lại vì 268652 nguyên.", "YES! ~" trên không trung huy vũ một chút quả đấm, Phương Viễn Sơn cũng không tấm, thu thập một chút ra cửa đến bên cạnh thang máy nhân vị 39.

Đứng ở xem quang trong thang máy theo chậm rãi lên cao đích thang máy, nhìn xuống chung quanh mấy ngời vòng buồn bán, ở ban đêm ánh đèn chiếu xuống tỏ ra ngũ quang thập sắc, dị thường sáng lạng nhiều về. Nhìn bên ngoài màu sắc sắc sỡ thế giới, trong lúc nhất thời lại có điểm say. Đột nhiên nghĩ đến cái gì lấy ra điện thoại di động bắt đầu tốp đánh.

"Đang làm gì chứ ? Nếu là không có chuyện tới Hi Nhĩ Đốn đích quầy rượu, mời người uống rượu a!"

Trong điện thoại truyền đến một trận giọng nữ dễ nghe nói: "Phương Đại lão bản nghĩ như thế nào vội tới tiểu nữ gọi điện thoại, thật là thụ sủng nhược

kinh a!"

Nghe được đối phương nhạo báng lời nói, cười cười nói: "Thật sự là xin lỗi! Lần trước đi vội vàng, không có cùng đàn đại mỹ nữ từ già, thật là xin lỗi." Bên kia đàn quân lan ở trong điện thoại hừ hừ hai tiếng coi như là đáp ứng.

Đi vào quầy rượu, bị bên trong trú tràng ca sĩ hấp dẫn ở hẳn một thời lại đứng ở cửa, cho đến người phục vụ tới mời hẳn ngồi xuống, mới hoàn hồn lại. Nhìn bên trong hoàn cảnh ưu nhã, tao nhã lễ độ khách, hoàn toàn ngoài hẳn đích dự liệu. Thật hoài nghi cái này có phải hay không quầy rượu!

Theo người phục vụ đích hướng dẫn, Phương Viễn Sơn muốn một gian trên lầu tạp tọa, nơi này tầm mắt tương đối trống trải, có thể một cái tảo biến lầu dưới toàn bộ vũ đài. Nhìn một chút rượu đàn, chọn trong bình cao đoan rượu âu mỹ cùng một ít quả vật, dựa vào ở trên ghế sa lon câu đầu bắt đầu thưởng thức khỏi dưới lầu ca sĩ đích biểu diễn.

Đàn quân lan lần trước nói 'Phong giang hoa vườn' có thể cách nơi này thật rất gần, ở trên lầu nghe ca đích Phương Viễn Sơn đợi nửa giờ, đàn quân lan đích bóng người đã xuất hiện ở đây mất. Hướng về phía nàng phát tay một cái, lúc này đàn quân lan cũng đứng lúc ngừng đầu lên, bốn mắt nhìn nhau, nhất thời cười lên ~

"Đặng ~ dặng ~ dặng" giấy đập sàn nhà thanh âm rất nhanh bên tai trung vang lên, thấy nàng tới, Phương Viễn Sơn đứng lên kéo ra lưng ghế: "Người đẹp mời ngồi!"

"Hừ ~ đối với người âm thầm trở về Ba Tây chuyện này, người định giải thích thế nào?" Vừa nói ngồi ở Phương Viễn Sơn kéo ra trên ghế quệt mồm đạo.

"Ừ, chuyện này đúng là ta không đúng, bất quá cũng là chuyện đột nhiên xảy ra, thật sự là không kịp cùng người nói lời từ biệt liễu." Nghĩ đến lần trước vội vàng vắng ly biệt, cũng là vô cùng xin lỗi.

Thấy hẳn nói tới lần trước không từ mà biệt đích chuyện lúc trên mặt lóe lên không biết làm sao, biết hẳn có cái gì khó nói chỉ ả, lập tức dòi đi đề tài: "Đúng rồi, người làm sao sẽ ở ở Hi Nhĩ Đồn a?"

Phương Viễn Sơn bị nàng thân thiện cảm động, đây thật là một người có thất khiếu là lọt lòng cô gái. Nói cái gì không cần người nói nhiều, nàng liền có thể hiểu được, hơn nữa có thể đứng ở người góc độ cân nhắc vấn đề. Nếu không phải gần đây phát sinh thật là nhiều chuyện, để cho mình một thời có chút thổ không kịp tay, hẳn thật hoài nghi mình sẽ yêu cô bé này. .

Lập tức cũng không có giấu giếm: "Quốc nội một vị dụng cụ chế tạo công ty ông chủ bày ta giúp hẳn chờ một nhóm máy, bởi vì bị âu minh liệt vào cấm chỉ cửa ra, cho nên cầu đến ta trên đầu, còn dư lại người hiểu không?"

Thấy hẳn xú thí đích biểu tình, đàn quân lan che miệng a a cười lên: "Ta biết. Ta mô!"

"Người mô liền tốt, " vừa nói đem đôi tốt rượu cho đàn quân lan rót một ly, : "Cái này rượu số độ pha rất thấp, người yên tâm, năm ba ly khẳng định không có sao." Vừa nói hai người dùng một ly.

Cười cười nói nói hai người không có chú ý tới mới vừa đi qua một cô gái hướng Phương Viễn Sơn nhìn một cái, chờ xác nhận sau này đi tới bí mật. Chỗ bắt đầu gọi điện thoại: "Này, là tiểu Đào sao? Lần trước ở đâu hẹn người nam sinh kia bây giờ ở Hi Nhĩ Đồn đích trong quán rượu, người muốn đi qua sao?" "Nga, tốt, ta biết!" Vừa nói để điện thoại xuống đi xuống lầu.

Nói Ba Tây đích phong thổ nhân tình, không nghĩ tới đàn quân lan đối với trong hẹn cũng là tương đối quen thuộc, lần này hai người có thể coi là tìm được chung nhau đề tài, lập tức khí thế ngất trời hàn huyên.

Không giống với cùng túi đức hải đích tình huynh đệ, đàn ông cùng đàn bà vốn chính là khác phái, cái gọi là trai gái phối hợp làm việc không mệt, coi như cùng đàn bà nói chuyện phiếm có lúc cũng so với cùng đàn ông trò chuyện muốn du mau hơn. Đặc biệt là cùng đàn quân lan như vậy thông minh bén nhạy cô gái trò chuyện, thời gian lại là qua thật nhanh.

Trung gian đi phòng vệ sinh liếc nhìn thời gian đã hơn mười hai giờ liễu, thật là nhiều người lúc này sinh hoạt ban đêm vừa mới bắt đầu. Bất quá đàn quân lan nhìn một cái chính là một vị cuộc sống có quy luật đàn bà, hơn nữa ngày mai không phải lễ bái thiên, cho nên hai người cũng không có ý định đợi lâu, lập tức hẳn đi trước một bước đến dưới lầu đi tính tiền.

Trả tiền hai người cũng xếp hàng đi ra quầy rượu, đi xuống thang lầu đến quán rượu bãi đậu xe lúc, nhìn nàng ngồi vào trong xe mới khoát khoát tay đưa mắt nhìn nàng rời đi. Xoay người vừa mới chuẩn bị đi Phương Viễn Sơn không kịp đề phòng hạ bị một gậy đánh vào sau lưng, nhất thời lao đảo một cái té ngã trên đất. Quay đầu nhìn lại một vị mang bông cầu mạo đàn ông đè thấp mạo lười lại là một gậy huy hướng hẳn đích đầu.

Vội vàng lộn một vòng tránh được quơ múa tới cây gậy, ở đàn ông còn chưa phản ứng kịp trước một vị cá nhảy hung hẳn đánh tới bụng của hẳn.

"Bành! " một tiếng, đàn ông bị hẳn lực mạnh đụng một cái, cả người hung hẳn té ra ngoài, liên quan bông cầu mạo cũng vén bay ra ngoài, lộ ra một tám giống như đã từng quen biết khuôn mặt tới.

Chương 25: Nói xin lỗi tiểu thuyết: Quốc tế cung ứng thương tác giả: Hai đem

"Nãi nãi ngươi con gấu đích, nguyên lai là ngươi vị ba cháu trai!" Nhìn té lăn trên đất lộ ra khuôn mặt người tới, nhất thời tức giận tăng vọt. Nguyên lai lại là ở đầu hẻm Rocinha khu dân nghèo gặp phải đám người kia dẫm một người, trong bụng không khỏi cảm khái "Cái thế giới này thật ni mã quá nhỏ!" Té lăn trên đất đích đàn ông nắm lên cây gậy trong tay hung hãn đập về phía hắn, sau đó bỏ người dậy liền hướng bãi đậu xe bên ngoài chạy đi. Nghiêng đầu tránh ra đập tới đích cây gậy, thấy đàn ông kia đã chạy mau ra bãi đậu xe, nhất thời giận dữ không dứt ~ nhất lên ném roi trên mặt đất đích cây gậy hướng về phía đàn ông kia 'Vèo' một tiếng đập tới.

"Bành ~ "

"Ai ul!"

Bắn. Đi ra cây gậy mang kinh người tiếng rít hung hãn cô ở nam tử trên đùi, đem hắn mang cả người cũng hung hãn té ở tổ cao su trên mặt đất. Sau đó đàn ông kia ôm mình nhỏ. Chân không ngừng kêu thảm lên ~

Chậm rãi đi về phía đàn ông kia, ở hắn bên người ngồi xuống. Người nói: "Ngươi vị ngậy ngậy kinh sợ, chạy đến Hi Nhĩ Đốn tới đánh người, ngươi là gan có thể thật không nhỏ?"

Bên kia bãi đậu xe nhân viên an ninh nghe được bên này động tĩnh, bảy tám người vây quanh. "Hai vị tiên sinh chuyện gì xảy ra?" Một người trong đó âu phục nam xếp hàng chúng ta hỏi.

Phương Viễn Sơn đứng lên thử trừ rằng tê tê liễu hai tiếng mới trả lời: "Mới vừa ta ở 39 lầu cùng bạn uống rượu, sau đó xuống lầu đến bãi đậu xe đem bạn đưa đi, xoay người liền bị người này đánh một gậy. Bãi đậu xe chắc có theo dõi không! Các ngươi có thể đi tra một chút, nhìn ta có không có nói láo!"

Trên đất đàn ông đến bây giờ còn ôm chân ở hét thảm ~ lấy lực lượng bây giờ của hắn toàn lực huy đi ra cây gậy, nện ở trên đùi khẳng định tốt không chịu nổi, cho dù không ngừng cũng được không đi đâu! Cho nên cũng không nói Ba Tây đích bất hòa, mà chỉ nói mình ở bãi đậu xe bị tập kích chuyện.

Cái này âu phục nam đoán chừng là Hi Nhĩ Đốn an ninh đội trưởng các loại, nghe được có khách ở quán rượu bị tập kích, nhất thời không bình tĩnh, cầm lên điện thoại vô tuyến bắt đầu hô kêu ~ không lâu lắm bên kia thang máy mở ra lục tục đi ra năm sáu người tới, vội vã đi tới.

"Xin lỗi, xin lỗi, thật sự là xin lỗi! Không nghĩ tới lại phát sinh như vậy chuyện, còn xin ngài tha thứ chúng ta việc gìn giữ an ninh đích chưa tới mức!" Dẫn đầu đi tới quản lý đại sảnh thấy là buổi chiều Đinh Hàn Mặc phụng bồi tới người tuổi trẻ, nhất thời luôn miệng nói khiêm trừ.

Nghe được quản lý nói xin lỗi Phương Viễn Sơn trong lòng lại dâng lên một cỗ ngọn lửa vô danh ~ "Ni mã, dầu gì cũng là quốc tế nổi tiếng đại tửu điểm, khách lại đang quán rượu các ngươi đích bãi đậu xe đều có thể gặp được tập kích! Cái này còn để cho người làm sao tiếp tục ở đi?"

Thấy hắn mặt âm trầm không nói lời nào, giám đốc cũng là nhưc đầu không dứt, loại chuyện này thật rất nhiều năm chưa có phát sinh qua liễu. Mặc dù hắn trong lòng phỏng đoán giá hai người lúc không có ai có cái gì xấu xa, nhưng là lời như vậy cũng khó mà nói ra miệng, hơn nữa, khách dù sao cũng là ở bọn họ quán rượu bị thương, nếu là truyền đi vậy sau này còn ai dám tới quán rượu vào ở?

Lập tức hướng về phía bên cạnh an ninh đội trưởng nói: "Vu đội trưởng, người này phiền toái các ngươi trước đưa đi phòng y tế đi! Quay đầu nhìn một chút là bối cảnh gì, chờ mình Thiên Thiên sáng nói sau."

Mấy vị nhân viên an ninh đỡ vẫn còn ở kêu rên đàn ông hướng thang máy đi tới, giám đốc lúc này nhìn Phương Viễn Sơn nói: "Thật là xin lỗi, lại phát sinh loại chuyện này. Ta mang rượu tới tiệm hướng ngài nói tiếng xin lỗi liễu!" Vừa nói lại hướng về phía Phương Viễn Sơn xá một cái.

Thấy đối phương đường đường Hi Nhĩ Đốn quán rượu giám đốc, lại hướng về phía mình cúi người chào nói xin lỗi, Phương Viễn Sơn cũng là không ngờ! Suy nghĩ một chút nói: "Thật ra thì chuyện rất đơn giản, trước kia ở Ba Tây ta cùng hắn gặp qua một lần. Lúc ấy bọn họ đoàn người đi trong hẻm đi thăm khu dân nghèo, ở trên xe vô tình gặp được sau yêu cầu ta mang bọn họ đi thăm khu dân nghèo, nhưng ta cự tuyệt."

"Hôm nay không biết hắn ở nơi nào nhìn thấy ta, lại đang bãi đậu xe mai phục ta, chuyện chính là cái bộ dáng này." Hiện ở chuyện này nhất định phải giao cho quán rượu xử lý, nếu như phát sinh tổn thương vụ án, như vậy thừa dịp còn sớm đem nguyên ủy sự tình nói rõ đối với song phương đều có chỗ tốt, cho nên hắn cũng không tị hiềm đem ngọn nguồn nói cho giám đốc nghe.

Nghe được ở Hi Nhĩ Đốn quán rượu tập kích khách như vậy kinh người nghe đích chuyện, căn nguyên lại là như vậy để cho người dở khóc dở cười,

Giám đốc một thời cũng có chút không nói, lập tức tức giận nói: "Những người này thật là mất không pháp kỷ, như vậy một món nhỏ nhỏ chuyện lại chạy

tới quán rượu tồn thương người, thật sự là thật là quá đáng."

Giám đốc phỏng đoán ở phía trước đài lấy được hấn đích thân phận tin tức, dùng một chút nói: "Phương tiên sinh, chuyện này là chúng ta quán rượu sai lầm, ta sẽ hướng hội đồng quản trị nói ra, trễ nhất trưa mai cho ngài kết quả xử lý. Không biết Phương tiên sinh thương thế yếu bất yếu khản, cần kêu thầy thuốc sao?"

Lắc đầu một cái bày tỏ mình không sao, cùng giám đốc nói lời từ biệt sau này trở về phòng khách. Đứng ở trước gương nhìn sau lưng máu ứ đọng nhất thời lại là một trận hỏa khí: "Ni mã, ra cửa bị chó cắn! Lại theo ca chơi âm, lần tới liền không vận khí tốt như vậy liễu."

Trở tay sờ sau lưng đề một cái cảm giác xương không gãy, chẳng qua là trầy ngoài da, mặc quần áo vào nằm ở giường. Thượng ngữ. Suy nghĩ chuyện buổi tối cũng là liên tục cười khổ: "Nên, không có sao để cho người được nước ~ thật tốt ở quán rượu ngủ nào có giá ra vô vọng tai ương?"

Ngủ một giấc đến lớn trời sáng, cho đến bụng cô cô kêu mới tỉnh lại. Móc điện thoại di động ra nhìn một cái, đã 10 điểm nhiều, vội vàng xoay mình thức dậy, nhanh chóng mặc quần áo rửa mặt! Lúc này chuông cửa bị nhấn, cần rằng cả đi tới mở cửa phòng, nhìn một cái Đinh Hàn Mặc đứng ở cửa "Ồ ô ~" hai tiếng tỏ ý hấn ngồi trước một hồi, sau đó vọt vào phòng rửa mặt dọn dẹp vệ sinh tới.

Tiến vào Đinh Hàn Mặc không có ngồi xuống, đứng ở phòng khách nói: "Nghe cái đó Triệu quản lý nói người tối ngày hôm qua bị người tập kích, chuyện gì xảy ra a?"

"Hả ~ chuyện này nhắc tới thật là hoang đường!" Cảm khản lông lao qua khoe miệng kem đánh răng mặt sau mấy câu nói đem nguyên ủy sự tình nói cho Đinh Hàn Mặc nghe một chút. Nghe rõ sự kiện nguyên ủy sau Đinh Hàn Mặc há to miệng, mặt đầy không tưởng tượng nói: "Liền vì chuyện này? Ta. Thảo ~ thật là không có thiên lý ~"

Một mực tư tư văn văn Đinh Hàn Mặc nghe hấn đích lời cũng liền bạo thô tục, nểng lên, : "Mấy cái này nhỏ dân lang thang thật là vô pháp vô thiên! Chuyện này người không cần phải đề ý đến giao cho ta đi xử lý. Sao phải, thế nào cũng phải cho bọn họ điểm màu sắc nhìn một chút mới biết Mã vương gia mấy con mắt!"

Phương Viễn Sơn vừa nghe liền vội vàng khuyên nhủ: "Được rồi, cái tên kia chạy thời điểm bị ta một gậy cô ở trên đùi, không gãy cũng không tốt gì. Quán rượu cũng sẽ không nhẹ tha cho chuyện này, người cũng không cần ra mặt! Nói sau ta cũng không có chuyện gì."

Giận dữ không dứt Đinh Hàn Mặc nghe hấn đích lời gật đầu một cái, bắt quá nhìn dáng dấp nhất định phải đốc thúc quán rượu phương diện cho ra một câu trả lời hợp lý! Đối với lần này Phương Viễn Sơn cũng không nói thêm cái gì, dấu sao hấn cũng là vì mình chuyện.

Hai người một trước một sau đi tới phòng khách quán rượu, cái đó Triệu quản lý phỏng đoán bởi vì cần xử lý tối hôm qua đích chuyện, đến bây giờ cũng không có ngủ. Thấy hai vị người tới vội vàng đi tới, đỏ mặt đôi mắt cười nói: "Phương tiên sinh cùng Đinh lão bản tới a! Hai vị mời theo ta tới" vừa nói xoay người hướng thang máy đi tới.

"Đi thôi!" Đinh Hàn Mặc nói một tiếng, phụng bồi hấn đi theo giám đốc vào thang máy đến mười hai lầu phòng họp lớn. Đến bên trong phòng họp đã đầy ắp ngồi đầy người, trong đó lại có mấy vị người ngoại quốc. Thấy bọn họ sau khi đi vào, một người trong đó mũi cao lam ánh mắt âu mỹ đàn bà đi tới dùng tiếng Hoa hướng về phía Phương Viễn Sơn nói: "Vị này chắc hẳn chính là Phương tiên sinh đi! Ta là quán rượu này ghé thủ lãnh vận doanh quan 'Vài lai an na. Chiêm kim tư' ."

"Đối với tối ngày hôm qua phát sinh ở chuyện của quán rượu tình, chúng ta bày tỏ vạn phần áy náy ~ còn hy vọng ngài có thể tha thứ chúng ta công tác chưa tới mức!" Vừa nói chìa tay ra cùng hấn cầm.

Thật ra thì tối ngày hôm qua ở quản lý đại sảnh cúi người chào nói xin lỗi sau này, hấn đích hỏa khí liền tiêu tán xong hết rồi! Hôm nay nếu người ta coo cũng ra tới nói xin lỗi, hấn cũng không có ý định được thế không buông tha người, : "Chuyện này cứ như vậy đi, ta cũng không có ý định truy cứu!"

"Cám ơn ngài hiểu, nhưng là giá thủy chung là chúng ta quán rượu vấn đề. Đây là chúng ta tối ngày hôm qua làm được phương án bồi thường, Phương tiên sinh nhìn một chút có hài lòng không?" Vừa nói chuyện vị này vận doanh quan "Vài lai an na. Chiêm kim tư" đưa cho hấn một phần văn bản nói rõ.

Nói rõ là lấy thuần hoa văn viết, bên trong cũng không có nói tới chuyện ra có nguyên nhân, chỉ nhằm vào quán rượu phương diện đối với việc gìn giữ an ninh đích chưa tới mức làm sâu sắc kiểm thảo ~ ngoài ra còn có mấy cái phương án bồi thường nói mình nhất dưới đáy trần liệt.

"Một, quán rượu phương diện miễn trừ dùng chân trong lúc hết thầy chi phí."

"Hai, quán rượu dành cho vip thẻ vàng đãi ngộ, sau này toàn thể giới chỉ cần có Hi Nhĩ Đồn quán rượu địa phương, cảm tiền vốn thẻ cũng hưởng thụ sáu chiết ưu đãi (chứ: Chỉ hạn tự mình sử dụng)."

"Ba, quán rượu phương diện dành cho năm chục ngàn nguyên tồn thương tiền bồi thường, duy nhất trả hết."

Thấy phía trên phương án bồi thường hấn coi như hài lòng. Mặc dù bị một ít kinh sợ, nhưng không có cụ thể tồn thương cũng coi là không hại đến đại thể. Bên trong không có nói tới người kia thương thế, chắc hẳn quán rượu phương diện cũng biết chuyện tiền nhân hậu quả, cho nên không có ở nói rõ trong nói tới.

Hơn nữa hấn lưu ý đến một điều cuối cùng bên trong dùng đến 'Tiền bồi thường' cái từ này mất, mà không phải là tiền bồi thường. Người ngoại quốc đối với hợp đồng một loại văn bản văn kiện luôn là tri thù tất giác, nếu như vậy viết, đó chính là thừa nhận chuyện này là bọn họ sai.

Đem văn kiện đưa cho chiêm kim tư, nói: "Vây cứ như vậy đi, ta không có ý kiến! ~", đến nỗi đàn ông kia hẳn cũng không hỏi nhiều, nghĩ đến quán rượu phương diện sẽ xử lý rất tốt.

Chiêm kim tư nhận lấy nói rõ, đem người bên cạnh đưa tới một cái túi giao cho hẳn nói: "Vô cùng cảm ơn Phương tiên sinh đối với chúng ta quán rượu hiểu!"

Thuận tay nhận lấy túi trả lời: "Vây cũng tốt, chuyện này đến đây chấm dứt. Vây chúng ta liền đi trước!" Vừa nói cùng vài lai an na. Chiêm kim tư lần nữa nắm lấy tay, sau đó lúi Đĩnh Hàn Mặc ra phòng họp.

"Người ngược lại là tốt phát biểu! Mấy chục ngàn đồng tiền, một tấm phá thẻ liền đem chuyện giải quyết, bọn họ quán rượu lúc này phỏng đoán nhạc phôi!" Ra phòng họp Đĩnh Hàn Mặc còn đang là hẳn đơn giản như vậy liền đem chuyện kết, cảm thấy giận dữ bất bình!

Phương Viễn Sơn cười cười nói: "Thật ra thì ta lại không ở trong nước phát triển, cũng không sợ sau chuyện này đích trả thù. Sở dĩ như vậy đơn giản liền chấm dứt, thật sự là ta người này tương đối sợ phiền toái. Nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện! Nói sau ta cũng không ăn cái gì giảm nhiều a!"

Đĩnh Hàn Mặc nghe được hẳn đích trả lời, lắc đầu một cái. Phương Viễn Sơn bị hẳn đích biểu tình một chút bị buồn cười, "Hắc, ta nói đĩnh Đại lão bản, không nghĩ tới người còn thật hiểu chiến mà, thật không nhìn ra a!"

Nghe hẳn đích lời, Đĩnh Hàn Mặc cũng là ha ha cười to ~ hai người kẻ vai sát cánh đi xuống lầu. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 26: quá có thể uống liêu

Ở Hi Nhĩ Đồn ở hai ngày, trung gian chạy đến bờ sông kế cận cho mướn vị nhỏ xưởng, nghiệp chủ lúc ấy thấy hẳn tới cho mướn xưởng thật là mừng rỡ khôn kể xiết. Chỗ ngồi này xưởng là thời kỳ đầu tự xây hăng phòng, không có trải qua hệ thống hoạch định, lại phòng hình cách cục quá nhỏ, không thích ứng được tốc độ cao phát triển kỹ nghệ yêu cầu, vẫn luôn là không người hỏi han. Mặc dù giấy chứng nhận sau đó phê xuống, nhưng là nhưng không thể dùng để buồn bán mở mang, hơn nữa khu vực cũng tương đối vắng vẻ. Chỗ ngồi này xưởng bây giờ cũng sắp thành tâm bệnh của hẳn liễu, thấy Phương Viễn Sơn tới cho mướn vậy thì thật là khách khí không được, lập tức vỗ ngực nói: "Người chỉ để ý tiền mướn phòng, khác hết thầy thủ tục toàn ta tới!" Gây ra Phương Viễn Sơn luôn miệng nói: "Nông người thật là quá tốt!"

Thứ ba ngày sáng sớm Phương Viễn Sơn thật sớm bò dậy, gọi xe chạy thẳng tới bờ sông đích xưởng. Chỗ ngồi này xưởng bởi vì vị trí địa lý hẻo lánh, nghiệp chủ cũng không có thật tốt xử lý tỏ ra vô cùng hoang phế. Xi măng tường da đều có khối lớn rụng, hơn nữa cỏ dại mọc um tùm

Bất quá những thứ này đều không phải là hẳn để ý địa phương, hẳn hài lòng nhất địa phương chính là chỗ ngồi này xưởng đủ hẻo lánh, hơn nữa cách bờ sông đích khoảng cách thẳng tắp không vượt qua 500 thước, đây quả thực là vì hẳn đặc biệt chuẩn bị 'Thiên nhiên lương cảng' !

Đến xưởng bên ngoài đã trả tiền sau khi xuống xe, đi tới cửa móc ra chìa khóa mở ra mới mua Thiết tướng quân.'Uông uông uông ~' một trận chó nhỏ nài thanh nãi khí tiếng kêu truyền tới, đội nhìn thấy Phương Viễn Sơn chủ nhân này sau, vội vàng từ cửa lớn ô cạnh chạy tới, cắn ống quần của hẳn rải vui mừng ~

"Ai u ~ hoa hoa, hôm nay chưa cho người mang thức ăn, thật sự là đáng chết! Đợi một hồi cùng ta một khối đi ăn bữa tiệc lớn."

Đem chó nhỏ ôm vào trong ngực, một tay dùng sức hướng bên cạnh kéo trượt tua cửa sắt lớn. Cửa bởi vì thời gian dài không cố gắng lên phát ra một trận 'Kéo kẹt ~ kéo kẹt' thanh, nhưng rốt cuộc không chống nổi hẳn đích khí lực bị kéo ra. Lúc này một cổ nồng đậm mùi mốc kẹt Môn Đầu thượng rơi xuống bụi bặm một cổ nảo đi hẳn trong lỗ mũi chui ~

Vỗ một cái đầu vai bụi bặm bước vào, thấy trống trải trong xưởng khắp nơi tán lạc bữa bọn phế cự vật phẩm, không khỏi nhủ mảy một cái, : "Xem ra phải tìm một người xử lý một chút a! Ngoài ra còn phải tìm người nhìn xưởng, ăn, cứ làm như vậy!"

Ở cửa tìm sạch sẽ đích địa phương đem dụng cụ từ không gian lấy ra, lấy điện thoại di động ra bắt đầu cho Đĩnh Hàn Mặc gọi điện thoại: "A lô ! Đĩnh lão bản sao, dụng cụ đã đến, người nhìn là làm sao làm đích? Tốt, ta biết!"

Cho Đĩnh Hàn Mặc gọi điện thoại cũng là không kiếm được mà thôi, bây giờ hẳn cùng giá cái gì Trần Lương Kiệt đích ngay cả mặt mũi cũng chưa từng thấy, song phương căn bản không cái gì tin nhiệm cơ sở! Hơn nữa không có người tin căn cho hẳn giao hàng, điều này sẽ đưa đến chuyện gì đều phải chính hẳn thân lực thân vi: "Xem ra là thời điểm tìm mấy người liêu!"

Đề điện thoại xuống đem địa chỉ phát tới, đợi ước chừng một giờ hán môn bên ngoài vang lên xe hơi thanh âm, một chiếc bị tạt ngay đầu mở ra đi vào, phía sau xe còn đi theo hai chiếc màu đen xe nhỏ.

Đình Hàn Mặc dẫn đầu từ trung gian đích trong xe đi ra, xa xa cười nói: "Tiểu tử ngươi từ đâu tìm như vậy một gian phá nhà, chúng ta ở trên đường hỏi tốt bao nhiêu nhân tài tìm tới!"

"Ha ha ~ ta đây chính là xuống công phu, nếu không phải nhà quá phá ta cũng muốn mua lại!" Đi lên phía trước cho hắn một con gấu ôm, kéo hắn đạo.

"Nha ~ cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là 'Chúng ý' tinh vì chế tạo công ty hữu hạn Trần lão bản!" Đình Hàn Mặc chỉ sau lưng một vị 60 tới tuổi người mặc âu phục lão đầu nói.

Vị này Trần lão bản đi tới trước nắm Phương Viễn Sơn đích tay cười nói: "A nha, Phương lão đệ thật là còn trẻ có triển vọng a, vì tại hạ giúp lớn như vậy bận bịu, thật sự là rất cảm tạ." Vừa nói hai tay lại dùng sức cầm.

"Ách. . . Hay là may mà Trần lão bản cho tại hạ cơ hội này a, bằng không ta đó là có thể lực cũng không chỗ khiến cho a!" Bị vị này Trần lão bản nắm tay Phương Viễn Sơn ứng phó mấy câu lời xã giao sau, nói: "Đồ đang ở bên trong, chúng ta trước hay là nhìn một chút hàng đi!"

Vị này Trần lão bản cũng là một người tinh, nhìn ra hắn không thiện những tình cảnh này lời cũng nói theo: "Vậy cũng tốt!", nói xong cũng đi theo hắn đi về phía trong xưởng mật. Thấy ba vị rưng rưng cỗ chính tề bày ở cửa đích trên đất,

Đối với nhân viên đi theo phân phó một câu, một người đàn ông trung niên đi về phía túi đựng hoàn hảo rưng rưng.

Thận trọng đem bên ngoài túi đựng tháo bỏ, nhận lấy người bên cạnh đưa tới súng lục khoan thủng mới tháo ra nổi lên đỉnh ốc. Chờ nắp mở ra sau này thấy bên trong hoàn hảo không tổn hao gì, ngay cả màng giấy đều không yết đi dụng cụ, đoàn người cũng không che giấu được trên mặt ngạc nhiên mừng rỡ! Đặc biệt là Trần Lương Kiệt, thấy túi đựng hoàn hảo dụng cụ, nụ cười trên mặt liền không dừng lại.

Trần lão bản chà xát tay cười nói: "A nha, thật sự là không biết nên làm sao cảm tạ tiểu huynh đệ liễu ~ "

Bên cạnh Đình Hàn Mặc nghe cũng a a cười lên: "Vậy còn không đơn giản, đem tiền chuyên chờ cho đủ, ngươi chính là một câu cảm tạ không nói hắn cũng sẽ cao hứng vô cùng."

"Đúng đúng đúng ~ hán mực ngươi nói đúng!", không có phân phó người ngoài mình đi trở lại trong xe cầm ra một vị cặp tạt tới, đi tới Phương Viễn Sơn trước mặt nói: "Tiểu huynh đệ, nơi này là ngươi tiền chuyên chờ, ngươi lấy trước tốt. Chúng ta bây giờ trước đi ăn cơm đi, hôm nay lão ca mời khách, ngươi cùng hán mực nhất định phải thưởng quang a!"

Nhìn một cái Đình Hàn Mặc, thấy hắn gật đầu một cái, Phương Viễn Sơn cũng cười nói: "Vậy cũng tốt! Hôm nay liền quấy rầy Trần lão bản liễu."

Bên kia người đã bắt đầu trang xa liễu, Phương Viễn Sơn mấy người ngồi về trong xe, thấy hắn ôm một cái chó nhỏ, Đình Hàn Mặc ngạc nhiên nói: "Ngươi lấy ở đâu ra chó nhỏ a, còn trông cậy vào nó hộ viện trông nhà sao?"

"Hắc hắc ~ ven đường nhặt, ngày lạnh như vậy nếu là ta không ôm trở lại, có thể liền chết công." Sờ hoa hoa sống lưng, Phương Viễn Sơn cũng là một trận đau lòng.

"Tiểu tử ngươi lúc nào như vậy có thiện tâm liễu? Được rồi, ta hỏi ngươi chuyện này a!"

Thấy Đình Hàn Mặc mặt đầy củ kết đáng vẽ, không khỏi dừng lại trong tay động tác hỏi: "Thế nào? Có chuyện gì liền nói xong rồi, có thể giúp ta nhất định giúp."

Đình Hàn Mặc cùng cái này 'Chúng ý' Trần lão bản phỏng đoán rất quen thuộc, lập tức cũng không có giấu giếm nói: "Gần đây bị kim dung gió bão ảnh hưởng, quốc nội châu báu nghề cũng bị rất lớn đánh vào! Bây giờ trên căn bản là trăm nghề tiêu điều, đặc biệt là xa xỉ phẩm phương diện."

"Ta châu báu công ty mặc dù bây giờ có bạn chống, nhưng là những thứ kia hồ một tí mấy triệu đồ lượng tiêu thụ cũng là đại diệt, mà những thứ kia thấp châu báu ta căn bản không có giao thiệp với, điều này sẽ đưa đến ta công ty bây giờ nguồn hàng hóa xuất hiện rất lớn lỗ hồng."

Nghe Đình Hàn Mặc đích giải thích, Phương Viễn Sơn cũng là lớn một chút đầu. Đừng bảo là hắn, ngay cả Ba Tây đích những đại lão kia gần đây cũng là yên tĩnh không ít. "Khai ý vào cần người chứ? Muốn vũ khí chứ? Những thứ này đều dễ nói! Mấu chốt người nếu là bị thương, chết kia tiêu phí lớn hơn, tiền chữa bệnh, tiền chôn cất, tiền tử cộ thêm hạ đứt lót những thứ này đều phải tiền a!"

Cho nên nghe hắn đích lời, Phương Viễn Sơn cũng biết hắn đích ý. Đình Hàn Mặc phỏng đoán bây giờ thiếu Ba Tây đá quý thiếu lợi hại, bất quá hắn còn là giả vờ không biết đích đáng vẽ nói: "Ta lần trước bán cho ngươi những thứ kia đá quý đâu, cũng bán sạch?"

"Ngươi mang tới những thứ kia đá quý không đợi lên nét tiệm, lúc không có ai liền bị phân cạn sạch. Ta bây giờ bị các nàng ồn ào sào nhức đầu, Thiên Thiên gọi điện thoại tới hỏi đá quý chuyện. Bây giờ ngươi vừa vặn trở lại, cho ta tin chính xác, lúc nào có thể tới hàng?"

Đình Hàn Mặc ngay cả như vậy buôn bán riêng tư đều nói cho mình nghe, chắc là thật thiếu hàng thiếu nghiêm trọng. Mấu chốt là hắn bán cho hắn đích đá quý tiện nghi a, ngay cả giá cả bình thường đích một nửa cũng chưa tới, ai có thể lấy cái giá tiền này bắt được hàng?

Mặc dù Ba Tây đá quý những năm gần đây không lo khai thác quang, thế nhưng chút cực phẩm đá quý đều là vô cùng cất giữ giá trị, coi như lấy bây giờ

Ba Tây mỗi ngày lượng khai thác cũng không nhất định lúc nào cũng có thể thấy. Cho nên bây giờ Đinh Hàn Mặc hãy cùng Miêu nhi ngồi đợi thịt sống vậy kẻ cặn hần không thả.

"Ừ ! Ta mấy ngày nay cũng phải trở về trong hện, người hàng vị tở đơn cho ta, như quả không có gì bắt ngờ xảy ra hạ vị lễ bái là có thể đến hàng."

Bên này mới vừa nói tốt, bên kia hàng cũng trang bị xe. Tài xế tới xin phép sau này đoàn người lái xe trở về thành phố. Ở nửa đường đoàn người liền phân lái tới, xe lớn phỏng đoán đem dụng cụ vận trở về công ty, mà xe nhỏ tài xế trực tiếp đi Hi Nhĩ Đồn quán rượu phương hướng lái đi.

Đến quán rượu tất nhiên một phen bữa tiệc linh đình, cho tới bây giờ không một lần uống qua như vậy nhiều rượu trắng đích hần, bị Trần Lương Kiệt cùng Đinh Hàn Mặc hai vị cửa hàng tổng hợp cáo già rót say như chết! Bị người phục vụ đỡ trở lại phòng khách sau lại là một trận nôn mửa, ăn kia ít đồ toàn bộ ỏi quang sau này mới tính dễ chịu một chút.

Thứ hai ngày tỉnh hồn lại Phương Viễn Sơn đỡ đầu lại là một trận nhe răng toét miệng ~ từ buổi sáng mười điểm ăn uống khi đến ngo ba. Điểm nhiều, bữa com này mới tính kết thúc. Trở lại gục nhưc đầu ngủ, cho tới bây giờ mới thanh tỉnh lại. Nhìn trên sàn nhà nôn mửa uế tích, không kiếm được lại là một trận buồn ỏi.

Thấy trên ghế sa lon để cặp táp, ngồi dậy đi tới. Ngày hôm qua làm phiền Đinh Hàn Mặc đích mặt mũi hần chưa mở tới thăm, bắt quá nếu hần đã từng bảo đảm sẽ không thấp hơn 100 vạn số tiền, kia nghĩ đến sẽ không có vấn đề gì.

Kéo ra cặp táp giầy khóa kéo, thấy bên trong bày ra trừ phải một xấp xấp tản ra dầu mực mùi thơm tiền giấy, nhất thời gà đồng không dứt. Cầm ra một xấp mới tinh nước Hoa tiền đặt ở chóp mũi ngửi một cái: "Hắc ~ chính là cái mùi này "

Đem cái rượu trực tiếp lật ngả xuống giường, một xấp xấp đếm: "123456. . . .",

"Ừ ? Cái này lão Trần còn thật ý tứ mà!" Trong rượu tiền số lượng xa xa vượt qua ban đầu Đinh Hàn Mặc bảo đảm số tiền, "200 vạn" đây chính là ngày hôm qua uống càng về sau cùng hần xưng huynh gọi đệ Trần lão đầu cho đất tiền chuyên chờ.

Đếm hai lần sau Phương Viễn Sơn không thừa nhận cũng không được, cái này lão Trần quả thực quá hần sao để ý! Mặt mũi lý tử tiền giấy cho hết hần, như vậy quả thực người sau này thật vẫn không dễ tìm.

Chiều hôm qua không cặn vì lúc này đích chuyện thật tốt cảm tạ hần một phen, càng là vì Berlin đích chuyện lần nữa nói xin lỗi, cùng hần hợp với làm ba ly lớn, bây giờ nghĩ lại cũng sợ không thôi, "Cái này lão Trần cái gì cũng tốt, chính là quá ni mã có thể uống liêu!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: chiêu binh mãi mã

Sau khi rửa mặt xuống lầu ăn vị sớm một chút, trở lại trong phòng mở máy vi tính ra bắt đầu lục soát người lân cận lực tài nguyên công ty. Tìm nhà địa điểm đang ở phụ cận đích công ty, ở trong điện thoại câu thông sau liền đón xe chạy tới.

Trên đường tìm nhà ngân hàng đem tiền cho tồn đến quốc nội tám thẻ kia thượng! Lúc ấy thấy hần xách hai triệu đích tiền mặt tới, cho hần làm nghiệp vụ em gái nhỏ mặt lộ vẻ hoa đào hỏi hần tiền cư nơi nào, có thể hôn phối hay không? Không trách bây giờ người thường nói: "Đàn ông phải có tiền, với ai đều có duyên ~ "

Đến công ty giới thiệu lẫn nhau một chút, ngay tại nghiệp vụ quản lý dưới sự đề cử, lấy mỗi tháng 4000 nguyên tiền lương tìm vị địa phương về hưu công nhân tiền hồng đồn. Vị này giám đốc gọi là 'Tiền thúc ' người trung niên, nhà ngụ ở bờ sông, cách hần mướn xưởng kế cận không xa. 50 tới tuổi Tiền thúc bởi vì ở sản xuất làm việc chính giữa không cần thận yết bị thương chân, ở công ty thường một chút ngoài ý muốn tiền bồi thường sau thật sớm bệnh nghỉ ở nhà liêu.

Vị này chạy tới Tiền thúc, nghe được hần lấy cao như vậy tiền lương bổ nhiệm hần, chẳng qua là nhìn một chút xưởng không khỏi mừng rỡ khôn kể xiết, vội vàng hướng về phía hần nói: "Ông chủ người yên tâm ~ chỉ cần ta còn ở trong xưởng, liền tuyệt sẽ không ít đi một kiểu đồ." Chánh sở vị bụng người chén com bị người quản, vị này Tiền thúc đích nhân vật chuyển đổi vẫn tương đối mau.

Lần đầu tiên chân chính bị người gọi là ông chủ Phương Viễn Sơn, cả người trên dưới 360 cá mao lỗ cũng thắm ra một người tên là 'Thoải mái' chữ. Nhất thời mặt mày hớn hở nói: "A nha, cái gì ông chủ a ~ chẳng qua là làm chút nho nhỏ mua bán làm ăn, kia gọi là ông chủ a!" Nhưng là trong lời nói 'Khiêm tốn' vị, ngay cả chỗ ngồi những thứ kia mới vừa tham gia công tác đích em gái nhỏ nghe cũng trực đánh rùng mình ~

Lão Tiền cũng là một người tinh, nhìn một cái ông chủ khỏe giá miệng, vội vàng sống lưng thẳng tắp nói: "Không biết ông chủ xưởng ở nơi nào, chúng ta bây giờ đi hay là thế nào?"

Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Không gấp! Xưởng bởi vì lâu năm không sửa sang, còn phải 捋 sức lập tức." Quay đầu vừa hướng giám đốc nói: "Các người nơi này có bảo khiết nhân viên sao? Ta kia xưởng cần người dọn dẹp một chút. Những lời khác chính là tìm một kế toán viên, ân ~ điều này rất trọng yếu, các người nếu là có liền một khối để cho ta nhìn một chút, tiết kiệm ta nửa đi tìm!"

Bên cạnh lão Tiền vừa nghe ông chủ còn cần tài sẽ vội vàng nói: "Ông chủ a, cái đó có thể hay không cùng người nói chuyện này a?"

"Thế nào?" Thấy tiền hoàng dồn mặt đầy ngưng ngưng đáng vẻ, vung tay lên tao. Tinh nói: "Không có sao, cứ việc nói!" Bộ dáng kia khí phách thật là có điểm ông chủ đáng điệu.

"Nhà ta cháu gái là xuống biển thành phố tài kinh đại tốt nghiệp, học chính là kế toán viên chuyên nghiệp. Không biết ông chủ có thể hay không để cho nàng thử một chút?"

Bên cạnh giám đốc cùng vị này Tiền thúc phồng đoán thật sự là người quen, ngay cả ngay mặt đào chân tường loại chuyện này cũng không có nói gì, chẳng qua là đứng ở bên cạnh chờ hấn đích quyết định.

"Nga? Là mà! Vậy liền đem nàng kêu đến a, ta nơi này cũng đúng lúc thiếu người, cũng tiết kiệm cho giám đốc thêm phiền toái! ~" hấn nơi này đang muốn tìm tài sẽ đâu, vừa nghe tiền hoàng dồn đích cháu gái chính là tài kinh đại tốt nghiệp, đây thật là ngủ gật có người đưa gỏi quá được bắt quá liễu.

Tiền hoàng dồn đi đến bên cạnh cho hấn cháu gái gọi điện thoại, ở trong điện thoại luôn miệng bảo đảm: "Tiền lương cao, đãi ngộ tốt, ông chủ còn trẻ nhiều tiền. . ." Còn kếm chưa cho nàng giới thiệu đối tượng. Bất quá có một chút hấn không cùng hấn cháu gái nói, đó chính là trong xưởng trước mắt mới ngưng liền bọn họ hai chú cháu. . .

Phương Viễn Sơn lúc này trong lòng cũng có chút do dự, "Người ta đường đường xuống biển thành phố tài kinh đại tốt nghiệp cao tài sinh, có thể hay không vừa ý mình nhà máy chứ ?" Thật ra thì hấn đích bốn ý chẳng qua là tìm một tài sẽ phát phát tiền lương cái gì. Trước mắt ngay cả công ty cơ cấu đều không thiết lập đâu, ở đâu ra nghiệp vụ chứ ?"Tùy tiện đi! Yêu có tới hay không, dù sao ta lại không thiếu người!"

Nghĩ tới đây liền đi tới bên cạnh nhìn lên giám đốc cho hấn giới thiệu bảo khiết nhân viên tài liệu, giám đốc cũng ở một bên giải thích đến: "Mấy vị này bảo khiết viên đều là cùng công ty chúng ta ký hợp đồng, ngại có thể yên tâm mời. Ngoài ra mấy vị này nhân viên không biết Phương lão bản có cần hay không?"

Nhìn giám đốc đưa tới tài liệu hoàn toàn chính là theo như sáng lập công ty đề cử, một thời cũng có chút không nắm được chú ý. Hấn tới nơi này thật ra thì liền muốn tìm một nhìn nhà xưởng, khác tạm thời cũng không cần.

Bất quá nếu giám đốc đề cử, hấn cũng tùy tiện nhìn một chút.

Người bên trong này viên tài liệu phần lớn đều là người tốt nghiệp khóa này, hơn nữa phần lớn đều là bản khoa tốt nghiệp, trong đó lại có một vị hải quy tiền sĩ. . ."Ni mã! ~ hải quy lúc nào trở nên không đáng giá như vậy, ngay cả như vậy không lên được thai diện tài nguyên nhân lực công ty đều có bọn họ lý lịch đơn?" Thấy bên trong lại có một vị 'Hải quy', Phương Viễn Sơn nhất thời không bình tĩnh.

Thật ra thì cũng là hấn muốn xóa, người ta giám đốc thấy hấn mời một người giữ cửa cũng cho 4000 đích lương tháng, giống như vậy ưu chất khách hàng lớn còn không phải lập tức gián tốt nhất cho hấn nhìn? Đáng tiếc hấn không biết a ~ hấn bây giờ đầu óc tiền vào ngõ cụt, một cái thanh âm không ngừng nói cho hấn: "Trộn tròn mắt đi! Nhìn một chút, nhìn một chút, một vị trường học nổi tiếng tốt nghiệp hải quy tiền sĩ sắp ở người tay làm việc liễu, mà người nhưng ở nước ngoài đọc cái gì chó má nghiên cứu sinh, oa ha ha. . ."

Thu hồi trong lòng khiếp sợ, miệng nói: "Tài liệu ta xem qua, kia ba vị người tốt nghiệp khóa này người quay đầu thông báo bọn họ một chút, buổi chiều đến ta trong xưởng đi một khối khảo hạch. Nếu như không muốn đi cũng có thể, người tìm một người khác điền vào một chút."

Lúc này cửa kiếng bị người từ bên ngoài đẩy ra tới, đi vào một vị hai mươi tới tuổi cả người trắng cô gái. Thấy tiền hoàng trí đi sau đi tới khôn khéo kêu một tiếng: "Chú Hai!"

Thấy vị này mắt ngọc mảy ngài đích cô gái chính là tiền hoàng dồn đích cháu gái, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng không khỏi thầm khen thanh: "Dáng dấp thật xinh đẹp!", tiền hoàng dồn lúc này kéo cháu gái cánh tay đi tới hấn bên cạnh nói: "Đây chính là cháu gái ta, tiền đứng díp đứng díp, năm nay mới từ tài kinh đại tốt nghiệp. Không biết ông chủ có thể hay không để ý?"

"Ách. . . Cái gì gọi là ta có thể không thể nhìn thượng?" Bị hấn nói sưng sốt một chút Phương Viễn Sơn, phục hồi tinh thần lại hướng về phía vị này buộc tóc đuôi ngựa biện đích cô bé nói: "Vị cô nương này người khỏe! Mới vừa rồi người chú có thể ở trong điện thoại không cùng người nói rõ, ta cái này nhà máy đâu thật ra thì còn chưa tính là công ty, muốn coi là cũng chỉ có thể coi như là một lớn một chút kho hàng."

"Hơn nữa ở sau này một đoạn trong cuộc sống phỏng đoán cũng sẽ không có nghiệp vụ gì, hắc! Nói cho cùng ta thật ra thì chính là muốn tìm một người tới phát phát tiền lương, không nghĩ tới chuẩn bị chuẩn bị đi công ty phương hướng phát triển." Cùng cô gái giải thích một sẽ phát hiện có chút không nói được, dứt khoát hấn cũng nói thật đích đạo.

"Người nếu là không nguyện ý tới cũng không có sao, ghê gớm sau này ta định kỳ cho bọn họ phát ra tiền lương tốt lắm!"

Tiền đứng díp đứng díp hi hi cười nói: "Ta tại sao sẽ không muốn ý đâu, ta quá nguyện ý! Mỗi một tháng liền phát phát tiền lương, khác không cần làm gì

chuyện, loại này chuyện tốt tới chỗ nào tìm a?" Vừa nói không khỏi a a cười lên.

"Ách ~ cũng vậy, ta cái này nhà máy đâu. . . Hoàn cảnh không tốt lắm, khu vực cũng có chút lệch. Sau này người nếu là có gì tốt chỗ đi mặc dù cùng ta nói, ta tuyệt sẽ không ngăn trở." Lại đem tiền lương cùng cô bé này nói một chút, nghe được mỗi tháng 5000 đích tiền lương, tiền đúng dịp đúng dịp nhỏ. Trên mặt tràn đầy hưng phấn đỏ lên.

Cho nàng khai năm ngàn đích tiền lương, hẳn cũng là muốn liễu một hồi mới quyết định. Chú của nàng tiền hoàng đồn đầu sao đi đứng không linh lợi, sau này nhà xưởng bảo vệ phần lớn đều phải dựa vào nàng. Nói không chừng sau này nhân viên quản lý đều phải nàng ra một phần lực đâu!

Đem chi phí cùng giám đốc kết thanh, Phương Viễn Sơn gọi xe mang tiền hoàng đồn hai chú cháu đi liễu bờ sông đích xưởng. Xuống xe sau này thấy chỗ làm việc hư như vậy lạn, bị năm ngàn lương tháng kích thích đến tiền đúng dịp đúng dịp, lúc này cũng khó che trên mặt biểu tình thất vọng.

Mang hai người đi vào chưa đóng cửa đích xưởng, nhìn bên trong cỏ hoang mọc um tùm, khô bại đích lá cây theo gió phiêu tán ~ đi theo ở sau lưng tiền đúng dịp đúng dịp cũng hoài nghi mình quyết định là không phải là sai?

Quay đầu chuẩn bị giới thiệu một phen sau này tình cảnh Phương Viễn Sơn, thấy nàng sắc mặt cũng đoán được nàng ý nghĩ trong lòng, cười ha hả nói: "Có phải hay không bị đã kích! Cảm thấy mình một thời có chút xung động? Không có sao, ta hiểu người ý tưởng. Ta nói cho người, đây chẳng qua là người bây giờ thấy được, một tháng sau này nơi này khẳng định đại biến dạng. Chúng ta có muốn hay không đánh cược?"

Nghe được bảo đảm của hắn, tiền đúng dịp đúng dịp cũng ngẩng đầu lên mắt mấp mí nói: "Ông chủ người là nói thật sao?"

"Hắc! Tiểu nha đầu người phim còn dám hoài nghi ông chủ ta lời, hôm nay không đem người rung động, sau này người còn không phải ngất trời?" Lập tức nghiêm mặt nói: "Cái này xưởng chẳng qua là tạm thời cho mượn đích, ta còn không có quyết định tốt có mua hay không xuống. Biết ông chủ người ta cái gì nhiều nhất sao?" Dừng một chút, thấy cô gái xinh xắn đáng yêu trên mặt tràn đầy nghi ngờ, cao giọng nói: "Ông chủ người ta khác không nhiều, chính là nhiều tiền! ! !"

"A! ~" bị hắn nghĩa chính từ nghiêm lời nói chấn trụ đích trên mặt cô gái tràn đầy biểu tình kinh ngạc, nói theo: "Thật a?"

"U a ~ tiểu nha đầu người phim, đối với ông chủ ta thực lực còn thật hoài nghi mà!" Phương Viễn Sơn móc ra một tấm thẻ tới ở tiền đúng dịp đúng dịp trước mặt quơ quơ nói: "Biết bên trong bao nhiêu tiền mà? 200 vạn ~!"

Tiền đúng dịp đúng dịp bị hắn tao bao đáng vẻ làm cho tức cười, hì hì nói: "Ông chủ người đáng vẻ tốt khô hài a! Cho ta cảm giác trong thẻ không phải 200 vạn. "

Phương Viễn Sơn nghi ngờ tiếp một câu nói: "Vậy người cảm giác bao nhiêu tiền?"

"Hai chục triệu! ~" nói xong cô gái cười ha hả, về sau lại là cười khom người xuống. Như trời ngỗng vậy bạch. Tích đích cần cở lộ ra, lời lôm thích thú sau lưng cho dù ở trường khoản vũ nhưng phục đích bọc hạ cũng không che giấu được, đứng ở nàng trước mặt Phương Viễn Sơn bị nàng đáng yêu một mặt cũng cho lây ~

Tiền hoàng đồn lúc này vỗ một cái nàng sau lưng, khiển trách: "Người nha đầu này, cả ngày lẫn đêm không lớn không nhỏ, cùng ông chủ nói thể nào đâu!" Đi theo đối với Phương Viễn Sơn nói: "Ông chủ người đừng để ý a, nha đầu này từ nhỏ bị nuông chiều hư. Bây giờ cũng tốt nghiệp đại học cũng không có chánh hành."

"Không có sao!" Khoát tay một cái Phương Viễn Sơn mới nghiêm mặt nói: "Tốt lắm, xưởng các người cũng nhìn, thật ra thì chính là một cái giá, cái gì cũng không có. Nhưng là đây cũng là các người kế tiếp công việc, ta lập tức phải xuất ngoại, không thời giờ gì ở chỗ này. Các người hai chú cháu liền phụ trách giúp ta đem xưởng thu thập xong."

"Điện nước ta xem qua đường dây cũng thông, quay đầu đi giao tiền khai thông liền tốt. Bên trong hoàn cảnh ngày mai hẳn thì có bảo khiết nhân viên qua tới thu thập liễu. Đến nỗi bên ngoài tường quét vôi, còn có mặt đất sửa sang lại, chuyện này liền giao cho lão Tiền người, người phụ trách tìm người tới sửa chữa."

Tiền hoàng đồn gật gật đầu nói: "Ông chủ người yên tâm, gần đây kinh tế không khởi sắc, không có chuyện làm đích người rất nhiều. Ta giữ được làm thỏa đáng cho ngài, hơn nữa giá cả khẳng định là thấp nhất."

"Không cần, không cần! Người cho ta tìm chánh quy đội xây cất tới, tiền không là vấn đề, nhưng chuyện nhất định cho ta làm xong." Đây nếu là cho hắn tìm tới chút 'Hai cây đao', không làm được sau này còn phải lần nữa tìm người tới.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: thế giới kỳ hoa nhất trường học

Cái này xưởng nói nhỏ không nhỏ, nói lớn cũng lớn không đi nơi nào. Phòng gác cửa, đông nam gác một gian phối hợp điện phòng cộng thêm hai gian 500 bằng phẳng xi măng phòng, vậy kỹ nghệ xưởng nên có thứ đều có, bất quá nhưng là không theo kịp nhanh chóng phát triển kỹ nghệ xưởng yêu cầu. Nhưng là hắn cũng không quan tâm, vốn là không có ý định dùng để làm sản xuất, chỉ là dùng để chất đồng vật phẩm mà thôi. Bất quá coi như hải lòng chính là cây cối không cần nữa đi thực, bên trong cao lớn hồng phong cây có thể xây ra dài có chút năm đầu, cho dù ở như vậy khí trời rét lạnh trong cũng là chi phần là tốt, như lò như lửa.

Thấy lão Tiền gật đầu một cái tỏ ý biết sau, quay đầu nhìn một chút tiền đúng dịp đúng dịp: "Ngoài ra chính là nhà sửa sang vấn đề, các người quay đầu cần muốn làm việc ở đây, cái này sửa sang vấn đề liền giao cho đúng dịp đúng dịp người! Làm sao đừng sửa, tài liệu, nhân công đều do người phụ trách, ta liền bất kể."

"A, giao cho ta?" Tiền đúng dịp đúng dịp vừa nghe chuyện sửa sang giao cho nàng, nhất thời nói rộng ra anh đào nhỏ. Miệng

"A cái gì a! Ông chủ ta phân phó phải vô điều kiện thi hành, bất quá quay đầu có thể để cho lão Tiền giúp người tham khảo một chút." Nhìn nàng một bộ bất đắc dĩ đáng vẻ, nhất thời lấy ra ông chủ đáng điệu phân phó nói.

Tiền đúng dịp đúng dịp ngẫm thừa nhận sau này cũng nghiêm túc nói: "Ông chủ, ta có một cái đề nghị không biết có nên hay không nói?"

"Nga? Có ý kiến gì người cứ việc nói."

"Ông chủ, cái này khu vực mặc dù sau này có thể sẽ phát triển, nhưng là trước mắt mà nói trong vòng ba năm rưỡi khẳng định hoạch định không tới nơi này. Người bây giờ nếu là bỏ ra số tiền lớn giúp hắn làm xong, sau này nếu là hợp đồng đến kỳ người không phải thua thiệt lớn?"

Nghe được nàng nói lên vấn đề, Phương Viễn Sơn một thời cũng không có biện pháp gì hay: "Vậy người cảm thấy phải làm gì đây?"

Mấy người lúc này đi tới trong phòng gác cửa, tiền đúng dịp đúng dịp lấy tay chà xát bị gió rét thổi đỏ bừng nhỏ. Mặt: "Ông chủ, ta phải nói dứt khoát liền mua lại tính, dù sao ngài cũng không thiếu tiền. Hơn nữa nơi này sau này khẳng định cũng sẽ tăng giá trị đích."

Nhìn một cái hắn đích sắc mặt sau vừa tiếp tục nói: "Bây giờ toàn cầu kim dung gió bão đốt các hành các nghiệp đều không khởi sắc, cái này nhà xưởng chủ nhân phỏng đoán cũng không tốt gì. Chỉ cần hắn chứng khoán!"

"Hơn nữa, nơi này khu vực như vậy hẻo lánh, nhà cũng là rách rưới, nếu như nghiệp chủ muốn ra tay rồi, khẳng định cũng phải sửa chữa một phen, cái này thì lại được đi vào trong bỏ tiền ra. Ông chủ người nếu như lúc này cùng hắn nói lên mua lại, chắc hẳn sẽ không cự tuyệt."

Nhìn nàng phân tích có lý có chứng cứ, rõ ràng mạch lạc, Phương Viễn Sơn không kiềm được nhìn với cặp mắt khác xưa, không nhịn được nhìn nàng chăm chăm liếc đứng lên.

"A ~ ông chủ người nhìn chăm chăm ta nhìn cái gì a! Chẳng lẽ ta nói sai rồi?" Bị hắn nhìn ngượng ngùng tiền đúng dịp đúng dịp, vốn là bị đông cứng mặt đỏ bừng lại là đỏ đến bên tai.

"Nga ~ không có gì. Người nói tốt vô cùng ~ ân, kia chuyện này liền giao cho người đi làm liền. Nếu như làm tốt ông chủ ta thật to thưởng!" Tình hồn lại Phương Viễn Sơn không thừa nhận cũng không được, đại học danh tiếng rốt cuộc là đại học danh tiếng, ánh mắt kiến thức chính là so với người bình thường tốt.

Bây giờ kim dung gió bão cuốn toàn cầu, thật là nhiều người cầu ông nội cáo bà nội bán đồ bán tháo những thứ kia bất động sản, nếu như hắn lúc này vào tay mảnh đất này, đúng là thời cơ tốt nhất. Nói về quay đầu, thật là nhiều người thật ra thì cũng biết lúc này là bất tay thời cơ tốt nhất, nhưng vấn đề là không có tiền a!

Mà Phương Viễn Sơn mặc dù lớn không có tiền, nhưng Ba Tây đích khối kia kim loại hiếm lão đang chờ hắn đâu. Nghĩ đến dùng cho mua xưởng cùng nhân viên tiền lương hẳn là dư sức có thừa ~

"Lại là ta? Cái đó. . . Ông chủ, ta thật ra thì chính là vừa nói như vậy." Tiền đúng dịp đúng dịp nghe được mấy triệu mua bán cứ như vậy tiện tay giao cho nàng xử lý, nói chuyện đều có điểm lấp bắp.

"Hắc hắc, người chính là vừa nói như vậy, ta nhưng khi thật. Hơn nữa người phân tích vô cùng có đạo lý, cái này xưởng nhất định là muốn sửa chữa, nhưng là đầu nhập vốn sau này nếu là không cho mượn nhưng là trôi theo dòng nước, còn không bằng theo như người ý mua lại đâu!" Quyết định sau Phương Viễn Sơn cũng không lý tới sẽ nàng. Lấy điện thoại di động ra nhìn thời gian một chút, đã 11 điểm nhiều.

"Tốt lắm, xưởng chính là cái này đáng vẻ, chúng ta đi thôi! Quay đầu ăn cơm trò chuyện tiếp." Vừa nói hắn coi như trước đi ra phòng gác cửa.

Đi ra xưởng mọc như rừng bờ sông thôn nhỏ, ở trên đường xe chạy chặn chiếc taxi chạy thẳng tới Hi Nhĩ Đốn đi. Xuống xe đích hai chú cháu trong lòng tự nhiên lại là một phen thần phục: "Cái này ông chủ nhỏ xem ra thật là có tiền, làm chuyện gì đều là đất tiền rộng rãi thượng cấp bậc, ngay cả ở ở nhà khách cũng chọn năm tinh cấp!"

Ở quán rượu ăn vị thức ăn tự lấy sau, mấy người thượng đến phòng trên lầu trong. Hai chú cháu phỏng đoán cũng không ở qua Hi Nhĩ Đồn, ở sang trọng một người đang lúc trong khắp nơi nhìn.

Vỗ vỗ tay đem hai người kêu đến nói: "Tốt lắm, xường các người cũng nhìn rồi, chuyện kể tiếp không cần ta nói thêm nữa chứ ? Ngày mai 12 điểm ta liền bay đi Ba Tây, chuyện kể tiếp đều giao cho các người hai chú cháu liễu."

"Buổi chiều còn có ba vị người tốt nghiệp khóa này đi bên trong xường thử, đứng dịp đứng dịp người liền thay mặt ta nhìn một chút, thích hợp cũng ở lại đây đi. Tiền lương chính người định, quay đầu chờ ta từ Ba Tây trở lại cho ta nhìn một chút liền tốt. . ." Hẳn đích lời còn chưa nói hết lúc này một trận nhỏ tiếng chó sủa từ bàn dưới đáy truyền tới.

"A nha, làm sao có một chó nhỏ a?" Vừa nói chuyện tiền đứng dịp đứng dịp từ dưới đất ôm lên hoa hoa.

"Nga, đây là ta nhật được. Mấy ngày nay một mực nuôi ở trong xường, ngày hôm qua quên đưa trở về liễu, không thể làm gì khác hơn là để ở nơi này!" Nói xong lại tiếp tục đề tài mới vừa rồi: "Đứng dịp đứng dịp người quay đầu trước cùng nghiệp chủ giao thiệp một chút, nếu như hẳn chịu bán vậy tốt nhất, nếu như không được quay đầu người thông báo ta một chút. Ta nữa phải nghĩ thể nào quyết định!"

"Những lời khác chính là mở chuyện của công ty tình liễu, cái này nhưng thật ra là có thay mặt làm công ty, đứng dịp đứng dịp người cũng thuận tiện chạy một chút đi! Ta thật sự là không thời gian. Buổi chiều người trước hết đi mua một chiếc xe, hai trăm ngàn trong khoảng, tên trước hết treo người danh nghĩa tốt lắm. Nếu như còn có cái gì không thể quyết định chuyện người liền gọi điện thoại cho ta!" Nói xong Phương Viễn Sơn móc ra tờ nào khoe khoang qua thẻ ngân hàng, giao cho đứng dịp đứng dịp, nhân tiện ngay cả mặt mã cũng nói cho nàng.

"Trong thẻ đích hai triệu các người dùng trước, tạm thời hẳn đủ, mua nhà xường tiền ta hồi đầu lại hỏi cho các người." Cầm lấy điện thoại ra nhìn một chút đến: "Vay các người ngay tại quán rượu kêu vị xe đi trong xường đi! Giấy tính tiền liền treo ở phòng của ta đang lúc số tốt lắm. Đứng rồi, đem hoa hoa mang về trong xường, các người có rảnh rồi liền dứt chút đồ ăn cho nó."

Đưa đi đứng dịp đứng dịp bọn họ hai chú cháu, Phương Viễn Sơn ngã xuống giường tao tình đích thờ dài nói: "Ai, người có tiền có phiền não của người có tiền a!"

Mới vừa nằm trên giường không hai phút điện thoại nghĩ tới, cầm ra nhìn một cái là Ba Tây đích khu số vội vàng nhận: "Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi người là vị nào?"

Đối diện truyền tới một trận kỷ dậm ò e thanh âm! Gần đây ở trong nước đợi lâu, ngay cả Ba Tây lời đều cảm giác có chút xa lạ, một hồi lâu mới hiểu được nguyên lai là tiểu Ngọc. Môn la đánh tới điện thoại.

Trong điện thoại vị này nữ thợ nói cho hẳn phương án đã làm được, hỏi hẳn lúc nào có rảnh rồi đến công ty nhìn một chút? Cùng tiểu Ngọc. Môn la ở trong điện thoại hẹn xong gấp mặt thời gian mới cúp điện thoại. Nhìn tới điện thoại di động dậm thời gian kinh ngạc nói: "Ba Tây bây giờ không phải là nửa đêm mà, người đàn bà này làm sao bây giờ gọi điện thoại? Xem ra cũng là thuộc về nữ cường nhân đích phạm vi!"

Buổi chiều hẹn Đình Hàn Mặc gặp mặt một lần, thương nói một chút cần mua hàng chủng loại cùng giá cả. Cái này Đình Hàn Mặc hẳn cũng là càng ngày càng không thấy rõ, cho hẳn một loại cao thâm khó lường cảm giác, tới chỗ nào người ta cũng cho hẳn mấy phần mặt mũi. Nói hẳn là thương nhân đi, hẳn đích bạn cũng gọi hẳn Đình đại công tử! Người phải nói hẳn là một nhà giàu có đi, làm chuyện, nói đều là thành phố giềng thương nhân mới có giọng điệu!

Bất quá hẳn cũng không muốn hỏi nhiều, dầu sao bọn họ trước mắt mới ngưng vẫn chỉ là về buôn bán đích lui tới, còn chưa tới cái đó cảm tình. Nói sau người ta đến bây giờ cũng không hại qua hẳn, mua đồ cũng là vàng thật bạc trắng cho, lại đi hoài nghi sự hoài nghi này cái đó liền tỏ ra quá tiêu gia từ khi.

Thứ hai ngày đưa tiền hoàng đồn hai chú cháu gọi điện thoại, nói cho chính bọn họ đi Ba Tây liễu. Sau đó để cho quán rượu giúp hẳn an bài chiếc xe chạy tới phi trường.

Bởi vì nước Hoa chưa tới chừng mười ngày liền hết năm, trong phi trường tỏ ra vô cùng náo nhiệt. Thép kết cấu xà ngang thượng thật sớm cúp đèn lồng màu đỏ, lui tới được trên mặt người cũng là cấp sắc vội vã, chạy tới nước ngoài đoàn tụ đích, đã trở lại năm lúc này cũng hội tụ với nhau.

Trăm nhăm chán ý lại hẳn ngồi ở phòng chờ phi cơ trong nhìn đoàn người lui tới, lúc này mới cảm giác được cô đơn chiếc bóng. Từ lên đại học sau, trừ ra năm thứ hai đại học nghỉ đông lúc dưỡng mẫu bị bệnh nằm viện trở về một chuyến quê quán, khác đều là một mình ở trường học trong nhà trọ nhìn xong đích mùa xuân dạ tiệc.

Lúc này trong radio đã nhắc nhở lên phi cơ lữ khách lên máy bay liễu, đem chỗ ngồi đích túi đeo lưng xách trong tay đi về phía kiểm tra an ninh, lên phi cơ tìm được mình chỗ ngồi sau khi ngồi xuống, bên người đã ngồi một người trẻ tuổi. Thấy hẳn ngồi xuống người tuổi trẻ hướng hẳn cười một tiếng, lộ ra một hóp răng trắng như tuyết.

Trở về vị nụ cười gật đầu một cái Phương Viễn Sơn ngồi yên sau, cầm lấy điện thoại ra chơi nỏ lên Nga Sô rô. Nhìn hẳn không có trao đổi dục vọng, người tuổi trẻ cũng cầm lên trên đùi sách vở nhìn.

Một lát sau vô ích ngồi nhân viên qua để nhắc nhở phi cơ sắp cất cánh, mời hẳn tắt điện thoại di động. Trải qua bắt đầu run rẩy sau phi cơ tiến vào bình lưu tầng, ăn không ngồi rồi hẳn quay đầu nhìn về phía bên cạnh người tuổi trẻ, người tuổi trẻ lên phi cơ sau một mực bung sách trong tay không rời mắt, Phương Viễn Sơn nhìn một cái trang sách, nguyên lai là bồ ngữ đích học tập tài liệu giảng dạy.

Phương Viễn Sơn ho khan hai tiếng nói: "Người đang học bồ ngữ sao?" Đi theo trong lòng khinh bỉ đến "Người hỏi thật là một câu nói nhảm!"

Thanh niên ngẩng đầu lên cười nói: "ừ, qua năm thi sẽ đến Ba Tây du học, cho nên nói sớm học tập một chút."

"Nga! Cái nào đại học a?" Nghe được cái này thanh niên cũng ở đây Ba Tây du học, Phương Viễn Sơn cũng là theo bản năng hỏi một câu.

"ừ, Ba Tây lợi á đại học!" Nói xong tự hào nhìn Phương Viễn Sơn, chờ đợi hần kinh ngạc biểu tình hâm mộ.

"Ách..."

"Thế nào, chẳng lẽ ngươi cũng ở đây Ba Tây du học sao?" Giá người thanh niên thấy hần trên mặt bất ngờ biểu tình, cho là hần cũng ở đây Ba Tây lợi á đi học đại học đầu!

"Không có gì, chẳng qua là có chút khiếp sợ thôi!" Phương Viễn Sơn là thật kinh hãi, mình ban đầu nếu không phải học phí khổng lồ, nói không chừng cũng chọn chỗ ngồi này mà quý trường học. Theo hần sau đó ở đâu hẹn hiểu, giá ngôi trường học ở toàn thế giới mà nói đều là một đóa không bình thường. .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 29: tra tấn ép cung

Ở nơi này ngôi trường học trong đánh. Chiếu, tán gái, tối trễ, cúp cua, lãng nhục học sinh mới những thứ này đều là tiểu nhi khoa! Lường gạt, vơ vét tài sản, giúp. Phái đấu tranh, cách ~ số mạng động mới là trạng thái bình thường. Mà Ba Tây lợi á đại học sân trường đối với học sinh lớn nhất ý nghĩa chính là hưu nhân cùng xã giao. Bọn học sinh tất cả đều là đi xe tới giờ học, ở bên trong sân trường căn bản không có nhà trọ.

Ba Tây chánh phủ cũng đứng chỗ ngồi này đại học phá lệ ân sủng, mình vẫn quy định: "Học sinh có bị trễ quyền lợi, chỉ cần có thể tại hạ giờ học trước chạy tới lớp, giáo sư thì không cần hỏi tới bị trễ nguyên do."

Sớm lui cũng là bình thường như cơm bữa, học sinh nơi này thường xuyên nghênh ngang ở trước mặt lão sư đi mất, không cần chào hỏi một tiếng. Cho dù không muộn đến, sớm lui, trong lớp cũng là tại chỗ chìm vào giấc ngủ, đã tình mại tiểu học sinh lại là có khối người.

Trong trường học cũng mình vẫn quy định: "Mỗi học sinh có quyền thiếu giờ học phần trăm chỉ ba mươi, giáo sư không phải hỏi tới học sinh thiếu giờ học nguyên nhân. . ."

Mà giáo sư quyền lợi cũng cùng chi tương đối cân, trừ hàng năm năm nửa tháng đích hàn, nghỉ hè, mỗi một giáo sư còn có quyền đang học kỳ nửa đường tự đi an bài một tháng nghỉ phép thời gian, bất kể chương trình học độ tiến triển như thế nào, học sinh không có quyền lấy khóa nghiệp không thể kết thúc vì lý do quá nhiều giáo sư nghỉ phép.

Ba Tây lợi á đại học kỳ nghỉ lại là nhiều lắm cho người khác chắc lưỡi hít hà: "Hàng năm 12 đầu tháng đến 3 dưới ánh trăng tuần là dài đến ba nửa tháng nghỉ hè, 7 đầu tháng đến 9 đầu tháng là hai tháng đáng đáp nghỉ đông. Ở còn dư lại sáu nửa tháng đích chính thức học kỳ trong, cách ba xóa năm thì sẽ đụng phải một không giải thích được ngày lễ nghỉ."

Thậm chí một chuyển trường tới người cùng hần nói: "Một vị nổi tiếng Ba Tây cầu thủ vào một tốt cầu, trường học để ăn mừng đặt một cái lễ bái đích nghỉ. . ."

Một cái như vậy không bình thường đích trường học, bây giờ nghe nói có người lấy tiền vào giá ngôi trường học làm vinh, Phương Viễn Sơn thật sự là không biết nói cái gì cho phải. Thấy hần giương mắt chờ mình hâm mộ ghen tị, cũng không thể làm gì khác hơn nói: "Thật là một tòa giới lăm trường học. . ."

Rốt cuộc đã tới hần đích khen ngợi, thanh niên mất tự nhiên cười một tiếng ~ cúi đầu xuống tiếp tục nhìn lên bờ ngữ tài liệu giảng dạy. Phương Viễn Sơn đích mặt rút ra. Súc liêu mấy cái vẫn là nhìn được cười thật to đích xung động, xoay người hướng về phía hành lang thử nhe răng.

Phi cơ vững vàng phi hành, mấy lần há miệng muốn nói đích hần, vẫn là không có nói ra thật. Tương tới. Mọi người bình thủy tương phùng, nếu như nếu không phải là đồng cạ nói sâu khuyên hần, nói không chừng sẽ còn hoài nghi hần có mưu đồ khác.

Đến pháp lan khác phúc đã thứ hai ngày ban đêm, người thanh niên kia chuyển cơ đi Ba Tây lợi á, cùng hần từ giả lúc hai người lẫn nhau giữ lại điện thoại cùng MSN.

Ngồi ở pháp lan khắc phúc bay đi trong hện trên phi cơ, suy nghĩ cái đó gọi triệu hưng nghi ngờ đích du học sinh thanh niên, đầy mặt ước mơ không khỏi một trận buồn cười, chắc hẳn 4 tháng đón chào bạn mới hoạt động sẽ cho hắn lưu lại cả đời khó quên trí nhớ.

Đến trong hện lúc này hắn đã có kinh nghiệm, ở trên phi cơ thật sớm liền đem vũ nhung phục, giữ ẩm đồ lót cũng cởi ra. Xuống phi cơ đến kiểm tra chỗ ký nhập cảnh chứng minh sau, mới vừa vừa mới chuẩn bị xoay người lúc rồi đi, bả vai bị người vỗ một cái.

"Người là Phương Viễn Sơn sao? Chúng ta là 'Ba Tây liên bang có tổ chức phạm tội điều tra khoa', người dính líu nhiều khỏi buồn lậu phạm tội, tham dự đen. Xã. Sẽ sống động, hơn nữa cùng nhau tồn thương án có liên quan. Bây giờ mời người cùng chúng ta đi một chuyến, trợ giúp điều tra của chúng ta!"

Xoay người đích Phương Viễn Sơn nhìn cái này đã từng ở khu dân nghèo đã gặp người da trắng đốc tra, chờ hắn nói xong mới mặt đầy thần nhiên nói: "Được, vậy ta có thể gọi điện thoại sao?"

Người da trắng đốc tra thấy cái này đồng Phương tiểu tử mặt đầy không có vấn đề, nhất thời vô danh hòa khí, lạnh lùng đến: "Hai mươi bốn giờ sau người mới có thể gọi điện thoại, bây giờ xin theo chúng ta đi thôi!" Nói xong đứng ở bên cạnh hai vị quần áo thường nhân viên đi lên liền áp giải hắn đích cánh tay khoắc lên 'Ngón cái chụp'.

Ngón cái chụp bị hung hãn đè lên để, siết đến trong thịt, đau Phương Viễn Sơn trên mặt một trận rút ra. Súc. Cho hắn mang ngón cái trừ người da đen quần áo thường thấy hắn trên mặt thống khổ thần sắc, lộ ra một bộ nụ cười tàn nhẫn: "Tiểu tử, tới chỗ thật tốt đem người chuyện nói nói rõ, đến lúc đó chúng ta giúp người cùng quan tòa van cầu tình, nói không chừng mười năm tám năm sau người liền đi ra."

Làm một phó bên ngoài du học sinh, Phương Viễn Sơn lớn như vậy trừ cùng quan phương cơ cấu hành chánh đã từng quen biết bên ngoài,

Ngay cả vào đồn công an cơ hội cũng lác đác không có mấy. Bây giờ đột nhiên bị Ba Tây đích cường lực cơ quan bắt giữ, nói hắn không sợ là giả, nhưng hiện đang nói gì cũng là vu sự vô bổ, chỉ có thể chờ hai mươi bốn giờ sau hơn nữa.

Đỡ Phương Viễn Sơn đoàn người từ lối đi an toàn đi tới bên trong phi trường bộ bãi đậu xe, sau đó kéo hắn lên một chiếc vẫy quanh màn che đích phúc đặc phòng xa. Mới vừa mới vừa ngồi vững, cái đó khi trước người đàn ông da đen một quyền hung hãn đảo hướng hắn đích bụng.

"Ói! ~"

Bị đột nhiên này đích một quyền đánh vào bụng, ở trên phi cơ ăn một chút bữa ăn sáng liên quan dạ dày chưa toàn bộ phun ra ngoài, nhất thời trong buồng xe tràn ngập một cỗ mùi gay mũi.

"shit, Mã Nhĩ Tư người nhìn một chút, tiểu tử này toàn hắn chết phun trên người ta." Ngồi ở chỗ tài xế ngồi đích người da trắng quần áo thường không kịp để phòng dưới bị phun khắp người, nhất thời tức miệng mắng to.

Một bên người da trắng đốc tra lúc này cũng nói: "Tốt lắm, Mã Nhĩ Tư. Chờ trở về rồi hãy nói!"

Đem trong miệng ứ. Vật ói sạch sẽ, Phương Viễn Sơn ngẩng đầu lên lạnh lùng nhìn một cái cái này kêu Mã Nhĩ Tư đích người da đen một cái. Trong mắt lửa giận cùng rừng mình để cho giá người da đen quần áo thường cũng không dám nhìn thẳng, chìa tay ra dùng sức đem hắn đầu cho đè thấp.

Xe một đường bay nhanh, ở phi trường bên ngoài dòng xe chạy trong nhanh chóng chui được trứ, không lâu lắm xe lái vào ngã ba, hai bên dòng xe chạy tiếng người đều biến mất, chung quanh trở nên an tĩnh, chỉ có máy cùng bánh xe nghiền ép mặt đường đích thanh âm ở trong buồng xe quanh quẩn. Qua ước chừng nửa giờ sau, tốc độ xe dần dần chậm lại.

"Kéo kẹt!" Một tiếng, xe lúc này ngừng lại. Mã Nhĩ Tư mở cửa xe lôi Phương Viễn Sơn đích cánh tay xuống xe, hơn một giờ đợi ở mờ tối trong buồng xe đích hắn đột nhiên bị kéo xuống xe, theo bản tới ánh mặt trời đâm vào hắn mị kẻ hồ nổi lên ánh mắt. Lái xe người đàn ông da trắng vòng qua buồng xe đi tới cùng Mã Nhĩ Tư cùng nhau đỡ hắn đi về phía trước mặt cao ốc.

Giá tòa không lồ đích nhà cửa hẳn là ở 'Giê Su nữ' kế cận, chung quanh nồng đậm cây cối hoàn toàn che cản địa hình bốn phía, chỉ có thể xuyên thấu qua ngọn cây kẻ hồ thấy rõ phía trước to lớn Giê Su giống như. Sau lưng người da trắng đốc tra lúc này tiếp điện thoại, mơ hồ hắn chỉ có thể nghe được "Ta khẳng định. . Thời gian ngắn nhất. . Hữu dụng đồ các loại"

Từ cửa sau tiến vào trong cao ốc, hai vị quần áo thường đỡ Phương Viễn Sơn ngồi lên hướng xuống mà đi thang máy. Một lát sau thang máy con số biểu hiện -5 lúc 'Đỉnh' một tiếng, thang máy ngừng lại. Theo mở ra cửa một cỗ tiếng huyền não truyền vào.

Trong phòng khách bận rộn đám người đối với bị đỡ đích Phương Viễn Sơn không có nhiều liếc mắt nhìn, mỗi người bận bịu mình chuyện. Đến nơi này, hai vị quần áo thường cũng không có nữa đỡ hắn, đẩy Phương Viễn Sơn đích sau lưng đem hắn dẫn tới một gian phòng bé trong phòng thẩm vấn.

Nhìn cùng điện ảnh tình tiết trong giống nhau như đúc phòng thẩm vấn hình dáng, cho dù ở trong hoàn cảnh như vậy cũng không khỏi tự giấu một câu: "Không nghĩ tới ta cũng tới một cái nhân vật chính đãi ngộ!"

Đem hắn theo như ngồi ở thực trên ghế gỗ, hai chân mặc lên da trâu chụp sau, người da đen Mã Nhĩ Tư đứng lên nói: "Tốt lắm, nói đi! Đem người tại sao tới Ba Tây, sau khi đến cùng người nào tiếp xúc qua, làm những chuyện. Tại sao gần đây thường xuyên ra vào các nước đều nói rõ liễu!"

Không có tiếp người da đen quần áo thường đích lời, Phương Viễn Sơn nhìn phía trước kia phiến đôi mặt thủy tinh nói: "Ta muốn gặp luật sư, ở luật sư trước khi tới ta cái gì cũng sẽ không nói."

"Bành!"

Ngồi ở trên ghế Phương Viễn Sơn bị Mã Nhĩ Tư hung hãn đập một cước, ngay cả người mang cái ghế té hướng bên tường.

Mã Nhĩ Tư đi lên trước nắm hắc tóc đem hắc kéo lên nói: "Đông Phương tiểu tử, ngươi nước Mỹ điện ảnh thấy nhiều rồi đi! Đây là Ba Tây, không phải hắc chết nước Mỹ. Cho ta thật tốt nói, nữa hắc sao nói những lời nhảm nhí này, chờ một chút cũng sẽ không khách khí như vậy."

Từ bị bắt bây giờ, hắc một mực ở trong lòng suy nghĩ bọn họ bắt mình nguyên nhân! Nhưng mà đến bây giờ đều không lý ra một đầu mối tới: "Tự có đáng giá gì bọn họ bắt? Phải nói Ngã Đức trong an đích những thứ kia hàng xảy ra vấn đề, kia chắc cũng là hắc đến tìm mình a, dựa vào cái gì những người này đến tìm mình?"

"Có tổ chức phạm tội điều tra khoa?", nghĩ đến bọn họ bắt mình lúc giới thiệu thân phận, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng sôi một chút. "Đúng vậy! Ta tham gia cái gì phạm tội hoạt động? Ta lại không gia nhập Ngã Đức trong an đích giúp. Phải, cùng hắc chẳng qua là trên phương diện làm ăn đích lui tới."

Còn có hắc cho mình theo như đích người nào người tổn thương tội, đến trước mắt mới ngưng, ở Ba Tây hắc chỉ cùng cái đó xăm nam đánh một chiếc, hơn nữa còn là ở đó một kêu 'Tur bày' lão đại làm chứng hạ.

Nghĩ đến tên lão đại kia cũng sẽ không tự bộc lộ kỳ đoán đích cùng người nói: "Hải, mình thủ hạ bị một vị ngoại quốc tới du học sinh đầu đánh một trận", đây không phải là mình tìm khó chịu sao?

"Xem ra bọn họ tìm mình còn có chuyện khác!" Nghĩ tới đây cũng không cùng cái này kêu Mã Nhĩ Tư đích tiểu lâu la nói nhảm nhí, hướng về phía đôi mắt thủy tinh lại nói: "Vị sĩ quan cảnh sát này, ngươi đem ta chụp tới rồi cuộc có chuyện gì đích? Ngươi không ngại nói thẳng, nhìn một chút ta có biết hay không."

Bên cạnh Mã Nhĩ Tư thấy hắc lại không thấy mình lời, một bạt tai quất vào hắc đích trên mặt, cười gần đến: "Tiểu tử, ngươi đem ta lời như gió thổi bên tai?" Nói xong lại quăng lên bàn tay. Lúc này cửa bị người từ bên ngoài đẩy ra tới, cái đó người da trắng đốc tra ở cửa nói: "Chờ một chút ~"

Cái này đốc tra đi tới Phương Viễn Sơn trước mặt dựa vào bàn nói: "Ngươi từ nước Hoa tới Ba Tây, trung gian đã làm những chuyện, chúng ta đều biết rõ ràng. Nhưng những chuyện kia ta đều không quản, ngươi đem ngựa luân đích chuyện cùng ta nói rõ, ta để cho ngươi trở về tiếp tục làm ngươi du học sinh."

"Ách. . . Ta đã làm chuyện! Ta làm qua cái gì liễu?" Phương Viễn Sơn mặt đầy mê hoặc nhìn hắc đạo. Trong bụng không khỏi mắng: "Cùng các ngươi nói điều kiện? Ta đầu óc nước vào!"

Ba Tây cảnh sát được. Chuyện tác phong hắc biết chỉ quá sâu, cùng bọn họ nói điều kiện, nói phải trái đó là đàn gây tai trâu. Làm được chuyện có lúc so với Ngã Đức trong an những đại lão này ác hơn nhiều, chân chính thuộc về ăn thịt người không nhà xương loại hình.

Cái này đốc tra cảm ra vấn đề trong tay 'Ba' một tiếng ngã ở trước mặt hắc đích trên bàn, giọng nhàn nhạt nói: "Xem một chút đi! Muốn là không thành vấn đề lời, ký qua chữ ngươi liền có thể đi."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 30: Tránh thoát

Đầu ngoắc ngoắc tỏ ý mình tay còn bị ngón cái chụp còng, cái này người da trắng đốc tra hướng Mã Nhĩ Tư gật đầu một cái, Mã Nhĩ Tư đi tới sau lưng hắc cởi ra nút áo, xoa xoa hai tay ngón cái cầm lên văn kiện trên bàn nhìn.

Văn kiện trong trước mặt đều là một ít liên quan tới hắc đích thân phận tin tức các loại, còn có cùng xăm nam đánh lộn chuyện, mà thường xuyên lui tới với các nước, cũng chỉ là bởi vì hắc gần đây đột nhiên có một số tiền lớn cho nên hoài nghi hắc đi. Tur, văn kiện trong cũng không có nói tới chứng cứ xác thực.

Nhìn tới nơi này hắc yên tâm, mình thật là nhiều chuyện cũng không có qua nhiều che giấu, dựa vào với mình không gian, hắc tin tưởng cái thế giới này trong không người có thể tra rõ mình vận chuyển hàng đích đường giây. Nhưng là cũng khó bảo đảm sẽ không có người cho mình thiết sáo, ở giao dịch thời điểm tới một người tang vật cũng lấy được.

Lại tiếp tục từ nay về sau lật xem, thấy trang thứ ba đích thời điểm không khỏi tròn to hai mắt, hô hấp cũng trở nên thô trọng, giọng kiên quyết đến:

"Không thể nào, các người muốn đều không muốn." Thấy trang thứ ba đích nội dung Phương Viễn Sơn không khỏi lớn tiếng kêu hô lên!

Thấy trang thứ ba đích nội dung hẳn mới hiểu được những người này đem mình chộp tới mục đích, nguyên lai căn nguyên hay là ở đó ngày Ngã Đức trong an đích nhà. Lúc ấy tại chỗ hẳn đối với nước Mỹ vợ chồng bị hại án tình huống có thể nói vô cùng rõ ràng, nhưng đây cũng là bọn họ bắt hẳn đích nguyên nhân.

Ngã Đức trong an phòng đoán sau đó cùng bọn họ nói bằng, điều này sẽ đưa đến trong hẹn đương cục đối mặt nước Mỹ khiến cho dẫn quán lúc bị động. Chánh sở vị phía trên nhích một chút miệng, phía dưới chạy chân gầy, giả người da trắng đóc tra cùng Ngã Đức trong an nói bằng, đem chủ ý đánh tới hẳn đích trên người.

Phần văn kiện này trong có Ngã Đức trong an cận kề qua lại tài liệu, bao gồm hẳn tổ chức phạm tội đích nhân viên kết cấu, xử lý đích làm ăn mua bán, chuyện vô cự tế cũng trưng bày rõ ràng. Rồi đến cuối cùng hai trang là miệng của hẳn tin ghi chép, phía trên nói: "Phương Viễn Sơn nghe được Ngã Đức trong an xúi giục người thủ hạ viên cướp bóc nước Mỹ vợ chồng, đưa đến nước Mỹ vợ chồng chết. Mà quá trình này bị nhìn thấy tận mắt người chứng thấy."

Trước đó làm xong ghi chép rất đơn giản, nội dung nhưng là nhìn thấy mà giật mình, để cho hẳn nhìn cảm giác không lạnh mà run. Chuyện này không phải hẳn có thể trộn, nói không chừng hẳn ký xong chữ chân trước mới vừa đi ra chỗ ngồi này cửa, sau lưng liền bị người đánh cho thành tổ ông vô vẽ.

"Người trước đừng kích động ~" thấy hẳn cuồng loạn đáng vẽ, người da trắng đóc tra vỗ vỗ hẳn đích bả vai, sau đó lại nói: "Người suy nghĩ kỹ, ký tên ở phía trên đối với người đối với ta đều là một món cùng thắng đích chuyện, không nên đến cuối cùng làm khó chịu vậy cũng không tốt!"

"Người không cần nói, cái chữ này ta không thể nào ký!" Nói xong hẳn quay đầu nhìn về phía góc tường. Thấy Phương Viễn Sơn một bộ dầu muối không vào đáng vẽ, người da trắng đóc tra hướng Mã Nhĩ Tư gật đầu một cái đi ra ngoài.

"A! ~ "

"Bành!"

"Đồng!"

Đóng cửa lại đích kiệt la mỗ. Hanh lợi nghe đến phòng trong truyền tới trện trện kêu thảm thiết, suy nghĩ một hồi đi đến bên cạnh cảm ra điện thoại tộp đánh: "Sơn mỗ, cái đó Phương Viễn Sơn bây giờ còn không chịu ký tên, bắt quả Mã Nhĩ Tư đang cùng hẳn 'Nói' . Người có biện pháp gì tốt sao?"

Trong điện thoại kêu son mỗ đích đàn ông dừng một chút trở lại: "Hanh lợi, người kêu Mã Nhĩ Tư hạ thủ nhẹ một chút, chớ lưu lại quá nhiều vết thương. Bây giờ còn không biết cái này tiêu tử cùng ngựa luân quan hệ thế nào, nếu là chộc cho ngựa luân nổi giận, người không ăn nổi bao đi."

Để điện thoại xuống kiệt la mỗ. Hanh lợi không khỏi mắng to lên, : "Chó. Mẹ đường ~ tiếp nhận phía trên khen ngợi đích thời điểm người tới, oan uổng phải hẳn chết ta tới công!"

Đi trở về gõ cửa một cái đem Mã Nhĩ Tư kêu lên, mặt thụ ky nghi liễu mấy câu mới lại để cho hẳn trở về. Hanh lợi nâng tay phải lên xoa xoa chân mày trở về mình phòng làm việc.

Phương Viễn Sơn thật ra thì nghĩ không sai, cái này kêu hanh lợi đích người da trắng đóc tra cùng kia người da đen đóc tra son mỗ cũng là bởi vì cùng ngựa luân nói bằng, cho nên dưới sự bắt buộc dĩ suy nghĩ như vậy một chiêu. Mượn hẳn lưu thân phận học sinh tới tố cáo ngựa luân xúi giục thủ hạ sát hại nước Mỹ vợ chồng, liên hiệp cái đó nhìn thấy tận mắt người chứng, ép hẳn không thể không giao ra cái đó mã tử tới.

Cái ý nghĩ này là tốt, phương pháp sử dụng cũng là chính xác, nhưng là hẳn đánh giá thấp loài người đối với từ vong sợ hãi. Không có chân chính ở Ba Tây cuộc sống qua người, căn bản không rõ ràng những thứ này đen sấp sẽ đối với toàn bộ Ba Tây đích sức ảnh hưởng.

Nói lời khó nghe, chỉ cần hẳn dám ở trên phần văn kiện này ký tên, không vượt qua hai giờ Ngã Đức trong an. Ngựa luân sẽ biết, đến lúc đó hậu quả cũng không phải là hẳn cái này du học sinh có thể tiếp nhận.

Những thứ kia chót miệng bảo đảm chính là chó. Cút, ai cũng không thể nói những thứ này Ba Tây cảnh sát chuyển cái rắm. Cỗ liền đem hẳn bán! Cho nên đối với Mã Nhĩ Tư đích quyền đả, gió lạnh thổi cần răng kiên trì được. Về sau cả người cũng thần chí không rõ, lung lay dục tiên liễu ~

Đặc biệt là khi Mã Nhĩ Tư linh tới một thùng lớn mạo hiểm khí lạnh đích nước đá buông xuống phải thời điểm, Phương Viễn Sơn trong lòng sợ hãi đạt tới điểm giới hạn. Đối với 'Nước 機' mặc dù không thể nghiệm qua, nhưng cái này không trở ngại hẳn biết rõ loại khốc hình này đối với người sinh lý ý chí tàn phá.

Khi Mã Nhĩ Tư đánh ngã cái ghế, nước đá tưới ở lura gat đang đắp khăn lông trên mặt lúc, Phương Viễn Sơn cả người kịch liệt đấu tranh, hai vị cột trứ da trâu trừ hai chân, ở to lớn lực lượng hạ rút cuộc tránh thoát mớ. Đồi. Chân hướng về phía hẳn khom chân trước hung hẳn đập tới!

Đang hấp thu qua mấy lần lực lượng thần bí sau, hẳn bây giờ một tay giờ hai trăm nhiều bàng đích đồ cùng chơi vậy. Đến nổi trên đùi lực lượng có bao nhiêu, hẳn thật không có khảo nghiệm qua. Bất quá dựa theo bình thường không rèn luyện qua người 'Sáu lần' tới tính toán, đó chính là 1200 nhiều bàng. Lấy 1200 bàng đích lực lượng đá vào Mã Nhĩ Tư đích trên đùi là hậu quả gì chứ ?

"Bành!"

"Ba "

"A..."

Mã Nhĩ Tư cả người bị hấn đập lảng không hoành bay ra ngoài, đụng vào khối kia thủy tinh kính phía trên. Toàn bộ đặc chế đôi mặt thép hóa thủy tinh bị Mã Nhĩ Tư hướng đụng tới lực lượng đụng đánh nát bấy, mà người khác trực tiếp bay ra phòng, té ở bên ngoài đích phòng làm việc trên sàn nhà.

Thấy hấn bay ra ngoài, toàn bộ dưới đất phòng làm việc sôi trào, tiếng kêu sợ hãi, tiếng mắng chửi, xen lẫn lên cò đích tiếng vang một cỗ não truyền vào tra tấn thất ngã nằm dưới đất trên nền Phương Viễn Sơn trong tai.

Né người ngã nằm dưới đất trên nền Phương Viễn Sơn thấy trước cửa sổ bu đầy người, thật là nhiều người trong tay giờ súng nhắm ngay hấn, thấy hấn xoay mình ngồi dậy lại là một trận gập giọng lè a: "Không nên động, giờ tay lên!"

"Cử động nữa chúng ta sẽ nổ súng! ~ "

Nghe được bọn họ gào thét, Phương Viễn Sơn cười khổ không chỉ: "Lần này coi như là chơi lớn!" . Không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là mặt hướng xuống dưới nằm trên đất.

Thấy hấn nằm trên đất, hơn nữa lật chuyển tới hai tay còn mang cái còng, mấy vị dò viên giờ súng thận trọng đi vào. Thấy thượng bị kéo đứt đích da trâu chụp, mấy vị dò viên trở mắt nhìn nhau, không biết nói cái gì cho phải!

Đi lên hai vị dò viên đem hấn từ dưới đất lôi dậy, thấy hấn cũng không có ý phản kháng, tiến vào mấy người thở phào nhẹ nhõm : "Lực lượng lớn như vậy, ngay cả đặc chế da trâu chụp cũng tránh đoạn liễu, bằng mấy người bọn hấn đích lực lượng kia để lại cái quái vật này?"

Mấy vị dò viên cái ghé đỡ dậy để cho hấn ngồi xuống, một người trong đó nói: "Hắc ~ ta không biết ngươi là bởi vì chuyện gì tình tiến vào, nhưng là ngươi tốt nhất quy quy củ củ, bằng không hậu quả cũng không phải là tốt như vậy chịu."

Bị nước đá tưới qua, hơn nữa công lớn tỷ số hơi lạnh, còng đến hấn run lẩy bẩy. Lúc này trong phòng làm việc gió lạnh cùng nơi này hơi lạnh trung hòa một chút, đánh rùng mình đích Phương Viễn Sơn lúc này mới dễ chịu hơn một chút. Nghe được hấn đích lời tét rách miệng nói: "Ngươi nhìn ta như vậy giống như gây chuyện đáng về sao? Ta đến bây giờ cũng không biết tại sao đem ta bắt đi vào, hơn nữa không để cho ta gặp luật sư. Chẳng lẽ các ngươi chính là như vậy phá án sao?"

"Hắc ~ ngươi nói chuyện cẩn thận một chút! Ngươi chuyện chúng ta không muốn quản, nhưng Mã Nhĩ Tư tình huống bây giờ cũng không tốt, cho nên ngươi tốt nhất đừng hoảng một chút!" Một người trong đó dò viên nghe được hấn đích lời, không khỏi nói đến.

Lúc này rộng mở ngoài cửa vang lên hanh lợi đích thanh âm : "Tránh ra, tránh ra một chút!"

Chúng dò viên nhường ra một con đường, nghe được động tĩnh từ phòng làm việc mình chạy tới hanh lợi thấy cảnh tượng trước mắt, cũng là đầu óc một trận biến thành màu đen."Trời ạ! Ta chẳng qua là rời đi một hồi, làm sao sẽ trở thành như vậy! Lần này có thể làm sao thu tràng?"

Bên ngoài truyền tới Mã Nhĩ Tư hàng loạt tiếng kêu thảm thiết, cộng thêm trong phòng cảnh tượng, gây ra kiệt la mỗ. Hanh lợi một thời cũng không biết nên làm cái gì! Để cho người trong phòng tất cả đi ra ngoài sau, thấy Mã Nhĩ Tư vẫn còn ở kêu thảm thiết, vội vàng để cho người đem hấn đưa đến bệnh viện, trở về phòng nhìn ngồi ở chỗ đó Phương Viễn Sơn không khỏi thở dài ~

Đi tới còi ra còng tay đem điện thoại ném ở trước mặt hấn nói: "Gọi điện thoại đi!" Kiệt la mỗ · hanh lợi cũng là bất đắc dĩ mà thôi, chuyện đã như vậy, nếu như nữa không nhanh lên kết thúc, nếu là cái này tiểu tử thật cùng ngựa luân có đặc thù gì quan hệ, vậy hấn quay đầu nhất định phải chết.

Nắm điện thoại Phương Viễn Sơn, một thời lại có điểm mờ mịt, không biết nên cho ai gọi điện thoại. Ngã Đức trong an? La lâm? Bối đế? Ân, bối đế phỏng đoán bây giờ không có ở đây Ba Tây. Suy nghĩ một chút vẫn là gọi cho bầy ni tương đối khá, thanh âm khàn khàn đến "Hải! Bầy ni! Ngươi có thể tới hay không tiếp ta một chút?" Hướng cái này người da trắng đốc tra nhìn một cái hỏi thanh địa chỉ sau, bên kia bầy ni cảm giác được hấn đích không đúng, cái gì cũng không hỏi nhiều chẳng qua là để cho hấn đợi một hồi, hấn lập tức tới ngay.

Thu hồi mình điện thoại, hướng cái này đốc tra nhìn một chút, toét miệng cười nói: "Còn chưa biết tên tên họ của ngài đâu!"

Nhìn Phương Viễn Sơn toét miệng lộ ra nụ cười, không biết tại sao hanh lợi có một loại nhìn thấy dã thú cảm giác, kia sâm sâm răng ở đèn chân không đích chiếu xuống, tựa hồ còn treo số không trừ máu của động vật thịt da lông.

"Ta là có tổ chức phạm tội điều tra khoa đích điều tra cảnh đốc, kiệt la mỗ. Hanh lợi!"

"Hanh lợi, Mã Nhĩ Tư, tên không tệ. Vậy ta liền đi trước, có thể không? Nơi này thật sự là quá lạnh!" Vừa nói Phương Viễn Sơn đứng lên.

"Dĩ nhiên, ngươi bây giờ liền có thể đi!"

Nhìn Phương Viễn Sơn bước chân tập tễnh hướng thang máy đi về phía, không biết tại sao, hanh lợi bây giờ rất muốn móc súng ra ở hấn sau lưng mở ra mấy cái lỗ tòi. Cái này đông phương tới người tuổi trẻ cho hấn đích uy hiếp lớn vô cùng! Đây là hấn nhiều năm qua như vậy làm cảnh sát sở tích lũy được tiềm thức nói cho hấn đích.

Bị còng tay siết ra rãnh thật sâu hai tay đã chết lặng, đề ở thang máy nút ấn thượng cũng không có tri giác. Từ thang máy đi ra, xuyên qua cửa đi tới tòa

kiến trúc này đích trước mặt, lúc này mới nhìn thấy mặt trời đã thật cao treo lên.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Lễ vật

Sau lưng tự động cửa kiếng đã giam, nhìn cả người trên dưới bản không sót mấy đáng về không khỏi cười khổ nói: "Làm cái gì nghiệt ngã ~" ở trên phi cơ ăn một chút bữa ăn sáng bị cái đó Marius một quyền cho đánh tới, giằng co như vậy nửa ngày bây giờ bụng kêu rột rột ~

Lúc này lâm ẩm đạo truyền ra ngoài tới một trận đại mã lực tiếng nổ của động cơ, tiếp một chiếc màu lửa đỏ xe thể thao xuất hiện ở hán đích đáy mắt, lấy một vị xinh đẹp vẫy đuôi dừng ở hán đích trước mặt, đi theo Thác Ni đẩy cửa xe ra vọt tới. Thấy hán đích đáng về nhất thời kinh kêu thành tiếng: "Hải ~ núi xa, người. . ."

Không có tiếp tục nói, thượng đưa cho hán một con gấu ôm ôm thật chặt hán. Buông ra hán sau này không có nói gì nhiều, đỡ hán đi tới bên xe để cho hán ngồi xuống.

Thấy Thác Ni thận trọng đáng về, hán xé ra tươi cười nói: "Thác Ni, không cần như vậy, ta chẳng qua là có chút đói ~" gật đầu một cái Thác Ni nhanh chóng cho xe chạy hướng lâm ẩm đạo bên ngoài đi tới.

Mặt âm trầm đích Thác Ni không có mang hán đi ăn cơm, mà là lái đến thành phố tốt nhất tư nhân bệnh viện. Đang tiếp thụ qua một phen sau khi kiểm tra thầy thuốc đến: "Tên tiểu tử này đích thân thể giỏi phi thường, bất quá thân thể mềm tổ chức bị thương tương đối nhiều, đoạn thời gian gần nhất cũng không cần vận động kịch liệt đích tốt."

"Ngoài ra ta phát hiện người răng giường có chút dẫn ra, đề nghị người thối gần nhất bên trong không muốn quá nhiều nhai cứng rắn thức ăn, khác cũng không sao liễu." Nói xong đi đến vừa bắt đầu cho hán mở ra toa thuốc.

Thác Ni nghe xong thầy thuốc lời sau, hỏi: "Kia trạng thái tinh thần của hán đâu! Có thể hay không có hậu di chứng gì?"

Thầy thuốc nghe xong sau này suy xét một hồi nói: "Cái này trước mắt mà nói cũng không có gì tốt phương án trị liệu, nếu như hán cảm thấy trong lòng có vấn đề gì, tốt nhất vẫn là trải qua trong lòng khai thông đích tương đối khá."

Phương Viễn Sơn vừa nghe cái này cũng kéo đến bệnh tâm thần, chặn lại nói: "Thác Ni! Ta tốt vô cùng, một chút bầm tím mà thôi, không cần quá ngạc nhiên."

Thác Ni nhìn chằm chằm hán đích mặt nhìn một hồi, không yên lòng nói: "Người chắc chắn không có sao?"

"Không có sao, ta bây giờ cảm giác rất tốt, chỉ là có chút đói."

"Vậy cũng tốt, chúng ta trước đi ăn cơm!" Thác Ni nhận lấy y tá đưa tới thuốc cũng không trả tiền liền mang theo hán đi ra bệnh viện, nghĩ đến không cần hán đãi thọ.

Mở chiếc kia đồ rục xe thể thao Thác Ni mang hán chạy thẳng tới 'Khoa mặt thể ba nạp ' Đại tây dương quán rượu, chỗ ngồi này cấp bốn sao đích quán rượu hán từng theo trứ Thác Ni đã tới, cho nên lúc này cũng coi là quen cửa quen nẻo. Đem xe giao cho cửa xe phản lão hoàn, dẫn Phương Viễn Sơn theo màu đỏ tía lót đá cẩm thạch liền toàn thể một đường thẳng lên, đi tới một vị treo 'Cách âm phòng họp' mình bài ngoài cửa, mở đỉnh ốc nắm tay hai người trước sau đi vào.

Thấy Phương Viễn Sơn hai người đi vào, bên trong ngồi 6 người trước sau đứng lên. Ngã Đức trong an cười lớn tiến lên ôm hán vỗ một cái sau lưng mới nói: "Phương, trước tới dùng cơm, chuyện khác chờ ăn cơm nói sau!"

Đối với Ngã Đức trong an, bây giờ hán thật có chút không nghĩ đến gần, vô luận sau chuyện này tâm bỏ như thế nào đi nữa thường, nhưng là hán trước bị tổn thương nhưng là khó mà vẫn hồi. Nhưng là ở Ba Tây bất luận người làm gì luôn là lượn quanh không ra những thứ này dưới đất hắc thể lực, đây cũng là hán đầu chỗ đau. Nếu là quả thực không được, cũng chỉ có thể buông tha Ba Tây khối này đất đai phi nhiều liễu, dù sao bây giờ trời cao mặc chim bay, bằng hán bây giờ bản lãnh ở nơi nào không thể xông ra một mảnh thiên địa?

Ngã Đức trong an không có cho hán giới thiệu mấy người khác, cơm nước xong Thác Ni dẫn hán đi tới ngoài ra một căn phòng khách nói với hán: "Người trước đợi một hồi, chú một lát nữa sẽ tới."

Không lâu lắm Ngà Đức trong an đẩy cửa đi vào, vào cửa chính là một câu: "Chuyện ngày hôm nay thật sự là xin lỗi, không nghĩ tới hạnh phúc cùng son mỗ giá hai vị lẫn lộn. Trứng sẽ tìm tới người."

Phương Viễn Sơn gật đầu một cái từ chối cho ý kiến, hẳn cũng thật sự là không biết nên nói cái gì. Đối với chuyện xảy ra hôm nay hẳn cũng là vạn phần cảm xúc, đặc biệt là cái đó lẫn lộn. Trứng Marius sau cùng 'Nước 機' khóc hình, cho hẳn để lại khó quên trí nhớ, để cho hẳn ở Ba Tây không có chút nào cảm giác an toàn có thể nói.

"Giữa chúng ta chẳng qua là làm ăn mà thôi, khác người không cần phải để ý đến,

Cùng cùng người không có chút quan hệ nào. Đến nỗi chuyện ngày hôm nay ta sẽ cho người một câu trả lời đích! Hơn nữa ta bảo đảm giống như hôm nay như vậy bất ngờ sau này ở đâu hẹn tuyệt sẽ không phát sinh nữa." Ngà Đức trong an nhìn hẳn đích ánh mắt nghiêm túc nói.

Thấy một phe đại lão hướng về phía hẳn làm ra như vậy bảo đảm, Phương Viễn Sơn cũng là cảm thấy bất ngờ, thậm chí hơi cảm thấy giật mình. Không biết là nguyên nhân gì làm cho vị này đại lão đối với hẳn như vậy nhìn với con mắt khác?

Nhưng mà hẳn không biết là, tự cho là bí ẩn Berlin chuyển đi đuổi theo hải đích đối chác, thật ra thì Ngà Đức trong an rõ ràng. Nhưng mà lần này hẳn phải ra tình hình cường tướng nằm vùng chờ đợi, hay là không có chút nào dấu vết có thể tra ra Phương Viễn Sơn đích vận chuyển hàng đường giây.

Ở 'Rocinha' trong cứ điểm, an đức trong á từng từ một đích liếc nhìn thủ hạ phách trở về hình, thậm chí ngay cả Phương Viễn Sơn ngủ, đi nhà cầu hình cũng chuyện vô cớ té đích vỗ trở lại. Nhưng là không có, không có gì cả ~ duy nhất có thể xác định đích chính là dụng cụ là ở hẳn khai chờ hàng xe trong đoạn thời gian đó biến mất.

Cho nên hôm nay khi nhận được thủ hạ báo cáo nói "Phương Viễn Sơn bị liên bang có tổ chức phạm tội điều tra khoa mời đi liễu", hẳn liền lập tức phát động quan hệ muốn đem hẳn giải cứu ra, nhưng là rốt cuộc hay là để cho hẳn gặp một trận vô vọng tai ương.

Nơi này Phương Viễn Sơn nghe được người ta đại lão lời đã nói đến mức này liễu, cũng gật gật đầu nói: "Ngựa luân chú, chuyện lần này tình đối với ta mà nói là một vị đã kích không lờ. Ta không thấy được còn có ở đâu hẹn ở lại cần thiết! Bất quá chú nếu đã nói như vậy, vậy ta cũng thử nhìn một chút trong hẹn chỗ ngồi này nhiệt tình thành phố có thể hay không để cho ta hoàn toàn yêu!"

Ngà Đức trong đầu vào đây lúc ha ha cười lớn, đi lên vỗ bờ vai của hẳn nói: "Phương, tới trong ước hẹn là người đời này lựa chọn chính xác nhất, không có một trong!" Vừa nói vỗ tay một cái, nhất thời một đám màu da khác nhau cô nương từ bên cạnh đích cửa ngằm trong nỗi đau đi ra.

"Nhìn, ta cho người chuẩn bị một ít áp kinh lễ vật, hy vọng người thật tốt hưởng thụ một chút, chú liền không quấy rầy người!" Nói xong đi theo Thác Ni hai người đi ra nhà.

Nhìn đứng ở trước người mặc áo tắm hai mảnh (bikini) đích các cô nương, kia lời lờ thích thú vóc người, tươi đẹp nhiều. Tráp đích đầy đặn, trong lòng cũng là nóng như lửa vô cùng. Bất quá ngay khi hẳn ánh mắt theo hai luồng đầy đặn hướng xuống di động thời điểm, thấy các cô nương eo ếch xam. Vậy hình vẽ, vậy địa điểm, tựa như một cái khuôn đúc đi ra ngoài, nhất thời đầu như băng nước tưới qua vậy trong nháy mắt thanh tỉnh lại.

Không cần hỏi, những thứ này đều là Ngà Đức trong an thủ hạ giúp. Phái thành viên. Làm một phương đại lão, đối với ăn mòn dụ. Hoặc những thủ đoạn này có thể nói thông thạo, nếu như hẳn một khi móc, vậy sau này thật chính là Ngà Đức trong an trong tay khiến tuyên tượng gỗ, theo hẳn gây khó dễ. Đến nỗi ăn con mồi, thả lưới câu như vậy ý tưởng, ở những đại lão này trước mặt hừ hừ. . .

Không có quá nhiều đích dây dưa, đuổi đi những cô nương này, Phương Viễn Sơn lấy điện thoại di động ra cho tiểu Ngọc. Môn la đi điện thoại, nói cho chính năng gặp một chút ngoài ý muốn, có thể ngày mai buổi sáng mới có thể gặp mặt.

Tắm xong nằm ở giường. Nhìn lên đến ngực máu ứ đọng, lại nghĩ tới buổi sáng gặp gỡ, hận hận nghĩ đến: "Kia cái gì hạnh phúc, Marius đích, các người cho chủ và thợ rửa sạch sẽ thí. Cô chờ, ngàn vạn lần chờ thật sớm cách. Thí liễu! Chủ và thợ sẽ đem hôm nay thủ đoạn ở các người trên người cũng thí nghiệm mấy lần, để cho các người hảo hảo ném thử một chút muốn. Tiền. Muốn chết đích cảm giác."

Sáng sớm ngày thứ hai cũng không đợi Ngà Đức trong an đến tìm hẳn, đeo túi xách liền ngồi xe trở lại mình ở thành phố khu ngoài trường học mượn nhà trọ trong. Đem từ quốc nội mang tới một ít đặc sản từ không gian lấy ra, sau đó xuống lầu đi tới trong nhà để xe kiểm tra một chút khối kia 'Thạch thiết vẫn thạch', phát hiện nó lẳng lẳng nằm dưới đất thối trong mối yên lòng.

Khối vẫn thạch này cùng cái đó thuần độ vượt qua đích lão mỗ bây giờ là hẳn lớn nhất tài sản, nếu là không có kia thì thật khó không ra nước mắt ~ cùng tiểu Ngọc. Môn la muốn tới địa chỉ sau mở lâm kỳ đích 'Đạo kỳ' chạy thẳng tới trung tâm thành phố đi. Chiếc xe này lâm kỳ không biết là quên mất vẫn là không có dám đến muốn, một mực đặt ở trong nhà để xe, bây giờ liền tiện nghi hẳn.

Nói thật chiếc này đạo kỳ Ram cái gì cũng tốt, động lực mạnh mẽ, xe cộ bên trong điện tử khí món tính năng lương hảo, trạng thái tình động tình dụng cụ hoàn thiện, chính là ni mã quá hao tổn dầu. 5. 7L đích xếp hàng lượng đốt lên dầu tới vậy thì thật là rào rào, đồng hồ xăng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ đi xuống hàng. Bất quá cũng may giá dầu tiện nghi, mới 1. 5 lĩ á nhĩ một tháng. . .

Đến 'Khải tư tù sắt công ty' văn phòng cao ốc bên ngoài, thấy công ty địa chỉ lại chọn ở một cái như vậy tắc đất tắc vàng đích sầm uất khu buôn bán, âm thầm thầm nói: "Giá cái gì Khải tư đích tù sắt công ty xem ra thực lực mạnh nhất đích mà!" .

Đi tới cao ốc bên trong đề nhắc nhở tiêu bài đi thang máy dọc theo đường đi đến 16 lầu, trước đài một người da đen mm thấy Phương Viễn Sơn đi tới mặt nở nụ cười hỏi: "Vị tiên sinh này xin hỏi ngài là hỏi ý kiến nghiệp vụ hay là tìm người đâu?"

"Ta tìm các người môn la thợ."

"Được, mời cùng ta tới." Vừa nói đem hần mang hướng bên cạnh đích khu vực làm việc, đi tới một vị ghi rõ "Tiểu Ngọc. Môn la ' mình bài cửa phòng làm việc bên ngoài, gõ cửa một cái nghe được một tiếng 'Mời vào ~' sau, Phương Viễn Sơn đẩy cửa ra đi vào.

Sau lưng trước đài mm thuận tay đóng cửa lại, nghe được một tiếng đóng cửa thanh âm, tiểu Ngọc. Môn la lúc này mới ngẩng đầu lên! Thấy Phương Viễn Sơn sau, đứng lên đi tới đưa tay ra nói: "Người khỏe, Phương tiên sinh!"

Cùng vị này nữ thợ bắt tay một cái nói: "Không biết ta kia phòng ngầm dưới đất thiết kế đồ xong chưa?"

"Ân ~ hiệu quả đồ đã xảy ra rồi, còn cần ngại sau cùng xác nhận. Ngoài ra chính là chi phí đích vấn đề, cái này còn cần người đồng ý sau chúng ta mới có thể quyết định cuối cùng chọn tài phương diện vấn đề!"

"Hắc! Nói tới nói lui hay là vấn đề tiền." Nhìn vị này màu nâu loại người đích gái đẹp thợ, kia một tấm hợp lại đích cái miệng nhỏ nhắn lời nói ra tất cả đều là liên quan tới vấn đề tiền, nhất thời một loại vì hòa cảm từ trong lòng dâng lên

Bất quá nàng nhắc tới tiền sau này Phương Viễn Sơn mới nhớ tới, gần đây thật giống như lại không có tiền! Lão Trần cho kia 200 vạn tiền chuyên chờ bị hần giả bộ dùng hết, đối lấy chính là tiền mm trong mắt đối với hần đích vô hạn sùng bái cảm. Cái đó vốn điểm chủ cho mấy trăm ngàn cho mướn xưởng, mua vé máy bay cái gì, tốn cũng không còn dư lại bao nhiêu. : "Tiền a, tiền a! Người làm sao như vậy bất kinh hoa?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Vượt qua dự tính

Thấy trong máy vi tính cao đến 1 hai trăm ngàn lời á nhĩ đích từ sắt chi phí, Phương Viễn Sơn nhất thời liền nổi giận, "Nãi. Nãi đích, các người giết heo chứ ? Chủ và thợ chẳng qua là làm một từ sắt mà thôi, cũng không phải là Ba Tây ngân hàng dưới đất kho bạc, có muốn hay không như vậy khoa trương a?"

"Hơn nữa, cái đó nhà cũng không phải là ta, hoa cao như vậy giá vốn, đến lúc đó nhà bị ngân hàng thu hồi, ta không phải lần nữa làm a?" Lập tức liền nói: "Môn la thợ, cái này chi phí có phải hay không có chút cao? Hơn nữa cái đó nhà ta chẳng qua là tạm thời sử dụng, nghiệp chủ cũng không phải là ta!"

Tiểu Ngọc. Môn la nghe được hần đích lời sau, trên mặt thoáng qua một tia xin lỗi. Từ sắt này thiết kế coi như là nàng đặc ý lực làm! Coi như nước Mỹ Phổ Lâm Tư đồn tốt nghiệp đại học cao tài sinh, nàng đang tính toán ky phần mềm (software) và ứng dụng phương diện có thể nói vô cùng tinh thông. Đáng tiếc bây giờ toàn cầu kinh tế tuột xuống, các hành các nghiệp đều là tiền mặt mềm nhũn, kia còn có cái gì công ty chịu hoa lớn như vậy chi phí cho nàng luyện tay chứ ?

Lập tức thẳng thắn nói: " Xin lỗi, Phương tiên sinh, thật ra thì từ sắt này coi như là ta thứ một cái tác phẩm. Đến nỗi chi phí như vậy cao, là bởi vì trình tự vấn đề!" Lập tức cho hần giải thích cận kề đứng lên.

Nghe xong tiểu Ngọc. Môn la đích giải thích, Phương Viễn Sơn nhất thời trợn mắt hốc mồm."Cái này kêu tiểu Ngọc. Môn la đích thợ thật là là một nhân tài a! Không trách chi phí như vậy cao đâu, nguyên lai nàng thật đem ta từ sắt khi ngân hàng kho bạc tới thiết kế. . ."

Hần không phải máy tính hệ tốt nghiệp, nhưng cái này cũng không làm trở ngại hần hiểu máy tính kiến thức. Hần biết rất nhiều lớn thủ tục đều cần rất nhiều người biên soạn, mà không phải là giống như trong phim ảnh hắc khách như vậy một người tùy tiện liền có thể hoàn thành. Thủ tục viên mỗi một người đều là một mình hoàn thành hần một bộ phận kia là được, sau đó giống như xe hơi nước chảy tuyến sản xuất vậy, cuối cùng mới tiến hành lắp ráp.

Cái này nữ thợ nhận được hần đích đơn đặt hàng sau, nhìn hần đối với chi phí phương diện không có gì hạn chế, liền ý nghĩ hảo huyền đích thiết kế một cái như vậy "Thiên giới" từ sắt đi ra. Đến nỗi từ sắt này làm sao làm sao an toàn, biết bao biết bao tân tiền hần là một câu cũng không nghe vào, trong đầu liền nghĩ đến 1 hai trăm ngàn lời á nhĩ liễu.

Tiểu Ngọc. Môn la nhìn hần nghe xong giải thích sau không có phản ứng, trên mặt không khỏi thoáng qua vẻ thất vọng."Tại sao liền không người thường thức ta thiết kế chứ ?" Thu hồi đáy mắt đích thất vọng, giọng nhàn nhạt nói: "Nếu nói như vậy, thật ra thì công ty chúng ta có sẵn từ sắt tổ, giá cả cũng vô cùng tiện nghi, chờ một chút ta dẫn người đi xem nhìn."

"Ách. . . Đây là ai cực lớn trong lòng chết ý?" Thấy nàng sắc mặt do trông đợi chuyển thành thất vọng lại hóa thành giéng khô, Phương Viễn Sơn trong

lòng cũng là động một cái. Thật ra thì đang nghe nàng giải thích sau, hẳn đối với nàng thiết kế vẫn là vô cùng tán thưởng, đặc biệt là trình tự thiết kế đơn giản là thần tới chỉ bút.

Liền hẳn kia chừng mười vị thước vuông phòng ngầm dưới đất, tiểu Ngọc. Môn la có thể vì hẳn lượng thân chế tạo ra như vậy tân tiến từ sắt tổ, hẳn cũng là vô cùng kinh ngạc! Thiết kế đồ hoàn toàn dựa theo đương kim thế giới tân tiến nhất an ninh khoa học kỹ thuật tới định chế chế tạo, phòng ngầm dưới đất cần nữa thọc sâu hướng xuống đào 5 thước, chứa đặc chế pin tổ để phòng bị cúp điện lúc cần. Vách tường gọt bạc thể lẫn lộn trên đất bùn, trung gian kẹp 20 li tấm thép. . .

Thấy thiết kế đồ bên trong một loạt phòng ngự các biện pháp an ninh, hẳn thật là có chút hết ý kiến. . . Đặc biệt là chi phí cao nhất nồng cốt trí năng thù tục, kia thật dài các hạng chức năng nhìn hẳn là trọn mắt hốc mồm. Nếu không phải phòng ngầm dưới đất địa hình hạn chế thiết kế đồ, tiểu Ngọc. Môn la rất có thể cho hẳn báo ra một vị vượt qua dự tính chi phí tới. Phòng đoán 1 hai trăm ngàn phía sau có thể thêm một số không.

Bất quá mà, suy nghĩ một chút nói: "Cửa La tiểu thư, từ sắt này tổ ta có thể tạm thời là không cần dùng, bất quá người có thể tiếp tục hoàn thiện."

Vốn là đã chết lòng tiểu Ngọc. Môn la vừa nghe còn có hy vọng, nhất thời vui vẻ nói: "Có thật không? Người chắc chắn cần ta tiếp tục hoàn thiện cái này thiết kế đồ?"

Nhìn cô nương trần đầy khao khát ánh mắt, Phương Viễn Sơn gật gật đầu nói: "Người thiết kế đồ ta nhìn, giỏi phi thường! Nhưng là tòa kia nhà để xe cũng không phải là ta sản nghiệp. Nếu như có khả năng năm nay để ta nghĩ ta sẽ ở bãi biển mua nóc cảnh biển biệt thự, đến lúc đó người thiết kế thì sẽ phải thương dụng trắng!"

Nghe được hẳn đích cam kết,

Tiểu Ngọc. Môn la kia màu nâu sậm đích mắt to nhúc nhích vui sướng ánh sáng, dùng sô cô la (chocolat) màu da tay phải liêu liêu màu đen tóc quần mới lên tiếng: "Phương tiên sinh, cái này thiết kế đồ còn không có cuối cùng thành hình. Bất quá người có thể dùng trước công ty chúng ta những thứ khác sản phẩm thay thế một chút, ta sẽ trong thời gian ngắn nhất đem bản vẽ làm ra cho người xem."

Đi theo vị này nữ thợ đi tới công ty đích sản phẩm kho, chọn một một trăm ngàn lõi á nhĩ đích từ sắt. Ứng trước liêu một nửa số tiền, còn dư lại chờ từ sắt gắn xong tất sau duy nhất trả hết.

Đi ra khỏi từ từ sắt công ty, Phương Viễn Sơn đích trong lòng bắt đầu không bình tĩnh. Cái gọi là người là anh hùng tiền là gan, có người không có tiền đặc biệt thảm, hẳn bây giờ liền đặc biệt thảm. Thanh toán từ sắt tiền đặt cọc sau trong thẻ còn có 6 bách lõi á nhĩ, vật nghiệp bên kia một vị quý độ quản lý phí còn không có đóng đâu!"Không được, phải mau đem đá kia bán."

Nghĩ tới đây, lập tức đi xe chạy tới trường học. Đang thí nghiệm cao ốc bên ngoài tìm một đất trống đậu xe xong, đến phòng thí nghiệm bên ngoài nhìn thấy cửa rộng mở liền đi vào. Đưa lưng về phía hẳn đích là lâm nghe tiếng bước chân nói: "Ngã Lệ Ti, người không phải đi lấy đồ liêu mà, làm sao trở về nhanh như vậy?"

"Ừ? Ngã Lệ Ti thầy trở về trường học?" Sững sốt một chút đích công phu bên kia là lâm không có nghe được trả lời liền xoay người, thấy là Phương Viễn Sơn sau đi tới trước ôm hẳn một chút nói: "Đứa trẻ người tới rồi! Người ngồi trước sẽ, bên kia một con số còn không có chuẩn bị xong, đợi một hồi đạo sư của người thì sẽ tới cảm!"

Đối với là lâm như vậy tận tụy giáo sư đại học ở Ba Tây đơn giản là phượng mao lân giác, phổ biến lão sư đều là giáo sư chơi mình khóa nghiệp sau, cũng sẽ không xen vào nữa học sinh chết sống, người yêu có hiểu hay không. Lâm giáo sư nghề nghiệp này ở Ba Tây cũng không phải là quá được người tôn trọng.

Không cho hẳn suy nghĩ nhiều, cửa lúc này truyền đến tiếng bước chân, Ngã Lệ Ti tay phải cầm văn kiện vào phòng làm việc, nhìn thấy Phương Viễn Sơn ngồi ở trên ghế chính là sững sốt một chút, hải nói: "Phương, người trở về lúc nào! Chưa có trở về nước Hoa ăn tết sao?"

"Vừa mới tới, mùa xuân đích lời năm nay có thể không kịp!" Nghe được Ngã Lệ Ti hỏi, hẳn lập tức cũng đem mình gần đây hành tung giản có thể nói cũng nói cho nàng nghe.

Phương Viễn Sơn đối với cái này Đức quốc tới thầy cũng là vô cùng kính nể, Nhật Nhĩ Mạn đàn bà kiên cường cùng độc lập ở nàng trên người thể hiện tinh tế, bất kỳ khó khăn khổ năng cũng biểu hiện ổn định ung dung, so với rất nhiều đàn ông làm phải tốt hơn nhiều hơn.

Thầy trò hai người nói chuyện với nhau một hồi trường học chuyện, bên kia là lâm lão sư đã làm xong, cầm một xấp tài liệu đi tới giao cho Ngã Lệ Ti nói: "Số liệu đã phân tích tốt lắm, bất quá nơi này dụng cụ lấy quang vật nghiên cứu làm chủ muốn. Nếu như có khả năng ta hay là đề nghị người đến nước lập đại học bên kia làm một lấy mẫu phân tích."

Nói xong Ngã Lệ Ti đích chuyện, là lâm mang Phương Viễn Sơn đi tới cách vách giữ thất. Mở ra góc tường từ sắt cửa, sau đó nhấn một chuỗi mật mã bên trong nhỏ từ sắt cửa bắn mở. Cái đó 80 nhiều kí lô lão mỗ sát an tĩnh nằm ở bên trong. Không biết là lâm lão sư là làm sao dọn đi lên, lại vẫn đặt ở tầng thứ nhất nhỏ trong từ sắt.

"Giám định sau khi đi ra, ta nhưng là một đêm cũng ngủ không ngon giấc a!" Là lâm lão sư mở chốt an toàn quỹ sau hướng về phía hẳn mở ra đùa giỡn.

Phương Viễn Sơn gật đầu một cái phát cười hắc hắc nói: "Phiền toái lão sư!"

Đem đá ôm ra phòng, Ngã Lệ Ti vẫn còn ở lật xem trong tay tài liệu. Buồng xuống đá đem mang tới mấy thứ lễ vật chia ra cho liêu hai vị lão sư, là lâm

tại chỗ mở ra túi đựng hộp, thấy bên trong xinh đẹp cất giấu công nghệ không khỏi a a cười lên, luôn miệng khích lệ nói: "Thật là quá đẹp, đơn giản là một món tác phẩm nghệ thuật."

"Cám ơn người lễ vật, đưa trẻ!" Vừa nói vừa đi lên ôm một chút hân. Ngã Lê Ti cũng học la làm mở ra lễ vật, thấy một bộ hình dáng rất khác biệt bình sứ hàng thủ công nghệ sau, cũng là vui vẻ không thôi, nói tiếng "Cám ơn!"

Ôm đá cáo biệt hai vị lão sư, đi tới bên xe thận trọng đem mở sắt an trí ở kế bên người lái, lái xe ra trường học chạy thẳng tới nhà trọ đi.

Về đến nhà không kịp đợi mở máy vì tính ra, tra hỏi khởi đầu kim loại đầu tư điện thoại của công ty. Tìm nhà có nước Mỹ bởi cảnh công ty đánh tới hỏi thăm một phen, ở trong điện thoại theo như đối phương hẹn xong gấp mặt thời gian, tắt máy vì tính ôm khối kia lão mở sắt ra cửa.

Ở trên đường tìm một tự giúp cố gắng lên đứng đem bình xăng rót đầy, sau đó mới chạy tới nhà này kêu 'Hi khác lạc' đất kim loại đầu tư công ty. Công ty này không có thiết ở phần hoa trong hẹn trong thành, mà là ở mười mấy cây số bên ngoài kéo mặt khu.

Kéo mặt khu tương đối trong hẹn thành muốn rơi ở phía sau một chút, không có trong thành những thứ kia cao lớn kiến trúc hiện đại bầy, đều là một ít kiểu Âu châu hình dáng đích phục cổ phong. Bất quá hoàn cảnh ngược lại là thanh tịnh rất nhiều, cũng không có trong thành xe nước Mã Long. Tìm nhà Ý Đại Lợi quán ăn tùy tiện ăn đồ mới đi đi 3 khu phố đầu tư công ty.

Tây môn. Khang nạp tư là 'Hi khác lạc đất kim loại đầu tư công ty' giám đốc, thấy Phương Viễn Sơn ôm tảng đá đi tới công ty, rất là nhiệt tình tiếp đãi hân. Ngược lại không phải là biết hân là công ty gì đích ông chủ vị này giám đốc mới tới tiếp đãi, mà là Phương Viễn Sơn ở trong điện thoại cùng hân nói có 180 nhiều bằng đích cao thuần độ lão mở sắt muốn bán ra, vị này giám đốc mới đặc biệt chạy tới cửa công ty chờ hân.

Ở trong phòng làm việc hàn huyền sau này, giám đốc nhìn Phương Viễn Sơn đá trong tay nói: "Không biết tảng đá này. . ."

"Đúng, tảng đá này liền ta trong điện thoại nói lão mở sắt." Vừa nói đem đá đưa tới.

Giám đốc thật ra thì cũng là thật buồn bực, nga, y, ba, lão cùng liễu cũng cùng bạc chung nhau tạo thành mở sắt, vì vậy bọn họ đều là từ bạc mở lấy ra bạc sau cận bã trung phát hiện. Mà người trẻ tuổi này lại ở trong điện thoại cùng hân nói có lão đích nguyên khoáng thạch, hơn nữa thuần độ tương đối cao, giá cũng không khỏi làm hân cảm thấy kỳ quái! Nhận lấy Phương Viễn Sơn đưa tới đá, không có chuẩn bị giám đốc lập tức rời tay ra.

"Bành! " một tiếng đá té ở lót đá cẩm thạch liền trên mặt đất, ở phía trên đập ra một cái hố sau lại lộn hai vòng mới ngừng lại. Vị này kêu khang nạp tư đích giám đốc nhất thời bị sợ hết hồn, cả kinh nói: "Cái này đá thật là nặng!"

Mồ hôi một cái Phương Viễn Sơn lúc này vừa nghĩ đến đá sức nặng, hân ôm cảm thấy không có vấn đề, nhưng là dấu sao 180 nhiều bằng đích sức nặng lấy người quản lý này đưa ra hai cái tay làm sao có thể nhận động? Lập tức luôn miệng nói xin lỗi: " Xin lỗi, xin lỗi! Ta quên tảng đá này đích sức nặng."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Tri kỷ

Thấy vị này kêu Khang Nạp Tư đích giám đốc cổ tay không có gì khác thường, Phương Viễn Sơn đi lên trước nhặt lên lần dưới đất mặt đá, nhìn một chút không có bề tan tành đất mới nói: "Người nhìn tảng đá này để ở nơi đâu đích?"

Biết tảng đá này dị hồ tầm thường nặng, giám đốc cũng không thử lại đồ đi lấy tới nhìn, chỉ huy Phương Viễn Sơn đem đá đặt ở góc tường trên dụng cụ mới nói: "Ta làm một hóa nghiệm phân tích sau này, chúng ta nữa nói giá đi!"

Thấy hân gạt đầu sau này, giám đốc mở ra dụng cụ lên ánh đèn, lại từ trên đá quét xuống một chút bột để ở bên cạnh dưới kính hiển vi ngồi dậy hóa nghiệm. Cả khối đá màu đen ở trên dụng cụ phương đầu xạ xuống hồng quang chiếu xuống, hòa hợp từ khí, mà bên cạnh khí cụ bên trong máy vì tính đá nội bộ cấu tạo đồ dần dần hoàn chỉnh cho thấy đi ra, ở trong máy vì tính không ngừng xoay tròn!

Phương Viễn Sơn lúc này cũng không khắp nơi đi thăm, ngay tại bên cạnh khí cụ bên nhìn chăm chăm máy vì tính nhìn. Cái này chừng bằng banh bóng rổ lão mở sắt bây giờ nhưng là vị kim vương mắc, đều là theo như khắc bản, mới vừa thấy cái đó Khang Nạp Tư quét xuống bột hân nhưng là đau lòng không được, "Bà nội con gấu, cứ như vậy một chút nhưng là mấy bách lỗi á nhĩ. Cảm tình không phải người đồ không đau lòng đúng không?"

Bên kia giám đốc lúc này liên tục phát ra tiếng kinh hô: "Nga ~ mua cát, đây là thứ quý gì. Làm sao biết có chuyện như vậy tình!"

Phương Viễn Sơn một trận xem thường, "Cái này dương quý tử quý khốc sói tru, không phải rõ ràng nói cho ta rất đáng giá tiền sao?" Đi tới giám đốc

sau lưng hỏi: "Khang Nạp Tư giám đốc, nhìn thế nào? Ngươi cũng đừng lừa gạt ta, ta nhưng là trải qua hóa nghiệm, bên trong thành phần rõ ràng. Nếu là ngươi nói dối, chúng ta vô một cái hai tán, ta ôm đá lập tức đi ngay."

Thật ra thì hẳn biết cái đích gì, la lâm lão sư ngược lại là ở trong điện thoại nói cho hẳn bên trong có cái gì thành phần liễu, bắt quá hẳn một vị không nhớ. Nhưng là cũng không cần gấp, nàng còn gọi một phong điện thư cho hẳn, bên trong tất cả đều là liên quan tới tảng đá này đích thành phần.

Giám đốc lúc này đứng lên nói: "Ngươi yên tâm, tảng đá này ta mua định. Liên quan tới chuyện tiền tình ngươi không cần lo lắng, công ty chúng ta biết lái ra một vị ngươi không cách nào cự tuyệt giá cả!"

Vừa nghe quản lý, Phương Viễn Sơn nhất thời mặt mày hớn hờ ~ hắc hắc nói: "Vậy cũng tốt, nhanh lên nói ra cái đó ta không cách nào cự tuyệt giá cả tới đi! Ta vô cùng mong đợi ngươi dùng tiền đem ta đập choáng váng."

Khang Nạp Tư giám đốc rõ ràng cũng vô cùng vui vẻ,, kinh khen ngợi: "Ngươi tảng đá này thật là giỏi lắm phát hiện, bên trong lão đích hàm lượng tỷ lệ lại đạt tới phần trăm chỉ 45. 688, đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi một chuyện. Hơn nữa bên trong bạn sinh mỏ chúng loại nhiều vô số, đợi một hồi ta đem phân tích đồ biểu cho ngươi đối với chiếu một chút, nếu như không có ngộ soa lời chúng ta liền có thể nói nó giá liễu."

Nhận lấy giám đốc đưa tới đồ biểu Phương Viễn Sơn cũng không có khách khí, lập tức lấy điện thoại di động ra tìm ra la lâm lão sư gửi điện thư tới lẫn nhau đối với soi. Thấy bên trong so với la lâm lão sư còn cần kê số liệu, đều đến con số nhỏ điểm phía sau 6 con số liễu, lập tức cất điện thoại di động nói: "Không sai, bây giờ ngươi có thể nói một chút giá tiền."

"Tảng đá này đích giá cả đã vượt qua ta quyền hạn, ta cần đuổi theo mặt câu thông một chút." Vừa nói đi đến bên cạnh lên máy bay riêng. Vị này giám đốc xem ra thật vô cùng coi trọng hẳn phải tảng đá này, ở trong điện thoại đem hẳn đích đá thôi có ở trên trời dưới đất vô, thật giống như nếu như công ty không mua hạ tảng đá này, gặp nhau là bao lớn đích tổn thất vậy!"

Trong điện thoại người có thể bị giám đốc thần phục giọng cho thuyết phục, Khang Nạp Tư hi tư tư đi tới nói: "Ông chủ đồng ý, chúng ta bây giờ nói nói giá đi!"

Những thứ này ngày khác từ chạy ngược chạy xuôi, đã gặp người đã nói cũng không ít liễu, đối với nói chuyện làm ăn chuyển đi này cũng coi là có bước đầu tìm hiểu. Đó chính là không hiểu không muốn giả bộ hiểu, không thể nói lời ở trước mặt, để cho đối phương ra giá xa xa so với người trước ra giá bây giờ tới nhiều.

Lập tức cũng a a cười nói: "Ngươi nhìn, ta là tới bán đồ, các ngươi là khách hàng, ngươi dù sao phải trước nói giá ô vuông cho ta nghe một chút đúng không?"

Giám đốc nghe trầm ngâm một hồi nói: "Như vậy đi! Chúng ta liền theo như bên trong quảng vật đích tỷ lệ, lấy hôm nay Nữ Ước buôn bán nơi giao dịch đích giá cả đồng ý, ngươi thấy thế nào?"

Gật đầu một cái bày tỏ đồng ý sau này,

Hai người lập tức cho khối này lão mỏ qua cân, thấy 185 điểm mấy bằg đích con số, lại là một trận kinh hãi "Giá ni mã phải bao nhiêu tiền a?", lập tức cũng là mừng rỡ khôn kể xiết, giá nhiều hơn không giờ mấy bằg nhưng là chừng mấy chục ngàn đích giá cả a!

Trải qua một phen tính toán sau, thấy máy tính phía trên 1100 nhiều vạn lòi á nhĩ con số, Phương Viễn Sơn cũng có chút choáng váng đích cảm giác. "Không trách lớn như vậy một nhà đầu tư công ty giám đốc cũng phải cùng ông chủ xin phép nữa ngày đâu! Đổi thành đô la cũng phải 300 tới vạn a!"

Vị này giám đốc nghĩ đến cũng không có hoa giá cao như vậy, mua qua nhỏ như vậy mỏ sắt, thấy máy tính phía trên con số cũng là mặt đầy hưng phấn đó lên, sở trường đỡ hạ mắt kiếng nói: "Phương tiên sinh, ngươi nhìn cái giá tiền này có sai lầm hay không, còn cần lần nữa tính toán sao?"

"Không cần, ta cảm thấy không sai, ngươi nhìn tiền là. . ."

Gọi tới kế toán, ba người chạy thẳng tới Ba Tây ngân hàng trú kéo mặt đích chỉ nhánh cơ cấu. Ba Tây ngân hàng lệ thuộc với Ba Tây chánh phủ liên bang Bộ tài chánh, là Ba Tây lớn nhất ngân hàng, đồng thời cũng là một nhà quốc tế hóa ngân hàng.

Phương Viễn Sơn ở Ba Tây làm thủ tầm thẻ ngân hàng chính là ở nên được làm, chủ yếu chính là vừa ý nó có quốc gia bối cảnh cùng quốc tế hóa, ít nhất sẽ không sập tiệm. . .

Kéo mặt chỉ nhánh đích người phụ trách nghe nói có người chuyển tồn 1000 nhiều vạn lòi á nhĩ, lúc ấy thì từ trong phòng làm việc đi ra, nhiệt tình kéo mấy người đến phòng khách quý. Chờ bí thư đưa lên nước trà sau, nhân viên làm việc cầm Phương Viễn Sơn đích thẻ ngân hàng, mang tên kia kế toán nhân viên ra phòng khách quý.

Mấy người ngồi ở phòng khách quý trong trò chuyện, la văn. Chớ mỏ vị này Phó chủ tịch ngân hàng cũng đứng vị này thần bí đông phương tiểu tử vô cùng cảm thấy hứng thú. "ừ, chủ yếu là đối với hẳn khoản tiền này hướng đi cảm thấy hứng thú!" Hết sức khuyên hẳn mua ngân hàng kim dung sản phẩm, bị hẳn luôn mãi từ chối sau mới không nhắc lại cái đề tài này.

Rất nhanh nhân viên làm việc cầm thẻ ngân hàng của hẳn đi trở về, đem một phần văn kiện đưa cho hẳn ký qua chữ sau này nói: "Phương tiên sinh ngài khỏe, tiền đã vào trương mục! Chúng ta giúp ngài đem thẻ lên tới vip thẻ vàng, sau này ngài chính là chúng ta Ba Tây ngân hàng tôn quý nhất khách hàng, bất kỳ chuyện đều có thể bấm khắc phục điện thoại, sẽ có người chuyên vì ngài giải quyết!"

"Chẳng lẽ ta muốn vị mềm cô em ẩm áp giường các nguoi cũng sẽ giúp ta đưa đến trên giường?" Trong lòng âm thầm khinh bỉ nhìn một câu, cảm thê đứng lên nói: "Được, ta biết, vậy ta liền đi trước." La văn. Chờ mỗi đem một nhóm ba người đưa tới cửa, nhìn ba người ngồi lên xe sau khi rời đi mới xoay người vào ngân hàng.

"Khang Nạp Tư giám đốc, vậy ta liền đi trước!" Ở hi khắc lạc cửa công ty cùng giám đốc từ giả sau này, Phương Viễn Sơn mở đạo kỳ trở lại trường học nhà trọ lâu.

Mới vừa xuống xe, một chiếc xe chờ hàng chờ từ sắt dừng ở hần đích bên xe, một vị mang mắt kiếng đàn ông trung niên từ kế bên người lái nhảy xuống, đi tới trước đưa tay ra nói: "Ta là công ty phải tới gần từ sắt!"

Cùng người đàn ông này lẫn nhau giới thiệu sau này, mở xe ra kho cửa dẫn hần vào xuống đất thất. Lưu lại bốn vị gần từ sắt nhân viên, Phương Viễn Sơn ôm hần khối đá kia thiết vẫn thạch trở về nhà trọ lâu. Đến nỗi góc tường kia một đồng đá hần cũng không để ý liễu, toàn dọn quang hần cũng không đau lòng, dù sao đối với hần hữu dụng vật chất toàn hấp thu!

Trở lại nhà trọ trong mới vừa buông xuống vẫn thạch trong túi điện thoại vang lên, cũng không nhìn mã số thuận tay liền nhấn nút trả lời: "Này, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ông chủ, nói cho nguoi một cái tin tốt, nghiệp chủ đồng ý bán xưởng rồi, hơn nữa giá cả vô cùng tiện nghi!" Tiền đứng díp đứng díp ở trong điện thoại kinh ngạc vui mừng nói.

"Nga? Là mà! Tình cảm kia tốt. Đứng rồi, tiền có đủ hay không?" Nghe được tiền đứng díp đứng díp tin tức truyền đến, Phương Viễn Sơn cũng là vô cùng vui vẻ. Sau này ở trong nước hần cũng có sản nghiệp người, hơn nữa còn là tại hạ hải thị chỗ ngồi này quốc tế thành phố lớn.

Tiền đứng díp đứng díp vừa nghe ông chủ hỏi chuyện tiền tình, nhất thời xin lỗi đến: "Ông chủ nguoi cho kia hai triệu cũng xài hết, hơn nữa xe cũng không có mua đích thành." Lập tức tiền đứng díp đứng díp đem mua đất đích trải qua ngay cả công ty ghi danh thành công tin vui cũng cùng nhau nói cho hần.

Nghe được ngay cả công ty cũng ghi danh thành công, Phương Viễn Sơn nhất thời vui xuất ngoại ngắm, ở trong điện thoại nói: "ừ, tiền là đồng chí cực khổ, quay đầu ông chủ ta thật to tướng thưởng. Chờ một chút đem sổ sách của công ty hộ danh truyền chân tới, ta chờ một hồi đem tiền hồi quá khứ."

"Núi xa quốc tế chờ hàng công ty hữu hạn" là hần tới Ba Tây trước liền nghĩ xong đích, bây giờ nghe tên công ty xác định được thật là kích động vạn phần. Vừa mới chuẩn bị tiếp tục khen ngợi mấy câu, lại có điện thoại đánh tới.

Vội và cúp điện thoại mặt lộ vẻ nụ cười hỏi: "Đình lão bản làm sao biết lúc này điện thoại tới đích? Ta bây giờ nhưng là cần tuân phân phó của nguoi, ban ngày từ không dám cho nguoi gọi điện thoại."

Đối diện Đình Hàn Mặc cũng nghe được hần trong giọng nói vui vẻ, cười hỏi: "Tiểu tử nguoi cao hứng như thế, gặp phải cái gì vui vẻ chuyện rồi? Nói nghe một chút!"

"Nghe được kéo? Hắc, ta không phải mua một xưởng mà, kết quả bảy tám làm lấy vị công ty đi ra, cho nên mà. . ." Lập tức đem chuyện đã xảy ra cùng hần nói một lần.

Bên kia Đình Hàn Mặc vừa nghe nguyên lai là có chuyện như vậy, một thời lại có điểm không nói, "Cái này tiểu tử thật là một không bình thường, nguoi nói nguoi cho mướn xưởng liền thật tốt cho mướn, không có sao làm vị công ty ra tới làm chi?" Nhất thời hỏi: "Nguoi đem cái đó xưởng mua lại thật chẳng lẽ định làm quốc tế mua bán a?"

"Cái này há. . . Ta một thời còn không nghĩ tới. Đây không phải là làm vị công ty tương đối lập phong mà!"

"Ách. . . Được rồi, quả thật tương đối lập phong." Nghe đến chỗ này bên đầu điện thoại kia Đình Hàn Mặc mặt cũng biến hình, cũng không biết làm sao tiếp hần đích lời gốc.

"Nguoi cũng như vậy cảm thấy a! Ta đã nói rồi, thật là anh hùng thấy hơi giống." Phương Viễn Sơn nhất thời sinh ra một cỗ cảm giác tri kỷ, lập tức hi tư tư hỏi: "Nói đi, tìm ta chuyện gì?"

Bị hần như vậy vừa nhắc Đình Hàn Mặc mới nhớ tới gọi điện thoại cho hần đích nguyên do, trở lại: "Bị nguoi nhất đã xóa thiếu chút nữa đã quên rồi chánh sự, ta lần trước cùng nguoi nói chuyện thế nào, có vấn đề hay không a?"

"Chửi thề một tiếng !" Phương Viễn Sơn vỗ đầu một cái mới nhớ tới hần đích chuyện tới, mấy ngày nay bừa bộn chuyện quá nhiều, bị kia cái gì phạm tội điều tra khoa đích một làm, giá hai thiên đô có chút choáng váng đầu não tăng, vội vàng ngược ngừng nói: "Thật là xin lỗi, giá hai ngày có chút việc, ta cũng bận bịu bất tỉnh đầu. Nguoi yên tâm, nhiều nhất một tuần lễ ta khẳng định trở về."

Bị điều tra khoa mời quá khứ uống trà chuyện hần không có cùng Đình Hàn Mặc nói, một người là hần người ở trong nước, coi như tại hạ hải thị có chút năng lực cũng không quản được Ba Tây bên này. Một cái nữa chính là bọn họ chẳng qua là quan hệ hợp tác, người ta không có nghĩa vụ giúp hần xử lý tư nhân tranh chấp.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ta chẳng qua là đá 1 chân

Chạng vạng tối một người cho một trăm lỏi á nhĩ tiền tip, đưa đi tù sắt gần nhân viên sau, Phương Viễn Sơn dựa theo sử dụng sở tay phân chó có ấn chỉ tay, con người quét xem lại đầu nhập mặt mã, cái này cao cỡ một người tù sắt mới 'Ca' một tiếng bắn mở. Đem trong ngực vẫn thạch bỏ vào lại khóa kỹ cửa mới ra phòng ngầm dưới đất.

Sau khi ra ngoài ngày đã tối hẳn xuống, bên ngoài nhà trọ trong lầu đã đèn đuốc sáng choang, sờ một cái cái bụng hẳn mới nhớ tới cơm tối còn không có giải quyết. Đi bộ đi ở xã khu trong, thấy trước mặt một vị thịt nướng đình liên đi tới.

Giống như vậy lộ thiên thịt nướng đình ở Ba Tây là thật thường gặp, tương tự với tư nhân xưởng, bày cái gian hàng liên ở tiểu khu khai trương. Mùi ngon, dùng đoán chủ trọng, giá cả tiện nghi, dù sao chỗ tốt một đồng lớn, bất quá đầu tiên người phải là xã khu cư dân.

Ở Ba Tây nghiệp ủy hội đích quyền lợi là tương đối lớn, lên tới án hình sự, xuống đến nhỏ nhất không đáng kể gia trường lý đoán bọn họ toàn quán, quán lý phí một tháng muốn một ngàn nhiều lỏi á nhĩ, mau đuổi kịp hẳn đích tiền mướn phòng.

Mặc dù thu lệ phí đắt, bất quá cung cấp phục vụ cũng nhiều. Giống như phòng thể dục, hồ bơi, party phòng cái gì đều là miễn phí phải, nhưng người nếu là mời cái gì tư nhân huấn luyện viên, bơi lội huấn luyện viên cái gì, kia thu lệ phí, a a. . .

Gọi hai phần thịt bò bít tết một phần cánh gà liền ngồi xuống, yên lặng nhìn lên xã khu bên ngoài trên đường xe chạy. Phương Viễn Sơn không nhớ tự có thời gian bao lâu không có như vậy lẳng lặng nhìn trong hẹn ban đêm, từ đi tới Ba Tây hẳn liên cả ngày bận bịu với khóa nghiệp cùng thay mặt mua, mà không để mắt đến tòa thành thị này mị lực.

Xa xa nhà trọ trong lầu truyền tới kính bạo đích tiếng nhạc, xuyên thấu qua cửa sổ ánh ánh xước xước bóng người, có thể đoán được chủ nhà đang cử hành party. Nhìn giá bức tường hòa thành phố cảnh đêm hẳn một thời lại có điểm say, trực đến bên cạnh đích người phục vụ bụng tới thịt nướng mới hoàn hồn lại.

Vị này người phục vụ chắc hẳn cùng chủ sạp là hai cha con, hai người tựa như một cái khuôn đúc đi ra ngoài bề ngoài cộng thêm giống nhau màu da, không khỏi ở chứng minh hẳn đích suy đoán. Bên kia chủ sạp thấy hẳn nhìn sang trở về vị nụ cười sáng lạng, lộ ra một hóp răng trắng như tuyết. Nói về người da đen răng cũng chưa có không trắng đích, chẳng lẽ là bởi vì màu da mới đột nhiên trắng bạch?

Ăn rồi thịt nướng nhớ tới lần trước ở Berlin bồi để nói tới, theo tiêu bài chỉ dẫn đi về phía xã khu đích phòng thể dục. Ba Tây xã khu nhà trọ lầu phổ biến không nhiều, một vị xã khu có thể có một bảy tám nóc lầu coi như là tương đối lớn xã khu liễu. Vào ba số lầu thang máy nhấn 6 lầu, thang máy chậm rãi thẳng đi lên ~

Cửa nhân viên làm việc thấy Phương Viễn Sơn đi vào, liền tới hỏi thăm tới ý đồ của hẳn. Khi nghe nói hẳn cần tư nhân huấn luyện viên sau, một vị ngồi ở trên ghế sa lon xem tạp chí đích người da trắng người đẹp đi tới. Lăn nhau giới thiệu sơ lược sau, vị này kêu mạn đích. Tư để phân đích nữ huấn luyện viên mang hẳn đi tới bên cạnh phòng tiếp khách trong.

Hai người sau khi ngồi xuống vị này tư để phân huấn luyện viên bắt đầu cầm ra giấy và bút, ngồi dậy đề vấn đáp tới. Đối với hẳn thời giờ gì tới, một tuần lễ có mấy ngày, tình trạng thân thể, tình trạng tài chánh cũng làm căn cứ hiểu ~

Chờ làm xong ghi chép sau mới nói cho hẳn hôm nay vẫn không thể đóng hẳn, phải chờ nàng căn cứ Phương Viễn Sơn đích tình huống làm ra cụ thể hoạch định sau, mới có thể thông báo hẳn tới giờ học. Nếu như hẳn không kịp đợi có thể tự đi đi ra bên ngoài đích dụng cụ thượng trước rèn luyện một hồi. . .

"Bà nội, có làm hay không, ta chẳng qua là tới kiện vị người mà thôi, cần như vậy phiền toái mà! Hơn nữa, kiện thân cùng ta tình trạng tài chánh có quan hệ thế nào? Ta bỏ tiền, người cung cấp phục vụ là được, người quản như vậy chiều rộng làm gì!" Âm thầm oán thầm không dứt hẳn, nhìn đối diện người da trắng mm kia vẻ mặt thành thật biểu tình, Phương Viễn Sơn cũng chỉ có thể gật đầu bày tỏ đồng ý.

Tới đến đại sảnh tiện tay xóc lên một vị 200 bảng đích tạ, vầy vầy cảm giác không đã ghiên! Sau khi để xuống lại tới đến bao cát cạnh, quơ quả đám đập tới.

"Băng ~ "

Khuê cao su không ngã ông bao cát phát ra một tiếng rên, trên không trung lắc lư mấy cái mới ngừng lại. Thấy mình tiện tay một quyền cũng đánh hình người bao cát tới lui đung đưa, không khỏi nhao nhao muốn thử đứng lên. Chờ không ngã ông dừng lại, Phương Viễn Sơn một vị roi chân rút ra đánh vào hình người bao cát eo ếch.

"Bành! ~ "

"Oanh!"

"Lạch cạch ~ "

Nặng đến 120kg áp dụng đôi miệng hút ổn định khuê cao su hình người bao cát, bị Phuong Viễn Sơn một cước này trực tiếp đá bay ra ngoài,

Ổ đánh ngã hai vị máy chạy bộ đánh vào trên tường sau mới rơi xuống. Đáy nồi hình thép mâm lập trên đất tới lui lăn lóc, cho đến bị đồ ngăn trở sau mới té xuống.

Thấy mình một cước oai tạo thành lớn như vậy hậu quả, Phuong Viễn Sơn cũng có chút trợn mắt hốc mồm, "Ta chỉ là muốn tìm một chút cảm giác được rồi, ai biết như vậy bất kính đấy?"

Nhìn một mảnh hỗn độn mặt đất, khá tốt không đập đến bên cạnh rèn luyện người, nếu không liền thảm. Đờ đầu mặc niệm câu "Thình thoảng mua cát! ~ "

Bên kia người phụ trách nghe được động tĩnh vội vàng chạy tới, thấy là mới vừa khách hư hại máy không khởi tức giận đến: "Hải! ~ đây cũng không phải là nhà người, đập hư đồ là phải thường."

Nhìn người da đen đại thúc biểu tình tức giận, Phuong Viễn Sơn buông tay một cái nói: "Xin lỗi a, ta đập nó một cước, ai biết nó bay. . ."

Vị này người phụ trách rõ ràng không tin, : "Hắc, người đang nói đùa sao, đó là tháng trước mới vừa mua được, ước chừng 260 nghìn bảng, làm sao có thể bị người đập bay?"

Bên cạnh ăn xong cơm tới tới rèn luyện người rồi rít vây quanh, lúc này một người trong đó vui vẻ nói: "Microphone, vị này tiểu tử nói đúng lời thật, ta nhìn hắn đập bay đích. Người mua bao cát nhất định là hàng giả, đây cũng không phải là người phong cách a!"

Không tin và người da đen đại thúc đi đến bên kia đích mấy vị tính cạnh bắt đầu kiểm tra khởi thu hình tới, chờ thấy bên trong hình ảnh lúc không khởi há to miệng, nửa ngày không nói ra lời. Nơi này khách nhất thời vây quanh Phuong Viễn Sơn chuyện trò, hỏi hắn là làm sao luyện ra được lực lượng, có phải hay không sẽ đồng phương công phu. . .

Chờ hắn luôn mãi giải thích không biết công phu, có thể là cái đó bao cát xảy ra vấn đề sau, vây quanh đám người mới dần dần tản đi. Đến nỗi chuyện bồi thường bọn họ mới không quan tâm đâu, đó là phòng thể dục cùng hắn đích chuyện.

Người phụ trách đi tới biểu tình rõ ràng có chút ngưng ngừng, kéo ra vị nụ cười nói: "Hắc, cái đó bao cát có thể xảy ra vấn đề, ngày mai ta tìm bọn họ nhà máy đi."

"Đó chính là không cần ta bồi thường?" Lấy được người da đen đại thúc khẳng định sau, Phuong Viễn Sơn liên tục không ngừng đi ra phòng thể dục, lau đem cái trán đổ mồ hôi oán giận nói: "Chống đỡ chống đỡ ta cũng được đi, người nói người không có sao đi đá cái gì bao cát?"

Sáng sớm ngày thứ hai, xuống lầu trải qua hộp thư bên cạnh thuận tay cầm lấy báo. Từ cho mượn bộ này nhà trọ sau hắn liền đặt mấy phần báo, đều là Ba Tây chính trị muốn người cùng tài kinh loại. Mở ra phía trên tài kinh tin tức nhìn một chút đều là một ít học sinh cũ thường nói vấn đề.

Lật tới dưới đáy Ba Tây nhật báo, nhìn tới chỗ nào lại xảy ra đại quy mô thị uy du hành, nơi nào lại xảy ra súng. Kích vụ án không khởi chính là một trận chán ngán. Ba Tây một năm đến cuối đều là những thứ này chó da xúi quẩy chuyện, liền không có mấy người chánh năng lượng đích đồ. Những thứ kia báo cũng là Thiên Thiên quạt gió thổi lửa, hận không được Ba Tây lập tức tan rã bọn họ mới có mãnh đoán báo cáo.

Tiện tay vừa muốn đem báo ném vào trong thùng rác đi, đột nhiên trong mắt tinh quang lóe lên huoi ra tay lại thu hồi lại, hướng về phía trong kẻ hở khối đầu hủ lớn nhỏ tin tức nhìn. Bên trong báo cáo tương đối ngắn nhỏ điều luyện, nhưng nội dung đối với hắn mà nói nhưng là nổ tính!

"Ba Tây có tổ chức phạm tội điều tra khoa cao cấp đốc sát kiệt là mỗ. Hạnh lợi, khoa viên Marius. Hách sĩ hàng đặc, chiều hôm qua tại hạ ban trên đường cùng bệnh viện chia ra gặp gỡ súng. Giết, hoài nghi là đen. Giúp phân tử trả thù tính thù giết, hiện cảnh sát đang gia tăng kiểm soát lực độ!"

Đem báo ném vào thùng rác, đứng tại chỗ suy xét một hồi, Phuong Viễn Sơn vẫn là quyết định đi gặp một chút Ngã Đức trong an. Chuyện này vô luận đối với hắn hay là Ngã Đức trong an mà nói đều không phải là chuyện nhỏ, bất kể hắn là từ đối với hạnh lợi đích trả thù hay là thay mình hả giận, Phuong Viễn Sơn đều phải ngay mặt hiểu cặn kẽ một chút.

Ngồi ở trong xe cho Ngã Đức trong an đi điện thoại, bên kia đợi thời gian thật dài mới nhận nghe điện thoại: "Ngựa luân chú, ta là núi xa a! Ta muốn cùng người thấy một mặt đích."

Ngã Đức trong an ở trong điện thoại suy xét một hồi mới nói: "Phuong, chuyện người sợ rằng biết đi! Chúng ta bây giờ không có phương tiện gặp mặt, chờ qua mấy ngày ta sẽ thông báo cho người. Ngoài ra đem vật người cần nói cho tiểu ân, ta sẽ ở thời gian nhanh nhất trong cho người chuẩn bị xong."

Đề điện thoại xuống suy xét một hồi vẫn là không có dám trực tiếp đi 11 khu Rocinha, bây giờ phỏng đoán đang ngọn gió thượng, những cảnh sát kia không tìm được ngựa luân đích sơ hở lấy thêm hắn khai đao liền thảm, cuối cùng vẫn là lái xe đi Ba Tây ngân hàng cho công ty chuyển tiền đi.

Ở trong ngân hàng lại bị vị kia la vãn. Chớ mỗ đích quấy rầy, cho đến hắn nói đem tiền toàn bộ chuyển tới khác ngân hàng lúc, vị kia Phó chủ tịch ngân

hàng mới ngưng khuyên. Bất quá nhìn trên mặt hần thần sắc, rõ ràng tặc tâm không chết, Phương Viễn Sơn bây giờ đã đang suy nghĩ có muốn hay không đổi một nhà khác ngân hàng liễu!

Ra Ba Tây ngân hàng một thời không chỗ nào có thể đi hần, nghĩ tới ba trong đại thúc. Khỏi đá kia thiết vẫn thạch mặc dù hần còn không có bán ra, bất quá giá trị là không thể nghi ngờ, nếu ban đầu nói xong rồi, bây giờ đổi ý nữa, đó cùng hần đích nguyên tắc làm người không tương xứng.

Ở trong điện thoại cùng ba trong trò chuyện một hồi ngày, sau đó nói đến khối kia vẫn thạch giá trị sau, ba trong cũng là một trận thần phục ~ luôn miệng nói hần vận khí không tệ, nghe tới cấp cho hần chuyển tiền lúc, lão ba trong ở trong điện thoại luôn miệng đến: "Không cần, phương, đó là người phát hiện, cùng ta không có quan hệ gì. Hơn nữa, ta có Khai Sát Lâm mẹ con các nàng hai, bây giờ tiền đối với ta thật không phải là rất trọng yếu."

Suy xét một hồi Phương Viễn Sơn cũng không có giữ vững, chỉ là nói sau này sẽ cho hần một vị ngạc nhiên mừng rỡ!

Cúp điện thoại đi xe đến khai tử tù sát công ty đem tiền chót kết liễu, tiểu Ngọc. Môn la thấy hần vị này kim chủ tới, vị này một mực biểu hiện không thông đối nhân xử thế nữ thợ, lại bất ngờ cho hần rút ly cà phê, sau đó mới nói: "Phương tiên sinh, ta cùng bạn học câu thông qua liễu, bọn họ sẽ trợ giúp ta hoàn thành tù sát thủ tục thiết kế, bất quá. . ."

Bưng cà phê thích ý uống Phương Viễn Sơn cười ha hả nói: "Có chuyện gì cứ việc nói tốt lắm!"

"Bởi vì cái trình tự này tương đối lớn, không phải một hai ngày có thể hoàn thành, ta bạn học bây giờ đều là nghĩa vụ hỗ trợ, cho nên ta muốn cho bọn họ một chút thù lao, không biết Phương tiên sinh. . ." Một câu nói nửa ngày mới nói xong tiểu Ngọc. Môn la, lúc này màu nâu da thịt trên lỗ tai cũng ửng ra liễu triều. Đồ, tỏ ra vô cùng xin lỗi.

"Không có sao, chờ một chút ta trả trước người hai trăm ngàn lời á nhĩ, các người dùng trước. Máy vi tính thủ tục không gấp, phòng của ta từ bây giờ còn chưa mua đâu!" Thấy vị này nữ thợ lộ ra một bộ ngưng ngưng nụ cười, sợ nàng khó chịu Phương Viễn Sơn cũng không có lộ ra hi cấp đích biểu tình, nói rất là nghiêm túc đạo.

Trở lại xã khu trong, một vị gầy gò người da đen tiểu tử chờ ở xã khu ngoài cửa lớn, thấy lái xe đích Phương Viễn Sơn nhất thời đi tới. : "Hải, phương, lão đại để cho ta tới hỏi người cần gì!"

Quay cửa kính xe xuống đích hần nhìn thấy là ngựa luân đích thủ hạ tiểu ân tới, ở xã khu bên ngoài tìm một đất trống đem xe ngừng lại. Sau khi xuống xe từ trong túi móc ra tám chiếc xếp xong a4 giấy đưa tới nói: "Tờ giấy này mời người giúp ta chuyển giao cho ngựa luân lão đại, qua hai ngày chính ta đi lấy."

Vị này 178 tuổi người da đen tiểu tử nhận lấy đi bỏ vào thiếp thân trong túi, gật gật đầu nói: "Được, vậy ta liền đi trước!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Cuồng duệ khốc huyển treo nổ ngày

Đưa đi tiểu ân Phương Viễn Sơn cũng không nữa đi lái xe, theo đường xe chạy hướng khu buôn bán đi tới. Bầu trời mặt trời nóng hừng hực chiếu xuống, mới vừa đi mấy chục thước Phương Viễn Sơn liền nóng đầu đầy mồ hôi ~ thấy xa xa một nhà nước Hoa quán ăn đã mở cửa, nhắc chân đi tới.

Đẩy ra cửa kiếng một cổ lạnh gió đập vào mặt, nhất thời thổi ra một cái hơi nóng, đi tới máy điều hòa không khí miệng kéo cổ áo đối với thổi một hồi, cho đến cổ lông măng đều dựng lên mới đi trở về chỗ ngồi ngồi xuống.

Lúc này đi tới một vị mặc lộ tề trang đích người da đen em béo, ghi nhớ hần đích thực đơn sau mới phe phẩy to mập cái mỡ to đi về phía bếp sau.

Bây giờ mới lên ngo 11 điểm không tới trong phòng ăn tới ăn cơm người còn không nhiều, cho nên trong thức ăn đích rất nhanh, một phần 'Đường thỏ ngư', một vị xào trong tích thịt cộng thêm một phần cà chua trứng thang, Phương Viễn Sơn gió cuốn mây tan ăn là miệng đầy dầu mỡ, cùng quý chết đối đầu thai vậy.

"Ngáy khò khò lỗ ~ "

Cũng không cảm cái muốn bụng lên chén canh hướng về phía miệng ực, buông xuống chén canh thoải mái ợ một cái ~ lúc này cửa kiếng lại bị người từ phía sau đẩy ra tới, một cỗ sóng nhiệt theo mở ra cửa kiếng tràn vào. Một đám Ba Tây không phải là chủ lưu đi vào.

Những thứ này Ba Tây không phải là chủ lưu coi như là ngoại quốc tiểu thương phiên đích khách tình, muốn lẫn lộn đen những thứ kia lão đại không

muốn, muốn đi thu bảo hộ phí những cửa hàng này đều là đóng bảo hộ phí, bọn họ cũng không cái năng lực kia đoạt thức ăn trước miệng cạp.

Làm thế nào? Dễ làm! Mua một người ngoại quốc mở trong cửa hàng hàng hóa, sau đó cầm hàng giả đánh tráo lường gạt chủ tiệm. Hoặc là đến quán ăn trong cơm nước xong làm một ít vật đáng ghét để đồ ăn thừa trong, sau đó rêu rao thức ăn không vệ sinh không trả tiền.

Giống như vậy ba đưa hai táo đích tôn thất vậy chủ tiệm phần lớn nhận xui xẻo, cũng lười đi tìm bảo vệ phiên khu lão đại. Hơn nữa, người nếu là tìm tới những thứ kia lão đại, vậy quay đầu người thăm! Cái gì bất phần, đập thủy tinh, ném rần thủ đoạn bịp bợm là nhiều vô số kể, làm người là lung lay dục tiền.

Bảy tám vị không phải là chủ lưu sau khi đi vào trách trách hô hô đòi yếu điểm thức ăn, chờ vị kia người da đen mập mạp cầm thức ăn bản ở bên cạnh chờ lúc, một đám người chia về phía nâng đích thí. Cô không chút kiêng kỵ cười nhạo, thậm chí một vị nặng khẩu vị 'Ma hoa biện nam' đưa ra đen thui bàn tay mò nếm tới, để cho xa xa thấy một màn này Phương Viễn Sơn một trận buồn nôn: "Ni mã, người làm sao hạ phải đi cái này tay! ~ "

Người da đen em béo phỏng đoán cũng là thành thói quen, tùy ý con kia tội ác hắc thủ tùy ý nắn bóp cũng không có phản kháng, quán cơm đích ông chủ ở bếp sau đưa đầu ra tới nhìn một cái lập tức lại rút trở về. Phương Viễn Sơn lúc này cũng ăn no, vừa mới chuẩn bị đứng dậy tính tiền, một vị dép bay tới ~

Roi xuống người chữ kéo đập xuống ở chén canh thượng, văng lên nước canh tưới vào nửa đứng lên phải Phương Viễn Sơn đại quần cụt thượng, một mảng lớn đỏ trắng dính ở phía trên hộp với áo thùng to ra dị thường chán ghét! Hắn nhất thời liền nổi giận, bùng lên cái đó chén canh liền ném trở về.

"Ba! ~ "

Chén kiêu rơi vào thép hóa thủy tinh trên mặt bàn, bên trong nước canh tứ tán văng tung tóe ra, bàn kia Ba Tây không phải là chủ lưu nhảy cẫng rồi đi bàn. Chờ thấy rõ là hân phương vị này ném tới sau, rồi rút hướng hân vây quanh.

"f. u. c. k, an đông ni là làm sao quản lý. Ngay cả các người những thứ này nhỏ ép thẳng nhóc con cũng dám khắp nơi búng, nếu là ở chúng ta 11 khu, lão đại đã sớm đem các người những thứ này tạp toái làm thịt đứt đồ ăn người cá sáu liểu!" Vừa nói đi lên xốc lên cái đó ném dép đích người 'Ba ba ba' một trận miệng rộng từ.

Mười mấy miệng rộng từ hút xong, ném xuống cái mặt này cùng đầu heo vậy người. Sau đó đi tới cái đó ma hoa biện nam bên người, nâng lên bàn tay lại là ngừng một lát 'Ba ba ba' . Vây quanh hân đích thanh niên bị an đông ni đích danh tiếng kinh hãi, cũng không dám lên trước ngăn trở.

Hút xong cái này không kiêng ăn mặn đích ma hoa biện nam, ánh mắt hung ác nhìn bốn phía một cái, kia cổ vương phách khí nhất thời làm phải mấy vị tiểu mao tặc cảm như hén, động cũng không dám động!

Trần định từ trong túi móc ra 100 lỏi á nhĩ đặt lên bàn, sau đó chậm lại nhịp bước từ mấy vị không phải là chủ lưu trước mặt đi qua. Đợi đẩy ra cửa kiếng sau trong nháy mắt rời nha từ đường chạy, tốc độ kia vượt qua lưu tường, trực đuổi Bắc Nhĩ Đặc. . .

Trong quán cơm đích mấy người thanh niên nhất thời trở mắt nhìn nhau, một người trong đó vốc dáng nhỏ ngập ngừng nói: "Ta nhớ ngựa luân lão đại thủ hạ thật giống như không có người này a!"

Một câu nói nhất thời thức tỉnh mọi người, "Ngựa luân lão đại thủ hạ đầu mục sẽ tới nơi này ăn cơm? Hơn nữa còn thu vị đồng phương tới tiểu tử làm thủ hạ?"

"Sao phải,

Bị gạt ~ "

"Đuổi!"

Đám này còn đồ các kẻ lập tức nhặt lên băng ngồi cái ghế liền đuổi tới.

Thấy Phương Viễn Sơn ở đường phố phía trước một người cười ngửa tuyệt trần, đảo mắt đã không thấy tăm hơi bóng người, những còn đồ các kẻ này nhất thời tức miệng mắng to ~ chưa hết giận dưới trở lại quán cơm lại là một trận ô yên chướng khí. . .

Nói về đi ra quán cơm đích Phương Viễn Sơn cũng không dám trở về xã khu, hướng về phía phía trước khu buôn bán liền vọt tới. Tốc độ kia hận không được nhiều hai cái chân đi ra! ~ rồi đi đám người kia tầm mắt sau tốc độ mới chậm lại, đỡ ngực xoa một chút mồ hôi trên trán nghĩ mà sợ đến: "Hừ chết ta! ~ "

Mới vừa kia một phen cố làm ra vẻ hân đến bây giờ chân bụng còn run rẩy, nếu là đám kia không phải là chủ lưu chen nhau lên, vậy hân hôm nay ngừng một lát đau khổ da thịt là không chạy thoát. Mặc dù gần đây hân khí lực là lớn một chút, nhưng những tên còn đồ các kẻ kia cũng sẽ không cùng hân nói công bình tới một một chọi một, đến lúc đó kia kết quả, ách. . .

"Sao phải, lão thị đan đã độc đấu đích cũng không phải một chuyện a, nếu không mời cao thủ tới phòng thân? Đúng, liền quyết định như vậy liểu." Nghĩ tới đây cũng không đi buôn bán cao ốc trong đi, xoay người ra cao ốc tìm một chỗ yên tĩnh cho Khang Nạp Tư gọi điện thoại.

"Này, ta là Phương Viễn Sơn a, Khang Nạp Tư giám đốc muốn cùng người hỏi thăm chuyện này."

Bên kia Khang Nạp Tư đối với vị này đồng phương tới thần bí tiểu tử vẫn là vô cùng đề ý, nghe được hắn có chuyện tương tuân, vội vàng nói: "Phương tiên sinh có chuyện gì cứ hỏi!"

"Là như vậy! Ta đây, gần đây phát hiện thân người an toàn bị một điểm nhỏ nhỏ uy hiếp, nghe nói các người nước Mỹ kia cái gì nước đen đích an ninh công ty tương đối ngạo mạn, không biết có phải là thật hay không!"

Khang Nạp Tư giám đốc vừa nghe nguyên lai là như vậy một chuyện nhỏ, cũng nghiêm túc nói: "Thật ra thì nước đen bây giờ chỉ phụ trách huấn luyện theo sau chuyên cần, toàn cầu tư nhân an ninh nhiệm vụ bây giờ đã rất ít nhận. Bởi vì nhân viên hỗn tạp, đưa đến bsc bây giờ ở trên thế giới đích danh tiếng tương đối thú ~ dĩ nhiên, nếu như Phương tiên sinh chịu bỏ ra số tiền lớn, ta tin tưởng nước đen trụ sở chính sẽ phái ra chuyên gia tới bảo vệ người!"

"Số tiền lớn! Ách. . . Bao lớn vị giá tiền?" Nghe được là từ nước Mỹ tới chuyên gia, hay là số tiền lớn, Phương Viễn Sơn không bình tĩnh, "Giá ni mà, lão tử tăn tăn khô khô luy từ luy hoạt một tháng bao nhiêu tiền? Nếu không phải bay tới một khoản phát tài, hắn bây giờ thật là nghèo đình đương vang lên."

"Hàng năm 1 hai trăm ngàn mỹ kim, ngoài ra cung cấp chỗ ở cùng ăn cơm. Cụ thể người muốn cùng nước đen đích công việc bên ngoài người phụ trách nói, ta có thể đem điện thoại của bọn họ nói cho người."

Nghe được hàng năm muốn 1 hai trăm ngàn mỹ kim, hắn trước mắt một trận biến thành màu đen, "Nãi nãi người con gấu đích, lão tử chẳng qua là chiêu tên côn đồ mà thôi, có cần hay không lớn như vậy giá tiền a?", nghĩ đến quốc nội vũ giáo tốt nghiệp nhân viên an ninh mỗi một tháng mười ngàn coi như cao tiền lương, cái này bsc tới tư nhân hộ vệ một năm muốn 1 hai trăm ngàn, hay là mỹ kim, suy nghĩ một chút vẫn là nói: "Vậy người trước đem điện thoại phát tới đi, bọn ta hạ hỏi một câu!"

Đề Khang Nạp Tư phát tới điện thoại gọi ra ngoài, điện thoại sau khi tiếp thông bên kia trước nói: "Ta là lao luân đặc. A Đạo Phu, xin hỏi ngài là vị nào?"

Nghe trong điện thoại truyền tới vang vang có lực thanh âm, suy nghĩ một chút vẫn là mạng nhỏ đáng tiền, trả lời: "Ta là Phương Viễn Sơn, là hi khác lạc giám đốc công ty Khang Nạp Tư đem người điện thoại nói cho ta."

Đối diện A Đạo Phu nghi nói: "Xin hỏi Phương tiên sinh tìm ta có chuyện gì không?"

"Là như vậy, ta muốn mời một vị hộ vệ, nghe nói các người nước đen đích nhân viên an ninh là chuyên nghiệp nhất, cho nên Khang Nạp Tư liền hướng ta đề cử người."

A Đạo Phu ở trong điện thoại trầm ngâm một hồi mới nói: "Phương tiên sinh, cảm ơn người đối với chúng ta nước đen đích tín nhiệm, bất quá chúng ta bây giờ không nhận đối ngoại tư nhân an ninh nhiệm vụ, ngưng ngưng."

"Ta lau, trâu như vậy bài! Ngay cả giá cả cũng không nói thì một lời từ chối, đây là nhiều tự tin mới có lớn như vậy sức a?" Phương Viễn Sơn đích tính cách từ trước đến giờ chính là quật con lừa, thuộc về cái loại đó dốt không đi, đánh mới đi tiện tính khí. . .

Nhìn một cái người ta không có thượng gây đích nếu không phải là làm hắn đích nghiệp vụ, hắn phản mà hứng thú, vội vàng nói: "Chờ một chút A Đạo Phu tiên sinh, ta nghe Khang Nạp Tư nói các người có cao đoạn tư nhân định chế nghiệp vụ, không biết là thật hay giả?"

Bên đầu điện thoại kia đàn ông nghe được là đắt tiền tư nhân định chế, cũng hứng thú, "Khẩu khí này rõ ràng cho thấy thổ hào a! Không thiếu tiền chủ. Mở miệng chính là cao đoạn, ngậm miệng chính là tư nhân định chế." Lập tức trở lại: "Chúng ta quả thật có nhằm vào toàn cầu nhà giàu định chế ra đích tư nhân an ninh nghiệp vụ, bất quá giá cả có chút ngẩng cao!"

Mới vừa liền nghe cái đó Khang Nạp Tư nói qua số tiền lớn liễu, giá cái gì A Đạo Phu lại tới một câu giá cả ngẩng cao, gây ra Phương Viễn Sơn nhất thời lửa giận bốc ba trượng, "Chẳng lẽ ca chính là thiếu tiền đích chủ? Hôm nay còn sẽ tới vị không cầu tốt nhất, nhưng cầu đắt tiền nhất liễu!", lập tức vung tay lên lăng lợ nói: "Nói nghe một chút, làm sao vị ngẩng cao pháp?"

"Chúng ta toàn cầu tư nhân định chế nghiệp vụ, phân trung học đệ nhị cấp thấp ba vị cấp bậc. Người bên trong viên cũng chia trung học đệ nhị cấp thấp ba tầng thứ. Cấp bậc cao nhất an ninh tầng thứ cần cung cấp vốn chứng minh, trước mắt còn không chấp nhận điện thoại hẹn trước. Ngoài ra chính là trung cấp bậc cao nhân viên chọn phối hợp quay đầu ta cho người phát một truyền chân, người quyết định xong chúng ta nữa nói giá."

Đem truyền chân địa chỉ phát cho đối phương, đánh xe chạy về nhà trọ lâu. Mới vừa mở cửa bên kia truyền chân ký đã ở 'Rào rào rào rào' in văn kiện ~ đi tới cảm văn kiện lên ai tò nhìn, chờ nhìn xong văn kiện hắn không khỏi cảm khái liễu một câu: "Tiếng tốt dưới vô hư sĩ a! ~ "

Không trách cái này nước đen công ty nổi tiếng thế giới đâu, người ta vòng la đích người làm tất cả đều là có đặc thù mới có thể đích. Người nói người có thể đánh? Người ta có một vị gia cường liền từ Tây bá lợi á chết trại huấn luyện đi ra cao thủ hàng đầu!

Người nói người ngôn ngữ có thiên phú? ok! Thứ ba tấm A4 trên giấy có nhiều đạt 28 vị ngôn ngữ đại sư, nhất kém cỏi tinh thông sáu nước ngôn ngữ. Xin nhớ, là tinh thông không phải sẽ nói sẽ nghe! Không làm được có phương ngôn nói so với dân bản xứ đều phải lưu.

Hơn nữa bên trong chú thích, người ta cũng không phải là quang sẽ kia vậy kỹ năng, nói ở trên chẳng qua là người ta tinh thông, đến nổi sẽ? Súng ống, đánh cận chiến, bạo phá, điện tử chiến đều phải thuần thục nắm giữ.

Hơn nữa người công ty cũng không phải là thu người tiền phái người tới liền xong chuyện, chỉ cần người mời bọn họ một vị trong đó, công ty chính sẽ vì người lượng thân làm theo yêu cầu tư nhân an ninh phương lược, mang bọn họ hộ vệ ra cửa, một câu nói

"Cuồng duệ khóc huyễn treo nổ ngày! ~ "

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 36: Muốn nhờ

Đem văn kiện trong tay nhìn hết toàn bộ, Phuong Viễn Sơn nước miếng cũng sắp chảy ra "Giá ni mà còn có? Sau này mang năm ba vị như vậy hộ vệ ra cửa, vậy thì thật là mười thước trong khoảng người rồi rãnh chớ vào", xoa một chút khóe miệng nước miếng thu hồi con tim ý. Dâm, trước mắt giá cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút liêu.

Không nói khác, có một chút A Đạo Phu không có nói sai, giá cả đúng là ngất cao! Những thứ kia Tây bá lợi á trai huấn luyện đi ra ngoài cao cấp thịt lá chắn, mỗi vị tiền lương hàng năm đều ở đây 150 vạn mỹ kim, trong đó đặc biệt đánh dấu năm sáu vị lại là cao đến 200 vạn mỹ kim tiền lương hàng năm.

Nhưng là những thứ kia vật lộn cao thủ giá cả còn chưa phải là cao nhất, cao nhất là những thứ kia có thương vụ mới có thể nhân tài đặc biệt. Một vị từ lấy sắc hàng đã tiêu từ đặc chủng bộ đội về hưu huấn luyện viên, đã từng liên đảm nhiệm qua nào đó tập đoàn công ty thi hành tổng tài. Bất quá sau khi thấy mặt tiền lương hàng năm hẳn liền không tiếp tục nhìn lý lịch của hắn liêu.

Chọn hai vị từ nước Mỹ hải báo đội đột kích về hưu sĩ quan, liền đem văn kiện hợp đứng lên. Giá hai vị về hưu hành động chỉ huy sĩ quan, vô luận từ phương diện nào mà nói cũng hợp với hắn yêu cầu, đặc biệt là bọn họ có mỹ quốc quân đội phục vụ bối cảnh, lại là hẳn hải lòng địa phương.

Mặc dù toàn thế giới đều ở đây chú trọng nhân quyền, bất quá người Mỹ quả thật ngạo mạn. Người nếu như đánh người Mỹ đó là người sai, người Mỹ đánh người, hẳn sẽ tìm được chứng cứ để chứng minh người bị đánh hay sống nên. . .

Cho nên hẳn không chút do dự chọn hai vị người Mỹ, sau này bọn họ chính là hẳn thịt lá chắn, một vị ban ngày bảo vệ hắn, một buổi tối đứng gác thi hành nhiệm vụ. . .

Chọn sau này, dựa theo A Đạo Phu truyền chân tới địa chỉ trở về bu riu liêu quá khứ. Bên kia phản ứng rất nhanh, bên này mới vừa truyền chân chơi, hẳn điện thoại vang lên, nhìn một cái ngay cả dây số cũng không có, thuận tay nhận: "Ngài khỏe, ta là Phuong Viễn Sơn, xin hỏi là vị nào?"

"Phuong tiên sinh người khỏe! Truyền chân đã nhận được, nhân viên đang phân phối trong. Người lựa chọn là kỳ hạn ba năm hợp đồng, khoản hạn mỗi nửa năm lộ ra. Công ty chúng ta là toàn cầu thường xuyên tài khoản, ngài trả tiền vào tương mục, nhân viên sẽ sau đó lên đường, đem đến người địa điểm chỉ định cùng người hội hợp." A Đạo Phu trong điện thoại đợi một hồi, cho đến hẳn không có nghi vấn sau mới cúp điện thoại.

"Mẹ., tài sản lập tức có lại hơn phân nửa a!", mới vừa bắt vào tay còn không có bung bít nóng 300 vạn mỹ kim, trong vòng hai ngày cũng nhanh thấy đầy. Buổi sáng cho quốc nội công ty tài khoản chuyển năm triệu tiền hoa hạ, cộng thêm bên này ứng trước nửa năm tiền lương 1 hai trăm ngàn mỹ kim, hẳn vừa nhanh không có tiền.

Thật ra thì không phải hẳn muốn ký ba năm hợp đồng a! Phía trên kia ghi rõ, một năm kỳ phải trả toàn khoản, hai vị chính là 240 vạn mỹ kim, hẳn trong thẻ tổng cộng chỉ còn lại 2 hơn ba mươi vạn mỹ kim. Cho nên không có biện pháp dưới khế căn cứ trực tiếp lấy hai vị thịt lá chắn, ít nhất ra cửa tương đối lạp phong phải không?

Ở trong phòng ngẩng ngẩng một hồi, cảm giác nhàm chán hẳn đi lên lầu chuẩn bị tìm Thác Ni trò chuyện một chút đòi người, nói một chút lý tưởng, mới vừa đi tới cửa trong phòng truyền đến một trận kinh tâm động phách thân. Tiếng rên, kia quanh co khúc chiết, cao vút lạnh lạnh thanh âm xuyên thấu qua hai cánh cửa ở trong hành lang quanh quẩn, trện trện mà âm lâm cho hẳn mất hồn mất vía, rất muốn đá văng cửa hô to một tiếng: "Buông ra kia cô em, để cho ta tới!"

Lộ về tức giận đi xuống lầu, móc ra chìa khóa vừa mới chuẩn bị mở cửa, trong túi điện thoại vang lên. Móc ra nhìn một cái là quốc nội đường dài điện thoại, vội vàng nhận: "Này, ngài khỏe! Ta là Phuong Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?" Trong điện thoại vang lên một trận tục tăng tiếng cười: "Ha ha, Phuong lão bản người khỏe a, nghe nói người ở Ba Tây phát tài, đây không phải là cầu người một ít chuyện tới mà! ~"

"Ách. . . Xin hỏi ngài là vị nào?"

"Xin lỗi xin lỗi, quên tự giới thiệu mình. Ta là Tô Chí Cường, là Hải thị chữ tín điện liêu công ty hữu hạn ông chủ. Nghe Đinh lão bản nói người ở Ba Tây tương đối có biện pháp, cho nên có chút yêu cầu quá đáng muốn kính nhờ Phuong lão bản."

"Cái này Đinh Hàn Mặc làm sao người nào đều biết a? Mới vừa đưa đi một cái Trần Lương Kiệt lại tới vị Tô Chí Cường, tính, tới thì tới đi! Mở tiệm com còn sợ bụng bị hắn a!" Nghĩ tới đây nói: "Nga, Tô lão bản có chuyện gì cứ nói đi, ta nghe đây!"

Lập tức cái này Tô lão bản đem hân gấp gờ cùng tình huống nói một lần,

Nghe xong sau này trong bụng luôn miệng oán giận nói: "Cái này Đinh Hàn Mặc làm sao cái gì ngạo mạn cũng dám thôi a? Đây không phải là để cho ta ngồi đèn cây mà!"

Nguyên lai cái này Tô Chí Cường cùng Ba Tây một cái cho hàng thương, nhiều năm qua đều là đồng bạn hợp tác quan hệ, hân cung cấp diện liệu cho đối phương, đối phương ở tiêu thụ trên đường lực tục chuyển iền cho bọn họ công ty. Lúc này không biết tại sao đối phương vẫn luôn không có đánh khoản, ở phái người biết câu thông sau này, đối phương hay là cự tuyệt trả tiền, bây giờ ngay cả bọn họ công ty đại biểu cũng cự tuyệt hội kiến, trực tiếp ở ngoài cửa lớn liền cản lại.

Nghe xong chuyện này sau, Phương Viễn Sơn cũng là không nói cực kỳ ~ ngược lại không phải là hân không muốn giúp chuyện này, thật sự là hữu tâm vô lực a! Đặc biệt là nghe được đối phương thiếu khoản cao đến 2000 nhiều vạn lỗi á nhĩ sau, lại là khẳng định đối phương giựt nợ định. Bây giờ toàn cầu kinh tế nguy cơ, Ba Tây giá cái gì 'Chó sói kỳ' công ty phỏng đoán cũng quá sức!

Đem mình phân tích cùng cái này Tô Chí Cường nói sau này, đối phương vội vàng nói: "Không thể nào, chúng ta phải người điều tra qua, bọn họ sản xuất tiêu thụ khâu không có bất kỳ vấn đề. Vốn trở về lung cũng tương đối mau. Ta thông qua quan hệ hiểu được, đối phương công ty trong tương mục tiền mặt lưu vô cùng sung túc, không thể nào là nguyên nhân này."

"A!" Phương Viễn Sơn cũng là đại cảm thấy ngoài ý muốn, nếu là bởi vì kim dung gió bão nguyên nhân vốn liền gây lìa, kia công ty này giựt nợ còn dễ nói, bây giờ rõ ràng ngay cả có tiền không trả.

Bất quá loại chuyện này không tốt can thiệp vào, người ta 'Chó sói kỳ' công ty là Ba Tây đất đầu xà, ngay khi quan hệ nhất định là thiên ti vạn lữ, làm không tốt tiền không muốn trở lại lại đem hân liên lụy đi vào, vậy thì cái mất nhiều hơn cái được. Lập tức lời nói dịu dàng từ chối khéo nói: "Xin lỗi Tô lão bản, chuyện này ta chỉ sợ là không giúp được gì đâu!"

Bên kia Tô Chí Cường vừa nghe hân từ chối, vội la lên: "Phương lão đệ đừng vội a, nếu ta tìm được người, vậy theo trong nghề quy củ công ty chúng ta sẽ trả người phần trăm chi 20 chi phí phải, ngoài ra số tiền thiếu này nếu có thể thu hồi lại, người trở về nước xe ngựa phí chúng ta toàn bộ sẽ thanh toán."

Trong lòng mặc coi một cái, vẫn cảm thấy không ổn thỏa, có thời gian như vậy hân còn không bằng nhiều chạy mấy chuyến quốc nội đâu! Bất quá người ta lời đã nói đến mức này rồi, hân cũng không muốn lập tức đắc tội chết cái này Tô Chí Cường, vạn nhất sau này nữa có cái gì cơ hội hợp tác chứ ?

"Tô lão bản, như vậy đi! Người trước cho ta cân nhắc hai ngày, ta nữa đi hiểu một chút cái công ty này tình huống."

Quăng ra điện thoại, cũng không về nhà, trực tiếp xoay người đi xuống lầu đi Ba Tây ngân hàng. Lần nữa ở ngân hàng thấy cái đó chó mõ Phó chủ tịch ngân hàng, Phương Viễn Sơn gò má cũng rút ra. Súc liểu, "Mẹ, người nói người đường đường một vị quốc hữu ngân hàng Phó chủ tịch ngân hàng, không có sao Thiên Thiên đợi ngân hàng làm gì! Trong hẹn nhiều như vậy cô nương xinh đẹp chờ người cung chịu, người cũng sẽ không đi hẹn một chút?"

Đáng tiếc hân lần này ý tưởng là tự mình đa tình, cái đó chó mõ nhìn thấy hân tới chỉ là đối hân nhiệt tình cười một tiếng liền xoay người đi đi phòng khách quý, phỏng đoán có khách nhân gì đang chờ hân. Phương Viễn Sơn nhìn một cái nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, xoay người đi đi quầy cho nước đen công ty chuyển tiền đi.

Ra ngân hàng không khỏi thở dài một tiếng: "Tiền này thật không quyền kinh hoa a!". Mới vừa ngồi lên đạo kỳ cái đó A Đạo Phu liền điện thoại tới, theo như đối phương ở trong điện thoại thương lượng tốt nhân viên an ninh hành trình liền kết thúc cuộc nói chuyện. "Giá ni mã còn phải mua nhà a! Nhà ở nơi kia nhà trọ trong, quay đầu 'Thịt lá chắn' tới nghỉ ngơi ở đâu?"

Nghĩ đến mua nhà hân liền nhừ đầu, mấu chốt là không có tiền a! Phải có tiền hân lập tức đi 'Khoa mặt thề ba nạp' bãi biển mua một cái nhà cảnh biển biệt thự phòng, ăn, lớn nhất!

Lái xe ở kéo mặt khu nhằm chán vòng vo mấy vòng trở về khu chủ thành, quả thực nhằm chán hân nhớ lại lý. Lâm kỳ người này. Lần trước hân nói nhà còn có rất nhiều vẫn thạch khối vụn, lúc ấy chỉ cho hân kéo tới một xe, bây giờ đều nhiều hơn thiếu ngày không thấy bóng người liễu, ngay cả xe cũng không cần! Chẳng lẽ đã bị tư bày cho làm thịt?

Lái xe tới đến mạn ô vuông kéo khu dân nghèo, đây là lần trước cùng lâm kỳ địa điểm gặp mặt, cũng là lâm kỳ nhà kế cận. Đồng dạng là ở khu chủ thành, mạn ô vuông kéo khu dân nghèo nếu so với Rocinha nhỏ nhiều, gần đây bị cúp thể giới ảnh hưởng bị Ba Tây cảnh sát tảo thanh lợi hại, các phiên khu cũng tỏ ra vắng ngắt, đứng ở giao lộ dưới bóng cây thi hành nhiệm vụ quân cảnh cũng tỏ ra uể oải không dao động.

Mấy vị quân cảnh nhìn lướt qua chậm chạp qua đạo kỳ, sau đó lại đạp. Kéo xuống mí mắt tiếp tục ngủ gà ngủ gật. Đi tới lần trước cái đó quầy rượu nhỏ bên ngoài đậu xe xong đi vào, sau khi ngồi xuống muốn ly băng ti sau đó hướng về phía quầy ba bên trong ông chủ hỏi: "Ông chủ người khỏe, xin hỏi người biết lâm kỳ nhà sao? Ta tìm hân có chút việc."

"Người nói đúng là Lâm kỳ nhà cái đó cháu trai lý. Lâm kỳ sao? Nhà hân ngay ở phía trước, quai cua đi về phía trước 200 thước kia nóc màu vàng nhà chính là." Ông chủ đem băng ti đưa tới mới trả lời.

Nhận lấy bia đồ mấy hóp nói "Cám ơn" sau, đem tiền đưa cho ông chủ xoay người ra quầy rượu.

Lái xe đi tới lâm kỳ nhà ba tầng tiểu lâu bên ngoài, xuống xe gõ cửa một cái. Một lát sau lâm kỳ mở cửa, thấy là Phương Viễn Sơn, ngạc nhiên hỏi: "Phương, người làm sao tới? Vào đi!" Vừa nói nhường ra người.

Đi vào trong nhà, chỉ thấy phòng khách trên mặt đất khắp nơi đều là rác rưởi, dịch kéo lon, liên khi hộp, túi ny lon! Cau mày một cái hỏi: "Tư bày tiền còn chưa ?"

Nghe được hẳn câu hỏi, lâm kỳ mặt mày ù dột nói: "Còn, bắt quá là ông nội ta giúp ta còn."

"Nga, tiền trả sạch không phải rất tốt mà! Làm gì mặt mày ù dột đáng vẻ. Đứng rồi, người nói vẫn thạch chứ ? Ta tới chính là vì những thứ kia vẫn thạch!" Qua loa lấy lệ mấy câu, Phương Viễn Sơn đi thẳng vào vấn đề, nói rõ mình tới trước mục đích.

Lâm kỳ lắc đầu một cái không nói gì, mang Phương Viễn Sơn đi tới sau nhà. Chờ Phương Viễn Sơn thấy rõ sau nhà tình hình không khỏi há to miệng! Không trách lâm kỳ nói nhà hắn có rất nhiều đá đầu, kia kia là rất nhiều a, nhất định chính là một tòa mô hình nhỏ Thạch đầu sơn, chất toàn bộ trống trải hậu viện đầy ắp, cao đến năm sáu thước! ~

"Đều ở nơi này, người muốn là muốn toàn dọn đi đều được ~ "

"Ách. . ." Hắn cũng không biết nên làm sao tiếp lâm kỳ lời của, "Đây là tức cười ta chơi đây?" Nhìn trong sân Thạch đầu sơn, Phương Viễn Sơn cũng có chút chố cấn con rùa đen - không thể nào hạ khẩu. Để cho hắn một người từ từ dọn muốn làm tới khi nào a! Xoay người hỏi: "Người chắc chắn những đá này cũng không cần?"

"ừ ! Ta cũng không lừa gạt người, những đá này ta tìm người nhìn rồi, đều là một ít không đáng tiền không đặt tên vẫn thạch cùng một ít quáng son khai thác ra vật liệu thừa. Ông nội ta trước kia làm chất nghiên cứu lúc cất giữ, bây giờ đã không có nghiên cứu khoa học giá trị, vẫn chất ở chỗ này."

Phương Viễn Sơn gật đầu một cái không nói gì, nếu mọi người đều nói không cần hắn cũng không muốn hỏi nhiều, cùng lâm kỳ nói một lần chuyên chở thời gian liền vội vã lái xe đi. Lúc ấy ở cửa Phương Viễn Sơn giả mù sa mưa nói phải đem xe trả lại cho hắn lúc, lâm kỳ khòe miệng liếc liếc hay là khách khí nói: "Người đừng trước đi, ta tạm thời không cần."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 37: Mẹ

Ngồi tại phi vãng nước Hoa trên phi cơ, Phương Viễn Sơn có chút mơ màng buồn ngủ. Mấy ngày nay đem hắn mệt quá sức, cho mượn kho hàng, tìm công nhân dọn đá, lại đi theo Ngã Đức trong an chu toàn nửa ngày, làm hắn mệt mỏi hết sức, trong bụng trực cảm khát: "Cũng không biết những thứ kia tập đoàn công ty ông chủ mỗi ngày là làm sao sống, hắn bây giờ Thiên Thiên mệt cùng chớ vậy."

Sắp xuống phi cơ trước ở chỗ ngồi bộ vũ nhung phục, giữ ẩm khó, đi ngang qua nữ tiếp viên hàng không nhìn che nhỏ. Nói thẳng nhạc, một vị trong đó tướng mạo vui vẻ cô nàng hắn đã gặp hai lần. Phương Viễn Sơn bị nàng cười xin lỗi, thẹn quá thành giận phải liếc một chút bộ ngực của nàng nói câu: "Vượng tử tiểu mạn đầu!" Sau đó đi xuống phi cơ toàn thê.

Đi ra hàng đứng lâu, lạnh như băng khí lạnh xông thẳng óc, đem vũ nhung phục cái mũ đi lên kéo kéo, ngồi lên xe taxi rồi đi phi trường. Cách 09 năm mùa xuân còn có 3 ngày, trên mặt đường khắp nơi giăng đèn kết hoa, khu buôn bán người đi đường mặt nở nụ cười ra vào trừ các môn điểm, trong tay xách bao lớn bao nhỏ vì sắp đến mới xuân làm chuẩn bị.

Đi ngang qua kính mặt nam Phương Viễn Sơn thấy một màn này, không khỏi nhớ lại xa ở quang đông tỉnh đi làm mẹ. Hắn mẹ tái giá sau quá cũng không hạnh phúc, kia người đàn ông được trần phổi bệnh thật sớm qua đời, lưu lại hai vị ấu nhi cho nàng, những năm này cũng dựa vào nàng đi làm nuôi dưỡng.

Hay là Hi Nhĩ Đôn kia đang lúc sang trọng một người đang lúc, để túi đeo lưng xuống cầm lấy điện thoại ra cho hắn mẹ gọi điện thoại, điện thoại rất nhanh tiếp thông, trong ống nghe truyền đến nghi vấn thanh: "Người là cái nào a?"

Nắm điện thoại hắn tâm tình tương đối mâu thuẫn, mặc dù không biết năm đó cha mẹ vì nguyên nhân gì ly dị, nhưng là mỗi khi nghĩ đến nàng ném xuống mình chuyện này cũng cảnh cảnh với nghi ngờ, làm cho mình toàn bộ tuổi thơ đều ở đây người khác cười nhạo trung độ qua. Nghe được trong điện thoại lần nữa truyền tới tiếng hỏi thăm mới ứng tiếng: "Là ta!"

"Là tiểu sơn sao? Là người mà! Tiểu sơn. . . Ho khan. . Ho khan một cái. Ho khan một cái ho khan. . ." Trong điện thoại truyền đến một trận tiếng ho khan kịch liệt.

"Người thế nào! Nói chuyện a, người khó chịu chỗ nào a?" Nghe được nàng ở trong điện thoại ho kịch liệt, mùa xuân không khí thổi phòng cộng thêm phiêu bạc xú lạp cảm giác cô độc, khiến cho Phương Viễn Sơn những năm này oán khí thật giống như cũng theo tiếng ho khan biến mất, vội vàng ở trong điện thoại hỏi thăm

"Không có sao! Mấy ngày nay khí lạnh nặng ta lão. Tật xấu lại phạm! Tiểu sơn ngươi có khỏe không? Bây giờ ở đâu a? Có phải hay không không có tiền dùng a? Ta nơi này còn có chút, ngươi đem số thẻ nói cho ta, bọn ta hạ đi ngay hỏi cho ngươi."

Phương Viễn Sơn ánh mắt không khỏi ướt. Nhuận liễu, đem điện thoại di động lấy ra một chút ngắt vụn lỗ mũi mới nói: "Ta rất tốt, bây giờ ở Hải thị. Tiền ta có, vậy ngươi chú ý thân thể, ta cúp trước." Nói xong cũng đem điện thoại bấm.

Theo tuổi tác tăng trưởng thật là nhiều đạo lý hẳn cũng biết, thiên hạ không khỏi là cha mẹ, mẹ năm đó đem hắn đưa người chắc hẳn có nỗi khổ bất đắc dĩ. Như vậy nhiều năm mình gọi điện thoại cho nàng số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa mỗi trở về cũng là muốn tiền, nếu không dù là nàng gọi điện thoại tới hẳn cũng sẽ không tiếp. Nghĩ đến những thứ kia ngấy thơ buồn cười chuyện cũ, khiến cho hắn chạy tới quang đông tiết kiệm tâm tình càng gấp.

Phương Viễn Sơn đem túi một cầm vội vàng vàng ra phòng. Mở quán rượu xe đi tới bờ sông xưởng, cửa đã bị quét vôi đổi mới hoàn toàn liễu ~ xuống xe đi tới phòng gác cửa bên ngoài, thấy treo trên tường một máy ti vi, lão Tiền đang ở bên trong nhìn còn. Kịch, theo trong ti vi xưởng kang y y nha ở tốt không được tự nhiên.

Bên trong lão Tiền dư quang khỏe mắt nhìn được cửa bóng người, nhất thời xoay người nhìn lại, thấy Phương Viễn Sơn người lão bản này liền vội vàng đứng lên kéo cửa ra vệ thất nói: "Ông chủ ngươi trở lại a! Nhìn ta giá mắt mờ, lại không nhìn thấy."

Đi vào trong phòng gát cửa mặt, phát hiện bên trong đã sắm thêm bàn ghế băng ngồi, cách gian bên trong cũng thả cái giường. Hải lòng gật gật đầu nói: "ừ, dọn dẹp tạm được. Quay đầu để cho đứng dịp đứng dịp giúp ngươi an đãi mấy điều hòa không khí, nếu không ban đêm ngươi không chịu nổi."

"A nha, ta bộ xương già này muốn già bộ cái gì mấy điều hòa không khí a, sinh vị lò than là tốt!"

"Vậy cũng không được, sinh lò than hai đường hóa than quá nặng, đến lúc đó người nếu là có một đầu gì không đáng giá. Tốt lắm, ngươi liền chờ để ý, chuyện này ta quay đầu cùng đứng dịp đứng dịp nói một chút."

"

Đi ra cửa vệ thất thấy rực rỡ đổi mới hoàn toàn hán khu, không khỏi cười nói: "Cái này cũng sắp hết năm, người ta còn tới thu thập a?"

Sau lưng lão Tiền nghe được hắn câu hỏi, trở lại: "Bên ngoài tường chẳng qua là quét vôi một chút, khác đều là bảo khiết nhân viên qua tới thu thập. Đến nỗi mặt đất cùng trong xưởng phải đợi qua sang năm nữa làm!"

"ừ, cái này không cần cấp, dù sao lấy các ngươi ở thư thích làm chủ. Đến nỗi những thứ khác, dù sao ta vẫn chưa nghĩ ra làm gì, coi như một vị đại viện tốt lắm." Nói xong hắn cũng cười lên.

Để cho lão Tiền trở về tiếp tục nhìn hắn ti vi, mình một mình ở hán khu trong đi vòng vo. Cái này xưởng nếu không phải ở Hải thị cái này cả nước kim dung trung tâm, đặt ở hai ba tuyến thành phố đừng nói mấy triệu, mấy trăm ngàn cũng chẳng lẽ có người muốn.

Đi vào xưởng, bên trong đã bị đứng dịp đứng dịp làm ngăn cách, tận cùng bên trong bách mưới bình đã là khu làm việc liễu. Bên trong mấy người tuổi trẻ xem chiếu bóng xem chiếu bóng, nói chuyện trời đất nói chuyện phiếm. Chờ thấy hắn ở phòng làm việc bên ngoài đi lang thang, một vị hai cô gái chừng mười tuổi kéo ra cửa kiếng đi ra hỏi: "Xin hỏi ngài có chuyện gì không?"

Cái này kêu quách băng yển nhỏ mm là thật lòng kỳ quái, tự tới bây giờ cái này trong xưởng sau này, ngay cả một Quỷ ảnh tử cũng không thấy được. Mặc dù kêu chờ hàng công ty, nhưng là nàng tới mau một tuần lễ liễu, cho tới bây giờ chưa thấy qua công ty có cái gì đơn đặt hàng, mỗi ngày chính là chơi vọc mấy vì tính tán gẫu một chút.

Nếu không phải mỗi tháng 3000 khối cao tiền lương hấp dẫn nàng, nàng cũng muốn rời đi nhà này công ty ví da liễu. Bây giờ thấy Phương Viễn Sơn cái này ở phòng làm việc bên ngoài đi lang thang "Quý ảnh tử", nhất thời chạy ra hỏi.

"Ách. . . Ta chính là nhìn một chút, ngươi bận bịu ngươi."

Lúc này bên trong đi ra một hai mươi lăm hai mươi sáu người tuổi trẻ, đi tới cô gái bên cạnh nói: "Xin lỗi, nơi này là tư nhân xưởng, ngươi nếu là không chuyện gì, xin rời đi nơi này." Sau khi nói xong âm thầm nói: "Lão Tiền cũng không biết tại sao vậy, chỉ như vậy tùy tiện đem người thả tiến vào."

Mặc dù là lắm bầm, nhưng Phương Viễn Sơn đứng ở trước mặt hắn, giả tiếng lắm bầm kỳ thật sẽ chờ cho nói cho hắn nghe phải. Mới vừa thấy xưởng rực rỡ đổi mới hoàn toàn, tâm tình tương đối cao hưng Phương Viễn Sơn nhất thời không vui, "Đại hoạt nhân đứng ở ngươi trước mặt, ngươi không hỏi có chuyện gì, ngược lại bận bịu đuổi người đi, đây là một có ý gì a?"

Bất quá thấy ăn tết người ta còn ở trong công ty, mặc dù không có chuyện gì, nhưng đầu gì cũng coi là yêu cầu chuyên nghiệp phải không? Hơn nữa người ta cũng chưa từng thấy qua mình, chánh sở vị người không biết không trách! Lập tức trả lời: "Ta là Phương Viễn Sơn, công ty này ông chủ, không phải những người không có nhiệm vụ."

"Ách. . . Ông chủ xin lỗi a, trước kia chưa thấy qua ngươi, tất cả mới có thể đem ngươi làm người xa lạ." Người tuổi trẻ kia nhất thời mặt đầy vội vàng nói. Ông chủ lần đầu tiên tới công ty liền không tiếc lời, sau này còn có muốn hay không ở đây sao lẫn lộn?

"Không có sao, đi, đi vào nói đi!" Vừa nói Phương Viễn Sơn dẫn đầu đi vào bên trong phòng làm việc.

Bên trong phòng làm việc đã treo qua đỉnh, vách tường cũng dán lên tao nhã tường giấy, một cái nhìn sang toàn bộ phòng làm việc tỏ ra vô cùng chỉnh tề. Bất quá bởi vì cái nhà này cách bờ sông không xa, lại còn không có gắn máy điều hòa không khí, trong không khí vẫn vô cùng ướt lạnh.

Bên trong một cái tiểu cô nương lúc này cũng biết ông chủ tới, vội vàng ba chân bốn cẳng đóng kín trong máy vì tính những thứ kia trang bìa. Phương Viễn Sơn thậm chí nhìn thấy cái hạn chế cấp hình ảnh chợt lóe lên, nhất thời đầy đầu hắc tuyến, bây giờ tốt nghiệp đại học nữ sinh a. . .

Chờ từng cái hỏi rõ bọn họ tên sau, mới hỏi tại sao sắp hết năm chưa có về nhà! Hai cô gái nhất thời có chút ngượng ngùng, hay là mới vừa rồi cửa cái đó gọi Ninh đại mới vừa thanh niên trở lại: "Nhà chúng ta cũng khá xa, trở về một chuyến không hợp coi là. Hôn nữa, công ty cung cấp hai bữa ăn công tác, chúng ta dù sao cũng không địa phương đi, liền lưu lại nghỉ vụ làm thêm giờ. . ."

Nói đến "Làm thêm giờ" hai chữ, cái này kêu Ninh đại mới vừa trên mặt rõ ràng thoáng qua ngượng ngùng về mặt. Phương Viễn Sơn vừa nghe mới rõ ràng, "Nguyên lai là miễn phí chùa com thêm miễn phí thặng vòng a!", bất quá hiếm thấy bọn họ có lòng này liễu, nói sau ăn tết cũng không dễ dàng! Lúc này vung tay lên nói: "Cũng cùng ta đi thôi, ta mang các người đi ăn bữa tiệc lớn."

Hai cô bé vừa nghe trên mặt hồi hộp, hi hi nói: "Ông chủ thật tốt, cảm ơn ông chủ liễu."

Mang ba người đi tới hán môn miệng đem lão Tiền cùng kêu lên, năm người ngồi lên Phương Viễn Sơn mở BMW 730li chạy thẳng tới Hi Nhĩ Đốn đi. Nói về lúc ấy kêu quán rượu giúp hẳn chính xác chuẩn bị xe lúc, vị kia phụ trách hậu cần quản lý đại mm sống chết muốn xem hẳn bằng lái, làm cho nỗi giận hẳn móc ra vip thẻ vàng 'Ba ' một tiếng vỗ vào trước mặt nàng, sau đó cũng chưa có sau đó. . .

Mấy vị tuổi trẻ rõ ràng lần đầu tiên làm như vậy hạng sang xe nhỏ, sau khi lên xe đông sò một cái tây nhìn một chút, Phương Viễn Sơn buồn cười dưới nói: "Các người ai biết lái xe?"

"Ta sẽ ta sẽ" mấy người rồi rít gọi tới, ông chủ ý vô cùng rõ ràng a, ai sẽ sẽ để cho người đó khai. Tốt như vậy xe dĩ nhiên phải thử một chút liễu, sau này nói ra cũng là một đề tài câu chuyện phải không ?

Hắn nhìn một cái ba người cũng sẽ, vậy phải làm sao bây giờ chứ ? Lập tức lại hỏi câu: "Người đó có bằng lái?"

Lần này mấy người cũng yễn kỳ tức cổ, lúc này cái đó thích xem hạn chế cấp điện ảnh thức nhỏ nhị hi hi nói: "Ông chủ ta có bằng lái, bất quá ở nhà trọ không mang ra ngoài."

Dừng xe bên lề đem tay lái giao cho cái này thức nhỏ nhị, Phương Viễn Sơn dựa vào ngồi ở đằng sau trên ghế dựa chơi nổi lên điện thoại di động. Ninh đại mới vừa cùng một người khác kêu quách bằng yễn cô gái, đưa đầu nhìn thức nhỏ nhị lái xe, trên mặt tràn đầy hâm mộ thần sắc.

Thức nhỏ nhị trước kia xem ra lái qua xe, đề dẫn đường tứ bình bát ổn lái đến Hi Nhĩ Đốn. Xuống xe sau này nhìn một cái là Hi Nhĩ Đốn, mấy người lại là một trận kêu la om sòm, Phương Viễn Sơn học Đinh Hàn Mặc giọng tao bao nói: "Người đừng xem nó là Hi Nhĩ Đốn, thật ra thì cũng không bao nhiêu tiền, mấy người ngừng một lát xuống cũng chỉ hai ba ngàn đồng tiền mà thôi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Cô bé

Chạy tới Tiền Xảo đứng dịp mặt đầy vui mừng nói: "Ông chủ người trở lại a!"

Thấy vị này thông minh lanh lợi cô gái, Phương Viễn Sơn cũng là vô cùng vui vẻ. Ở trên đường mấy người liền năm mồm bảy miệng đem tiền đứng dịp đứng dịp chuyện gần nhất tích đều nói cho hắn, cái gì khẩu chiến nghiệp chủ, chỉ huy sửa sang, chạy công ty bằng buôn bán đều là năng một tay làm việc, không có tay giả cho người khác.

Dẫn mấy người ở 16 lầu trong phòng ăn mỹ mỹ xoa ngừng một lát, sau khi ăn xong lại dẫn mấy người ở dưới lầu ktv bên trong tận tình hát mấy giờ.

Trở lại hắn trong phòng chờ mấy người cũng ngồi vào chỗ của mình sau này mới nói: "Sau trời chính là tiểu Niên liễu, mọi người mặc dù tới công ty không mấy ngày, nhưng là công ty này đều là các người một chút xiù nhìn chuẩn bị xong. Đặc biệt là đứng dịp đứng dịp nha đầu này, khổ cực người!"

Chờ tâm tình của mọi người bình phục một chút lại nói: "Nếu com cũng ăn, ca cũng hát, ông chủ ta cũng sẽ không nói nhảm!"

Vừa nói đi đến bên cạnh trong ngăn kéo linh ra một vị cặp da, từ bên trong cầm ra năm bộ điện thoại di động tới, một người một bộ. Lại từ trong rương

cầm ra mấy túi Ba Tây đặc sản tới, một người một bọc phân đi xuống.

Thấy mấy vị nha đầu riu rít hưng phấn không thôi, chỉ có lão Tiền an ổn ngồi ở trên ghế uống trà, Phương Viễn Sơn phúi phúi tay nói: "Tốt lắm, phía dưới chính là trọng đầu hí liễu. Nhạ! ~" vừa nói một người đưa tới một vị bao lì xì.

"Đúng dịp đúng dịp mười ngàn, khác một người năm ngàn tiền mừng tuổi."

"Ông chủ ta ngày mai có chuyện rồi đi xuống biển, chính các người nhìn, nếu có thể đuổi kịp về nhà liền tận lực chạy trở về ăn tết, quả thực đuổi không đi trở về, vậy thì mấy người một khối qua, nếu như gặp phải chuyện gì không giải quyết được tình liền gọi điện thoại cho ta, đúng dịp đúng dịp nơi đó có ta điện thoại."

Chờ đem chuyện toàn bộ giao phó xong sau, Phương Viễn Sơn một nhìn đồng hồ đeo tay đã 9 điểm, lưu lại đúng dịp đúng dịp báo cáo một chút chuyện của công ty tình, những người khác đều bị hấn đuổi về ngủ liễu.

Đúng dịp đúng dịp cùng hấn cận kề nói một chút mua nhà xưởng trải qua, cùng với nhà xưởng giá cả, công ty nhân viên tiền lương, tiền khoản tới lui tương mục.

Mặc dù là dùng người thì không nên nghi ngờ người, nhưng dù sao cũng là sáu bảy triệu số tiền lớn, khó bảo toàn cái này mới ra trường tiểu nha đầu không nhận được cảm dỗ, kiên xảy ra cái gì chuyện ngu xuẩn! Cho nên Phương Viễn Sơn cũng chỉ điểm nằng một chút, thuận tiện phô bày một chút tài lực, để cho nằng biết đi theo mình tiền đồ quang minh, ngàn vạn lần không nên bởi vì nhỏ mắt lớn.

Chờ đưa đi đúng dịp đúng dịp đã mười điểm nhiều, từ quán rượu phiêu cửa sổ nhìn ra ngoài, toàn bộ Hải thị đường xe chạy ở thành phố đèn nê ông chiếu xuống, giống như cự long quanh co quanh co thông hướng phương xa. Ở cửa sổ nhìn ra xa liễu một hồi mới nhớ tới cho Đinh Hàn Mặc gọi điện thoại, ở trong điện thoại hàn huyền một hồi mới đem số phòng nói cho hấn.

Lúc này bởi vì lượng tương đối nhiều, hơn nữa đều là giác trần quý cực phẩm đá quý, Ngà Đức trong an cũng thu hai triệu lời á nhĩ ứng trước tiền mới đem hàng hóa giao cho hấn.

Không giống với lần trước hữu tình giới, lúc này hấn cùng ngựa luân là đứng đắn đồng bạn hợp tác quan hệ, giá cả cũng là thượng phù không ít, trong đó có Đinh Hàn Mặc đánh tới năm triệu nước Hoa tiền.

Đinh Hàn Mặc phỏng đoán liền ở phụ cận đây, tới tương đối nhanh chóng, không đợi hấn qua suy tính nhiều chuông cửa đã vang lên. Vào cửa hai người ôm một chút Đinh Hàn Mặc mới nói: "Người lúc trở lại làm sao không cho ta gọi điện thoại, ta tốt đi đón mấy bay!"

"Hắc, hai ta ai với ai a! Nói sau ta nào dám trễ nãi người của mm công phu." Vừa nói Phương Viễn Sơn cười ha hả ~

Nói đùa một hồi, vén chăn lên từ dưới gối cầm ra hai vị thiên nga nhưng túi đưa tới: "Đồ đều ở nơi này, người nhìn một chút."

Đinh Hàn Mặc cũng không có khách khí, nhận lấy túi mở ra sau này, từ trong túi lấy ra máy cùng kính phóng đại kiểm tra! Đối với một điểm này, Phương Viễn Sơn thật ra thì vẫn là rất thương thức hấn, công là công, tư là tư, tuyệt sẽ không nhập làm một nói. Có lẽ đây chính là hấn tuổi còn trẻ là có thể tạo dựng công ty nguyên nhân đi!

Như vậy hai bọc lớn đồ, Đinh Hàn Mặc trong thời gian ngắn khẳng định kiểm tra không xong, hấn cũng không ở bên cạnh ngu chờ. Đi tới cạnh đầu giường cho quán rượu khắc phục gọi điện thoại, để cho bọn họ hỗ trợ đặt trước ngày mai bay đi quang đông tiết kiệm vé máy bay.

Cúp điện thoại, bên kia Đinh Hàn Mặc vẫn còn ở tỉ mỉ nghiêm túc quan sát,

Thình thoảng phát ra trận trận tiếng thán phục ~ thấy hấn ở từng viên kiểm tra đá quý, Phương Viễn Sơn nhàm chán dưới lấy điện thoại di động ra cho bói để phát khởi tin nhắn ngắn.

Phải nói hấn cùng bói để bây giờ quan hệ, thật đúng là thật kỳ quái, nói người yêu quan hệ chứ? Vậy khẳng định không thể coi là, ít nhất hai người đến bây giờ ngay cả tay đều không dặt lấy. Nói bạn quan hệ, tựa hồ lại tiến hơn một bước. Bối để tựa hồ một mực đang mong đợi hấn tỏ tình, đáng tiếc Phương Viễn Sơn một mực giả vờ ngây ngốc không dám bày tỏ, trong lòng mơ hồ nói cho hấn đây không phải là mình cuối cùng lựa chọn.

Hai túi đá quý Đinh Hàn Mặc một mực lấy được rạng sáng một chút mới xem xong, Phương Viễn Sơn nửa ngủ nửa tỉnh giữa nghe được hấn tiếng kêu mới thanh tỉnh lại nói: "Người nhìn xong rồi?"

"Ừ!"

Thấy hấn tròn mắt nhìn một đôi đồ bưng con người, Phương Viễn Sơn lúc này cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng. Người ta tân tân khổ khổ ở bên kia nhìn đá quý, mình nhưng ngồi ở chỗ này đầu to giác, không khỏi cười mỉa nói: "A nha, thật là xin lỗi, lại ngủ thiếp đi!"

"Đúng rồi, người đầu gì cũng là vị công ty ông chủ, làm sao không tìm một giám định sư phó? Ta trước kia xem ti vi, những thứ kia giám định đại sư không phải thật nhiều mà!"

Đinh Hàn Mặc vốn là thật hưng phấn tâm tình, bị hấn một câu bỗng chùy mới có thể lời hỏi khí vui vẻ, giễu cợt nói: "Người cũng không nhìn một chút hôm nay số mấy liễu! Hơn nữa, liền người xem những thứ kia cũng gọi đại sư? Chờ có cơ hội ta dẫn người đi xem nhìn cái gì kêu đại sư!"

"Cũng đúng, sắp hết năm mà!"

Đến nỗi phía sau một câu hán không có nhận lời, vậy không lộ ra mình nông cạn? Nói tới chỗ này đột nhiên nghĩ tới phía dưới nên đến trọng đầu hí liễu, xoa xoa tay cười hắc hắc nói: "Đình lão bản, người nhìn giả ăn tết, vốn là nói những chuyện kia thật mất hứng. Bất quá người nói thế nào cũng là nhân sĩ thành công, hán là không câu những thứ này tiểu tiết. . ."

Thấy hán một bộ táo bón biểu tình, Đình Hàn Mặc cũng biết hán muốn nói cái gì liễu, nhận được: "Người có phải hay không muốn hỏi một chút giá cả như thế nào?"

"Chắc chắn, ta đã nói rồi! Cùng người thông minh nói chuyện chính là tiết kiệm thì giờ tiết kiệm sức lực ~ Đình lão bản đáng đáp như vậy đẹp trai, người lại thông minh, tài lực lại là như vậy hùng hậu, không biết tương lai. . ."

Bị hán một trận nịnh bợ vô dờ khóc dờ cười Đình Hàn Mặc vội vàng nói: "Tốt lắm tốt lắm, người cái đó nịnh bợ giữ lại phách người khác đi! Chúng ta vẫn là đem trưởng kết một cái tốt, ta cái này cũng vậy!"

"Cái gì trưởng không trưởng, người nếu là khôn liền đi trước đi! Ngày mai nữa nói xong rồi."

"Vậy ta thật đi rồi!" Thấy Phương Viễn Sơn một bộ "Giữa bằng hữu nói tiền tổn thương cảm tình" đáng vẽ, Đình Hàn Mặc cũng làm bộ như nghiêm túc trả lời.

"A. . ."

Thấy hán học mồm cứng lưỡi đáng vẽ Đình Hàn Mặc cũng không tức cười hán, nghiêm túc nói: "Tốt lắm, những thứ này đá quý ta đều thấy, phẩm chất tất cả đều là nhất lưu. Mới vừa rồi ta làm một phân loại, cấp bậc ta không nói, cực phẩm 11 viên, phẩm chất cao bên trong có 56 viên, thường gặp 9 viên!"

Sau khi nói xong Đình Hàn Mặc cầm lấy điện thoại ra đảo liễu đảo nói: "Cực phẩm một viên 50 vạn, cộng 550 vạn. Phẩm chất cao hai trăm ngàn một viên, cộng 11 hai trăm ngàn. Thường gặp một trăm ngàn một viên, cộng 90 vạn. Tổng giới 1760 vạn, người thấy thế nào?"

Nghe được hán ra giá, Phương Viễn Sơn nhanh chóng trong lòng mặc tính một chút, "Đình Hàn Mặc ứng trước liễu năm triệu, Ngã Đức trong an còn có 300 nhiều vạn lời á nhĩ thiếu khoản, ân, chuyển này tính được 500 tới vạn lời." Coi xong sau mặt tươi cười nói: "A nha, nhiều nhiều, làm sao có thể cũng coi là giá cao nhất đâu! Ít một chút ít một chút."

Đình Hàn Mặc nhượng mắt châu không có nhận lời, nếu ai đem hán lời tưởng thật hán cũng chỉ thua. Ngáp một cái cũng không lý tới hán, đi tới bên tường mấy vì tính cạnh nhần mở liễu chạy kiện, chờ tiến vào hình ảnh sau móc ra vị u lá chắn cắm vào mấy vì tính, nhanh chóng truyền vào trương mục mật mã bắt đầu cho Phương Viễn Sơn chuyển tiền.

Không lâu lắm hán trong điện thoại di động nhận được tờ nào quốc tế ngân liên thẻ chuyển tiền thông báo, thấy phía trên số còn lại không khỏi thờ dài một tiếng: "Tiền thật không phải là một cái tốt."

Bên cạnh ngáp liên tục Đình Hàn Mặc 'Phốc xuy' một tiếng bật cười, : "Người mụ nội nó có thể hay không không phải làm loại cảm khái này, ta thảm hoảng ~ "

"Ách. . . Sai lầm sai lầm, ta muốn nói là tiền thật là một cái tốt. . ."

Lắc đầu một cái Đình Hàn Mặc đứng lên nói: "Người từ từ cảm khái đi, ta đi trước, vậy!"

"Đúng rồi, hỏi người chuyện này. Mấy ngày trước một người tên là Tô Chí Cường gọi điện thoại cho ta, nói có một khoản thiếu khoản không thu về được, người tại sao là làm sao vị chuyện sao?"

"Nga, người nói lão Tô a! Thật ra thì ta cũng không phải quá rõ, hán ở ta trong tiệm mua qua mấy lần châu báu, đoạn thời gian trước hỏi ta Ba Tây có hay không người quen, ta cái này không liền đề cử người mà!"

Phương Viễn Sơn gật đầu một cái: "Nga, nguyên lai là có chuyện như vậy, vậy người trước về ngủ đi! Có chuyện gì chúng ta quay đầu điện thoại liên lạc."

Đem Đình Hàn Mặc đưa đi sau, trở về phòng hán lại lấy ra điện thoại di động nhìn, chờ nhiều lần xác nhận phía trên con số sau, mang trên mặt nụ cười ôm điện thoại di động từ từ tiến vào mộng đẹp ~

Sáng sớm ngày thứ hai thấy chằm trên đầu nước đọng không khỏi một trận xấu hổ, hán tới ngày hôm qua lại mộng thấy kia hai vị tiểu nha đầu, một vị kiều tiểu khả ái, một vị nữ vương phong độ. Có chuyện bí thư làm, không có sao cái gì đó. . ."Không được, xem ra phải hành động, nếu không tổng như vậy nín cũng không phải là một chuyện a!"

Xuống lầu đi tới trước đài đem phòng lui roi, kêu quán rượu tài xế đem hán đưa đi phi trường. Đến phi trường đang phục vụ đài đem phiếu lĩnh sau, đi tới "La. Sâm" mua phân liền khi ăn. Bên cạnh một vị cô bé nhìn hán ăn rất thom đi tới hỏi: "Chú khỏe ăn không?"

"Ách. . . Tạm được!"

Vị này bảy tám tuổi cô bé hần mới vừa rồi đi tới KFC thời điểm liền chú ý tới, chẳng qua là bận bịu chọn liền khi không có để ý. Bây giờ thấy cô bé đi tới câu hỏi, một thời không biết nên làm sao trả lời, suy nghĩ một chút hỏi: "Người bạn nhỏ người làm sao một người ở chỗ này a, ba mẹ người đâu?"

"Ta không có ba mẹ, là ta bà nội dẫn ta tới." Cô bé nhìn Phương Viễn Sơn trong tay liền khi cái hộp nói.

"A!" Kinh ngạc một chút Phương Viễn Sơn ngạc nhiên nói: "Kia nãi nãi người người đâu? Nơi này người đến người đi, một mình người người cũng không nên chạy loạn khắp nơi a!"

Trên người cô gái nhỏ quần áo rõ ràng cho thấy năm ngoài, áo bông vạt áo cũng chống đỡ đi lên một đoạn, hai tay thỉnh thoảng kéo xuống kéo, để tránh trong phi trường lưu động phong rút đi vào. Nghe được hần câu hỏi, cô bé mở một đôi mắt to trả lời: "Bà nội đi phòng vệ sinh, để cho ta ở nơi này chờ một hồi."

Nghe được bé gái trả lời, lại thấy nàng đôi mắt nhìn trong tay mình liền khi không khỏi hỏi: "Vậy là người không phải đối?" Thấy cô bé gật đầu, xoay người trở về lại "La. Sâm" mua một phần liền khi đưa cho cô bé. Thấy cô bé từng ngón từng ngón đang ăn cơm thức ăn, lại chạy vào trong tiệm mua bình nhiệt uống đưa tới.

Chờ cô gái com nước xong còn không thấy bà nội nàng tới, lấy điện thoại di động ra nhìn một cái, cách lên phi cơ thời gian còn có nửa giờ, Phương Viễn Sơn ngồi xồm người xuống nói: "Chú đi mau, một mình người người ở nơi này chờ bà nội khỏe sao?"

Thấy cô bé im lặng không lên tiếng, Phương Viễn Sơn xúc túi đeo lưng lên xoay người hướng cửa lên phi cơ đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Phải là buồng hạng nhất

Sắp đến kiểm tra miệng Phương Viễn Sơn xoay người nhìn một cái, thấy cô bé kia hay là đứng ở tiện lợi điểm cửa không có rồi đi, suy nghĩ một chút vẫn là xoay người đi trở về. Cô bé thấy hần lại trở lại, kéo quần áo vạt áo hỏi: "Chú người không phải đi mà, tại sao lại trở lại?"

"Chú không yên tâm người, bồi người ở nơi này chờ một hồi." Nói xong dặt bé gái tay đi tới bên cạnh khu nghỉ ngơi, tìm một máy điều hòa không khí phụ cận gió ẩm khu ngồi xuống.

Thấy cô bé rõ ràng dinh dưỡng không đầy đủ gò má, thờ dài đi tới kfc trong bụng hai ly sữa bò nóng đi trở về. Cái gọi là gặp nhau tức là hữu duyên, nói sau hần cũng không kém mấy cái này tiền lẻ, có thể giúp sản điểm giúp sản điểm đi!

Phụng bồi cô bé uống xong sữa bò, nàng.. Bà nội vẫn không thấy bóng người, quay đầu hướng cô bé nói: "Chú thật mau phải đi, một mình người người ở chỗ này được không? Nếu không chú giúp người kêu cảnh sát chú tìm nãi nãi người có được hay không?"

Cô bé nghe được phải gọi cảnh sát chú tới, vội vàng từ trên cái băng tuột xuống, đi ngược dòng người hướng phòng khách chờ chuyến bay bên ngoài chạy đi. Phương Viễn Sơn nhìn một cái vội vàng nằm lên túi đeo lưng đuổi theo, theo đuổi bách mườì thước cô bé kia không biết nhìn thấy cái gì, xoay người lại chạy trở lại.

Thấy Phương Viễn Sơn sau, chạy tới kéo hần vũ nhưng phục vạt áo đem đầu chui vào, lúc này hần trong lòng đã mơ hồ có dự cảm xấu liều. Quả nhiên không ra hần đoán, lúc này hai vị nam tử trưởng thành đang phòng khách chờ chuyến bay bên ngoài hết nhìn đông tới nhìn tây, ánh mắt quét qua Phương Viễn Sơn hai người lúc dừng một chút, sau đó lại tiếp tục nhìn quanh.

Phương Viễn Sơn nghiêng người đem cô bé xoay người, ôm nàng đi vào trong đại sảnh. Trong lòng không khỏi vội vàng tự hỏi, "Tiểu cô nương này rất rõ ràng gặp cái gì gat bán sự kiện, bất quá hần bây giờ còn không rõ bên trong tình hình rõ ràng, cũng không dám vọng có kết luận."

Lôi cuốn cô bé đi về phía bên cạnh vip lối đi, cái lối đi này là cần tiêu tiền mới có thể đi vào, hần vé máy bay là Hi Nhĩ Đồn quán rượu hỗ trợ đặt trước, cho nên có tư cách đi vào. Đi vào vip phòng chờ phi cơ trong, mặt đất nhân viên phục vụ đi tới hỏi: "Tiên sinh xin hỏi ngài là mấy giờ phi cơ, có cần gì chúng ta vì ngài phục vụ?"

Vừa mới chuẩn bị kêu bọn họ hỗ trợ hò hét cảnh sát tới lúc, vũ nhưng phục dạm cô bé lấy tay bóp hần một chút, để cho hần mới vừa lờ đến khoe miệng biến thành: "Nga, ta phi cơ trễ giờ, mời các người hỗ trợ đặt trước hai tấm nhanh nhất bay đi quang đông tiết kiệm, ngoài ra giúp ta chuẩn bị một món phòng nghỉ ngơi, ta "Con gái" đầu hơi choáng váng."

"Được, mời tiên sinh cùng ta tới!"

Đi theo vị này chừng ba mươi tuổi nữ nhân viên phục vụ đi đến bên cạnh khu nghỉ ngơi, bên kia đã có người cầm một chuỗi chìa khóa tới: "Tiên sinh bên này mời!"

Theo thang lầu đi tới hai lầu, một hàng phòng khách trong đó một gian đã mở cửa ra. Nhân viên phục vụ sau khi ra cửa thuận tay đóng cửa lại, cô bé có nghe hay không động tĩnh sau mới từ hân vũ nhưng phục nơi dưới vạt áo đưa ra đầu, thấy phòng sang trọng một thời có chút tay chân luống cuống, đứng ở tù đứng trước nắm quần áo vạt áo cũng không nhúc nhích.

"Ho khan, ho khan" ho khan hai tiếng, chờ cô bé ngẩng đầu nhìn tới sau, Phương Viễn Sơn dòi tấm mềm túi cái ghế để ở trước mặt: "Tới, tới ngồi xuống."

Mình cũng dòi cái ghế ngồi ở trước mặt nàng, tổ chức một chút chọn lời hỏi: "Bây giờ nói cho chú là chuyện gì xảy ra?"

Cô bé ngồi ở trên ghế một mực trầm mặc, cho đến hân cho là cô bé không có trả lời lúc, một trận con muỗi thanh mới từ miệng của nàng trong truyền ra: "Ba mẹ không muốn ta, đem ta đưa cho mấy người kia, nói phải dẫn ta đến nam phương kiếm nhiều tiền."

"Kiếm nhiều tiền?", bây giờ là tập suy nghĩ mạnh vô cùng Phương Viễn Sơn, từ nàng mới vừa rồi một câu nói trong nghe được rất nhiều hữu dụng tin tức. "Nàng mới vừa nói ba mẹ không muốn nàng, mà không phải là lúc trước nói không có ba mẹ. Đến nỗi đưa hân là bán cho hân mấy người kia mới đúng."

Đặc biệt là một câu cuối cùng, "Nhỏ như vậy đưa trẻ mang tới nam phương có thể kiếm tiền gì? Bỏ ra nàng tuổi tác không nói, mới vừa rồi kia hai người tuyệt không phải người tốt lành gì. Hơn nữa bảy tám tuổi đưa trẻ nhiều nhất cũng chính là bán một chút hoa cái gì, nếu là nữa đi sâu muốn. . .

"

"Vậy người nói bà nội chứ?"

"Bà nội không biết đi đâu rồi, ba mẹ mang kia hai vị chú đem ta từ bà nội bên người cướp đi." Nói tới chỗ này bé gái khóe mắt chảy nước mắt, phỏng đoán sợ hân chán ghét không dám phát ra âm thanh.

Nghe được cô bé vận mệnh bi thảm, Phương Viễn Sơn ánh mắt cũng phát sấp đứng lên. Hít mũi một cái hỏi: "Vậy người nói cho chú người tên gọi là gì a? Mấy tuổi?"

"Ta kêu cung nhỏ điệp, năm nay 10 tuổi!"

"A, người cũng mười tuổi a!" Phương Viễn Sơn là thật kinh ngạc, tiểu cô nương này thân cao liếc mắt ở 1 thước hai đến một thước ba giữa. Mặc trên người áo bông không nhìn ra, bất quá nhìn gò má nàng cùng lộ ra tay nhỏ bé, khẳng định cũng là gãy trơ xương lẻ loi. Hân thật không dám tưởng tượng là dạng gì hoàn cảnh tạo thành ~

Coi như mình khi còn bé cũng không có như vậy cảnh ngộ, ít nhất cơm là nhất định có thể ăn no. Nghĩ tới mình lại thấy cô bé cùng mình giống nhau gặp gỡ thậm chí càng thâm số mạng, hân lòng thương hại nhất thời.

Đứng lên đứng ở trước người cô bé hỏi: "Nhỏ điệp, chú chờ một chút phải đi quang đông, người là theo chú đi đâu, hay là chú để cho người giúp người tìm bà nội?"

Thấy nhỏ điệp ngồi ở trên ghế im lặng không lên tiếng, thờ dãi cầm lấy điện thoại ra bắt đầu bóp đánh, bên kia mới vừa truyền tới một tiếng "A lô", cung nhỏ điệp dùng sức kéo hân vũ nhưng phục, lắc đầu liên tục: "Chú ta cùng người đi quang đông."

Cùng Đinh Hân Mặc ở trong điện thoại tùy tiện xé mấy câu liền cúp điện thoại, sờ mấy cái cung nhỏ điệp khô héo tóc, mới nói: "Như vậy đi, người trước cùng chú đến quang đông, chờ thêm hoàn năm sau chú tới giúp người tìm bà nội khỏe không tốt?"

"Đinh đông. . . Đinh đông. . ."

Đi tới mở ra nhìn một cái nguyên lai là mới vừa rồi nhân viên phục vụ, : "Tiên sinh ngài khỏe, hạ lớp một phi cơ cũng nhanh cất cánh, xin hỏi ngài bây giờ chuẩn bị lên phi cơ sao?"

"Đi thôi!" Nói xong kéo nhỏ điệp tay đi ra khỏi phòng. Đắt phục người viên giúp hân đặt là buồng hạng nhất, bên trong rộng lớn ghế ngồi, vô ích ngồi nhân viên rõ ràng càng nụ cười sáng lạng, còn có mỗi một trước ghế ngồi độc lập dịch tinh ti vi, để cho lần đầu tiên ngồi buồng hạng nhất Phương Viễn Sơn cũng bội cảm tươi.

Ngồi phi cơ đã không phải là một lần hai lần Phương Viễn Sơn, lúc này mới tính có cơ hội mắt thấy một chút thần bí buồng hạng nhất. Lên phi cơ trước vấp lối đi cũng không nhắc lại, mà hân ngồi phi cơ rõ ràng cũng so với những thứ khác phi cơ lớn hơn.

Sau khi ngồi xuống lại thấy có rượu cung cấp, còn đều là chút trung hạng sang rượu. Lúc này một vị đặc mận mà vô ích ngồi mm đi tới đệ lên thực đơn hỏi hân muốn ăn cái gì!

"Ni mã, nguyên lai còn có thể chọn món ăn, sớm biết sẽ không ăn cái gì liền làm!"

Trần đầy oán niệm Phương Viễn Sơn lập tức không khách khí điểm liên tiếp bốn năm món ăn, lại giúp nhỏ điệp muốn ly sữa bò. Một năm thứ nhất đại

học hạ hai người từ lên phi cơ bắt đầu, một mực được ăn mau xuống phi cơ.

Mỗi trở về thấy vô ích ngồi mm tới thu chén đĩa lúc, kia tràn đầy tôn kính mặt mày vui vẻ, hẳn trong lòng liền cự thoải mái không dứt, âm thầm xúc động: "Sau này ngồi nữa phi cơ, phải là buồng hạng nhất!"

Sắp xuống phi cơ lúc thấy một khuôn mặt quen thuộc, Phương Viễn Sơn kéo nhỏ điệp tay nặn tới hỏi: "Người là kia cái gì tầm tí ti đi! A nha, ta thấy chân nhân."

"Xin lỗi, người nhận lầm người." Vừa nói vị này tầm mm ở phụ tá ngăn trở hạ, tránh được hẳn đưa tới tay phải.

Xuống phi cơ thấy vị mỹ nữ này ở nhân viên làm việc đưa tiễn hạ, ngồi lên một chiếc Audi nhanh chóng rời đi phi trường. Sau đó hạ cơ Phương Viễn Sơn thấy mm đi xa bóng lưng, nỉ non đến: "Không sai a, cùng ta trước kia nhà trọ trên tường tấm áp phích giống nhau như đúc."

Bên cạnh cung nhỏ điệp lúc này không nhận được nói: "Người ta chỉ là không muốn lý người mà thôi ~ "

"Người làm sao biết?" Thấy cô gái thấp hèn đầu, Phương Viễn Sơn nhất thời hậu tri hậu giác nói: "Chửi thề một tiếng, nguyên lai là không treo ta a! Bà nội con gấu, thua thiệt ta thích nàng như vậy nhiều năm."

Từ vip lồi đi sau khi ra ngoài, xa xa thấy sau lưng phi cơ toàn thể chỗ vẫn còn ở lục tục đi xuống người, Phương Viễn Sơn lần nữa cảm khái buồng hạng nhất chính là buồng hạng nhất, thật không phải là cái đặc.

Từ mây đen phi trường đi ra, một cô gió ẩm tấn công tới, bắc phương lúc này đã nước đóng thành băng liễu, mà quang châu nơi này còn là mùa xuân ấm áp hoa nở. Kêu vị xe một mực đưa đến bách hóa thương thành, kéo nhỏ điệp tay đi tới một nhà lang vạn quần áo trẻ em chuyên tiệm bán.

Phương Viễn Sơn thật ra thì cũng muốn có người muội muội cho hẳn sủng ái, nhưng là phương lâm lâm một mực chưa cho hẳn cơ hội này. Có lẽ là bị cha mẹ nuôi ảnh hưởng, nàng từ nhỏ liền đối với Phương Viễn Sơn chán ghét, 18 tuổi sau này lại là chưa cho hẳn một vị mặt mày vui vẻ.

Bây giờ nhỏ điệp cho hẳn đền bù tiếc nuối cơ hội, hẳn dĩ nhiên phải thật tốt thể hội một chút. đi vào trong tiệm, nhân viên bán hàng thấy hẳn kéo bé gái tay, lập tức đi tới hỏi: "Tiên sinh xin hỏi ngài là giúp con gái mua quần áo sao?"

Phương Viễn Sơn cười cười nói: "Đây là em gái ta, người giúp nàng chọn mấy bộ thích hợp quần áo, ngoài ra chính là cô bé bên trong đòi giặt quần áo vật, cũng giúp nàng nhiều cảm mấy món."

"Đúng rồi, sẽ giúp nàng cảm mấy đôi giày. Muốn tốt nhất."

Ngồi đến bên cạnh khu nghỉ ngơi, bên kia nhân viên làm việc đã giúp hẳn pha xong một ly cảm thiết. Ngồi ở trên ghế sa lon uống cà phê, nhìn ba vị nhân viên tiệm từng món một giúp nhỏ điệp chọn quần áo, thay đổi quần áo, lồi ăn mặc.

Một giờ sau, khi nhỏ điệp lần nữa đứng ở trước mặt hẳn lúc, Phương Viễn Sơn xoa xoa con mắt hoài nghi mình nhìn lầm rồi, giá không phải phi trường cái đó hoàng mao tiểu nha đầu a! Rõ ràng là một mỹ nhân bại hoại.

Trên người đồ thẩm áo đầm hợp với thúc yêu, bên trong hồng hoa biên nhỏ cổ tròn áo sơ mi. Trên đùi một cái màu đen làm nền tảng khổ cộng thêm một đôi màu đen tròn da đầu giày, khiến cho cả người tỏ ra hoạt bát đáng yêu, như trụ phẩm trần thiên sứ nhỏ.

Cung nhỏ điệp thấy Phương Viễn Sơn tươi đẹp ánh mắt, tỏ ra vô cùng xin lỗi, hai tay nhéo áo đầm cửa khâm vị trí không buông tay.

Thấy cô bé mắc cỡ đáng vẻ, hẳn cũng không nữa nhìn chăm chăm nhìn, quay đầu nói: "Bao nhiêu tiền?" Thấy nhân viên tiêu thụ rõ ràng chuẩn bị giải thích đáng vẻ, khoát khoát tay ngắt lời nói: "Nói thẳng giá tiền!"

"Tiên sinh ngài khỏe, tổng cộng 16 vạn tám . ."

Không có nói gì nhiều, cà thẻ trả tiền, sau đó kéo nhỏ điệp tay đi ra nhà này lẳng vạ chuyên tiệm bán.

Đi mấy bước quay đầu lại nhìn chăm chăm nhỏ điệp nhìn, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào, đột nhiên vỗ đầu một cái mới nhớ tới: "Đúng rồi, tóc!"

UU đọc sách hoan nghênh rộng lớn bạn đọc đến chơi đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở UU đọc sách! Điện thoại di động người sử dụng mời tới đọc.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Đòi nợ

Từ sohu đi ra, cảm giác tiểu nha đầu cả người đều thay đổi. Không hổ là cho sao sáng làm thiết kế, tay nghề nhất lưu, chính là chết đất chết đất tiền, tu bổ một chút thêm một hình dáng tám ngàn.

Tiểu nha đầu đầu sao 10 tuổi người, cũng biết kim tiền khái niệm, thấy Phương Viễn Sơn 3 vị nhiều giờ ở trên người mình xài mười mấy hai trăm ngàn, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng trở nên tái nhợt, kéo hẳn tay nói: "Chú, người không muốn nữa tổn tiền, ta nhìn sợ."

Vừa mới chuẩn bị đưa tay ra xoa xoa nàng đầu, thấy thiết kế mới kiểu tóc không khỏi ngưng ngưng dừng lại tay: "Không có sao, chú lúc nhỏ liền muốn có người muội muội để cho ta đau, đáng tiếc một mực không có thể như nguyện, hay là người để cho ta thực hiện nguyện vọng này đầu, chú hẳn cảm ơn người mới đúng."

"Tốt lắm, chú chờ một chút phải đi gặp thân nhân, người giúp chú chọn mấy bộ quần áo." Nói xong kéo Tiểu Diệp đi vào hai lầu a mã ni chuyên tiệm bán.

Chờ lại từ a mã ni chuyên tiệm bán đi ra lúc trời đã sắp tối, hai người xách bao lớn bao nhỏ đi ra bách hóa thương hạ, kêu vị xe đi thẳng đến Hi Nhĩ Đốn cửa tiệm rượu xuống xe.

Đến trong phòng hẳn cũng là một quá sức, ngày này cũng ở trên đường vượt qua, bất quá nghĩ đến mới vừa dưới lầu phát sinh một màn hẳn liền muốn cười.

Lúc ấy thấy hẳn mang cô bé, nhân viên phục vụ muốn hẳn cung cấp chứng minh mới cho hẳn mượn phòng, bất quá chờ hẳn móc ra vạt thẻ vàng lúc, nhân viên phục vụ lập tức thái độ cung kính dẫn hẳn đi tới trong phòng.

Đem nước nóng cất xong, để cho Tiểu Diệp tự đi tắm. Hẳn nằm ở trên giường suy nghĩ ngày mai gặp mặt lúc tình cảnh, một thời không biết nên làm cái gì mới phải.

Trong điện thoại di động có nàng điện thoại, cũng biết nàng địa chỉ, nhưng cái này sao nhiều năm chưa từng thấy qua mặt, ngay cả cao thấp mập ốm cũng không biết, đừng nói gì đến cảm giác thân thiết liễu. Có lẽ chỉ có kia một phần liên hệ máu mủ ở duy trì cảm tình đi!

Phương Viễn Sơn lúc này mở là sáo phòng, gọi điện thoại kêu nhân viên phục vụ đem thức ăn đưa lên, ăn rồi sau liền trở về phòng của mình ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, khi Tiểu Diệp mặc đồ mới hoàn toàn sau đứng ở trước mặt hẳn lúc, hẳn lần nữa sợ hãi than một tiếng: "Thật là một tiểu mỹ nhân bại hoại."

Cả ngày hôm qua ảo mộng trải qua để cho cung Tiểu Diệp đến bây giờ cũng không dám tin tưởng, bất quá người ngược lại là so với hôm qua tinh thần nhiều, trên mặt cũng có nụ cười. Đem quần áo toàn bộ bỏ vào trong túi xách, bàn tay dặt tay nhỏ bé đi ra khỏi phòng. Ở phía trước đài muốn chiếc Mercedes xe liên quan tài xế cùng nhau chạy tới cảng long khu.

Ở một vị gia chúc viện nhà để xe dưới hầm trong, gặp được hẳn mẹ vương thúy lan. 10 tới một thước vuông nhà để xe dưới hầm bị vương thúy lan dọn dẹp gọn gàng ngăn nắp, bồi xoay người hình ở lục soát đồ vương thúy lan cảm tới cửa đột nhiên tối xuống, xoay người lại nhìn lại.

Bởi vì là bối quang, mặc dù trong phòng mở đèn, nhưng khi thấy cửa hai năm thứ nhất đại học tiểu tam người lúc, hay là nghi ngờ hỏi: "Xin hỏi các người tìm ai a?"

Phương Viễn Sơn cổ họng gật gật vẫn là không có kêu lên tiếng kia "Mẹ", móc ra một bả sao phiếu kín đáo đưa cho bên cạnh tài xế: "Lão Mã, người trước đi vòng vòng ăn một bữa cơm gì, chờ quay đầu ta cần dùng xe lúc lại gọi điện thoại cho người."

Chờ tài xế lão Mã đi xa, hẳn mới xoay người trả lời: "Ta là tiểu sơn a!" Nói xong ánh mắt lập tức liền đỏ. Bên cạnh Tiểu Diệp cảm giác được vị này chú bi thương, hai cái tay nhỏ bé dùng sức nắm hẳn tay phải.

"Tiểu sơn. . . Người là tiểu sơn?" Vương thúy lan lão đảo chạy tới nắm lên hẳn tay, kéo vào trong nhà nhìn. Dự xác định là hẳn sau này, ôm đầu hẳn lớn tiếng khóc đứng lên. . .

Cúi đầu xuống nhìn vương thúy lan tóc hoa râm, hẳn tình khó khăn tự kiểm chế hạ khóe mắt cũng ươn ướt, suy nghĩ những năm này khổ khổ trải qua, ôm vương thúy lan cũng để lại nước mắt.

Đi theo vào nhà Tiểu Diệp lúc này cũng khóc, trong lúc nhất thời bi bi thương thích thăm thẳm, để cho trong phòng mờ mờ lại là tỏ ra cảnh tượng thê lương. . .

Lau hai cái nước mắt, Phương Viễn Sơn đỡ vương thúy lan bả vai nói: "Ngài trước đừng khóc, dù sao ta đã tới, sẽ ở lại chỗ này bồi ngài qua hết. . ." Lời còn chưa dứt, lúc này nhà để xe bên ngoài vang lên tiếng người.

"Đây là vương thúy lan nhà sao?"

"Thế nào, các người có chuyện gì không?" Buông đỡ vương thúy lan bả vai tay,

Phuong Viễn Sơn đi ra hỏi.

Nghe được xác nhận, cửa chui vào 3 vị nhuộm hoàng mao còn đồ các kè, để cho thu hẹp phòng lại là tỏ ra chật chội không chịu nổi. Một người trong đó đương đầu nói: "Lý năm mới thiếu chúng ta 5 vạn khối, hần nói mẹ hần sẽ giúp hần còn, chúng ta tìm tới."

Phuong Viễn Sơn quay đầu thấy vương thúy lan trên mặt thần tình thống khổ, lập tức liền biết chuyện gì xảy ra, xoay người mặt đầy hờ hững đến: "Hần thiếu tiền là hần chuyện, người tìm chúng ta làm gì!"

Đương đầu tuổi trẻ hắc hắc vui vẻ nói: "Người nói cũng phải! Nếu như vậy, quay đầu nếu là trên người hần mất cái gì cơ phận người liền chó trách chúng ta liễu."

"Chúng ta đi!" Nói xong xoay người liền bước ra nhà để xe dưới hầm cửa.

Phuong Viễn Sơn mẹ nhất thời lao ra cửa vội la lên: "Các người không cần đi, các người đem tiểu Niên thế nào?"

Đi ra cửa ba người lúc này dừng lại người: "Hần như thế nào quan tâm người có trả hay không tiền, người nếu là đem tiền trả lại liễu, hần quay đầu khẳng định vui sướng đứng ở người trước mặt. Người nếu là không trả tiền lại, vậy chúng ta cũng không dám cam đoan."

Đứng ở phía sau Phuong Viễn Sơn thấy một màn này, thờ dài ~ đi lên trước đem vương thúy lan cản đến sau lưng, lạnh lùng nói: "Tiền ta có thể cho, nhưng người không tư cách cùng ta nói, gọi điện thoại cho lão đại người."

Cái này hoàng mao thanh niên nghe được Phuong Viễn Sơn giọng như vậy hướng, lập tức cẩn thận quan sát hần. Mới vừa rồi bởi vì trong phòng ánh đèn mờ tối cho nên không thấy rõ, lúc này ở trong bãi đậu xe, đỉnh đầu đèn chân không chiếu toàn bộ bãi đậu xe sáng như ban ngày, lúc này Phuong Viễn Sơn một thân trang phục và đạo cụ cũng bị hần nhận ra được.

"A nãi ni thu đông quý kiều mới, nhân công sĩ đại kim đơn, hơn nữa trên chân nếu như không có nhận sai lời, hần là 'Thúy địch điều' cá sáu gày!" Giá cả người xuống làm sao cũng phải nhỏ hai trăm ngàn a!

Lập tức cái này tuổi trẻ bị kinh hãi, cái gọi là người không biết không sợ! Bọn họ những người này hàng năm đang đánh cuộc đương trong lẫn lộn, ánh mắt là khẩn yếu nhất. Nếu là thường xuyên có người cầm một miếng nhai cao bắt chước hàng đến trong sân lừa gạt chuyện, bọn họ còn muốn hay không làm ăn?

Dư quang nửa miếu đến bên cạnh cung Tiểu Diệp lại là khỏe mắt giật một cái, "Ni nãi, một vị tiểu nha đầu phim, cả người trên dưới cộng lại cũng phải đại mấy chục ngàn, giá người nào a? Không có sao người không đợi ở khu biệt thự chạy giá đi làm lâu tới làm chi?"

Lập tức chất khỏi mặt mày nụ cười nói: "A nha, xin lỗi! Người nhìn ta mới vừa rồi cũng không nhận ra ngài tới! Không biết ngài họ gì?" Vừa nói đi tới trước đưa tay ra.

"Miễn họ gì phượng, không biết có thể hay không cho lão đại người gọi điện thoại, ta cùng hần nói mấy câu!"

"Hào hảo hảo, người chờ một chút, ta cho lão đại ta gọi điện thoại hỏi một chút." Vừa nói cái này tuổi trẻ đi đến bên cạnh cho hần lão đại gọi điện thoại.

Không biết người trẻ tuổi này làm sao cùng hần lão đại giải thích, không lâu lắm giờ điện thoại đi tới nói: "Lão đại ta mời ngài nhận cú điện thoại."

"Này, người khỏe! Ta là Phuong Viễn Sơn."

"Phượng lão bản người khỏe a, không biết để cho ta người gọi điện thoại cho ta chuyện gì?" Trong điện thoại lại truyền đến một trận giọng nữ dễ nghe, để cho cảm điện thoại Phuong Viễn Sơn một trận kinh ngạc, "Thế nào lại là vị nữ lão đại?"

Phục hồi tinh thần lại nói: "Nghe nói lý năm mới thiếu các người 5 vạn khối tiền, tiền ta có thể giúp hần còn, nhưng ta có một thỉnh cầu còn hy vọng người có thể đáp ứng. Nếu như người không đáp ứng, khoản tiền này ta sẽ không giúp hần còn."

"Nga? Nói nghe một chút!"

"Chuyện trước kia tình ta cũng không muốn quản, bất quá lần tới nếu như hần tìm lại người mượn tiền, mời người chắc chắn hần có trả tiền lại năng lực nữa cho hần mượn, không cần lại tới tìm mẹ hần liễu. Không biết ta ý người có thể hay không hiểu?"

Đối diện trong điện thoại trầm mặc một hồi mới trở lại: "Được, ta biết!" Nói xong cũng cúp điện thoại.

Đem điện thoại trả lại cho người thanh niên kia, từ trong lòng ngực móc ra Ba Tây ngân hàng vì hần chuẩn bị tập chi phiếu, ký tám năm chục ngàn chi phiếu đưa tới: "Đây là quốc tế ngân liên chi phiếu, người bây giờ liền có thể đến nước Hoa ngân hàng đổi lấy. Tốt lắm, các người đi thôi!"

Thanh niên nhìn một cái chi phiếu, nhận lấy lúc lập tức lại cung kính mấy phần, "Nhìn một chút, người ta tiêu tiền đều không mang chuyển tiền, trực tiếp dùng chi phiếu! Đây mới thực sự là người có tiền điệu bộ a! ~ "

Đưa đi mấy người tuổi trẻ, một bên vương thúy lan đã sớm sợ ngây người! Từ mới vừa rồi đối thoại cùng với về sau chi phiếu cũng để cho nàng cảm thấy khiếp sợ, nàng cũng có chút xem không hiểu đứa con trai này.

Trở lại trong phòng, thấy không mấy thứ điện nhà gian phòng nhỏ, nghĩ đến nàng những năm này qua cũng không hạnh phúc. Lập tức nói: "Ngài đem đồ vật thu thập một chút, nên ném ném, quay đầu ta giúp ngài mua mới."

Vương thúy lan trải qua rung động ban đầu, lúc này cũng phục hồi tinh thần lại. Nghe hần lời ngạc nhiên nói: "Thu dọn đồ đạc làm gì a?"

"Đương nhiên là dời đi, chẳng lẽ còn ở nơi này a! Ngài liền nghe ta, trước thu thập một chút, khác hồi đầu lại nói!" Phương Viễn Sơn cũng không biết nên giải thích thế nào, chỉ có thể cường ngạnh đạo.

Từ như vậy nhiều năm đối với hần ấy nấy, vương thúy lan cũng không có kiên trì nữa cái gì. Ở trong phòng bắt đầu thu thập. Một bên Phương Viễn Sơn thấy nàng ngay cả nồi com điện, hơi ga lon cũng định cùng nhau dọn đi, vội vàng tiến lên ngăn cản xuống: "Ngài liền đem thẻ căn cước, thẻ ngân hàng cái gì mang theo là tốt, khác ta quay đầu giúp ngài mua!"

Vương thúy lan mặt đầy đau lòng nói: "Cũng mua a? Những thứ này còn cũng thật tốt đâu, lần nữa mua không phải lãng phí a!"

Đối với mẹ vương thúy lan ý tưởng, hần trong lòng cũng biết, nhiều năm như vậy khốn khổ cuộc sống dưỡng thành nàng cần kiệm lo việc nhà thói quen, trong lúc nhất thời rất khó thay đổi, bất quá hần cũng không khả năng để cho hần đem những thứ này nồi chén gáo chậu cũng khép lại.

Thuyền hư còn có ba cân đinh đầu, huống chi nàng sinh sống nhiều năm như vậy nhà? Nếu là toàn mang theo đoán chừng tìm công ty dọn nhà tới!

"Ta giúp ngài lần nữa mua một nơi nhà, bên trong cái gì cũng có, ngài nếu là mang theo những thứ này, quay đầu để chỗ nào trong a?"

"A!" Nghe được phải giúp nàng mua nhà, vương thúy lan kinh hô lên: "Mua cái gì nhà a, tiểu sơn a, người lấy đâu ra nhiều tiền như vậy a? Người có thể không nên làm ta sợ a!"

Đối với một điểm này hần thật không biết làm sao cùng nàng giải thích, xoa xoa chân mày suy nghĩ một hồi nói: "Ta cùng bạn bây giờ hợp bọn làm ăn, ở Hải thị còn mở ra cái công ty, kiếm không ít tiền, ngài cứ yên tâm đi!"

"Đi thôi!" Thấy nàng xách một cái túi lớn khóa, bên trong cổ cổ nang nang không biết có vật gì, cũng không nói thêm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Mua phòng đua chạy

Mang mẹ Vương Thúy Lan cùng Tiểu Diệp hai người trở lại Hi Nhĩ Đồn quán rượu, thấy con trai ở tại nơi này sao sang trọng trong phòng, vào phòng Vương Thúy Lan lập tức tay chân luống cuống đứng lên.

Thấy mẹ cẩn trọng đáng vẻ, Phương Viễn Sơn khuyên giải nói: "Người đừng xem nó lấp ráp đẹp mắt, thật ra thì cũng không có bao nhiêu tiền một ngày, hơn nữa ta có thể hội viên, sau khi bớt lại là tiện nghi."

Đối với hần giải thích, Vương Thúy Lan trong lòng cũng biết là chuyện gì xảy ra. Minh những năm này đối với hần thiếu nợ quá nhiều, không ao ước ngược lại còn phải hần khuyên giải, lập tức cũng buông ra lòng: "Ta không hỏi người bây giờ rốt cuộc làm cái gì, chỉ cần người đừng đi làm những chuyện phạm pháp kia tình là được."

"Những năm gần đây mỗi lần nghĩ đến chuyện năm đó, mẹ cũng hối hận không thôi, không nên ném xuống người một mình tái giá. Người có thể tha thứ mẹ sao?"

Thấy Vương Thúy Lan một đôi khao khát ánh mắt nhìn chăm chăm tự nhìn, Phương Viễn Sơn trong lòng nhất thời mềm nhũn ra: "Không có sao, những năm này ta qua rất khá, cha nuôi dưỡng mẫu cũng đúng ta không tệ. Ngài cũng không cần nói chuyện đã qua, chưa tới hai thiên liền hết năm, vui vẻ một chút!"

Vương Thúy Lan nhất thời mừng đến chảy nước mắt, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống ~ Tiểu Diệp khôn khéo đi tới kéo nàng tay nói: "Bà nội người liền đừng khóc, chú lòng dạ rất tốt."

"Bà nội không khóc, bà nội không khóc." Nói xong gơ tay lên lau chùi liễu nước mắt: "Đúng rồi, ta còn không có hỏi đâu, như vậy đáng yêu cô gái là nhà ai a?" Kéo Tiểu Diệp tay, Vương Thúy Lan quay đầu đối với hần hỏi.

Đối với Tiểu Diệp thân thể hẳn một thời cũng không biết giải thích thế nào, suy nghĩ một chút nói: "Giá là bạn nhà trẻ nít, nghe nói ta tới thăm người thân, liền theo ta một khối tới vui đùa một chút!"

Mẹ hẳn xem ra thích vô cùng cái này phần điều ngọc trác tiểu nha đầu, kéo nàng tay nhỏ bé cũng không xòe ra liễu, một mực hỏi cái này hỏi cái kia, đem vị Tiểu Diệp làm cho cũng không biết trả lời như thế nào tốt, quay đầu hướng hẳn cầu cứu đứng lên. Phương Viễn Sơn trở về vị ánh mắt xin lỗi, ở bên cạnh nhạc a nhìn lên nàng cười nhạo.

Tiểu Diệp nhìn một cái hẳn dáng vẻ cũng biết hẳn muốn nhìn cười nhạo, hết lần này tới lần khác không bằng hẳn ý, quay đầu bắt đầu dễ nổi lên Vương Thúy Lan, đem mẹ hẳn chọc cho ha ha cười to ~ trong phòng chỉ nghe được hai người bọn họ xì xào bàn tán, cùng Vương Thúy Lan thỉnh thoảng cười mở tiếng cười.

Ngồi trên ghế sa lon Phương Viễn Sơn thấy mẹ tóc mai chỉ bạc, còn có tay sần sùi trên lưng kia từng cái rãnh, nghĩ đến nàng những năm này tình huống không khỏi khóe mắt ửng đỏ, âm thầm trách mình làm sao không sớm một chút tới hỏi thăm sức khỏe nàng.

Sau một lát cảm lấy điện thoại ra nhìn một cái đã mau 12 điểm, chặn lại nói: "Chúng ta trước đi xuống ăn cơm đi, khác chờ buổi chiều nói sau!"

Mang hai người đến lầu dưới tự chọn phòng ăn ăn cơm, Phương Viễn Sơn đem các nàng ở lại trong phòng ngủ giấc trưa, một thân một mình đi liễu bất động sản môi giới.

Còn nữa hai thiên liền hết năm, môi giới bên trong cũng tỏ ra vắng ngắt. Thấy mặc khéo léo Phương Viễn Sơn đi tới, người trung gian viên đi tới hỏi thăm, : "Tiên sinh xin hỏi ngài là muốn phòng vẫn là có ý định mua phòng a?"

Không có quá nhiều dài dòng, nhận lấy nhân viên làm việc bất động sản ghi danh bộ nhìn. Đợi thấy một nhà kêu 'Giang bạn người ta ' cao tầng tiểu khu lúc ánh mắt sáng lên, : "Trong tiểu khu này ở đều là những người gi a?"

Nhân viên làm việc theo hẳn ngón tay nhìn sang, chờ thấy giang bạn người ta sau trở lại: "Tiên sinh ngài khỏe, cái tiểu khu này thuộc về mức tiền khu nhà ở. Bên trong phổ biến ở đều là công ty cao quản cùng một ít tinh anh xã hội, là cảng long khu đất tiền nhân sĩ chọn đầu mục tiêu!"

"Nga? Ta ánh mắt tốt như vậy a, tùy tiện khều một cái đều là mức tiền khu nhà ở!" Nói đùa mấy câu, lại tiếp tục đến: "Vậy người đem nhà này cùng ta giới thiệu một chút."

"Tốt!" Vị này nhân viên làm việc xem ra đối với bộ phòng này rất là quen thuộc, cũng không cần cầm tài liệu gì, thao thao bất tuyệt kể đứng lên: "Bộ phòng này ở 16 lầu, diện tích là 160 vị thước vuông, 12 vị thước vuông đại sân thượng coi là một nửa diện tích. Ngoài ra nó là kim trang sửa, mà không phải là trùng tu sạch sẽ."

Thấy Phương Viễn Sơn mặt đầy đáng vẻ nghi hoặc, nhân viên làm việc giải thích: "Trừ quần áo ra khác ngài cái gì cũng không cần mang, bao gồm Nguyệt tẩu, bà vú, tư nhân thầy thuốc, tài xế đều là vật nghiệp giúp ngài an bài tốt,

Ngài chỉ cần trả tiền liền tốt "

Nói đến phần sau, cái này 20 tới tuổi cô gái cũng là mặt đầy hăm mộ biểu tình, dừng một chút lại nói: "Cái nhà này mỗi thước vuông hai chục ngàn hai, đưa hai vị dưới đất chỗ đậu xe. Ngoài ra chính là bộ phòng này trước mắt không chấp nhận tiền vay, cần toàn khoản trả hết."

"Nhà hoàn cảnh địa lý cùng chung quanh giao thông hoàn cảnh đều là nhất lưu, ngài có thể tự mình đi gặp nhìn một cái, dù sao ở cảng long nơi này trừ khu biệt thự, ta còn chưa thấy qua so với nó tốt hơn xã khu."

"Phải không? Vậy thì đi đi, mang ta đi qua nhìn một chút!" Vừa nói Phương Viễn Sơn đứng lên.

"A!" Bị hẳn như vậy không đếm xỉa tới đáng vẻ một thời có chút làm lừa cô gái, ngăn người một chút mới hoàn hồn lại, kinh ngạc nói: "Ngài thật muốn mua a?"

"Đúng vậy! Không mua ta hỏi người làm gì?" Phương Viễn Sơn thấy cô gái này kinh ngạc đáng vẻ, cũng có chút buồn cười.

Không nghĩ đến một người đáng mạo tầm thường cô bé còn có chiếc tạp la kéo, ngồi lên xe tò mò hỏi: "Người tiền lương không tệ a, còn lái xe đi làm đâu, so với ta mạnh. Ta đến bây giờ còn là 11 đường xe buýt ~ "

Giữ lại vị ba ba đầu cô gái hết ý kiến một chút, rốt cuộc vẫn là không có nhin được, : "Ngài đang cùng ta nói đùa sao! Liền ngài đều phải ở giang bạn người ta mua phòng, sẽ không mua nổi xe? Ta cái này là tiểu thư muội đào thải xuống, tổng cộng cũng không xài mấy đồng tiền."

Cười một tiếng không trở về cô bé vấn đề, cô bé tài lái xe cũng không tệ lắm, ở dòng xe chạy trong nhanh chóng xuyên qua! Tinh cò cướp đường hành động, đối diện tài xế nhìn một cái là người nữ, cũng là mỉm cười cười một tiếng ~

Đến giang bạn người ta sau khi xuống xe, Phương Viễn Sơn một cái liền bị tòa kiến trúc này bày hấp dẫn. Lúc này bên cạnh cô gái cũng đứng lúc giới thiệu: "Cái tiểu khu này tổng kiến trúc diện tích 150000 thước vuông, lục hóa tỷ số đạt tới kinh người phần trăm chỉ 50 trở lên. Do 16 nóc nhiều tầng, 2 nóc tiểu Cao tầng cùng 1 nóc cao tầng cùng bộ phận đồng bộ buôn bán bề mặt phòng tạo thành."

Chờ hẳn tiêu hóa một chút tin tức sau mới nói tiếp: "Tiểu khu tổng thể phơi bày ra thêm châu phong cách, toàn bộ ngôi nhà buôn bán phòng đều áp dụng toàn cơ cấu kết cấu, quang cảnh thiết kế lấy đại diện tích xanh cảnh làm chủ."

Ở lĩnh gác cửa chỗ hai người đều lấy ra giấy chứng nhận, đang đợi đến chắc chắn sau mới đem hai người bỏ vào. Đối với cái này các biện pháp an ninh hẳn vẫn là thật hài lòng, ít nhất sẽ không tùy tiện người nào đều có thể ra vào cái tiểu khu này.

Chờ vào tiểu khu sau, thấy cực lớn trung đình quảng trường sau, môi giới cô gái cũng nói theo: "Cái này trung đình quảng trường có 18000 thước vuông, hơn nữa quảng trường phân phối đại diện tích nước ngạn quang cảnh, mỗi nóc lầu kiến trúc đang lúc cách cũng là vượt qua chiều rộng, viên lâm tầng thứ lại là phong phú, cảnh điểm biến hóa nhiều dạng."

Thấy Phương Viễn Sơn trên mặt hài lòng vẻ mặt, cô gái rồi nói tiếp: "Đến nỗi cuộc sống phương tiện, giống như điểm chính tiểu học, trung học đệ nhị cấp đều ở đây tòa tiểu khu này phóng xạ trong phạm vi. Xe điện ngầm bốn đường số đi bộ chỉ cần 15 phút, còn có bệnh viện cũng cách nơi này rất gần."

Thấy cô gái một câu cuối cùng rõ ràng cho thấy bỏ sung, Phương Viễn Sơn 'Phốc xuy' một tiếng bật cười, : "Người yên tâm, chỉ cần nhà không thành vấn đề, ta mua định!"

"Đi thôi, đến trong phòng đi xem một chút!"

Hai người làm trong thang máy đến 16 lầu, mở ra thang máy hẳn chính là sưng sốt một chút: "Di! Làm sao liền một gia đình a?"

"Đúng vậy, giang bạn người ta tất cả phòng hình đều là độc môn độc hộ, cho nghiệp chủ lớn nhất riêng tư quyền. Hơn nữa mỗi nóc lầu thang máy đều có độc lập chỉ tay mặt mã, không có mặt mã chính là đi lên cũng không vào được."

"Không trách muốn 22000 một huê đầu! Khác tiểu khu nhà hẳn mới vừa cũng nhìn lướt qua, phần lớn ở bảy tám ngàn, đất tiền nhất cũng chỉ 1 vạn ra gặt đầu. Quả nhiên là một phân giá tiền một phân hàng a!" Cảm khái hoàn, cô gái kia đã mở cửa phòng ra.

Vào mắt sân thượng khiến cho hẳn lập tức thích bộ phòng này, đối diện lòng sông quang cảnh khiến cho hẳn lúc này lòng dạ cũng trống trải. Đi vào trong phòng lại nhìn thấy bốn phía sửa sang, cũng là hẳn yêu thích kiểu Âu châu điển nhã phong cách.

"Cái nhà này bốn thất hai thỉnh ba vệ, thêm bà vú phòng. Mới vừa nói với ngài 160 bình chính là thực tế diện tích, mà đây cũng là giang bạn người ta khác một điểm sáng chói."

Nghe được 160 bình chính là thực tế diện tích, trong lòng âm thầm tính một chút, "Nếu như tính luôn thang máy diện tích lời, vậy thì xấp xỉ 200 bằng phẳng sử dụng diện tích, ần! Đây cũng là vui mừng ngoài ý muốn."

Ở trong phòng nhìn khắp nơi nhìn, thật như nàng theo như lời, cái gì cũng không cần hẳn mua, ngay cả nhà cầu giấy vệ sinh cũng mua rồi một bọc lớn đặt ở âm cách trong. Mà vệ tắm trong giống như kem đánh răng khăn lông cái gì lại là trưng bày thật chỉnh tề, còn đều là phẩm chất hàng . .

Thấy hẳn ở kiểm tra chung quanh trứ, bên cạnh môi giới cô gái cũng nói: "Ngài yên tâm, nơi này mỗi ngày đều có người chuyên tới quét dọn, ngài quay đầu nếu là mua, ngài tới hôm nay liền có thể túi xách vào ở, tuyệt đối tiết kiệm thì giờ tiết kiệm sức lực."

Đang khúc quanh nơi đó nhìn long ngư Phương Viễn Sơn nghe lời này một cái, đi tới hỏi: "Phải không? Vậy thì thật là quá tốt! Được rồi, nhà ta vô cùng hài lòng, chúng ta trở về đi thôi!"

Trở lại môi giới, môn điểm giám đốc lúc nghe có khách hàng lớn muốn mua giang bạn người ta nhà sau, cũng đã chạy tới, kéo hẳn nói dùng sức lung lay mấy cái nói: "A nha, tiên sinh thật là đuổi kịp sớm không bằng đuổi kịp đúng dịp a! Chúng ta đang làm cuối năm đại phóng đưa hoạt động, mua phòng sẽ đưa xe."

Phương Viễn Sơn nghe lời này một cái trong lòng âm thầm oán thầm không dứt: "Bà nội, còn chưa phải là lông dê ra ở dê trên người! Nói tốt như vậy nghe, còn cuối năm đại phóng đưa, ta mua kinh tế thích dụng phòng người đưa một thử một chút?" Lập tức không khách khí hỏi: "Nga? Đưa xe gì a? Chớ là áo thác cái gì a!"

Giám đốc lúc này tự hào nói: "Làm sao biết chứ! Chỉ cần ở giang bạn người ta mua phòng nhất luật cũng đưa chạy. . ."

"A! Mua một phòng các người đưa chạy a?" Phương Viễn Sơn thật bị kinh động, đuổi hỏi vội: "Cấp bậc gì a?"

"a180. . ." Thấy Phương Viễn Sơn biểu tình trên mặt lại cùng nói: "Bất quá ở giang bạn người ta mua phòng nghiệp chủ, giống như cấp bậc này xe đều là cho bà vú mở, giống như ngài khẳng định mở là s600!"

"Cũng đúng! Ở giang bạn người ta mua nhà người, làm sao cũng phải mở đại mấy trăm ngàn xe a!" Nghĩ tới đây quay đầu hướng về phía giám đốc nói: "Vậy thì cho ta làm thủ tục đi!"

"Đúng rồi, cái này công trạng coi là vị tiểu cô kia mẹ chứ? Người ta ăn tết bồi ta đi vòng vo nửa ngày, cũng không dễ dàng!"

"Dĩ nhiên dĩ nhiên, cái đó tiểu thái, người tới đây một chút, giúp vị tiên sinh này làm một chút thủ tục!"

Chương 42: Ăn tết

Làm xong thủ tục, khác đều là môi giới giúp hấn giải quyết. Cho nên nói toàn khoản cũng có toàn khoản tốt, ít nhất thủ tục đơn giản phải chết, không cần ra cái gì độc thân chứng minh a, ngân hàng tiền lương đơn cái gì, hãy cùng đến cửa hàng tổng hợp mua đồ vậy, phở hoàn tiền cầm lên liền đi. . .

Bất quá nghĩ đến giá phòng hấn vẫn cảm thấy nhức nhối, hỗn tạp tính được đến gần 400 vạn, Đinh Hàn Mặc vừa mới chuyển năm triệu vừa nhanh thấy đấy. Hơn nữa Ba Tây bên kia còn có hai vị 'Thịt lá chắn' chờ hấn an bài đâu!"Tiền a, tiền a! Người làm sao như vậy bắt kinh hoa. . ."

Trở lại quán rượu mở cửa phòng, một năm thứ nhất đại học hạ đang ha ha cười đấy! Phương Viễn Sơn buông xuống vật trong tay hỏi: "Hai người cười gì vậy, lái như vậy lòng!"

"Bà nội ở cho ta kể chuyện đâu!"

"Ách. . Người bao lớn, còn phải nghe câu chuyện?"

"Đứng rồi, thu thập một chút, chúng ta lập tức đi ngay." Nói xong cầm lên Vương Thúy Lan kia cái bọc lớn khóa cổng lên người.

Vương Thúy Lan thấy hấn cổng lên bọc, kinh ngạc nói: "A, chúng ta đi đâu a?"

"Ta giúp ngài mua nóc nhà, sau này ngài liền ở nơi đó, bên kia nhà để xe ngài gọi điện thoại cho chủ nhà liền nói lui, nếu là có tiền thế chân lờ quay đầu ngài lại đi kết một chút."

Cũng chưa cho nàng suy tính quá nhiều thời gian, nàng còn muốn hỏi nữa cái gì, Phương Viễn Sơn đã dẫn đầu đi ra khỏi phòng.

Thấy hấn đã ra phòng, Vương Thúy Lan cũng chỉ được rồi khỏi Tiểu Diệp tay đi theo ra khỏi phòng.

Ở dưới lầu đem trưởng kết liễu, hay là mời quán rượu tài xế lão Mã đem bọn họ đưa đến giang bạn người ta, trung gian dừng lại ở thức ăn tráng mua một đại khuông thức ăn, đến giang bạn người ta bởi vì ghi danh quá mức rườm rà, chỉ đành phải để cho lão Mã đi về trước.

Mấy người bao lớn bao nhỏ đi vào tiểu khu, đưa đến đi ngang qua xe cộ dẫm người liên tục hướng bọn họ xem ra. Cũng khó trách, ở như vậy tiểu khu thật không có người nào sẽ đi bộ, trừ hừng đông tập thể dục sáng sớm, cùng trung đình tu bổ cây rừng vườn nghệ công!

Mở cửa phòng Phương Viễn Sơn đi vào trước, sau đó cùng tiến vào hai người thấy bên trong nhà sang trọng trần thiết, lúc này trọn mắt hốc mồm, đặc biệt là ở cang long sinh sống 10 năm sau Vương Thúy Lan, cang bị sâu đậm rung động.

Những năm này nàng ở quang đông đi làm, trừ hăng điện tử, phần lớn thời gian là đang làm bà vú, đối với giá phòng nơi này so với ai khác đều biết rõ ràng, chính là bởi vì rõ ràng mới rung động.

Thấy đứng ở cửa không dám bước hai người, Phương Viễn Sơn cười nói: "Đi vào a, sau này đây chính là nhà của các người liễu! Ngày mai sẽ 30 liễu, chúng ta nhanh lên thu thập một chút, đợi một hồi ta còn muốn đi ra ngoài mua đồ tết đâu!"

Nghe được "Nhà" cái chữ này mắt, ở quang đông phiêu bạc lâu như vậy Vương Thúy Lan nhất thời vành mắt ướt ướt: "Đúng đúng, là chúng ta nhà!"

Vừa nói liền đem giày cởi ra bỏ vào tủ giày: "Ta đi làm cơm, hai người liền ra đi dạo một chút, chờ cơm chín rồi ta gọi điện thoại cho các người."

Môi giới giám đốc đáp ứng A180 còn không có làm xong thủ tục, hai người cũng chỉ tốt đi bộ ra tiểu khu cửa. Bất quá cũng may cách giang bạn người ta 500 thước bên ngoài thì có một nhà lớn cuộc sống siêu thị, mang Tiểu Diệp một người đẩy một chiếc xe ở trong siêu thị cổ động mua sắm đứng lên. . .

Đầu năm một Phương Viễn Sơn cái đó cùng mẹ khác cha em gái, mang chồng cùng con trai tới chúc tết, thấy hấn người anh này kiêm đại Cừu lão gia, lý nước liền cô em gái này hay là tỏ ra vô cùng cần trọng, đi vào trong phòng sau cang bị khí phải sửa sang rung động, ngay cả tay chân cũng không biết đi kia để.

Cái gọi là cư dòi thể, nuôi dòi khí, người ở vào độ cao gì thượng, thân thể tản ra khí chất một cách tự nhiên thì có thay đổi. Đây không phải là một tòa tốt nhà là có thể thay đổi.

Phương Viễn Sơn bây giờ trực tiếp không chế tài sản liền đem gần 2000 nhiều vạn tiền hoa hạ, còn không coi là khối kia vẫn thạch giá trị! Hơn nữa cái đó thần bí không gian, hấn bây giờ một cái nhìn qua sẽ để cho người cảm thấy cao thâm khó lường, tự nhiên không phải lý nước liền cô em gái này có thể đo lường được.

Nhìn ra một nhà ba miêng không được tự nhiên, ở bên cạnh phụng bồi uống hai ly trà, khách khí mấy câu Phương Viễn Sơn liền vào trong phòng, giữ lại bọn họ ở phòng khách vui đùa.

Vào phòng, lấy điện thoại di động ra ai cá gọi điện thoại! Đầu tiên đương nhiên là cha mẹ nuôi,

Mặc dù bọn họ có triệu không phải, nhưng dẫu sao đem hân nuôi dưỡng thành người, phần ân tình này nói là một ngàn, đạo mười ngàn cũng không thể thay đổi sự thật.

Có thể là bởi vì ăn tết nguyên nhân, hay hoặc là lần trước kia hai trăm ngàn nổi lên tác dụng, lúc này cha mẹ nuôi ở trong điện thoại vô cùng phải khách khí, không có nửa châm chọc cái gì, thậm chí kêu hân lúc nào có rảnh rồi đi trở về vui đùa một chút. . .

Phía dưới chính là Bao Đức Hải liễu, cùng mập mạp ở trong điện thoại thật tốt trò chuyện một hồi, lại cho hân cha mẹ cũng phân biệt gọi điện thoại. Mới vừa để điện thoại xuống, điện thoại di động lại vang lên ~ nhìn một cái là quốc nội đường dài điện thoại, nhận hồi một chút mới biết là Tiểu Xảo đứng dịp cho hân người lão bản này chúc tết tới. . .

Để điện thoại xuống đem cần muốn gọi điện thoại thăm hỏi sức khỏe người cũng đánh một lần, thậm chí ngay cả đan quân lan cũng giàu rồi vị chúc phúc tin nhắn ngắn quá khứ ~ không lâu lắm đan quân lan lại gọi trở lại liễu tới: "Phương Đại lão bản còn nhớ tiểu nữ a, thật không dễ dàng!"

Bị giá oán niệm sâu đậm giọng cho làm choáng váng Phương Viễn Sơn, suýt nữa đột nhiên ngã quy trên đất, "Nói về chúng ta lúc nào cảm tình sâu như vậy?", bất quá người ta dù sao cũng là cô gái, hân cũng không không biết xấu hổ trực tiếp nói.

"Hắc, đây không phải là cho người phát tin tức mà! Đoạn thời gian trước mua một tiểu xưởng, bận bịu giá bận bịu kia lại quên cho người gọi điện thoại liễu!"

Mới vừa trò chuyện nóng hổi cửa phòng bị gõ, mở ra nhìn một cái, nguyên lai là mẹ Vương Thúy Lan, : "Tiểu sơn a, buổi trưa ta liền lưu bọn họ ở chỗ này ăn cơm a!"

Ở trong điện thoại nói tiếng "Xin lỗi", cúp điện thoại nói: "Không cần làm, tối ngày hôm qua ta ngay tại Duy Dã Nạp đặt một bàn, buổi trưa chúng ta toàn đi nơi đó ăn, người chờ một chút gọi điện thoại cho Lý Đại Niên, để cho hân cùng đi!"

Đến Duy Dã Nạp, cửa một người đáng dấp đẹp trai người tuổi trẻ đã chờ ở cửa, thấy Vương Thúy Lan sau, đi tới hô một tiếng: "Mẹ, người tới rồi!"

Vương Thúy Lan đối với cái này con trai nhỏ xem ra cũng là sùng ái, không có chịu nói gì nặng lời, kéo hân tay đi tới Phương Viễn Sơn trước mặt nói: "Đây là anh người, Phương Viễn Sơn."

Lý Đại Niên xem ra cũng nghe nói, mình cái này cùng mẹ khác cha ca ca là người có tiền, đi lên cười híp mắt nói: "Đại ca, năm mới được a!"

Mặc dù không rằng hân làm người, nhưng chánh sở vị đưa tay không đánh người mặt tươi cười! Hơn nữa, đầu năm mừng một cũng không tốt cho hân khó chịu, cho nên nhân nhạ đáp một câu: "ừ, giống vậy giống vậy." Ở cửa hân huyền một hồi, sáu bảy người đi vào Duy Dã Nạp 'Bốn mùa thính' !

Hân đặt là một gian bọc lớn, bên trong phong cách cao nhã không roi tục sáo, đi vào một cổ quý khí đập vào mắt. Bên kia thái phẩm là đã sớm dự định xong, chờ mấy người rồi rít ngồi xuống sau phục vụ viên đã bắt đầu thượng bữa ăn trước tiểu Diễm thường thức.

Hân cùng muội tể Thôi Hưng Tư cùng Lý Đại Niên ba người mở ra bình ngũ lương dịch, mấy người khác đều là uống thức uống. Rượu qua ba tuần thức ăn qua năm vị, mọi người giữa vốn là ngăn cách cảm dần dần tiêu trừ, trên bàn rượu bắt đầu trở nên cười nói.

Cơm nước xong Vương Thúy Lan mang cung Tiểu Điệp, đi theo lý nước liền đi nhà nàng, mà hân trở lại tiểu khu suy tính khỏi Ba Tây kia một gian hàng chuyện tới.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Không say không về

Giang bạn người ta nhà hân đang suy nghĩ sau, vẫn là không có dám treo ở mẹ Vương Thúy Lan danh nghĩa. Ngược lại không phải là không bỏ được, mấu chốt nàng có Lý Đại Niên như vậy tốt đánh cuộc con trai, bị không dừng được ngày nào là có thể đỡ Vương Thúy Lan đem phòng này bán đi, thật đến ngày hôm đó hân có thể làm sao?

Cung Tiểu Diệp hẳn cũng nghĩ xong, xuống bên kia kính nhờ Đình Hàn Mặc quay đầu tra một chút, trước hết để cho nàng cùng mẹ ở chỗ này đi học. Dầu sao nơi này lớn như vậy, mẹ một người ở nơi này cũng là cô đơn, coi như quay đầu có bà vú cũng là tỏ ra lạnh tanh.

Quay đầu lý nước liên nữ nhi này cũng có thể cách tam soa ngũ tới xem một chút, hôm nay hẳn cũng không hỏi tới các nàng nhất gia tử chuyện, dầu sao mới vừa nhận nhau.

Nếu là cả nhà bọn họ có thể đối với mẫu thân khá một chút, để cho nàng có một an tường tuổi già, Phương Viễn Sơn cũng không ngại giúp đỡ nhà nàng một cái.

Đầu năm bởi vì đi vội vàng, hẳn chỉ biết là Hải thị tòa kia xưởng xài 300 nhiều vạn, trưng mục còn lại 300 vạn ra gạt đầu, cụ thể hẳn cũng không hỏi nhiều nữa cái gì. Bất quá kia 300 vạn hẳn đủ dùng một đoạn thời gian, dầu sao hẳn không cần mua cái gì lớn dụng cụ, chẳng qua là coi như kho hàng tạm thời khiến cho dùng một chút.

Còn có Ba Tây Ngã Đức trong an chuyện, bữa bọn nghĩ đầu cũng nỗ lực, dứt khoát cũng không muốn, ngã đầu ngủ nổi lên phát tài giác.

Chờ hẳn nửa lúc tỉnh lại, ngoài cửa sổ đã lấm tấm liễu, nhìn một cái mới mua nhân công sĩ đồng hồ đeo tay 6:50, : "A, cũng đã trễ thế này a!" Đuổi bận rộn từ tủ lạnh trong bụng ra tới hôm qua đồ ăn thừa, ở lò điện siêu sóng (microwave oven) trong nóng một chút tạm trừ ỉn.

Cơm nước xong gọi điện thoại cho mẹ hẳn, Vương Thúy Lan ở trong điện thoại nói cho chính hẳn cùng Tiểu Diệp tới hôm nay không trở về, để cho chính hẳn làm chút đồ ăn.

Để điện thoại xuống nhâm chán chí cực hẳn, gọi xe đi liễu quầy rượu một con đường.

Gần đây Thiên Thiên buổi tối xuân mộng liên miên hẳn, thật sự là lừa dục khó nhìn, mới nhớ quầy rượu tìm trong truyền thuyết một đêm. Tỉnh tới. Đến bên trong quán rượu, thấy bên trong ma kiên sát chừng đám người không khỏi một trận sửng sốt "Bà nội con gấu, làm sao như vậy nhiều người? Đầu năm mừng một lần đi ra hải bi a!"

Thế ngồi cùng lầu dưới bọc nhỏ đã sớm bị người chiếm càn sạch, dưới sự bắt buộc dĩ chỉ có thể muốn vị hai lầu lộ thiên bọc lớn. Một người tựa vào bọc lớn trên ghế sa lon, nhìn dưới đáy tận tình lặc eo tuần nam cô gái đẹp cửa, Phương Viễn Sơn lòng cũng đi theo lửa nóng lên.

Lúc này đi tới một vị mặc ngư từ tiểu quái, lộ ra hai điều hấp dẫn (sexy) sửa đại chân dài Tiểu Mai, lần lượt hẳn bà vai hỏi: "Tiên sinh có thể mời ta uống ly rượu không?"

Thấy vị này Tiểu Mai trên mặt nùng trang điểm mặt hẳn nhất thời ngả khẩu vị, xin lỗi một nhún vai: "Xin lỗi, đã có người!"

Vị này liếc đại vành mắt đen Tiểu Mai vẫn đủ có dày công tu dưỡng, nói tiếng: "Nga, không có sao." Xoay người hướng ngoài ra một bàn đi tới, tìm khỏi mục tiêu kế tiếp tới.

Kêu người phục vụ giúp tự mở bình mắc tiền rượu âu mỹ, lại muốn chừng mười chai nước uống. Khác giống như điểm tâm nhỏ mâm trái cây các loại, bởi vì là ăn tết cộng thêm kia một chai giá cả không rẻ rượu âu mỹ, cho nên là ngoài ra đưa tặng.

Một người nhâm chán ở chỗ ngồi ăn uống, nhìn dưới đáy những thứ kia Tiểu Mai cửa, cuồng dã điều bãi đường công động lòng người phải thân thể, hẳn cũng có lòng đi theo cùng nhau đi xuống giầy giụa hai cái, làm gì được thật sự là sẽ không, nếu như muốn hẳn học đề vị kế tiếp âu phục nam như vậy, giống như con vịt vậy vậy đầu, hẳn quả thực kéo không dưới cái mặt này.

Chỉ như vậy ở chỗ ngồi củ kết, lúc này đi tới một đám người đẹp! Tại sao nói một đám người đẹp đây? Bởi vì người người đáng đáp đều không lười, nếu như muốn chấm điểm, ít nhất đều ở đây 7 phần trở lên.

Bắp đùi thon dài, yêu kiều nắm chặt eo, cộng thêm hơi thi phấn đại kiều mỹ. gương mặt, như vậy một đám người đẹp đi tới trước mặt khí tràng hay là vô cùng mạnh mẽ, ít nhất đứng ở trước mặt hẳn, hẳn cũng cảm giác có chút không nhìn được trắng diện.

Dẫn đầu một người cao ít nhất ở một thước bảy trở lên phải người đẹp, đi tới hỏi: "Vị tiên sinh này người khỏe! Người là một người phải không?"

Thấy hẳn gạt đầu sau này, đàn hế miệng hỏi: "Người nhìn hôm nay quầy rượu đầy ắp, nếu như người không ngại,

Có thể cùng chúng ta cùng nhau bính trác sao?"

Phương Viễn Sơn đang cảm giác một người nhâm chán đầu, nghe nàng lời, lập tức đứng lên nói: "Hảo nha, nhiều người cũng náo nhiệt điểm, mời ngồi đi!"

6 vị mỹ nữ nhất thời oanh oanh yến yến ngồi xuống, thấy hẳn một người điểm một bàn lớn rượu điểm tâm, một người trong đó tướng mạo vui vẻ cô gái hi hi hỏi: "Đại soái ca một mình người người gọi nhiều như vậy rượu có thể uống hết sao? Có phải hay không sẽ chờ người đẹp đưa tới cửa chứ!"

"Ách. . ."

Lời này thật đúng là không tốt tiếp, chẳng lẽ nói cho chính nàng chính là đến tìm một đêm. Tỉnh? Suy nghĩ một chút nói: "Gần đây thường xuyên người đi theo hộ ăn ăn uống uống, cảm giác không luyện luyện từ lượng là không được, cho nên đến quầy rượu tới luyện từ lượng tới."

Bên cạnh người phục vụ lúc này đã bang chúng người rót đầy rượu, Phương Viễn Sơn nói theo: "Gặp nhau chính là có duyên, tới, cạn một ly, năm mới

vui về!"

Chờ bầu không khí nhiệt liệt lên, mấy cô gái bắt đầu kỳ kỳ tra tra đứng lên, thông qua mấy cô gái lời nói hần mới biết, nguyên lai là một cái công ty thành phần trí thức, đi ra năm mới tự sẽ đến.

Những thứ này tiểu bạch lĩnh bình thời cũng cần người đi theo hộ uống rượu ăn cơm, tửu lượng đều là không tầm thường, chờ quen thuộc sau, cầm lên một bên đầu chung bùng ly rượu âm ỉ phải bồi hần "Luyện tửu lượng".

Phuong Viễn Sơn một vị Đại lão gia có thể kinh sợ sao? Dĩ nhiên không thể, phải thượng!

Lần này tốt lắm, vốn là cùng nhau làm ly, tới sau đó trực tiếp là thay nhau rót, hần nhìn một cái cái này đáng điều còn có? Lập tức làm nổi lên tệ!

Thừa dịp ánh đèn mờ tối, bùng đến mép rượu mới vừa nhấp một hớp nhỏ, thừa dịp mọi người không thêm để ý, lòng bàn tay thoáng một cái trong ly rượu đã là trống trơn như đã, mà trong miệng rượu lại theo khỏe miệng chảy một nửa đi ra ~

Chúng vị mỹ nữ thấy hần càng uống lại càng thanh tỉnh, lập tức đều không phục liễu đứng lên, dẫn đầu vị đại mỹ nữ kia lại là cuốn lên áo sơ mi ổng tay áo, lộ ra trắng như tuyết cánh tay ngọc, kéo tay hần được nổi lên rượu làm tới.

Bên cạnh lộ thiên trong bọc lớn người, thấy một mình hần chiến 6 nữ, chút nào không rơi xuống hạ phong, rồi rít khen hay. Có mấy cái nữ ý vào sắc đẹp xuất chúng thậm chí ngồi xuống gia nhập vào, chọc cho khác trong bọc lớn nam người ghen tỵ không dứt, đáng tiếc không có tửu lượng của hần cũng là đồ hồ làm gì được ~

Vốn là chẳng qua là cười đùa chơi đùa uống rượu, đến sau đó mấy đàn bà cũng quát ra liễu chân hóa, một bộ không đem hần rót lật không bỏ qua đáng điều. Mặc dù hần thật có thể ngăn ly không say, nhưng là cũng không thể quá mức lừa a, nếu là chờ một chút uống mơ hồ lộ ra chân tướng, vậy thì thảm ~

Lập tức lác đầu liên tục bày tỏ mình không được, cầu chúng vị mỹ nữ bỏ qua cho mình đi. . .

Một người trong đó dài một tấm bụ bẩm khuôn mặt nhỏ nhắn người đẹp, đỏ lên mặt cười đùa nói: "Phuong đại soái ca, người không biết đàn ông có lúc không thể nói không được mà! Như vậy nhiều trước mặt người đẹp, chính là quay đầu đánh treo bình cũng phải uống ~ "

Dẫn đầu cao vị đại mỹ nữ vỗ nằng một chút, giận trách: "Tiểu mạn người uống nhiều rồi a, không nên nói bậy nói bạ."

Hần một vị rượu chỗ hờ còn có thể sợ vị hoàng mao nha đầu? Lập tức đứng lên hào khí nói: "Vậy thì tới đi! Người phục vụ, cho ta nửa khai 5 bình tới, chúng ta không say không về!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Khoác lác không được thuế

Nói không say không về, thật chính là không say không về, bắt quá không phải hần! Sáu đại mỹ nữ, cộng thêm sau đó tiến vào vòng chiến ba vị xinh đẹp thiếu phụ, tất cả đều là uống say như chết, hần chính là mặt không đôi sắc, đầy mắt lại vẫn treo nụ cười.

Thấy xui lơ ở chỗ ngồi mấy người, hần cũng có chút khổ não không biết nên làm gì bây giờ! Tỉnh, hay là đưa đến lầu dưới quán rượu đi! Giá quán rượu bản thân liền mở ở náo nhiệt buôn bán cao ốc trong, dưới lầu thì có một nhà ba sao cấp nhà khách.

Cho người phục vụ 500 khối tiền tip, mời hần tìm người hỗ trợ đem mấy vị này người đẹp đưa đến dưới lầu, mình cũng cùng nhau đi theo mấy người xuống lầu dưới nhà khách. Mở ra một gian sáo phòng, đánh mở máy điều hòa không khí sau, sau đó để cho nhân viên làm việc đem giá chín đàn bà đặt lên giường, giúp các nàng từng cái đắp kín mền sau hần xoay người đóng cửa lại trở về gian bạn người ta.

"Nhiều cơ hội tốt a! Đáng tiếc quá nhiều người. . ."

Về đến nhà nằm ở trên giường không ngừng tiếc nuối Phuong Viễn Sơn, nghĩ đến mấy vị kia người đẹp cảm thấy đáng tiếc. Trong đó hai vị đáng đáp tuyệt đối không thể so với đàn quân lan kém, thậm chí dẫn đầu cao cô gái đẹp so với đàn quân lan đều phải hơi thắng một nước!

Ở quang đông chơi mấy ngày, mừng bốn liền ngồi phi cơ đi liễu Ba Tây. Tiểu Diệp bị hần ở lại cảng long, do tiểu khu đất tiền vật nghiệp nhân viên phụ trách nàng năm sau liền học trường học. Ngoài ra cũng giúp mẹ Vương Thúy Lan mời một vị chuyên nghiệp bà vú, mặc dù Vương Thúy Lan lần nữa nói

không cần, nhưng hần vẫn kiên trì mỗi một vị.

Nhưng không phải hần nhiều tiền, chủ phải cân nhắc đến Vương Thủy Lan vạn nhất sau này có chuyện gì, không thể chiếu cố đến Tiểu Diệp. Ngoài ra chính là tài xế, đầu năm tam giang bạn người ta liền đem chạy a180 đưa tới, đáng tiếc nhà không người biết lái xe, cho nên ngoài ra do vật nghiệp an bài một vị bác tài.

Là hơn mặt mấy thứ trả tiền xài hần 60 vạn! ~ mắt thấy tiền mau thấy đáy, hần vội vàng bay đi liêu Ba Tây đi tìm kiếm tiền phương pháp. Đến bây giờ hần duy vừa ổn định tài nguyên chính là Đinh Hàn Mặc nơi đó, nếu như Đinh Hàn Mặc ngưng tiến hóa, vậy hần bây giờ lập tức phải bị đánh trở về nguyên hình, ăn vốn tới.

Lên phi cơ trước hần liền thông báo "Nước đen" công ty lao luân đặc. A Đạo Phu, để cho kia hai người hộ vệ lập tức lên đường đi Ba Tây. Cho nên chờ hần xuống phi cơ lúc, hai vị âu phục giày da người da trắng đại hần đứng ở hần trước mặt, vì hần nhận điện thoại tới.

Hai người hộ vệ một nước âu phục cả vật giày da đen, cộng thêm trên sống mũi đỡ kính mát, để cho người nhìn một cái cũng biết là hộ vệ.

"ừ, không tệ! Đúng là ta thích hình dáng."

Nhưng là chờ đi tới ngoài phi trường, thấy ngừng ở ven đường dạo kỳ sau, thì hần không phải là như vậy hài lòng, nhìn trong danh sách kêu kiệt y. Quỳnh Sâm đại hần nói: "Hải, Quỳnh Sâm, các người là làm sao làm mờ? Ta nhớ chìa khóa ở ta trong tay a!"

Quỳnh Sâm nhún vai một cái nói: "Đây chỉ là một điểm đồ chơi nhỏ, ông chủ người bỏ qua cho. Trên đường cho mướn thật sự là quá nhỏ." Nói xong liếc một cái bên người đại hần vóc người, : "A Nặc Đức sẽ bị nạn thành cá đĩnh!"

Nhìn một chút hai người vóc người, lại nghĩ tới Ba Tây trên mặt đường những thứ kia ngày sản phẩm địa phương xe taxi, bày tỏ đồng ý gật đầu một cái, sau đó dẫn đầu kéo ra cửa sau xe ngồi xuống.

Xe là ốc luân. A Nặc Đức mở, Quỳnh Sâm ngồi ở kế bên người lái. Thấy Phương Viễn Sơn ngồi ở hàng sau trung gian, Quỳnh Sâm chuyển qua đầu nói: "boss, ta hay là đề nghị người ngồi ở A Nặc Đức phía sau, đó là toàn xe an toàn nhất địa phương!"

Phương Viễn Sơn lập tức tòng thiện như lưu dòi mông một chút, bây giờ hần đối với mình mạng nhỏ nhưng là vô cùng trứ chắc. Ba Tây loạn như vậy, không chừng ngày nào bay tới một viên lưu đạn liền tự tử liễu, hay là coi chừng một chút tương đối khá. . .

A Nặc Đức lái xe được tương đối ổn, trên đường đi chút nào không có cảm giác được lắc lư đã đến nhà trọ trong. Đợi vào cửa nhà, thấy đi theo phía sau hai vị nhân cao mã đại thịt lá chắn, lại là một trận nhức đầu, không biết nên an bài thế nào tốt!

Xem ra gần đây phải nghĩ biện pháp kiếm tiền liễu, mặc dù đã trả tiền huê hồng liễu, bất quá để cho hai người hộ vệ ngủ phòng khách hần cũng trong lòng không đành lòng a! Mà hai vị hộ vệ thấy hoa lớn như vậy giá tiền mời bọn họ tới người thuê, ở nhà lại là nhà trọ lâu, nhất thời lộ ra thần tình nghi hoặc ~

Thấy hai vị thịt lá chắn biểu tình,

Phương Viễn Sơn thầm nghĩ "Người anh em đó là chân nhân bất lộ tướng, các người biết cái gì!" Nhưng là bị hai vị nước Mỹ lão coi thường, vẫn là tương đối khó chịu, : "Cái nhà này chẳng qua là tạm thời phóng nhất hạ đồ, cảnh biến biệt thự quay đầu liền mua."

Thấy hai vị hộ vệ lộ ra quả nhiên như vậy vẻ mặt, Phương Viễn Sơn trong lòng âm thầm nhủ mình một hóp: "Kêu người khoác lác ép, nói mạnh miệng không được thuê đúng không! Quay đầu nhìn người làm thế nào?"

"Khoa mặt thê ba nạp " cảnh biến biệt thự phòng hần đi tìm hiểu qua, vậy đều ở đây mười triệu lòi á nhĩ trở lên, trong đó chừng mười nóc khu vực tốt nhất nhà lớn nhất đến gần 2000 vạn lòi á nhĩ, đối coi là thành đô la cũng phải năm sáu triệu, trừ phi lập tức để cho hần phát hiện một nhóm bảo tàng, nếu không nửa năm bên trong là không trông cậy vào.

Chúng miệng khó khăn điều, hần cũng không biết hai người hộ vệ này thích ăn cái gì, dứt khoát mang hai người tới lần trước người nước Hoa mở nhà kia quán ăn trong đi.

Thấy Phương Viễn Sơn mang hai người hộ vệ đi vào, vị kia đầy đặn người da đen Tiểu Mai kinh ngạc một chút, xem ra lần trước mấy vị không phải là chủ lưu đem nạng phá hại không nhẹ.

Chờ sau khi ngồi xuống, thấy hai vị thịt lá chắn thẳng tắp đứng ở phía sau, không khỏi khí vui vẻ. Hai cái cửa thân súc ở phía sau kêu hần làm sao ăn nổi a! Ngoắc ngoắc đầu nói: "Ngồi một khối kế ăn đi, không nhiều quý củ như vậy!"

Phải nói làm quan đầu óc chính là linh hoạt, thấy Phương Viễn Sơn vị lão bản này như vậy hiền lành, hai vị hải báo đội đột kích quan chỉ huy cũng không khách khí ngồi xuống, Quỳnh Sâm liệt há miệng nói: "boss, ta đây chính là nghe theo người an bài, người quay đầu cũng không thể cùng A Đạo Phu cáo chúng ta hắc trạng a!"

"Hắc, ông chủ các người ta làm sao biết dễ giận như vậy đầu! Chỉ cần các người sau này ở đại sự thượng phân rõ nặng nhẹ, giống như những thứ này không quan trọng chuyện nhỏ đại khả tùy ý một chút!"

Ba người điểm tràn đầy một bàn thức ăn, sau đó ở hần vị này boss vung tay lên hạ: "Chạy!" Vậy thì thật là gió cuốn mây tan, gió thu quét lá rụng, trước

sau không tới 10 phút, 8 thức ăn hai thang ăn sạch, ngay cả nước căn cơ đều không cho ông chủ còn lại.

Hai người hộ vệ điếm hoa cấp nòng thang hấn cũng thử một chút, cảm giác tạm được. Bất quá cái đó già đậm thịt trâu tổng hấn là một hóp cũng không ăn, thật sự là không chịu nổi cái đó vị.

Tiệc nuôi là cho đến com nước xong lần trước đám kia còn đồ các kẻ cũng không có xuất hiện, nếu không hấn thế nào cũng phải để cho kia tốp không phải là chủ lưu thể hội một chút nước Mỹ đại binh sức chiến đấu!

Ăn com mang hai người trở về chuyển nhà trọ lâu, ở nhà phiên tương đảo quỹ mới tìm ra một vị chai nhỏ. Trong cái bình này chứa chính là lần trước ở công hình vòm thượng lấy được bột, bởi vì thời gian eo hẹp cho nên không đưa cho La Lâm lão sư hóa nghiệm, bây giờ hấn cần tìm được không gian mở rộng nguyên nhân, cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống.

Đem hộ vệ lưu ở trong xe, Phương Viễn Sơn một mình lên lầu tìm La Lâm lão sư. Đứng đang thí nghiệm ngoài cửa lớn, gõ cửa một cái lại không có ai, gọi điện thoại cho La Lâm lão sư, mới biết các năng nhất gia từ đi ra ngoài du lịch, muốn một tuần lễ sau mới có thể trở về. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Hoắc Phu Mạn

La Lâm lão sư không có ở đây, cũng chỉ có thể xoay người xuống lầu, mới vừa đi vào thang máy, bên ngoài vang lên một tiếng: "Chờ một chút!" .

Phương Viễn Sơn vội vàng nhấn mở cửa kiện, chờ bên ngoài tiến vào hai người đồng thời để cho đến: "Là người a!"

Nguyên lai lại là so với người. Hoắc Phu Mạn, Phương Viễn Sơn, Thác Ni, Y Tang, Lâm Kỳ còn có chính hấn năm người, đều là Ngã Lệ Ti thầy mang học sinh.

"edem" tư lập đại học ở Ba Tây(bra-xin) lấy địa chất học cùng thực vật học nổi danh, nhưng là trai gái tỷ lệ nhưng là tương đối mất thăng bằng, đạt tới 8:1. Bất quá cũng khó trách, dấu sao rất ít có phái nữ nguyện ý chui son càng lĩnh, đến những thứ kia vẫn trung tàn phá bữa bãi trong núi lớn.

Thấy là Hoắc Phu Mạn cái này thần bí người, hấn cũng là tương đối ngạc nhiên. Từ đi tới nơi này vị trường học sau trừ còn mở giờ học ra mất hai mặt, biết có một người như vậy bên ngoài, cho tới bây giờ không có ở chỗ khác gặp qua.

Cho dù là Ngã Lệ Ti giờ học hấn cũng là tới nay không có lên qua, thật không biết người này đọc cái này đại học có ý nghĩa gì!

Nghe Thác Ni nói Hoắc Phu Mạn là người có tiền nhà công tử, lão tử là túi mỏ núi, nhà chuyên làm đá quý làm ăn. Mẹ là chính. Đảng nhân sĩ, bất quá cụ thể là chức vị gì hấn cũng không biết!

Hiện ở nơi này quý công tử lại ở trong trường học xuất hiện, hay là làm hấn tương đối ngạc nhiên! Bất quá lên tiếng chào sau liền tự cố nhìn chăm chăm thang máy nhìn, dấu sao cùng Hoắc Phu Mạn là hai vị thể giới người, hơn nữa hấn cũng không có chuyện gì câu hấn, không cần lên gây nịnh hót hấn!

Nhưng là chuyện chính là thần kỳ như vậy, hấn không được gây nịnh hót hấn, bên kia Hoắc Phu Mạn nhưng chủ động cùng hấn chào hỏi: "Phương, thời gian thật dài không thấy người, người ăn tết có trở về nước Hoa sao?"

"Ách. . . Trở về, ngày hôm qua mới trở về!"

Liên tùy ý như vậy trò chuyện đôi câu, thang máy đã hết cuộc. Quỳnh Sâm thấy hấn sau khi ra ngoài, xuống xe kéo cửa xe ra. Phương Viễn Sơn xoay người cùng Hoắc Phu Mạn nói lời từ biệt sau đi xuống nấc thang, lên xe A Nặc Đức nhanh chóng phát động xe lái ra khỏi cửa trường.

Sau lưng Hoắc Phu Mạn thấy một màn này, hẹp dài bên trong đôi mắt tinh quang lóe lên, "Xem ra người này chuyện là sự thật!"

Từ trong túi móc điện thoại ra tốp đánh ra ngoài: "A lô ! Qua tư, giúp ta tra một chút ta cái đó đồng phương tới bạn học, đúng ! Kêu Phương Viễn Sơn, nhìn một chút hấn gần đây có động tĩnh gì, quay đầu đem kết quả nói cho ta."

Trong xe Phương Viễn Sơn hiển nhiên không biết hấn người bạn học này bây giờ đối với hấn cảm thấy hứng thú vô cùng, hấn đang vì tiền rầu rĩ đâu! Lúc này điện thoại lại nghĩ tới tới, thuận tay nhận điện thoại nói: "Ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Phương lão đệ a, ta là Tô Chí Cường a! Không biết lần trước chuyện người suy tính thế nào?"

Nghe được là Tô Chí Cường, Phương Viễn Sơn cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, ăn tết đến bây giờ hắn cũng sắp đưa cái này Tô Chí Cường quên mất ~ bất quá gần đây vừa vận thiếu tiền dùng, không ngại đi xem một chút cái này tên gì "Lang Kỳ" công ty lai lịch gì.

Lập tức gật đầu nói: "Tô lão bản, ta gần đây vừa vận không có sao, ta đi giúp người hỏi thăm một chút, nhưng là có được hay không ta cũng không dám bảo đảm!"

Bên đầu điện thoại kia Tô Chí Cường nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết, luôn miệng nói: "Không thành vấn đề, không thành vấn đề, chỉ cần Phương lão đệ người chịu giúp chuyện này liền tốt! Nếu như người có thể giúp chúng ta đem khoản tiền này thu hồi lại, ta theo như giá cao nhất phần trăm chỉ 30 trả cho người tiền huê hồng!"

Đề điện thoại xuống sở trường sở cảm suy tư: "Giá cái gì "Lang Kỳ", vừa nghe thì không phải là thứ tốt gì, nếu là lại theo địa phương hắc thế lực có dây dưa rề rã, kia căn bản là không có hi. Bất quá cũng vậy, Ba Tây(bra-xin) các hành các nghiệp rất ít có cùng hắc sếp sẽ không dính líu, chính là không biết bọn họ bằng chính là kia viên đại thụ?"

"Quỳnh Sâm, người chờ một chút đi ngay Ba Tây(bra-xin) lại á! Giúp ta đến nơi đó hỏi thăm một người tên là Lang Kỳ công ty, nhìn một chút bọn họ căn nguyên gì." Vừa nói từ trong túi móc ra tập chỉ phiếu, ký tám 5 vạn mỹ kim chỉ phiếu đưa tới, : "Giá năm chục ngàn mỹ kim người cầm xài trước, nếu như không đủ người quay đầu gọi điện thoại cho ta!"

Những thứ này nước đen công ty đi ra ngoài hộ vệ, đều là cùng công ty chính ký qua tương đương với khế ước bán thân vậy hợp đồng, hắn cũng không sợ bọn họ trở mặt tố cáo hắn.

Ở nước đen công ty toàn cầu hóa ngày hôm qua, bất kỳ phản bội hành động cũng là không thể dễ dàng tha thứ, kia sẽ gấp sắp bọn họ đạt hơn mấy chục ngàn người làm nhất trí lên án.

Nước đen công ty cường đại như thế nào, là lấy đời trước ở nước Hoa hắn không thể hiểu. Chỉ có ở chiến loạn thường xuyên địa khu mới có thể thấy bọn họ mũi nhọn. Thậm chí ngay cả mỹ quốc quân đội cũng mời bọn họ làm an ninh phương lược, tầm nhìn hạn hẹp, có thể thấy một ban!

Quỳnh Sâm nhận lấy chỉ phiếu không có quá nhiều lời nói, A Nặc Đức lúc này đã dừng xe bên lề liễu. Buông xuống Quỳnh Sâm sau, quẹo hai vị giao lộ đã trở về nhà trọ lầu.

Đến cửa nhà để xe miệng, dâng lên nhà để xe cửa điện, phòng ngầm dưới đất trong tủ sắt thấy đá kia mới yên lòng. Mặc dù tủ sắt cùng bóat cảnh sát là ăn thông, nhưng là Ba Tây(bra-xin) trị an thật sự là không thể dễ cho người yên tâm.

Trở lại trong phòng Phương Viễn Sơn móc ra một cái tiền mặt đưa cho A Nặc Đức: "Ốc luân, ta kêu như vậy người không ngại chứ? Người nhìn, ta một người ở nơi này còn là thật an toàn, người buổi tối đi hải bị một chút, trong hẻm cay muỗi vẫn là vô cùng nhiều."

A Nặc Đức không có tiếp hắn đưa tới tiền, kéo ghế ra ngồi xuống nói: "boss, hải bị có chính là thời gian, bất quá Quỳnh Sâm mới vừa đi, ta quả thực không nên rồi đi người một mình đi sung sướng, nếu là A Đạo Phu biết, sẽ lột da ta!"

Nhìn hắn cự tuyệt, Phương Viễn Sơn cũng không có cưỡng cầu, hắn chỉ là sợ hắn không có thói quen, thu hồi tiền giấy nói: "Người nhìn, cái nhà này có chút tiểu, buổi tối có thể phải úy khuất người ngủ ghế sa lon."

"Chúng ta tới là bảo vệ người an toàn tánh mạng, mà không phải là tới hưởng thụ, ta cùng Quỳnh Sâm năm nay mới 32 tuổi, chúng ta định ở 40 tuổi thời điểm liền về hưu, vậy cần tương đối lớn một khoản tiền. Nếu như người xảy ra chuyện gì, vậy chúng ta nghề kiếp sống liền kết thúc. boss, người hiểu ý của ta không?"

Thấy Phương Viễn Sơn gật đầu, ốc luân. A Nặc Đức vừa tiếp tục nói: "Ngày mai ta sẽ đi mua một nhóm trang bị, vậy cần một trăm ngàn mỹ kim, hy vọng boss người có thể hiểu được!"

"ok, ta hiểu, vậy ta liền đi ngủ trước." Nói xong Phương Viễn Sơn vào phòng, bây giờ đối với với hết thảy có thể đề cao mình tỷ số sinh tồn chuyện, hắn cũng sẽ không phản đối. Tiền kiếm được chính là tồn, nếu là mạng cũng bị mất, vậy phải như vậy tiền thì có ích lợi gì chứ?

Sáng sớm ngày thứ hai cho Ngã Đức trong an đi điện thoại, nói cho chính hắn đã trở lại, kia bút tiền chót sẽ mau sớm gọi cho hắn. Bây giờ hắn cũng ý thức được, cùng những đại lão này không thể quá hỏi hột, nhưng là cũng không thể quá mức thân cận, bằng không kia thiên không giải thích được chuyện liền sẽ tìm tới đầu tới.

Diệt trừ Ngã Đức trong an kia bút khoản tử, hắn trong thẻ diệt trừ A Nặc Đức mua chuẩn bị một trăm ngàn mỹ kim, còn lại không tới 150 vạn mỹ kim, hắn lại bắt đầu không bình tĩnh, vội vàng mang ốc luân đi liễu 4 khu phố kho hàng.

Lý. Lâm Kỳ nhà những đá kia đều bị hắn kéo trở lại, vì thế hắn xài 5 vạn mỹ kim, 15 vị công nhân dời một thiên tài làm xong. Những đá kia bởi vì thời gian quá gấp, còn chưa kịp kiểm tra.

Chương 46: Dò xét

Đến 4 khu phố, ở một vị bên đường khúc quanh chính là hẻm sườn kho hàng lớn, vốn là một nhà xe hơi cửa hàng sửa chữa, đáng tiếc làm ăn không khá vỡ nợ, nghiệp chủ nghe nói hẻm chỉ là dùng để chất đống hòn đá, rất sung sướng cho sườn bán cho hẻm.

Kéo ra cuốn áp môn, tiểu sơn vậy hòn đá xuất hiện ở trước mắt, mà phía sau tiệm sửa chữa trên đất lại là chất tràn đầy. Phía sau ốc luân khóa kỹ xe cũng đi theo vào, thấy tình hình bên trong không khỏi há to miệng: "boss, người là đào mỏ núi?"

". . . Không phải, chẳng qua là mua về chơi. . ." Búi môi một cái, sau đó cúi người xuống nhặt lên một hòn đá cầm ở trong tay quan sát.

Huyền vũ nam cùng cứng rắn mỏ và bích ngọc bằng sắt nam cùng nhiều lỗ cứng rắn mỏ giữa tiếp xúc mang, là dần dần quá độ, có rõ ràng tầng lý liên tục tính.

Mà trong tay mỏ sắt thì có thượng thuật đặc thù, rất rõ ràng cho thấy tạp lạp gia tư thành khu vực khai thác mỏ mỏ sắt. Carajás thành khu vực khai thác mỏ ở vào ba tây bắc bộ mặt kéo châu nhiệt đới rừng cây, Amazon châu đông nam bộ, một mực vì Ba Tây(bra-xin) Đạm Thủy Hà cốc ngành mỏ công ty độc tư tất cả.

Những thứ này đều là hẻm có thần bí không gian sau cố ý đi tìm hiểu, ai bảo cái không gian này thích lực lượng thần bí đâu! Bất quá những quảng thạch này đôi không đang lúc lớn lên không có trợ giúp gì, trên đất phần lớn mỏ sắt cũng phơi bày ra như vậy đặc thù, để cho hẻm chết từ từ tra tìm tâm tư.

Để cho A Nặc Đức thủ ở cửa, Phương Viễn Sơn một thân một mình đi vào phía sau thợ máy nhà máy. Mới vừa mới vừa đi tới phía sau, ngực đã lâu cảm giác đau nhói truyền tới. Từng đợt sóng mãnh liệt chỗ đau trải qua thần kinh truyền vào óc, khiến cho hẻm đặt mộng đơn ngồi trên mặt đất.

Chờ sâu tận xương tủy thông khổ như nước thủy triều vậy tán đi sau, Phương Viễn Sơn cảm giác rõ ràng không giống nhau, hẻm luôn cảm thấy có chuyện gì xảy ra, nhưng là bây giờ lại quả thực không phải dò xét đến tột cùng thời điểm, chỉ có thể đề xuống tò mò trong lòng.

Đem phía trên nhất mấy tảng đá mang ra, lộ ra một vị cối xay lớn nhỏ hòn đá. Nhìn khối này khác biệt với những thứ khác hòn đá ưu hắc thạch đầu, hẻm có thể rõ ràng cảm giác được phía trên truyền tới nhàn nhạt khác thường cảm.

Đưa tay sờ hướng tảng đá này, một cỗ cảm giác ám áp truyền tới."Đá không phải cũng hẻm lạnh như băng sao, làm sao tảng đá này có nhiệt độ?" Nghĩ tới đây đưa hai tay ra dọn động khỏi tảng đá này.

"Thật là nặng!" Một tiếng thét kinh hãi từ hẻm trong miệng phát ra, bằng hẻm cảm giác tảng đá này không thấp hơn 300 bảng. Y vào một cỗ lực mạnh cứng rắn đem tảng đá này từ trong khe đá lôi đi ra, đợi buông xuống tảng đá này lúc, hẻm đã khẳng định đây là khối vẫn thạch, mà không phải là mỏ sắt.

Phía trên đặc thù phơi bày ra vẫn thạch đặc biệt tính chất, mà không phải là mỏ sắt đường vân cái loại đó nhiều tầng liên tục tính. Khối vẫn thạch này là nhất đến gần hẻm đá, còn có bảy tám khối cho hẻm cảm giác khác thường đá, đều bị loạn thạch đặt ở dưới đáy, hẻm quả thực không tính lực như vậy lại đi chuyên chờ.

Ôm tảng đá này ra phía sau tiệm sửa chữa, đi tới ven đường đạo kỳ bên, để cho A Nặc Đức mở ra xe cốp sau."Bành! " một tiếng, đá bị đặt ở buồng xe ny lon đệm thượng. Liền nói kỳ khổng lồ thân xe cũng hướng trầm xuống chìm!

"Hải! boss, khí lực của người thật là lớn." A Nặc Đức phát ra một tiếng khen ngợi! Thấy thân xe ăn nặng hẻm liền đánh giá ra hòn đá phân lượng khẳng định không nhẹ.

Phương Viễn Sơn liêu liêu kiểu tóc tao bao nói: "Ai, đây cũng chính là ta duy nhất sở trường liễu, không nghĩ tới lại bị người phát hiện. . ."

Quay đầu đóng kỹ cửa lại hai người rời đi tiệm sửa chữa.

Cái này coi như kho hàng tới dùng tiệm sửa chữa, cũng không có thứ gì đáng tiền, nếu như cái nào đạo tặc ngay cả đá cũng cho hẻm chờ đi liễu, hẻm cũng không thể nói gì được!

La Lâm bên kia tạm thời không thể làm phân tích, hẻm cũng có chút khó khăn, không biết nơi nào còn có thể giúp hẻm làm một phân tích. Trở lại trường học bên ngoài nhà trọ lâu, đem khối vẫn thạch này tạm thời bỏ vào tủ sắt.

Đến trong phòng, để cho A Nặc Đức thủ ở bên ngoài, Phương Viễn Sơn không kịp đợi tiến vào phòng nghiên cứu không gian biến hóa.

Mới vừa ở tiệm sửa chữa lúc hẻm cũng biết không gian khẳng định phát sanh biến hóa gì, hơn nữa cho hẻm cảm giác không giống với dĩ vãng, lúc này nhất định là đột phá tính kỳ tích, cho nên hẻm vội và chạy về,

Tìm tòi kết quả!

Ngồi ở trên giường còi ra trên người áo thun, cái đó giống như năm giác tình hình dáng màu đen thai kỳ đã nhạt đi thành màu da liễu, giống như một khối da vậy phụ nơi ngực. Lấy tay sờ một cái, hay là có thể cảm giác được đột xuất bộ phận.

Thấy nơi ngực biến hóa, tâm thần lập tức chìm vào không gian. Từ lần trước ở Amazon trong rừng cây tiến vào qua sau này, thời gian lâu như vậy hẳn cũng không có lần nữa tiến vào qua.

Hắn trong mắt lúc này một mảnh đen nhánh, trung gian một đường con ngươi tựa như vòng xoáy vậy không ngừng chuyển động, càng ngày càng lớn, rốt cuộc tràn đầy toàn bộ hốc mắt.

Lúc này Phương Viễn Sơn tâm thần đã tiến vào bên trong không gian, đuổi theo trở về so sánh, lần này không gian rõ ràng lớn hơn nhiều, hơn nữa không giống là, lại không có nguyên lai cái loại đó không gian quá tiểu cho người cảm giác đè nén, thoáng liếc mắt một chút, dài rộng cũng ở đây năm thước trở lên.

Khi hắn ngừng đầu nhìn về phía bốn phía bằng da vách tường lúc, nhất thời chính là sửng sốt một chút! Bên kia lại xuất hiện một vị giống như dịch tinh bình mạc vậy đồ, tâm thần không chế thân thể đi về phía cái này màn hình, khi đến gần sau này thấy phía trên biểu hiện đồ sau, tâm thần lập tức chiến động.

Bởi vì tâm thần bị to lớn đánh vào, trước mắt thoáng một cái, Phương Viễn Sơn lại xuất hiện ở trên giường, có thể là tâm tình của hắn nhưng thật lâu không thể bình phục.

Ngồi ở trên giường dùng sức thở hỗn hển mấy khẩu đại khí, cảm thấy tâm tình hay là kích động, lại đứng dậy nhanh chóng làm lên hít đất, cho đến một thở hồng hộc, mới ngừng lại. Sâu hô ít mấy hơi, cảm thấy tâm tình hoàn toàn bình phục sau, mới lần nữa tiến vào bên trong không gian.

Ngay cả không gian như vậy chuyện cũng xuất hiện, bây giờ có thể để cho Phương Viễn Sơn hưng phấn kích động chuyện đã không nhiều lắm. Nhưng là ngay mới vừa rồi, hắn thấy màn hình nội dung phía trên sau, nhưng không kèm hãm được hưng phấn lên, không nhận được muốn rống to mấy tiếng lấy phát tiết trong lòng vui mừng.

"Không gian đạt tới năng lượng yêu cầu, có thể tiến hành dò xét, độ sâu ba mươi thước!"

Chờ lần nữa chắc chắn nội dung phía trên sau này, Phương Viễn Sơn thối lui ra không gian, ngồi ở mép giường suy tư. "Lần trước ở trong rừng cây thì có thể dò xét, bất quá khối đá kia thiết vẫn thạch bởi vì chôn giấu không sâu, cộng thêm chuyện sau đó tương đối nhiều, cho nên vẫn không có đưa tới mình coi trọng."

"Ba!"

Nghĩ tới đây hưng phấn vỗ đầu mình một cái: "Kêu ngươi không có sao liền muốn kiếm tiền, lớn như vậy cái bí mật ngươi lại không có phát hiện, thật sự là nên từ!"

Trong miệng oán giận mình, trong lòng vẫn đang suy nghĩ mới xuất hiện chức năng cùng công dụng. Cái này dò xét chức năng hẳn là vô cùng mạnh mẽ, mặc dù trên thế giới rất sớm trước kia thì có các loại kim loại tham trắc khí, bất quá hẳn dám khẳng định, kia chút gì tham trắc khí cùng mình dò xét công có thể xác định xa xa không cách nào như nhau.

Mặc dù còn không có khảo nghiệm qua, nhưng từ lần trước ở Amazon rừng rậm gặp gỡ trung cũng có thể thấy được, chức năng này là 24 giờ, mọi thời tiết, nhiều địa hình dò xét năng lực, đây là kia chút kim loại gì tham trắc khí vô ngữ cũng không đuổi kịp!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Chuyện cũ

Phương Viễn Sơn bây giờ trong lòng nóng như lửa một mảnh, hận không được lập tức đến những thứ kia rất hiếm vết người trong vùng núi non đi thí nghiệm một chút. Ở trong phòng đợi một hồi cảm giác vẫn là lòng ngứa ngáy khó nhịn, kéo cửa ra đi ra khỏi phòng thấy A Nặc Đức ngồi ở trên ghế salon, bùng vốn hoa hoa công. Từ thấy nồng nhiệt, không khỏi một trận mồ hôi ~

"Hắc, boss! Ngươi quyền này lại là năm ngoái tình hoa oái tụy bản, thật là quá khó được." Thấy hắn đi ra, A Nặc Đức nhất thời giơ tay lên dậm về sách thờ dài nói.

Xấu hổ cười một tiếng, giả bộ một bộ thần thánh mặt mũi: "ừ ! Ta đối với bên trong cô nương, vẫn luôn ôm lấy thương thức ánh mắt đối đãi. Nếu người cũng là người trong đồng đạo, như vậy quyền này về sách sau này thì mượn cho người thương thức đi! Nhớ, là mượn."

A Nặc Đức hiển nhiên không phải hần bễ ngoài trung bày như vậy tứ chi phát đạt, đầu óc cũng đơn giản, ngược lại hay là một vị tương đối thông minh người, lúc này nghiêm túc nói: "Đúng vậy, boss. Đối với những bức họa này sách, trước kia ta cũng là ôm học tập mục đích đi. . ."

"Đi, thu thập một chút cùng ta đi Amazon châu."

Hai người lái xe chạy thẳng tới phi trường, mua tấm nhanh nhất bay đi Amazon châu vé máy bay. Xuống phi cơ chạy thẳng tới mã nào tư phúc đặc xe hơi chuyên tiệm bán, chọn một chiếc ác điều f150, cả thẻ toàn khoản đãi thọ, ở nhân viên làm việc dưới sự chỉ dẫn chọn mấy thứ bên trong xe đồ trang sức, còn dư lại toàn do chuyên tiệm bán thay mặt làm, trước sau bất quá 2 giờ liền mở ác điều ra chuyên tiệm bán cửa.

Ác điều có siêu cường việt dã năng lực cùng vô cùng ổn định đáng tin tưởng, đặc biệt thích hợp thời gian dài cực hạn lái, đây chính là hần đưa cho ba trong đại thúc ngạc nhiên mừng rỡ!

6. 2 thăng xếp hàng lượng, V8 tự nhiên hít hơi máy, khác biệt cộng lại chính là mãnh liệt mệnh mệnh động lực. Bất quá đối với ngoại quốc xe tại sao động một chút thì là 5. 0, 6. 0 xếp hàng lượng, hần vẫn là tương đối tò mò, nói về Ba Tây(bra-xin) con đường cũng không phải như vậy gập ghềnh a?

Ngồi ở A Nặc Đức sau lưng, cảm thụ mấy kia trầm thấp tiếng gầm gừ, Phương Viễn Sơn lòng cũng đi theo lửa nóng lên. Chỉ cần là đàn ông cũng chưa có không thích tốt súng cùng xe sang, điều kiện cho phép dưới tình huống, tin tưởng phần trăm chỉ chín mươi chín đàn ông cũng muốn đồng thời có giá khác biệt.

A Nặc Đức xem ra đối với mã nào tư tương đối quen thuộc, căn bản không khuyên bảo hàng, quen cửa quen nẻo lái đến cảnh khu giao lộ, để cho Phương Viễn Sơn kinh ngạc không thôi, bất quá suy nghĩ thêm một chút hần trước kia thân phận cũng thì biết.

Đem xe trực tiếp lái đến lão ba dặm cửa phòng nghỉ ngơi, từ trong xe thấy ba trong đại thúc ở cửa lau chùi chiếc kia bốn đi xe, Phương Viễn Sơn đẩy cửa xe ra xuống xe, : "Hắc, ba trong đại thúc!"

Đang đang bận rộn ba trong nghe có người kêu hần, ngẩng đầu lên nhìn lại: "Hải, là tiểu sơn tới rồi!" Đi tới trước cho hần một con gấu ôm. Nhìn đến bên cạnh A Nặc Đức cũng là sững sờ, phục hồi tinh thần lại liệt khai miệng to cười nói: "Hắc, hoan nghênh đi tới mã nào tư!"

Nói đùa một hồi, Phương Viễn Sơn hỏi: "Khắc lý tư chứ ? Làm sao không thấy hần a!"

"Khải tây đến bị lỗ du lịch trở lại, khắc lý tư đến phi trường đi nghênh đón nàng!" Nói xong dẫn hai người vào phòng. : "Thẻ sắt lâm trước mấy thiên vẫn còn ở nhắc tới người đâu, không nghĩ tới người ngày hôm qua đã tới rồi."

"Ha ha, ta đây không phải là tới mà! Tiền trận tử trở về nước Hoa ăn tết, hôm qua mới vừa mới tới Ba Tây(bra-xin), sáng sớm hôm nay chạy tới." Nói xong đi theo ba trong vào phòng.

Nhận lấy ba trong bụng tới cà phê, thổi thổi hơi nóng cái miệng nhỏ uống. : "Ba trong đại thúc, lần trước ta mang tới những dụng cụ kia vẫn còn ở sao?"

Ngồi xuống ba trong nghe được hần câu hỏi, ngạc nhiên nói: "Thế nào? Những thứ đó đều ở đây, người lại phải vào rừng rậm a!"

Suy nghĩ một chút vẫn là cùng ba trong nói thật đến: "Ba trong đại thúc, lần trước đá kia để cho ta thấy được rừng mưa nhiệt đới đậm mị lực, muốn lại vào một lần rừng cây. Bất quá vẫn là đuổi theo lần vậy, ta không tính quá sâu vào!"

Lão ba trong suy xét một hồi nói: "Còn nhớ lần trước rừng mai cùng người nói chuyện sao? Thật ra thì phía sau còn có một người khác câu chuyện, người phải nghe sao?"

"Được a ! Lần trước nàng không có cụ thể nói phát sinh câu chuyện, ta còn cảm thấy tiếc nuối đâu."

"

Nghe ba trong nhắc tới hần vợ, Phương Viễn Sơn nhất thời nhớ tới ở ba trong nhà, rừng mai cùng nàng đề cập tới liên quan tới nàng lúc còn trẻ chuyện. Bất quá ngay khi lúc nàng hiển nhiên không nghĩ nói những vết thương kia lòng chuyện, cho nên hần cũng không có hỏi tới.

"Rừng mai lần trước không có nói thật với người, lúc ấy nàng cùng bốn người bạn học không hề đơn thuần là tới du lịch. Một người trong đó kêu microphone người không biết từ đâu lấy được một tấm bản đồ bảo tàng, bọn họ hứng thú bưng bưng đi tới mã nào tư, muốn lái triển một đoạn mạo hiểm kích thích tìm bảo cuộc hành trình!"

Phương Viễn Sơn thức thời đi đến bên cạnh bàn bên cạnh, hướng rót một ly cà phê đưa tới, hỏi: "Sau đó thì sao?"

"Người hần nghe nói qua Columbia" chìm bảo hồ " câu chuyện đi! 1974 năm, Columbia chánh phủ lo lắng trong hồ bảo tàng rơi vào tay người khác, điều động quân đội tới bảo vệ cái này hoàng kim hồ. Cái này tiêu tức ở mấy năm sau bị toàn thế giới sinh quen thuộc, cũng đưa tới một ba tìm bảo nhiệt triều!"

"Mà thẻ sắt lâm người bạn học kia chắc hần cũng là cuồng nhiệt tìm bảo phân tử, xúi bẩy hần mấy người bạn học từ Anh quốc đi tới mã nào tư, bởi vì không quen thuộc rừng mưa nhiệt đới con đường. Cho nên mời ta coi như bọn họ hướng đạo!"

Nghĩ đến kia đoạn chuyện cũ, ba trong cũng lộ ra tưởng nhớ về mặt ~ nhấp một hóp cà phê nói tiếp: "Khi đó nào có bây giờ trang bị a, đừng nói vệ tinh xác định vị trí liễu, ngay cả súng đều là kém nhất mặt hàng, rừng mưa nhiệt đới trong độ ẩm đại, có lúc căn bản đánh không vang. . ."

Phía dưới ba trong căn kề kề rừng mai các nàng đoàn người ở rừng mưa nhiệt đới gặp gỡ, nghe xong câu chuyện này, Phương Viễn Sơn cùng A Nặc Đức hai người đều là trở mắt nhìn nhau, một thời lại không nói đứng lên, trong phòng nhất thời lâm vào yên tĩnh.

Kể xong ba trong thấy hai người đáng vẻ tròn mắt hốc mồm, vỗ tay một cái cười nói: "Tốt lắm, vậy cũng là một ít chuyện cũ năm xưa. Bây giờ rừng mưa nhiệt đới so với trước kia muốn tốt hơn nhiều, ít nhất không có những thứ kia vô trang phiến. Độc phân chết tồn tại, hơn nữa thực nhân tộc những năm gần đây nhất cũng không có xuất hiện lại qua."

Nơi này Phương Viễn Sơn nghe xong ba dặm trải qua, trong lòng rung động xa không giống bề ngoài như vậy bình tĩnh. Vô trang phiến. Độc, thực nhân tộc cái gì hẳn ngược lại là biết chút ít, nhưng là giống như những thứ kia đáng vóc to thực nhân hoa, thành đoàn kết đội ăn thịt người cá, còn có cái gì rậm rạp chẳng chặt Amazon thực người con kiến! Hẳn thật sự là lần đầu tiên nghe nói, làm hắn trong lòng rút ra lạnh rút ra lạnh.

Theo hắn nói: Mưa trong rừng thực người kiến hung mãnh vô cùng, sở hướng phi mỹ, ngay cả là sư chó sói hổ báo cũng vô lực cùng chi chống lại. Bọn họ một người đồng bạn, chỉ vì tò mò giết chết một con to lớn Quỷ kiến, sau đó ừm ừm kéo đến hắc triều liền từ trong bụi cỏ, đất trong kẽ hở xuất hiện, hướng bọn họ cuốn tới.

Lúc ấy hay là ba trong nhanh trí dùng lửa đốt chết đột thứ nhất Quỷ kiến, chờ bọn họ lao ra khỏi vòng vây vòng nhảy vào trong sông lúc, lại gặp phải một đám cá ăn thịt người. Đang hy sinh liễu một vị đồng bạn sau, cho là tai ách cách bọn họ đi xa lúc, đối diện một màn bị sợ bọn họ vong hồn tất cả mạo!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Amazon rừng mưa nhiệt đới (tự)

Chỉ thấy đối diện không biết bơi hắc kiến ừm ừm kéo đến bờ hướng bờ sông, nhanh chóng lưng quay về phía trong, chân hướng ra ngoài một vị ôm một người, một tầng điệp một tầng, hội tụ thành từng cái chùng bằng banh bóng rổ kiến đoàn hướng nước sông lần đi.

Mấy người còn đắm chìm trong mất đi đồng bạn đã kích trung chưa phục hồi tinh thần lại đâu, thấy một màn này lúc ấy ba người nữ sinh liền bị sợ xui lờ ở trên mặt đất. Mà ba trong cùng microphone cũng là kinh hoàng không dứt, vội vàng giá chiếc, đỡ đỡ hướng trong rừng cây chạy đi.

Nhưng là bọn họ đánh giá thấp Quỷ kiến tốc độ, ở bọn họ chạy ra 200 thước sau, sau lưng Quỷ kiến liền đuổi theo, một vị nữ sinh bởi vì vô tình đau chân té ngã trên đất, thậm không nhìn một màn xảy ra!

Đuổi theo tới Quỷ kiến leo lên bắp chân của nàng, nàng toàn bộ chân nhanh chóng biến thành một đoạn xương khô, nữ sinh phát ra tiếng kêu thê thảm, nhưng là không lâu lắm, cả người chỉ còn sót một bộ xương tủy. Định kéo nàng microphone toàn bộ cánh tay phải cũng đóng đầy Quỷ kiến.

Ba trong giờ lên mang tới dao cùn củi bỏ về phía cánh tay phải, toàn bộ cánh tay sóng vai đoạn rơi trên mặt đất, rất nhanh biến thành một đoạn bạch cốt. Đau nhức dưới microphone còn chưa kịp kêu lên thảm thiết, đã bị Quỷ kiến cho che mắt. Sau đó một vị khác nữ sinh cũng bỏ mạng ở đuổi theo tới Quỷ kiến trong miệng, chỉ có ba trong cùng rừng mai may mắn trốn thoát.

Ngồi ở trên ghế Phương Viễn Sơn nghĩ đến ba dặm những kinh nghiệm này, không khỏi đối với rừng mưa nhiệt đới sinh ra cảm giác sợ hãi. "Đúng vậy! Chỗ ngồi này trên thế giới lớn nhất rừng mưa nhiệt đới kết quả che giấu bao nhiêu bí mật, bây giờ đã không thể nào biết được. Bất quá bánh xe lịch sử luôn là về phía trước không ngừng côn động, luôn có một thiên rừng mưa nhiệt đới bí mật sẽ phơi bày ở trước mắt người đời!"

"Đáng tiếc mình đã không kịp đợi kia ngày, hay là để cho ta đi vào trước dò xét một phen đi!" Nghĩ tới đây ngẩng đầu lên nói đến: "Ba trong đại thúc, rừng mưa nhiệt đới nguy hiểm ta đã giải liễu, nhưng ta vẫn là muốn nữa vào xem một chút!"

Lão ba trong thở dài: "Phương, Amazon rừng rậm nguy hiểm xa xa ở ngoài tưởng tượng! Được rồi, ngoại nếu là kiên trì, vậy ta cũng không nói gì. Bất quá nhất định phải làm tốt các biện pháp đề phòng!"

Lúc này A Nặc Đức đứng lên nói: "boss, ta đi ra ngoài một chút, lập tức trở lại!" Chờ Phương Viễn Sơn gật đầu sau này thì vội vã ra nhà.

Ba trong thấy đi ra A Nặc Đức, quay đầu dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía hắn. Thấy ba dặm ánh mắt, Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Hắn là ta mời một người hộ vệ, gần đây ở đâu hẹn gặp phải chút phiền toái nhỏ, cho nên. . ."

"Đứng rồi! Ba trong đại thúc, người đi ra ngoài một chút." Vừa nói đứng lên ra nhà, ba trong nghe được hân lời cũng đi theo đi ra.

"Nhìn, cái này tất cả mọi người chính là đưa cho người ngạc nhiên mừng rồi!" Phương Viễn Sơn vỗ ắc điều động cơ nắp đạo.

Đi tới ba trong thấy trước mặt đại bì tạp, lộ ra một bộ kinh ngạc biểu tình, : "Oa nga, thật là quá khốc. Bất quá tại sao phải đưa cho ta ư?"

"Còn nhớ lần trước đá kia sao? Ta tìm người hỏi qua rồi, hân có thể trị giá không ít tiền, bất quá đó là chúng ta chung nhau phát hiện, cho nên ta giữ lại cất chứa. Nhưng ta cảm thấy nên cho người mua chút gì ~ lần trước ở nhà người thấy chiếc kia gm, ta cảm thấy nó hân về hưu, người cảm thấy thế nào?"

"Hắc, đó không phải là ta đồ. . . Được rồi, ta nhận!" Ba trong xem ra thật thích vô cùng chiếc xe này, do dự một hồi, hay là nhận chiếc xe này.

Thấy chìa khóa còn treo ở điện trên cửa, ba trong mở cửa xe ngồi xuống, vỗ một cái trên tay lái da thật bộ tử, luôn miệng thở dài nói: "Thật là không tệ, ca tụng cực kỳ!"

Lưu ba trong ở trên xe lục lợi xe mới, Phương Viễn Sơn quay đầu tìm nổi lên A Nặc Đức. Tối ngày hôm qua hân liền đem chi phiếu khai cho A Nặc Đức, đến nổi hân làm sao sử dụng khoản tiền kia, mua những thứ gì, hân là bất kể, dù sao chỉ cần biết hân sẽ không hại mình là được.

Mới vừa ở cửa cảnh khu vòng vo không hai phút, A Nặc Đức xách ví quần dụng xách tay lớn đi tới. : "Hải! boss, đi, đi vào cho người nhìn ít đồ."

Đi theo A Nặc Đức vào phòng, bên kia đã kéo ra xách tay giày khóa kéo. Đưa đầu nhìn một cái, thiếu chút nữa một hơi không có nhận đi lên ~ người tốt! Bên trong tất cả lớn nhỏ tràn đầy một bọc vũ khí trang bị! Thậm chí còn có hai bộ mê thai đồng phục tác chiến.

. .

Tự động, bán tự động máy đem, bạch lân đạn lửa chừng mười mai, các loại đạn sơ lược phỏng đoán cũng có một chừng một ngàn phát, thậm chí hân còn nhìn thấy bên cạnh có mấy viên "Đất đưa". . . Thịnh thoàng thần a!

"Cái đó A Nặc Đức, người là trang bị đi đánh giặc?"

A Nặc Đức mặt đầy đáng vẻ không cho là đúng, cầm lên một cây súng lục ném tới đến: "Chúng ta là vào Amazon rừng cây, không phải đi rừng cây dạo chơi. Tin tưởng ta, ta so với người hiểu rõ hơn nó!"

Tiếp lấy hân ném tới súng lục, cầm ở lòng bàn tay quan sát. A Nặc Đức đã giải thích cho hân đứng lên: "fn57 loại này tiểu khẩu kính súng lục mặc dù động năng chưa đủ, dừng lại tác dụng hơi kém, nếu như không có trúng chỗ yếu hại đối phương rất có thể vẫn đứng."

"Nhưng là SS190 đạn có tốt đẹp xuyên thấu năng lực, có thể nơi tay súng giao tranh cách hạ kích xuyên tuyệt đại đa số áo chống đạn, đồng thời đầu đạn vỡ vụn còn có thể bảo đảm sát thương năng lực. Dùng để đối phó trong rừng chó sói hổ báo cực kỳ tốt nhất!"

Cầm súng tay cầm cảm giác một chút sức nặng, trong lòng cũng là kích động vạn phần, đây là hân lớn như vậy lần đầu tiên chân chính cầm súng. : "Nhưng là ta còn không có đánh súng lục đâu! Nếu không tìm một chỗ thử một chút?"

A Nặc Đức lắc đầu nói: "boss, rất tiếc nói cho người, chúng ta đạn được thật sự là không nhiều. Thời gian không còn kịp nữa liễu, ta chỉ có thể tìm được những vũ khí này, chờ trở lại trong hẹn, để cho người bắn thử vị đủ!"

Lộ vẻ tức giận thu hồi súng trong tay chỉ, học trong phim ảnh hình dáng chó ở sau lưng chỗ, lấy tay vỗ một cái hải lòng nói: "ừ, một thương nơi tay, thiên hạ ta có!"

A Nặc Đức nhìn sau này đầy đầu hắc tuyến, nhin một hồi vẫn là không có nhin được: "boss, cái đó súng tốt nhất không nên để ở nơi đó, nếu không rất dễ dàng tẩu hỏa!"

"A! Ta nhìn người ta cũng không là đặt ở ngang hông sao?"

"Người nói đúng trong phim ảnh đi, kia thật chỉ là điện ảnh. Bất quá người như vậy quần áo quả thật không có phương tiện, chờ vào rừng cây lúc thay quần áo nữa đi!"

Cây súng móc ra đưa cho A Nặc Đức, để cho hân đem túi thu vào. Lúc này bên ngoài ba trong phỏng đoán đã thử xong rồi xe, mặt đầy mừng rỡ đi vào, thấy A Nặc Đức đã trở lại, lên tiếng chào, hải nói: "Người đã về rồi!"

Lúc này Phương Viễn Sơn điện thoại vang lên, thấy là Ba Tây(bra-xin) khu số, vội vàng nhận: "Ngài khỏe! Vị nào?"

"Hắc! boss, ta là Quỳnh Sâm. Cái này Lang Kỵ lai lịch đã tra được, bất quá nói cho một mình người tiếc nuối tiêu tức. Đối phương ở Ba Tây(bra-xin) lợi á vô cùng có thể lực, trước mắt còn chưa phải là chúng ta có thể động."

Mới vừa ở ba trong nơi đó liền nghe được một vị không phải rất mau mắn câu chuyện, bây giờ lại nhận được Quỳnh Sâm kết quả điều tra, hân cảm giác ngày hôm qua thật sự là tệ hại thấu!

Để cho Quỳnh Sâm tiếp tục ở nơi đó dò xét hữu dụng tin tức, để điện thoại xuống Phương Viễn Sơn nhìn ba trong đến: "Những dụng cụ kia ở nơi nào a,

ta muốn đi qua kiểm tra một chút, tiết kiệm sáng sớm ngày mai nữa xảy ra trạng huống gì."

Đến ngoài ra một căn nhà, thấy đầy đất dụng cụ, còn có bừa bộn đầu giấy, chính là một trận nhức đầu, nhìn A Nặc Đức nói: "Người nhìn một chút những là chúng ta ngày mai dùng được, ta đi chuẩn bị ngày mai lương khô!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Amazon rừng mưa nhiệt đới (1)

"boss, đừng động!"

Nhìn A Nặc Đức mặt đầy bộ dáng nghiêm túc, Phương Viễn Sơn khổ sở mặt nói: "Người cũng chớ dọa ta a!"

"Vèo " một tiếng, A Nặc Đức ra tay như điện! Bắt được một cái chiếm cứ ở trên đầu hắc xà, thân rắn phía trên vòng quanh một vòng một vòng màu vàng kim hình cái vòng.

"A nặc, đây là cái gì xà a?"

A Nặc Đức một tay nắm đầu rắn, còn có cái tay nhanh chóng bóp hương bảy tắc. Rồi tay vút bỏ mềm nhũn thân rắn, mới trả lời: "Đây là kim hoàn xà, lại kêu kim giáp mang hoặc là kim túi thiết!"

Tiến vào rừng mưa nhiệt đới đã thứ sáu ngày, giống như nguy hiểm như vậy mỗi ngày đều có thể đụng tới mấy lần, nếu không có A Nặc Đức đi theo đi vào, còn không biết sẽ như thế nào đâu!

Hai lần trước tiến vào rừng mưa nhiệt đới đều là do thiên đi vào, buổi tối đi trở về. Lần này hẳn định đi sâu vào một chút, cho nên không có thật sớm quay đầu. Nhưng mà mặc dù trong lòng đã sớm có chuẩn bị chu đáo, vẫn bị rừng mưa nhiệt đới nguy hiểm sợ hết hồn, nảy sinh lui bước tâm tư.

"boss, trời sắp tối rồi, bây giờ đi đường quả thực không phải cái ý kiến hay! Ta cảm thấy hay là tại chỗ nghỉ ngơi tương đối khá!"

"ừ, hay là sớm một chút nghỉ ngơi tốt, nếu không buổi tối lại phải không ngủ ngon liễu."

Mặt trời sau cùng một tia ánh chiều tà đã bị cao lớn cây cối che lại, rừng cây bắt đầu tối xuống. Qua một hồi nữa các loại cổ quái tiếng kêu thì sẽ vang lên ~

Những thứ kia thức ăn liên chớp đỉnh mãnh thú phần lớn đều là bạch thiên kiếm ăn, ở bọn họ trong lòng chỉ có những thứ kia được gọi là con mồi dã thú, mới có thể buổi tối lén lút ra tới tìm thức ăn, nhưng mà chính là những dã thú này mới là đáng sợ nhất!

Bọn họ thành đoàn kết đội du phạt ở trong rừng rậm, tìm kiếm hết thấy có thể lấp no bụng con mồi, mỗi lần phát hiện con mồi đều là chen nhau lên, hợp nhau tấn công.

Giá mấy thiên mỗi thiên buổi tối cũng phải trải qua mấy đợt trùng tập thú cắn, nếu không phải những thứ kia đạn lửa giúp bận rộn, bây giờ sợ rằng dư nhiều lạnh ít.

Hai người nhanh chóng treo túi ngủ (sleeping bag), ở trên cây vải lên đuôi trùng thuốc, ở chu vi 10 thước bên trong bố trí các loại cạm bẫy. Đối với những thứ này cạm bẫy hẳn bây giờ cũng coi là giá khinh tự thực, đi theo A Nặc Đức học không ít đồ.

Vốn là chỉ định ở rừng cây vòng ngoài tìm kiếm hắc, ở ba trong nhà lấy được tờ nào nghe nói là bản đồ bảo tàng bản đồ. Năm đó chính là tờ này microphone lấy ra bản đồ bảo tàng, làm hại thế làm na mấy vị bạn học hài cốt không còn! Ba trong luôn mãi nói rõ tám bản đồ này chẳng qua là microphone ấu tã.

Bất quá buổi tối trải qua A Nặc Đức bản đồ vệ tinh so sánh, mới phát hiện trên bản đồ vị trí là đúng, bất quá có hay không bảo tàng cũng không biết, cũng có thể chẳng qua là một phần du lịch tay nhớ cũng nói không chừng.

Nằm ở túi ngủ (sleeping bag) trong cảm ra tấm da kia phẩm chất đồ, nhìn phía trên văng bùa vẽ quỷ vậy bản đồ án chính là một trận nhức đầu, đối với sơn xuyên địa mạo các loại sổ tay, học tập tài liệu, hẳn từ trước đến giờ đều là xa lánh, có thể không nhìn thì không nhìn!

Bất quá lúc này không nhìn là không được, liền trên đầu ánh đèn, đem cả tấm bản đồ cũng khắc vào trong đầu mới ngừng lại. Giương mắt nhìn xuống

đồng hồ đeo tay, đã hơn tám giờ tối rồi, trong rừng cây các loại thanh âm huyền ảo không ngừng này thay nhau vang lên.

Đối với A Nặc Đức giả người hộ vệ, hẳn bây giờ thật là không phản đối. Vốn là hắn không tính để cho hắn cùng tiến vào, bất quá ở A Nặc Đức luôn mãi dưới sự kiên trì, Phương Viễn Sơn cũng buông tha khuyên hắn định.

Lúc này bên ngoài truyền tới một trận chi nha tiếng động, ngẩng đầu lên nhìn một cái, nguyên lai là a nặc từ túi ngủ (sleeping bag) trong bò dậy, bước nhanh đi tới nói: "boss, tỉnh lại đi, có tình huống!"

"Thế nào?" Bị trong rừng tiếng động lạ làm cho đến bây giờ cũng ngủ không ngon Phương Viễn Sơn, vội vàng nhảy xuống túi ngủ (sleeping bag) hỏi.

"Người chẳng lẽ không cảm giác được cái gì không đúng sao?"

"Đúng không? Có gì không đúng a!" Nói xong về tai lắng nghe ~ chờ một lát sau, hắn trong lòng bắt đầu lên cổ! An tĩnh, thật sự là quá an tĩnh liễu, ngay tại năm phút trước hay là này thay nhau vang lên các loại tiếng vang, một tối giữa đột nhiên toàn bộ biến mất ~ chỉ có bên cạnh đồng lửa chất thỉnh thoảng phát ra tiếng tí tách ~

Khăn trương dưới lập tức móc ra bắp đùi phía bên ngoài fin57, bung ở trong tay nhắm ngay phía trước,

Miệng nói: "A nặc, tình huống gì a? Người cũng chớ dọa ta a!"

"Tối, đưa cái này cầm lên, chờ một chút nếu là gặp tình huống khẩn cấp, nhả hết chốt kéo dài ba giây nữa ném ra!" Nói xong đưa tới một viên tay. Lôi.

". . . Có muốn hay không như vậy khoa trương a?"

Mặc dù nói thì nói như vậy, nhưng là tiếp lựu đạn bỏ túi tốc độ nhưng không chậm chút nào. Cầm trong tay "Lựu đạn" oán hận nói: "Bà nội con gấu, kêu người hù dọa ca. Chờ một chút người tốt nhất chớ lú đầu, nếu không không phải là để cho người ném thử một chút khoa học kỹ thuật hiện đại lợi hại!"

"A nặc, có còn hay không liễu, cho thêm ta hai viên. . ."

"boss, vật này rất nguy hiểm, người vẫn tận lực dùng một phần nhỏ điểm tương đối khá." Nói xong hay là từ đặc chủng đồng phục tác chiến đai lưng trong lấy ra hai viên "Lựu đạn" ném tới.

Thấy hắn tùy ý ném ném tới, Phương Viễn Sơn giật mình, hươu tay múa chân thật vất vả mới nhận nổi, đầu đầy mồ hôi nói: "Vật này cũng là có thể ném loạn mà!"

Một bên A Nặc Đức thấy hắn khừ dạng, không khỏi cười lên: "Vật này chỉ cần không nhả hết chốt là không có chuyện gì, trừ phi người cầm chùy đập nó. . ."

". . . Ta không có sao cầm chùy đập nó làm gì?"

Hai vị người cười nói liêu đôi câu, mới vừa rồi khăn trương bầu không khí cũng hơi lỏng lẻo một chút. Lúc này phía trước khô bại lá cây truyền đến một trận tiếng xào xạc, làm cho mới vừa buông lỏng tâm tình lại khăn trương lên.

Hai người đồng thời nhìn về phía trước, chỉ thấy ánh lửa chiếu sáng không tới địa phương, một đôi con người trong đêm đen lóe lên xanh biếc ánh sáng. Nhìn không kia hai vị mắt to của liền có thể xác định đáng người tiêu không đi nơi nào.

"Làm thế nào?"

"boss người trước đừng động, chờ nó tới điểm!"

"Xào xạc! ~ ~ "

Thấy càng ngày càng gần hai vị con người, Phương Viễn Sơn cũng không quản được nhiều như vậy, dựa theo trước đây A Nặc Đức thầy phương pháp, nhả hết chốt, trong bàn tay dừng lại một giây đồng hồ "Hô " một tiếng quăng tới.

"Oanh! ~ "

Ngất trời ánh lửa đột nhiên cuốn lên, sau đó mà đến đột khí mang hắn cùng A Nặc Đức lẫn lộn ra trượng xa. Vẩy vẩy trên mặt vỡ nát hướng nổ trung tâm nhìn sang, chỉ thấy trên đất một đoàn vật không lồ đang điên cuồng giãy dựa thân thể, nhìn hình dáng hẳn là loại rắn.

Thấy nó còn không có chết hẳn, bên cạnh A Nặc Đức bung lên trong tay đột kích bước. Súng tào bắn tới.

"Tạch tạch tạch. . ."

Hắn trong tay M4A1 đột kích bước. Súng là mang nhìn ban đêm ống nhắm hồng ngoại, cho nên tình độ tương đối cao, súng súng không rời đầu. Bên cạnh Phương Viễn Sơn thấy sau này cũng là nhiệt huyết sôi trào, vẫn không dừng được dưới lại móc ra một viên "Lựu đạn" ném tới.

"Oanh " một tiếng vang thật lớn, hai người lập tức gục xuống người! Chờ đột khí lật cút đi, ngẩng đầu lên A Nặc Đức không lời nói: "boss. . . Hồi đầu lại

gặp như vậy tình hình người có thể nghỉ ngơi, để cho ta tới liền tốt."

"Bất ngờ, bất ngờ, ta đây không phải là mới vừa học mà, thử lại lần nữa cảm giác. . ."

Phía trước kia đoàn vật khổng lồ đã ngưng giữa giữa, nằm trên đất không nhúc nhích. Ở loài người công nghệ cao vũ khí dưới, còn chưa kịp sinh uy liền nhắm khép lại nó rằng nhanh. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Amazon rừng mưa nhiệt đới (2)

Vì bảo đảm an toàn, A Nặc Đức móc ra một cây súng lục hướng về phía quái vật lại mở ra hai phát súng, xem nó hay là cũng không nhúc nhích, hai người mới đi tới.

Đi tới điều này hư hư thực thực sâm nghiêm thì thể động vật cạnh, phía trên thật nhiều phương cực thịt đều bị nổ không có. Tàn mát ra trừ một cổ mùi thịt, để cho Phương Viễn Sơn một trận muốn ói. Bên cạnh lá khô còn đang thiêu đốt, lời cuốn một đả đả không biết tên vật thể mạo hiểm trận trận khói xanh.

A Nặc Đức cầm súng khêu một cái đầu, kỳ quái nói: "Đây là một cái trường thành trần rừng, bất quá bọn họ vậy cuộc sống ở trong nước, ao đầm các loại, không biết tại sao xuất hiện ở nơi này?"

"Nga? Vậy người nói lớn như vậy xà, nó máu có phải hay không đại bỏ a?" Phương Viễn Sơn nhìn trên đất điều này đáng người cực lớn trần rừng, nhất thời hai mắt bốc lên sạch bóng, "Ni mã, nếu là uống nó máu sau này có thể đem ngư mười nữ, đây chẳng phải là kiếm lớn?"

A Nặc Đức nhất thời đầy đầu hắc tuyến ~: "boss, máu rắn là không thể uống! Bên trong máu phần lớn đều có rách đầu ầu, đây là một loại thao trùng ầu trùng, lấy tức chủ sau sẽ theo huyết dịch lưu động đến tức chủ thân thể bất kỳ vị trí. Bình thường xâm phạm có dưới da, bắp thịt, não, mắt, can tạng các loại, là ký sinh trùng trong đối với thân thể con người nguy hại rất lớn một loại."

"A!" Một nghe hần lòi, Phương Viễn Sơn nhất thời trợn tròn mắt, vừa mới nhìn thấy đầy đất máu tươi hần còn thương tiếc không dứt đầu. Chuyển tai nghe đến A Nặc Đức lòi, lập tức phá vỡ hần đem ngư mười nữ mộng đẹp!

Suy nghĩ một chút lại không cam lòng hỏi: "Vậy ta không phải thường xuyên nhìn người ta trong phim ảnh người uống mà, uống sau này cũng không thấy có chuyện gì a!"

"Máu rắn là thật không thể sinh uống, uống sau này nếu như bị lây, liền lại đột nhiên xuất hiện dưới da cực sưng xê dịch, thị lực đột nhiên hạ xuống hoặc là bị ngăn che, không có bệnh động kinh bệnh án người không giải thích được đột phát bệnh động kinh, xuất hiện mồm miệng không rõ, dù sao chỗ hại nhiều vô cùng. Đến nỗi chỗ tốt, dù sao ta chưa thấy qua."

Nghe A Nặc Đức giải thích, lại nhìn thấy đầu rắn chỗ vẫn còn ở rào rào rào rào đi bốc ra ngoài máu rắn, không khỏi cảm thấy đáng tiếc, "Đây nếu là bị băng bó mập mập biết, còn không phải lập tức mắng hần phá sản đồ chơi a!" Lập tức lại không nhịn được nói: "Kia mật rắn luôn có thể ăn đi?"

A Nặc Đức nhìn hần không ăn một kiểu đồ không cam lòng đáng vẽ, suy nghĩ một chút nói: "Ta còn chưa đề nghị người ăn sống, bất quá boss người nếu là kiên trì, vậy ta khuyên người tốt nhất oan xuống trở về của thuốc rượu, đó là tốt nhất lựa chọn."

"ok, liền nghe người!" Lập tức hai người động thủ mổ ra da thịt, thích đến mật rắn còn thật tốt, không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Hần chỉ sợ mới vừa sóng trùng kích đem sâm nghiêm ngũ tạng lục phủ cũng làm vỡ nát, vậy thì chỉ còn lại một bãi xanh dịch ~

Từ trong túi đeo lưng lấy ra một tờ chăn không túi, đem mật rắn bỏ vào. Hai người cũng không để ý trên đất thấy rắn liêu, thẳng đi về phía túi ngủ (sleeping bag) bắt đầu ngủ. Xảy ra lớn như vậy động tĩnh, chung quanh mãnh thú hẳn đã sớm bị sợ quá chạy mất, quá nửa đêm có thể ngủ ngon giấc.

Sáng sớm ngày thứ hai, trong rừng cây khe cửa thấm ra đệ nhất ti ánh sáng lúc, hai người liền tỉnh lại. Phương Viễn Sơn nhìn một cái trên cổ tay quân dụng đồng hồ đeo tay: 2009 năm ba tháng bốn số 06:23 phân, đi vào rừng mưa nhiệt đới đã thứ bảy ngày!

Cầm ra trong túi đeo lưng lương khô, liền quân dụng nước trong bình, hai người ngồi trên chiếu ăn uống.

Giá mấy thiên đừng nói cái gì bảo tàng liêu, ngực ngay cả một cảm ứng đều không truyền tới, đến nỗi cái gì mã nhĩ người lưu lại văn minh cổ tích lại là ngay cả bóng dáng cũng không gặp được. Bên cạnh A Nặc Đức cũng hỏi qua hần người lão bản này rốt cuộc là tới làm gì, thật chẳng lẽ là đi tìm một chút bảo tàng sao?

Lúc ấy bị hấn hừ hừ ha ha ứng phó quá khứ, hấn có thể nói thế nào?"Hải, A Nặc Đức, ông chủ ta chỉ là muốn mua một cái nhà cảnh biển biệt thự, nhưng là không có tiền, cho nên đến Amazon rừng cây đưng đưng vận cứt chó tới!" Hấn muốn thật như vậy nói, phỏng đoán cái này thịt lá chần rất có thể xoay người rồi đi, trở về thành xin điều trở về nước đen trụ sở chính. . .

Hai người đem đồ vật thu thập một chút, cất vào túi đeo lưng, nhìn một cái bốn phía không có gì bỏ sót sau lại tiếp tục lên đường. Dọc theo vệ tinh xác định vị trí hướng bí lỗ phương tiến về phía trước trứ, căn cứ tin tức, còn có 300 cây số liền đến chỗ giáp giới liễu.

Bắt quả bọn họ mục tiêu không tới biên giới, còn kém bách mười cây số. Đi ở phía trước Phuong Viễn Sơn cầm cây còn gỗ ở cảnh khô lá héo ủa thượng gỗ, để ngừa trốn ở dưới đáy loại rắn. Phải nói Amazon rừng mưa nhiệt đới cái gì nhiều nhất, trừ văn trùng, phỏng đoán phải kể tới xà tới đa.

Trên thế giới đã biết loại rắn có 2700 nhiều loại, trong đó độc xà thì có 600 nhiều loại. Mà đây 600 nhiều loại độc xà phần trăm chỉ 99 cũng có thể ở chỗ này thấy, Phuong Viễn Sơn giả mấy thiên đã gặp loại rắn thì có bách mười loại, hơn nữa đại đa số đều là có thể trí mạng độc xà.

"Phốc đô! ~ "

Đi ở phía trước Phuong Viễn Sơn một cước đạp vào ao đầm trong, toàn bộ người mạo hiểm bọt khí nhanh chóng trầm xuống. A Nặc Đức thấy lập tức gục xuống người: "boss, ngàn vạn lần chớ động! Mau đem cây gậy trong tay cho ta."

Hữu kinh vô hiểm bị kéo lên, Phuong Viễn Sơn đặt mông ngồi trên mặt đất, nhìn A Nặc Đức nói: "Ngườioi nói ta tới rừng mưa nhiệt đới có phải hay không một vị quyết định sai lầm?"

"boss, người muốn ta nói thật không?" Thấy Phuong Viễn Sơn ngồi dưới đất hướng hấn phiến trứ bạch nhãn, lập tức nói: "ok, người quyết định đúng là một sai lầm!"

"Đứng rồi, nhanh lên cởi quần áo ra. Mau!" Nói xong A Nặc Đức mặt đầy nghiêm túc xông lên bắt đầu bái hấn quần áo.

Phuong Viễn Sơn bị hấn đáng về cũng hù dọa, vội vàng luống cuống tay chân cởi quần áo ra. A Nặc Đức ở hấn toàn thân cao thấp tra xét, đặc biệt là cúc. Hoa cùng con gà con. Gà bốn phía lại là vô cùng cẩn thận kiểm tra, thậm chí để cho hấn nhếch lên cái mông.

Chờ toàn bộ kiểm tra xong sau, A Nặc Đức mới thở phào nhẹ nhõm~ Phuong Viễn Sơn thấy hấn đáng về hiếu kỳ nói: "Thế nào? Chẳng lẽ còn có cái gì ký sinh trùng sao?"

A Nặc Đức đã nhanh chóng nổi lửa nướng nổi lên quần áo, nghe hấn câu hỏi, suy nghĩ một chút mới giải thích: "Amazon trong con sông có một loại cá, vô cùng tiểu, chúng ta thói quen cần nó gọi là tằm xia răng cá! Cái này cá một đại đặc tính liền là vui vẻ chui có lỗ địa phương. . ."

"A!" Nghe hấn lời, Phuong Viễn Sơn bị sợ lập tức đứng dậy, lật xem khời tiểu. jj tới, "Giá ni mã còn có? Vạn nhất bị bọn họ chui vào kia nửa đời sau liền toàn phá hủy. . ."

"Cho nên boss, ở chỗ này muôn ngàn lần không thể đến trong sông đi. Ngay cả đi tiểu một chút cũng không thể hướng về phía trong sông, bởi vì bọn họ sẽ theo nước chảy leo lên!"

"Chửi thề một tiếng, trâu như vậy bài. Đây là nhiều thay đổi thái mới có thể đi ngược dòng nước leo lên a?" Nghe A Nặc Đức lời, Phuong Viễn Sơn lại là vô cùng cẩn thận kiểm tra.

Qua chừng mười phút quần áo đã hơi khô, mặc quần áo vào, bên kia A Nặc Đức đã tắt đồng lửa, cứ như vậy gấp lại đẳng thời gian đã đến 7 điểm nhiều.

Trong rừng cây che khuất bầu trời cây cối khiến cho phía dưới vô cùng mờ tối, cho dù mặt trời đã ba tháng lên, thấy vật vẫn là rất mơ hồ ~10 thước ra ngoài đã không phải rất rõ, hai người vòng điểm đường, tiếp tục hướng mục tiêu ký định đi tới.

(ps: Vốn là không nghĩ cầu phiếu phiếu, sợ ảnh hưởng các vị độc giả thật to độc cảm thụ, nhưng là không cầu không được, bám cùng phiếu phiếu số liệu chênh lệch quá lớn, khẩn cầu các vị độc giả thật to có phiếu đề cử đầu thượng mấy tờ, cảm ơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Amazon rừng cây (3)

Thật ra thì bây giờ đối với với bảo tàng cái gì, Phương Viễn Sơn đã không ôm hy vọng gì, bất quá nếu đã đi tới đây, nếu như không đi nhìn một chút, trong lòng thủy chung là không cam lòng ~

Ở A Nặc Đức lại quơ đao chém từ một cái mắt kiếng xà sau, đi về phía trước không bao xa, một con sông lớn hoành hành ở hai người trước mắt. Nhìn điều này rộng chừng bách thước sông lớn, hai người lập tức tròn tròn mắt, "Giá ni mà làm thế nào?"

Phải nói bây giờ quay đầu, đừng nói Phương Viễn Sơn liễu, phỏng đoán A Nặc Đức đều không phải là quá nguyên ý, hai người trên đường đi trải qua như vậy nhiều nguy hiểm mới đến nơi này, bây giờ trở về đầu thật là quá không cam lòng!

"A nặc, làm thế nào, làm một bè gỗ hay là trúc phiệt?"

A Nặc Đức suy nghĩ một chút nói: "Hay là bè gỗ đi, trúc phiệt quá không an toàn liễu."

Nói xong hai người liền động thủ đốn cây, chuyên tìm những thứ kia to cỡ miệng chén nhỏ cây cối chém ngã, sau đó dùng rừng mưa nhiệt đới dậm mặn đặng bện tốt, làm thành một vị chiều rộng ở 2 thước chiều dài hạn 5 thước ra ngoài bè gỗ, trước sau vô dụng đến một giờ.

Một người cầm vị tựa như lá chuối tây hoa tưởng đứng ở bờ sông, Phương Viễn Sơn nghiêng đầu hỏi: "Thật muốn đi xuống a?"

A Nặc Đức nhún vai nói: "Vậy phải hỏi người, người là boss, ta nghe người!"

Phương Viễn Sơn đảo cặp mắt trắng dã, "Còn đều nghe ta, chẳng lẽ ta để cho người nhảy sông người cũng nhảy a!"

"Bành ~ "

Hai người đem bè gỗ đẩy xuống nước, hơi đầu đập về phía trong nước mang theo đại oanh nước tới. Cởi ra xuyên ở trên cây mặn đặng, hai người cùng nhau đứng lên bè gỗ, thấy bè gỗ chỉ là hơi chìm xuống chìm lại phù liễu đi lên, hai người thở phào nhẹ nhõm ~

Mặc dù đã sớm biết không có vấn đề, nhưng vẫn là sợ bè gỗ không chịu nổi hai người sức nặng. Dùng cơn gỗ thấp khai bên bờ, nước chảy mang bè gỗ hướng hạ lưu chảy tới, hai người vội vàng dùng hoa tưởng thay đổi phương hướng.

Vô kinh vô hiểm hướng bên bờ quạt đi, Phương Viễn Sơn trên mặt lộ ra thắng lợi trong tầm mắt nụ cười, hai tay lại là dùng sức tìm đứng lên.

"Oanh! ~ "

Đột nhiên một cỗ cự lực từ đáy sông đình tới, đơn sơ bè gỗ trực tiếp bị dụng giải tán chiếc, không kịp đề phòng hai người lập tức cút rơi xuống trong sông. Bình tĩnh mặt sông che giấu sông dưới đáy dòng nước ngầm, Phương Viễn Sơn nhất thời bị lao ra thật là xa, chờ hân nữa nổi lên mặt nước lúc thấy một tấm miếng to như chậu máu hướng hân căn tới.

"Má của ta oi!" Một vị hụp đầu xuống nước lập tức lại lên vào trong nước. Ở trong nước mờ mắt ra thấy một vị xanh mông mông bóng dáng hướng hân đuổi theo, lập tức bơi về phía trong trí nhớ bên bờ.

Sau lưng bóng dáng tương đối nhanh chóng, ở hân còn không có du ra năm thước, cái đó khổng lồ bóng dáng đã đuổi tới, một cái miệng khổng lồ hướng hân hai chân căn tới, trong tình thế cấp bách Phương Viễn Sơn mặc niệm một tiếng "Thu!"

Sau lưng một mảng lớn nước liên quan cái bóng đen kia cùng nhau thu vào không gian, thấy nguy cơ giải trừ, vội vàng hướng bên bờ bơi đi. Chờ lên bờ, nhanh chóng cỡi xuống toàn thân cao thấp quần áo, kiểm tra lại những thứ kia bộ vị mấu chốt tới.

"Ni mà!" Khi thấy một vị cây thăm bằng trúc lớn nhỏ sâu, theo dưới đáy lông đang nhanh chóng leo lên trụ, Phương Viễn Sơn cảm giác nổi da gà tất cả đi ra, ra tay như điện một cái bóp quá khứ, sau đó hung hân ngã xuống đất, dùng chân dùng sức nghiền trụ.

Không yên tâm dưới, lại đang trên tóc khắp nơi loạn náo đứng lên. Chờ từ sau tai mặt lại lấy ra một cái sau, hân sắc mặt đều thay đổi, "Đây nếu là bò vào trong đầu vậy còn không phải biến thành ngu si a?"

Nghĩ đến mới vừa trong sông một màn, ánh mắt sáng lên, sờ trường trực tiếp theo như trên người mặc niệm câu "Thu"! Tâm thần thoáng một cái ý thức tiến vào trong không gian, chờ thấy bên trong huyền không trong nước cá sấu thi thể, chính là một trận kinh ngạc ~ "Nguyên lai bên trong thật không thể dễ sống đồ a!"

Chờ lại nhìn thấy trên đất một cái tấm xia răng cá, lại là sắc mặt đại biến! Khá tốt mình nhanh trí đem nó thu vào, không lại chính là từ kiêu kiêu. . .

Bất quá thấy điều này chết tấm xia răng cá cũng càng thêm xác định mình phỏng đoán, cái này tấm xia răng cá hẳn thí nghiệm qua liễu, sinh mệnh lực vô cùng ương ngạnh, mới vừa khác một cái ngã xuống đất đập mấy đá đều không từ, mà mới vừa thu tiến vào điều này trong nhảy mắt sẽ không có động tĩnh.

Khá tốt ban đầu không có định đem hoa hoa bỏ vào hướng dẫn đến Ba Tây(bra-xin),

Nếu không liền hại nó một cái mạng nhỏ liễu! Cảm ra bên trong một hộp chung giáo, thấy phía trên vẫn còn ở mạo hiểm hơi nóng, lúc ấy thì tròn tròn mắt ~

Giá hộp chưng giảo hay là ở trong nước ăn điểm tâm lúc thuận tay bỏ vào, lúc ấy bởi vì không có ăn xong, cảm thấy lãng phí muốn mang về nhà, không nghĩ tới quên mất.

Bây giờ lại nhìn thấy bốc hơi nóng sủi cao, lúc này mùng như điên không dứt, "Đủ rồi, đủ rồi, dù là lúc này cái gì thu hoạch cũng không có, liền giá khác biệt phát hiện cũng đáng trở về giá vé liễu."

Ngồi ở bên bờ ăn xong chưng giảo, đem bao quanh cá sấu nước cùng tắm xia răng xác cá ngã trở về trong sông, quay đầu nhìn về phía bờ bên kia. Mới vừa xuống nước địa phương cách hẳn bây giờ vị trí đã sai lệch một đoạn lớn, mà A Nặc Đức bóng người đến bây giờ cũng không có xuất hiện.

"Không nên a! Ta tất cả lên liễu, người khác đi đâu rồi?"

Nhắc chân đi về phía mới vừa rơi xuống nước phương vị, trong sông bè gỗ đã không biết tung tích, mà A Nặc Đức vẫn là không có xuất hiện.

"Vậy phải làm sao bây giờ là tốt? Trang bị toàn ở hẳn trên người, không có những vũ khí kia, ở chỗ này một thiên cũng không ở nổi a!"

"Người nói người cũng vậy, đầu gì cũng là cái gì đội đột kích, cái đó to con đã bị ta thu thập, người làm sao có thể chỉ như vậy hy sinh vì nhiệm vụ chứ?" Đứng ở bên bờ toái toái niệm liễu một hồi, vẫn cảm thấy trong lòng đồ đạc hoảng.

A Nặc Đức dọc theo con đường này làm hết bốn phân, nhiều lần cũng mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đem hẳn từ bên bờ từ vong kéo trở lại, không nghĩ tới lại đang cái này đại "Cổng ngầm" trong lật thuyền liễu. Người không phải là cỏ cây, ai có thể vô tình? Mặc dù hẳn là hộ vệ, lại là một nước Mỹ lão, nhưng cái này cũng không làm trở ngại hẳn bây giờ hoàn toàn thích cái này to con.

Bình tĩnh nước sông chậm rãi dòng nước chảy hướng phương xa, tình cờ một con cá nhỏ nhảy ra mặt nước hi hí trứ. Nhìn chăm chăm mặt sông nhìn một hồi, hay là trong lòng không đành lòng, hướng về phía mặt sông rù rì nói: "A nặc người yên tâm, sau này người người nhà ta sẽ giúp người chiếu cố tốt!"

Sau khi nói xong xoay người hướng rừng mưa nhiệt đới trong tiếp tục đi tới, không có A Nặc Đức ở bên cạnh, Phương Viễn Sơn lại là cẩn thận một chút. Có nhiều lần độc xà cũng gần trong gang tấc liễu, mới bị hẳn phát hiện, nếu không phải lanh tay lẹ mắt thu vào không gian, hẳn bây giờ đã biến thành một cụ tử thi.

"Xem ra không gian cũng không phải vạn năng a!" Thấy trên đùi bị dính đi ra ngoài bọc lớn, từ trong thâm tâm cảm khái một câu sau, nhanh lên từ trong túi móc ra được cao xức đứng lên.

Trên người viên kia "Lựu đạn" phỏng đoán rơi xuống sông, cắm ở trên đùi thanh kia fin57 cũng không thấy bóng dáng, trên người duy nhất một món vũ khí thì phải coi là trên đất thanh chùy thủ kia liễu.

Nhìn tới cổ tay thượng vẫn còn ở chốt lóe một cái gps máy xác định vị trí, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, đầu gì ít nhất còn có Quỳnh Sâm có thể tìm được mình đi! Trong lòng an ủi mình một chút, nắm lên trên đất chùy thủ lại tiếp tục mở đường.

"Huru! ~ "

Một mũi tên nhọn lướt qua hẳn da đầu bắn tới, dính ở sau lưng ngoài mấy chục thước trên cây, đuôi cánh không ngừng đung đưa, bị sợ Phương Viễn Sơn lập tức nằm trên đất. Lúc này phía trước mũi tên một cây tiếp một gốc bắn tới ~

Thấy có mấy chi lại dính trước người hẳn mười mấy cm bên ngoài, bị sợ hẳn lập tức liền lăn một vòng tránh hướng phía sau cây.

"Phốc xuy, phốc xuy, phốc xuy! ~ "

Liên tiếp mười mấy mũi tên chi cũng đóng vào hẳn ả núp trên cây, không có biện pháp dưới chỉ có thể hô lớn: "Chớ bắn, chớ bắn, ta đầu hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Amazon rừng cây (4)

"*&...%¥#&¥...&%#. ...%"

Một trận kỷ dậm ò e thanh từ phía sau truyền tới, Phương Viễn Sơn nghe xong sợ hết hồn "Ta sẽ không như vậy điểm bối chứ? Nếu là gặp cái gì thực nhân tộc ta coi như thăm."

Những năm gần đây thực nhân tộc tiêu tức đã rất ít nghe nói, cho dù thỉnh thoảng xuất hiện ở trong tin tức, sau chuyện này kiểm chứng cũng phần lớn là một ít người lừa dối. Bất quá Amazon trong rừng cây rậm rạp có hay không thực nhân tộc, kia thì thật không người dám cam đoan.

"Ta có thể cùng các người nói a, nếu là các người là cái gì thực nhân tộc ta có thể không ra, bị các người ăn ta còn không bằng mình cắt cổ đâu!"

Sau lưng lại là một trận kỳ dậm ò e, nghe Phương Viễn Sơn trong lòng nóng nảy không dứt, câu thông không được là cái vấn đề lớn a! Nhớ năm đó những thứ kia phát hiện tân đại lục người, thật là nhiều cũng là bởi vì ngôn ngữ không thông mới chết ở dân bản xứ trong tay.

Thấy bờ ngữ không hữu hiệu, hắn lại dùng tiếng Anh kêu một lần, cũng may lúc này sau lưng truyền đến một trận đối đáp: "Người là người nào, tại sao tới nơi này?"

Nghe được đối phương lại có người sẽ tiếng Anh, Phương Viễn Sơn nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết, ít nhất sẽ không bởi vì vấn đề ngôn ngữ mà uổng chết ở chỗ này. Lập tức trở lại: "Ta là trong thành học sinh, nghỉ hè đến Amazon rừng cây tới du lịch, vô tình cùng đồng bạn thất lạc."

"Người món vũ khí buông xuống, đi ra."

Nghe được sau lưng truyền tới hàm thoại thanh, Phương Viễn Sơn do dự một hồi hay là buông xuống chủy thủ, xoay người giờ hai tay từ phía sau cây đi ra, : "Người nhìn, trên người ta cái gì cũng không có."

Hắn trên người bây giờ trừ trên đất thanh chủy thủ kia bên ngoài, thật thứ gì cũng không có, đều bị hắn thu vào không gian. Cái đó gps toàn cầu máy xác định vị trí bây giờ chính là hy vọng duy nhất của hắn, lại là không cho sơ thất.

Một bên đi đối diện bóng mờ đi tới, một bên trong lòng oán giận: "Nên, kêu người vội vả mua cái gì cảnh biển biệt thự, bây giờ mạng nhỏ rơi vào chó trong tay của người, còn nói gì xuân thu?"

Chờ đi tới bóng mờ chỗ, tình hình bên trong mới lộ ra, chỉ thấy một cây tiểu Kiều mộc phía sau hoặc tồn hoặc đứng chen đầy trần trường thân thể đất tộc nhân, chỉ ở bộ vị mấu chốt dùng mấy miếng da thú che cản một chút.

Thấy hắn đi tới, trung gian một vị trên mặt thoa khắp chất lỏng không thấy rõ gương mặt người, giờ cung tên nói: "Nói mau, người rốt cuộc là người nào?"

"Ta thật sự là học sinh a!"

"Vậy người vì mặc gì mặc quần áo này?"

Giờ hai tay Phương Viễn Sơn mới hiểu được là mình quần áo gây họa, đuổi vội vàng giải thích đến: "Loại này quần áo ở bên ngoài có rất nhiều, bởi vì túi tương đối nhiều, bây giờ du lịch thám hiểm người đều mặc loại này quần áo."

Nghe hắn lời, đối diện cái đó sẽ nói tiếng Anh đàn ông cùng người bên cạnh lại là một trận kỳ dậm ò e, phỏng đoán đang giải thích hắn lại lịch, sau khi nói xong lại quay đầu trở lại nói: "Người tốt nhất không nên lừa gạt chúng ta, nếu không người cũng đừng nghĩ đi ra chỗ ngồi này rừng mưa nhiệt đới."

"Đi!" Nói xong đi lên hai vị thổ dân, cầm trường mâu để trừ hắn sau lưng đi về trước đây, "Ni mã, mới ra miệng cộp, lại vào bày sồi!"

Một đám người áp giải Phương Viễn Sơn xuyên sơn càn lĩnh, đi hơn một giờ, cuối cùng đi tới một mảnh không lồ cổ trong rừng cây. Ngẩng đầu nhìn đi lên, từng cây cao vút trong mây đại thụ che trời làm thành một vòng tròn, trung gian dùng không biết tên mạo đăng liên tiếp, tạo thành một mảnh lưới lớn.

Mà ở năm sáu người ôm hết đại thụ trung gian đắp từng ngọn phòng bằng, trên đỉnh dùng to lớn lá cây ngăn che. Thấy như vậy tình hình, Phương Viễn Sơn sáng tỏ, nơi này nhất định là cái gì cô xưa bộ lạc tụ cư điểm, mình vô tình tiến vào bọn họ địa bàn, bị làm gian tế bắt trở lại ~

Đi tới nơi này sau này, đám này thổ dân cũng không có trói hắn, mới vừa cái đó sẽ nói tiếng Anh đàn ông đi tới nói: "Chúng ta không hoan nghênh những thứ kia tới nơi này đánh giấc người, nhưng người nếu như chẳng qua là thông thường du khách, chúng ta sẽ thả người trở về."

Nghe được sẽ đem mình thả, Phương Viễn Sơn nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết, hắn cho là những thứ này đất tộc nhân sẽ đem mình vĩnh viễn giam ở chỗ này đây! Nếu là như vậy chỉ có thể chờ Quỳnh Sâm giải cứu.

Nói xong những thứ này cái này mặt đầy thoa vệt sáng đàn ông tự mình đi,

Lưu lại Phương Viễn Sơn một mình đứng ở trống trải rừng trung gian. Mặc dù không có ngẩng đầu đi lên nhìn, nhưng hắn biết những cây đó lên trong phòng nhỏ có rất nhiều cặp mắt đang nhìn mình.

"Chết, thật là ra nghề không tiếp người trước tử. Không nghĩ tới mình cái này vẫn minh hiện đại đi ra ngoài người, ngược lại thành những thứ này thổ dân đi thăm đối tượng, thật là là có thể nhìn không ai có thể nhìn, liều mạng!"

Nghĩ tới đây đi về phía đàn ông kia xa xa nói: "Có nước uống sao. . ."

Ngồi chồm hóm dưới đất đang lau chùi mũi tên đàn ông nghe hắn lời sau, đánh tiếng huyết sáo ~ bên kia cây phòng thượng nhanh chóng trọt người kế tiếp da có đồ màu đen trề nít, bưng một cái ống trúc đưa tới.

Nhận lấy nước nói tiếng "Cám ơn" sau, ngược cổ lên ực.

Đem ống trúc đưa trả lại cho trẻ nít, ngồi chồm hổm xuống nói: "Các người là Anh-điêng người chứ ?"

"Các người tại sao ở rừng mưa nhiệt đới trong a?"

"Nơi này thật sự có thực nhân tộc sao?"

Ngồi chồm hổm dưới đất đàn ông ngẩng đầu nhìn hấn, thoa khắp vệt sáng mặt không nhìn ra biểu tình gì, nhưng là cặp kia sắc bén cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm Phương Viễn Sơn, để cho hấn trong lòng "Lộp bộp" một chút, "Chẳng lẽ ta hỏi cái gì không nên hỏi sao?"

Đợi một hồi lâu, ngay tại Phương Viễn Sơn cho là hấn không có trả lời lúc, người đàn ông này mới há miệng nói: "Chúng ta là a ba thêm tộc nhân Anh-điêng người chỉ nhánh. Người nói những thứ kia Anh-điêng người đã không tính là chân chính Anh-điêng người."

Nghe được hấn rút cuộc đáp lời, Phương Viễn Sơn trái tim dễ xuống, hấn chỉ sợ mình hỏi cái gì đề tài cấm kỵ, đến lúc đó lại đem mình trói khi đầu heo vậy thả vào trên tế đài. . .

Lập tức vội vàng theo gậy leo lên nói: "Tại sao vậy chứ? Ta nhìn thấy bên ngoài những thứ kia Anh-điêng người cũng duy trì nguyên thủy thói quen cuộc sống a!"

Nghe được hấn câu hỏi, cái này mặt đầy vệt sáng đàn ông khinh thường bật cười một tiếng, thấy Phương Viễn Sơn mặt đầy đáng vẻ nghi hoặc, : "Bọn họ đã bồi cách chí cao thần mặt trời, cũng quên mất vũ xạ thần, bọn họ đã không xứng kêu Anh-điêng người!"

"Chửi thề một tiếng ! Nguyên lai hấn ý là người ta biết kiếm tiền liều, bọn họ không có đi, cho nên bọn họ là chánh tông Anh-điêng người! Đây là hấn chết cái gì suy luận?"

Trong lòng âm thầm oán thầm không dứt, ngoài miệng nói: " Đúng, đúng, những người đó Thiên Thiên đem du khách mang tới bọn họ khu dân cư đi thăm, mượn này thu lệ phí, hơn nữa còn từ đất từ đất tiền, kia phối hợp tên gì Anh-điêng người hậu duệ!"

Người đàn ông này nghe hấn lời, rõ ràng sinh ra một cổ hạo cảm, xạ động trên mặt vệt sáng lộ ra một bộ nụ cười ~: "Người nói thực nhân tộc là có, bất quá bọn họ không ở nơi này phiền rừng mưa nhiệt đới. Ở núi bên kia."

Nghe đến chỗ này có thực nhân tộc Phương Viễn Sơn trong lòng liền cả kinh, đợi nghe được ở Peru bên kia lại yên tâm, "Sau này đánh tử cũng không vào Peru Amazon!"

"Dì, không đúng a! Hấn làm sao biết ở Peru bên kia?" Suy nghĩ một chút vẫn là hỏi: "Các người là lúc nào thấy có thực nhân tộc a?"

"Ước chừng là ở 20 đầu năm!"

". . . Hai mươi đầu năm cũng chính là ước chừng ở tám mấy năm thời điểm, mà ở toàn cầu hóa ngày hôm qua mà, a a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Amazon rừng mưa nhiệt đới (5)

Ngủ ở trong rừng cây trong phòng, tình cờ xoay mình giá căn nhà nhỏ cũng phát ra một trận "Kèo kẹt kèo kẹt " tiếng vang, bị sợ hấn lập tức động cũng không dám động, e sợ cho chỗ ngồi này cây phòng sẽ "Ba " một tiếng rơi xuống, tới một "Gà phi trứng đánh!"

Đến khi trận kia tiếng vang quá khứ, mới thận trọng lật xoay người, tìm một thoải mái tư thế tiếp tục nhắm mắt giả miên. Nghe trong rừng an tĩnh ban đêm, nhiều lần muốn bỏ dậy chạy trốn hấn, cuối cùng cũng không có thay đổi hành động.

Mấu chốt là những người đó thân thù thật sự là quá dọa người, cùng một con vượn vậy, nắm những thứ kia mạn đảng ở trong rừng hoang tới đáng đi, có ngọn cây chỉ có mà cánh tay lớn bằng, thật không biết bọn họ làm sao dám bắt? Nếu là vạn nhất gây. . .

Nếu là đàn đả độc đầu, hấn có lòng tin những thứ này thổ dân ba vị cộng lại cũng không đủ hấn chùy, nhưng vấn đề là bọn họ không muốn a. . . Hơn nữa kia biến thái mưa tên thật là bách bước xuyên dương, ngón tay kia bắn kia, tạc thiên trong rừng thị uy một mũi tên liền có thể thấy một lớp, nếu không không phải là ở hấn trên ót mở lỗ máu không thể!

Nằm ở trên giường từ trong không gian cảm ra gps máy xác định vị trí cảm ở trong tay, hy vọng Quỳnh Sâm có thể theo này tìm được mình đi!

"Người nói người không có sao chạy rừng mưa nhiệt đới làm gì! Bên ngoài còn chưa đủ người chơi đùa a! Vạn nhất sau này không ra được, tìm một thổ dân vợ. . ." Nghĩ tới đây hẳn liền cả người nổi da gà lên.

Suy nghĩ những thứ này tâm tư mơ mơ màng màng đã ngủ, sáng sớm ngày thứ hai nghe phía bên ngoài truyền tới động tĩnh, Phương Viễn Sơn ngẩn ra dưới đầu dây mò hỏi ngồi dậy. Nửa đêm hẳn làm một ác mộng, mơ thấy kia hai vị đáng yêu bí thư lại biến thành hai vị áo không đủ che thân Anh- Đệng tộc cô nương, thử trừ vàng bản rằng hướng hẳn a a trực nhạc ~

Theo hai cây mạn đăng trượt tới đất thượng, trong rừng đã có Anh- Đệng tộc phụ nhân ở nổi lửa nấu cơm, thấy hẳn xuống, lại hướng hẳn cười một tiếng ~ Phương Viễn Sơn cũng gạt đầu báo cho biết một chút. Tối ngày hôm qua những người này đưa cho thức ăn của hẳn, ăn vài miếng toàn ỏi. . .

Những thứ kia bọc ở lá cây dẫm đen thù lù đồ, tàn nát ra một cỗ mùi khó ngửi, lúc ấy hẳn nhắm hai mắt cắn mấy cái vẫn là không có nhin được, tại chỗ phun ra ngoài. Cái đó sẽ nói tiếng Anh kêu "Chiến Ngạc " đàn ông, cho hẳn cảm tới chút quả hạch mới tỉnh đối phó một đêm.

Bất quá sau đó nghe Chiến Ngạc nói, những thứ kia thức ăn đều là bọn họ săn được động vật, gia nhập chút đặc thù làm đoán, cho nên hẳn mới ăn không quen. Bất quá trong thời gian ngắn hẳn hay là không thích ứng được, buổi tối ở cây trong phòng len lén ăn một chút thịt bò hộp mới phải bị chút.

Chịu đựng trong dạ dày phiên giang đảo hải yết một khối thức ăn, Phương Viễn Sơn nữa cũng không muốn ăn khối thứ hai nữa. Bên kia phụ nhân nhìn hẳn khoát tay lia lịa cũng không có cưỡng cầu, đi qua một bên dứt nổi lên trề nít. Thấy Chiến Ngạc đi tới, vội vàng hỏi: "Ta có thể rời đi nơi này sao?"

Cái này kêu Chiến Ngạc đàn ông nghe chính hẳn nói, là bởi vì hẳn đã từng giết tử qua một cái cá sấu, cho nên trong tộc trưởng bối mới ban cho hẳn tên. Nghe được Phương Viễn Sơn câu hỏi, Chiến Ngạc ngạc nhiên nói: "Có thể a!"

Bất quá sau đó lại lắc đầu: "Người đi một mình không đi ra, bên ngoài tất cả đều là ao đầm, hơn nữa nơi này địa hình vô cùng phức tạp, vô tình sẽ chết."

"A!" Nghe được Chiến Ngạc lời, Phương Viễn Sơn lòng cũng ngã đến đáy cốc liễu, "Vậy phải làm sao bây giờ là tốt, thật chẳng lẽ chờ Quỳnh Sâm tới cứu viện a?"

Bất đắc dĩ cũng chỉ có thể đi theo đoàn người ra khu dân cư, ở trong rừng rậm thu thập những thứ kia trong bầy rập con mồi. Những thứ này Anh- Đệng tộc nhân làm cạm bẫy vô cùng lợi hại, có mấy cạm bẫy hẳn đi tới cũng không phát hiện, đến khi những thứ kia thổ dân vén lên dưới đất lật bản mới chú ý tới, nhất thời bị sợ đầu đầy mồ hôi.

Bên cạnh một người đàn ông ra dấu động tác tay nói cho hẳn không có sao, ý tứ đại khái nói là những thứ này cạm bẫy chẳng qua là một lần duy nhất, xúc động tới cũng sẽ không còn nữa chuyện. Chờ hẳn thấy lật bản dưới đáy nhọn trúc nhọn lại là một trận buồn nôn, "Giá ni mà nếu là té xuống, còn không phải lập tức tử tiều tiều a!"

Lúc này một vị cường tráng Anh- Đệng tộc hán tử cầm trong tay câu từ duệ trong hố con mồi, chờ kéo lên sau hẳn mới nhìn rõ là điều to lớn mẫm xà, điều này mẫm xà hiển nhiên đã chết đã lâu, trên người huyết dịch đã chảy khô, giương lên trong miệng một đôi độc nha tàn ra u quang.

Thấy lớn như vậy một cái xà, người người cũng tỏ ra vô cùng vui vẻ. Một người trong đó cầm trường mâu lại hươi tay múa chân, kéo theo khối bộ da thú cùng nhau vừa rơi xuống, thỉnh thoảng lộ ra một màn để cho Phương Viễn Sơn một trận hâm mộ, "Tại sao bọn họ cũng lớn như vậy chứ?"

Bất quá nghĩ đến "Bản về trường kỳ kháng chiến", hẳn lại đắc ý ~ từ kia lác đác không có mấy kinh nghiệm thực chiến chính giữa, đầy đủ chứng minh hẳn ở "Trên chiến trường " kéo dài lực sát thương.

Lưu lại hai người vận chuyển thây rấn, những người khác lại tiếp tục hướng hạ một cái bẫy đi tới. Trên đường đi tất cả lớn nhỏ con mồi thu hoạch 10 mấy con, ở từ một vị cây trúc làm thành giáp bản thượng lấy người kế tiếp thổ sau, đoàn người bắt đầu đi trở về.

Đi ở phía sau Phương Viễn Sơn nhìn bốn phía rừng cây, luôn cảm giác có bị vật gì đó dòm ngó cảm giác. Ngẩng đầu nhìn chung quanh, hay là không có bất cứ động tĩnh gì, không yên tâm dưới vội vàng bước nhanh hơn.

Trên đường đi vô kinh vô hiểm trở lại khu dân cư, bên trong phụ nhân trề nít thấy bọn họ trở lại, tràn đầy mặt mày vui vẻ tiến lên đón. Nhận lấy bọn họ trên người con mồi, một đám mông trăn trề nít vây quanh bọn họ cười đùa đùa giỡn.

Anh- Đệng tộc lấy được con mồi đều là theo như xuất lực đại tiểu phân phối, phụ nhân cùng trề nít phân phối đều là đồ lòng xuống nước các loại đồ, chỉ có những thứ kia trưởng thành thợ săn mới có thể chia được đáng về cùng bấp dùi bộ vị người giàu sang.

Phương Viễn Sơn coi như xuất chinh một thành viên, cũng được chia một con thổ hoang. Nhìn trong tay thổ rừng hẳn có chút dờ khóc dờ cười, không có làm đoán kêu hẳn làm sao ăn? Bất quá khá tốt chính là nơi này có muối ăn! Đem thổ thu thập sạch sẽ, sau đó phân một nửa cho buổi sáng vị kia phụ nhân, mời nàng hỗ trợ nướng một chút.

Nơi này cuộc sống tập quán còn giữ ở người mạnh là vua mức, sử dụng là luật rừng, tuyệt sẽ không xuất hiện trong ti vi phim ảnh như vậy, bởi vì người xa lạ đến liền múa hát tung bừng tình huống. Phụ nhân cùng trề nít liền làm chút khả năng cho phép chuyện, người trưởng thành nhất luật đi ra ngoài săn thú, mỗi ngày đều là ngày ngắn có thứ tự.

Ở chỗ này sinh sống một tuần lễ, mỗi thiên tái diễn đơn điệu cuộc sống, không có bất trắc, không có ngạc nhiên mừng rỡ. Đến nỗi mệt nhất thiên lúc trở về bị dóm ngõ cảm giác, sau đó hắn mới phát hiện nguyên lai là một con khi, ra mất mấy lần sau cũng cũng không sao hiếm lạ liễu.

Phải nói con khi này vẫn là tương đối khôi hài, vừa mới bắt đầu bởi vì cách quá xa không có thấy rõ nó hình dáng đặc thù, chờ ăn mấy lần hắn mang tới quả hạch sau, giá con khi bắt đầu lớn gan liễu, cùng hắn bắt đầu khoảng cách gần tiếp xúc đứng lên.

Chờ thấy rõ nó hình dáng sau, Phương Viễn Sơn không nhịn được bạo bật cười. Cái này khi nhỏ trên đầu lại mang theo đỉnh "Cái mũ" phải nói mang cũng không đúng, bởi vì nó lại lấy vị dưa hấu đầu hình dáng, đắp lên trên đầu giống như vị cái mũ.

Cùng con này mạo hầu quen thuộc sau này, mỗi trở về chỉ cần hắn đi tới nơi này nó thì sẽ nhìn chăm chăm Phương Viễn Sơn tay, nhìn hắn có hay không mang quả hạch, có một lần thậm chí cùng đến khu dân cư trong.

Người ở bên trong thấy một con khi theo tới, hai mắt cũng toát ra một loại ánh mắt kỳ quái, bị sợ con khi kia lập tức chạy mất. Sau đó hỏi Chiến Ngạc mới hiểu được, nguyên lai rừng mưa nhiệt đới thức ăn kỳ thiếu, thấy bất kỳ động vật gì bọn họ cũng sẽ trước tiên liên tưởng đến có thể ăn được hay không, cho nên mới lộ ra loại ánh mắt đó. Đến nỗi nói đem bọn họ giữ lại làm súng vật nuôi, đó cũng là nuôi mập sau này giết chết. .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Amazon rừng mưa nhiệt đới (6)

Mình xin đc sửa lại Ba Tây thành Bra Xin cho dễ đọc

Đang cùng Chiến Ngạc câu thông sau khi giải thích, người ở bên trong cũng cho phép con này mạo hầu ra vào, không nữa dùng nhìn thức ăn ánh mắt nhìn con khi này, bắt quả con khi này vẫn là rất bớt đi khu dân cư, chỉ sợ kia thiên bị bắt giết ăn thịt.

Nằm ở cây trong phòng, liền dầu mỡ đèn tán mát ra lượng nhìn Anh- Đìêng tộc nhân lịch sử biến thiên ghi chép. Thật ra thì muốn tính được bọn họ hay là Anh-điêng người sau chỉ, bởi vì né tránh Âu Châu thực dân người tàn sát mới tránh nạn đến Amazon rừng mưa nhiệt đới tới.

Quyển này thật đầy tài liệu chính là một quyển nặng nề giết hại sử, bên trong căn kể ghi chép cuộc sống ở Bra-Xin mấy chục triệu Anh-điêng người bị tàn sát quá trình, từ 16 thế kỷ bắt đầu, thẳng đến thế kỷ trước, Anh-điêng người không ngừng giảm bớt, đây cũng là một vị khổ nạn sâu nặng dân tộc.

Không trách Chiến Ngạc nhắc tới những thứ kia Anh-điêng người chính là mặt đầy khinh thường đầu, đang đối mặt những thứ kia năm đó giờ đồ đao lên giết hại tộc nhân mình trước mặt địch nhân, lại vẫn mời cung chịu hiến mị tiếp nhận đi thăm.

Đóng lại trong tay tài liệu vốn, vuốt ve phiếm hoàng trang bìa. Đây là một quyển do không biết tên da thú chế tạo thành sách, thật đầy một quyển có chừng bốn mươi năm mươi trang, phía trên da thú đã bị mòn một tầng, lộ ra bên trong màu trắng vật chất.

Lúc này cây phòng cửa gỗ truyền tới một trận tiếng móng cào, dưới sự kinh hãi lại đem da thú làm thành tài liệu vốn rơi vào dầu mỡ đèn trong, đuổi vội vàng nhặt lên sách vở, đập tắt phía trên ngọn lửa.

Đem sách tiện tay đặt ở trên giường, khom người đi tới cửa mở cửa, nhìn một cái con kia mạo hầu lại ở cửa, thấy hắn mở cửa, con kia mạo hầu nhanh chóng chạy trốn đi vào.

Tiện tay đóng cửa lại, lại khom người đi trở lại giường. Cái này cây phòng khác cũng khỏe, chính là quá lùn, trung bình cao độ ở 1 thước rưỡi chừng. Chỉ có những thứ kia trong tộc trưởng thành thợ săn mới có tư cách ở đại thụ phòng!

Con kia mạo hầu đã nhảy đến Phương Viễn Sơn cửa hàng, cầm hắn đầu giường quả hạch ở gỗ. Thấy hắn tới lại giờ quả hạch, ý là để cho hắn hỗ trợ gỗ. Phương Viễn Sơn thấy mỉm cười cười một tiếng ~ nhận lấy quả hạch giúp nó gỗ mở.

Đem quả nhân đặt ở cánh mũi ngửi một cái, mới đưa vào trong miệng, ngọc miệng to suy ngẫm mấy cái nuốt vào trong bụng.

Ăn xong quả hạch nhìn đến bên cạnh da thú sách nắm tới chơi tiếp, Phương Viễn Sơn thấy sợ hết hồn. Quyển sách này là cùng Chiến Ngạc mượn tới, lúc ấy nhưng là luôn mãi cùng hắn bảo đảm qua sẽ không hư mất. Đây nếu là hư, quay đầu có thể nói thế nào thay mặt là tốt?

Lập tức đưa tay đi lấy, mà mạo hầu nhọn móng vuốt ấn ở trên trang sách, bị hắn chỉ kéo một cái, sách da thượng mới vừa bị lửa đốt rách địa phương trực tiếp xé xuống.

Nhìn một cái đã gây họa, mạo hầu nhanh buông tay ra móng, nâng lên vô tội mắt to nhìn chăm chăm hấn nhìn. Phương Viễn Sơn vỗ đầu một cái "Choi! Lăn này có thể tại sao là tốt?" Nhìn mạo hầu long lanh mắt to một thời cũng có chút không đành lòng trách cứ.

Nhặt lên rơi dưới đất da thú sách, cầm lên xem một chút. Khá tốt chỉ là không có tư liệu sách da bị xé một đoạn xuống, không có thương tổn được bên trong.

Tiến tới ánh đèn dưới đáy nhìn một chút cũng không có vấn đề lớn lao gì sau, vừa mới chuẩn bị thu, da thú lớp ghép trong rơi xuống một tờ giấy tối.

Mạo hầu thấy có đồ rớt xuống, vội vàng nhảy xuống giường nhặt lên sau đó lấy lòng đưa tới. Phương Viễn Sơn thấy dò khóc dò cười, sờ trường đề trứ hấn lỗ mũi nói: "Người vị vật nhỏ a, thật sự là quá thông minh! Không cần giả bộ đáng thương, ta không trách người."

Nhận lấy mạo hầu đưa tới mảnh giấy, néo một cái vô cùng có cảm nhận, không giống thông thường tờ giấy. Mỡ ra cái này bàn tay lớn tiểu tứ tứ phương phương mảnh giấy sau, bên trong một cổ đầu tí ngấm mùi vị truyền tới, phẩm hoàng trên tờ giấy mặt như con giun vậy mô tả trứ một bộ bản đồ.

Liên dầu mỡ tản ra ánh đèn mờ tối cẩn thận nhìn đứng lên! Gần đây thường xuyên nghiên cứu bộ kia ba trong đưa bản đồ, cho nên cơ bản sơn xuyên địa lý vẫn có thể nhìn đại khái, bất quá cái này bản đồ cho hấn cảm giác vô cùng quen thuộc, luôn cảm thấy đã gặp qua ở nơi nào tựa như.

"Có!"

Tay phải thoáng một cái bộ kia ba trong đưa bản đồ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bên cạnh bị hấn tiếng kinh hô hấp dẫn tới mạo hầu, thấy một màn này bị sợ lập tức trốn tới giường bên trong.

Chọc cho Phương Viễn Sơn ha ha cười lớn: "Kêu người bị sợ ta, ta cũng hù dọa người một chút."

Sau khi cười xong, cầm hai tấm bản đồ so với đứng lên. Chờ luôn mãi quan sát sau này, hấn khẳng định giá hai phúc đồ đúng là không sai biệt lắm, bất quá ba dặm bộ kia bản đồ rõ ràng muốn thô tháo rất nhiều, thật nhiều phương chỉ ghi rõ đại khái vị trí, hơn nữa không có địa điểm cụ thể.

Cái gọi là sai một ly, sai ngàn dặm, ba dặm tấm bản đồ kia rõ ràng thuộc về hàng bất chúc. Mà đây tấm da thú trong rớt xuống bản đồ cũng không giống nhau, ngay cả mỗi một cái hồ ao đầm cũng đánh dấu rõ ràng, thậm chí ngay cả bên cạnh có cái gì cây đều dùng ký hiệu vẽ ra.

Cầm hai tấm bản đồ, Phương Viễn Sơn trong lòng bắt đầu lửa nóng lên, "Chẳng lẽ thật sự có cái gì "Hoàng kim thành" sao?", hấn đến Amazon trong rừng cây chủ yếu hay là đi tìm một chút văn thạch tới, kể từ khi biết văn thạch giá trị sau, hấn đối với phát hiện văn thạch nhưng là thêm thường ba thước.
..

Mà bây giờ chó ngáp phải ruồi, lại xuất hiện cái gì bản đồ bảo tàng, cái này cũng không ở trong kế hoạch của hấn. Đề xuống kích động trong lòng, tay thoáng một cái lại đem hai tấm bản đồ thu hồi trong không gian.

Ngồi vào trên giường, ôm qua mạo hầu xoa nó đầu trực nhạc, "Cảm ơn người, nếu không phải người trợ giúp, ta còn không biết trong này có đồ đâu!" Nói xong trong lòng bàn tay nhiều một trái táo, đưa tới nói: "Nặc ~ tưởng thưởng người!"

Khi nhỏ nhìn một cái là trái cây, vội vàng đưa tay đoạt mất, hai chỉ tiểu móng vuốt ôm trái táo gặm. Phương Viễn Sơn xem nó ăn vui vẻ, mình cũng lấy ra một vị trái táo ăn. Trong không gian mấy rương trái táo hay là hấn vì phòng vạn nhất thu đi vào, bây giờ đã sắp hết.

Ban đầu tới Amazon thời điểm, hấn chuẩn bị phần lớn là đồ công cụ, còn có một chút cực hạn dụng cụ, ăn đồ không có chuẩn bị quá nhiều. Đây chính là không kinh nghiệm kết quả a! Thật ra thì không gian bây giờ vẫn là rất lớn, bất quá cũng bởi vì hấn lười biếng, cảm thấy ở trong rừng cây đợi không được mấy thiên, cho nên cũng không quá nhiều chuẩn bị.

Ăn xong trái táo, khi nhỏ rõ ràng cao hứng vô cùng, nhảy lên hấn bả vai nắm hấn tóc "Chi chi" kêu lên, nhìn dáng đáp vẫn là không có thỏa mãn. Phương Viễn Sơn thấy liền vội vàng nói: "Trái táo ngày hôm qua không có, một thiên chỉ cho phép ăn một người, ngày mai cho thêm người."

Nắm hấn tóc lung lay mấy cái, nhìn hấn không có cầm ra trái táo, mạo hầu nhảy xuống rơi vào cây phòng trên đất, nắm ống quần của hấn đi bên ngoài kéo.

Phương Viễn Sơn thấy cười nói: "Bên ngoài bây giờ trời tối, ngày mai lại đi cùng người chơi, nếu không người trước về ngủ đi!"

Mạo hầu không để ý tới hấn giá tra, hay là dùng sức lôi ống quần của hấn. Phương Viễn Sơn cúi người xuống ôm lấy nó nói: "Bên ngoài trời tối rất nguy hiểm, vạn nhất lạc đường làm thế nào?"

Mạo hầu "Chi chi" kêu hai tiếng, nhảy xuống đất hay là kéo ống quần của hấn đi bên ngoài kéo. Bất đắc dĩ Phương Viễn Sơn chỉ có thể mặc quần áo vào, mở cửa sau theo mạn đằng leo xuống liêu cây phòng.

Chương 55: Amazon rừng mưa nhiệt đới (7)

Từ kia thiên nghe Chiến Ngạc nói trong rừng cây có ao đầm sau này, Phương Viễn Sơn nữa cũng không dám một mình chạy loạn. Đây nếu là rơi vào liễu, vậy thì thật là chết không thể chết lại ~ bất quá có mạo hầu dẫn hần sẽ không đem hần mang tới có ao đầm địa phương.

Khu dân cư cây phòng phía trên có cạm bẫy, bốn phía vì cũng có mảng lớn cạm bẫy, chỉ cần không phải cái gì thú triều đánh tới, cơ bản sẽ không có chuyện gì, cho nên buổi tối cũng không có cái gì đứng gác thi hành nhiệm vụ. Một người một khi xuống cây phòng, lặng yên không tiếng động rời đi khu dân cư.

Chờ xa xa rồi đi Anh- Địch tộc nhân khu dân cư sau, từ trong không gian lấy ra một đèn mỏ mang ở trên đầu. Đột nhiên xuất hiện ánh đèn để cho mạo hầu bị sợ nhất bình lão cao, đợi thấy rõ là hần trên đầu ánh đèn sau, nhảy lên hần bả vai, đưa ra thú móng định chụp vào đèn mỏ.

Phương Viễn Sơn thấy vội vàng vén lên móng của nó nói: "Đừng làm rộn, cái này nguoi không thể cầm."

Mạo hầu nghe hần lời, cũng không thử lại đồ cầm đèn mỏ, ngồi chồm hồm ở hần bả vai, thấy hần đi nhằm phương hướng thì sẽ nhảy xuống chỉ dẫn con đường, chờ hần cái chánh phương hướng lại nhảy trở về hần bả vai. Chỉ như vậy đi tới lui dừng một chút một mực qua hai vị nhiều giờ, căn cứ hần dự cảm, đã xa xa rồi đi Anh- Địch tộc nhân địa bàn.

"Nón nhỏ a, nguoi rút cuộc muốn dẫn ta đi nơi nào a?" Ở rừng mưa nhiệt đới trung hành quân gấp liễu hai giờ, hần cũng có chút mệt mỏi. Cũng lạ mình, nó một vị khi nhỏ như thế nào đi nữa thông minh dẫu sao cũng chỉ là động vật, nói không chừng kéo hần nửa đêm đi tìm trái táo đầu. . .

Vừa mới chuẩn bị ngồi xuống nghỉ ngơi một hồi, mạo hầu kéo ống quần của hần lại là một trận "Chi chi" kêu, làm cho hần dở khóc dở cười, : "Được rồi, ta lại theo nguoi đi hết sức chung, nếu không trước khi trời sáng liền đuổi không trở về!"

Mới vừa vòng qua mấy gốc cây không lồ lùm cây, một vị không lồ bóng đen hoành hành ở trước mắt, để cho không có chuẩn bị Phương Viễn Sơn giật mình ~ chờ giờ tay lên đèn pin chiếu qua nhìn một cái, nguyên lai là một chiếc to lớn phi cơ hải cốt.

Dẫn Phương Viễn Sơn đi tới phi cơ cạnh, khi nhỏ tỏ ra vô cùng hưng phấn, "Chi chi" kêu không ngừng, thật giống như đây chính là nó sân chơi vậy. Theo tàn phá buồng phi cơ vỏ ngoài bò vào trong phi cơ, buồng phi cơ bên trong đã bị các loại thực vật chiếm lĩnh.

Cầm ra đao chém củi dùng sức chém đứng lên, thỉnh thoảng toát ra động vật dọa hần giật mình, chém một hồi mới làm ra một cái lối đi tới.

"Phốc thông!"

Mới vừa mới vừa đi hai bước, thương để toát ra cái lỗ thủng, không có chú ý Phương Viễn Sơn một cước đạp vào, bên cạnh mạo hầu nhìn "Chi chi" trực nhạc. Chồng hai bên thương thể leo lên, tiếp tục hướng buồng lái này đi tới.

Ngán ngại chừng mười thước chặng đường xài hần nửa giờ mới tới, bất quá tốt ở bên trong không độc gì xà các loại đồ, phỏng đoán bị mạo hầu dọa chạy. Buồng lái thủy tinh đã bể nát, tổ ngày đại thụ sinh tăng đến bên trong.

Cầm đèn pin theo hướng chỗ tài xế ngồi, một bộ khô lâu cái giá bị trói định ở chỗ ngồi, cảm giác được ánh đèn soi, đầu lại giật giật, hù dọa Phương Viễn Sơn vội vàng ngã lui lại mấy bước, chờ thấy mấy con rừng cây thử từ bên trong bò ra ngoài sau mới lau trên ót mồ hôi.

"Bị sợ từ ta, địa phương nào không tốt đợi, các nguoi muốn đợi trong đầu?"

Nhìn chỗ ngồi khô lâu cái giá, mặc niệm nói: "Hai vị thật sự là xin lỗi, hơn nửa đêm còn tới quấy rầy các nguoi, nếu là quay đầu có thời gian, ta nhất định tìm một chỗ đem các nguoi an táng, để cho các nguoi vào đất vì an!"

Khẩn cầu hoàn, đi lên trước vừa mới chuẩn bị đưa tay cầm lái đài phía trên phi hành nhật ký, đột nhiên khoe mắt dư quang liếc về cái bóng đen chợt lóe lên, hướng về phía hần đầu chạy thẳng tới. Phương Viễn Sơn lạnh tay lẹ mắt bóp một cái hướng cầm, dùng sức té hướng lái đài ~

"Bành! ~ "

Dài hơn hai thước, mà cánh tay lớn bằng măng xà bị hần tại chỗ té máu tươi tung tóe, đánh mắt ở trên chỗ tài xế ngồi cũng không nhúc nhích. Mạo hầu thấy lớn như vậy một cái xà, cũng là bị sợ liên tiếp lui về phía sau.

"Chết, kêu nguoi bị sợ ta!" Nói xong cầm lên đao chém củi hung hần một đao cắt về phía eo, vốn là hơi thở mong manh măng xà bị một đao này chém đầu lia khỏi xác, nửa đoạn người rơi rơi xuống ghé ngồi phần đáy.

Thấy măng xà chết hần, không yên tâm dưới lại cầm lên đao chém củi ở chỗ tài xế ngồi kề cận xao xao đá đá đứng lên, để ngừa vạn nhất! Một lát sau nhìn không có động tĩnh gì mới đưa tay đi lấy chỗ tài xế ngồi phi hành nhật ký.

Da trâu mặt bia ở ẩm ướt rừng mưa nhiệt đới trung đã bị ăn mòn, lộ ra bên trong chữ viết. Thận trọng mở ra phong bì, tờ thứ nhất nhất ký bị dính đứng lên, nhẹ nhàng lật ra trang thứ nhất, phía trên mờ hồ chữ viết lộ ra.

Thấy chữ phía trên tích, một thời có chút nhức đầu ~ phía trên viết đầy rậm rạp chẳng chừa chút trống, đối với Nhật Nhĩ Mạn ngữ hần tiếp xúc không nhiều, chỉ có cùng Ngã Lệ Ti thầy học một chút, hay là dùng với tra tìm trong tài liệu.

"1941 năm * tháng 26 ngày. . . Ta nguyên thủ. . . Tô liên. ."

"194* năm 9 tháng 12 số. . . Ta. . . . Mạc Tư Khoa (Moscow). . . Thất bại "

"12 năm 7 tháng. . . Chúng ta. . . Chia nhỏ. . . Tư đại lâm cách lạc "

Căn cứ bên trong đứt quãng ngày tháng biểu hiện, đây là vốn hai. Chiến thời kỳ phi hành nhật ký. Bởi vì thật là nhiều đức văn cũng không nhận ra, chỉ có thể căn cứ bên trong từ đơn suy đoán ra quyền này nhật ký đại khái nội dung.

Chiếc phi cơ này hẳn là từ thế giới thứ ba chuyển vận vật liệu đến chiến trường thứ hai, không biết tại sao rơi tan ở Amazon trong rừng cây liêu. Từ chi nói ngắn gọn trung suy đoán ra, chuyển vận vật liệu hẳn là từ những thứ kia nước nhỏ cướp đoạt được tài vật, sau đó đưa về đức quân mở ra mới chiến trường.

Phân tích qua sau, Phương Viễn Sơn trong lòng nhất thời kích động, "Nếu là chiếc phi cơ này trong chứa toàn bộ là vật liệu, vậy mình liền phát tài." Nghĩ tới đây tay thoáng một cái quyền nhật ký đã biến mất.

Một tay cầm đèn pin, một tay quơ đao chém củi, qua nửa giờ mới tới khoang hàng hóa vị trí. Khi thấy bên trong chất đầy hàng hóa lương gỗ, Phương Viễn Sơn kích động trong lòng đã không lời nào có thể diễn tả được liêu, cầm đèn mở tay đều bắt đầu run rẩy.

Giá chiếc phi cơ chuyển vận khoang hàng hóa tổng thể mà nói vẫn là lớn vô cùng, cao độ có chừng 3 thước ra ngoài, đến nổi bên trong diện tích, bởi vì hàng hóa ngăn che không thấy rõ. Bất quá từ chất đóng hàng hóa lượng đến xem, hẳn sẽ không quá tiêu!

Bởi vì phi cơ rơi tan lúc to lớn lực trùng kích, bên trong đại đa số hàng lương cũng bể nát vỡ. Thậm chí hẳn thấy mấy bụi cây cối liền sinh trưởng ở hàng lương phía trên! Bất quá từ bên trong lộ ra ngoài bộ phận có thể thấy được, cái này mộc lương bên trong đựng hẳn là chặn các loại vật liệu.

"Chấn?" Nghĩ tới đây, Phương Viễn Sơn tâm tình nhất thời rơi vào đáy cốc, "Chết, sẽ không giả bộ đều là đồ dùng hàng ngày đi!" Lập tức vội vàng từ trong không gian lấy ra các loại công cụ tới, có thiết bị chiếu sáng, cắt công cụ, phòng độc đồ dùng. . .

Đem chung quanh mặt đất dọn dẹp sạch sẽ, làm ra chừng mười thước vuông đất trống tới, sau đó chiếc tốt co dẫn cái thang, leo đến buồng phi cơ nóc cúp led ánh sáng mạnh đèn lớn, sau khi xuống tới nhấn mở liểu dầu cận máy phát điện nút ấn!

Mặc dù là một máy nhỏ dầu cận cung cấp điện đèn, bất quá đại đa số đều dùng với quảng trường chiếu sáng, công suất lại là đạt tới 1000 miếnگی, cho nên khi hẳn nhấn mở nguồn điện (power supply) lúc, toàn bộ khoang hàng hóa trong nháy mắt bị ánh sáng mạnh đèn lớn chiếu sáng như ban ngày.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Amazon rừng mưa nhiệt đới (8)

Nhìn trước mặt như tiểu sơn vậy hàng chất, mặc dù có thật là nhiều hư hại, nhưng phần nhỏ bị đặt ở dưới đất hay là thật tốt. Cầm lên trên đất máy cắt, nhấn mở công tắc điện, nhất thời phát ra một cỗ tiếng nổ ~ hướng về phía trước mặt sinh trưởng tiến vào cành cây to nha cắt đứng lên.

Hắn mang mô hình nhỏ dụng cụ phần lớn đều là sử dụng dầu cận, cho nên để đề ngừa vạn nhất, hẳn mang theo 4 thùng lớn, ước chừng 500 thăng! Ngoài ra vì phòng ngừa những thứ này máy xuất hiện trở ngại, giống như thiết bị chiếu sáng các loại dịch hao tổn phẩm cũng bị liểu hai bộ.

Đem trước mặt một đoạn thân cây cắt đứt, từ hư hại buồng phi cơ vết rách ném ra ngoài. Bên cạnh mạo hầu ở khoang hàng hóa trên lương gỗ mặt tới lui nhúc nhích, hy vọng đưa tới hẳn chủ ý.

Phương Viễn Sơn buông xuống máy cắt cười nói: "Biết người là đại công thần, tới, ăn trái táo!" Nói xong trong lòng bàn tay nhiều một trái táo. Mạo hầu thấy lập tức nhảy về phía trước liểu tới, nắm lên trái táo ngồi chồm hổm dưới đất ăn.

Đem trước mặt bữa bọn cỏ đại toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, khoang hàng hóa dậm tương mạo hoàn toàn có hiện tại hẳn trước mặt. Giá chiếc phi cơ chuyển

vận khoang hàng hóa ngay bây giờ ánh mắt xem ra cũng không coi là nhỏ, nếu như không tính là gây lia phần đuôi chắc có năm sáu chục vị thước vuông, hơn nữa cao độ, ước chừng 150 nhiều thước vuông.

Đem sinh trưởng ở trên rương gỗ cây cối rút xuống, thấy phần gốc mang ra ngoài màu đen sọc bông, không cần mở ra nhìn hán cũng biết bên trong đựng là quân bị các loại vật phẩm. Cầm cây này cạy ra mục nát rương gỗ, quả nhiên không ngoài sở liệu, bên trong đựng tràn đầy một rương phải quần áo.

Thất vọng dưới, kéo rương gỗ từ nứt ra buông phi cơ bích đẩy ra. Lực tục mở ra mùi mấy rương gỗ, hoặc là quần áo, hoặc là công dụng không rõ dụng cụ cơ giới, ở rừng mưa nhiệt đới ẩm ướt, đã trở nên rách rưới, không thấy rõ vốn là tướng mạo liễu.

Lật nhìn một hồi, thất vọng dưới, Phương Viễn Sơn đặt mông ngồi ở bên cạnh trên rương gỗ, thờ dài nói: "Ai! Mọi người đều nói không người nào phát tài không giàu, ta làm sao cũng chưa có cái đó mạng chứ?"

Ngồi ở trên rương gỗ nghỉ ngơi một hồi, cảm giác được trong bụng đói bụng, thời gian lâu như vậy thể lực vận động, tối ngày hôm qua ăn kia ít đồ cũng tiêu hao sạch. Lấy ra một thịt bò hộp mở nắp ra ăn.

Những thứ này thực phẩm bây giờ là ăn một lon thiếu một lon liễu, chưa tới năm ba thiên nếu là Quỳnh Sâm hay là tìm không tới hán, đến lúc đó chỉ có thể tự tìm đường ra! Luôn không khả năng thật chết già ở rừng mưa nhiệt đới!

Ăn xong hũ, cảm giác thể lực lại trở lại, đứng lên hoạt động một chút, cầm lên công cụ rồi hướng phó nổi lên rương gỗ tới. Lại cạy ra mấy vị rương gỗ hán từ từ cảm giác không đúng, trong rương đã không còn là quần áo chần các loại.

Nhìn trong rương dùng mỡ trâu giấy cột trứ khẩu súng, Phương Viễn Sơn kích động. Điều này nói rõ có đoán a!"Ta đã nói rồi! Lớn như vậy phi cơ làm sao có thể liên vận chuyển một ít quần áo chứ?"

Cởi ra phía trên mỡ trâu giấy, bên trong một chi chi súng ống lộ ra, cầm lên một cái xách trong tay nhìn một chút, nhất thời thất kinh, "Đây không phải là MP40 súng tự động sao?" Mặc dù hán không phải cái gì quân sự lên con sót hữu, nhưng là cây súng này quá nổi danh, phạm là chơi qua "Sử mạng kêu gọi" người không có không nhận biết nó!

"Ca!"

Thối lui ra bằng đạn nhìn một chút, phát hiện bên trong một chút cũng không có bị triều, hiển nhiên mỡ trâu giấy dán kín tính năng rất tốt, như vậy nhiều năm cũng không có rỉ sét. Nửa mở chốt an toàn, thử một chút cảm giác vô cùng linh hoạt, một chút không có chậm chạp cảm giác.

Từ A Nặc Đức đi sau này, ở nơi này ngồi rừng mưa nhiệt đới trong hán vẫn luôn không có bất kỳ cảm giác an toàn nào, luôn cảm thấy mạng nhỏ tùy thời khó giữ được. Hiện nắm khẩu súng, đã lâu cảm giác an toàn lại trở lại.

Cầm súng thử một chút cảm giác, sau đó bắt đầu tìm nổi lên bằng đạn. Liên tục tìm mấy vị bên trong rương đều là các loại súng ống, nhưng chính là không có đạn! Lần này Phương Viễn Sơn tròn tròn mắt ~ "Ni mã, người chơi ta ư? Không đạn muốn những thứ này phá súng làm gì!"

Tức giận dưới, giơ chân lên hung hán đá vào hán mới vừa ngồi qua cái đó rương gỗ nhỏ thượng, vốn là mục nát rương gỗ bị hán một cước đá chia năm xẻ bảy, tấm ván xoáy bay ra ngoài.

Không có mộc bản ngăn trở, trong rương phải đồ hoa lạp lạp rơi xuống, phát ra từng trận thanh thúy tiếng vang ~ dưới con thịnh nộ Phương Viễn Sơn cúi đầu xuống nhìn một cái nhất thời sợ ngây người ~ từng cục kim điều từ rương gỗ bể tan tành bên bờ lăn xuống!

Cúi người xuống dùng tay cầm lên liễu mấy khối,

Hướng về phía đèn theo liễu một hồi, lại ở trong tay ước lượng mấy cái. Những thứ này kim điều đại tiểu đều là giống nhau như đúc, sức nặng ở một kí lô chừng. Cầm lên một khối đặt ở mép cần một chút ~

"Ai ư! ~"

Xoa xoa quai hàm, chờ thấy kim khối thượng một hàng dấu răng, Phương Viễn Sơn nhất thời mặt mày hơn hớn, mới vừa buồn rầu đã sớm tới ngoài chín tầng mây. Vội vàng cúi người xuống đem trong rương kim khối cũng móc ra.

Đem trên đất kim điều đếm hai lần, cuối cùng xác định là 200 khối. Lần này hán ổn định không được, dù là bây giờ giá vàng đại diệt, cũng ở đây 250 một khối, loại trừ thời điểm đó thuận độ, làm sao cũng phải 200 ra mặt a!

"Chửi thề một tiếng! Lần này ta cảnh biến biệt thự có hy vọng. . ."

Nhớ không quên cảnh biến biệt thự Phương Viễn Sơn, cho dù lúc này cũng nghĩ hán khoa mặt thề ba nạp cảnh biến phòng. Chờ chắc chắn những thứ này kim điều đều là người thiệt sau, vung tay lên kim chuyên toàn bộ đều bị hán bỏ vào trong không gian.

Có một cái rương nhỏ chết chỉ dẫn, Phương Viễn Sơn cũng không nhìn tới những thứ kia rương lớn liễu, đặc biệt tìm khơi cặp tấp. Một lát sau lại ở trong góc tìm được một rương kim điều, nhất thời hăng hái mười phần, cố động tìm kiếm.

Những thứ vô dụng kia đồ hết thấy bị hán ném ra phi cơ, rất sợ mưa bên ngoài lâm cũng có tán lạc cái rương, kêu lên mạo hầu chỉ cặp tấp để cho nó đi ra bên ngoài tìm. Mạo hầu thấy hán khoa tay múa chân sau, lập tức nhảy xuống phi cơ ở rừng mưa nhiệt đới trong tìm kiếm.

Lục tục tìm ra bốn năm cái rương, cộng thêm trước hai rương đã 7 rương hoàng kim, lúc này Phuong Viễn Sơn trong lòng đã bị giá bút phát tài kinh động, những thứ này kim điều thô sơ giản lược tính toán một phen cũng có mấy trăm triệu.

Bất kỳ nhiều thứ sau này luôn là sẽ có một loại chết lặng cảm, ở liên tục tìm ra mấy rương kim điều sau, cũng không giống như vừa mới bắt đầu như vậy mừng rỡ như điên điên. Ở khoang hàng hóa trong lại tìm một hồi chắc chắn không có bỏ sót sau, bắt đầu dọn dẹp những thứ kia rương lớn tới.

"Chi chi! ~ "

Buồng phi cơ chỗ vết rách đưa ra mạo hầu đầu, hướng về phía Phuong Viễn Sơn một trận lớn tiếng kêu, Phuong Viễn Sơn nhìn một cái cười nói: "Chẳng lẽ người thật đúng là tìm được?"

Từ hư hại thương thể nhảy tới trên đất, đi theo mạo hầu theo phi cơ vội vã hạ xuống hình thành rãnh, đi bách mườì thước. Những thứ này rãnh ở rừng mưa nhiệt đới mây thấp niên cây cối sinh trưởng trung, đã từ từ lấp đầy, bắt quá vẫn là có thể nhận ra hình dáng tới.

Lại đi mấy chục thước mạo hầu ngừng lại, Phuong Viễn Sơn đi tới nhìn một cái, trên đất tán lác chừng mườì vị mục nát xấu rương gỗ, đồ vật bên trong đã hoàn toàn rửa nát, đem phía trên rách rưới cũng xóc mở, nhất dưới đáy ba vị rương gỗ nhỏ lộ ra.

Cùng mới vừa rồi buồng phi cơ đâm cái rương không giống là, mấy cái rương này đã hoàn toàn thúi hư, trên đất tán lác kim khối cũng dường khí hóa thành màu xanh đậm.

Mới vừa hần liền đếm qua, mỗi cái rương trong đều là suốt 200 cây, không nhiều không ít, cho nên giá ba cái rương trong cộng lại hẳn là 600 cây. Đếm một vị thả lại không gian một người, đến 574 gốc thời điểm bên trong lại không có.

ps: (hoàng kim cũng có, khoa mặt thể ba nạp biệt thự còn xa sao? Vậy ta phiếu đề cử đâu? Các vị thật to có phiếu đầu mấy tờ đi!)

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Amazon rừng mưa nhiệt đới (9)

Đem cái rương cả quay cuồng vẫn là không có, không tin tã hần ở tán loạn rương gỗ chung quanh lại tìm kiếm. Giá mườì mấy hai mườì cây tiểu Kim điều đánh giá coi một cái cũng đáng vị bốn năm triệu liễu, ở đâu hẹn khu vực sầm uất mưa một sáo phòng đó là dư sức có thừa!

Bên cạnh mạo hầu nhìn hần đang tìm cái gì, ở bên cạnh "Chi chi" kêu ~ Phuong Viễn Sơn thấy lấy ra một trái táo ném qua nói: "Biết, người lợi hại nhất được rồi! Mau giúp ta tìm tìm vật này." Nói xong lấy ra một tiểu Kim điều ở trước mặt nó quơ quơ ~

Mạo hầu thấy, cũng không ăn trái táo, đem trái táo ôm vào trong ngực nhất bình nhất khiêu chạy tới mới vừa rương gỗ nhỏ vị trí, sau đó hướng về phía dưới đất "Chi chi" kêu.

Phuong Viễn Sơn vỗ đầu một cái: "Chừi thể một tiếng ! Người cũng không có một cái con khi thông minh. . ." Nói xong đi tới, sờ mạo hầu đầu nói: "Nón nhỏ a! Người thật là quá thông minh, sau này người hãy cùng ta lẫn lộn đi, bảo đảm người cất hương uống cay."

Khen xong mạo hầu, cảm xuất công binh xúc trên đất dùng sức đào, thật ra thì hần chính là dưới đèn hắc mà thôi ~ nhiều năm như vậy dài gió dầm mưa, hơn nữa cây cối sinh trưởng, những thứ kia kim điều khẳng định đều bị bùn cát hướng xuống đất.

Phía trên những thứ kia kim điều nếu không phải rương gỗ ngăn che, phỏng đoán cũng sớm liền không thấy bóng dáng! Không phí quá lớn công phu, công binh xúc mới vừa đào hai cái từ, liền đụng phải cứng rắn vật thể. Đem phía dưới kim điều toàn bộ moi ra, đếm đếm tổng cộng 26 cây.

"ừ, vậy thì đúng rồi!" Nói xong đem những thứ này kim điều toàn bộ thu hồi trong không gian. Bên cạnh mấy cái rương lớn hần cũng toàn bộ vén nhìn một chút, tất cả đều là chút phá y lạn sam. Không để ý tới nữa những thứ này, mang mạo hầu trở lại trong phi cơ.

Lúc này rừng cây kẻ hở trong đã đầu xuống một tia ánh sáng, mọc ra đồng hồ đeo tay nhìn một cái đã 7:23 liễu, chắc hẳn những thứ kia dậy sớm Anh-Điêng tộc nhân đã phát hiện mình không thấy bóng dáng.

"Được rồi, trở về giải thích nữa đi!"

Mới vừa ba lên phi cơ, mưa bên ngoài trong rừng đã rơi xuống hạt mưa. Ngồi ở nơi cửa khoang, nhìn bên ngoài mông mông hạt mưa, nhớ tới chưa tới

mấy thiên thì phải đi học, hần trong lòng cũng là nóng nảy vạn phần.

Mình điện thoại di động khi tiến vào rừng mưa nhiệt đới thời điểm liên tắt máy, những thứ kia không liên lạc được mình người nhất định phải thường cố gắng. Nghĩ tới đây đem gps máy xác định vị trí lấy ra, thấy phía trên chợt lóe một cái điểm đỏ, không khỏi rù rì nói: "Quỳnh Sâm a Quỳnh Sâm, người đang ở đâu vậy! Người làm sao còn chưa tới tìm ta?"

Bầu trời bên ngoài một trận âm trầm, mưa cũng một mực hạ, để cho muốn trở về khu dân cư Phương Viễn Sơn một thời không cách nào có thể tưởng tượng. Nhìn xuống phi cơ trong những thứ ngồn ngộn kia rụng gỗ, còn có mười mấy chưa mở đầu, nhảm chán dưới đi tới bắt đầu chơi tránh ra bảo rụng trò chơi.

Mỗi đánh mở một cái trước, hần đều hy vọng bên trong có cái gì danh nhân chữ về cái gì, đáng tiếc không có gì cả, đừng nói đồ cổ, chữ về liễu, ngay cả một hơi vật đáng tiền cũng không có. Bất quá suy nghĩ thêm một chút cũng đúng, cái đồ chiến tranh năm đầu hoàng kim chính là cứng rắn thông hóa, ai còn muốn những thứ kia không thể làm cơm ăn đồ chơi?

Bất quá cũng có vui mừng ngoài ý muốn, đó chính là hần tìm được một rụng lớn MP40 đạn súng tự động. Dem dán kín túi cối ra sau, phía trên nhất đạn đã bị triều sinh đồng xanh biếc, chưa từ bỏ ý định hần lại liên tục mở ra mấy túi, cuối cùng mới tìm được mấy trăm phát có thể sử dụng.

Cầm những thứ này còn có thể sử dụng đạn đi trở lại giả bộ súng ống cái rụng cạnh, cầm ra mười mấy băng đạn từng cái trang bị đầy đủ thu hồi không gian, lại tìm mấy chi có thể sử dụng mp40. Những thứ này đều là một lần duy nhất, đi ra ngoài sau này cũng không khả năng dùng đến, coi như muốn dùng cũng không địa phương sản xuất nó đạn.

Thanh chủy thủ kia bây giờ coi như là lui cư hai tuyến, giờ trong tay súng tự động hướng thiên đột đột mấy cái, giữa không trung lá cây chi nha bị đánh bạo mở tung tới, rồi rít dương dương phiêu rơi xuống ~

Trong lòng buồn rầu theo thanh âm tiếng tai nhức óc biến mất mấy phần, bên cạnh mạo hầu nghe được tiếng súng vang bị sợ trốn vào trong rụng gỗ, Phương Viễn Sơn thấy ngay cả vội vàng an ủi: "Đừng sợ đừng sợ, ta chẳng qua là đánh chơi!"

Nói xong để tay xuống dậm súng tự động, đi tới rụng gỗ bên cạnh ôm lên mạo hầu. Mạo hầu rõ ràng bị xảy ra bất ngờ tiếng súng dọa sợ không nhẹ,

Núp ở hần trong ngực run lấy bấy ~

An ủi một hồi khi nhỏ, xem nó không nữa run rẩy mới đem nó để xuống. Nhảm chán dưới lại lấy ra kia tám bản đồ bảo tàng tới, "Không nghĩ tới tự mình tới rừng mưa nhiệt đới tìm vẫn thạch, kết quả vẫn thạch không có tìm được lại phát hiện tám hoàng kim thành bản đồ bảo tàng, bây giờ hoàng kim thành không tìm được nhưng tìm được vị đệ nhị thế chiến phi cơ. . ."

Suy nghĩ những chuyện này, bầu trời rơi xuống giọt mưa dần dần nhỏ lại, đi tới nơi cửa khoang nhìn ra phía ngoài liễu nhìn, trên cây còn đang nhỏ xuống trừ nước mưa, nhìn đồng hồ đã mau 11 điểm

Rạng sáng ăn đồ bây giờ cũng tiêu hóa cũng không xê xích gì nhiều, lại lấy ra một lon thịt trâu vừa mới chuẩn bị ăn, bên cạnh mạo hầu từ trên cái rụng nhảy tới leo lên bả vai hần, giương mắt nhìn hần trong tay thịt bò hộp.

Thấy nó làm bộ đáng thương đáng vẽ, bất đắc dĩ chỉ đành phải đem trong tay lá đàn hoàng thịt bò hộp đưa tới, khi nhỏ hai tay nhận lấy hũ, nhảy xuống hần bả vai chạy đến bên cạnh ăn.

Lại lần nữa cầm ra một lon thịt trâu ăn, mưa bên ngoài hoàn toàn ngừng, bất quá trên lá cây còn đang nhỏ xuống trừ nước mưa. Dem trang bị toàn bộ lấy xuống bỏ vào không gian, nhớ lại đến khu dân cư giải thích, Phương Viễn Sơn đi theo mạo hầu bước lên đường về đường.

Chuyến này đi ra coi như là thu hoạch to lớn, bất quá nếu có thể ra chỗ ngồi này rừng mưa nhiệt đới mới tính. nếu như không trở về, như vậy chút kim tiền chỉ có thể coi như là đá, những thứ khác không có bất kỳ tác dụng.

Anh- Đệ nhị tộc nhân mặc dù xưng là tộc quần, thật ra thì dân số chỉ có hơn hai trăm người, theo Chiến Ngạc nói những năm này bọn họ tộc dân số một mực có giảm xuống khuynh hướng, tính luôn mới ra đời ấu nhi, hàng năm cũng phải giảm bớt mười mấy miệng ăn.

Nguyên nhân cuối cùng, hay là bởi vì bên ngoài hoàn cảnh sinh tồn trở nên ác liệt, khiến cho Amazon rừng rậm hung cầm mãnh thú cũng hướng vào phía trong trong co rút lại, cái này cũng đưa đến bọn họ gặp phải nguy hiểm cũng càng ngày càng nhiều.

Đường về đường nếu so với lúc tới nhanh chóng liễu rất nhiều, không tới hai giờ bọn họ liền trở về khu dân cư. Thấy Phương Viễn Sơn xuất hiện, rõ ràng đi săn mới vừa trở về Chiến Ngạc, xách một cái chết đi thì thể động vật đi tới nói: "Người là khi nào thì đi rồi a? Nơi này vô cùng nguy hiểm, người cũng không cần khắp nơi đi loạn tới!"

Nghe được Chiến Ngạc hỏi, Phương Viễn Sơn trả lời: "Ta tới ngày hôm qua nghe được trong rừng vang động, hạ cây đi kiểm tra thời điểm không cần thận lạc đường, hay là con này khi nhỏ dẫn ta trở về, bằng không ta liền thăm!"

Chiến Ngạc nghe hần giải thích cũng không hỏi nhiều nữa cái gì, ngày hôm qua Phương Viễn Sơn không có tham gia đi săn, cho nên cũng không phân cho hần con mồi. Mang mạo hầu theo mạn đằng leo về liễu cây phòng. Đến trong phòng thấy cùng lúc đi hay là nguyên dạng, cũng biết người trong tộc chưa có tới đi tìm hần.

Bất quá nghĩ đến cũng vậy, bọn họ mỗi thiên chỉ biết quan tâm thú đến bao nhiêu con mồi, đến nỗi thất lạc riêng biệt người bọn họ là sao cũng được, chớ

đừng nhắc tới hần cái này ngoại lai người.

Nếu như vậy, hần dứt khoát cũng đem gps lấy ra đặt ở dưới gầm giường, như vậy Quỳnh Sâm bọn họ còn có thể mau hơn tìm được mình. Cái đó công lớn tỷ số vô tuyến tiếp thu khí cũng bị hần lấy ra, chen vào đồ nghe lỗ tai mang ở trên lỗ tai.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Amazon rừng mưa nhiệt đới (10)

Nằm ở cây phòng giường thượng khán da trâu sách, căn cứ bọn họ sử liệu ghi lại, Anh- Diêng tộc nhân hần là mã nhả người chi nhánh, mà bọn họ tổ tiên muốn theo đuổi tổ đến cổ Anh-diêng người. Bất quá chỉ bằng quyển sách này tịch cũng chứng minh không được bọn họ chính là mã nhả người đời sau.

Hơn nữa, bây giờ lưu hành nhận tổ tông, nào đó bỗng từ quốc chỉ thích khắp nơi nhận tổ tông. Bất quá người ta Anh- Diêng tộc nhân tương đối thông minh, chẳng qua là phía sau cánh cửa đóng kín ở trong lòng mình ngầm thừa nhận, không có khắp nơi rêu rao, không giống bỗng từ quốc báo lớn báo nhỏ phát hành, hận không được toàn thế giới đều biết.

Bên cạnh khi nhỏ rõ ràng có chút nhạc không tự thực, nguyên lai còn Thiên Thiên trở về đây, bây giờ trực tiếp nương nhờ hần nơi này không chịu đi. Vừa nhìn tài liệu, thỉnh thoảng trên chộc một chút mạo hầu, thời gian bất tri bất giác trôi qua liêu.

Lúc này đồ nghe lỗ tai truyền tới một trận tiếng kêu sột soạt, vốn là nằm ở trên giường Phương Viễn Sơn lập tức ngồi thẳng người. Vứt bỏ da thú sách đề đồ nghe lỗ tai nói: "A lô út, có thể nghe sao?"

"Này, ở đây không? Có ai không? Có thể nghe sao?"

Đội năm phút đồ nghe lỗ tai trong vẫn là không có thanh âm truyền tới, thất vọng dưới Phương Viễn Sơn lập tức lại ngã nằm xuống giường. Nhưng mà nằm trên giường không hết sức chung đồ nghe lỗ tai trong lại truyền tới một trận "Xào xạc" âm, hơn nữa đi đôi với một trận không rõ ràng lắm tiếng người ~

"Đằng" đất một chút ngồi dậy, lần này Phương Viễn Sơn sẽ không nữa cho là điện từ quá nhiều, đồ nghe lỗ tai trong rõ ràng tiếng người, đã không phải là điện từ quá nhiều có thể nói rõ vấn đề. Ấn trừ đồ nghe lỗ tai dùng sức đi trong lỗ tai dán sát nói: "Có thể nghe sao?"

"boss, có thể nghe sao?"

Nghe được đồ nghe lỗ tai trong truyền tới A Nặc Đức tiếng kêu, Phương Viễn Sơn vui mừng không thôi, run rẩy môi nói: "A nặc người không có chuyện gì sao? Quá tốt! Ta cho là người. . ."

Lúc này cây ngoài nhà truyền tới một trận sợ hãi kêu: "... &&*%¥ ... *&(* "

"Không tốt, bên ngoài lại có người. . ." Nói xong cũng không kịp trả lời đồ nghe lỗ tai trong A Nặc Đức hỏi, đứng lên hướng ra ngoài cửa. Chỉ thấy mạn đằng thượng một vị Anh- Diêng tộc nhân trẻ nít thật nhanh leo xuống liêu cây phòng, sau đó vọt tới khu dân cư trung gian hồ to kêu to lên.

Kêu một tiếng mạo hầu, Phương Viễn Sơn nhanh chóng tuột xuống cây phòng, mới vừa vọt tới dưới tàng cây, bên kia cây phòng đã có nhiều người lẳng không hướng hần bắn tới một mũi tên. Nguy hiểm lại càng nguy hiểm tránh được một mũi tên này, mang mạo hầu trốn tới phía sau cây.

Mới vừa muốn mở miệng giải thích mấy câu, bên kia Anh- Diêng tộc nhân kéo chi đã như mưa vậy bay tới.

"Phốc xuy ~ "

"Phốc xuy ~ "

"Phốc xuy. . .!"

"Chết, làm sao ngay cả câu giải thích cũng không để cho nói liền hạ độc thủ liễu!" Núp ở phía sau cây Phương Viễn Sơn không có biện pháp dưới chỉ có thể đi trước người trong rừng cây phóng tới, mới vừa chạy không mấy bước, trên bắp chân giống như bị con muỗi đốt vậy, sau đó lập tức ngã nhào xuống đất.

Nghiêng đầu thấy trên bắp chân kéo chi Phương Viễn Sơn một chút nổi giận: "Chết, người anh em tới nơi này sau này cũng không làm cái gì nguy hại các

ngươi chuyện, đến nỗi cái bộ dáng này mà!"

Xa xa kéo chỉ vẫn còn ở bay tới, không kịp suy nghĩ nhiều ba đến bên cạnh phía sau cây che giấu đi thân hình. Trong tay thoáng một cái nhiều hơn một cái MP40 súng tự động.

"Tạch tạch tạch. . ."

Hướng bầu trời đánh một toa từ, sau đó hướng về phía trước mặt không khí lớn tiếng nói "Các ngươi không nên ép người quá đáng, kêu Chiến Ngạc tới."

Đội một hồi sau lưng truyền đến Chiến Ngạc tiếng kêu: "Ngươi tại sao làm như vậy? Chúng ta Anh- Địch tộc nhân điểm nào thật xin lỗi ngươi, ngươi muốn liên hiệp người ngoài tới khi dễ chúng ta?"

"Ta khi dễ các ngươi?" Nghe được Chiến Ngạc lời, Phương Viễn Sơn lập tức ngây ngẩn. Bất quá suy nghĩ thêm một chút cũng biết hấn ý, phỏng đoán hấn cho là mình là cái gì gián điệp, cho nên buổi trưa hôm nay trở lại sau này cũng không hỏi nhiều cái gì, ngược lại để cho đứa con nít tới nghe lén.

Nghĩ tới đây đại giải thích rõ nói: "Chiến Ngạc, ta không phải cái gì gián điệp. Ngươi chắc biết bên ngoài bây giờ công nghệ cao đi, ta lúc tới trên người có vị khoảng cách xa tiếp thu khí, ta đồng bạn tìm được ta, mới vừa chính là cùng bọn họ ở nói chuyện điện thoại, để cho bọn họ tới đem ta mang đi ra ngoài."

"Ta không muốn nghe giải thích của ngươi,

Ngươi bây giờ phản bội chúng ta Anh- Địch tộc nhân. Kết quả chỉ có một, từ!"

Nghe được một vị "Từ" chữ, Phương Viễn Sơn biết lúc này là không chết không thôi, nhiều hơn nữa giải thích cũng là phí công. Cái này Anh- Địch tộc nhân thờ phượng là luật rừng, bất kỳ uy hiếp được bọn họ nhân tố đều phải tiêu diệt với mạnh nha, cho nên bây giờ căn bản không có thương lượng cơ hội.

Bất quá nghĩ đến những thứ này thiên coi như hòa hợp sống chung không khí, hấn cũng không muốn đại khai sát giới, : "Vậy các ngươi thì tới đi, tin tưởng ngươi cũng biết súng ống lợi hại, ta trong tay có súng, đạn đủ đem các ngươi diệt tộc, ngươi suy nghĩ kỹ đuổi nữa tới."

Nghe được hấn lời, bên kia Chiến Ngạc trầm mặc lại ~

"Chiến Ngạc, ta dùng nhân cách hướng ngươi bảo đảm, chỉ cần các ngươi không đuổi theo, ta sẽ tự rời đi nơi này, hơn nữa cũng sẽ không cho các ngươi mang đến bất cứ phiền phức gì!"

Nghe đến bên kia không có trả lời, vội vàng từ không gian cầm ra kèm đem cán mũi tên vụn gãy, thấy trên đầu mũi tên một thời cũng không có tốt biện pháp. Những thứ này Anh- Địch tộc nhân chế tạo kéo chỉ cũng mang đao câu, hấn cũng không có dũng khí đó rút ra. Hơn nữa, vạn nhất nếu là câu gây động mạch máu các loại, vậy thì xong đời.

Không gian chứa bệnh đồ dùng ngược lại là mang theo một chút, cầm ra vài thừa cuộn lấy vết thương, sau đó khép khếnh xông về rừng mưa nhiệt đới trung.

Mới vừa đang kêu lời lúc liền nghĩ đến mấy xác định vị trí rơi vào giường dưới đáy không có mang đi ra, bây giờ A Nặc Đức bọn họ còn muốn dựa vào mấy xác định vị trí tìm được mình đã không thể nào.

Lão đảo chạy ở trong rừng cây, Chiến Ngạc bọn họ không có tới nữa đuổi hấn, chắc là bị hấn lời kinh hãi. bất quá cũng vậy, bọn họ trong tộc tổng cộng mới hai trăm nhiều người, trừ đi đàn bà nhi đồng, thành niên thợ săn chỉ có không tới một trăm người, vạn nhất đem hấn ép, quay đầu một toa từ đi xuống phỏng đoán bọn họ thật muốn tiêu diệt tộc liễu.

Mạo hầu bị mới vừa một trận mưa tên cũng không biết bị sợ đã chạy đi đâu, đi thời gian lâu như vậy cũng không có xuất hiện. Không có nó dẫn đường Phương Viễn Sơn thật không dám đi về phía trước nữa, Chiến Ngạc đã từng là lời thời khắc nhắc nhở hấn, "Cái này khu dân cư kế cận đều là ao đầm!"

Amazon rừng mưa nhiệt đới trừ các loại độc xà mãnh thú bên ngoài, giống như chướng khí, ao đầm cũng là khác một đại sát thủ, cắn nuốt vô số sinh mạng, vạn nhất rơi mất đi vào thật sự là mười phần chết chắc!

Nếu Anh- Địch tộc nhân không có đuổi theo, Phương Viễn Sơn cũng không có gấp đi nữa trừ chạy, tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống. Trên đất nghi ngại hai phút mới nhớ tới đồ nghe lỗ tai trong đến bây giờ đều không truyền tới A Nặc Đức thanh âm.

Che đồ nghe lỗ tai kêu mấy câu, trừ một trận tiếng xào xạc không có gì cả. Rừng mưa nhiệt đới đậm trời tối tương đối sớm, vốn là mờ tối trong rừng cây, bây giờ tỏ ra càng âm sâm sâm! ~ ngồi dưới đất suy nghĩ một hồi, vẫn cảm thấy không thể ở nơi này chờ từ, đi ra ngoài còn có một đường hy vọng, cho dù lọt vào ao đầm yếm từ, cũng so với chờ ở chỗ này sống chết đối tốt!

Ở trong rừng tìm một cây thật dài cây gậy cầm ở trên tay, thăm dò trừ hướng rừng mưa nhiệt đới trung đi tới. Đi về phía trước nửa giờ, liền gần gũi này một đoạn đường đồ Phương Viễn Sơn đã phát hiện hai vị mô hình nhỏ ao đầm.

Khi nửa đoạn cây còn hồm vào, hấn mới phát hiện độc nhất vô nhị rừng trung gian lại có một vị ao đầm! Nhìn rút lên cây còn phía dưới mang ra một chuỗi bọt khí, Phương Viễn Sơn nhìn kinh hồn bạt vía, đây nếu là rơi vào liễu, còn không phải lập tức từ trên cái thế giới này biến mất a!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Amazon rừng mưa nhiệt đới (11)

Vòng một phương hướng lại tiếp tục tiến về trước, lúc này lại là cẩn thận một chút, hận không được đi một bước đảo ba hạ, xác định thượng là cứng rắn đất bùn sau mới dám đạp lên. Chỉ như vậy đi tới lui dừng một chút trong rừng cây đã hoàn toàn đen xuống.

Lần đầu tiên một mình ở trong rừng cây qua đêm, Phương Viễn Sơn mới biết rừng mưa nhiệt đới kinh khủng. Đen nhánh rừng mưa nhiệt đới trong đưa tay không thấy được năm ngón, ngay cả gần ngay trước mắt lá cây chỉ nha cũng không thấy rõ. Không có biện pháp dưới chỉ có thể lấy ra đèn mò dơi ở trên đầu.

Trong tai nghe được nguồn sáng không chiếu tới địa phương truyền tới các loại tiếng vang, hận lòng mắng đều dựng lên. Nếu là không gian có thể đem mình thu đi vào, hận đã sớm tiến vào, nhưng là muốn đến kia điều cá sấu, vẫn là không có dám cầm mình thí nghiệm một chút.

Tìm một địa phương đem buội cây toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ, sau đó lượm một đồng cây còn đỡ đứng lên, cầm ra thùng dầu cặn ngã điểm ở cây còn thượng."Oanh " một tiếng, mới vừa đốt được lên, toàn bộ mộc chất toàn bộ đốt đốt, ánh lửa ẩn chiếu kế cận đồ bùng một mảnh.

Giá mấy thiên một mực ăn lãnh đồ, bây giờ có điều kiện dĩ nhiên phải làm điểm nhiệt thức ăn. Cầm ra một lon thịt trâu gác ở bên cạnh đồng lửa. Mới vừa hận liền nhìn rồi, bên trong thịt trâu còn có 6 lon, mà mình còn không biết muốn ở trong rừng cây đợi thời gian bao lâu đâu!

"Chết, sớm biết mang nhiều điểm sô cô la (chocolat) cũng được a!" Ngồi ở bên cạnh đồng lửa hận hận cắn trái táo, ăn hũ. Máy xác định vị trí ném vào cây trong phòng, rừng cây lớn như vậy, A Nặc Đức bọn họ muốn tìm mình là khả năng không lớn liễu, bây giờ chỉ có thể dựa vào chính mình.

Hũ ăn được một nửa, đột nhiên trên người lông mắng toàn bộ dựng lên. Phía trước ở ánh lửa chiếu sáng không tới địa phương, vô số cặp mắt hiện ra, ở nơi này đen nhánh rừng mưa nhiệt đới lộ ra phải rất là khiếp người!

Lòng bàn tay động một cái MP40 xuất hiện ở trên tay, cũng không để ý đối diện là thứ gì, "Tạch tạch tạch ~" một gắp đạn bị hận trong khoảnh khắc tảo bắn tới.

"Ồ. . ."

"Chi chi! ~ "

Đối diện bị súng tự động bắn càn quét đến dã thú phát ra từng trận kêu thảm thiết, còn lại ánh mắt từ trong đêm tối vọt ra, xa xa bay lên trời đánh về phía hận, hướng về phía lãng không nhào tới đếm cái bóng đen chính là một trận bắn càn quét.

Mấy con nhào tới bóng đen còn không có gần người liền bị đạn bắn ngã phi mà quay về, rơi trên mặt đất co quắp! Lúc này sau ót lại truyền tới một trận kinh phong, tiện tay dùng bắn sạch đạn súng tự động trừu kích liễu trở về.

"Bành! ~ "

Ở hận lực mạnh dưới, con này đánh bất ngờ mãnh thú bị quát phát ra một tiếng rên, sau đó dọc theo lúc tới quỹ tích lại bay trở về, xa xa té ra ngoài.

Lúc này sau lưng kia một đôi con mắt chủ nhân đã vọt tới, ở ánh lửa chiếu rọi xuống mới nhìn rõ, giá là một đám nửa động vật bò sát, có loại người đầu cùng cái đuôi thật dài, xuống chỉ giống như túi thử vậy nhảy cả tung đi tới trước.

Nhìn bày quái vật này khoe miệng bén nhọn kia răng, Phương Viễn Sơn cả người đều nổi da gà. Bỏ rơi trong tay MP40, hai tay thoáng một cái đồng thời xuất hiện MP40! Máy cây súng băng đạn ở thu vào không gian trước liền bị hận chứa đầy, kể cả bảo hiểm cùng nhau mở ra.

Hai ngón trở bóp cò súng không buông, hướng về phía những thứ này nhào tới quái vật chính là một trận điên cuồng bắn càn quét, cho đến truyền tới đùng kim thanh mới ngừng lại. Trước mặt hai chỉ bị thương tàn tử quái vật còn trên đất giùng giăng.

Trong rừng cây còn dư lại quái vật thấy một màn này, lập tức ngưng công kích, những thứ này quái vật xem ra cũng có trí khôn nhất định, bị hận sét đánh thủ đoạn cho rung động ồ.

Lúc này Phương Viễn Sơn cũng giết ra huyết tính, vứt bỏ súng tự động, đem 2 thước dài đao chẻ củi cầm ở trong tay, kêu lớn một tiếng: "Tới a!" Vừa nói huy vù hai cái đao chẻ củi.

Đối mặt khiêu khích của hân, rừng mưa nhiệt đới dậm kia một đôi ánh mắt hiển nhiên cũng bị chọc giận. "Ồ ồ" kêu hai tiếng, ba bốn cái quái vật đồng thời vọt tới.

Thấy nhảy về phía trước mà đến quái vật, Phương Viễn Sơn đón đầu đang nắm đao chế cùi từ trên xuống dưới bỏ tới!

"Tê! ~ "

Xông lên phía trước nhất một con đầu người trách bị hân lập bỏ vào tại chỗ, đồ lòng tán lạc đầy đất. Mượn giá vừa chậm công, ngoài ra mấy con đã nhào tới trước người của hân. Không đợi hân kịp phản ứng.

Giá mấy con quái vật răng nanh đã đến gần hân cổ bên cạnh.

"Vèo " một tiếng, ba con quái vật móng trước mới vừa ân ở Phương Viễn Sơn trên người, đã biến mất không thấy, Phương Viễn Sơn nắm đao chế cùi tay cũng run rẩy. Mới vừa một đao kia thật đã dùng hết tâm thần, nếu không phải phản ứng mau, bây giờ hân trên cổ đã nhiều mấy vị lỗ máu liễu.

Dùng sức đập mấy hơi thở, bây giờ còn chưa phải là lúc nghỉ ngơi. Mặc dù thể lực không có tiêu hao bao nhiêu, nhưng là tinh thần khẩn trương cao độ hay là làm hân cảm thấy cực độ yếu ớt. Bây giờ hân mới hiểu được, có lúc chiến đấu thật không phải là quang có lực mạnh là được, còn cần kỹ xảo cùng tâm chí phối hợp.

Bên kia trong rừng quái vật lúc này cũng bị dọa, ba người đồng bạn không tiếng động biến mất hiển nhiên cho bọn họ tạo thành rất lớn đánh vào.

Mùi đao tà tà chỉ xuống đất, một cỗ xơ xác tiêu điều bầu không khí lan tràn ra. Đối mặt những thứ này trong rừng đã thú tuyệt đối không thể yếu thế, nếu không sẽ bị ăn ngay cả mảnh xương vụn đều không còn lại. Hai phe bắt đầu không tiếng động giằng co đứng lên!

Giằng co năm phút, ngay tại Phương Viễn Sơn không nhận được chuẩn bị móc ra súng tự động bắn càn quét lúc, kia một đôi ánh mắt mới bắt đầu từ từ biến mất.

Nhìn trên đất mấy con vẫn còn ở thùy từ gãy giữa đầu người trách, vì giải trừ bọn họ thống khổ, cầm lên đao chế cùi cho bọn họ một thống khoái.

Thu hồi đao chế cùi mới phát hiện chung quanh mùi máu tanh quá đậm, cái này ở rừng mưa nhiệt đới chính giữa đơn giản là ngọn đèn chỉ đường, sẽ đưa tới các loại mãnh thú tới giành giật ăn con mồi. Cầm xuất công binh xúc tại chỗ đào một hố to, đem mùi mấy cỗ thi thể cũng đẩy vào, không yên tâm dưới lại dùng đất bùn đem vết máu trên đất toàn bộ che giấu.

Mới vừa làm xong những thứ này, sau lưng lại truyền tới dị động, cũng không xoay người kiểm tra, một vị nhào tới trước trực tiếp nằm lên trên đất. Một vị to lớn bóng đen từ đỉnh đầu bay đi, rơi vào Phương Viễn Sơn đầu phía trước.

"Hô! ~ "

Không còn kịp suy tư nữa, đưa tay từ phía sau trên đồng lứa rút cây thiêu đốt côn gỗ quất tới, mang theo đại oanh Hòa tinh. Mượn côn gỗ tản ra ánh sáng mới nhìn rõ, nguyên lai lại là một con giống như hổ vừa giống như mèo Mỹ Châu báo!

Né tránh Phương Viễn Sơn một kích này sau, Mỹ Châu báo chân sau một khuất bay lên không lại nhào tới, kia hai cái chân trước đưa ra thép câu, cùng với trong miệng kia hai hàng rét lạnh răng, cũng làm Phương Viễn Sơn run sợ không dứt! Mang theo ác phong thậm chí ở mấy thước ra ngoài liền truyền tới.

Đối với cuộc sống ở nam Mỹ châu người, rất ít có người không biết Mỹ Châu báo, ngay cả Phương Viễn Sơn cũng đặc biệt hiểu qua tư liệu của nó, Mỹ Châu báo ở Amazon trong rừng cây đã là đứng ở thức ăn liên chớp đỉnh thợ săn liễu.

Giống như trên trời bay, trên đất liền ba, bơi trong nước, cũng chưa có bọn họ không dám ăn! Giống như bình thường cá a, cây lười a, lộc a, heo rừng các loại, đều là bọn họ thường ngày ăn uống đối tượng.

Thình thoảng nó cũng sẽ vồ mồi đáng người khổng lồ trần rừng, cả sáu các loại. Đáng sợ nhất là, Mỹ Châu báo còn biết chơi một giương đông kích tây, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi cái gì, quả nhiên là vô cùng đáng sợ. Đến nỗi nó cắn hợp lực lại là kinh người, đạt tới 1200 nhiều bảng!

Không có chân chính cùng Mỹ Châu báo tiếp xúc qua người vĩnh viễn không hiểu được nó đáng sợ, chỉ bị nó giống như mèo nhà vậy mặt hình lừa gạt, cho là đây chính là một loại quan thường tính lớn mèo khoa động vật, nhưng không nghĩ tới bọn họ có thể ở Amazon trong rừng cây xưng bá tiền vốn!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Cứu viện

Nhìn Mỹ Châu báo tung người phi phác mà đến bóng người, Phương Viễn Sơn cũng không dám để cho nó gần người sau này nữa thu vào không gian. Dựa vào giá cổ sức trùng kích to lớn, phỏng đoán đụng vào chính là một vị tử, ai đến chính là một vị tàn!

Vội vàng trên đất lộn hai vòng tránh ra một cái nhào này, nhưng mà tránh ra chính diện đánh vào, kia cương tiên tựa như cái đuôi nhưng quất vào trên bắp đùi của hắn. Dịch luân lộn lộn dẹt hai tầng đặc chúng đồng phục tác chiến cũng rạn nứt xuống, bên trong máu thịt sau đó tràn ra.

"A! ~ "

Mới vừa dừng lại ở lộn lộn người, cũng cảm giác được bắp đùi truyền tới đau nhức, bắp đùi bị sanh sanh đánh gãy cực độ thống khổ, để cho hắn không nhận được đại kêu lên. Nhưng mà không đợi hắn kịp thở, bên kia Mỹ Châu báo sau khi rơi xuống đất một vị chuyển biến há miệng cắn tới.

Nhìn Mỹ Châu báo giương lên miệng to như chậu máu, Phương Viễn Sơn một thời có chút bối rối, lúc này súng gì a, pháo cũng không kịp sử dụng. Coi như muốn đem nó thu vào không gian cũng là không còn kịp rồi, hắn tin tưởng ở mình đem nó thu vào không gian trước, cái này Mỹ Châu báo đã cắn đứt hắn cổ họng.

Vô cùng kỳ quái chính là, ở đầu này đương cơ thời khắc, hắn vẫn đang suy nghĩ: "Minh nếu như bị giết, có thể hay không giống như trong trò chơi đánh trách bạo trang bị vậy tuôn ra kim điều tới?" Nghĩ tới vấn đề này, hắn khoe miệng lại dặt ra một tia quái dị nụ cười tới.

"Bành! ~ "

Trong dự liệu đau nhức không có truyền tới, trong tai lại nghe được một tiếng tiếng vang to lớn, sau đó đen nhánh trong rừng cây truyền đến một trận tiếng người: "boss, boss! Người không có sao chứ!"

"Mau, Quỳnh Sâm, boss bị thương, mau đưa thùng cấp cứu cầm tới!"

"Cao, mau cho boss đánh tuyến thượng thận làm, hắn đã hôn mê."

"Lạc khác. . ."

Nghe người chung quanh thanh âm, Phương Viễn Sơn cảm giác giống như nhìn không tiếng động điện ảnh vậy, sau đó ý thức dần dần mơ hồ, ngoe đầu hôn mê đi! ~

Chờ hắn lần nữa tỉnh hồn lại, nhìn chung quanh màu trắng vách tường, cùng với trong lỗ mũi truyền tới nước khừ trùng vị, biết mình nằm ở trong bệnh viện. Ngón tay giật giật, cảm giác có chút mất sức, sau đó nghĩ đến cái gì, lập tức giật giật ngón chân.

Đội cảm giác hai cái chân cũng có thể hoạt động mới thở phào nhẹ nhõm, đây nếu là sau này không thể đi lại. . . Quay đầu nhìn một chút, cái phòng bệnh này là một sang trọng một người đang lúc, bên cạnh cũng không có bệnh nhân khác. Giơ tay lên theo như vang đầu giường hồ hết khí.

Bên ngoài rất nhanh vang lên tiếng bước chân, "Ca" chốt cửa bị người từ bên ngoài ngắt mở, sau đó Khắc Lý Tư lại đi vào phòng bệnh. Thấy hắn vui mừng nói: "Phương, người có thể tỉnh lại quá tốt!"

"Ừ, đây là ý gì? Chẳng lẽ ta không thể tỉnh lại?" Mang như vậy nghi ngờ nhỏ giọng nói: "Hải, Khắc Lý Tư, ta ngủ bao lâu?"

"Người ước chừng ngủ một tháng, chúng ta cũng cho là người. . ."

"A!"

Nghe được mình ngủ một tháng, Phương Viễn Sơn giật mình! Vừa định hỏi lại chút gì, ngoài cửa vào mấy vị bác sĩ, cảm nhớ chuyện bộ ở bên cạnh ghi chép nổi lên số liệu. Sau một lát một vị trong đó nữ bác sĩ nói: "Phương tiên sinh, người bây giờ còn cảm giác được khó chịu chỗ nào sao?"

Thấy hắn muốn ngồi dậy nói chuyện, Khắc Lý Tư đi tới theo như nổi lên xuống nút ấn, chờ hắn nói "Tốt lắm" sau này mới buông lỏng nút ấn.

Chống hai bên chân ngồi yên, hắn mới trả lời: "Chính là đầu có chút choáng váng, còn có chính là bụng có chút đói, khác cũng không sao liễu!"

Vị này chừng ba mươi tuổi nữ bác sĩ đi tới, cảm ra ông nghe đặt ở hắn ngực lượng liễu một hồi, lại mở ra tròng mắt của hắn nhìn một hồi nói: "Choáng váng đầu hắn là phản ứng sinh lý, thời gian dài nằm nằm tạo thành!"

"Phương tiên sinh, người ngoại thương thật ra thì sớm là tốt. Chúng ta thông qua quan sát phát hiện đầu của người lớp da vẫn là có hoạt động, nhưng là kỳ quái chính là người nhưng vẫn hôn mê!"

"Nga? Như vậy nói ta không sao?"

"ừ, đợi một hồi chúng ta sẽ giúp người lượng vị huyết áp, buổi chiều người liền có thể xuất viện ~ bất quá gần đây cũng không cần kịch liệt hoạt động tốt,

ngươi bấp đui gãy xương mới vừa khép lại."

Nghe được mình buổi chiều liền có thể xuất viện,

Hắn hay là thật vui vẻ. Nằm ở trong bệnh viện luôn cảm giác cả người không được tự nhiên, coi như cao cấp hơn nữa phòng bệnh cũng vẫn là phòng bệnh, có thể không đợi vẫn tận lực chờ đợi!

Chờ thầy thuốc toàn bộ đi ra ngoài, Khắc Lý Tư mới ngồi xuống. Không đợi Phương Viễn Sơn hỏi hắn đã bắt đầu giải thích đứng lên: "Người hộ vệ bây giờ trở về nước Mỹ tổng bộ, bọn họ nói chờ người tỉnh lại cho bọn họ trở về điện thoại."

"Ngoài ra chính là trường học chuyên, Quỳnh Sâm đã giúp người xin nghỉ rồi, người yên tâm đi."

Dựa vào ở trên giường suy nghĩ một hồi, đã không có chuyện gì khác nữa. Thấy Khắc Lý Tư ánh mắt nghi hoặc, Phương Viễn Sơn không khỏi cười lên, : "Hải, ta không có sao! Chỉ là muốn một ít chuyện."

"Đúng rồi, cha người chứ ?"

"Cảnh khu còn làm việc, bạch thiên ta đến xem hộ, buổi tối hẳn tới nơi này qua đêm." Nói xong Khắc Lý Tư nhớ ra cái gì đó, cười nói: "Hắc! Quên người đói bụng rồi, ta đi hỏi một chút thầy thuốc người có thể ăn chút gì?" Nói xong đi ra phòng bệnh.

Nhìn Khắc Lý Tư bóng lưng, Phương Viễn Sơn ánh mắt mơ hồ ~ trải qua mấy ngày nay khẩn trương, lo âu, sợ hãi, một cỗ não hóa thành nước mắt chảy chảy ra ngoài, cúi đầu xuống che chắn "Nghẹn ngào " đứng lên!

Phát tiết một hồi, nhìn trên chăn nước mắt mặt đỏ lên đứng lên, mắng: "Lớn như vậy vị các lão gia, khóc gì khóc!"

Tựa vào trên giường bệnh liền nghĩ tới mới vừa thầy thuốc lời, mình vô duyên vô cớ hôn mê một tháng, chắc là lúc ấy sắp gặp tử vong lúc đại não tự bảo vệ mình, lâm vào đương cơ trung, sau đó thấy A Nặc Đức bọn họ xuất hiện mới hôn mê đi.

"Ừ, xem ra vẫn là mình thân thể tổ chất quá kém duyên cớ a! Ở đời thật tuyệt cảnh lúc lại thúc thủ chịu trói, chờ địch nhân tàn sát, xem ra còn phải tăng cường rèn luyện, ừ, sau này phải cùng A Nặc Đức bọn họ học mấy chiêu!"

Nghĩ tới đây lòng bàn tay động một cái, một bộ điện thoại di động đã xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Mở điện thoại di động lên thấy màn hình điện lượng lúc, mới nhớ tới điện thoại di động sung điện giật sau này thì bị bắt vào không gian, tìm được A Nặc Đức đây số gọi tới, kết quả nhắc nhở lại tắt máy.

Chưa từ bỏ ý định hẳn lại gọi cho Quỳnh Sâm, kết quả vẫn là không có người nghe! Bất đắc dĩ tìm được A Đạo Phu đây số gọi tới, lúc này rất nhanh tiếp thông: "Người khỏe, Phương tiên sinh!"

"Ừ, A Đạo Phu tiên sinh người khỏe!"

"Ta muốn hỏi một chút A Nặc Đức bọn họ hai làm sao biết không liên lạc được? Chẳng lẽ là bởi vì ta trở thành người không có tri giác, các người cảm thấy không cần phải nữa bảo vệ ta mà!" Nói đến phần sau trong giọng nói của hắn đã mang theo tức giận.

A Đạo Phu nghe liền vội vàng giải thích đến: "Phương tiên sinh người hiểu lầm! Bởi vì công ty chúng ta người làm xuất hiện không làm tròn bổn phận, đưa đến người ở Amazon rừng cây xảy ra bất ngờ, bọn họ hai người bây giờ đã bị ngưng chức, sau này nhân viên thay thế giá hai thiên liền sẽ an bài tốt."

"A!"

Nghe được là bởi vì vì mình nguyên nhân làm liên lụy A Nặc Đức bọn họ, Phương Viễn Sơn lập tức sắc mặt đổi đến đỏ bừng, tổ chức một chút chọn lời chặn lại nói: "A Đạo Phu tiên sinh, người nghe ta giải thích, lúc này chuyện tuyệt không là bởi vì bọn họ nguyên nhân, là chính ta khăng khăng làm theo ý mình mới tạo thành hôm nay hậu quả."

"Phương tiên sinh người ý ta biết, bọn họ đã cùng ta giải thích qua rồi. Nhưng là bọn họ không có từ cố chủ tự thân cân nhắc an toàn, để mặc cho người nguy hiểm hành động, đây chính là bọn họ trách nhiệm!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Trở lại

Nghe được A Đạo Phu lời, Phương Viễn Sơn lập tức trầm mặc ~ suy nghĩ một chút nói: "A Đạo Phu tiên sinh, người ý ta biết. Bất quá vẫn là mời người cho bọn họ một lần cơ hội!"

Trong điện thoại A Đạo Phu trầm mặc một hồi nói: "Được rồi! Chuyện lần này tình đúng là chuyện ra có nguyên nhân, hơn nữa bọn họ lần này lục soát cứu hành động trung cũng ra lực. Người nếu như kiên trì, ta sẽ đem người ý truyền đạt đến phía trên, đến nỗi quyết định thế nào kia liền không phải là chuyện của ta tình liễu."

"Được, cảm ơn A Đạo Phu tiên sinh."

"Ừ, ở A Nặc Đức bọn họ không có đến trước khi tới, công ty sẽ an bài khác hai người hộ vệ thay thế bọn họ an ninh nhiệm vụ, quay đầu ta sẽ đem tài liệu truyền cho người." Nói xong A Đạo Phu liền cúp điện thoại.

"Hô ~ "

Thở dài, suy nghĩ một chút lại cho mẹ Vương Thúy Lan đi điện thoại. Trước kia không liên lạc cũng được đi, bây giờ thật vất vả mẹ con đoàn tụ, đột nhiên hơn một tháng không có hân hoan, Vương Thúy Lan cũng là lòng như lửa đốt.

Xé vị lão nói mình bởi vì nghiên cứu khoa học thí nghiệm nguyên nhân, điện thoại di động một mực thuộc về trạng thái tắt máy, hiện đang thí nghiệm làm xong mới cho phép cùng liên lạc với bên ngoài. Vì an nã lòng, nói cho chính nã giá mấy thiên thì sẽ trở về qua một chuyến.

Giản người trọng yếu cũng đánh một thông điện thoại, bên ngoài đã truyền đến Khắc Lý Tư tiếng bước chân. Xách hộp giữ ấm Khắc Lý Tư thấy hân tinh thần sáng láng đáng vẻ, cười nói: "Phương, ta đem người tình lại tiêu tức nói cho cha, hân rất nhanh sẽ tới!"

"Cảm ơn cả nhà các người trợ giúp!"

Một câu nói hoàn, hân không có nhắc lại khác. Loại này ân tình không phải ngôn ngữ có thể biểu đạt. Thân ở nước lạ tha hương, có thể gặp như vậy người một nhà, là một loại hạnh phúc, lại là loại vận khí!

Khắc Lý Tư nghe được hân lời, dừng lại động tác trong tay, đi tới ôm hân, buông nói: "Chúng ta cả nhà đều rất thích người, ta cũng vô cùng bội phục người dũng khí!"

"Tốt lắm, ăn cơm đi! Quỳnh Sâm lúc gần đi dặn dò bệnh viện cho người chuẩn bị kiểu Trung Hoa sớm một chút, tới nếm mùi một chút như thế nào!"

Hơn một tháng không có ăn uống gì Phương Viễn Sơn, lúc này lang thôn hồ yết liễu đứng lên. Ăn nhìn một hồi đến Khắc Lý Tư ngồi ở bên cạnh nhìn mình, ngượng ngùng nói: "Ta đói bụng lắm ~ đúng rồi, người có hay không ăn đây?"

"Hắc, ta đã sớm ăn rồi."

"Được rồi, vậy ta sẽ không khách khí." Nói xong vừa hướng trước mặt cháo gió cuốn mây tan liễu đứng lên! Phải nói bệnh viện chuẩn bị sớm một chút tốt biết bao ăn, đó là không thể nào, bất quá hân bây giờ cũng ăn không ra mùi vị gì tới, hoàn toàn là đói.

Uống cạn một đại bát cháo vẫn cảm thấy rất đói, trơ mắt nhìn Khắc Lý Tư, hy vọng hân nói một câu "Hải, phương! Ta giúp người lại đi giả bộ một bát tới." Đáng tiếc đây chẳng qua là hân một phía tình nguyện.

Cạnh vừa nhìn Khắc Lý Tư nhún vai, "Thầy thuốc nói, người dạ dày vẫn không thể ăn quá nhiều đồ, nếu không người sẽ không chịu nổi."

"Được rồi, ta nghe người."

Mới vừa đem bữa ăn cụ toàn bộ thu thập xong, rộng mở ngoài cửa lớn đã vang lên tiếng bước chân, đi theo truyền đến một tràng cười: "Ha ha. . . Tiểu sơn, ta cũng biết người sẽ không có chuyện gì ~" đi tới ba trong đi lên cho hân một vị thật to ôm.

Buông ra hân, ba trong hướng hân sắc mặt nhìn biết nói: "Ừ, người hôm nay khí sắc không tệ." Nói xong vỗ vai hân một cái bâng.

Mấy người ở trong phòng bệnh cười nói, lúc này bên ngoài trong đường đi lại truyền tới một loạt tiếng bước chân, đi theo ba dặm vợ thê lâm na mang một cô gái xuất hiện ở trước mắt.

"Phương, cho người giới thiệu một chút, đây là ta con gái bảo bối khai tây. Mai na."

Nghe được ba dặm giới thiệu, Phương Viễn Sơn ngồi thẳng người nói: "Hải, đã sớm nghe ba trong đại thúc nói qua, người là cả nhà kiều ngạo."

Khai tây. Mai na hoàn toàn thừa kế mẹ ưu điểm, lượng bạch trên da không có Tây Âu cô bé loang lỗ điểm, vóc người cao gầy, lời lôm thích thú đường cong là lướt, khiến cho người chột nhìn một cái vô cùng tươi đẹp, hơn nữa đáng đẹp gương mặt, toàn bộ liền một thanh xuân thiếu nữ xinh đẹp.

Có thể là ở Bra-Xin ra đời nguyên nhân, khai tây không có Tây Âu cô bé trong trẻo lạnh lùng cao ngạo,

Nghe được hân gọi, vui vẻ đến: "Đúng vậy! Ta cũng thường xuyên nghe được mẹ nhắc tới người, chỉ cần ta ở nhà, liền có thể nghe được ba ta nhắc tới người!"

Mấy người ở trong phòng nhắc tới hần ở rừng rậm kiến thức, khai tây cũng nói lên liễu cuộc sống đại học. Cùng nước Hoa ngược lại là, ngoại quốc trường học đều là lên đại học trước kia liễu mạng chơi, lên đại học sau nhưng là khóa nghiệp nặng nhọc.

Mấy người trò chuyện một hồi, Phung Viễn Sơn ngạc nhiên nói: "Bây giờ không phải là đi học mà, khai tây người làm sao không đi trường học?"

Ba trong nhất gia tử thấy hần nghi ngờ, nhất thời cười mở ra, thề sắt lâm cười nói: "Nàng cùng trường học xin nghỉ, lý do là nhà giúp nàng giới thiệu một người bạn trai, cho nên nàng muốn trở về gặp thấy."

"Ách. . . Lý do này thật sự là quá mạnh mẽ!" Không nghĩ tới một cái như vậy vô địch thiếu nữ xinh đẹp cũng là phúc hắc nữ, nói tới lão tới lại cũng ánh mắt đều không nháy mắt.

Ở trong phòng bệnh cười nói liễu một hồi, Phung Viễn Sơn cũng ngồi không yên, xuống giường hoạt động một chút cảm giác tạm được. Gọi tới thầy thuốc thương lượng một hồi, cũng không chờ buổi chiều liễu, trực tiếp đi đến trước đài làm thủ tục xuất viện, tiền thuốc thang bị A Nặc Đức bọn họ lúc trước ứng tiền liễu, vô sự cả người nhẹ hần đi theo ba trong một nhà ra bệnh viện.

Ba trong nhà ở mã nào tư thành khu trong, mang hồ bơi thêm đình viện căn phòng lớn, Phung Viễn Sơn lúc trước thấy tương đối kinh ngạc ~ phải biết lấy ba trong hai cha con tiền lương muốn mua như vậy căn phòng lớn, vậy coi như sẽ không bao giờ. . .

Bất quá nghe được thề lâm na gia thế sau, hần cũng hiểu! Nguyên lai là tiểu tử nghèo nghịch tập bạch phú nữ, có thể nói nước Mỹ mộng lớn vậy hoàn mỹ kết cục.

Ở ba trong nhà điều dưỡng hai thiên, chờ thân thể hoàn toàn sau khi khôi phục, hần liền nhớ mong khôi trong hẹn một gian hàng chuyện tới. Ba trong cũng biết hần tâm tư, không có quá nhiều giữ lại, chỉ nói cho hần nơi này vĩnh viễn hoan nghênh hần đến.

Khai tây tặc thiên trở về trường học, bất quá giá hai thiên chung đụng ngược lại là thật khoái trá, lẫn nhau ước định chờ có thời gian đi thăm đối phương.

Ngồi tại phi văng trong hẹn trên phi cơ, hần vẫn là sẽ nghĩ khôi ba trong nhất gia tử mặt mày vui vẻ, khiến cho hần khóe miệng đều không tự chủ được dật về tươi cười.

Xuống phi cơ đánh xe trở lại đã lâu nhà trọ trong, thấy trong phòng trần thiết có loại cảnh còn người mất cảm giác. Bộ này nhà trọ từ cho mướn đến bây giờ cũng không ở thời gian bao lâu, phần lớn thời gian cũng chạy ở bên ngoài tới chạy đi.

Cuối tháng tư thời tiết đã bắt đầu chuyển lạnh, mặc lên khăn choàng làm bếp ở trong phòng quét sạch đứng lên. Lấy hai vị nhiều giờ mới đem nhà sửa sang lại. Mới vừa mới chuẩn bị xuống lầu đi xả rác, trong túi điện thoại vang lên, thuận tay tiếp nói: "Này, ta là Phung Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Này, là Phung lão đệ sao? Người điện thoại làm sao một mực tắt máy a?"

Nguyên lai là cái đó chữ tín điện liêu ông chủ Tô Chí Cường, Phung Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Xin lỗi Tô lão bản, đoạn thời gian trước ta có chuyện, cho nên một mực không chú ý người chuyện, bất quá ta đã để cho người đi điều tra, chờ chậm một chút ta sẽ đem kết quả nói cho người."

Cúp điện thoại đi xuống lầu dưới nhà để xe bên ngoài, mới vừa lên lầu thời điểm nhìn lướt qua không có thay đổi gì chạy điện cửa, đến gần nhìn một cái nhất thời trong lòng cả kinh, hai bên lỗ toàn bộ cuốn ra, toàn bộ cuốn rèm cửa huyền không treo ở phía trên.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Bạo trộm

"Kéo kẹt kéo kẹt" cuốn rèm cửa theo chạy điện ky khuấy động thẳng đi lên, chờ lộ ra cao cờ nửa người thời điểm, Phung Viễn Sơn khom người một cái liền không kịp đội vọt vào. Mở ra phòng ngầm dưới đất nắp bản từ phía trên nhìn xuống, nhất thời mắ to một câu: "Ta thảo!"

Từ trên cái thang leo xuống đi, thấy rộng mở tủ sắt cửa, Phung Viễn Sơn lúc này thờ hồn hèn: "Chết, đã sớm biết Bra-Xin trị an không được, không nghĩ tới ngay cả lớn như vậy tủ sắt đều vô dụng!"

"Ai, cũng lạ mình, cứ như vậy hai tầng đá người để cái gì tù sắt, trực tiếp thu trong không gian không thì phải?"

Nhìn chằm chằm tủ sắt nhìn một hồi, vẫn cảm thấy đau lòng không thôi. Không nói khối kia sau đó bỏ vào đá, liền nói khối kia "Thạch thiết vẫn thạch"

cũng là giá trị không rẻ, thế nào cũng đáng hai ba triệu mỹ kim a!

Không được, đây là ta lần đầu tiên phát hiện vẫn thạch, nhất định phải tìm trở về, lập tức cúi đầu ở chung quanh tìm nổi lên đầu mối. Căn cứ trên dấu chân biểu hiện, tôi trộm vẫn thạch là một người gây án, hơn nữa không có sử dụng phá hư tính công cụ.

"Ừ? Không có phá hư?" Nhìn tới nơi này nhất thời nổi lên nghi ngờ, mới vừa ở cửa thấy bị phá hư chạy điện cửa, hẳn liền phỏng đoán đến đạo tặc là lấy phá hư tính thủ đoạn mở chốt an toàn quỹ. Nhưng là nhìn nữa tủ sắt, không chút nào khiêu dè dấu vết.

Tủ sắt này mặc dù không phải là an toàn phòng ngự cấp bậc cao nhất, nhưng dầu gì cũng xài một trăm ngàn Lôi Á Nhĩ, khẳng định không phải cái gì tùy tiện tiền tiêu mao tặc có thể mở. Hơn nữa, bằng hẳn có thể mở tủ sắt này thủ đoạn, bên ngoài nho nhỏ chạy điện cửa cần lấy phá hư tính thuận lợi đoạn mở ra?

Nếu khẳng định hẳn suy đoán, cũng không tâm tình đợi nữa phòng ngầm dưới đất. Ra nhà để xe thẳng đi tới xã khu văn phòng cao ốc, đi vào bên trong tìm được xã khu giám đốc Mật Đặc Lý Khắc, "Hải, Phương tiên sinh người khỏe, đã lâu không gặp!"

"Người khỏe, Mật Đặc Lý Khắc giám đốc, ta muốn hỏi người một ít chuyện!"

"Là mà! Có chuyện gì người cứ việc nói tốt lắm." Mang Phương Viễn Sơn đi tới bên cạnh khu nghỉ ngơi ngồi xuống, nhận lấy cạnh bên nhân viên làm việc đưa tới cà phê nói tiếng: "Cảm ơn ~"

"Là như vậy, ta muốn nhà có một nhà để xe người biết chưa? Chính là đồng nam gác trung gian một hàng kia nhà để xe."

Thấy giám đốc gật đầu một cái bày tỏ biết, Phương Viễn Sơn vừa tiếp tục nói: "Ta cái đó nhà để xe phía dưới còn có một phòng ngầm dưới đất, ngày hôm qua vừa mới tới nhà ta liền phát hiện chạy điện cửa bị người phá hư."

Thấy giám đốc biểu tình kinh ngạc, dừng một chút lại nói: "Cửa hư thật ra thì không có vấn đề, bất quá ta phòng ngầm dưới đất trong trước đây không lâu mua một tủ sắt, bên trong có hai khối mỏ sắt, vô cùng đáng tiền!"

"Nga? Kia tủ sắt đâu. Thế nào?"

"Vô cùng bất hạnh, tủ sắt bị người mở ra, bên trong hai tầng đá đều không thấy!"

"Thình thoàng mua cát!" Mật Đặc Lý Khắc mặt đầy khiếp sợ đứng lên, "Phương tiên sinh mau dẫn ta đi xem một chút, không được, trước hay là báo cảnh sát tương đối khá."

"Không cần, chuyện này ta không nghĩ phiền toái những cảnh sát kia, người biết."

"Ta muốn hỏi các người, gần đây có phát hiện người nào khả nghi hay không ra vào xã khu, tỷ như người xa lạ!"

Mặc dù coi như Phương Viễn Sơn nói lên bồi thường, xã khu cũng sẽ không để ý tới, nhưng cái này là hai chuyện khác nhau, dẫu sao xã khu xuất hiện vấn đề, hẳn người quản lý này là phải phụ trách.

Nghe được hẳn hỏi xã khu phòng vệ vấn đề, lập tức nói: "Tiểu khu chúng ta hai mươi bốn giờ có người trực, hơn nữa máy thu hình là toàn bao trùm không góc chết."

"Đúng, đi xem một chút máy thu hình." Nói xong lập tức mang Phương Viễn Sơn đi liêu theo dõi lâu ba thất.

Bên trong an ninh đội trưởng thấy bọn họ hai người đi lên, chào đón nói: "Đặc trong, người không quá dễ ở phía dưới đợi, chạy tới làm gì?"

"Sử để phu, xảy ra chuyện! Vị này là chúng ta xã khu nhà ở Phương tiên sinh, hẳn tủ sắt bị người trộm, người để cho bọn họ tra một chút tháng gần nhất phải quản chế ghi chép."

Vị này xã khu an ninh đội trưởng nghe được nhà ở bị bạo trộm, lập tức để mắt ~ xã khu trị an xảy ra vấn đề, hẳn cái này an ninh đội trưởng là người thứ nhất chịu trách nhiệm, chỉ cần cấp trên trách tội xuống,

Hắn liền cái thứ nhất bị ăn hèo.

Bây giờ Bra-Xin thất nghiệp tỷ số như vậy cao, nếu như ném công việc này, hẳn thật không biết lần tới nữa lãnh được tiền lương là lúc nào.

Đi nhanh đến Phương Viễn Sơn bên cạnh đưa tay ra nói: "Phương tiên sinh, thật sự là xin lỗi, bởi vì chúng ta công việc sai lầm cho ngài tạo thành tổn thất, còn xin ngài thứ lỗi."

Cùng vị này người da đen an ninh đội trưởng nắm lấy tay, : "Các người bây giờ có cần hay không đi nhìn một chút tình huống, sau đó sẽ quyết định?"

"Đúng đúng đúng!" Nói xong giám đốc mang sử để phu đi theo hẳn đi xuống lầu, đi tới nhà để xe đoàn người cẩn thận khám tra một chút hiện trường, phát hạ trộm cấp thời gian không vượt qua qua một tuần lễ, hơn nữa ba người nhất trí nhất định là người quen gây án.

Trở về đến lầu thượng vị này người da đen đội trưởng đẩy ra ghế ngồi đội viên, tự mình tra nhìn, đồng thời hét lớn: "Hắn chết, cho ta đem gần đây một

tuần lễ lâu số một quân chế cũng điều ra, ngay cả một con ruồi bay qua cũng không cho phép bỏ qua cho."

Bốn đội viên cộng thêm đội trưởng 5 người, nhìn chăm chăm trong máy vi tính video quân chế một tránh một tránh tra xét, bất kỳ ở đó ngồi nhà để xe trước dừng lại vượt qua 5 giây người đều là đối tượng hoài nghi, hơn nữa chỉ nhìn buổi tối quân chế, bạch thiên trực tiếp đảo qua một cái.

Cái đó chạy điện cửa là bị bạo lực phá hư, đội trưởng tin tưởng còn không có cái nào tiểu mao tặc dám như vậy phách lối, rõ ràng thiên ở hần mí mắt dưới đáy bạo trộm

Qua 10 mấy phút một người da trắng đội viên gọi tới: "Có, sử để phu! Mau tới đây nhìn."

Phuong Viễn Sơn nghe cũng đi lên trước đưa ra cổ nhìn sang, 4 tháng 21 số 17:34, chỉ thấy một chiếc bị tạp xa dừng ở nhà để xe trước, một vị mang ngay cả cái chụp đầu người nhảy xuống chỗ điều khiển, cầm trong tay dịch áp kiểm nhanh chóng cạy ra cuốn rèm cửa chui vào.

Video lúc này không tiếng động phát, máy vi tính biểu hiện qua năm phút, cuốn rèm cửa hạ đưa ra một cái tay, nâng lên cuốn rèm cửa đem một khối vật đen thui lù lẩn đi ra.

Lại một lát sau đoán chừng là không di động khối kia 300 bảng đá, từ trong nhà để xe đi ra, đến trong xe linh ra món đồ lại leo về liễu trở về, liền giày vò như vậy liễu nửa nhiều giờ mới mở trừ bị tạp rời đi tiểu khu, sau đó từ nơi cửa chính quân chế trong biến mất.

Nhìn tới nơi này mấy người nhất thời trở mặt nhìn nhau, đơn giản là đánh mặt a! Mặc dù là 5 điểm nhiều chung, nhưng lúc này xã khu trong người đi đường cũng là vô cùng nhiều. Cái này tiểu mao tặc quang minh chánh đại tiến vào xã khu, còn ở cửa dừng lại ghi danh, sau đó nghênh ngang lái đến hần nhà để xe cạnh trộm cắp. . .

Đội trưởng an ninh kia đen thui gương mặt phơi bày ra màu tím đen, lúng túng muốn tử, kẻ trộm ngay tại hần mí mắt dưới đáy ăn trộm nhà ở tài vật, cái mặt này thật sự là đánh quá vang dội, ngập ngừng nói: "Cái này. . . Phuong tiên sinh. . . Cái đó. . . Thật sự là xin lỗi!"

Phuong Viễn Sơn cũng là giận đùng đùng đan xen, đây quả thực là tức cười cực kỳ, hần mỗi một tháng đóng nhiều như vậy vật nghiệp phí, bây giờ nhưng xuất hiện như vậy để cho người không thể tiếp nhận an toàn chỗ sơ hở, ăn trộm có thể nói là ban ngày liền đem hần hai tầng đá doli đi, giá còn đến đâu?

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Muốn nhờ

Cần nhắc đến kẻ trộm gây án thủ pháp, rõ ràng đến có chuẩn bị, xã khu vật nghiệp cũng không khả năng 24 giờ giám quản thích hợp. Bất quá nghĩ đến cái này tiểu mao tặc nghênh ngang đem mình hai tầng đá loli đi, hơn nữa trước sau xài nửa nhiều giờ, hần vẫn là không nhận được liên sinh khí.

Vật nghiệp giám đốc thấy hần sắc mặt khá hơn một chút, vội vàng nói: "Phuong tiên sinh người yên tâm, cái này đạo tặc chúng ta xã khu nhất định sẽ trợ giúp người tìm được hần."

"Tìm được hần có ích lợi gì, mấu chốt phải tìm được ta kia hai tầng đá."

"Dạ dạ dạ, chúng ta nhất định sẽ trợ giúp ngài tìm được đá." Người quản lý này gật đầu như gãi tôi! Mới vừa hần liền nhìn rồi, cái đó tù sắt chính là khai tư, giá cả hần cũng đại khái hiểu một chút.

Hoa như vậy ngẩng cao giá cả mua một tù sắt, đồ bên trong giá trị có thể tưởng tượng được. Hơn nữa, có ai không có sao mua tốt như vậy tù sắt để không đáng tiền đồ?

Một thời không cách nào có thể tưởng tượng, Phuong Viễn Sơn dứt khoát ngồi ở trên ghế phân tích khởi đầu mỗi tối. Hai khối vẫn thạch mới bị đánh cắp mấy thiên, người kia hần còn chưa kịp xuất thủ, bây giờ muốn là tìm ra hần loli, đồ nói không chừng còn có thể đoạt về.

Thủ tục ghi danh cần bài theo liền không cần nghĩ, người kia nếu có chuẩn bị mà đến, khẳng định cũng làm qua tay chân! Bây giờ hy vọng duy nhất ngay tại người quen gây án về điểm này.

Biết tù sắt này người hần không nhiều, A Nặc Đức cùng Quỳnh Sâm đầu tiên loại bỏ, coi như nói cho bọn họ giá trị, bọn họ cũng không dám động, hơn nữa không cần phải. Người ta một năm cũng có bách một trăm ngàn mỹ kim thu vào, thật không cần phải tự hủy tương lai ~

Một cái nĩa chính là khai tử tử sát người, loại bỏ cái đó môn la thợ, khác cũng chỉ còn lại có gắn điều chỉnh thử viên liễu, "Đúng vậy. . . Đúng rồi, nhất định là mấy người kia trúng một vị." Lập tức bắt đầu vỗ một cái đứng lên.

Giám đốc nhìn một cái hần dáng vẻ, biết chắc là có đầu mối gì liễu, Phương Viễn Sơn vội vàng đem mình suy đoán nói cho giám đốc, giám đốc lập tức điều ra hai tháng trước gắn điều chỉnh thử lúc quản chế thu hình.

Kia Thiên môn miệng phụ trách ghi danh nhân viên cũng đã chạy tới, xã khu xảy ra chuyện lớn như vậy tình, hần cũng dọa sợ không nhẹ, mình lại đem kẻ trộm để tiến vào.

Tìm được lúc ấy gắn điều chỉnh thử lúc nhân viên hình ảnh, từng tờ một tiết đồ phóng đại, đến một tấm ngay mặt đồ lúc, cái đó chạy tới nhận người hết lớn: "Chính là hần, chính là hần. Ta nhớ rất rõ ràng."

"Không trách có thể không tiếng động xâm nhập đâu, nguyên lai là thủ tục điều chỉnh thử viên giờ trò quý." Thở hổn hển Phương Viễn Sơn cũng không cùng giám đốc gọi, lấy điện thoại di động ra gọi cho tiểu Ngọc môn la: "Người ở công ty sao?"

Cửa đối diện la thợ phỏng đoán bận bịu, nghe được hần bất thiện giọng nghi ngờ nói: "Người thế nào? Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì mà!"

"Xảy ra chuyện gì? Xảy ra chuyện lớn!" Lập tức đem nhà mình gấp gờ mắt trộm chuyện nói cho tiểu Ngọc môn la.

Tiểu Ngọc môn la sau khi nghe một thời có chút không nói, chờ một hồi mới đến: "Nói cho một mình người bất hạnh tiêu tức, cái đó điều chỉnh thử viên Khắc Lai Nhĩ hai ngày trước đã nghỉ việc. . ."

Ấn tắt điện thoại, Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa đem điện thoại di động hất ra. Mang sử để phụ còn có hai đội viên chạy thẳng tới Khắc Lai Nhĩ nhà đi. Mới vừa ở trong điện thoại tiểu Ngọc môn la liền đem địa chỉ nói cho hần, để cho hần nhất định phải mặc dù chạy tới ~

Theo bên ngoài tường thang lầu leo đến lầu cuối, đi tới Khắc Lai Nhĩ nhà, thấy đóng chắc cửa chống trộm, Phương Viễn Sơn hung hần đá một cước. Không cam lòng hần mời giám đốc tìm tới vật nghiệp nhân viên, khi mở cửa phòng thấy gian phòng trống rỗng lúc, Phương Viễn Sơn một thời cũng có chút nhục chí.

Cái này Khắc Lai Nhĩ chắc hần trước đã làm xong định, chỉ chờ giá một khoản làm xong liền đi xa cao phi, cho nên hần đem mình đường lui toàn bộ lấp kín. Người ta cũng làm xong quyết đánh đến cùng chuẩn bị, hần còn có biện pháp gì có thể tương tượng.

Đi xuống lầu để cho giám đốc bọn họ đi về trước, lấy điện thoại di động ra cho Ngã Đức trong an đi điện thoại, trước hai trời mới vừa lúc tỉnh lại cùng hần thông điện thoại, hần đã sớm biết Phương Viễn Sơn bị thương nằm viện, biết hần tỉnh hồn lại, vẫn vô cùng vui vẻ.

"Ngã Luân chú, người bây giờ có rảnh không? Ta muốn đi cùng người nói một ít chuyện."

"

Không có đi khu dân nghèo, hai người hẹn ở trong thành quầy rượu gặp mặt. Thấy Ngã Đức trong an xuyên vị âu phục đánh cà vạt đi vào, hần liền một trận buồn cười! ~

Bây giờ Bra-Xin đại lão cũng lưu hành tổng tài phạm, học những thứ kia ông chủ, ra vào đều là do bí thư xách một cặp táp theo ở phía sau, người không biết thật cho là tập đoàn công ty ceo đâu!

Ngã Đức trong an gần tới ôm hần dùng sức vỗ một cái, sau khi ngồi xuống Phương Viễn Sơn giúp hần muốn ly trái táo ngựa nói nì, nhìn hần trên sống mũi mắt kiếng nghi ngờ nói: "Con mắt của ngài cận thị liễu?"

Ngã Đức trong an bắt lại trên sống mũi mắt kiếng không gọng bắt đắc dĩ nói: "Còn chưa phải là Thác Nì nói mang một mắt kiếng có thể ngăn che sát khí mà ~ cho nên liền mang theo lâu ~ bắt quả không có số độ "

"Chửi thề một tiếng, nguyên lai là già bộ dùng. . ."

Nhìn hần im lặng dáng vẻ, Ngã Luân ha ha cười to nói: "Ta già rồi, mau không theo kịp các người tiết tấu, nếu là nữa không làm ra thay đổi, sớm muộn phải bị đào thải a!"

"Làm sao biết chứ!"

Ngượng ngùng nói một câu, Phương Viễn Sơn cũng không biết nên nói cái gì cho phải. Gần đây theo ánh mắt thế lực không ngừng đề cao, hần là càng ngày càng không muốn cùng những đại lão này tiếp xúc, không nên đến cuối cùng tiện nghi không mò được, ngược lại chọc cả người tao.

Bất quá ngày hôm qua thật sự là không cách gì liễu, toàn bộ Bra-Xin nói tới mò kim đáy biển bản lãnh này, trừ những thứ này ra đại lão không ai dám bảo đảm liễu. Ngay cả những cảnh sát kia có lúc cần muốn tìm người lúc cũng thông qua bọn họ.

Phương Viễn Sơn cùng Ngã Đức trong an giữa coi như là làm ăn cùng hữu tình các một nửa đi, hai người đều rất tốt nắm giữ cái đó độ.

Hai người trò chuyện một hồi mới chuyện trở về chính đề đến: "Ngã Luân chú, lúc này tìm người muốn mời người giúp hai chuyện!"

"Nói đi, chuyện gì!"

Là như vậy, lập tức một hai ba đem Tô Chí Cường chuyện cùng hắn nói một chút, sắp đến cuối cùng nói: "Hắn chuyện này ta bây giờ còn chưa có đón lấy, chẳng qua là để cho người đi hỏi thăm một chút, tình huống cụ thể ta còn không có hỏi tới. Nếu như Ngã Luân chú có thể giúp chuyện này rồi, chuyện này liền nhờ người!"

Một bên Ngã Đức trong an nghe hắn nói xong, không khỏi nứt ra miệng to a a cười lên ~: "Phượng, người là ở đưa tiền cho ta sao?"

"Ta biết chuyện này đối với Ngã Luân chú mà nói là một đĩa đồ ăn, nhưng là chuyện này đối với ta mà nói quả thật có chút khó khăn, người biết, ta chỉ là một du học sinh."

Chuyện này giao cho Ngã Luân cũng coi là chuyên nghiệp đối khẩu, một vị muốn giết nợ, một người là đặc biệt cho vay lãi suất cao. . . Đến nỗi mâu thuẫn là chán ai lợi hại hơn, vậy thì chờ nhìn đi!

"Kia Ngã Luân chú là đáp ứng? Vậy ta coi như bất kể, quay đầu ta đem quốc nội cái đó Tô lão bản điện thoại nói cho người, các người nói chuyện riêng đi!"

Ngã Luân sau khi suy tính gật đầu nói: "Được rồi, chuyện này ta đáp ứng. Nói một chút thứ hai chuyện đi! Vậy hắn là người tới tìm ta mục đích chủ yếu đi!"

Phượng Viễn Sơn ngượng ngùng cười một tiếng, cũng hào phóng thừa nhận nói: "Đúng vậy, ta ngày hôm qua mới vừa xuống phi cơ, đến nhà cái mông còn không có ngồi vững vàng liền phát hiện phòng ngầm dưới đất tú sắt bị người trộm, bên trong hai khối mỏ sắt bị trộm."

"Ha ha. . ."

Ngã Đức trong an nghe hắn rồi, nhất thời cười hết sức vui mừng, một hồi lâu dừng lại mới trả lời: "Hắc, người cũng có không giải quyết được thời điểm a!"

"Được rồi, chậm nhất là chiều mai cho người tiêu tức. Người chờ lấy lại đá đi! Đúng rồi, cái đó tiểu tử làm thế nào?"

Nghe được trước mặt hắn hay là thật cao hứng, những đại lão này năng lực làm việc hắn là biết. Bất quá nghe phía sau một câu vội vàng nói: "Cái đó tiểu tử đuổi kịp sẽ đưa bót cảnh sát đi!"

Hắn nếu là không cùng câu này, tiểu tử kia bắt được chín thành chín bị dầm nát làm mồi cho cá, đây chính là vì cái gì hắn bây giờ không dám cùng Ngã Đức trong an liên lạc nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Người man rợ

Ngồi ở trở về nhà trọ lầu sĩ thượng, Phượng Viễn Sơn muốn đọc chiếc kia đạo kỳ. Cũng không biết chiếc xe kia còn ở đó hay không phi trường liễu, bất quá cũng là thời điểm trả lại cho hắn, lão như vậy bá chiếm cũng không tốt.

Suy nghĩ một hồi ở trên xe trực tiếp bảo tài xế lái đi liễu 4S tiệm, trong thẻ còn dư lại không tới 150 vạn Lôi Á Nhĩ, chắc hắn mua xe là đủ rồi.

"Hắc, người đến nhà nào tiệm xuống?"

Phượng Viễn Sơn quay đầu nhìn lại, đã đến trong hẻm xe hơi thành phụ cận, bên ngoài vào mắt toàn bộ là các loại xe sang chuyên tiệm bán, móc ra một trăm Lôi Á Nhĩ đưa cho hắn: "Ta liền xuống xe ở đây, nặc ~ không cần tìm!"

Xuống xe ở phụ cận các xe hơi phẩm chất cửa tiệm đi vòng vo, giống như tiệm báo, lộ hồ, Ferrari chi lưu, trên thế giới chỉ cần nổi danh xe hơi phẩm chất cơ bản toàn năng ở chỗ này tìm được. Nghĩ đến sắp đến hộ vệ, vẫn là đem ánh mắt chuyển hướng SUV.

Những thứ kia âu mỹ loại người toàn bộ đều là nhân cao mã đại, nếu là mua một xe nhỏ từ quay đầu bọn họ có thể chịu tội. Vòng vo một vòng ánh mắt cũng nhìn xài, thật sự là xe tốt quá nhiều, không biết nên chọn vậy một chiếc.

Chuyển chuyển đi tới bên tri trong tiệm, môn điểm nhân viên tiêu thụ thấy hắn là người Trung quốc, cho là tới thăm viếng, cho nên không tới chào.

Phuong Viễn Sơn cũng vui vẻ mình thanh tịnh, lướt qua trước mặt xe nhỏ, trực tiếp đi hướng về phía sau vết dã xa triển dài.

Chọn chiếc lớn nhất hỏi: "Có thể lên thử một chút đi!"

Môn điểm bên ngoài lúc này tiến vào hai người đánh giả trang tân triều nam nữ trẻ tuổi, hai người bộ cánh tay, vừa vào cửa cái đó tuổi trẻ liền hét lên: "Người đâu, ta muốn mua chiếc xe."

Bên cạnh vị kia mang kính mắt lớn người da đen Tiểu Mai ôn ền nói: "honey, người ta lớn hơn mà! Ngươi biết."

Xa xa Phuong Viễn Sơn đánh giết mình một cái, cả người nhất thời nổi lên một tầng da gà, ôm cánh tay xoa hai cái, vội vàng từ nay về sau đi hai bước tránh được ma ám

Bên kia tuổi trẻ cũng không yếu thế chút nào, dặt công vịt tăng nói: "Cục cung, ngươi yên tâm rồi, ta biết ngươi thích lớn."

"Ta đi, giá một đôi cực phẩm. Quả nhiên là rừng lớn, cái gì đều đều có!" Nơi này Phuong Viễn Sơn trong lúc nhất thời bị chán ghét hừ, đi tới tiêu thụ viên bên cạnh nói: "Nhanh lên một chút, chiếc xe kia giá cả thế nào."

Vị này nhân viên tiêu thụ vẫn đủ chuyên nghiệp, đã vừa mới không để mắt đến hắn một chút, bây giờ nghe miệng của hắn khí, lập tức giải thích nổi lên kiến thức chuyên nghiệp.

"Tiên sinh ngài khỏe, chiếc này 5. 5L xếp hàng lượng M cấp suv, bây giờ ra giá ở 85 vạn, toàn bộ làm được không vượt qua 100 vạn Lôi Á Nhĩ."

"Nga, nếu như toàn khoản đâu. . ." Mới vừa nói tới chỗ này, kia hai vị cực phẩm đi tới.

"honey, người ta cũng thích chiếc xe này, ngươi mua cho ta có được hay không?"

"Chỉ cần bảo bối ngươi thích, ta bây giờ liền mua cho ngươi." Vừa nói hướng tiêu thụ viên nói: "Chiếc xe này bao nhiêu tiền?"

Tiêu thụ viên coi như có đạo đức nghề nghiệp, trả lời: "Xin lỗi, ngươi nếu như muốn lời, ngày mai có thể sang đây xem xe, ngày hôm qua chiếc này bị vị tiên sinh này nhìn trúng."

Cái này người đàn ông da trắng lỗ mũi triều thiên khinh thường nói: "Thiệt, bọn họ bên kia người tất cả đều là quý nghèo, coi trọng thì thế nào, hắn mua nổi mà!"

Bên cạnh Phuong Viễn Sơn nghe được cái này người cũng mở ra bản đồ công kích, nhất thời không vui, : "Nga? Ngươi rất có tiền? Vậy được, chiếc xe này nhường cho ngươi! Ngươi ngày hôm qua nếu là không đem nó mua lại, ta liền đem nó nhét vào ngươi trong miệng."

Ở Bra-Xin đời cũng mau hơn nửa năm, người nào chưa thấy qua? Cuồng, duệ, đen, trắng, nghèo, giàu, các loại các dạng người đều có. Nhưng duy chỉ có chưa thấy qua giả bộ 13 giả bộ thành như vậy.

Làm gần hai năm mua trên nét, trên thế giới đủ loại nhãn hiệu nổi tiếng quần áo, xách tay, đồ trang sức, không dám nói cũng mua qua, nhưng ít nhất phần lớn đều gặp hàng thật. Mà những thứ kia ở nước Hoa tiêu thụ tương đối lửa mấy khoản giả bộ 13 đồ sắc bén, lại là một cái có thể phân ra thiệt giả, thậm chí ngay cả đại công sản địa đều biết ở nơi nào.

Bây giờ hắn nhìn thấy cái gì? Hai vị giả bộ 13 người, mặc một nước tên giả bài đang cùng hắn được nước.

Cái đó trang điểm lờ lợ người da đen Tiểu Mai trong tay xách phân địch nữ sĩ kính mắt, hắn liếc mắt liền nhìn ra là nước Hoa nào đó châu cao bất chức hàng. Không mắc, 150 khối nước Hoa tiền, miễn cước phí! ~

Còn có cái đó miệng rất thú vị tuổi trẻ, mặc trên người lanvin đàn ông hưu nhân âu phục, thấy hắn lại là muốn cười thật to cửa ra, đầu năm hắn mới vừa cho Tiểu Diệp mua mấy bộ.

Phỉ kéo ô vuông mặc giày da, i xách tay, còn có kia người da đen em gái trên đùi mặc khổ miệt, nếu là không nhận lỗi hắn là bylure. Ân, giá tám bảng ở trong nước vẫn là tương đối ít thấy. Nhưng lập tức liền giá đôi bylure là thật, ở Bra-Xin cũng bất quá ngàn đem đồng tiền.

Phuong Viễn Sơn cũng bội phục từ giá hai người, không biết bọn họ từ nơi nào đào tới đồ. Chẳng lẽ quốc nội thủy quân đã lao ra biên giới, đi về phía thế giới?

Cũng không có a, hắn ở Bra-Xin cũng đời thời gian lâu như vậy, bản thân cũng một mực làm thay mặt mua, không có nghe nói chỗ nào có những thứ này bán a!

Thấy Phuong Viễn Sơn biểu tình hài hước, tiểu thanh niên này còn muốn tiếp tục giả bộ hai cái từ. Lấy tay vỗ Bra-Xin cô gái mông lớn cười nói: "Bảo bối, ngươi muốn là thích ta liền mua cho ngươi."

Bảo bối này mà nhất thời nâng lên thanh niên mặt đi tức một cái, vui vẻ nói: "Thật vui về a, honey, yêu ngươi chết được!"

Bên cạnh tiêu thụ viên bất đắc dĩ nhìn một cái Phuong Viễn Sơn, thấy hắn cười híp mắt đáng về, một thời cũng không biết hắn nói thật hay giả.

"honey" tay duỗi một cái kéo ra bên trái cửa xe, miệng nói: "Bảo bối đi lên, chúng ta thử nhìn một chút."

Hai người tự mình kéo cửa xe ra ngồi xuống, Phương Viễn Sơn mặt tươi cười nhìn chăm chăm cái này tuổi trẻ nhìn, hai đạo đâm người ánh mắt tàn ra mùi nguy hiểm.

Nhìn hai người ở trong xe kỳ kỳ oai oai nửa thiên, Phương Viễn Sơn kiên nhẫn bị tiêu ma cạo sạch, một cái mở cửa xe, lôi tuổi trẻ cổ áo đem hất từ trong xe xách ra.

"A! ~ các người Á Châu người làm sao như vậy đã man, mau buông ra ta!"

Phương Viễn Sơn bây giờ lực cánh tay rốt cuộc có bao nhiêu, ngay cả chính hắn cũng không phải rất rõ, dù sao hai ba bách bảng đồ xách trong tay cùng chơi vậy, một cánh tay giờ ngang cái này tuổi trẻ, sờ trường võ một cái hất mặt: "Tốt lắm, không cần quý kều liễu, xe cũng nhìn, bây giờ nên trả tiền!"

Tổng cộng không hai lượng thịt tuổi trẻ, hai chân ở giữa không trung dùng sức đá đập, hai vị tay dùng sức vỗ hất cánh tay!

"Ta có mua hay không quan người chuyện gì! Người mau đưa ta để xuống, nếu không người chết chắc."

"Người biết ta với ai lẫn vào mà! Nói cho người, ta là theo đại ốc khắc lẫn vào."

"A! ~ "

Lúc này kể bên người lái cái đó Bra-Xin hất Tiểu Mai xuống xe, thấy một màn này phát ra một tiếng thét chói tai, đi theo lên vỗ hất quần áo.

"Người mau đưa mẽ kỳ để xuống, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút a!"

Chịu đựng một quyền đánh bể nạng hai vị khí cầu xung động, hung ác nói: "Người nữa động một cái thử một chút?"

Cái này Bra-Xin cô gái bị Phương Viễn Sơn thâm độc ánh mắt giật mình, cảm túi xách bảo vệ ngực nói: "Người muốn làm gì?"

Dùng sức vỗ hai cái "Mẽ kỳ" gương mặt, chờ hắn an tĩnh lại sau mới nói: "Ốc khắc? Ốc khắc hãy thu người như vậy rác rưởi?"

"Tối, đem ốc khắc điện thoại nói cho ta, ta tới nói chuyện với hắn một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Lại thấy hãn mã

Bên này cục bộ mâu thuẫn, rốt cuộc đưa tới người phụ trách chú ý, vội vàng chạy tới: "Chuyện gì xảy ra? Vị tiên sinh này, người trước đem hãn để xuống có được hay không!"

Đưa cái này mẽ kỳ để xuống, kéo đến trước mặt mình uy hiếp nói: "Ngày hôm qua người không đem chiếc xe này mua lại, vậy người sẽ chết rất khó nhìn."

"Hai vị tiên sinh, ta là căn này điểm người phụ trách, các người có vấn đề gì có thể cùng ta nói!"

Phương Viễn Sơn vỗ tay một cái nói: "Người không nên hỏi ta, hỏi các người tiêu thụ viên."

Vị này 40 tới tuổi, có một vị thật to rệu hồng bết tị người phụ trách đem đầu chuyển hướng nhân viên tiêu thụ, vị này 20 tới tuổi người da trắng tiểu tử vội vàng đem chuyện đã xảy ra nói ra.

Người phụ trách vừa nghe cũng buồn bực, "Nguyên lai hai vị khách hàng là vì xe ồn ào, vậy phải làm sao bây giờ?"

Lập tức hướng về phía hai người nói: "Nếu không như vậy, tiệm chúng ta trong kho hàng còn có tồn kho, các người chờ mấy giờ, ta lập tức kêu người chờ tới."

"Không cần!" Phương Viễn Sơn bàn tay ngăn lại, : "Người để cho hắn giao tiền mua đi, ta nhìn là được."

"Ách. . . Vị tiên sinh này không cần sinh khí, là tiệm chúng ta suy tính không chu toàn, để cho hai vị làm khó. Như vậy đi, chiếc xe này ở giá mua thượng bót năm phần trăm, một người khác rồi đưa một tấm 5000 mỹ kim cố gắng lên thế!"

"啊! ~ người ngược lại là thật rộng rãi, mấu chốt cũng phải chờ hấn đem xe mua lại a!"

"Ngài cũng đừng nói nhảm, người này ngày hôm qua nếu không đem xe mua lại, ta còn liền không đi."

Vị này người phụ trách cũng không phải người ngu, nghe hấn luôn miệng nói phải đợi cái này tuổi trẻ mua xe, đại khái cũng biết ý của hấn, quay đầu hướng "Mễ kỳ" nói: "Vị tiên sinh này ngài khỏe, chiếc xe này không biết ngài là hay không hài lòng chứ?"

"honey" nhìn một cái người phụ trách cũng tới ép cung liễu, mau kêu nói: "Mua cái gì mua a! Ta đều không coi trọng, liền bị cái này đã man người đồng phương cho duệ xuống xe, ta phải đi cáo hấn, các người chờ."

Một bên Phương Viễn Sơn lúc này cũng chán ngán thấu, mua một xe đều nhiều như vậy chuyện hư hỏng, nhất thời nổi giận nói: "Người hấn chết im miệng!"

"Người cùng ốc khắc đúng không?" Hồi xong cũng không chờ hấn trả lời, lấy điện thoại di động ra gọi cho Thác Ni.

Không phải hấn xem thường giá cái gì ốc khắc, cuộc sống ở Bra-Xin người đều biết, Bra-Xin cảnh sát đối với khu chủ thành hắc thế lực đã kích cho tới bây giờ cũng không có nương tay qua. Bất kỳ muốn làm lớn đầu mục, ở còn chưa trưởng thành trước liền bị bóp chết ở nôi trong ~

Cái này cũng đưa đến khu chủ thành trở thành khác đại lão phải hậu hoa viên, không có sao sẽ để cho thủ hạ đi nơi nào mò thu nhập thêm, khiến cho khu chủ thành phạm tội tỷ số một mực cư cao không dưới.

Hiện ở nơi này "Mễ kỳ" lại nói mình cùng cái gì ốc luân, nhất thời khí vui vẻ, giả bộ 13 giả bộ hấn đầu đi lên.

"Này, Thác Ni, người biết trong thành một người tên là ốc khắc sao?"

Bên đầu điện thoại kia Thác Ni nhất thời cười, : "Người nói ốc khắc mà! Hắc, hấn ngay tại bên cạnh ta, người tìm hấn có chuyện gì không?"

"Nơi này có một người cùng ta so tài một chút hoa vạch, nói biết cái gì ốc khắc, kêu ta coi chừng một chút. Ta đây không phải là tò mò mà, muốn nhìn một chút ốc khắc là thần thánh phương nào?"

Trong điện thoại Thác Ni cười ha hả, : "Tới, hấn ngay tại bên cạnh ta, người cùng hấn nói."

"Người khỏe, ta là đặc trong. Ốc khắc, xin hỏi người tìm ta chuyện gì?"

"Người khỏe, ta nơi này có một người nói biết người, tên gì mễ kỳ, ở chỗ này cùng ta so tài một chút hoa vạch, nói muốn tìm người thu thập ta, còn nói biết cái gì đại ốc khắc."

"Mễ kỳ? Ta không nhận biết a, như vậy, người đưa điện thoại cho hấn, ta hỏi một chút hấn."

"Tới, ta giúp người đem cái đó đại ốc khắc tìm tới, hấn kêu người nhận cú điện thoại." Vừa nói Phương Viễn Sơn đem điện thoại đưa tới.

"Hắc! Ta nói chơi, ta không nhận biết cái gì đại ốc khắc ~" cái này mễ kỳ hai tay liên tục đóng đưa, thật giống như hấn đưa tới không phải điện thoại di động, mà là độc xà vậy.

Phương Viễn Sơn trừng hai mắt một cái: "Cầm!"

Thanh niên si si sách sách nhận lấy điện thoại di động, để ở bên tai: "Hải, ốc khắc lão đại,

Ta là đùa giỡn. Ta là á sát biểu đệ a, nguyên lai đến công ty các người chơi qua, dạ dạ dạ ~ ta biết!"

"Phốc thông! ~ "

Còn điện thoại di động, mễ kỳ hai chân một khuất quỳ trên đất, nước mắt nước mũi cũng đi theo chảy ra, ôm hấn bấp chân nói: "Phương tiên sinh, người tha thứ ta đi, ta chẳng qua là một thời vui, ta thật không ý tứ gì khác."

Phương Viễn Sơn lúc này lửa cũng tiêu mất, cùng như vậy ngay cả côn đồ các kẻ cũng không tính người có cái gì tốt so đo! Nị phiến nói: "Hạn người 2 phút từ ta trong tâm mắt biến mất, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Mễ kỳ vừa nghe lập tức bò dậy, kéo bên cạnh đã sớm sừng sờ Bra-Xin cô gái phi vậy ra chuyên tiệm bán. Đến nỗi cái đó ốc khắc làm sao thu thập mễ kỳ, vậy thì không liên quan hấn chuyện.

Phương Viễn Sơn vỗ một cái khó trên đùi dẫu tay, giờ chân lên cũng đi về phía cửa. Người phụ trách nhìn một cái nhất thời vội la lên: "Vị tiên sinh này, chiếc xe này không biết ngài còn có cần hay không?"

Nghe vị này rệu hòng bết tị lời, Phương Viễn Sơn nhất thời giận lên ~ "Người là làm ăn thế nào? Không cần biết hai vị khách nhân nói thế nào, các

ngươi là mở tiệm làm ăn, không phải kẻ tới trước tới sau? Mới vừa tọa sơn quan hổ đấu, xong chuyện còn tới rao hàng ngươi xe, thật coi người ta ngu nhiều tiền a?"

"Ngươi xe bán cho người khác đi, ta không mua nổi!"

Nói xong cũng không để ý sau lưng người phụ trách giải thích, ra chạy chuyên tiệm bán, nhìn bên ngoài dần dần tối xuống sắc trời, trong lòng cũng bối rối.

Mua một xe chọc nổi giận trong bụng, đến cuối cùng còn không có mua thành, cũng không đã đến giờ chỗ đi dạo, nhìn đến bên cạnh một nhà bán việt dã xa, cũng không nhìn cái gì tiệm đi thẳng vào.

"Hoác! ~ "

Vào cửa liền bị bên trong một vị tất cả mọi người hấp dẫn, nửa cúi đầu thấy HUMMER ký hiệu, nhất thời biết mình lại đi tới hãn mã chuyên tiệm bán.

Bên trong nhân viên tiêu thụ xem ra là định tan việc, mấy vị giả vờ đồ làm việc người da trắng Tiểu Mai đang làm việc khu bên kia dọn dẹp báo biểu các loại văn kiện, thấy hãn tiến vào, một người trong đó đi tới nói: "Tiên sinh xin hỏi ngài là định mua xe sao?"

"Nói nhảm!" Đảo cặp mắt trắng dã, cũng không chờ nàng giảng giải, chỉ chiếc kia 6 vị bánh xe hãn mã h2 gia trưởng bản hỏi: "Liền chiếc kia, bây giờ liền cho ta viết hóa đơn, toàn khoản!"

Cái này dài mặt đầy tàn nhang người da trắng Tiểu Mai nhất thời vui vẻ nói: "Tốt tiên sinh, ngài bên này mời."

"Ba đề, mau, cho vị tiên sinh này của ly cà phê!"

Phương Viễn Sơn khoát tay một cái nói: "Không cần, ta còn không có ăn cơm, nhanh lên một chút làm xong ta còn muốn đi ăn cơm tối đây!"

"Tốt tiên sinh!"

Mới vừa vừa mới chuẩn bị ngồi xuống, vẫn là không nhịn được vui vẻ nói: "Chiếc xe này không phải sớm hai năm liền đi ra mà! Làm sao bây giờ còn có 6 tua bản?"

Hãn mã điểm giám đốc lúc này cũng tới, vị này giám đốc hãn là dân bán xứ, dài một bộ tiêu chuẩn Bra-Xin khuôn mặt, đi tới hãn bên cạnh sau nhiệt tình nắm tay, nghe đến bên cạnh người da trắng Tiểu Mai lời sau vội vàng nói: "Vị tiên sinh này nếu là không chê, ở nơi này ăn cơm tối như thế nào?"

Thấy Phương Viễn Sơn sau khi gật đầu, vội vàng mang hãn đi về sau liền bữa ăn khu vực, nhiệt tình giúp hãn kéo ra cái ghế nói: "Vị tiên sinh này ngài khỏe, xin hỏi họ gì a?"

Song phương hãn huyện sau này, Phương Viễn Sơn lại nhắc lên mới vừa đề tài: "Ta nhớ chiếc kia 6 tua h2, đại khái 06, 07 năm liền đi ra rồi hả! Hơn nữa nghe nói sản lượng tương đối ít, phần lớn đều là tư nhân đặt làm, không biết ngươi chiếc này chuyện gì xảy ra a?"

Nghe hãn lời, vị này giám đốc giải thích cho hãn đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Hợp tác

Nguyên lai vị này kêu "Bỉ đắc. Thả mìn " giám đốc chính là nhà này hãn mã chuyên tiệm bán ông chủ, thuộc về gia tộc xí nghiệp, hơn nữa hãn trả lại cho Phương Viễn Sơn thông dụng một chút kiến thức.

Theo hãn nói ở rất nhiều lạc hậu địa khu, tỷ như Phi Châu nam Mỹ châu có rất nhiều mua bán thương, từ ngoại quốc vào bến xe hơi, ngay khi tiến hành tiêu thụ. Nhưng là những thứ này quyền kinh tiêu thương cũng không có đủ sinh tiêu thụ phẩm chất thay mặt trao quyền, chỉ là thuần túy vào bến mua bán thương.

Mà có trao quyền quyền kinh tiêu thương vậy cũng sẽ bị nhà máy yêu cầu thành lập tiêu chuẩn 4S tiệm, để tiến hành phẩm chất doanh tiêu hoạt động, thành lập phẩm chất hình tượng, tiến hành nghiêm tuyên hoạt động cùng với khai triển phục vụ sau khi bán.

Cũng có một ít có thực lực quyền kinh tiêu thương , cũng không phải là nhà máy trao quyền quyền kinh tiêu thương , nhưng là tự đi thành lập cơ phận kho cùng bán sau sửa chữa phân xưởng, nhưng không tính là nghiêm khắc ý nghĩa 4S tiệm, nhiều nhất 3S, mà bí đặc gia tộc chính là cuối cùng một loại.

Nghe được hần giải thích, Phương Viễn Sơn không khỏi hỏi: "Theo như vậy nói, các người thật ra thì không tính là chân chính 4s tiệm lâu?"

Bí đặc sờ một cái đèn thui gương mặt, suy nghĩ một chút nói: "Đúng vậy, nghiêm chỉnh mà nói chúng ta tiệm này không tính là 4s tiệm, nhưng chúng ta phục vụ nếu so với trong hện phần lớn 4s tiệm phục vụ cũng muốn giỏi hơn."

"Liền lấy chiếc kia h2 mà nói, ngài nói không sai, kia đúng là trước đây sản xuất. Có một vị khách hàng cho chúng ta xuống tiền đặt cọc, sau đó chúng ta thông qua quan hệ lấy trở lại, bất quá hần đã phá sản, ngay tại nửa tháng trước đã nhảy lầu. . ."

Thấy hần sắc mặt, bí đặc sợ hần có cái gì cố kỵ, liền vội vàng giải thích: "Người yên tâm, chiếc này tuyệt đối là xe mới. Chúng ta khách hàng là một người có cất giữ phích người, đáng tiếc bây giờ kinh tế không khởi sắc, người biết, cho nên hần bán cho chúng ta."

Nghe bí đặc lời, Phương Viễn Sơn sau cùng một chút lo âu cũng để xuống liễu. Hần chỉ sợ chiếc xe này là cái gì xe xài rồi, hoa mấy mươi hơn triệu mua một xe xài rồi, hần đầu óc có bệnh a!

Nghĩ đến chiếc xe kia Phương Viễn Sơn lòng cũng đi theo kích động, đẩy ra chén com đứng lên nói: "Đi, đi xem một chút tên đại gia hỏa kia!"

Hai người đi tới trước mặt tiêu thụ phòng khách, nhân viên làm việc ở cho xe bị thương, bên kia mấy vị người da trắng Tiểu Mai cũng bận làm tài liệu.

Phương Viễn Sơn đi tới xe bên cạnh, nhìn cái này tất cả mọi người không khỏi cảm khái: "Nếu là mập mạp nhìn thấy nhiều lắm kích động?"

"Không được! Anh em tốt nói nghĩa khí, làm sao có thể ta khai 6 vị bánh xe, cho hần khai bốn vị bánh xe chứ ?" Nghĩ tới đây nghiêng đầu qua nói: "Vài Lôi tiên sinh, người cái xe này từ còn có thể hay không lấy được?"

Bí đặc thấy hần nói nghiêm túc, suy nghĩ một chút nói: "Cái xe này từ người cũng biết, nếu như là đồ xài rồi rồi, vậy khẳng định không thành vấn đề. Nếu là muốn mới tinh, kia đoán chừng thử vận khí."

"Phải không? Như vậy dạng, người giúp ta nữa đặt trước một chiếc, tốt nhất cùng chiếc này vậy. Nếu là không có, xe cũng tận lực muốn bảo dưỡng hảo."

Vị này bí đặc giám đốc thấy một bữa com lại đổi lấy một chiếc xe, nhất thời mặt đầy vui mừng: "Tốt Phương tiên sinh, ngài quay đầu để điện thoại, hàng đến một cái ta liền gọi điện thoại cho ngài."

Nói xong xe chuyện hần mới nhớ tới không hỏi xe giới đâu, lúc này dò hỏi: "Đúng rồi, chiếc này bao nhiêu tiền?"

"Chiếc xe này toàn bộ chuẩn bị xong ước chừng ở 80 vạn mỹ kim! Khác giống như nuôi hộ cái gì, sau này chỉ cần chiếc xe này ở đâu hện, 5 mươi ngàn cây số bên trong, có bất kỳ vấn đề người đều có thể đưa đến ta tới nơi này."

Nghe được cái này chiếc xe chỉ cần 80 vạn mỹ kim, Phương Viễn Sơn cũng nho nhỏ lấy làm kinh hãi, cái giá tiền này tính được vẫn chưa tới nước Hoa một nửa, hơn nữa còn là bản số lượng hạn chế, có tiền còn chưa nhất định mua được.

Bất quá nghĩ đến chiếc xe này lai lịch cũng bình thường trở lại, bất kể nói thế nào nó đều là một chiếc xe xài rồi a! Nghĩ đến xe xài rồi, Phương Viễn Sơn ánh mắt sáng lên, quay đầu hỏi: "Nếu các người bán xe xài rồi, vậy nếu là ta có xe xài rồi các người thu không?"

Thấy bí đặc ánh mắt, liền vội vàng giải thích: "Người yên tâm, đều là chánh quy từ ngoại quốc vào bên tới."

Bí đặc không chút do dự nói: "Đúng vậy, chỉ cần là xe tốt, có bao nhiêu thu bấy nhiêu. Dĩ nhiên, nhất định phải có nguyên sản địa hết thầy thủ tục."

"

Nghe được bí đặc lời, Phương Viễn Sơn lúc này mừng không kể xiết. Mới vừa hần linh quang chợt lóe nghĩ tới xe xài rồi, sau đó nghĩ tới địch bái cái này được gọi là xe sang thiên đường thành phố, tiếp lại nghĩ tới mình không gian. . .

Đây quả thực là quá tốt, giá mấy thiên nhảm chán thời điểm hần cũng nghĩ tới mục tiêu kế tiếp, đáng tiếc không có đầu mối chút nào. Bra-Xin đá quý là nhiều, vậy do Ngã Đức trong an có thể thu lại bao nhiêu? Hơn nữa, hần cũng không khả năng buông xuống mình khác làm ăn, vì hần đặc biệt thu thập đá quý đi.

Lại có một, trước mấy thiên cùng Đinh Hàn Mặc nói chuyện điện thoại lúc, hần cũng không thúc giục nữa trừ muốn đá quý, nói rõ năm trước nhóm kia đá quý hần còn không có tiêu thụ xong. Đinh Hàn Mặc nếu như không thu đá quý, hần mua được bán cho ai đây a?

Nghe được cái này vị quản lý, hần lại nhớ ra cái gì đó, liền vội vàng hỏi: "Sắp lên thành phố Ferrari 458Italia nếu như sang năm kéo trở về đáng giá mấy đồng tiền?"

Bí đặc mặc tính một chút trả lời: "Không vượt qua 150 vạn mỹ kim, hơn nữa còn phải nhìn xe hướng." Nói tới chỗ này giám đốc cười lên: "Thật ra thì người nếu là thật có đường giây, ta không đề nghị người cả xe mua vào, như vậy rất không có lợi lắm."

"Nga, người có gì tốt đề nghị sao?"

"Gia tộc chúng ta ở địch bãi thì có công xướng, nếu như người có biện pháp, chúng ta có rất nhiều cơ phận cần chuyển vận trở lại, hắc, như thế nào, có hứng thú sao?"

Nghe đến chỗ này Phương Viễn Sơn biết hần ý, "Xe hơi một khối kia lời cao nhất? Không nghi ngờ chút nào là bán sau cơ phận tiêu thụ, đây có thể so với cả xe tiêu thụ kiếm tiền nhiều hơn, hơn nữa còn không cần gánh gió gì hiểm, đơn giản là vốn nhỏ đại lợi làm ăn!"

Lúc này cười nói: "Có hứng thú, quá có hứng thú! Bất quá chuyện này ta còn cần thương lượng một chút, người biết, dấu sao ta có đồng bạn hợp tác."

Thấy bị đắc lộ ra hiểu về mặt, Phương Viễn Sơn cười ~ hai người trò chuyện có liên quan khí chuyện xe, đến buổi tối 7 giờ rưỡi thời điểm thủ tục rút cuộc làm xong, ký mấy chữ, cả thẻ đã trả tiền sau, Phương Viễn Sơn mở chiếc này tất cả mọi người ra xe hơi điểm cửa, đến nỗi thứ khác toàn bộ do bọn họ trong tiệm thay mặt làm.

Ngày hôm qua trở lại đông chạy tây chạy, ngay cả nhà đều không đợi thời gian bao lâu. Trở lại xã khu, trực người kia thấy hần đi ra ngoài một vòng sau mở vị tất cả mọi người trở lại, ánh mắt đều thẳng.

Thấy trực viên lộ ra hâm mộ ghen tị, Phương Viễn Sơn lòng hư vinh lấy được thỏa mãn cực lớn, cả người trên dưới cự thoải mái không dứt, ngay cả vẫn thạch bị trộm buồn rầu cũng biến mất vô ảnh vô tung!

Trở lại trong phòng nhìn xuống điện thoại di động, đã hơn chín giờ liễu, bỏ đồ xuống sau, vào phòng vệ sinh bắt đầu rửa mặt.

Cởi quần áo sau, thấy trong gương ngực bộ vị con dấu đã biến mất vô ảnh vô tung, nếu như không phải là rõ ràng cảm giác được không gian tồn tại, hần thật cho là hết thấy các thứ này chẳng qua là một giấc mộng mà thôi.

Tắm xong nằm ở trên giường suy nghĩ gần đây trải qua, không kiềm được cười lên ~ đoạn này rừng cây gặp gỡ chắc hần đời này cũng sẽ không quên đi.
..

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Mạo hần trở về

Sáng sớm ngày thứ hai, còn đang trong giấc mộng Phương Viễn Sơn bị tiếng chuông điện thoại thức tỉnh. Nhận điện thoại dứt nói: "Vị kia a?"

"Phương tiên sinh, ta là tiểu ân a! Lão đại để cho ta đem người đồ đưa tới, người bây giờ ở nhà không?"

Đầu còn có chút mơ hồ Phương Viễn Sơn, nghi ngờ nói: "Thứ gì a? Ta gần đây thật giống như không cùng hần đặt mua đá quý a!"

"Ta cũng không biết, đồ ở ruộng lớn trong, nếu không người xuống đây một chút?"

"Ruộng lớn?" Phương Viễn Sơn vỗ đầu một cái nhất thời nghĩ tới, mình tặc thiên không phải để cho Ngã Đức trong an hỗ trợ tìm vẫn thạch mà! Chẳng lẽ.
..

Nghĩ tới đây vội vàng đến: "Được, ta lập tức xuống, người chờ một chút!"

Thật nhanh mặc quần áo từ tế, đi xuống lầu nhìn thấy tiểu ân tồn ở cửa. Nhìn thấy hần đi xuống lầu tiểu ân đứng lên nói: "Đồ ở trên xe, quá nặng, ta mang không nổi!"

"Không có sao, ta tới." Nói xong đi đến bên cạnh tiểu bì tạp bên, đem hai bên ngăn cản bản buông xuống, kéo ruộng gỗ bên bờ thẳng đến bên bờ.

"Lên! ~ "

Sau khi hô một tiếng, hai cánh tay phát lực trực tiếp bế lên. Để dưới đất sau, hướng về phía bên cạnh tiểu ân nói: "Cám ơn người tiểu ân, tới, chút tiền này người cầm, khổ cực người!" Nói xong móc ra 500 mỹ kim đưa tới.

Tiểu ân khách khí một tiếng cũng tiếp nhận tiền, lên tiếng chào hỏi mở bì tạp ra xã khu, Phương Viễn Sơn cũng ôm cái ruộng về thẳng trên lầu.

Giá hai tầng đá hấn quả thực không dám nữa để trong nhà để xe liễu, lúc này khá tốt có Ngã Đức trong an hỗ trợ, bằng không thì thật không có ~

Đến phòng mở cặp táp ra sau, thấy hai khối hoàn hảo không hao tổn đá, Phương Viễn Sơn thở phào nhẹ nhõm ~ sờ hai khối vẫn thạch rừ rừ nói: "Các người hai vị tiểu bảo bối bị sự tự ta. Sau này cũng không thể nữa cùng người xấu đi. . ."

Đem hai tầng đá thu vào trong không gian, suy nghĩ một chút vẫn là móc điện thoại ra cho Ngã Đức trong an đi điện thoại, ở trong điện thoại lần nữa cảm ơn hấn hỗ trợ. Cái đó gọi Khắc Lai Nhĩ người hấn không có lại đi hỏi tới, chắc hấn cuộc sống cũng sẽ không tốt lắm ~

Lấy điểm điểm tâm ăn rồi sau, xuống lầu mở hấn xe mới đi liễu kéo mặt khu. Khang Nạp Tư mới gặp lại hấn sau, tỏ ra đặc biệt vui vẻ, hai người có qua một lần thành công đôi chác sau, bây giờ cũng coi là là người quen.

Mang hấn đi tới mình phòng làm việc, rót ly cà phê đệ tới hỏi: "Phương tiên sinh lần này tới không biết có chuyện gì?"

Bưng cà phê uống mấy hớp mới trở lại: "Là như vậy, ta đoạn thời gian trước đến Amazon rừng cây thám hiểm, phát hiện ít đồ, không biết các người có thu hay không?"

Khang Nạp Tư giám đốc vừa nghe, nhất thời lộ ra nụ cười ~

"Người này chính là một tài thần gia a! Lần trước đá kia vận trở về trong nước sau, bị một vị nghiên cứu khoa học cơ cấu lấy cao hơn giá mua phần trăm chỉ ba mươi thu mua quá khư! Nếu như đến năm nay để không có gì bất ngờ xảy ra, mình cũng có thể tăng lên một chút ~"

Nghĩ tới đây vội vàng nói: "Người yên tâm, công ty chúng ta thực lực người cũng biết."

"Thực lực mà ta chắc chắn biết, nhưng là chỉ sợ người không làm được cái này chúa ơi!"

Thấy Phương Viễn Sơn mặt đầy biểu tình hài hước, Khang Nạp Tư nhất thời biết cái gì, môi cũng run lên: "Được, ta biết, ngài yên tâm! Ta vậy thì đi liên lạc ông chủ."

Hấn dĩ nhiên biết, lần trước mấy triệu mỹ kim đổi chác người trẻ tuổi này đều không lộ ra cái gì tới, lúc này ngay cả trước chuyện điện thoại hỏi ý kiến cũng không có, hơn nữa đi lên liền nói hấn không có cái đó quyền lực.

Phải biết hấn cái này khu lớn giám đốc quyền lực vẫn rất lớn, lần trước thật sự là mua đồ tương đối đặc thù, cho nên hấn mới đặc biệt xin phép. Nếu không mười triệu mỹ kim trở xuống đổi chác hấn đều có thể trực tiếp đánh nhịp, không cần đi qua phía trên đồng ý.

Khang Nạp Tư hai tay run run bấm ông chủ điện thoại, ở trong điện thoại hấn không có nói gì nhiều, chỉ là nói một vị rất trọng yếu khách hàng cần cùng hấn gặp mặt nói chuyện, cần hấn tần mau tới đây một chút, chờ xác định thời gian sau, mới cúp điện thoại.

Cũng khó trách hấn kích động, nếu như lúc này nếu là thuận lợi, như vậy không cần chờ đến cuối năm hấn liền có thể trở về nước báo cáo công việc, sau đó tăng giá trị tăng lương,

Nghĩ tới đây hấn nụ cười càng tăng lên ~

"Ông chủ chúng ta ngay tại Bra-Xin, cùng Đạm Thủy Hà cốc nói chuyện hợp tác, buổi chiều là có thể chạy tới, không biết ngài buổi chiều có không có thời gian?"

Đem cà phê để xuống nói: "Được, vậy ta chiều trở lại đi! Dù sao cũng không gấp ở nơi này nhất thời bán hội!"

Ngồi lên xe mới vừa mở ra năm phút điện thoại vang lên, một tay cầm tay lái ngoài ra cái tay móc điện thoại ra tiếp nói: "A lô ! Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta là nguyên cao dương, nước đen công ty người làm, bây giờ tới thay thế A Nặc Đức bọn họ an ninh nhiệm vụ."

Trong điện thoại truyền tới nước Hoa ngữ, để cho Phương Viễn Sơn một thời lại có điểm kinh ngạc ~ không nghĩ tới nước đen công ty lại có Á Châu tịch người làm, hơn nữa còn là một người nước Hoa.

"Được, ta địa chỉ các người hấn biết chứ! Ta lập tức trở về, các người chờ một chút." Nói xong cúp điện thoại, nhanh chóng lái về phía đại học thành bên kia nhà trọ lầu.

Đến xã khu trong còn không có xuống xe, xa xa thấy hai người động một cái vật đứng ở nhà trọ lầu bên ngoài.

"Động vật?" Nghĩ tới đây lại cẩn thận nhìn một chút kia đỉnh màu đen đưa hấu da mạo ~ "Đây không phải là mạo hầu sao?"

"Chi! ~"

Thẳng gấp một cái dừng ở bên cạnh hai người, xông xuống xe sau cái đó ngồi chồm hổm dưới đất con khi "Vèo" một tiếng nhảy cồm lên, nhảy cả tung chạy tới, theo hấn quần áo leo lên hấn bả vai, nắm Phương Viễn Sơn tóc một trận loạn nạo ~

"Chi chi chi! ~"

Mạo hầu phát ra một trận vui sướng tiếng hét chói tai, Phương Viễn Sơn cũng là mừng rỡ khôn kể xiết, không nghĩ tới cái này mạo hầu lại cùng ra Amazon rừng mưa nhiệt đới. Hắn cho là mạo hầu rời đi, giá mấy thiên mỗi lần nghĩ đến đều cảm giác thật xin lỗi nó!

Nói xong cùng giàu sang, kết quả nó bị Anh- Đệng tộc nhân mũi tên bị sợ mất tung ảnh, không nghĩ tới nguyên lai bị A Nặc Đức bọn họ mang đi.

Cùng mạo hầu âu yếm một hồi, hướng về phía hai người hỏi: "Xin lỗi, còn chưa biết tên hai vị tên họ đâu!"

Trong đó vóc dáng hơi lùn, dài một bộ Á Châu người khuôn mặt tuổi trẻ nói: "Ông chủ người khỏe, ta kêu nguyên cao dương, vị này kêu lạc khác. Ai lợi nặc." Nói xong chỉ bên cạnh mang chiều rộng bên kính mắt người da trắng đại hán nói.

"Kia thiên ở rừng mưa nhiệt đới trong cứu ta người trong chắc có hai vị đi! Cảm ơn các người ở đó sao nguy cấp thời khắc đem ta cứu xuống." Nói xong Phương Viễn Sơn hướng về phía hai người sâu đậm xá một cái.

Nguyên cao dương đi lên trước đỡ người hần dậy nói: "Ông chủ khách khí, cứu người là trách nhiệm của chúng ta cũng là nghĩa vụ của chúng ta, hơn nữa, lớn nhất công thần cũng không phải là chúng ta, mà là con khi này."

"Nga? Mạo hầu thế nào lại là lớn nhất công thần?"

"Đi, đi lên trước nói sau!"

Nói xong cũng không chờ bọn họ trả lời, dẫn mấy người trở về đến nhà trọ trong, đến trong phòng cho hai người một người vọt ly cà phê, nguyên cao dương xem ra vẫn là rất hiểu Trung quốc lễ phép, đứng lên nói: "Ông chủ, không cần khách khí như vậy ~"

Bên cạnh từ gặp mặt vẫn rất khốc lạc khác. Ai lợi nặc, tháo kính mắt xuống cũng nói: "boss, không cần khách khí như vậy!"

"Lạc khác, ta gọi như vậy người không ngại chứ?" Thấy hần sau khi gật đầu nói: "Lạc khác, ta không thể không nói người tiếng Hoa nói tương đối ca tụng, người có phải hay không thi đậu nước Hoa tiếng Hoa cấp bậc?"

Nguyên cao dương nghe hần lời cười lên, chánh liễu chánh kiểm sắc mới giải thích nói: "Người chó bị hần bề ngoài lừa gạt, ta cùng lạc khác đều là gốc Hoa, từ tiểu ngay tại nước Hoa lớn lên, mười mấy tuổi mới rời đi nơi đó đến nước ngoài đi."

"Nguyên lai là như vậy! Đúng rồi, mới vừa các người nói mạo hầu là lớn nhất công thần, đây là chuyện gì xảy ra a?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Trang tương

Nghe hai người bọn họ giải thích sau này mới biết, kia thiên mạo hầu bị Anh- Đệng tộc nhân mũi tên bị sợ khắp nơi xuyên loạn, chạy thời gian rất lâu sau phỏng đoán nhớ lại Phương Viễn Sơn, sau đó lại theo đường cũ theo đuổi trở về.

Mà A Nặc Đức bọn họ cũng căn cứ máy xác định vị trí tìm được khu dân cư, nhìn đoàn người cầm súng chiếc pháo ngăn ở khu dân cư bên ngoài, Chiến Ngạc ra mặt giải thích đứng lên.

Quỳnh Sâm ở ngoài sáng bạch nguyên ủy chuyện sau này, tức giận ở trống trải rừng trung ném mấy mai "Lựu đạn", uy lực nổ tung khiến cho trong rừng như bị cuồng phong cuốn qua, khói súng sau này, toàn bộ sân lại không có một bụi đứng cây cối, trên đất khắp nơi gồ ghề ~

Tiếng nổ thật to đem mạo hầu dẫn trở lại, Chiến Ngạc thấy mạo hầu trở lại, kích động chỉ mạo hầu nói: "Giá con khi chính là người nọ tự nuôi, nó hẳn biết các người người muốn tìm ở nơi nào!"

Mạo hầu cũng là tương đối thông minh, thấy một nhóm người cầm súng, đoán chừng là cùng Phương Viễn Sơn một phe, bởi vì bọn họ cầm trong tay đồ cùng Phương Viễn Sơn là giống nhau ~ cho nên nó lại không chạy, ngược lại leo lên cây phòng từ dưới gầm giường lấy ra cái đồ máy xác định vị trí tới giành công.

Thấy máy xác định vị trí, A Nặc Đức kích động không thôi, cầm máy xác định vị trí ra dấu Phương Viễn Sơn thân cao dáng người.

Mạo hầu dẫn mấy người đi tới cùng Phương Viễn Sơn thất lạc địa phương, chỉ trên đất dấu vết "Chi chi" kêu, mà lạc khác cái này dấu vết chuyên gia căn

cứ Phương Viễn Sơn lưu lại đầu mỗi một đường theo dõi đi.

Cho đến Phương Viễn Sơn sắp gặp tử vong một khắc kia mấy người mới tính kịp thời chạy tới, cũng đem hấn từ miệng báo trung giải cứu xuống.

Nghe xong mấy người tự thuật, mặc dù bây giờ nghe thật giống như bình thản vô cùng, nhưng Phương Viễn Sơn cũng có thể nghĩ đến tình huống lúc đó. Mưa trong rừng nguy hiểm hấn tràn đầy lạnh hội, đây cũng không phải dựa vào đan bình năng lực tác chiến cường hấn liền có thể ứng phó!

Ngồi ở trên ghế Phương Viễn Sơn, sờ mạo hầu đầu sâu kín nói: "Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, chỉ cần các người sau này không phụ ta, ta nhất định lấy mảnh sí đội chi! ~ "

"Tốt lắm, không nói những thứ kia. A Nặc Đức cùng Quỳnh Sâm lúc nào trở lại?"

Lạc khắc lúc này lại đem khốc khốc chiều rộng bên kính mác chống giữ, nhìn hấn nói: "Công ty chương trình là nhất định phải đi một lần, bất quá chậm nhất là ở tháng sau đi! Bọn họ nhất định có thể chạy tới."

"Được rồi! Các người cũng không cần đi, quay đầu ta cùng công ty các người ký hiệp ước, sau này cũng đi theo ta!"

4 người theo như thấp nhất tiền lương hàng năm tính được, hấn hàng năm nên vì này trả 480 vạn mỹ kim, còn không coi là khác chi phí. Cái giá tiền này đáng giá sao? Phương Viễn Sơn cho là rất đáng giá!

Mặc dù rất nhiều trong ti vi phim ảnh nói, hộ vệ ở thời khắc mấu chốt phải có vì người thuê đỡ đạn tình ngộ, nhưng mà đây chẳng qua là nghệ thuật hình thức biểu hiện. Trên thực tế có mấy cái hộ vệ sẽ thật vì người thuê đỡ đạn?

Đừng nói đỡ đạn như vậy có thể chết người hung hiểm, coi như gặp phải giống vậy có chuyện xảy ra, rất nhiều hộ vệ cũng sẽ cân nhắc có đáng giá hay không khi?

Có lúc này quá mệnh giao tình, Phương Viễn Sơn càng tin tưởng mình quyết định là không sai. Tiền là vương. Tám. Trúng, xài có thể lại đi kiếm, mạng chứ ? Không có chính là không có, đời sau đầu thai ai dám cam đoan nhất định chính là nhà giàu sang?

Ở trong phòng trò chuyện một hồi, liếc nhìn thời gian đã 11 điểm nhiều, vốn là định đi Đại tây dương quán rượu vì hai người bọn họ đón gió tẩy trần, bất quá thời gian thượng cũng không kịp, lái xe đang ở phụ cận 9 khu phố tìm nhà mắc tiền tiệm cơm xoa ngừng một lát.

Mạo hầu bị hấn ở lại trong phòng, đây cũng là chuyện không có biện pháp, ngày hôm qua phỏng đoán chuyện tương đối nhiều, mang nó cũng không có phương tiện, chỉ có thể mau sớm mua nóc căn phòng lớn liễu, nếu không quả thực quá ủy khuất cái này cứu mạng ân hầu liễu.

Đi ra lúc hay là nguyên cao dương tiếp quản tay lái, sờ tay lái nguyên cao dương từ trong thâm tâm cảm khái nói: "Ông chủ, người xe này thật không tệ!"

"Nhớ năm đó trong quân đội cũng lái qua rất nhiều quân xa, nhưng là bản về lái cảm giác cùng thư thích độ tới, ông chủ người giả xe vẫn là muốn thắng được rất nhiều tới!"

"Đúng vậy, bất quá cũng không thể nói như vậy! Dầu sao trang bị bộ thủ trước phải cân nhắc là xe thực dụng tính, ở trình độ lớn nhất thượng thỏa mãn các loại tác chiến công dụng sau, còn dư lại thư thích độ cũng chỉ có cũng được không có cũng được ~ "

Nghe được lạc khắc lý tính phân tích,

Phương Viễn Sơn cũng nói theo: "Dân sự quân bản xe nhất định phải cố kỵ thị trường năng lực tiếp nhận, ở thủ đoạn bịp bợm thượng nhất định phải làm ra thay đổi, bất quá thế tất yếu hy sinh bộ phận chức năng."

Trò chuyện một hồi Phương Viễn Sơn mới nói: "Đi, tìm một nhà cụ tiệm đi, ta muốn đặt làm chút rương gỗ."

Ba người lái xe ở 9 khu phố đi vòng vo mấy vòng cũng không có tìm được thủ công nhà cụ tiệm, ngược lại là bán thành phẩm đồ dùng trong nhà phân cũng không ít. Bất đắc dĩ hướng lái xe nguyên cao dương hỏi: "Bra-Xin không có cái loại đó tư nhân nhà cụ xưởng sao?"

Nguyên cao dương ngạc nhiên nói: "Ông chủ, có thể hay không hỏi một chút người muốn mua vật gì không?"

"Ách. . . Chính là rương gỗ, không cần quá lớn."

"Hắc ~ cái này còn không đơn giản, mới vừa nhà kia làm sạn bản người ta hấn liền có thể làm." Nói xong nguyên cao dương đầu xe chuyển một cái lái về mới vừa nhà kia sạn bản hãng chế biến.

Trong phân xưởng người phụ trách nghe bọn họ ý đồ sau, vỗ ngực nói: "Các người yên tâm, nhiều nhất một giờ." Nói xong kêu mấy vị công người tới, nói một lần yêu cầu, mấy người thật nhanh làm đứng lên.

Hai đài điện báo, hai đài, 4 vị công nhân nước chảy tuyến vậy lắp ráp khỏi rương gỗ tới, thấy Phương Viễn Sơn tròn mắt hốc mồm.

Bất quá suy nghĩ một chút cũng phải, hấn lại không yêu cầu gì. Tám ván bọn họ nơi này đều là có sẵn, chỉ cần cắt một hạ dài ngắn, "Bành bành bành" đóng đinh đinh, sau đó bốn phía dùng tôn cố định thượng, đánh lên đinh tán là được.

10 vị rương gỗ một giờ đều vô dụng đến liền thành hình, hơn nữa còn giúp hấn dùng giáo liên làm một nắp, trên tấm ván vô ngoài toàn bộ bị điện bảo ném qua quang, nếu là nửa cả thượng sơn, vậy bán tương tuyệt đối mới vừa.

Nhìn trên đất đập chông lên cái rương, Phương Viễn Sơn hài lòng cười lên, đưa 500 mỹ kim cho người phụ trách nói: "Thật là thật cảm ơn người, không biết có thể hay không giúp ta đưa đến đại học thành bên kia? Ta xe phòng đoán không bỏ được!"

Nhìn trong tay lam uông uông 5 mở to tiền giấy, người phụ trách lúc này mặt mày hớn hơ!

"Không thành vấn đề! Người đem địa chỉ nói cho ta, ta bây giờ liền kêu người trang xa."

Nhà để xe bị phá hư chạy điện cửa đã bị vật nghiệp giám đốc sửa xong, mở ra cuốn rèm cửa chỉ huy công nhân đem cái rương dời đến trong nhà để xe.

Chờ đưa đi mấy vị công nhân, đem lạc khắc hai người lưu ở bên ngoài. Mang mạo hầu buông xuống chạy điện sau cửa, nhìn trên đất cặp tấp trong lòng hưng phấn lên, những thứ này cái rương chờ một lát sắp toàn bộ trang bị đầy đủ kim điều, vậy thì không phải là một vị thông thường cái rương. . .

Từ không gian đồ ra 200 căn kim điều trên đất, sau đó động thủ giả bộ nổi lên cái rương. Ở Amazon rừng cây lúc, bởi vì không biết lúc nào mới có thể đi ra ngoài, phần kia thiên hàng hoành tài cự vui mừng thật lớn bị kiềm chế đến cực hạn.

Bây giờ lấy được tự do lần nữa sau, đối mặt trên đất những thứ này ánh vàng rực rỡ hoàng kim, hấn trang tương tay đều không khỏi run rẩy."1, 2, 3. . ."
." Mỗi giả bộ một rương cũng liên tục đếm mấy lần.

"Hô! ~ "

Chờ toàn bộ trang tương xong sau, Phương Viễn Sơn thở phào nhẹ nhõm."Không sai, đúng là mỗi rương hai trăm cây, suốt mười rương!"

Từ phía trên nhất trong rương cầm lên một căn kim điều, đi đến bên cạnh điện tử trên cái cân thả lên: 1024. 213 khác!

"Ừ? Trả thế nào nhiều hơn như vậy nhiều tới?", vẫn cho là những thứ này kim điều đều là tiêu chuẩn sức nặng, không nghĩ tới còn có nhiều, lúc này lại đi trở về đi lấy mấy cây tới.

"1013. 546 "

"1008. 249 "

"1079. 358 "

Thấy điện tử cân phía trên con số, Phương Viễn Sơn bối rối, "Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Coi như không đúng tiêu chuẩn cũng sẽ không nhiều như vậy nhiều a?"

Phương Viễn Sơn không biết là, những thứ này kim điều trở về lò nặng tạo lúc chính là làm cầu thả, khi lúc chiến trường thứ hai đức quân tồn thất thảm trọng, vì tăng lên tinh thần, vội vàng cần giả nhóm hoàng kim tiếp tế.

Mà hậu phương quân nhu chỗ vì thỏa mãn tiền tuyến ngày càng to lớn chiến tranh tiêu hao, chỉ có thể phái ra binh lính đến những thứ kia nước nhỏ đi cướp đoạt.

Mà những thứ kia phái đi cướp đoạt binh lính, đại đa số ngay cả chữ đều không thức mấy vị, làm sao sẽ biết đã luyện kỹ thuật?

Không có cách nào dưới chỉ có thể từ địa phương tìm chút thông thường dân chúng, dùng võ lực bức bách bọn họ trở về lò nặng tạo, những thứ kia dân bán xử nhiều nhất cũng sẽ nung vị cái cốc, thiết hấn các loại, để cho bọn họ đã luyện kim điều, ách. . . Hay là tính đi!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69: Thái siết

Phương Viễn Sơn tính cách vẫn luôn là như vậy, nghĩ không hiểu chuyện từ không muốn đi suy nghĩ nhiều. Tồn tại tức là hợp lý, suy nghĩ nhiều như vậy có ích lợi gì, chẳng lẽ còn có thể tái biến ra mấy rương kim điều tới?

"Một rương 200 cây, mười rương 2000 cây, mỗi cây trung bình 1030 khắc, bây giờ trung bình giá cả đại khái ở 240 chừng, lại đi roi thuần độ. . ." Như vậy một đường tính được, hấn ổn định không được ~

"Ni mã, nhìn như vậy người anh em thật muốn giàu đột ngột liễu! Không được, tốc hiệu cứu lòng hoàn chứ ?" Tính toán sau này bị khổng lồ kia con số dọa sợ Phuong Viễn Sơn, thật tim đập nhanh hơn, sắc mặt phồng đỏ lên.

Mặc dù ở rừng mưa nhiệt đới trong đã sớm có chuẩn bị tâm tư, nhưng lúc đó hậu tự lo không xong, nào còn có tâm tư nghĩ những thứ này sau khi ra ngoài chuyện?

Giữ lại hai rương trên đất, khác đều bị hấn thu vào trong không gian, đột phát kỳ tướng Phuong Viễn Sơn đầu thoáng một cái ý thức cũng đi theo tiến vào trong không gian.

"A! ~ "

Mới vừa tiến vào trong không gian, liền bị bên trong giương nanh múa vuốt mấy vị quái vật giật mình. Lại nhìn một cái nguyên lai là ở trong rừng cây thu tiến vào mấy vị quái vật.

Ngồi xổm người xuống nhìn ba người thủ túi thử người quái vật, trên miệng hai vị nhọn răng nanh, cổ trở lên đều là tinh lông màu đỏ, đến ngực trở xuống lại biến thành màu vàng sẫm.

Trên người hai chỉ móng nhọn, khớp xương vô cùng to lớn, có chừng hai vị thành. Người bàn tay lớn tiểu. Mấy vị quái vật gương mặt có chút giống như con khỉ hoặc là tinh tinh tổng hợp thể, đến nổi bụng lại là khác một phen cảnh tượng.

Khổng chế thân thể cảm trong không gian công binh xúc đâm đâm cái bụng, bụng lại cứng rắn như sắt, cùng công binh xúc tiếp xúc địa phương phát ra một trận kim thiết giao tiếp thanh ~

"Ách. . ."

"Còn đao thương không vào?" Không tin tà Phuong Viễn Sơn cầm lên công binh xúc dùng sức gõ mấy cái.

"Bàng bàng bàng. . ."

"Ni mã!" Nhìn cong roi công binh xúc thủ lãnh, Phuong Viễn Sơn không khỏi tuôn ra một tiếng thô tục. Vứt bỏ cái xẻng, ý thức thoáng một cái người lại trở về trong nhà để xe.

"Mấy cái này quái vật làm thế nào?"

Suy nghĩ một hồi vẫn là không có quyết định tốt, "Được rồi, sau này hãy nói đi! Kia thiên có thời gian đào cái hố to chôn kéo xuống."

Đem chạy điện cửa mở ra, giống như cây giáo vậy đứng ở cửa nguyên cao dương hai người thấy hấn đi ra, đi tới hỏi: "Ông chủ chúng ta chiều có chuyện sao?"

"Nặc ~ đem giá hai cái rương mang theo chúng ta đi."

Hai người cũng không hỏi nhiều cái gì, mở cửa xe, một người định ôm lấy cái rương thả vào trong xe, kết quả mới vừa cách mặt đất nửa thước, lại "Bành" một tiếng té trở về trên đất, hai người chỉ có thể thì ra như vậy nâng lên cái rương bỏ vào trong xe.

Nguyên cao dương ngồi vào buồng lái vỗ vỗ tay chạy xe nói: "Ông chủ, chúng ta bây giờ đi nơi nào?"

"Chờ một hồi, ta trước gọi điện thoại!"

Nói xong lấy điện thoại di động ra gọi cho Khang Nạp Tư, : "Ta là Phuong Viễn Sơn a! Thế nào, ông chủ các người trở về sao?"

"A nha, Phuong tiên sinh người khỏe người khỏe, ta vừa mới chuẩn bị cho người gọi điện thoại đâu, ông chủ chúng ta đã xuống phi cơ liễu, còn nữa nữa giờ là có thể tới. Ngài nhìn là chúng ta quá khứ tìm ngài, hay là ngài đích thân tới?"

"Ta đi qua đi, ta nơi này thật sự là không có phương tiện." Cúp điện thoại, đem địa chỉ nói cho nguyên cao dương.

Đến kéo mặt khu hi lạc khắc công ty cửa, đã có một người trung niên đại hấn đứng ở cửa. Thấy hấn xe tới, vị này đại hấn đi lên trước giúp hấn kéo cửa xe ra.

"Phuong tiên sinh ngài khỏe! Ông chủ chúng ta để cho ta ở nơi này chờ người, mời cùng ta tới." Vừa nói vị này đại hấn dẫn đầu đi về phía cửa công ty.

Tò ý lạc khắc hai người chờ một chút, xoay người đi theo vị này đại hấn vào cửa công ty. Đối với vị này hi lạc khắc công ty ông chủ chỉ phái một vị hộ vệ ở cửa chào đón, hấn thật ra thì vẫn là vô cùng hài lòng.

Người ta ông chủ đều là cùng Đàm Thủy Hà cốc như vậy ngành mở cự đầu nói chuyện hợp tác, nhận được hấn giám đốc một cú điện thoại liền chạy

đến nơi này, hơn nữa còn an bài một vị hộ vệ chờ ở nơi này, coi như là vô cùng cho hán mặt mũi.

Đi theo đại hán một mực lên tới 19 tầng Tổng giám đốc phòng làm việc,

Gõ cửa một cái, nghe được một tiếng "Mời vào" sau, đại hán giúp hán vận ra chốt cửa, đưa mắt nhìn hán đi vào.

Một vị tóc hoa râu, mặt đầy nếp nhăn người da trắng lão đầu ngồi ở rộng lớn phía sau bàn làm việc, thấy hán đi vào đứng lên đi tới.

Đến hán bên cạnh đưa tay ra cười nói: "Người khỏe, ta là hi lạc khắc ông chủ thái siết. Sử Mật Tư, vị này đông phương tiểu hữu người nếu là không ngại, có thể kêu ta thái siết!"

". . . Thái siết tiên sinh. . Ngài khỏe!" Không có thói quen lập tức như vậy gần gũi Phương Viễn Sơn, hay là ngập ngừng một câu ~

Nhìn đối phương chưa đủ một thước bảy đầu, Phương Viễn Sơn vẫn là vô cùng kinh ngạc!

"Một người đáng mạo tầm thường tiểu lão đầu chính là khóa quốc tập đoàn công ty hi lạc khắc thực tế người điều khiển? Cũng chưa ra hình dáng gì mà!"

Thấy hán trên mặt thần tình lúng túng, thái siết cười lên: "Ta liền kêu người phương đi! Kêu tiên sinh cảm giác thật không ưỡn ẹo, chúng ta là hữu hảo làm ăn quan hệ, mà không phải là trên thương trường đối thủ cạnh tranh, người nói sao?"

"ừ, ta cũng cảm thấy như vậy."

Gật một cái bày tỏ đồng ý đối phương cái nhìn, đối với lão đầu này ba hai câu đã kéo gần quan hệ lẫn nhau thủ đoạn, Phương Viễn Sơn vẫn là vô cùng bội phục. Quả nhiên a! Người ta tạo dựng lớn như vậy công ty, thật không phải là dựa vào thói không ra được, đó là có tương đối cao tình thương ở bên trong.

Hán huyền đôi câu, thái siết mới tiến vào chính đề nói: "Được rồi! Không biết người đề cho Khang Nạp Tư đem ta kêu đến có chuyện gì?"

Nghe hán nhắc tới chánh sự, mới vừa còn là hán đối nhân xử thế bày tỏ bội phục Phương Viễn Sơn, lập tức phiến nổi lên miệng ~ "Bà nội con gấu, nhà tư bản mặt mũi đến kia cái thời điểm cũng sẽ không thay đổi!"

Thu hồi trong lòng kia một tia khó chịu, cũng đang sắc nói: "Khang Nạp Tư giám đốc hán cùng người đề cập tới một chút đi, vậy ta liền nói thẳng ~ ta có một nhóm hoàng kim cần muốn bán ra, bất quá lượng tương đối lớn."

Thấy thái siết lộ ra cảm thấy hứng thú đáng vẽ, lại tiếp tục nói: "Giá nhóm hoàng kim ta vốn là muốn tìm Bra-Xin ngân hàng bán ra, bất quá ta tương đối ghét cái đó chứ mô Phó chủ tịch ngân hàng, cho nên mà hay là tìm công ty các người tới."

"Nga? Nếu người nói lượng tương đối lớn, đó chính là thật nhiều vô cùng liễu! Có thể nói cho ta một cái đại khái con số sao?"

"Không tới một trăm triệu mỹ kim!"

"A!"

Cái này từ Phương Viễn Sơn sau khi đi vào liền tỏ ra vô cùng lãnh đạm lão đầu, nghe được Phương Viễn Sơn báo ra giá tiền sau cũng là lấy làm kinh hãi.

"Không biết nhóm đồ này ở nơi nào, ta có thể nhìn một chút không?"

"Dĩ nhiên, ta mang theo hai rương tới chính là để cho người nhìn một chút." Nói xong móc điện thoại ra gọi cho nguyên cao dương, sợ bọn họ hai người mang không nổi lại mời hi lạc khắc nhân viên làm việc hạ đi hỗ trợ.

Qua chừng mười phút cửa bị người từ bên ngoài gõ, Phương Viễn Sơn đi tới mở cửa, người bên ngoài sau khi đi vào đem cái rương đặt ở trên thảm, Phương Viễn Sơn tỏ ý không có sao sau này thì để cho bọn họ đi trước bên ngoài chờ.

Đem hai cái rương nắp toàn bộ mở ra, sau đó hướng về phía thái siết nói đến: "Giá hai rương là hàng mẫu, nếu như người có thể ăn hạ, vậy chúng ta bàn lại phía dưới.

Thái siết đi tới nắm lên hai khối kim điều cẩn thận nhìn đứng lên, coi như ngành mỏ trùm thái siết. Sử Mật Tư, năm xưa chính là từ Las Vegas đào kim người trung quật khởi, đối với hoàng kim hán có thể coi như là chín không thể quên đi nữa.

Trong tay kim điều hán một cái là có thể nhìn ra không phải hiện đại sản vật, bỏ ra ánh sáng màu không nói, quang là sức nặng cũng rõ ràng không đúng! Hán có thể khẳng định khối này kim điều nếu so với tiêu chuẩn kim điều nặng thật là nhiều.

Cầm kim điều đi nhanh hướng bàn làm việc, kéo ngăn kéo ra lấy ra một vị kính phóng đại tới, hướng về phía kim khối cẩn thận học hỏi đứng lên.

Thái siết càng xem càng khiếp sợ, "Hán vô cùng khẳng định, đây tuyệt đối là đệ nhị thể chiến sản vật!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Ta tin tưởng các người

Một bên Phuong Viễn Sơn mắt không chớp nhìn chăm chăm thái siết, chỉ cần có một chút không đúng, hắn lập tức liền ôm lấy hai cái rương lách người. Nếu như hắn nếu là dám nói những thứ này hoàng kim là mỗ mỗ một nước nào đó đồ, hắn cũng không ngại lúc gần đi đánh hắn vị mặt đầy hoa đào nở.

Hắn cũng thảo luận qua, đại hán kia liền giao cho nguyên cao dương cùng lạc khắc, tin tưởng hai so với một bọn họ là chắc thắng. Đến nỗi lão đầu này, hừ hừ ~ nếu là dám cho hắn chơi âm, sẽ để cho hắn thử một chút nước Hoa công phu thật - con khi trộm đào. . .

May mắn hắn lo âu tất cả đều là uống phí, thái siết buông xuống kính phóng đại, đi tới mặt tươi cười nói: "Phuong, chất lượng nhất lưu, những thứ này kim điều ta muốn."

"A! Người muốn a? Vậy thì thật là quá tốt!"

Nói xong Phuong Viễn Sơn cũng đứng lên, đi tới hỏi: "Thuận độ chứ ? Người cũng thuận tiện kiểm tra một chút!"

Hắn đến bây giờ đều không đi quan tâm thuận độ vấn đề, chính là biết bọn họ sẽ kiểm tra, lớn như vậy khoản giao dịch Phuong Viễn Sơn tin tưởng bọn họ không dám ở thuận độ thượng lừa bịp bọn.

Thái siết đi tới bên cạnh bàn làm việc bên nhấn xuống điện thoại, kêu Khang Nạp Tư đưa đài kiểm tra nghỉ tới. Không lâu lắm Khang Nạp Tư liền tự mình ôm một máy nhỏ hoàng kim kiểm tra nghỉ đi lên, đem máy để lên bàn, bận bịu trước bận bịu sau gần điều chỉnh thử.

Một bên Phuong Viễn Sơn thấy cười thầm không dứt, cái này Khang Nạp Tư ở ông chủ trước mặt biểu hiện thật cần mẫn mà!

"ừ, chờ quay đầu có rãnh rồi, cũng giúp hắn nói tốt vài câu!"

Khang Nạp Tư tay chân nhanh chóng chứa kiểm tra nghỉ, từ trong túi móc ra vị vàng nhẫn vàng để lên thử một chút, chờ kết quả sau khi ra ngoài mới nói: "Phuong Viễn Sơn, đây là đài không tổn hao gì kiểm tra nghỉ, thuận độ là quốc tế thông dụng 999, nếu như ngài không yên lòng, có thể đích thân thí nghiệm."

Phuong Viễn Sơn gật đầu một cái rộng rãi nói: "Không có sao, ta tin tưởng công ty các người."

Nói nhảm, hắn không tin thì có thể làm gì, chẳng lẽ còn thật đi mua máy tới từng cái một thí nghiệm một chút? Hơn nữa, lớn như vậy khoản giao dịch, Phuong Viễn Sơn tin tưởng bọn họ không dám chơi hoa dạng gì.

Bên cạnh Khang Nạp Tư thấy lên kim điều sau cũng là thất kinh, sau lại lộ ra mặt đầy vui mừng ~ cái này đồng phuong người tuổi trẻ hắn bây giờ cũng càng ngày càng nhìn không thấu, mỗi lần cũng cũng mang cho hắn bất ngờ ngạc nhiên mừng rỡ!

Khom người cầm lên một khối kim điều đặt ở kiểm tra nghỉ thượng: 93. 657, tịnh nặng 1068.

Thấy trước mặt con số Khang Nạp Tư sắc mặt không có thay đổi gì, chờ phía sau con số sau khi ra ngoài hắn sắc mặt thay đổi, thật tốt tiêu chuẩn kim điều làm sao biết nhiều đi ra chứ?

Bên cạnh Phuong Viễn Sơn thấy, liền vội vàng giải thích: "Đây cũng không phải tiêu chuẩn kim điều, phía trên con số là đúng! Không tin người lấy thêm mấy khối nhìn một chút."

Nghe hắn lời, Khang Nạp Tư lại cầm lên hai khối tới.

93. 657, tịnh nặng 1026.

93. 657, tịnh nặng 1014.

Nhìn mỗi người không giống nhau con số, Khang Nạp Tư cũng tin hắn lời. Từ mấy cái khác trong rương cầm ra mấy khối thử một chút, cũng giống như vậy, thuận độ giống nhau, nhưng là sức nặng cũng có chênh lệch, một khối trong đó thậm chí cao đến 1168 khác, nhìn Khang Nạp Tư không nói cực kỳ.

Phuong Viễn Sơn cùng thái siết hai người ở bên cạnh uống cà phê, bên kia tiểu đệ Khang Nạp Tư bận qua cân, bận rộn hơn một giờ mới tính toán ra tổng sức nặng, trung gian hắn mặc dù bề ngoài đang uống cà phê, thế nhưng hai con mắt dư quang nhưng thủy chung nhìn chăm chăm điện tử cân.

"418657. 682 khác "

"Phương tiên sinh người nhìn mấy con số này có sai lầm hay không?" Khang Nạp Tư cảm ghi xuống con số tới hỏi.

Phương Viễn Sơn cầm lấy điện thoại ra giả mù sa mưa nhìn một cái nói: "Không sai, là mấy con số này, phiền tới Khang Nạp Tư giám đốc."

"Không phiền tới, không phiền tới!"

Phương Viễn Sơn lúc này quay đầu nhìn về thái siết cười nói đến: "Người người quản lý này rất xứng chức, lần trước nếu không phải là hân nhiệt tình tiếp đãi, cũng không có chúng ta lúc này giao dịch."

"Ngà? Còn có chuyện này mà! Ân, Khang Nạp Tư giám đốc gần đây hai năm biểu hiện quả thật không tệ, công ty mấy năm trước ở Bra-Xin nghiệp vụ có chút héo rút, nhưng là từ hân sau khi tới quả thật muốn khá hơn nhiều."

"

Bên kia Khang Nạp Tư lộ ra mặt đầy nụ cười tới, Phương Viễn Sơn cũng cười khen ngợi: "Xem ra gần đây Khang Nạp Tư giám đốc cao hơn thắng a! Chúc mừng chúc mừng!" Cái gọi là hoa kiêu hoa người mang người, hân cũng không ngại bụng hân một cái.

Có thái siết vị này Đại lão bản đang cùng trước, Khang Nạp Tư cũng không tốt biểu hiện quá mức đắc ý vênh vao, chánh liễu chánh kiểm sắc nói: "Vậy ta liền đi xuống trước, các người nói!"

Chờ trong phòng chỉ còn lại có hai người sau, thái siết mới nói: "Phương, giá hai rương ta đã thấy, không biết ngoài ra mấy rương?"

"Khác kim điều mà! Phải đợi ngày mai."

"Giá nhóm hoàng kim giá cả không biết là tính thế nào?"

Thái siết chưa làm qua lo lắng nhiều, trầm ngâm một chút nói: "Ta liền theo như lập tức Nữ Ước hoàng kim giao dịch chỗ giá cả thu mua giá nhóm kim điều, người thấy thế nào?"

Chờ Phương Viễn Sơn không có dị nghị sau, thái siết vừa mới chuẩn bị để cho người đi chuyển tiền lúc, Phương Viễn Sơn đột nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Hoa Kỳ ngân hàng người quen thuộc sao?"

Nghe được Phương Viễn Sơn câu hỏi, thái siết dừng lại động tác trong tay, nghi ngờ nói: "Thế nào? Ta công ty cùng Hoa Kỳ có rất nhiều nghiệp vụ, bản thân cũng là Hoa Kỳ thành viên ban giám đốc."

"A!"

Nghe nói thái siết chính là Hoa Kỳ thành viên ban giám đốc, Phương Viễn Sơn cũng là bất ngờ thêm giật mình, hân bây giờ thật đối với một người đáng mạo tâm thường tiểu lão đầu sùng bái liễu. Mặc dù hân phát đạt nhất định là có thời đại giới hạn tính, nhưng là tự thân thực lực khẳng định là không thể nghi ngờ.

Nghĩ đến người ta đường đường Hoa Kỳ thành viên ban giám đốc thêm hi lạc khác tổng tài, xa xăm đặc biệt chạy tới thấy mình cái này vô danh tiểu tốt, nhất thời có chút ngượng ngùng đứng lên ~

"Cái đó, thái siết tiên sinh, không biết các người Hoa Kỳ ở Bra-Xin có hay không chi nhánh?"

"Có a! Chúng ta Hoa Kỳ tổng được ở Bra-Xin lợi Á châu. Bất quá nơi này cũng có chi nhánh, người ý là?"

"Hắc ~ ta bị cái đó Bra-Xin ngân hàng chó mỗ Phó chủ tịch ngân hàng làm cho chán ghét hết sức, chỉ phải đi bọn họ ngân hàng sẽ để cho ta đầu tư các loại kim dung quản lý tài sản sản phẩm, ta bây giờ cũng không dám đi lấy tiền."

"A a! ~ "

Thái siết nghe hân lời, cũng là khóe miệng cười chum chim, nghe xong hân lời, hân cũng biết Phương Viễn Sơn ý.

"ừ, bên này chi nhánh người phụ trách ta không quen thuộc, nếu không ta gọi điện thoại kêu hắc bá đức tới?"

Thấy hân ánh mắt nghi hoặc cười nói: "Hắc bá đức là Hoa Kỳ trú Bra-Xin tổng chủ tịch ngân hàng!"

Phương Viễn Sơn khoát tay lia lịa: "Không cần không cần, nhỏ như vậy tiền, kia cần người nhà tổng chủ tịch ngân hàng ra mặt, ngài tùy tiện tìm một trong hân chi nhánh trường là được."

"Cũng vậy, bây giờ để cho hân tới là tương đối phiền tới, vậy chúng ta bây giờ trực tiếp đi trong thành Hoa Kỳ ngân hàng đi!"

Những thứ này hoàng kim khẳng định cũng không thể để ở nơi này, y theo cự để cho công ty người hỗ trợ ôm trở về trên xe. Mặc dù hân khí lực là tương đối lớn, coi như một cái tay một vị cũng không vấn đề gì. Nhưng là làm một ông chủ, cần thiết để đặt còn là phải có.

Nếu là đi ngân hàng, Phuong Viễn Sơn dĩ nhiên phải đem trong không gian mấy rương kim điều cũng cùng nhau mang theo. Để cho thái siết đi trước Hoa Kỳ ngân hàng trú trong hẻm chi nhánh, mà Phuong Viễn Sơn ba người trở về 9 khu phố nhà trọ lầu cầm hoàng kim đi.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Đánh cuộc với nhau hiệp nghị

Đem mấy cái rương từ trong không gian toàn bộ lấy ra, sau đó để cho canh giữ ở cửa nhà để xe miệng lạc khác hai người mang lên xe. Thấy hai người "Hô a hắc" nửa ngày mới lấy hai rương đến trên xe, không có biện pháp chỉ có thể tự vén tay áo lên tự mình lên!

Phuong Viễn Sơn hai cái tay nắm cái rương nhô ra, "Hắc" một tiếng ôm lấy cái rương đi tới bên xe bỏ vào sau ngồi trong, sau đó sẽ lần y theo dạng theo được liên tục dời mấy lần, mới đem cái rương toàn bộ mang lên xe.

Một bên hai người nhìn trở mắt nhìn nhau, nguyên cao dương ngưng ngưng nói: "Ông chủ, khí lực của người. . ."

Phuong Viễn Sơn ha ha cười to, : "Hắc, ta đây chính là thần lực trời sanh, các người so sánh không bằng."

Nhìn rương gõ góc cạnh ở ghế ngồi bằng da thật thượng đề ra từng cái bạch ấn tử, hần nhất thời lòng thương yêu không dứt. Xe mua về mới một thiên không tới thì phải làm lao động tay chân, để cho hần một trận không nói, "Sớm biết mua trước chiếc bị tập!"

6 tua hần mã chính là ngao mạn, 10 rương hoàng kim liền bốn ngàn nhiều cân, cộng thêm ba vị Đại lão gia, 6. 2at tự động ngăn cản khỏi bước lúc không chút nào chậm chạp cảm giác, động lực lại là mãnh liệt đáng trời.

Đến Hoa Kỳ ngân hàng trú trong hẻm chi nhánh chỗ, bên trong chủ tịch ngân hàng đã ở cửa trông mong ngóng trông. Thấy màu đen hần mã lái tới, lúc này không để ý thân phận ở cửa giả trang diễn lên xe phản lão hoàn nhân vật.

Xuống xe thấy giúp mình mở cửa người da trắng đàn ông trung niên, đưa tay ra nói: "Ta là Phuong Viễn Sơn, không biết ngài là?"

"Ta là Tạp Mai Luân. Hoắc kỳ, trong hẻm chi nhánh chủ tịch ngân hàng. Hoan nghênh ngài tới!" Vừa nói vừa dùng sức nắm Phuong Viễn Sơn tay.

Vị này chủ tịch ngân hàng quá đáng nhiệt tình, gây ra Phuong Viễn Sơn đầu óc mơ hồ. Thật ra thì hần là chiếm Thái Lặc quang, vị này thành viên ban giám đốc đột nhiên đến chơi, đem vị này chủ tịch ngân hàng bị sợ không rõ, cho là tự có cái gì làm chưa tới mức, đưa tới vị này ngành mở trùm bắt mẫn đầu!

Chờ lại nghe được Thái Lặc nói có một vị tiểu hữu muốn tới ngân hàng tiền gửi ngân hàng, vị này chủ tịch ngân hàng lập tức thí diện thí diện chạy tới cửa chờ đứng lên.

"Hoắc kỳ tiên sinh người khỏe, là như vậy, ta cùng Thái Lặc tiên sinh có khoản giao dịch, đồ giao dịch toàn ở trên xe, có thể hay không phiền tới người kêu hai vị nhân viên làm việc tới giúp một chút?"

Vị này hoắc kỳ chủ tịch ngân hàng lập tức gọi tới hai vị nhân viên an ninh, chờ thấy cái rương trầm trọng như vậy sau, để cho người lái tới xe xúc, trực tiếp đưa đến phía sau dưới đất kho bạc cửa.

Phuong Viễn Sơn không yên lòng một đường đi theo, cũng không trách hần hần để ý. Đây cũng không phải là một hai đồng tiền, đây là tiểu Nhất trăm triệu mỹ kim đồ, ít đi một rương hần đều không đắt khóc đi.

Một đường vô kinh vô hiểm toàn bộ đưa đến ngân hàng kho bạc cửa, Thái Lặc đã chờ ở liễu bên kia. Thấy hần tới mới nói: "Phuong, đồ toàn bộ đều ở nơi này phải không?"

"Ừ, đúng vậy!"

Nếu ban đầu hai rương kim điều rồi đi Thái Lặc tầm mắt, như vậy bây giờ chỉ có thể một lần nữa tính toán. Bên cạnh Phuong Viễn Sơn hận không được tát mình hai miệng rộng từ, làm nửa thiên còn phải lần nữa tính toán, sớm biết nguyên lai cũng không làm nhiều chuyện như vậy liễu ~

Hoắc kỳ gọi tới 4 vị ngân hàng nhân viên làm việc, mấy người một khối kiểm điểm khởi giá nhóm hoàng kim. Vô dụng một giờ, kết quả là đi ra: 2095654. 436 khác.

Thấy kết quả tính toán, Phuong Viễn Sơn gật đầu một cái bày tỏ không sai sau, Thái Lạc mở miệng nói: "Bây giờ Nữ Ước hoàng kim giao dịch chỗ giá cả ở 1026 đô la một ounce, trừ ra thuần độ ta một ounce cho người 1010 mỹ kim, người thấy thế nào?"

Phuong Viễn Sơn trong đầu nhanh chóng tính toán mở, ; hai trăm mười vạn khác, đại khái ở bảy chục ngàn nhiều ounce, đổi coi là thành đô la cũng chính là tương đối hơn bảy ngàn vạn đô la. Tính tới tính lui hẳn vẫn cảm thấy mình thua thiệt lớn! ~

Năm nay giá vàng bị kim dung gió bão ảnh hưởng, ngã xuống lợi hại, đã coi là năm gần đây thung lũng thời kỳ. Ở thời kỳ này bán ra giá nhóm hoàng kim, Phuong Viễn Sơn cảm thấy vô cùng không có lợi lắm, suy nghĩ một chút đối với Thái Lạc nói: "Thái Lạc tiên sinh, ta có một điều thỉnh cầu, không biết ngài có nguyện ý hay không nghe một chút?"

"Thỉnh cầu gì a, nói nghe một chút?"

"Là như vậy, năm nay giá vàng bị quốc tế kim dung gió bão ảnh hưởng quá lớn, ta cho là giá nhóm hoàng kim giá cả bị xa xa đánh giá thấp.

"

Nghe hẳn nhắc tới kim dung gió bão, Thái Lạc nhất thời hiểu kỳ nói: "Phuong, vậy người có đề nghị gì chứ ?"

"Ta muốn cùng ngài ký vị đánh cuộc với nhau hiệp nghị, không biết ngài có nguyện ý hay không?"

"Nga? Người liền có lòng tin như vậy giá nhóm hoàng kim nhất định sẽ đặt giới!"

Thái Lạc suy xét một hồi mới nói: "Người ý ta biết. Bị gần đây quốc tế hoàn cảnh lớn ảnh hưởng, giá vàng nhất định là đại phúc độ hạ tóa."

"Bất quá giá nhóm hoàng kim đối với ta nhưng thật ra là có cũng được không có cũng được, ta có thể nói cho người, ta gần đây đang cùng Dạm Thủy Hà cốc nói chuyện hợp tác, gặp nhau chiếm dùng đại bút tiền mặt, cho nên người giá nhóm hoàng kim ta cũng là thế chân cho Hoa Kỳ ngân hàng."

Phuong Viễn Sơn nghe hẳn lời, âm thầm bủ môi không dứt, "Thua thiệt ta còn sùng bái người đâu, nhìn một chút, nhà tư bản mặt mũi lại bại lộ. Cái gì có cũng được không có cũng được, không muốn người giương mắt chạy tới làm gì?"

Suy nghĩ một chút vẫn là nói: "Vậy người có đề nghị gì sao?"

"Nếu như người cảm thấy giá nhóm hoàng kim giá cả bị đánh giá thấp, ta có chủ ý người muốn nghe một chút sao?"

Thấy Phuong Viễn Sơn gật đầu sau này, hai người đi qua một bên trường điều ghé thương ngồi xuống. Thái Lạc bắt đầu cho hẳn nói về mình chủ ý, chờ nghe xong Thái Lạc phương án sau, Phuong Viễn Sơn trầm mặc lại, nhìn trong lòng tính toán thức dậy mắt tối.

Hẳn cái gọi là chủ ý, hay là theo dõi hẳn giá bút tiền mặt. Nguyên lai gần đây Thái Lạc đang cùng Dạm Thủy Hà cốc nói hợp tác thật ra thì chính là thành khu vực khai thác mỏ quyền kinh doanh.

Ở Bra-Xin cao nguyên đông bắc bộ, có một mảnh chứa đựng số lớn thiết, mẫn, đồng, tích, bạc tộc, lữ đất mỏ cùng kim địa khu, đó chính là trên đồi nổi tiếng "Tập lập gia tư". Nó là trước mắt trên thế giới sinh thiết lớn nhất khu vực khai thác mỏ, cũng là Bra-Xin hai đại thiết khu quảng sản một trong.

Tập lập gia tư thành khu vực khai thác mỏ ở vào ba tây bắc bộ mặt kéo châu nhiệt đới rừng cây, trước mắt vì Bra-Xin Dạm Thủy Hà cốc ngành mỏ công ty CVRD độc tư tất cả.

Nhưng là ở chỗ này trước nhưng là Mỹ quốc sắt thép công ty thủ phát hiện trước giá phiến thành khu vực khai thác mỏ, sau đó cùng Bra-Xin hợp tác mở mang, mỗi người chiếm phần trăm chỉ năm mươi cổ phần.

77 năm bởi vì nhiên liệu giá cả tăng lên, nước Mỹ sắt thép công ty làm ra rút vốn quyết định, giá một quyết sách trọng đại sai lầm cũng trở thành sắt thép công ty trong lòng vĩnh viễn đau.

Về sau sự thật cũng chứng minh nước Mỹ sắt thép công ty đoán thị, quốc tế các loại mỏ sắt giá tiền là một đường tăng vọt. Nước Mỹ sắt thép công ty cũng từ bắt đầu bán phurong trở thành phe mua, hàng năm cùng Dạm Thủy Hà cốc mua lượng đạt tới toàn năm tổng số phần trăm chỉ ba mươi, cái này không thể không nói là một chuyện tiểu lâm ~

Bây giờ Thái Lạc mục tiêu chính là tập lập gia tư thành khu vực khai thác mỏ trùng "Nam phí lý tư lĩnh" hợp tác quyền kinh doanh, song phương các bỏ vốn 10 trăm triệu mỹ kim, đối với nam phí lý tư lĩnh tiến hành độ sâu mở mang.

Bất quá cái khoản tiền này là phân ba năm đầu nhập, song phương ước định ở ba tháng bên trong thứ một khoản vốn, một trăm triệu mỹ kim vào trương mục, đến tiếp sau này nửa lục tục tăng thêm đầu tư.

Thái Lạc ý tứ đại khái chính là nói do hẳn cùng Phuong Viễn Sơn ký đánh cuộc với nhau hiệp nghị, sau đó giá bút hoàng kim thế chân cho ngân hàng, Phuong Viễn Sơn sẽ dùng khoản tiền này cùng hẳn hợp tác mở mang nam phí lý tư lĩnh.

Nói là hợp tác mở mang, nhưng là hẳn chỉ chiếm rất nhỏ một số cổ phần, hơn nữa không có quyền quyết định, chỉ có cổ phần huê hồng.

Biết tiểu lão đầu này ý sau, Phương Viễn Sơn nhất thời lại nổi giận! ~

"Thì ra như vậy người anh em cầm sáu bảy chục triệu mỹ kim chính là mua một quyền huê hồng, ngay cả một chút quyền phát biểu cũng không có lâu?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Chí tôn hắc thủ

Ngồi ở trường điều trên ghế Phương Viễn Sơn bị tiểu lão đầu này bị chọc tức, cái này Thái Lạc mạo bắt kinh nhân, nhưng là tâm tư thật to xấu! Nín tức giận hỏi một câu: "Vậy ta có thể chiếm bao nhiêu cổ phần?"

Thái Lạc đối với hắn tròn mắt nhìn nhau làm như không thấy, bình tĩnh nói: "Không vượt qua phần trăm chi mười, hơn nữa coi hậu kỳ giá vàng phòng bức tình huống, cổ phần còn khả năng bị làm loãng."

"A!"

Bảy mươi mỹ kim liền mua Thái Lạc trong tay không vượt qua phần trăm chi mười cổ phần, Phương Viễn Sơn bắt đầu im lặng, hắn cũng không biết nên nói cái gì cho phải ~

Thấy đầy mặt hắn không có hứng thú đáng vẽ, Thái Lạc cười, : "Phương, khoản giao dịch này người nhưng thật ra là kiếm đại tiện nghi!"

Thấy hắn xoay đầu lại muốn phản bác, Thái Lạc khoát tay một cái nói tiếp: "Nam phi Lý Tư lĩnh ở toàn bộ Tập Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ mà nói là một cái nhỏ nhất, đồng thời chứa lượng cũng là nhỏ nhất."

"Nhưng cũng chính là như vậy, cvrd công ty mới không có toàn lực mở mang, cộng thêm gần đây toàn cầu kinh tế dề mê, bọn họ mới quyết định ở toàn cầu tìm có thực lực công ty chung nhau mở mang."

Nói tới chỗ này Thái Lạc cười: "Người là đuổi đứng dấp, vốn là ta cũng định trở về nước Mỹ dụng tư liễu, dầu sao chiếm dụng tiền mặt lưu quá nhiều, hội đồng quản trị không nhất định có thể thông qua."

"Ta dám khẳng định, chờ giá ba kinh tế nguy cơ quá khứ, toàn cầu mỏ sắt nhu cầu lượng gấp nhau nghênh đón một vị giếng phun thức! ~ "

Nghe hắn một phen giải thích, Phương Viễn Sơn lúc này cũng đi theo động tâm. Theo hắn biết, nước Hoa bây giờ mỏ sắt nhu cầu lượng là từng năm tăng lên, hơn nữa phòng thể hung mãnh.

Theo không hoàn toàn thống kê, quốc nội hàng năm mỏ sắt phân vào bên lượng chiếm thế giới tổng sản lượng phần trăm chi bốn mươi, đây là một cái cao dọa người tỷ lệ.

Nhưng mà chính là ở nơi này dạng khách hàng là thượng đế năm đầu, những thứ kia ngành mỏ cự đầu cũng là che mỏ sắt không bán ra, đợi giới mà cô!

"Nếu là ta có một khu vực khai thác mỏ, không nói kiếm bao nhiêu tiền, chính là phần thực lực này người khác cũng phải nhìn với con mắt khác a!"

Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn nói: "Chuyện hợp tác để cho ta cân nhắc một đêm, ngày mai ta cho người câu trả lời."

"Ngoài ra liên quan tới đánh cuộc với nhau hiệp nghị, ta cần mời vị luật sư tới giúp con bà nó làm, Thái Lạc tiên sinh ở chỗ này không biết có hay không biết luật sư?"

"Nước Mỹ giai lợi luật sư sự vụ sở, ở quốc tế mua bán cùng buôn bán quy luật phương diện tương đối tinh thông, nếu như người cần, ta kêu hoặc kỳ giúp người liên lạc một vị, bọn họ sự vụ sở ở đâu hẹn thì có nơi làm việc."

Giai lợi luật sư đi tới người vẫn là tương đối mau, hoặc kỳ điện thoại liên lạc sau, vô dụng nửa giờ một vị 30 tuổi trên dưới người da trắng cô gái, người mặc đồ làm việc hấp tập vào ngân hàng phòng khách quý.

Phương Viễn Sơn đứng lên đưa tay ra cùng nàng cầm, tự giới thiệu mình nói: "Ta là Phương Viễn Sơn, không biết ngài họ gì?"

Cái này người da trắng nữ luật sư thân cao có chừng một thước bảy ra ngoài, cộng thêm trên chân giày cao gót, thậm chí so với Phương Viễn Sơn cũng cao hơn mấy centi mét.

"Người khỏe, ta kêu thước á. Tô san, người có thể kêu ta tô san. Không biết Phương tiên sinh mời ta tới có chuyện gì?"

Vị này nữ luật sư cùng cái đó môn la thợ có liều mạng. Giới thiệu sơ lược sau liền đi thẳng vào vấn đề, không chút nào nữa hàn huyên mấy câu ý.

Đem mình cùng Thái Lặc đánh cuộc với nhau hiệp nghị nói một lần, vị này tô san luật sư lắng nghe, chờ hắn nói xong mới nói: "Không thành vấn đề, vụ án này ta nhận. Nhưng Phương tiên sinh người phải biết, ta thu lệ phí nhưng là rất đắt."

Một bên Phương Viễn Sơn nghe được rất đắt cái từ này, trong lòng nhất thời liền buồn bực, bây giờ hắn phiền nhất chính là có người cùng hắn nói "Đắt" cái chữ này mất, "Chẳng lẽ ta liền dài một bộ không có tiền mặt mũi sao?"

Rốt cuộc vẫn là không có cùng cái này đại đàn bà so đo, : "Nói một chút người đối với lần này hiệp nghị cái nhìn, còn có đề nghị gì sao?"

Tô san cầm lên trên bàn tốc ký bộ nhìn, cau mày suy nghĩ một hồi nói: "Nếu như người thật cần cùng Thái Lặc tiên sinh tiến hành cái này đánh cuộc với nhau hiệp nghị, như vậy ta đề nghị chính là thiết trí thấp nhất phong khổng, nếu không đối với người mà nói có rất lớn nguy hiểm."

"Nga? Nói nghe một chút!"

Lập tức tô san đi sâu vào cạm bẫy ra giải thích cho hắn hiểu một chút phong khổng chế thiết trí: "Giá nhóm hoàng kim nếu như diệt phá Phương tiên sinh trong lòng của người dự trữ,

Người có thể trực tiếp lấy Nữ Ước hoàng kim giao dịch sinh ngày đó khai mâm giá bán ra giá nhóm hoàng kim, không cần bị phần hiệp nghị này ràng buộc."

"Dĩ nhiên, một điểm này tốt nhất mình vẫn viết vào trong hợp đồng!"

"Được rồi! Tô san luật sư, vậy ta liền trao quyền người toàn quyền thay mặt ta lần giao dịch này quyền lợi, cụ thể làm việc cũng giao cho người!"

Cụ thể chữ viết trò chơi Phương Viễn Sơn cũng không nhìn tới, hắn chỉ muốn biết mình có thể bắt được tiền mặt là bao nhiêu?

Bên kia tô san cùng Hoa Kỳ ngân hàng người triển khai miệng lưỡi sắc bén, cho dù là con số nhỏ điểm phía sau mấy vị đếm chữ đều là tri thù tất giác!

Nơi này Thái Lặc xem ra đối với khoản giao dịch này cũng là tương đối hài lòng, cùng Phương Viễn Sơn ở chỗ này uống cả phê, trò chuyện Bra-Xin phong thổ nhân tình, một lão một tiểu tỏ ra tương đối thích ý.

Một giờ sau tô san bụng máy tính đi tới, hướng về phía hắn nói: "Phương tiên sinh, căn cứ ta tính toán, người lần này đổi chác số tiền là 74970717. 423 đô la, khấu trừ mười triệu nguy hiểm tiền dần chân, thực tế đổi chác số tiền là 64970717. 423 đô la."

Nghe được không giải thích được ít đi mười triệu mỹ kim, Phương Viễn Sơn cấp mắt nói: "Làm sao đánh cuộc với nhau hiệp nghị sẽ muốn nguy hiểm tiền dần chân?"

"Phương tiên sinh người nghe ta nói, khoản tiền này là ta nói ra. Vì phòng ngừa giá vàng xuất hiện đại phúc độ ngã xuống, chỉ cần diệt phá cái này tiền dần chân, như vậy hiệp nghị không có hiệu quả."

"Ngược lại ở hợp đồng kỳ bên trong giá vàng xuất hiện đại phúc độ giờ lên, ngài cũng có thể căn cứ tự thân cần bán tháo giá nhóm hoàng kim, đây là đối với người có lợi nhất phương án."

Nghe tô san giải thích, Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút, quả thật, đây là đối với mình có lợi nhất phương án. Hơn nữa, nào có quang chiếm tiện nghi không lỗ là chuyện a? Hơn nữa một ngàn này vạn chẳng qua là đặt ở trong ngân hàng, vẫn là có lợi tức.

Thái Lặc nhìn kết quả không có nói nhiều phía trên, nhận lấy bút tới cả cà soạt ký xuống tên, Phương Viễn Sơn cũng học Thái Lặc ở trên văn kiện rồng bay phượng múa ký vào mình phải đại danh.

Lần nhau đổi qua văn kiện lại ký một lần, đứng lên đưa tay ra nói: "Phương, vậy chúng ta lần này đổi chác coi như hoàn thành, đến nỗi chuyện đầu tư hy vọng người mau sớm cho ta trả lời."

Cùng tiểu lão đầu này bắt tay một cái mới nói: "Thái Lặc tiên sinh người yên tâm, ta sẽ mau sớm cho người trả lời chắc chắn."

Đưa đi Thái Lặc, Phương Viễn Sơn mới xoay người lại cầm lên trên bàn màu đen thẻ. Sờ một cái cảm giác có chút ngạnh bang bang, theo bản năng lại đi cong một chút, lại không có bài phải động.

Lúc này ngân hàng chủ tịch ngân hàng hoặc kỳ tới, thấy hắn cầm thẻ đang nghiên cứu, nói: "Phương tiên sinh ngài khỏe, hoan nghênh ngài trở thành chúng ta Hoa Kỳ chỉ tồn hắc thẻ người sử dụng!"

Đối với giá chút gì tôn quý, chí tôn, sang trọng khách quý, hắn hiện bên lỗ tai kiến cũng đã hiểu. Nói lời khó nghe, mua một bó giày thể thao còn có một thẻ khách quý đâu. . .

Cầm tờ này không phải vàng không phải là sắt thẻ ở trong tay mặt vỗ một cái, bêu môi khinh thường nói: "Đây cũng là cái gì thẻ?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 73: Không lấy tiền chứ ?

Giám đốc nghe được hần lời, toàn bộ trên mặt thật giống như cũng trở nên thần thánh liễu, dùng một loại tràn đầy mộng ảo giọng nói: "Đây là chúng ta Hoa Kỳ đẩy ra trình độ cao nhất hắc kim thể! Cùng vận thông công ty Bách phu trưởng cùng xưng vì trên thế giới hai đại trong thẻ vua."

"Ta làm sao không biết! Ta ở nước Hoa liền nghe nói qua kia cái gì vận thông thẻ thật nổi danh, đến nỗi các người Hoa Kỳ, ta thật đúng là chưa nghe nói qua."

". . . Phương tiên sinh, chúng ta Hoa Kỳ ở các người quốc nội còn không có chi nhánh, cho nên ngài có thể còn không biết, chúng ta Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc kim thể ở âu mỹ vẫn đủ nổi danh. . ."

Nói càng về sau, vốn là mặt đầy thần thánh hoặc kỳ cũng không biết làm sao cùng hần giải thích, gập sắc mặt cũng trở nên phồng đỏ lên, cuối cùng với toát ra một câu: "Chỉ cần người nghĩ ra, chúng ta cũng có thể làm được!"

"Yêu a ~ như vậy lợi hại a!"

Vốn là mặt coi thường Phương Viễn Sơn, nghe được hoặc kỳ thanh âm nói đến phần sau cũng trở nên run rẩy, cũng không nữa tức cười hần.

"Được rồi, hoặc kỳ tiên sinh, ta là theo người đùa giỡn. Trên thực tế ta là biết các người Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc thể. Dĩ nhiên, chẳng qua là nghe nói Hương Cảng nhà giàu có các người thẻ."

Nghe được hần lời, vị này chủ tịch ngân hàng rõ ràng thờ phào nhẹ nhõm ~ coi như Hoa Kỳ chi nhánh chủ tịch ngân hàng, hần còn không có loại này đưa thẻ cũng đưa như vậy một mồi đất trải qua.

Coi như trên thế giới cao cấp nhất hai đại trong thẻ vua, Hoa Kỳ cũng có mình kiêu ngạo, trình độ cao nhất hắc kim thể không phải nói người muốn làm liền làm cho người, kia đều phải cần thân phận địa vị đến mức nhất định sau, Hoa Kỳ mới sẽ chủ động phát ra mồi.

Vốn là Phương Viễn Sơn là không có cơ hội đạt được tám thẻ này, bất quá mới vừa rồi Bra-Xin tổng được hắc bá đức hạnh trường gọi điện thoại tới, đặc biệt giao phó cho hần đài ngộ này, nghĩ đến cũng là nhìn ở Thái Lặc mặt mũi.

"Ta tiền toàn ở bên trong?"

"Đúng vậy, tổng cộng sáu ngàn bốn trăm chín mươi bảy vạn mỹ kim."

Nói tới chỗ này, vị này hoặc kỳ giám đốc cũng là tương đối giật mình. Cái này đông phương tiểu tử hần cũng điều lấy tài liệu tương quan, ở ngân ngân thời gian mấy tháng trong, hần tài sản liền có gấp bao nhiêu lần lẫn lộn.

Trọng yếu nhất chính là, hần tài sản nguồn không bằng chứng có thể tra, căn bản không biết từ nơi nào nhô ra, thật giống như trong một đêm bỗng quật khởi.

Những thứ kia giá trị con người ức vạn nhà giàu, cho dù là bây giờ ra lại tên, ít nhất hần qua lại muốn tra vẫn có thể tra ra được. Nhưng là cái này đông phương tiểu tử không được, phía sau đài mấy lần số liệu biểu hiện: Phương Viễn Sơn vốn đều là thay đổi nhanh chóng, căn bản để cho người không nghĩ ra.

Phỏng đoán đây chính là hắc bá đức cuối cùng cho hần phát cực kỳ hắc thẻ nguyên nhân, người trẻ tuổi này tương lai không thể lường được, hay là sớm giao hảo, tiết kiệm tương lai hần đưa vào vận thông trong ngực.

"Chỉ cần ta muốn ra, các người liền làm được?"

"Dĩ nhiên!"

Nhìn hoặc kỳ giọng nói như đinh chém sắt, Phương Viễn Sơn sờ một cái sau ót, suy nghĩ nửa ngày mới toát ra câu: "Buổi tối ta muốn ăn đốn chánh tông nước Hoa xuyên tây Lầu!" Sau khi nói xong không yên tâm hỏi: "Người biết cái gì là Lầu sao?"

Hoặc kỳ mắt tự nhiên cười một cái nói: "Không thành vấn đề, chuyện này ta giúp ngài đi truyền đạt. Chạm một chút sẽ có ngài chuyên nghiệp khác phục

nhân viên 24 giờ lắng nghe ngài phân phó!"

"Như vậy thoải mái?"

"Vậy nếu là nửa đêm tịch mịch không phải có thể. . ." Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn lộ ra mặt đầy tiện cười ~

yy liễu một hồi, Phương Viễn Sơn mới đem văn kiện trên bàn cũng thu vào, cùng hoắc ngạc nhiên nói chớ sau này, đi theo cửa chờ nguyên cao dương hai người ra Hoa Kỳ ngân hàng.

Dọc theo đường đi ngón tay không ngừng vuốt ve trong tay màu đen thê, suy nghĩ bên trong mấy chục triệu mỹ kim, trong lòng không khỏi hồi hộp ~

Nửa đường mua chút mạo hầu thích ăn trái cây, trở lại nhà trọ mới vừa mở cửa mạo hầu liền nhảy tới, leo lên hất đầu vai nắm hất tóc một trận loạn nạo.

"Chi chi ~ "

"Dạ dạ dạ ~ ta không tốt, ta không nên ném xuống người một mình đi ra ngoài." Đem trong tay trái cây đưa cho mạo hầu, ai biết mạo hầu lại không muốn. . .

Suy nghĩ một chút cũng phải, mạo hầu lớn như vậy,

Ở Amazon rừng mưa nhiệt đới trong tự do buông tuồng đã quen, đột nhiên bị giam ở nhỏ như vậy một ngôi nhà trong, đóng một cái chính là nửa thiên, không trách nó nổi giận.

Ôm mạo hầu an ủi nửa thiên, lại là cam kết, lại là nói xin lỗi, thấy nó hay là "Chi chi" kêu, Phương Viễn Sơn bất đắc dĩ nói: "Ngày mai, liền rõ thiên, chúng ta ở cảnh biển biệt thự lớn đi. . ."

Chờ đem mạo hầu dỗ tốt, trong túi điện thoại vang lên, cũng không nhìn mã số, nhận lại hỏi: "Ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta là Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc kim thê chuyên nghiệp khắc phục: Yêu xà lách, Phương tiên sinh ngài sau này có bất kỳ vấn đề đều có thể hỏi ý kiến ta. Sau này sẽ có chúng ta ngân hàng nhân viên làm việc cùng ngài liên lạc, mời ngài chú ý ký nhận."

Chờ cúp điện thoại, chuông cửa reo đứng lên, lặc khặc đi tới mở cửa phòng ra.

"Xin hỏi Phương tiên sinh ở đây không? Ta là Hoa Kỳ nhân viên làm việc, nhận được phía trên chỉ thị cho Phương tiên sinh mang đồ tới liễu."

Nghe tới cửa lời nói, Phương Viễn Sơn đứng lên đi tới.

"Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi có chuyện gì?"

Vị này 20 tới tuổi người da trắng tiểu tử thấy hất sau, lập tức cung kính hai tay đưa qua một vị túi văn kiện.

"Phương Viễn Sơn ngài khỏe, đây là chúng ta Hoa Kỳ ngân hàng đặc chế điện thoại, trong túi có phương pháp sử dụng."

Nói xong lặc mình nhường một chút, lộ ra sau lưng hai cô gái trẻ tuổi tới. Giá hai cô gái đều là đông phương khuôn mặt, hai người mang một vị to lớn chậu, trong chậu mặt đang đắp vị thép không rỉ cái lồng.

"Đây là cái gì?"

"Đây là ngài cần chính tông nước Hoa xuyên tây Lầu, chúng ta một giờ trước lần tìm toàn bộ trong hện, tìm được một nhà di cư Bra-Xin nước Hoa xuyên tây người ta, sau đó xe dành riêng cho tiếp đến nơi này, mời các nàng giúp làm liễu đi ra, "

"A!"

"Ta chỉ là nói cười, cái này ngài lắm?" Ngoài miệng vừa nói xin lỗi, trên tay nhưng một chút cũng không chậm, nhận lấy cô nương trong tay chậu, sau đó để cho nguyên cao dương bung vào phòng.

"Cái đó, cái này, hỏi người chuyện này bái?"

Tiểu tử bị hất mắc cỡ về mặt kinh động, cho là vị này nhà giàu có đặc thù gì thích đâu! Ngập ngừng nói: "Không biết Phương tiên sinh. . . Có cái gì có thể vì ngài ra sức?"

"Ách. . . Các người cái này Lầu cần gì thu lệ phí sao? Một vị Lầu ở nước Hoa nhiều nhất 100 khối, nước Hoa tiền! Các người sẽ không có cái gì quá mức chi phí chứ ?"

Nghe được hất vừa nhanh vừa vội một phen nghi ngờ, trước mặt tiểu tử nhất thời đầy đầu hắc tuyến, bất quá vẫn là cung kính nói: "Phương tiên sinh ngài khỏe, những thứ này đều là chúng ta Hoa Kỳ trình độ cao nhất thê khách quý tôn vinh hưởng thụ, miễn phí."

Vừa nghe miễn phí, Phương Viễn Sơn cười, gật gật đầu nói: "Được rồi, cảm ơn người, tới, đây là cho các người."

Mới vừa còn oán thăm không dứt, cho là hấn quá keo kiệt, như vậy có tiền còn ở vị phá nhà trọ, ăn Lầu đều sợ nhiều hơn tiền, đảo mắt người ta liền một người cho hai trăm mỹ kim tiền tip.

Nghĩ tới đây công việc này nhân viên lập tức đoàn chánh người: "Phuong Viễn Sơn ngài khỏe, chúng ta là ngân hàng trình độ cao nhất hắc kim thể nhân viên làm việc, vì ngài phục vụ là chúng ta vinh hạnh, không thu lệ phí, cảm ơn nhiều!"

"Vây cũng tốt! Làm phiền các người."

Chờ nhân viên làm việc vừa đi, xoay người liền trở về bên cạnh bàn. Nhìn phía trên mâm lớn nhất thời nước miếng chảy dài, chào hỏi một tiếng lạc khắc bọn họ, mấy vị Đại lão gia ngồi ở bên cạnh bàn cả nổi lên Lầu.

Chậu thượng tầng dùng cách bán tách rời ra, thả tất cả đều là thiết tốt phối hợp thức ăn. Mâm lớn bản thân chính là một vị điện đốt nôi, cắm điện vào không lâu lăm bên trong liền cô lỗ lỗ bốc lên hơi nóng.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 74: Cầu người

Ăn rồi có nước Hoa mùi vị Lầu sau, Phuong Viễn Sơn sờ cái bụng cảm túi văn kiện trở về nhà tử, lưu lại nguyên cao dương hai người thu thập bản.

Đến trong phòng Phuong Viễn Sơn cũng không muốn đi ra ngoài nữa, nằm ở trên giường cho Bối Đế gọi điện thoại. Nhận được hấn điện thoại, Bối Đế lập tức kinh hô thành tiếng ~

"Người. . . Người không có sao chứ?"

"Ách. . . Gần đây đã xảy ra một ít vấn đề, bất quá bây giờ không sao."

Có mấy lần Bối Đế cũng trầm mặc xuống, nhưng là cuối cùng cũng không có nói trước xảy ra cái gì, làm Phuong Viễn Sơn lòng chột cao chột thấp, rất sợ Bối Đế nói xảy ra cái gì tới.

Người ta một cô gái nếu là mở miệng trước, để cho hấn làm sao trả lời? Trước hay là như vậy đi!

Mới vừa cúp điện thoại, trong điện thoại di động truyền đến một trận dễ nghe tiếng chuông, cầm lên nhìn một chút là Tiễn Xảo đứng dịp dây số, nhận nói: "Cho ông chủ người ta gọi điện thoại có chuyện gì a?"

"Ông chủ người mất tích a? Đoạn thời gian trước gọi điện thoại cho người vẫn luôn không gọi được!"

Mô hôi một vị ~ Phuong Viễn Sơn lúc này mới nhớ tới thời gian thật dài chưa cho nàng gọi điện thoại, tháng giêng trong tới Bra-Xin sau này thì đi mã não tư, ở rừng mưa nhiệt đới trong trước sau đợi gần một tháng, sau khi ra ngoài lại hôn mê riêng biệt tháng. . .

"Xin lỗi xin lỗi, ông chủ ta xảy ra chút tiểu tình trạng, bất quá bây giờ đều tốt!"

"Người gọi điện thoại cho ta có chuyện gì không?"

Đầu kia Tiễn Xảo đứng dịp trầm mặc một hồi mới nói: "Ông chủ, công ty xảy ra chuyện!"

"Chuyện gì xảy ra?"

Nghe Tiễn Xảo đứng dịp lời, Phuong Viễn Sơn nhất thời đứng lên, giọng nghiêm khắc hỏi. Mặc dù cái này tiểu xưởng đối với mình bây giờ mà nói, thuộc về có cũng được không có cũng được phạm vi, nhưng nói thể nào cũng là mình phần thứ nhất sản nghiệp, luôn là bao hàm cảm tình đặc biệt ở bên trong.

Tiến Xảo đứng dịp mang khốc âm nói: "Mười mấy ngày trước trong xưởng tới một đám người, nói xưởng chúng ta ở thôn bọn họ trong thuộc về thôn trấn sản nghiệp, cần cho trong thôn nộp chi phí, ta chú ra mặt nói phải trái còn bị bọn họ đánh!"

Phuong Viễn Sơn vừa nghe nhất thời cả giận, không cần hỏi, nhất định là cái gì bỉ vô lại nhìn xưởng tiểu, tới đánh thu gió nổi lên.

"Tiền thúc thế nào? Trong xường những người khác đâu?"

"Ta chú bây giờ ở nhà nghỉ ngơi, trong xường đã đóng cửa. Bất quá. . ."

"Nói, thế nào?"

Tiền Xảo đứng dịp lúc này cũng nghe được hần hỏa khí, nhỏ giọng nói: "Năm sau mới mua những máy vi tính kia dụng cụ cái gì đều bị những người đó đập bể, còn có bị bọn họ đoạt đi!"

"Chết, những người này thật là không có vương pháp liễu! Không có báo cảnh sát chưa?" Phương Viễn Sơn lúc này trong lòng như có mười ngàn đầu "Thảo nê mã" lao nhanh qua.

"Báo, nhưng là cảnh sát nói những thứ này không về bọn họ quản, nói đây là tranh chấp kinh tế, muốn trấn chúng ta trong tim trọng tài ủy viên hội đi!"

"Làm sao cũng không thuộc về bọn họ xía vào? Cái này thuộc về đánh đập cướp hành động a! Thúc tiểu nhị các nàng thế nào?"

"Chính là quách băng yển bị hai bàn tay, bất quá không có chuyện gì lớn, ta để cho các nàng tạm thời cũng đợi ở trong nhà trọ, trước không cần tới làm"

Phương Viễn Sơn cầm điện thoại di động suy xét một hồi nói: "Như vậy đi, các người giá mấy thiên trước nghỉ ngơi một chút, tiền lương theo phát. Lão Tiền tiền chữa bệnh thanh toán, quách băng yển cho một hai ngàn tiền an ủi, khác chờ ta trở về rồi hãy nói!"

"Người nhớ cái dây số, giá mấy thiên nếu là nữa có cái gì tình huống đột phát người liền cho hần gọi điện thoại." Nói xong đem Đinh Hàn Mặc điện thoại báo quá khứ.

Đề điện thoại xuống Phương Viễn Sơn quá độ liễu tức giận, mặc dù cái này xường đến bây giờ cũng không có cho mình mang đến một phần tiền lời, nhưng là phần cảm tình kia cũng không phải tiền có thể mua được.

"Các người đám này kẻ ác vô lại, cùng ta chơi nổi lên bộ này trò lừa bịp, không cho các người điểm màu sắc nhìn một chút, các người không biết Mã vương gia mấy con mắt!"

Hận hận lắm lắm, nhảy ra Đinh Hàn Mặc điện thoại đánh tới: "Này, Đinh lão bản, ta là Phương Viễn Sơn a!"

Cùng Đinh Hàn Mặc khách sáo mấy câu sau nói: "Muốn mời Đinh lão bản giúp một chuyện!"

"Hiếm thấy nghe người há miệng cầu ta làm việc, có chuyện gì cứ việc nói đi!"

Bởi vì hần căn cơ không ở trong nước,

Đinh Hàn Mặc chính là muốn cùng hần kéo gần quan hệ cũng không có biện pháp. Cái này Phương Viễn Sơn hần cũng điều tra, bối cảnh đơn giản đến đáng sợ, không có gì cả.

Từ có qua một lần đối chác sau, chờ Phương Viễn Sơn lúc xuất hiện lần nữa, cả người khí tràng đều thay đổi, trở nên mũi nhọn lộ ra, thậm chí có một loại giảo giếm bỏ ta kỳ người nào đặc chất.

Loại đặc chất này hần quá quen thuộc, vậy cũng là xuất hiện ở cái loại đó cao cấp quan thương con em của gia tộc trên người. Nói khó nghe một chút lời, muốn có loại đặc chất này thật ra thì cũng rất đơn giản, hoặc là có tiền, nhiều tiền đến mức nhất định, một cách tự nhiên sẽ có loại khí chất này.

Còn có loại đương nhiên là có quyền, cái này không cần nói ~ sẽ đương lăng tuyết đỉnh, vừa xem chúng sơn tiểu! Đại trượng phu không thể một ngày không quyền chính là cái đạo lý này.

Nhưng là hần Phương Viễn Sơn dựa vào cái gì? Muốn không có tiền, muốn quyền lại là nói chuyện vớ vẩn, hần đến bây giờ đều là vô đảng phái người sĩ. . .

Người chính là hèn như vậy, càng làm không biết càng tò mò, bây giờ Đinh Hàn Mặc đều có điểm ma sợ run, tựa hồ không làm rõ ràng nguyên ủy, trong lòng liền vĩnh viễn có một nghi vấn đặt ở nơi đó.

Phương Viễn Sơn nghe được hần lời cũng bình tĩnh lại, nợ nhân tình không phải tốt như vậy thiếu, nhưng là nghĩ đến mới vừa rồi Tiền Xảo đứng dịp ủy ủy khuất khuất thanh âm, hần nhất thời lại tức giận, chịu đựng tức giận đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

"Chúng ta Hải thị lúc nào có ngồng cuồng như vậy người? Chuyện này khẳng định không phải dân bản xứ chủ đạo, hơn nữa cũng không cần thiết."

"Được rồi, người giao cho ta đi, người không cần nóng nảy, đợi một hồi ta cho người gọi điện thoại hỏi một chút nhìn là chuyện gì xảy ra, chậm một chút cho người điện thoại." Nói xong Đinh Hàn Mặc cúp điện thoại.

Cầm điện thoại di động suy xét một hồi vẫn là không yên lòng, những người này lớn gan túi thiên, nếu là đem hần xường gieo họa không còn hình dáng, kia tổn thất ai tới bồi? Xem ra phải mau sớm đuổi đi về nhìn một chút.

Chánh sự cân nhắc chơi, nhìn đến bên cạnh túi văn kiện thuận tay cầm tới. Giá cái túi đựng gì thế hần đến bây giờ cũng không biết, cầm lên cảm giác

nặng trĩu.

Đem miếng túi hương xuống dưới, một bộ so với bàn tay hơi lớn điện thoại di động cùng một cuốn sách nhỏ từ bên trong rút xuống, lấy trước khỏi sách nhỏ mở ra nhìn một hồi, bên trong là giới thiệu điện thoại di động các hạng chức năng phải.

Nhìn một hồi mới hiểu rõ điện thoại di động các loại công dụng, nói trắng ra là đây chính là một bộ chi phí đắt giá vệ tinh điện thoại di động. Trừ nhận gọi điện thoại, cái gì chức năng cũng không có.

Bất quá chất liệu ngược lại là đặc thù, theo giới thiệu là số lớn sử dụng thép hợp kim, hơn nữa còn chống nước, phòng nhiệt độ cao, còn tự mang toàn cầu hệ thống định vị trí, người chính là chạy đến những thứ kia ngàn dặm khu không người cũng có thể đem người xác định vị trí lâu ~ tóm lại chính là một câu nói, vô cùng ngưu xoa!

Thấy bên trong những thứ kia chút nào không biết xấu hổ tự mình thôi phòng, Phương Viễn Sơn thật muốn cảm xuất công binh xúc gỗ thượng hai cái từ, xem nó rốt cuộc phòng không đề phòng phách. . .

Đem hai bộ điện thoại di động bày ở đầu giường, mới vừa vừa mới chuẩn bị ngủ, điện thoại lại tới, cầm lên nhìn một cái là Đinh Hàn Mặc.

"Có muốn hay không nhanh như vậy a?"

"Tốt người vị tiểu tử, ta sáng sớm chuyện gì cũng không làm, cuống cuống thượng hòa giúp người nghe, người còn không vui là người? Vậy được, nếu không ngại ngủ trước giấc?"

"A nha, Đinh lão bản, ngài liền đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, đem lời của ta mới vừa rồi làm cái thí vậy thả đi!"

"Được rồi! Không đùa người. Ta giúp người gọi điện thoại hỏi một chút, cái đó xưởng nguyên lai nghiệp chủ thiếu đặt mộng nợ chạy, những thứ kia chủ nợ không tìm được người, muốn một bang tiểu kẻ ác chạy đến người cái đó trong xưởng đi gây chuyện, ta mới vừa để cho người giúp người đi giải quyết, chậm một chút sẽ có tiêu tức."

"Cám ơn đình Đại lão bản, chờ trở về mời người ăn cơm."

Cúp điện thoại, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng an tâm một chút, nằm xuống không qua năm phút liền ngủ. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 75: Cảnh biển biệt thự

"Phương tiên sinh cảm thấy thế nào, nếu như không có vấn đề gì lời kia. . ." Mặc đồ chức nghiệp Bra-Xin cô gái, khẽ mở đàn miệng dò hỏi ~

"Các người cảm thấy thế nào?" Quay đầu nhìn về nguyên cao dương hai người hỏi, nhìn hai người một bộ hài lòng hết sức đáng vẻ cũng biết bọn họ thái độ, không chờ bọn họ trả lời quay người lại nói: "Được a ! Vậy chúng ta đi trở về đi!"

Nhà này "Khoa Mật Tập Ba Nạp" cảnh biển biệt thự phòng diện tích 18000 thước vuông, mỗi thước vuông đến gần 1200 mỹ kim! Cả ngôi biệt thự muốn giá 2000 nhiều vạn mỹ kim, hẳn ở sau khi suy tính hay là mua.

Biệt thự hộ hình là 8 thất 3 thỉnh 2 trừ 8 vệ, cộng thêm phòng thể dục, bên trong phòng hồ bơi, còn có cực lớn vườn hoa, nhìn đều vô cùng không tệ. Nhưng cái này chút đều không phải là trọng yếu nhất.

Cảnh biển biệt thự, không có cảnh biển có thể kêu biệt thự sao? Phương Viễn Sơn coi trọng nhất chính là vừa nhìn bao la Khoa Mật Tập Ba Nạp bãi biển. . . Phía trên kia Bra-Xin cô gái!

Nói đến trong hẹn nhiệt bên trong lô bãi biển, tự nhiên sẽ để cho người nhớ tới áo tắm hai mảnh (bikini) cùng nhiệt tình bồn phóng lại Bra-Xin cô gái. Bất quá nếu là lấy người đồng phương thẩm mỹ quan tới hiểu cái này, vậy sợ rằng là phải thất vọng.

Bởi vì người sẽ phát hiện, trên bãi cát người đẹp, trừ số ít ở người đồng phương trong mắt có thể cũng coi là hấp dẫn (sexy) người đẹp ra ~ đại đa số cô gái phong nhũ ngược lại không thấy, mà mập tròn nhưng là khẳng định, hơn nữa giá mập tròn còn chưa phải là giống vậy mập.

Bất quá cái này phải từ Bra-Xin người thẩm mỹ quan nói tới, hoặc giả là bị người da đen văn hóa ảnh hưởng, lại hoặc giả là cái mộng đầy đặn mới có thể

nhảy ra nhảy samba phong vận, ở Bra-Xin trong mắt người, màu da vóc người tương mạo đều không phải là phán xét một vị phái nữ là hay không xinh đẹp cuối cùng tiêu chuẩn, muốn xưng là người đẹp phải có đại mà cao ngất cái mộng.

Hơn nữa Bra-Xin người phần lớn yêu thích ăn uống uống, vì vậy, Bra-Xin trong mắt người người đẹp, cái mộng đầy đặn trình độ, căn bản là người đông phương khó mà tiếp nhận. Bất quá theo hần quan sát, Khoa Mạt Tập Ba Nạp trên bờ biển, truyền thống Bra-Xin người đẹp hay là nhiều hơn một chút phái.

Đến nỗi một người khác y mạt bên trong mã bãi biển, nơi đó người đẹp, ách. . . Bra-Xin người ngược lại là thật thích, đến nỗi hần. . . Khẩu vị quả thực không nặng như vậy.

Chỗ ngồi này 8 số biệt thự chính là Phương Viễn Sơn sắp muốn mua, thật ra thì mới vừa hần nhìn tòa kia 4 số biệt thự, tổng thể mà nói so với cái này một cái nhà muốn hơi thắng một nước, bất quá hần không thích cái số kia, cho nên mà. . .

Biệt thự này không có nghiệp chủ, bản quyền người thuộc về ngân hàng tất cả. Chủ nhân ban đầu là một người Âu châu, kim dung gió bão sau này chạy vô ăn mất tăm, nghe nói cũng là thiếu ngân hàng một số tiền lớn.

Cùng ngân hàng làm ăn, có lúc cũng là thật đơn giản, ít nhất bọn họ nợ quyền vật đều là trước đó làm xong đánh giá, không tồn tại cố ý khoa đại chuyện. Dĩ nhiên, người cũng bằng suy nghĩ sửa máy nhà đột là được.

Phương Viễn Sơn bây giờ cũng yêu toàn khoản mua đồ, chỗ tốt nhiều hơn, hơn nữa tiện lợi nhất chính là thủ tục đơn giản dọa người, người nộp tiền, cái gì khác cũng không cần người hỏi tới, người chỉ cần giống như một đại gia tựa như, ở bên cạnh uống cà phê chờ nhân viên làm việc giúp người giải quyết là được ~

Trở lại ngân hàng chắc chắn không có nghi vấn sau, cả thẻ dài thọ: 660 vạn mỹ kim! Đây chính là hần làm cho này nóc cánh biển biệt thự trả giá cả.

Biệt thự bản thân 5 hơn tám trăm ngàn mỹ kim, cộng thêm các loại tiền thuế, còn có biệt thự gần đây một đoạn thời kỳ nuôi hộ, công nhân tiền lương, tính được hay là ở hần tiếp nhận trong phạm vi ~

Không trách người ta thường nói: Cho dù cho người ở biệt thự người cũng ở không dậy nổi! Nếu như không mời người sửa chữa sân cỏ, xử lý vệ sinh, hồ bơi nuôi hộ, vậy người cái gì cũng không cần làm, mỗi thiên liên vây quanh biệt thự chuyển đi!

Bất quá hần cũng không coi là thua thiệt, ít nhất nhà là sửa chữa tốt, bên trong phong cách cũng là hần thích kiểu Âu châu giản lược phong.

Ở trong ngân hàng trước sau vô dụng một giờ, thủ tục đã làm xong, bất quá biệt thự bản quyền chứng cần sửa đổi tên, hần ngày hôm qua còn không lấy được.

Nguyên cao dương lái xe lần nữa trở lại Khoa Mạt Tập Ba Nạp 8 số biệt thự, xuống xe mạo hầu dẫn đầu nhảy xuống, một đường "Chi chi" kêu chạy tới trước biệt thự. Sau lưng mấy người thấy một màn này cũng là mỉm cười cười một tiếng, cảm giác cái này khi nhỏ quá chơi thật khá.

Biệt thự này nguyên chủ nhân hần chỉ là dùng để nghỉ phép hưu nhân chi dụng, cả ngôi biệt thự không chút nào quá độ sử dụng dấu vết, thậm chí ngay cả cửa vàng cương nham cửa hàng liền nấc thang cũng hiện lên u quang, khiến người vừa thấy cũng biết biệt thự bảo dưỡng tình huống lương hảo.

Đi lên bậc cấp, móc ra chìa khóa mở cửa, hậu hoa viên gió biển từ cửa sổ rộng mở trong thổi tới. Xuyên thấu qua phòng khách cửa kiếng có thể rõ ràng thấy toàn bộ bãi biển.

Hôm nay khí trời tốt, mặc dù mới lên ngo 10 điểm nhiều, nhưng phía trên du khách đã đầu người nhón nháo liễu. Mà đây cũng là biệt thự này khác một điểm sáng chói,

Căn cứ nơi này quy định bất thành văn, ở hần phía sau biệt thự một khối lớn bãi biển đều có thể coi như là hần lãnh địa riêng, du khách là cấm vào bên trong, bất quá trước kia bởi vì nghiệp chủ không có ở đây, cho nên du khách cũng không có cái này cố kỵ.

Bây giờ hần tới, nếu là đang còn muốn hần giá phiến bãi biển hi hí chơi đùa, 晒 ánh nắng tắm, vậy sẽ phải trải qua hần chủ nhân này đồng ý.

Biệt thự này trong ngành kiện (hardware) phương tiện đầy đủ hết, bảo dưỡng cũng tương đối khá ~ chính là cái đó đồ dùng hàng ngày cũng không có, toàn bộ muốn chính hần đi mua.

Cần nhắc đến mình chuyện bây giờ quá nhiều, hơn nữa giá mấy thiên phải trở về nước Hoa, thật sự là không thời gian lại đi làm những chuyện này. Đứng trong phòng khách, đánh vị hướng chỉ khuya tay múa chân một cái, bên cạnh lạc khắc lập tức đem hần điện thoại vệ tinh đưa tới.

"Yêu xà lách, giúp ta mời hai vị người giúp việc, còn có vườn nghệ công, đầu bếp cái gì, địa chỉ ở Khoa Mạt Tập Ba Nạp hải tân đại lộ 8 số biệt thự, buổi chiều 5 điểm trước thích hợp, có vấn đề hay không?"

"Phương tiên sinh ngài yên tâm, chúng ta có chuyên nghiệp cuộc sống đoàn đội 24 giờ đợi nghe ngài phân phó, trễ nhất đem buổi chiều 3 điểm trước đến biệt thự, xin ngài yên tâm."

Sau khi để điện thoại xuống, Phương Viễn Sơn hài lòng gật đầu một cái, hướng về phía hai người bên cạnh nói: "Nhìn! Đây chính là ông chủ các người ta liều mạng kiếm tiền nguyên nhân!"

Hai người lúc này lớn một chút đầu, đối với hần câu này tổng kết tính ngữ bày tỏ khâm phục không dứt, lạc khắc mặt đầy thích thích nói: "Ông chủ người lời quá sâu sắc ~ "

"Ha ha! ~ "

Sau khi cười xong, mang hai người ở trong phòng đi vòng vo, kêu nguyên cao dương tìm tới giấy và bút, vừa đi vừa ghi chép cần muốn đồ mua, chờ đi tới nhà để xe cạnh, thấy trống rỗng nhà để xe, không khỏi thờ dài ~

"Ai! Người ngược lại là tìm tới, không có xe quay đầu bọn họ làm sao ra cửa a?"

"Chờ một chút các người nhớ lại đi mua chiếc xe trở lại, gần đây cái đó BMW 7 hệ không phải xuống giá bán giảm giá mà, liền mua nó!"

Chuyển qua nhà để xe từ biệt thự cửa hông chỗ tiến vào phòng ngầm dưới đất, mở đèn quang, toàn bộ nhà để xe cũng hiện ra ở hần trước mắt.

Cái này nhà để xe dưới hầm bảo thủ phòng đoán đều ở đây 100 bình trở lên, thêm vào bên trong đã cách đi ra ngoài cửa nhỏ, diện tích muốn ở 150 bình trở lên. Đi ở trống trải phòng ngầm dưới đất trong, nói chuyện đều cảm giác có tiếng vang.

Mặt đất cũng trên giường thực sàn gỗ, ở ánh đèn chiếu rọi xuống phát ra bằng gỗ đặc biệt sáng bóng tới. Dẫn hai người phòng ngầm dưới đất trong đi vòng vo hai vòng, đi về phía bên cạnh cách đi ra ngoài phòng nhỏ.

Mới vừa bước vào trong cửa đi hai bước, ngực truyền tới một trận cảm giác khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Người làm nữ

"Ông chủ thế nào?"

Sau lưng lạc khắc hai người thấy Phương Viễn Sơn đột nhiên đứng ở nơi đó cũng không nhúc nhích, nghi ngờ hỏi!

"Nga, không có gì!"

Dư quang khỏe mắt quét hai mắt sàn nhà, sau đó lại đang trong phòng đi vòng vo. Gian phòng này đại khái ở 10 tới một thước vuông chừng, nhà góc tường để một máy cơ giới tù sắt.

"Ken kết! ~ "

Vặn mở tù sắt nắm tay, bên trong đồ đầy hỗn tạp văn kiện. Ngân hàng nhân viên làm việc không biết là quên mất văn cảm thấy không có chỗ nào xài, cho nên chưa có tới dọn dẹp.

Cầm văn kiện lên nhìn mấy lần, đều là một ít trong công ty số liệu báo biểu các loại đồ, hơn nữa phía trên tán ra một cỗ mùi mốc, phỏng đoán thời gian thật dài.

Đem văn kiện nhét trở về, vỗ tay một cái lên bụi bặm nói: "Hôm qua tới thời điểm liền nói mang hai người đi tha ngừng một lát, vừa vặn Đại tây dương quán rượu ngay ở bên cạnh, đi, chúng ta đi ăn bữa ngon!"

Ba người một khi, kêu quán rượu giám đốc hỗ trợ mở ra một bọc nhỏ, không lâu lắm đủ loại thức ăn thay nhau bùng đi vào, mạo hầu cũng cho nó chuẩn bị thích ăn mâm trái cây!

Thức ăn sau khi đi lên ở hần người lão bản này gọi dưới, mấy người khối đóa đi liêu đứng lên ~ bên cạnh mạo hầu thấy lại đưa ra móng vuốt nắm lên một khối vó phảng ăn.

Thấy mạo hầu lại ăn thịt, Phương Viễn Sơn chính là sững sốt một chút. Ở rừng mưa nhiệt đới chỉ thấy nó ăn thịt trâu, lúc ấy cũng không nói gì, bây giờ thấy nó lại gặm nổi lên vó phảng, Phương Viễn Sơn quay đầu hỏi nói: "Con khi cũng ăn thịt sao? Ta nhìn con khi không phải đều ăn trái cây mà!"

"Phốc xuy! ~ "

Lạc khắc nghe hần lời, không nhin cười được ra đời, : "Ông chủ, ai cùng nguoi nói con khi không ăn thịt, bọn họ là ăn vật tính động vật, gì cũng ăn."

"Nga, hắc hắc. . ."

Phuong Viễn Sơn a a cười lên, giờ tay lên bụng cái mâm lên trực tiếp đặt ở mạp hầu bên cạnh.

"Nặc! ~ thích ăn liền ăn nhiều một chút, cái này trái cây sau khi ăn xong ăn."

Không đề cập tới mạp hầu ân cứu mạng, đơn thuần nó mang mình tìm được những thứ kia kim điều đã đủ nó ăn uống liễu.

"Không được, ta nếu là quay đầu có chuyện liễu, sợ rằng biết chiếu cố không tới nó!"

Nghĩ tới vấn đề này quay đầu nói: "Ăn cơm các nguoi đi mua đồ, nhớ cho mạp hầu tìm một tự nuôi viên tới chiếu cố nó, nó trước kia ở trong rừng cây phỏng đoán có bạn chơi cái gì, bây giờ cũng không động vật bởi nó chơi, các nguoi lại đi mua mấy con khi nhỏ trở lại, ăn, hãy cùng nó vậy!"

Ăn cơm nguyên cao đương cùng lạc khắc trước đem hần cùng mạp hầu đưa về biệt thự, bọn họ lái xe đi mua đồ. Ở trong biệt thự đợi một hồi, đánh giá tính thời gian một chút, những thứ kia đầu bếp vườn nghệ công cái gì hần không nhanh như vậy tới, Phuong Viễn Sơn kêu vị xe mang mạp hầu trở về chuyển trong hện thành.

Đến đại học thành nhà trọ trong lầu, đem trong phòng cần phải mang đi đồ toàn bộ gói một chút, toàn bộ nhét vào trong không gian.

Đi xuống lầu, cái đồ thu hần 200 khối mỹ kim tiền đặt cọc tài xế taxi đã chạy vô ảnh vô tung, giận đến hần tức miệng mắng to đứng lên ~

Suy nghĩ một hồi vẫn là không có gọi điện thoại cho lạc khắc bọn họ, đi ra xã khu ở trên đường xe chạy kêu một chiếc xe taxi. Vốn là muốn đi trường học cùng Ngã Lê Ti chào hỏi, bất quá nghĩ đến Nhật Nhĩ Mạn đàn bà ma ám rớt não, hay là hơi thở cái ý nghĩ này.

"Hay là chờ từ nước Hoa sau khi trở lại nữa phụ kính xin tội đi!"

Nghĩ tới đây trực tiếp để cho tài xế quẹo vào liễu thành tế đại lộ, đi liễu Khoa Mật Tập Ba Nạp bãi biển. Đến cửa biệt thự, thanh toán tiền xe sau Phuong Viễn Sơn đi xuống xe, cửa dưới bậc thang đã đứng đầy mấy người.

Thấy Phuong Viễn Sơn tới, một người trong đó dẫn đầu trung niên người đàn ông da trắng tới nói: "Ngài là Phuong tiên sinh đi! Ta là Bá Đặc. Bảo mạn, sau này sẽ là tiên sinh ngài tư nhân quản gia liễu."

Thấy vị này Bá Đặc. Bảo mạn hơi cung xuống người, Phuong Viễn Sơn nhất thời lòng hư vinh cực độ nổ tung ~ "Nhìn một chút, cái này cũng có quản gia liễu!" Lúc này vung tay lên nói: "Tới, cùng cùng ta vào đi!"

Đoàn người vào phòng sau, bảo mạn chỉ trước mặt hai cô gái nói: "Phuong tiên sinh, đây là tuyết lệ nguoi cùng ô vương ôn nhiều lắm,

Hai người bọn họ sau này phụ trách biệt thự sạch sẽ vệ sinh."

Thấy Phuong Viễn Sơn gật đầu sau này, bảo mạn đi đến bên cạnh chỉ một vị người da đen thiếu phụ nói: "Lôi tây, đã từng đi qua nước Hoa du học, nàng Trung quốc thức ăn đồ không tệ, lại tinh thông tây phương dạ tiệc bố trí."

Chờ thấy Phuong Viễn Sơn trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn sau, bảo mạn mới chỉ người cuối cùng nói: "Vị này ô vương la đặc mặc dù năm nay 55 tuổi, nhưng hần xử lý 20 năm vườn nghệ sửa chữa. Nếu như không phải là hần thượng một vị chủ nhân phá sản, tin tưởng hần cũng sẽ không xuất hiện ở chỗ này."

"Chủ nhân tốt!"

Chờ bảo mạn nhất nhất giới thiệu xong tất, mấy người hướng về phía Phuong Viễn Sơn cúi người xuống cung kính một tiếng, đang trong lòng thầm thoải mái không dứt Phuong Viễn Sơn bị sợ hết hồn, vội vàng cùng bảo mạn nói: "Nguoi cùng bọn họ nói một chút, sau này không cần gọi chủ nhân, tiền kêu ta Phuong tiên sinh tốt lắm!"

Bảo mạn gật đầu một cái nói: "Phuong tiên sinh, đây là bọn họ sau này tiền lương nói rõ, mời ngài xem qua một chút, nếu như không có vấn đề mời ngài ở phía dưới cùng ký một chữ, quay đầu ta phải báo đến lao công đi bộ!" Nói xong đưa tới một vị văn kiện gấp.

Nhận lấy văn kiện, cẩn thận nhìn, chờ thấy tài liệu dậm nội dung sau, Phuong Viễn Sơn nhất thời kinh ngạc há to miệng!

"Tuyết lệ nguoi: Nữ, quê quán: Bra-Xin, tuổi tác: 16, lương tháng: 600 mỹ kim"

"Ô vương ôn nhiều lắm: Nữ, quê quán: Bra-Xin, tuổi tác: 15, lương tháng: 600 mỹ kim."

"Lôi tây: Nữ, quê quán: Bra-Xin, tuổi tác: 30, lương tháng: 1000 mỹ kim"

"Ô vương la đặc: Nam, quê quán: Bra-Xin, tuổi tác: 55, lương tháng: 1500 mỹ kim."

Phía sau còn có một chút bọn họ các loại lý lịch đơn, cái gì sức khỏe nói rõ, trình độ học vấn chứng, hần cũng không nữa đi xem, cầm văn kiện nói: "Bảo

mạn, giả phần tiền lương đơn là ai lập ra?"

Hắn thật sự là kinh ngạc, phải biết, bây giờ cho dù là ở nước Hoa trong hăng đi làm, tiền lương nếu so với những người này cao hơn. Hơn nữa các nàng xử lý phải trả là phục vụ người công việc, chẳng lẽ không phải hơi cao một chút sao?

Phương Viễn Sơn mặc dù biết Bra-Xin người giúp việc ở toàn thế giới mà nói cũng lại nhiều nhất, nhưng cũng không nghĩ tới sẽ giá rẻ thành như vậy. Hơn nữa đặc biệt là tuổi tác, hắn nhìn thấy gì! 16 tuổi? 15 tuổi? Mới vừa nhìn kia hai cô bé nàng còn tưởng rằng có 178 tuổi đâu!

Bảo mạn cho là hắn ngại tiền lương cao, liền vội vàng giải thích: "Cái này tiền lương mặc dù cao một chút, nhưng là các nàng đều là trải qua một năm kỳ chuyên nghiệp huấn luyện, đặc biệt là ô vương la đặc, ở trước một đời chủ nhà trong, tiền lương thì có 1200, cho nên . . ."

Bên cạnh Phương Viễn Sơn nghe hắn giải thích, nhất thời đầy đầu hắc tuyến ~ liền cái này tiền lương hay là cao tiền lương?

"Mời Phương tiên sinh yên tâm, các nàng tiền lương đều là kinh quá hạc coi là, phù hợp Bra-Xin tình hình trong nước. Nếu như Phương tiên sinh ngài cảm thấy đắt, ta có thể thông báo khách quý chuyên nghiệp phục vụ chỗ cho ngài đổi nhau, ngoài ra ta tiền lương không cần Phương tiên sinh ngài ra chi phí, hết thấy đều do Hoa Kỳ ngân hàng trả tiền."

Nghe bảo mạn lời, hắn thật tốt kỳ, nói: "Kia Bra-Xin người làm nữ bình thường tiền lương là bao nhiêu a?"

Bảo mạn lúc này cũng buồn bực, không nghĩ tới gặp phải như vậy vị keo kiệt trẻ tuổi nhà giàu, nhưng vẫn là cung kính nói: "Bra-Xin bình thường người làm nữ lương tháng ở 300 mỹ kim!"

". . . Lương tháng ở . . . 300. . . Mỹ kim . . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 77: Cùng Đạm Thủy Hà cốc nói chuyện hợp tác

Nghe Bảo Mạn lời, Phương Viễn Sơn bị sâu đậm rung động đến, cái này "Không lồ " con số mang đến cho hắn to lớn đánh vào, một thời đều quên đáp lời ~

Ở Bra-Xin cuộc sống mau hơn nửa năm, mặc dù lớn đa số thời điểm trong tay cũng tương đối khăn trương, nhưng là mỗi tháng vào sổ hay là đủ cuộc sống tiêu xài, có lúc còn có thể tồn vị một hai ngàn lòi.

Thấy Bảo Mạn mặt đầy lúng túng đứng ở bên cạnh, kia mấy vị người làm nữ cũng là mặt đầy hoảng bộ dáng gấp gáp, vội vàng thu hồi con tim rung động nói: "Không cần đổi, liền mấy người này đi! Ngoài ra tiền lương lần nữa điều chỉnh."

Bảo Mạn mặt đầy bất đắc dĩ nói: "Được rồi! Tiên sinh kia ngài nói bao nhiêu? Các nàng đều là trải qua lao công bộ ghi danh, tiền lương thấp nhất không thể tương đương với 350 mỹ kim!"

Phương Viễn Sơn dở khóc dở cười nói: "Ai nói muốn điều tiền lương thấp liễu, các nàng tiền lương toàn bộ thượng điều, tuyệt ly người hai người lương tháng 3000 mỹ kim, lòi tây 4000 mỹ kim, ô vương la đặc mà 4000 mỹ kim"

"A! ~ "

Bảo Mạn trên mặt nhất thời xanh đỏ trận bạch, một hồi lâu mới nói: "Ta mang các nàng cảm ơn Phương tiên sinh!"

"Cảm ơn chủ nhân! ~ "

Mấy vị người giúp việc nghe được hắn quyết định sau, lúc này đồng loạt khom người xuống nói, nửa lúc ngẩng đầu lên trên mặt toàn bộ tràn đầy nụ cười.

Phương Viễn Sơn khoát tay một cái nói: "Không cần không cần, sau này làm việc cho giỏi, đem nơi này làm mình nhà vậy bảo vệ chính là đối với ta tốt nhất báo đáp."

Lúc này xoay người lại đối với Bảo Mạn nói: "Ta không biết người tiền lương là bao nhiêu, ta cũng không hỏi. Hoa Kỳ tiền lương người theo dẫn, ta nơi này mỗi một tháng cũng khai cho người mười ngàn mỹ kim lương tháng!"

Chỉ bằng mới vừa Bảo Mạn biểu hiện liền đáng cái giá này tiền ~ nhân vô thập toàn, ở mình khả năng cho phép dưới tình huống, cái này Bảo Mạn còn nghĩ thay các nàng mấy người nói chuyện, tin tưởng hẳn lòng dạ xấu nữa cũng không xấu đi nơi nào.

Nói xong móc ra tờ nào Bra-Xin ngân hàng thẻ vàng đến: "Trong tám thẻ này hẳn còn có một mấy trăm ngàn, người quay đầu cho các nàng mua một ít đồ dùng hàng ngày, ngoài ra người cần vì biệt thự mua sắm vật phẩm gì lúc, người lại theo ta nói."

Chưa ăn qua thịt heo, còn chưa thấy qua heo chạy sao? Quân gia quân gia, không có tiền quân cái gì nhà! Nếu tin tưởng hẳn, như vậy thì dùng người thì không nên nghi ngờ người, chỉ cần Bảo Mạn có thể vì mình tiêu diệt hết thấy nỗi lo về sau, để cho mình an tâm làm việc, tiêu ít tiền sợ cái gì.

"Cám ơn Phương tiên sinh!"

Bảo Mạn cung kính nhận lấy thẻ ngân hàng, nói tiếng cám ơn!

"Được rồi! Ngày hôm qua cũng không cần thu thập cái gì, chính các người vòng vo một chút, đường phố bên kia thì có cuộc sống siêu thị, Bảo Mạn người mang các nàng đi mua chút đồ dùng thường ngày!"

"Xe buổi chiều nên đến nhà, quay đầu Bảo Mạn người giao tiếp một chút!"

Chờ toàn bộ phân phó xong, Phương Viễn Sơn dời cái ghế nằm ngồi vào hậu hoa viên, ôm mào hầu nhìn trên bờ biển áo tắm hai mảnh (bikini) người đẹp nghĩ thế nào nhẹ nhàng ~

Lúc này trong túi điện thoại vang lên, cầm lên nhìn một cái là một số xa lạ, vội vàng tiếp nói: "Này, ngài khỏe! Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Phương, ta là Thái Lặc a! Chuyện suy tính thế nào? Ta 7 giờ phi cơ đi nước Mỹ, nếu như người không đồng ý, vậy ta chỉ xong trở về dung tư liễu."

"Ba! ~ "

Vỗ xuống bắp đùi, Phương Viễn Sơn mới nhớ tới tiểu lão đầu này tới, tặc thiên còn đáp ứng người ta nói ngày hôm qua cho hẳn đáp lời đâu! Ngày hôm qua bận bịu giá bận bịu kia lại làm cho quên mất, nói xin lỗi: "Xin lỗi Thái Lặc tiên sinh, ngày hôm qua chuyện hơi nhiều, quên cho ngài trả lời điện thoại liễu!"

"Ta suy nghĩ kỹ, ta đồng ý ngài nói lên phương án, bất quá nhập cổ lòi ta chỉ có thể bỏ vốn năm mươi triệu mỹ kim, hơn nữa ta phải chiếm được phần trăm chi mười lăm cổ phần."

"Người đừng vội, nghe ta nói hết lời. Ta biết ngài cùng Đạm Thủy Hà cốc bỏ vốn lượng so với ta lớn hơn, nhưng cái này vị không là vấn đề, ta đến tiếp sau này sẽ tăng thêm đầu nhập, cho đến vốn đạt tới chúng ta ước định cổ phần mới ngưng!"

"Không thể nào, cái này cổ phần tỷ lệ thứ cho ta không thể đồng ý, xin lỗi phương, ta muốn chúng ta không có nữa thương lượng đi xuống cần thiết!"

Nơi này Phương Viễn Sơn nghe được tiểu lão đầu quá độ tức giận thanh,

Nhất thời nghi ngờ, "Chẳng lẽ ta muốn thật quá cao?"

Nhưng mà chính là một điểm này yên lặng để cho hẳn nghe được huyền cơ, dựa theo người bình thường suy nghĩ, lúc này Thái Lặc hẳn không chút do dự cúp điện thoại, không cho hẳn lần nữa cãi cơ hội.

Nhưng là Thái Lặc cũng không có tức giận cắt đứt điện thoại di động, trong điện thoại cũng không có truyền tới trong tưởng tượng âm thanh bận, mà là một hồi trầm mặc thanh ~

Phương Viễn Sơn nghe trong điện thoại yên tĩnh thanh, lập tức vui vẻ ~

Hắc! Tiểu lão đầu này đang cùng ta chơi đùa cầm cổ tưng trò lừa bịp a! Ca mua đồ trả giá thời điểm, chủ quán nếu là không bán, ca lập tức nhắc chân đi, không ra năm bước, tất nhiên nghe được một tiếng "Chờ một chút".

Bất quá cũng sợ đem tiểu lão đầu này ép vỡ một cái hai trợn mắt, lúc này cùng thanh nói: "Thái Lặc tiên sinh, ta biết muốn giá có chút cao, bất quá bây giờ toàn cầu kinh tế kéo dài dề mê, dung tư cũng không phải là tốt như vậy dung!"

"Hơn nữa, ta yêu cầu cũng không quá phận, sau này vốn đưa vào ta sẽ đuổi theo các người tiết tấu. Chúng ta có thể ký một phần bổ sung hiệp nghị, nếu như đến lúc đó ta không cảm ra tiền tới, có thể theo như ước định khi trước cổ phần tới phân phối, người thấy thế nào?"

Trong điện thoại Thái Lặc suy xét một hồi mới nói: "Sau này mở mang nhất định là muốn theo đuổi thêm đầu nhập, nhưng là mới bắt đầu cổ phần người phần trăm chi mười lăm quá cao, chúng ta sợ rằng rất khó đạt thành hiệp định!"

"Vậy người nói bao nhiêu?"

"Nếu là quá ít, ta còn không bằng đem ta tiền đặt ở trong ngân hàng sinh lợi tức đâu, người biết, các người Hoa Kỳ bây giờ lợi tức rất cao phải!"

"Phần trăm chỉ tám, đây chính là ta có thể đưa ra cao nhất cổ phần!"

"Ngài mau chớ tức cười ta ~ không được, ít nhất phần trăm chỉ mười bốn điểm năm."

"Phần trăm chỉ chín, không thể nhiều hơn nữa, thật! Đây là ta cho ra duy nhất ra giá."

"Hắc ~ Thái Lặc, người nói thế nào cũng là Hoa Kỳ thành viên ban giám đốc a! Phần trăm chỉ mười bốn. Không thể ít hơn nữa."

Hai người ở trong điện thoại miệng lưỡi sắc bén tranh cãi trứ, cùng ven đường hàng rong vậy trả giá, đến cuối cùng hai người thậm chí phát khởi thể độc, ngón tay thiên mẫn đất nói không thể ít hơn nữa, ít hơn nữa liền phải thế nào như thế nào. . . .

Trong phòng mới vừa vừa mới chuẩn bị rời đi đoàn người lúng túng đứng, đi cũng không được, không đi cũng không được. Bên kia hai người rốt cuộc thương lượng xong: Phần trăm chỉ mười một, đây chính là hần cuối cùng chiếm cổ phần tỷ lệ.

Đề điện thoại xuống thấy một bên mấy người kinh ngạc đến ngây người ánh mắt, Phương Viễn Sơn lột một cái bị gió biển thổi loạn kiểu tóc nói: "Cùng Đạm Thủy Hà cốc nói điểm hợp tác!"

Thân ở Bra-Xin người có người nào không biết Đạm Thủy Hà cốc? Coi như ở toàn thế giới mà nói, được bao nhiêu người không biết Đạm Thủy Hà cốc?

Bra-Xin Đạm Thủy Hà cốc công ty là đệ nhất thế giới đại mỏ sắt sản xuất và cửa ra thương, cũng là Mỹ Châu đại lục lớn nhất đào mỏ nghiệp công ty, được khen là Bra-Xin "Vương miện lên đá quý" cùng "Amazon địa khu động cơ" .

Mà mấy vị người giúp việc nghe được nhà mình ông chủ lại đang cùng Đạm Thủy Hà cốc nói chuyện hợp tác, nhất thời lộ ra ánh mắt sùng bái, kia hai vị Bra-Xin cô bé lại là kích động đến nắm chặt hai tay, vì mình có thể ở đây sao lợi hại ông chủ nhà công việc mà tự hào. ~

Lòng hư vinh lấy được cực lớn thỏa mãn Phương Viễn Sơn, mắt tự nhiên cười một cái nói: "Tốt lắm, ông chủ bọn ta hạ còn có chuyện, các người nhanh lên đi mua đồ đi! Buổi tối nhớ về đốt bàn phong phú nước Hoa thức ăn vội tôi ta ăn một chút ~ "

Đem mấy người đều đuổi đi sau này, nhớ lại phòng ngầm dưới đất lúc, mảnh đất kia bản cho sự khác thường của mình cảm giác, phỏng đoán nguyên cao dương bọn họ trở lại còn phải một đoạn thời gian, đứng lên ra nhà, hướng phòng ngầm dưới đất đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Hạt mè mở cửa

Đem phía dưới ánh đèn toàn bộ mở ra, toàn bộ phòng ngầm dưới đất nhất thời sáng như ban ngày. Rất sợ có người đột nhiên vào tới quấy rầy hần, xoay người lại đem phòng ngầm dưới đất cửa từ bên trong phản khóa.

Đi đến cửa phòng, kia cổ sợ hãi lại truyền tới. Đi tới ngồi xổm người xuống ở trên sàn nhà gỗ một cái, một cổ ngọt ngọt thanh truyền ra ~

"Ừ? Tại sao là thực tâm?"

Đổi một góc độ lại gõ gõ, hay là vậy. Suy nghĩ một chút từ trong không gian lấy ra các loại công cụ tới, có điện chùy, thiết hân, cây nạy, con cạp kiềm, "Con cạp kiềm? Cái này muốn làm gì!"

"Vèo! ~" con cạp kiềm lại bị hần thu hồi không gian.

Nhìn sàn nhà, đem cảm tuyến bản kéo tới trên đường nguồn điện (power supply), Phương Viễn Sơn giờ máy khoan điện cười hắc hắc ~: "Đừng tưởng rằng người trốn ta liền không tìm được người, ngoan ngoan cởi quần áo, nếu không đừng trách ca không khách khí!"

"Đồng đồng đồng! ~ "

Nếu không nói Đức quốc tinh công chế tạo tương đối ngạo mạn đâu, thực sàn gỗ ở nhỏ nhỏ điện chùy dưới sự xung kích, nhất thời mặt gỗ phân phi, rất nhanh chui thấu đi vào.

Sợ làm bị thương dưới đất đồ, không dám dùng sức quá mạnh, mới vừa chui thấu liền đổi một góc độ. Đem bốn cái sừng toàn bộ đánh lên mặt sau này,

cầm lên cây nạy bài nổi lên sàn nhà.

"Cót két ~ cót két ~ "

Một trận ngã ê răng thanh âm truyền ra, đem chu vi bốn năm vị thước vuông thực sàn gỗ toàn bộ nạy, đất người kẻ tiếp rõ ràng sau thế sau xi măng sân thượng lộ ra.

"Ủ? Tiểu quai quai y phục mặc thật nhiều mà!"

Cầm lên bên cạnh điện chùy lại là một trận "Đồng đồng đồng ~", sau thế xi măng sân thượng tét mở. Dừng điện chùy đem trên đất đánh mấy vị mắt sau, toàn bộ sân thượng hoàn toàn bề mở.

Cầm lên thiết hân đem trên đất xi măng khối vụn toàn bộ vén đến bên cạnh, để người kẻ tiếp hình vuông vức đại hộp thiết lộ ra.

"Đoàng đoàng đoàng! ~ "

Cầm lên thiết hân gõ một cái phát ra một trận kim thiết giao tiếp thanh, nhìn cái này lõm sâu trên sàn nhà phía dưới hộp thiết, Phương Viễn Sơn có chút khó khăn, cái này hộp lớn tứ tứ phương phương không có góc cạnh, ngay cả chỗ hạ thủ cũng không có, quả thực không biết làm sao đem nó làm ra tốt.

"Ba! ~ "

Bấp đùi vỗ một cái, "Chết, ta tại sao phải đem nó lấy ra a?"

Phương Viễn Sơn tay duỗi một cái đèn ở thiết trên cái rương mặt, "Vèo! ~ " một tiếng, cả cái rương vô căn cứ biến mất không thấy, lộ ra một vị thật to hình vuông vức xi măng cái hồ tới.

"Bành! ~ "

Đi ra khỏi phòng đi ra bên ngoài phòng ngầm dưới đất, đem rương sắt lớn để ở trên mặt đất.

Nhìn cái này dài rộng cao đều ở đây một thước rưỡi trở lên cái rương, Phương Viễn Sơn không khỏi cười ~ cái không gian này năng lực thật sự là quá hùng tàn, đơn giản là cư gia du lịch, giết người cướp của cần thiết đạo cụ a! Quay đầu nếu là xem ai khó chịu, tay duỗi một cái người kia không phải. . .

Muốn đến nơi này nước miếng của hắn cũng chảy ra, "Không được, người làm sao có thể như vậy xấu xa chứ ? Đây cũng không phải là rừng cây, vạn nhất sau này ra điểm rải sơ suất còn muốn hay không lẫn lộn?" Hung hãn khinh bỉ nhìn mình một phen, sau đó đánh giá trước mặt cái rương.

Toàn bộ rương sắt lớn tứ tứ phương phương căn bản không có cái gì khóa chập các loại đồ, vây quanh cái rương vòng vo một vòng vẫn là không có tìm được cơ quan ở nơi nào.

Lần này hắn để mất, "Ni mã, chơi ta ư ? Làm một thiết gù để ở phía dưới vui a!"

Nâng hai tay lên dùng sức đẩy một cái, "Kéo kẹt ~", cái rương trên đất trượt ra thật là xa.

"Khá tốt không phải thật tâm!"

Cái rương này là không tâm, nói rõ chắc có đồ ở bên trong, nếu không đầu óc hư, làm một rương sắt lớn để xuống đất giấu a!

"Chẳng lẽ muốn nhỏ máu nhận chứ?"

"Phốc xuy! ~" một tiếng, Phương Viễn Sơn cũng bị mình cái này không bình thường ý tưởng cho làm cười lên.

Nhìn chăm chăm cái rương này nhìn nửa thiên, vẫn là không có bất kỳ biện pháp, quả thực không được hắn cũng chuẩn bị cầm máy cắt tới, bất quá ngay tại hắn nhúc nhích đầu thời điểm, thấy lên vết trầy sau, ánh mắt nhất thời chính là sáng lên.

"Chẳng lẽ?" Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn còi áo khoác xuống, đi lên trước giang hai cánh tay ôm lên rương sắt từ.

"Bành! ~ "

Cái rương bị hắn lật người người điều quay lại, thấy phía trên theo như chụp Phương Viễn Sơn cười lên ~ mới vừa hắn quán tính suy nghĩ hạ, cũng chưa từng nghĩ tới cho nghĩ tới cho cái rương rơi một cái đầu, đưa đến mình chui sừng trâu nhọn.

"Ca!"

Cái rương theo như chụp bị hắn đè xuống, vì phòng chỉ phát sinh ngoài ý muốn, Phương Viễn Sơn cảm ra phòng độc mặt cụ mang theo đứng lên, lòi một bên thiết bản dùng sức vén lên, nắp rương mở ra.

"A! ~" thấy trong rương đồ Phương Viễn Sơn há to miệng!

Dài rộng đều ở đây một thước rưỡi trở lên rương lớn trong, một xấp xấp đồng ơ rô giấy lớn dùng giữ tươi mô bao gồm thật tốt đặt ở trong rương. Từng tầng từng tầng bày khắp cả cái rương.

Hai tay run run ôm ra một loa từ đồng ơ rô, xé ra phía trên đã biến sắc giữ tươi mô, cảm ra một chồng đồng ơ rô đặt ở chóp mũi nhẹ ngửi một chút ~

"Hắc!" Chính là cái mùi này ~

Phía trên nhàn nhạt dầu mặc hương vị để cho hân thờ dài một cái ~ nhìn một chút mặt trị giá đều là năm trăm một trương, xé ra phong điều đếm một lần, vừa vặn một trăm trương, cứ như vậy một chồng từ thì có năm chục ngàn đồng ơ rô.

Đem giá một chồng phía trên giữ tươi mô toàn bộ xé xuống, bắt đầu nhất điệp điệp đếm, "1, 2, 3, 4. . ." Suốt hai mươi xấp đồng ơ rô, đó chính là 100 vạn đồng ơ rô. Nghĩ đến cái rương như vậy nhiều chồng đồng ơ rô, vội vàng đứng lên.

Đem trong rương ôm giữ tươi mô đồng ơ rô toàn bộ ôm ra, bày trên mặt đất bắt đầu một chồng chồng đếm. đếm hai lần, suốt hai mươi chồng! Nơi này chính là mười triệu đồng ơ rô ~

Mười triệu đồng ơ rô bày trước mặt lực trùng kích vẫn là lớn vô cùng, mặc dù ngày hôm qua mới vừa vào sổ mấy chục triệu mỹ kim, nhưng là những thứ kia đều là trong trương mục con số, chưa từng thấy qua mười triệu đồng ơ rô đặt ở người trước mặt, vĩnh viễn không biết cái loại đó lực trùng kích rất cuộc có bao nhiêu. . .

Bây giờ Phuong Viễn Sơn liền bị những thứ này màu hồng đồng ơ rô cho rung động, nhìn trước mặt những thứ này đồng ơ rô hân hàm rằng đều có đốt hạ run rẩy, thật sự là không chịu nổi cái này kích thích ~

Hít thở sâu mấy hớp, bình phục một chút tâm tình. Đem những thứ này đồng ơ rô toàn bộ thu vào trong không gian, cái loại đó đánh vào thị giác lực mới biến mất ~

Đi tới cái rương bên cạnh nhìn một chút trong rương giữa cách bản, mới vừa những thứ kia đồng ơ rô chỉ chiếm cứ ba phân một trong không tới địa phương, trung gian bị một tầng đen nhánh giáp bản cho ngăn cách, đưa tay đem phía trên nút áo mở ra, sau đó dùng lực lôi dậy.

"Yêu a! ~ trả lại cho ca chơi một trong hộp hộp a!"

Mở ra ngăn cản bản phía dưới lại lộ ra một cái hộp lớn tới, dò hạ thân tử đem cái hộp từ phía dưới ôm đi lên.

"Hoắc ~ rất nặng mà!"

Là một cái như vậy đại hộp thiết ít nhất có ba trăm cân ra ngoài, chờ đem cái rương để dưới đất sau này, Phuong Viễn Sơn tâm tình lại kích động, khai bảo rương trò chơi hân đã chơi qua mấy lần, không biết lúc này có thể cho hân cái gì ngạc nhiên mừng rỡ đâu!

Cái này đại hộp thiết phía trên còn treo một cái tiểu khóa, Phuong Viễn Sơn thấy không khỏi xuy bật cười, : "Người treo chọc ta chơi?"

"Bành ~ "

Tiểu treo khóa trực tiếp bị hân lấy lực mạnh cho lôi xuống, thuận tay ném ở bên cạnh, hai cái tay chà xát nói: "666, tới một con báo , mở !"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Thật không phải ta

". . . Ta siết vị đi, ni mã! ~ "

Không trách nặng như vậy đâu, nguyên lai là một cái rương đá! Nhìn trước mặt đá Phuong Viễn Sơn nhất thời tức miệng mắng to ~

"Đồ chơi gì a! Làm hại ta cao hứng hựt một trận, còn tưởng rằng bên trong có một danh nhân chữ vẽ, đồ cở cái gì đâu, nguyên lai là một cái hộp phá thạch đầu!"

Hân bây giờ thấy những đá kia liền muốn ới, trong hện thành trong kho hàng còn đông nhiều như vậy đá chờ hân phân giải đâu!

"Dì, không đúng a!"

Mới vừa sau khi mắng hấn mới phản ứng được, có thể cùng ngàn đem vạn đồng ơ rô để chung làm sao cũng sẽ không là phá thạch đầu a. Nghĩ tới đây nhanh lên đem bên trong đá cảm mấy khối ra.

Tùy tiện cảm một khối ở lòng bàn tay ước lượng một chút, cảm giác so với giống vậy đá muốn nhẹ một chút, hơn nữa trên đá mịn bạch thạch nam rõ ràng tầng lý đường vân không đúng, căn bản không giống như vậy đá như vậy rõ ràng mạch lạc.

"Đây là đá quý nguyên khoáng?"

Nghĩ tới cái này, Phurong Viễn Sơn lòng lẫn nữa run rẩy. Phải biết cái này đại hộp thiết chiếm hơn nửa vị rương sắt tứ, giả bộ đều là loại này lớn chừng quả đấm nguyên sinh mỏ sắt.

Đem bên trong đá từng cục lấy ra để ở trên mặt đất, những đá này hãy cùng La Lâm lão sư trong phòng thí nghiệm đá vậy, màu sắc khác nhau, có sẫm màu đen, màu trắng, màu xanh, màu đỏ, thậm chí có mười mấy khối minh tạng đá màu vàng.

Những đá này toàn lấy ra sau, cái rương nhất dưới đáy lộ ra một vị cái hộp nhỏ tới. . .

"Ta. . ."

Phurong Viễn Sơn đều phải bị khí vui vẻ, cái này giấu đồ người thật là không bình thường a! Rương lớn bộ hộp lớn, hộp lớn trong giả bộ cái hộp nhỏ, chẳng lẽ cái hộp nhỏ trong giả bộ đi nữa vị cái hộp nhỏ?

Đưa tay nắm cái hộp trực tiếp đánh mở, lau một cái hồng quang ở đỉnh đầu ánh đèn chiếu xuống, tán mát ra chói mắt hào quang, điệu Phurong Viễn Sơn ánh mắt cũng nhỏ xiu híp lại.

Nắm tay nhấc lên rõ mang tránh được kia ti hồng quang, đưa đến trước mắt cẩn thận nhìn. Viên này hồng ngọc bị khảm tương ở mềm mại tơ lụa trong, bên cạnh dùng mấy tầng bọt biển nâng.

An tĩnh nằm ở tơ lụa lên hồng ngọc, tán mát ra nhu hòa sáng bóng, nếu như có người từ bên cạnh nhìn, Phurong Viễn Sơn toàn bộ trên mặt đều tựa như hôn lên một lớp đỏ hồng.

"Ba! ~ "

Không có nữa nhìn chăm chăm viên bảo thạch này nhìn kỹ rõ, đem cái hộp đẩy lại sau Phurong Viễn Sơn thở dài một cái. Ngán ngùng một giờ cho hấn tâm thần mang tới to lớn rung động, nhất là mới vừa những thứ kia đồng ư rô đánh vào thị giác, lại là tạc thiên vào sổ những thứ kia đồ la không thể coi như nhau.

Suy xét một hồi đem trên đất đá toàn bộ thu vào, đi tới nhìn đến phòng trên đất cái rãnh to kia, một thời cũng đầu đau, không biết nên làm cái gì mới phải!

"Được rồi, quay đầu để cho Bảo Mạn tìm người điền một chút đi."

Đi tới bảo hiểm rương bên cạnh mở cửa, cầm ra văn kiện bên trong bung ở trong tay cẩn thận nhìn đứng lên. Những tài liệu này đều là một người tên là "Tây ngũ đức" đầu tư công ty kế toán báo biểu, phía sau còn có một chút công ty vào sổ hạng mục cái gì.

"Ừ? Những thứ kia ngân hàng người không phải nói biệt thự này là nguyên lai nghiệp chủ dùng để nghỉ phép hưu nhân mà, làm sao biết đem tài liệu để tới nơi này?" Nghĩ tới đây lấy điện thoại di động ra gọi cho ngân hàng bất động sản xử lý công việc tổ.

"Này, ngài khỏe, ta là buổi trưa mua 8 số biệt thự Phurong Viễn Sơn, muốn hỏi ngài một ít chuyện."

"Đúng, ngôi biệt thự này rốt cuộc từng có mấy vị nghiệp chủ rồi?"

"Vậy các người không phải nói liền một vị mà, làm sao bây giờ biến thành hai vị! Đúng rồi, trước vị kia nghiệp chủ các người có tên hấn điện thoại cái gì sao? Được rồi, không sao!"

Để điện thoại xuống Phurong Viễn Sơn củ kết, không đem chuyện này tiền nhân hậu quả làm rõ ràng, giá bút phát tài hấn cảm thật sự là không yên tâm.

Đem ngoài ra trong túi điện thoại vệ tinh lấy ra, nhấn vị bấm kiện, chờ sau khi tiếp thông nói: "Ái Sa Lạp, giúp ta tra một chút có một kêu "Tây ngũ đức" công ty tình huống, còn có 8 số biệt thự đệ nhất đảm nhiệm nghiệp chủ tài liệu."

Bên kia Ái Sa Lạp căn bản không để cho hấn chờ thời gian quá dài, mới vừa để điện thoại di động xuống không hai phút vệ tinh điện thoại lại reo: "Như thế nào?"

"Tra được,

Tây ngũ đức đầu tư công ty ông chủ kêu Bỉ. Vu kim, cũng là ngài ngôi biệt thự kia đệ nhất đảm nhiệm nghiệp chủ, nóc nhà kia đang sửa chữa rõ không tới một tuần lễ sau, hấn công ty đột nhiên phá sản, mà Bỉ. Vu kim thì thể cũng ở đây hai tháng sau bị người phát hiện."

"Vậy hần tử vong nguyên nhân đã tìm được chưa?"

"Thông qua bra-xin nội bộ cảnh sát tài liệu biểu hiện, cái này Bì. Vụ kim thông qua nguy tạo công ty báo biểu phương pháp, lừa gạt lấy thật là nhiều nhỏ đầu tư công ty đại bút tiền mặt, sau đó hần thông qua xin phá sản phương pháp trốn tránh món nợ, bra-xin cảnh sát hoài nghi hần chết tại thù giết."

Dưới đáy cũng không cần hỏi, hần lừa gạt lấy đi tiền hần đều ở nơi này! Đến nỗi hần trên mặt nỗi tiền mặt nhất định là tư không trả nợ bị sung công.

Giá cái gì vụ kim cũng là khôn khéo một đời, hồ đồ nhất thời, những thứ kia bị hần lừa gạt tuyệt lộ bra-xin công ty nhỏ, không giết hần mới là lạ đâu! Đáng tiếc hần vì mình lưu lại đường lui bây giờ tiện nghi mình.

Mở ra phòng ngầm dưới đất cửa đi ra ngoài, bây giờ đã hơn bốn giờ chiều, mặt trời tà tà treo ở trên trời, chiếu trên người ám áp, đuổi người đánh tiếng huyết sáo, Mạo Hần từ phía sau vườn hoa chạy tới, móng vuốt thượng lại vẫn nắm món đồ.

"Chừi thề một tiếng ! ~ "

Chờ Mạo Hần nhảy cẫng chạy tới sau, hần mới nhìn rõ nó đồ trên tay, đó lại là một vị áo tắm hai mảnh (bikini) ngực. Cái lỏng . .

Vội vàng nhìn một chút Mạo Hần sau lưng, có phát hiện không người đuổi tới, nắm lấy Mạo Hần trên tay miếng vải, chân ty miếng vải mềm mại xúc cảm thông qua lòng bàn tay truyền tới, còn không chờ hần cầm lên nhìn kỹ, bên kia truyền đến một trận tiếng kinh hô ~

"Người làm sao có thể để cho nó làm loại chuyện này?"

Bị giá một tiếng thét kinh hãi bị sợ run run một cái, tay buông lỏng một chút kia phiền mong mông miếng vải theo gió phiêu rơi ở trên mặt đất, Phương Viễn Sơn vội vàng bày hai tay giải thích nói: "Không phải ta không phải ta, thật không phải là ta!"

Chờ ngẩng đầu lên thấy đứng ở phía trước vị kia ở trần người đẹp, Phương Viễn Sơn cảm giác trong lỗ mũi ngứa một chút, thật giống như một cỗ nhiệt lưu đang dừng động.

"A! ~ "

Vị kia từ nhà khúc quanh đuổi chạy tới cô gái thấy hần ánh mắt sau, chờ phát hiện mình còn phơi bày trên người lúc, một tiếng thét chói tai từ cái miệng nhỏ nhắn trong hô lên.

"Người chó kêu a, con bà nó, cái này còn không giải thích được!"

Cũng không để ý vị mỹ nữ kia tiếng kêu sợ hãi, Phương Viễn Sơn xoay người lập tức rải nha tử đường chạy, tốc độ kia giống như lửa đốt cái mông vậy, hận không được sinh nhiều hai cái chân đi ra.

Sau lưng Mạo Hần thấy hần chạy mất, lại nắm lên trên đất miếng vải giành công tự đắc đi theo sau lưng hần "Chi chi" kêu ~ vị mỹ nữ kia dưới sự bất đắc dĩ chỉ có thể che trên người lộ vẻ tức giận rồi đi ~

Vọt vào trong phòng sau, thấy những người giúp việc kia đã trở lại, Phương Viễn Sơn thấy không khỏi ngạc nhiên nói: "Các người không phải đi mua đồ mà, làm sao trở về nhanh như vậy?"

Vị kia kêu Tuyết Ly cô bé nói: "Quản gia tiền sinh mạng Cách ôn đa lâm đi, ta cùng lời tây lưu lại bang chủ người ngài chuẩn bị cơm tối."

Nhìn vị này chỉ có 16 tuổi cô bé, Phương Viễn Sơn trong lòng cũng thoáng qua không đành lòng, muốn cho Bảo Mạn cho hần đổi.

Bất quá nghĩ đến Bảo Mạn nói: Bra-xin có một hơn trăm vạn 15 tuổi trở xuống cô bé ở xử lý trừ bà vú công việc, hần liền một trận vô lực ~ nếu như mình đem nàng đổi, kia vận mạng của nàng không nhất định liền so với ở mình nơi này mạnh!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 80: Trạm an ninh

"Sau này không cần kêu chủ nhân, người cùng các nàng cũng nói một chút, sau này thống nhất gọi ta là Phương tiên sinh, nếu không ta cảm giác rất

không được tự nhiên."

"Đúng vậy! Chủ nhân ~ "

Nghe được Tuyết Ly lời sau, Phương Viễn Sơn xoay người lên hai lầu. Đến nỗi trên mặt nàng cung kính về mặt hấn liền làm như không nhìn thấy rõ ~ những thứ này cô gái đi ngang qua nghiêm khắc người làm nữ huấn luyện sau, thâm căn cố đế tư tưởng trong lúc nhất thời rất khó thay đổi, cũng chỉ có thể sau này từ từ chăm sóc dạy bảo rõ. . .

Đến hai lầu đem mình mang tới đồ toàn bộ lấy ra, một bên Mạo Hạo đối với hấn biến ma thuật bán lãnh đã thành thói quen, cầm khối kia miếng vải giành công tự đắc giờ đến hấn trước mặt.

Thấy nó trong tay áo tẩm hai mảnh (bikini) Phương Viễn Sơn nhất thời đẩy đầu hắc tuyến ~ phách tay đoạt lấy, cầm miếng vải vỗ một cái nó đầu dạy dỗ nói: "Sau này giống như loại vật này thiếu kéo, muốn kéo liền kéo phía dưới sợi giây. . ."

"Còn nữa, sau này lại đi gây án nhớ chạy xa một chút, người ở nhà cửa trộm coi là chuyện gì xảy ra?"

"ừ! Nhớ chưa?"

"Chi chi chi chi ~ "

"ừ, bắt quá cũng vậy, ngày hôm qua lần đầu tiên không có kinh nghiệm, tha thứ người!"

Dạy dỗ xong Mạo Hạo nhớ lại buổi trưa cùng Thái Lạc hiệp nghị, lúc này móc điện thoại ra gọi cho Tô San luật sư: "Ta là Phương Viễn Sơn, người bây giờ bận rộn không?"

"Phương tiên sinh ngài có chuyện gì cứ việc nói tốt lắm."

"Ta cùng hi Lạc Khắc Thái Lạc tiên sinh đạt thành hạn nhất hiệp nghị, cụ thể chi tiết người quay đầu đến hi Lạc Khắc công ty đi một chút, bọn họ bên kia có tương quan tài liệu, đến lúc đó người giúp ta đem bên trong luật pháp chi tiết cho dẫn đo dẫn đo, muốn là không thành vấn đề lời, quay đầu đem hợp đồng phát cho ta."

Chuyện này làm xong, cũng tính rõ hấn một vị tâm sự ~ kia mấy chục triệu mỹ kim đặt ở trong ngân hàng sinh lợi tức cũng không phải là chuyện tốt.

Cái đó nam phi Lý Tư lĩnh chờ có rảnh rồi phải tự mình đi gặp nhìn, Thái Lạc cái đó tiểu lão đầu chó là lác lư ta, nếu là đầu tư một tòa phế mô ta không phải thua thiệt lớn?

Nghĩ đến đầu tư hấn mới nhớ tới mình thẻ ngân hàng trong còn có mấy triệu mỹ kim, khác chờ hiệp nghị một ký kết thì phải chuyển cho Thái Lạc rõ ~ "Không được, còn phải tần mau đi xem một chút, bằng không chờ hợp đồng ký kết lại đi nhìn, vậy thì hết thầy đã trễ rồi."

Suy nghĩ những chuyện này, đem từ nhà trọ mang tới đồ hơi chỉnh sửa một chút đã đi xuống lầu. Bảo Mạn lúc này cũng trở lại rõ, đang ở trong phòng khách chỉ huy một đám công nhân chuyển chờ đồ đầu! Thấy hấn sau khi xuống tới, tới cung kính hỏi: "Phương tiên sinh bây giờ còn muốn đi ra ngoài mà, cơm tối còn nữa 30 phút là tốt, cần ta để cho các nàng trễ giờ mang thức ăn lên sao?"

"Không cần, ta chẳng qua là tới cùng người nói một chút, ngày mai giúp ta đặt trước một trương bay đi nước Hoa vé máy bay, phải sớm ban."

Thật là nhiều chuyện đuổi chung một chỗ hấn cũng sắp phân thân hết cách, chuyện trong trường học cũng là một cái đầu chỗ đau, "edem" tư lập học viện chỗ khác có thể chưa ra hình dáng gì, nhưng là ở thực vật cùng địa chất học phương diện vẫn là có kiến thụ.

Năng lực không có thể thay thế trình độ học vấn, tốt nhiều đồ nếu như không đi hiểu lời, liền sẽ phát sinh ngoài nghề lãnh đạo nội hành chuyện tới. Bất quá quay đầu coi như nửa đi trường học lời, hấn cũng chỉ Đà Toàn đi học một cái chất phương diện chương trình học, đến nỗi Ngã Lệ Ti thực vật bảo vệ học, ách. . .

Nguyên Cao Dương bọn họ ở ăn cơm tối trước cũng trở lại rõ, nghe phía bên ngoài xe hơi tiếng tí tí ~ Phương Viễn Sơn cũng đi ra ngoài nhìn một cái. Lạc Khắc đang từ một chiếc BMW trong đi ra, thấy 程 quang miêng ngồi sáng xe, Phương Viễn Sơn đi tới nhìn.

"Như thế nào, ông chủ?"

"Cái gì như thế nào? Đúng rồi, bao nhiêu tiền."

"Hai trăm ngàn mỹ kim, cái gì cũng coi là ở bên trong, ông chủ ngài cho 100 vạn cũng không có xài hết, những thứ kia đồ ngỗng ngang tổng cộng không tốn mấy đồng tiền."

"Như vậy tiện nghi a!" Nghe được cái này chiếc BMW tổng cộng mới hai trăm ngàn mỹ kim, Phương Viễn Sơn thất kinh ~

"Hắc ~ ông chủ, xe ở nước ngoài thật ra thì rất tiện nghi, chỉ có những thứ kia cao cấp xe thể thao mới cần bỏ ra số tiền lớn."

Ngồi vào trong xe sờ sờ tay lái, sau khi ra ngoài nói: "Đi, ăn cơm trước, khác hồi đầu lại nói."

"

Nhìn thật dài yến hội trên bàn bày đầy món ăn, Phương Viễn Sơn nhất thời một trận không nói ~ "Giá ni mã nếu là muốn ăn, tay đủ trứ sao?"

"Bảo Mạn, Bảo Mạn, tới một chút!"

"Phương tiên sinh thế nào?"

"Người cùng lời tây nói một chút, sau này không cần làm nhiều món ăn như thế! Đúng rồi, bụng mấy vị cho các nàng ăn đi."

Trải qua tiểu nửa ngày tiếp xúc, người quản gia này tiên sinh cũng coi là bước đầu biết mình vị này tính cách của chủ nhân thích, cho nên cũng không nói cái gì đạo lý lớn, tổng thiện như lưu bụng vài món thức ăn đi xuống.

Kêu Lạc Khắc bọn họ một khối ngồi xuống ăn thời điểm, hai vị tiện nhân lại tao tình cực tuyệt, nói gì mình là hộ vệ a, muốn có quy củ a!

Phương Viễn Sơn nhìn tràn đầy một bàn thức ăn, nhức đầu, lại nghe được lời của hai người kia, nhất thời khí vui vẻ ~

"Yêu có ăn hay không, dứt khoát quay đầu ở cửa xây một người an ninh đình để cho các người đợi tính!"

Hai người vừa nghe mình ông chủ nổi giận, lập tức kéo ghế ra ngồi lên, Nguyên Cao Dương nhing hót nói: "Ông chủ, không có quy củ không thành tiêu chuẩn mà! Nào có hộ vệ Thiên Thiên cùng ông chủ một khối ăn?"

"Đúng vậy! Bất quá để cho ông chủ một người ngồi ở chỗ này ăn, cũng quả thật làm khó người, vậy chúng ta trước cùng ông chủ một khối ăn đi!"

Nhìn giả hai người một xướng một họa, Phương Viễn Sơn đảo cặp mắt trắng dã, cũng không để ý bọn họ kia một tra, tự mình chạy.

Lôi tây làm Trung quốc thức ăn tương đối khá, để cho hần ăn vào què hương mùi vị ~ trên bàn mặc dù mười mấy món thức ăn, bất quá cũng may lượng đều không phải là quá nhiều, ba vị các lão gia cũng là đang lúc năm, ăn vậy kêu là một vị mau.

Đứng ở một bên Cách ôn đa lâm đến phòng bếp lại bụng tới hai đạo hải tiên thang, thấy hai cô bé đứng ở bên cạnh nhìn mình ba vị Đại lão gia ăn cơm, Phương Viễn Sơn vẫn là vô cùng không được tự nhiên, quay đầu nói: "Các người cũng đi ăn cơm đi, chúng ta nơi này không cần các người hầu hạ."

Tuyệt Ly hai người đáp ứng một tiếng, hai tay giao thiệp ở bụng hay là cũng không nhúc nhích, Phương Viễn Sơn bất đắc dĩ rõ một tiếng, cũng không để ý các nàng, ái trách trách!

Ăn cơm, Tuyệt Ly đòi một cái ghế nằm đặt ở hậu hoa viên, giúp hần ngâm một ly hoa trà, đi tới hần kỳ quái nói: "Di! ~ các người làm sao biết ta thích uống hoa trà?"

Phương Viễn Sơn công việc sau này, có đoạn thời gian Thiên Thiên ngâm ở máy vi tính cạnh, thuốc lá đó là một cây tiếp một cây. Thêm tiến lên lên nét người, đối với hần cái này "Nhân viên kỹ thuật" tương đối cung kính, có vấn đề kêu hần thời điểm, nam bạn trên mạng rất thích tán một điều thuốc kéo gần quan hệ.

Điều này sẽ đưa đến vốn là nghiện thuốc lá không lớn hần, đến sau đó một thiên muốn hai túi, đến mỗi ban đêm, cái đó tiếng ho khan, ky trong phòng nguồn điện (power supply) quạt gió thanh cũng không ngăn nổi.

Không có biện pháp dưới chỉ có thể thử đi cai thuốc rõ, bất quá cũng may hần ý chí lực tương đối kiên cường, trước sau ba tháng liền hoàn toàn gây đối với thuốc lá lệ thuộc vào, Bao mập mập nghe nói hần cai thuốc, đặc biệt từ ngọc tây gợi qua bưu điện tới một bọc lớn hoa trà, để cho hần ước chừng uống gần nửa năm, từ đó về sau hần liền yêu uống hoa trà.

Bất quá xuất ngoại sau này bởi vì hoàn cảnh sinh hoạt thay đổi, ban đầu từ quốc nội mang về điểm kia uống sạch trà sau này hần cũng không nữa đặc biệt đi mua. Bấy giờ thấy những thứ này hoa trà, thấy vật nhớ người, không khỏi nhớ lại trước kia những thứ kia chuyện cũ.

"Đây là ta từ Bảo Mạn tiên sinh nơi đó hiểu được, hần nói chủ nhân ngài thích uống hoa trà, để cho chúng ta sau này giúp ngài chuẩn bị xong!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 81: Ác thú vị

Nghe được là Bảo Mạn giao phó, Phương Viễn Sơn cũng không hỏi nhiều nữa cái gì, chắc là Hoa Kỳ đối với hắn làm qua xâm nhập rõ giải sau mới có bây giờ thân thiết phục vụ.

Nghĩ tới đây hắn cũng đứng Hoa Kỳ thủ đoạn có một chút biết, buổi chiều Ái Sa Lạp kia một thông điện thoại sẽ để cho hắn đối với Hoa Kỳ thực lực có bước đầu rõ giải, cục cảnh sát nội bộ hồ sơ bọn họ lại rõ như lòng bàn tay, còn có cái gì bọn họ không làm được?

Bây giờ nho nhỏ một ly hoa trà, chiết xạ ra rõ quá nhiều nội hàm, từ nhỏ phương diện mà nói: Đây là Hoa Kỳ rất đúng đắn hắc kim thể khách hàng nhân tính hóa quan tâm. Nhưng là từ một cái góc độ khác đến xem: Đây là đối với hắn riêng tư hoàn toàn giải.

Ân bên trong ý chính là nói: "Hắc, đông phương tới tiểu tử, ngươi nhìn, ta ngay cả ngươi mấy năm trước thích uống trà gì, bây giờ mặc cái gì quần lót cũng hiểu rõ ràng. Ngươi nhìn chúng ta đa mưu. Ép?"

Nằm ở trên ghế hết sức nào bỏ Hoa Kỳ bóng tối trong lòng, hắn dần dần lâm vào tử tuần hoàn, cảm giác mình càng ngày càng không an toàn, thật giống như chung quanh có vô số cặp mắt ở thời khắc đánh giá mình, đem mình từ trong ra ngoài nghiền cứu triệt để.

"Rào rào! ~" một tiếng, Phương Viễn Sơn từ trên ghế ngồi dậy, thấy như hai tôn môn thần vậy đứng ở phía sau mình Lạc Khắc hai người, vội vàng chào hỏi: "Các ngươi tới đây một chút."

"Ông chủ có chuyện gì không?"

"Hỏi các ngươi chuyện này bái! Ngươi nói ta có thể hay không bị người theo dõi chụp cái gì?"

Nguyên Cao Dương nghe hắn lời, mặt đầy kinh ngạc đáng vẽ, môi run run hai cái mới nói: "Ông chủ, ngươi. . ."

"Làm sao? Chẳng lẽ ta nói có vấn đề gì mà!"

Nhìn một chút Tuyệt Ly các nàng cách tự có một khoảng cách, vội vàng nghiêng qua người nói: "Các ngươi nói Hoa Kỳ có thể hay không đối với ta bất lợi a? Bọn họ thậm chí ngay cả ta trước kia thích ăn cái gì, yêu uống gì cũng hiểu rõ ràng, ta cảm giác rất không an toàn a!"

Hai vị vốn là nghe được ông chủ kêu gọi sau, lại nhìn thấy đầy mặt hắn bộ dáng nghiêm túc, đều là mặt đầy trịnh trọng, cho là ông chủ sắp cùng bọn họ nói cái gì kinh thiên动地 muốn người đầu, đợi nghe được hắn vấn đề sau, hai người nhất thời mặt đầy quẫn quít ~

Cuối cùng vẫn là Lạc Khắc nói: "Ông chủ, ta không thể không nói, ngươi suy nghĩ nhiều!"

"Tại sao là ta suy nghĩ nhiều chứ? Sự thật quả thật tồn tại mà! Lập tức đem mình lo lắng chuyện cùng bọn họ nói một lần."

"Cái đó. . . Ông chủ, thật ra thì đi, Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc kim thể ở nước ngoài là rất ít đối ngoại phát ra, vậy đều là nhằm vào nhà giàu cao cấp. Nói ông chủ ngài không thích nghe lời, bọn họ thật không cần phải giám thị ngươi cái gì, bởi vì ngươi. . ."

"Hắc, ngươi còn cùng ta chơi một áp vận a? Có phải hay không nói ta còn chưa đủ tư cách?"

"ừ, các ngươi lời nói cũng không sai, đúng là ta suy nghĩ nhiều."

"Tối, không cần cùng cửa giống như thần đứng sừng sững ở phía sau, dọn cái ghế tới cùng ông chủ ta cùng nhau nhìn người đẹp. . ."

Hai người hộ vệ đã sớm thường thấy nhà mình ông chủ không câu thúc vậy suy nghĩ, cũng không coi lời của hắn là thật, tiếp tục cùng cửa giống như thần đứng sừng ở phía sau ~

Bầu trời bên ngoài lúc này đã tối xuống, xa xa bãi biển bắc từng ngọn lều vải, bên trong lều truyền đến lẩm bẩm. Xuyên thấu qua ánh đèn người ở bên trong ảnh ở bên ngoài nhìn rõ ràng, thậm chí có hai cái bóng người trọng hợp với nhau. . .

Phương Viễn Sơn nhất thời lại nổi giận, ở ca trước mặt tú ân ái a! ~ ngươi đây là không đem ca coi ra gì a!

"Không được, như vậy ban ngày tuyên. Dâm chó. Trai gái làm sao có thể dung túng chứ? Phải đem bọn họ dục niệm dập tắt ở manh nha trạng thái!"

"Hừ! ~"

Đánh tiếng huyết sáo, Mạo Hưu từ phía sau trong biệt thự nhảy cả tung chạy tới, từ ống quần của hắn chỗ leo lên.

"Mạo Hưu, thấy không, cái đó bên trong lều người ở làm chuyện xấu, ngươi bây giờ đi cho bọn họ điểm ngạc nhiên mừng rỡ, mau, làm đẹp quay đầu thật to tường thưởng." Ngồi ở trên ghế Phương Viễn Sơn đem Mạo Hưu để ở trên mặt đất, Mạo Hưu nhảy cả tung hướng lều vải chạy tới, không lâu lắm là thêm đạo bóng dáng.

"A. . ."

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết từ bên trong truyền ra,

Sau đó lều vải một trận đùng đưa, đi theo "Oanh" một tiếng sụp đổ đi xuống, sau đó hai vị bắp thịt nam từ trong lều bò ra hết nhìn đông tới nhìn tây trứ. .

Thấy đại sự không ổn Phương Viễn Sơn vội vàng miêu eo từ hậu hoa viên chạy về trong biệt thự, lau một cái mồ hôi lạnh trên trán không khỏi tức giận nói: "Hắn chết, hai vị Đại lão gia tránh trong lều làm gì!"

Mạo Hầu lúc này cũng từ cửa nhỏ chỗ chạy vào, thấy nó sau giờ hai tay lên giành công tự đắc "Chi chi" kêu ~ Phương Viễn Sơn cúi đầu xuống nhìn một cái nhất thời cười thật to cửa ra ~ nguyên lai Mạo Hầu trên tay nắm một cái lông chân, không trách người ta một trận kêu thảm thiết đâu!

"Người cái này khi nhỏ, thật sự là thật xấu! ~ "

Thấy cả sự kiện toàn quá trình hai vị hộ vệ mồ hôi một người, Nguyên Cao Dương lúc này bấp chân đều cảm giác co quắp một cái, kia một bó to lông chân thật sự là. . . Hy vọng vị nhân huynh kia tha thứ nhà mình vị này ác thú vị ông chủ đi! ~

Chơi đùa rõ một hồi, nghĩ đến ngày mai sẽ phải trở về nước, có phải hay không hẳn mang điếm cái gì chứ? Suy nghĩ một chút vẫn là không để cho Bảo Mạn đi chuẩn bị, đồ không có ở đây giàu nghèo, máu chốt tâm ý phải đến vị.

Nghĩ tới đây cầm lấy điện thoại ra nhìn một cái, bên ngoài trời với mới vừa sụp tối, thời gian đã đến 8 điểm nhiều ~ để cho Nguyên Cao Dương mở mới BMW, chờ mình ở hải tân đại lộ phụ cận khu buôn bán đi vòng vo.

Tìm một buôn bán cao ốc phụ cận bãi đậu xe đem xe đậu xong, ba vị các lão gia ở phụ cận trong thương trường đi dạo.

"Lạc Khắc, người nhìn bộ quần áo này như thế nào? Thật thích hợp người, nếu không mặc vào thử một chút? Không có sao, coi là giả bán ta đưa giả bộ phí, ta nhìn các người lúc tới cũng không mang cái gì quần áo, bây giờ vừa vận một khối mua ~ "

Nguyên Cao Dương cùng Lạc Khắc hai người còn có thể nói gì? Bất quá bọn họ coi như tận trung cương vị! Luôn là một người thử xong rồi mới đổi một người khác đi vào thử quần áo, hơn nữa thời khắc duy trì cảnh giác.

Thấy hai người luôn là ung coi chó sói cồ, hơn nữa hai tay từ đầu đến cuối hơi đi vào trong cung, cũng biết hai người tùy thời chuẩn bị rút ra thương qua loa có chuyện xảy ra!

Phương Viễn Sơn đi đôi tới vỗ phách Nguyên Cao Dương cánh tay nói: "Hắc! ~ cao, để dễ dàng một chút, không có chuyện gì."

Cho hai người hộ vệ từ trong ra ngoài mua mấy bộ quần áo, mình cũng mua mấy bộ chánh trang mặc vào. Ngày mai sẽ phải trở về nước, dầu gì cũng coi là áo gấm về làng, làm sao cũng không thể học trò quá nghèo phải không?

Đến bra-xin đặc sản khu, bên trong phần lớn đều là cung du khách mua vật kỷ niệm, chân chính coi như là bra-xin đặc sản rất ít, thậm chí bên trong còn có bán bánh chưng. . .

Thật sự là không biết mua cái gì hắc, liền nghĩ tới những thứ kia bra-xin đá quý. Bây giờ đời người sống điều kiện tốt, đối với ăn uống cũng là không sao, thậm chí liền thích ăn chút thô lương tiểu Mễ cái gì.

Nhưng là mua chút đá quý đưa người, đây tuyệt đối là muốn mặt mũi có mặt mũi, muốn lý tử có lý tử, hơn nữa còn có tăng giá trị không gian!

Dĩ nhiên, người chó mua được hàng giả là được. Bra-xin đá quý có hàng giả sao? Có, nhưng là rất ít, dẫu sao không cái đó cần thiết, làm giả cũng cần tiêu tiền, nhưng là bra-xin những thứ kia phổ thông ca ra đá quý đều vô cùng tiện nghi, không đáng giá làm đi tạo cái đồ giả ~

Nghĩ tới đây vừa mới chuẩn bị cho Ngã Đức gọi điện thoại, đột nhiên phía trước đồ trang sức khu truyền tới một trận pháo tre thanh! ~

"Bành! ~ "

"Bành! ~ "

"Tạch tạch tạch! ~ "

"Ông chủ cẩn thận, mau nằm xuống!"

Vừa nói sau lưng Lạc Khắc một vị mãnh phác đem hắc đánh ngã, hơn nữa hộ ở dưới người!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Đánh trả

"Ai ư, ta lão eo nga ~ "

Bị Lạc Khắc như vậy đụng một cái, ngã nhào xuống đất Phuong Viễn Sơn cảm giác khó cốt cũng đụng gãy ~ nghe được phía trước vẫn còn ở truyền tới "Xào đầu" thanh, lắng là không dám ngẩng đầu lên nhìn.

Ở bra-xin đợi thời gian lâu như vậy, trù ra mắt mấy lần đánh bầy. Giá, chưa từng thấy qua như vậy sôi động tình cảnh. Mặc dù báo bên trong Thiên Thiên báo cáo nơi nào lại xảy ra án nổ súng, nơi nào lại nổi lên hắc giúp đại quy mô thương. Chiến, nhưng thật thật ở phát sinh trước mắt hay là lần đầu.

Phía trước giặc cướp đang lớn tiếng hò hét: "Tất cả không được nhúc nhích, đánh cướp! Châu báu là ông chủ các người, mạng nhưng là chính các người, nếu ai muốn cùng chúng ta làm khó dễ, đánh chết đáng đời!" Nói xong lại là một trận "Tạch tạch tạch!"

"A! ~ "

Toàn bộ bán nhiều tràng trong nhất thời chính là một trận náo loạn, đàn bà khóc, đứa trẻ kêu, toàn bộ tình cảnh hỗn loạn không chịu nổi.

"Ông chủ người cũng đừng động a!"

Lạc Khắc biết mình ông chủ bao nhiêu vẫn có chút chánh nghĩa cảm, gặp như vậy chuyện khó bảo toàn hấn đầu óc nóng lên xông lên, cho nên trước thời hạn cho hấn tẩm vị nào.

"Hắc! ~ thật coi ông chủ người ta ngu a!"

Nghe Lạc Khắc lời, chính là ở như vậy dưới tình huống, hấn cũng không nhận được trả lời một câu. Phía sau Nguyên Cao Dương lúc này cũng từ ngăn cách trong đi ra, nắm thương nói: "Lạc Khắc, người trước mạng ông chủ đi, ta cản ở phía sau."

Gặp phải thương phi thời điểm không làm được một viên lưu đạn mạng nhỏ liền vui đùa một chút, Nguyên Cao Dương bọn họ quả thực không dám để cho ông chủ chờ giặc cướp bóc chơi lại đi, vạn nhất bọn họ tâm tình không tốt tới một đại tru diệt kia nhất định phải chết.

"Bành! ~ "

"Ai ư! ~ "

Lạc Khắc nghe Nguyên Cao Dương lời, người bên khai một cước đem Phuong Viễn Sơn cho đập phải rõ bên cạnh quần áo chiếc phía sau, ngẩng đầu nhìn phía trước cướp phi tình huống, bên kia đang cấp lật đặt đi trong túi giả vờ đồ trang sức đâu!

Nhìn đến bên kia thương phi không có chú ý tới bọn họ một nhóm, Lạc Khắc nhanh chóng che chở Phuong Viễn Sơn hướng bên cạnh cửa nhỏ phóng tới.

"Đồng đồng đồng! ~ "

Cái gọi là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, bên này mới vừa hướng tới cửa, đạn từ đỉnh đầu bay đi, đụng vào Môn Đầu thượng, đánh mặt gỗ hoành phi.

Sau lưng Nguyên Cao Dương giờ tay lên hai thương bắn phát một còn trở về!

"A! ~ "

Nguyên Cao Dương phỏng đoán đánh tới giặc cướp chỗ yếu hại, bên kia trong đó một vị thương phi phát ra kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết ~ sau đó bên kia truyền đến một trận hảm thối thanh: "Đối diện, các người là ý gì? Chúng ta chẳng qua là phát điểm tiền nhỏ, chẳng lẽ các người thật phải liều mạng sao?"

"Chết, bị sự tự chủ và thợ rõ!" Nơi này Phuong Viễn Sơn cả người bạch mao mồ hôi đều bị dọa đi ra, mới vừa kia kỵ thương dán hấn sau lưng bắn đi ra ngoài, nếu là thấp một chút nữa liền cho hấn tới một bể đầu ~

Chờ lại nghe được thương phi hảm thối thanh, hấn nhất thời không vui, "Nga, mới vừa nổ súng chính là các người, bây giờ nhìn một cái không đánh lại sẽ tới mềm, kia như vậy tiện nghi?"

"Nguyên Cao Dương, bên kia còn có mấy cái?"

Núp ở quầy thu tiền phía sau Nguyên Cao Dương nghe được hấn câu hỏi, trở về nói: "Tổng cộng ba vị, có một vị bị thương."

Núp ở tiểu phía sau cửa Phuong Viễn Sơn cả giận: "Chết, tiêu diệt bọn họ cho ta, mấy cái này còn đồ hoạt nị vị, dám chạy đến Khoa Mạt Tạt Ba Nạp tới cướp bóc, thật là tìm tử. Quay đầu nói không chừng trong hện chánh phủ thành phố đưa chúng ta một tốt dân thành phố tưởng đâu!"

Hắn cũng cân nhắc qua, giá mấy tên côn đồ các kẻ tuyệt đối không phải giúp. Phái thành viên, những đại lão kia khôn kiệp thuộc về khôn kiệp, thủ hạ người cũng thường xuyên sẽ ở trong thành mạnh giết tiền túi, điện thoại di động cái gì, nhưng bọn họ tuyệt không dám để cho thủ hạ tới Khoa Mạt Tập Ba Nạp làm loại án này.

Cái này nhất định lại là mấy vị nghèo điên rồi côn đồ các kẻ, mơ ước một đêm chợt giàu, cho nên tới nơi này mò một khoản. Nhưng là hắn dám đánh cược, dù là hắn không ra tay, giá mấy tên côn đồ các kẻ cũng tuyệt không chiếm được tốt gì.

"Ông chủ, đánh đầu sao?"

"Đánh cái gì đầu a! Quay đầu chết liền không đáng giá."

"Đoàng đoàng đoàng! ~ "

Nghe hắn lòi, tầm mắt tốt hơn Lạc Khắc nằm ngửa trên đất ngay cả khai ba thương, "A ~" bên kia lại truyền tới một trận tiếng kêu thảm thiết.

"Đồng đồng đồng ~ "

Phòng đoán thấy hòa đàm vô vọng, một vị che mặt đại hán bùng lên một cái tự động bước thương hướng bên này bắn quét tới! Cầm thạch mặt đất lập tức bị đánh gồ ghề, vôi rớt rít.

Gay mũi khói súng vị xuyên thấu qua khe cửa truyền vào, Phương Viễn Sơn ở trong rừng cây mang ra ngoài lệ khí lúc này cũng bị kích phát ra, tay duỗi một cái hướng Lạc Khắc nói: "Cho đem thương ta, chết, lại vẫn dám trả đũa!"

"Ông chủ, nước Hoa có câu cổ thoại kêu thiên kim con, ngồi không thù đường, loại chuyện này liền giao cho chúng ta tốt lắm, năm phút bên trong khẳng định cho người bắt sống tới."

Nói xong cũng không chờ người lão bản này đáp lời, kéo ra cửa nhỏ một vị cá nhảy nhào ra ngoài, người còn không có lăn lộn tới đất thương, "Đoàng đoàng đoàng!" Mấy thương liền bắn tới.

Sau đó chào hỏi một tiếng Nguyên Cao Dương, hai người còn vừa kích người lấy z hình về phía trước không ngừng người đột kích. Hai phe đội ngũ cách vốn là không tính là xa, không hai cái liền vọt tới đồ trang sức quầy bên ngoài.

Lạc Khắc cùng Nguyên Cao Dương khua tay múa chân một cái động tác tay sau đó mở miệng nói: "Người đem thương vẫn đi ra, chúng ta bảo đảm các người tánh mạng, nếu như không giao thương đánh tử chó bản về!"

Bên trong côn đồ các kẻ lúc này phòng đoán cũng sợ, mang nước nỡ nói: "Các người thật. . ."

"Đoàng đoàng đoàng. . . ~ "

Không đợi tên côn đồ các kẻ này nói hết lời, Lạc Khắc hai người hướng về phía quầy chính là một trận mạnh xạ.

"A!"

Cửa hàng tổng hợp quầy vốn chính là lữ hợp kim cùng tấm ván chế thành, bị đạn đánh xuyên sau này lộ ra đối diện thương phi tới, đạn theo đánh xuyên lỗ đạo bắn vào thương phi trên cánh tay.

"Không được nhúc nhích, bỏ súng xuống!"

Nguyên Cao Dương đứng lên giờ tay súng chia về phía bên trong mấy vị thương phi ra lệnh cho, bên trong ba vị che mặt đại hán nằm trên mặt đất che cánh tay kêu thảm ~

Cửa hàng tổng hợp an ninh lúc này cũng đi theo tới, mười mấy người giờ thương từ bốn phía đánh bọc tới, thấy còn giờ súng Nguyên Cao Dương nói: "Đem thương tất cả buông xuống!"

Không để ý tới bọn họ, Nguyên Cao Dương tự mình nắm tay thương thu vào, sau đó đi tới nói: "Các người muốn bắt người ở bên trong, chó chia súng vào ta."

"Đứng ở nơi đó đừng động, chúng ta đã báo cảnh sát ~ "

"Hắn chết!"

Lắm lắm một tiếng vẫn là không có lại đi động, những người an ninh này bây giờ phòng đoán đều được chìm sợ nã, vạn dặm một cái đến thần kinh của bọn họ, quay đầu không có bị thương phi đánh tới, lại bị bọn họ một súng bắn chết đó mới kêu thiên đại cười nhạo ~

Trong thương trường lúc này mới vang lên các loại tiếng kêu sợ hãi, nằm dưới đất người lúc này nhìn nguy hiểm giải trừ, rớt rít từ dưới đất bò dậy kêu khóc trừ vọt ra khỏi cửa hàng tổng hợp, bên ngoài lúc này cũng vang lên "Ô lạp ô lạp " tiếng còi xe cảnh sát ~

Lúc này cửa hàng tổng hợp cửa chỗ tràn vào một đám người, trước mặt một hàng chống chất nổ cảnh sát sau khi đi vào, bắt kể ba bảy hai mươi mốt,

gặp người liền quật ngã, nếu ai dám phản kháng, lập tức chính là một vị báng súng đập nằm trên đất.

Lạc Khắc cùng Nguyên Cao Dương hiển nhiên là biết bra-xin cảnh sát tác phong làm việc, vì để tránh cho ăn thua thiệt trước mắt, ngoan ngoãn nằm trên đất cũng không đi phản kháng.

Nơi này lương hảo dân thành phố đều là đãi ngộ này rõ, bên kia mấy vị hiềm phạm cũng không chuyện tốt như vậy rõ, mấy vị phòng bạo cảnh sát vọt vào quây, nắm bọn họ tóc liền chuồng rõ đi ra.

"Bánh! ~ "

Một người trong đó định giãy giụa, bị kéo hẳn cảnh sát trực tiếp quán ở trên mặt đất, cái đó hiềm phạm cặp mắt liếc một cái hôn mê bất tỉnh. Coi như vậy vẫn bị đỡ kéo ra khỏi cửa hàng tổng hợp.

Tránh ở sau cửa thấy một màn này Phương Viễn Sơn răng đều thử đứng lên, vì cái đó hiềm phạm đau!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Ông chủ ta sai rồi

Lưu lại Nguyên Cao Dương hai người đi bớt cảnh sát làm biên bản, Phương Viễn Sơn mở BMW trở về biệt thự. Tối hôm nay gặp gỡ để cho hẳn lần nữa biết được bra-xin hỗn loạn, đối với tự thân an toàn cũng có nhất định cân nhắc.

Lái xe một đường suy nghĩ những chuyện này, lúc về đến nhà liếc nhìn điện thoại di động đã mau 11 điểm. Thấy Bảo Mạn còn đứng sừng sững ở trong phòng khách, Phương Viễn Sơn ngây cả người nói: "Các người làm sao còn không ngủ a?"

"Chờ tiên sinh ngài trở về, đây là quy củ!"

"Sau này không cần, nếu như ta trở về trì các người liền ngủ trước đi!"

Nói xong khoát tay một cái để cho Bảo Mạn bọn họ trước hạ đi ngủ, theo toàn thể đi lên lầu. Đến trong phòng thấy Mạo Hào lại cuộn thành một cầu rúc lại trên giường, trong bụng một trận không đành lòng ~ giá mấy thiên đông bạn bị tây vội vàng cũng không chiếu cố đến nó, kêu Nguyên Cao Dương bọn họ mua hai con khi lại quên mất, ah! Quay đầu để cho Bảo Mạn đi mua đi.

Sáng sớm ngày thứ hai xuống lầu, Lạc Khắc bọn họ đã chờ ở rõ dưới lầu, thấy hẳn xuống, Nguyên Cao Dương nói: "Ông chủ đã dậy rồi!"

"Ừ? Các người tặc thiên này giờ trở về a?"

Thấy bọn họ mới vừa chuẩn bị trả lời, nghiêng đầu nói: "Tối, ăn cơm trước đi, sau này hãy nói!"

Ba người nhanh chóng cơm nước xong, bên kia Bảo Mạn đã cầm chuẩn bị xong rương hành lý chờ ở rõ một bên. Cơm nước xong lau miệng mới nói: "Tối ngày hôm qua không có gì di chứng về sau chứ?"

"Không có, chúng ta khẩu súng toàn bộ trải qua ghi danh. Bất quá cuối cùng bọn họ nói, một đoạn thời gian phải tùy thời chờ bọn họ thông báo, cho nên không thể rời đi bra-xin, cần cái này ông chủ người đi câu thông một chút từ."

"Không có sao, quay đầu ta để cho Bảo Mạn đi giải quyết."

Vừa nói đem Bảo Mạn kêu tới, Bảo Mạn phỏng đoán đã nghe nói chuyện tối ngày hôm qua, cho nên không có nhiều nói cái gì, gật đầu nói: "Yên tâm đi! Chuyện này giao cho ta."

"ừ, nếu như có cái gì phương diện pháp luật vấn đề, người có thể đi tìm giai lợi sự vụ sở Tô San luật sư." Nói xong đem Tô San điện thoại cho Bảo Mạn.

Nói xong ra nhà, bên kia Nguyên Cao Dương đã đem hẳn mã đầu ở cửa, Lạc Khắc mở cửa xe để cho hẳn ngồi xuống, sau đó cũng ngồi vào ngồi phía sau, Nguyên Cao Dương đạp cần ga, hẳn mã trong nháy mắt vọt ra ngoài, hướng phi trường đường vội vã đi.

Đến phi trường, Nguyên Cao Dương đi dừng xe, Lạc Khắc tắc khứ lấy phiếu, mà hẳn cùng một đại gia tự đắc đi tới vip phòng chờ phi cơ bên ngoài. Thấy hẳn hai năm tám chục ngàn đi tới, phi trường nhân viên làm việc đưa tay ngăn lại nói: "Xin lỗi tiên sinh, nơi này là vip phòng chờ phi cơ, nếu như ngài

cần lên phi cơ xin đi bên kia lối đi."

Cái đó hoặc kỳ đem bọn họ Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc kim thể thôi làm sao làm sao ngao mạn, vì thí nghiệm một chút, hắc tử trong túi quần móc ra kia trưng hắc thể tao bao nói: "Nặc! ~ Hoa Kỳ ngân hàng cho ta, cái đó chủ tịch ngân hàng nói tới chỗ nào đều tốt khiến cho, ngươi cho ta nhìn một chút có phải là thật hay không!"

Nhân viên làm việc nhận lấy hắc tử đưa tới thể, cầm ở trong tay lật nhìn một chút, trở về nói: "Xin lỗi, ngài tấm thẻ này ta chưa thấy qua, xin hỏi ngài có vip phòng chờ phi cơ thẻ khách quý sao? Nếu như không có, xin ngài đến bên kia đi chờ."

"A! ~ "

Nhận lấy nhân viên làm việc lui trả lại hắc tử, Phương Viễn Sơn tròn tròn mắt ~ lần này mặt đánh có thể nói là "Ba ba ba ~", xong chuyện còn nhân tiện đập một cước, để cho hắc tử nhanh lên cút đi. Mới vừa vừa mới chuẩn bị nói chút gì, bên kia trực giám đốc tới.

"Tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể trợ giúp cho ngài sao?"

"Không có gì, có thể là ta hiểu lầm!" Nói xong vỗ một cái hắc kim thể liền chuẩn bị xoay người quay đầu, hắc tử đã nghĩ xong, quay đầu đem Hoa Kỳ tiền toàn bộ lấy ra, đời này nữa cũng không đến Hoa Kỳ tồn một mao tiền, ngày hôm qua mất thẻ điện cũng ném ra nước.

Còn không chờ oán khí của hắc tử tiếp tục lên thẳng, bên kia trực giám đốc giám đốc đã hô: "Vị tiên sinh này vân vân, có thể hay không đem trong tay ngài thẻ cho ta nhìn một chút chứ?"

Đem thẻ đưa tới, hạm lực nói: "Là ta hiểu lầm, ta cho là cái thẻ này là cái gì thẻ khách quý đâu, dù sao ngân hàng người cùng ta thời thật thần kỳ."

"Thật là nặng!"

Giám đốc nhận lấy hắc tử hắc tử,

Mới vừa bắt vào tay trong cũng cảm giác được không đúng, cái thẻ này rõ ràng nặng thật là nhiều, chờ lại nhìn thấy citibank nét chữ lúc, mơ hồ cảm thấy đã gặp qua ở nơi nào, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, "Đúng rồi, đây là Hoa Kỳ trình độ cao nhất hắc kim thể, đều là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu dùng, làm sao hắc tử..."

Nghĩ tới đây vội vàng nói: "Tiên sinh ngài khỏe, đây đúng là chúng ta phi trường thẻ khách quý, bất quá nơi này là vip phòng chờ phi cơ, khách quý chuyên dụng lối đi ở bên kia. Mời ngài cùng ta tới!"

"Ách... Thì ra như vậy nguyên lai là ta lầm a!" Nghĩ tới đây mặt đầy lúng túng, bên kia đi lấy vé phi cơ Lạc Khắc cùng Nguyên Cao Dương đã tới.

"Ông chủ, người đi như thế nào bên kia, khách quý lối đi ở chỗ này!"

Mồ hôi một vị ~ vội vàng đi tới, trực giám đốc đi ở phía trước, một mực cung kính đem hắc tử đưa đến khách quý phòng chờ phi cơ. Đến khu khách quý, bên trong rộng lớn trên ghế sa lon tốp ba tốp năm ngồi bảy tám người, thấy bọn họ đoàn người đi vào, rồi rít nghiêng đầu nhìn lại.

"Chửi thẻ một tiếng! ~ giá hắc tử quá không công bình, đều là ngồi phi cơ, làm sao chênh lệch lớn như vậy a!"

Chỉ thấy vượt qua lớn khu khách quý, bên trong trang sức sửa sang, khiêm tốn trung lộ ra hào xa, to lớn thủy tinh đèn từ cùng bích thượng lộ ra, tán ra ánh đèn nhu hòa. Quầy bar, tư nặc khắc cầu bàn, bữa ăn tây bàn, hết thấy hết thấy đều nói cho khu khách quý đậm mọi người, bọn họ là phi trường khách nhân tôn quý nhất.

"Lạc Khắc, người nói vào nơi này có phải là ý nghĩa chúng ta chính là người thượng lưu sĩ?"

"Thiết!"

Lạc Khắc bữu môi khinh thường nói: "Những thứ kia nhà tư bản cưỡng ép đem người chia làm ba sáu chín các loại, tốt giống như vậy liền tỏ ra cùng người khác bất đồng tự đắc ~ thật ra thì đều là chó. Cút!"

Nói xong lại theo sát nói: "Hắc tử, ông chủ, ta có thể không phải là đang nói người?"

"Ừ, ta biết người không phải nói ta. Bất quá tháng sau tiền thưởng khấu trừ mười phần trăm" Nói xong hướng tư nặc khắc bàn bi da đi tới.

"Không muốn a, ông chủ! Ta chẳng qua là chi đùa một chút."

Một bên Nguyên Cao Dương nhất thời cười hắc hắc, cũng đi theo, lưu lại Lạc Khắc ở nơi đó tự oán tự ngả, "Để cho người miệng toái ~ người đây không phải là nói ông chủ mà! Đáng đời bị chụp tiền thưởng." Nghĩ xong cũng vội vàng đi theo.

"Ba! ~ "

Phương Viễn Sơn cầm can mở banh, lực mạnh rút ra. Đánh xuống, bạch cầu queo cua đánh về phía trước mặt quả cầu đỏ, đáng tiếc tiêu chuẩn thật sự là không trách địa, quả cầu đỏ tán ra sau này không có một cái có thể rơi vào để mang.

Đôi tay Nguyên Cao Dương, hần tài chơi banh rõ ràng cao hơn rất nhiều, nhẹ nhàng đứng dưới, vốn là ở miệng túi quả cầu đỏ bị đánh đi vào. Bạch cầu lăn đến 5 phân bên cạnh. Góc độ vừa vặn, Nguyên Cao Dương cũng chưa từng thất bại, thuận lợi lần nữa ghi bàn thắng.

Chỉ như vậy đánh mấy vòng, một cái sai lầm, Nguyên Cao Dương không có vào cầu, đôi tay Phương Viễn Sơn. Lúc này Nguyên Cao Dương đã được 30 mây phần, mà hần nhưng một phần không có. Cuồng cuồng dưới lại là sai lầm liên tục, mới vừa đánh hai đợt, bạch cầu không cẩn thận lại bị đánh vào để mang. . .

Lần này Nguyên Cao Dương phát uy, hoa hồng thay nhau, tỷ số nhanh chóng kéo ra trừ, mắt thấy liền ép tới gần thắng lợi đại quan, lúc này Phương Viễn Sơn đi tới Lạc Khắc bên cạnh nói: "Tới, ta uống hai ly, người giúp ta đánh hai can. Đứng rồi, người nói cho hần, thắng sau tiền thưởng cũng chụp mười phần trăm. . ."

Mới vừa vừa mới chuẩn bị chiếc can kích cầu Nguyên Cao Dương nghe hần lời, nhất thời tay trượt một cái, đi theo kêu rên nói: "Ông chủ, không muốn a, ta sai rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Mắc như vậy?

Ngồi tại phi vãng Hải thị boing 747 thượng, Phương Viễn Sơn hay là cảm thấy tương đối ngạc nhiên! Tiền tiền hậu hậu ngồi phi cơ cũng không ít lần, hồi thứ nhất nghe nói, trừ buồng hạng nhất còn có một khách quý thượng.

Bên trong phương tiện mặc dù bởi vì phi cơ bản thân hạn chế, không có khu khách quý trong như vậy xa hoa, nhưng cũng làm được trình độ cao nhất. Nên có vậy không kém. Rộng lớn buồng phi cơ trong liền ngồi năm sáu người, mỗi một người đều chiếm mấy thước vuông vị trí, thậm chí bên kia còn mang theo phòng hộp bỏ túi, cung khách tạm thời sử dụng.

Vốn là phi trưởng giúp hần chuẩn bị tư nhân máy bay đặc biệt, nhưng là bị hần cự tuyệt. Làm phi cơ mà thôi, chẳng lẽ còn thật có thể trường thịnh a! Bất quá ở khu khách quý chờ người ngược lại là có mấy cái lựa chọn máy bay đặc biệt.

Nửa đường chuyển cơ, khu khách quý lại vào một người. Thấy nàng, Phương Viễn Sơn kinh ngạc nói: "Người tại sao lại ở chỗ này?"

Bối Thỉnh Lam nhẹ nhàng cười một tiếng nói: "Làm sao, ta không thể tới sao?"

"Không phải, không phải, chẳng qua là tương đối kỳ quái mà!"

Bối Thỉnh Lam ngồi vào hần trên ghế sa lon đối diện trở về nói: "Đi Munich xem banh rõ, lúc trở lại phi cơ trễ giờ, cái này không liền gặp được mà!"

"Xem banh?" Phương Viễn Sơn một hộp nước thiếu chút nữa phun ra ngoài ~ "Ho khan một cái ho khan. . ." Một hồi lâu mới đem ngực khẩu khí kia cho thuận tới.

"Thế nào, nhìn trái banh có vấn đề gì không?"

Bối Thỉnh Lam thấy hần luôn miệng ho khan tò mò hỏi, một đôi đẹp mắt mắt to tràn đầy nghi ngờ.

Hần vội vàng thu hồi trong lòng xấu xa ý niệm, lắc đầu liên tục nói: "Không có gì, chẳng qua là kỳ quái một mình người nữ sinh lại cũng thích trái banh, tương đối kỳ quái mà thôi ~ hơn nữa còn như vậy mê luyện, lại chạy đến Đức quốc đi."

Bối Thỉnh Lam đầu ở hần lời, cũng là che miệng cười lên, sờ trường liêu rõ liêu nhĩ tế treo xuống toái phát nói: "Ta là bị ta cha ảnh hưởng, hần là "Beckenbauer(k bt đội nào) trung thực người mê đá banh, kỳ kỳ cũng không rơi xuống."

"Khi còn bé ôm ta ngồi ở hần trên đùi nhìn trái banh, có một lần hình như là Beckenbauer tỷ số lạy nhân Munich cướp lấy đức Giáp hạng nhất, sau đó ba ta dưới sự kích động lại đem ta cho vứt ra ngoài. . ."

Lần đầu tiên tiếp xúc, lúc ấy cái đó cho hần cảm giác rất lạnh ngao Bối Thỉnh Lam, bây giờ nói khỏi trái banh cùng ba hần, rõ ràng cùng đối một người tự đắc, tỏ ra vô cùng kiên đảm. Nhưng là tại sao nhắc tới nàng ba, tổng cho hần một loại tưởng nhớ cảm giác chứ ?

Bất quá hần cũng theo đó phản ứng lại, nàng có cái này biểu hiện cũng là bình thường. Cái gọi là nhân dĩ quần phân, vật hợp theo loại, người để cho một

vị Thiên Thiên đem thị trường chứng khoán mâm lớn treo ở mép người cùng một món ăn nông nói thế nào lưu?

Mà hán Phuong Viễn Sơn nói lời khó nghe, trước tết ở nàng trong mắt chính là cái đó thái nông. Cho nên ở sau đó, hai người lại cũng không có liên lạc qua.

Nghe được nàng nói tới khi còn bé chuyện, truy hỏi nói: "Sau đó chứ?"

"Từ đó về sau, ba ta nhìn nữa trái banh thời điểm ta nữa cũng không dám ngồi trên đùi hán rõ ~" nói xong Bối Thỉnh Lam nhẹ giọng cười lên, hai vị má lúm đồng tiền đi theo lộ ra, đẹp mắt hàm răng lông lánh sáng bóng, để cho lần đầu nhìn thấy Phuong Viễn Sơn có một loại tươi đẹp cảm giác! Kịp phản ứng cũng cười theo ~

Đối với Đức quốc hán bao nhiêu cũng coi là có chút giải, hơn nữa hai người trước kia đánh qua một lần qua lại, cho nên trò chuyện vẫn tương đối thoải mái.

Xuống phi cơ thời điểm hai người trao đổi số điện thoại, ước hẹn có trống ra uống trà, sau đó Bối Thỉnh Lam ngồi lên chờ ở phi cơ cạnh xe đi ~ phi trường đối với Phuong Viễn Sơn + cái này khách quý cũng là tương đối coi trọng, thật sớm an bài một chiếc gia trường lâm khăng đưa bọn họ ba người rời đi phi trường.

Lần nữa đi tới Hi Nhĩ Đồn quán rượu, lần này đãi ngộ rõ ràng không giống nhau, quán rượu chấp hành quan vài lai an na. Chiêm kim tư lại chờ ở cửa. Thấy hán xuống xe, hai bên cô tiếp khách cùng kêu lên cung kính nói: "Hoan nghênh Phuong tiên sinh vào ở Hi Nhĩ Đồn quán rượu."

Mặc dù lần trước ở Hi Nhĩ Đồn trải qua không phải như vậy thoải mái, nhưng là hán người này tương đối độc cự, tới qua một lần, cảm thấy ở tạm được, cho nên ở phi trường lúc, tài xế hỏi hán hạ thấp cái nào quán rượu lúc, hán vẫn không tự chủ được nghĩ tới Hi Nhĩ Đồn.

Chiêm kim tư đi tới đưa tay ra hướng dẫn nói: "Ngài khỏe,

Phuong tiên sinh! Mời cùng ta tới, chúng ta vì ngài chuẩn bị xong phòng."

"Các người làm sao biết ta tới?"

Chiêm kim tư đi theo ở bên cạnh giải thích nói: "Chúng ta ở phi trường có chuyên môn khách quý nghênh đón chỗ, bất kỳ khách quý đi tới Hải thị, chúng ta cũng sẽ trước tiên biết."

Nghe nàng lời, Phuong Viễn Sơn nhất thời bội phục không thôi, không trách người ta có thể làm lớn làm mạnh đâu, đây đều là có bộ sách võ thuật a! Không làm được chiếc kia lâm khăng hay là bọn họ tài trợ đâu, cái này kêu là không bỏ được đứa trẻ bộ không chó sói.

"Phuong tiên sinh mời vào!"

Chiêm kim tư lúc này đã sớm thu hồi ban đầu nhân nhạ khinh thị, trở nên vô cùng cung kính, giọng tôn sùng nói đến. Thấy lui nhường qua một bên chiêm kim tư, Phuong Viễn Sơn trong lòng quả thật có một loại thượng đế cảm giác.

Có lúc cảm giác đều là so sánh ra, người dùng trái táo điện thoại di động, hán dùng tạp bài điện thoại di động, người thì sẽ cảm giác so với hán thoải mái ~ hán ở nhà khổ ép ăn mì gói, mà người nhưng ở hạ quán cơm, sau đó người cũng sẽ cảm giác rất thoải mái.

Giống nhau, lần đầu tiên tới thời điểm chẳng qua là quản lý đại sảnh tới đón tiếp hán, hơn nữa còn là nhìn ở Đình Hàn Mặc mặt mũi. Nhưng mà lúc này Hi Nhĩ Đồn ghé thủ lãnh chấp hành quan không chỉ có tự mình tiếp đãi, còn đưa đến quán rượu phòng, thái độ đuổi theo trở về cũng là khác nhau trời vực.

Nhìn rộng mở hai phiến gỗ thiết cửa, trên cửa mặt khắc đầy phiền phức hoa văn, góc bên dùng da thật bao quanh. Nhắc chân đi vào cửa, phía trên đỉnh đầu một tòa thật to thủy tinh đèn treo trần mắt ra ánh đèn nhu hòa, trang trí chung quanh lấy thước sắc điều làm chủ, tỏ ra đậm nhã làm đòn.

Đối diện phòng khách có một mặt to lớn phiêu cửa sổ, loi ty bên rèm cửa sổ theo gió nhẹ ở trên cao hạ xuống đưa. Đón cửa sổ nhìn thấy bên ngoài đã sáng lên thành phố đèn đường, Phuong Viễn Sơn cảm thấy đường đi mệt nhọc thật giống như đều biến mất.

Sau lưng vang lên chiêm kim tư thanh âm: "Phuong Viễn Sơn, mời ngài chờ chốc lát, bữa ăn tối lập tức tốt."

Xoay người nhìn một chút chiêm kim tư, do dự một hồi nói nói: "Có thể hay không hỏi người chuyện này?"

"Phuong tiên sinh mời nói!"

"Cái đó. . . Các người cái này. . . Phòng là bao nhiêu tiền trong một đêm?"

Nghe được hán hỏi, chiêm kim tư không chút nào lộ ra khác thường tới, mở miệng cung kính nói: "Phuong Viễn Sơn, ngài gian phòng này là 4000 mỹ kim một đêm, cộng thêm phục vụ phí một thiên đại khái ở 5000 mỹ kim chừng."

"Lần áo, mặc như vậy?"

Chiêm kim tư không biết là không biết hay là giả bộ hồ đồ, đối với hán trước mặt nửa câu rõ ràng bỏ quên, trở lại: "Phuong tiên sinh ngài khỏe, chúng ta Hi Nhĩ Đồn đều là toàn cầu thống nhất giá cả, nếu như đối với cái giá tiền này không hài lòng, ngài có thể hướng chúng ta trụ sở chính khiếu nại."

"Cảm khái, cảm khái mà thôi! ~ "

Tôi đã tới rồi, còn có thể nói gì? Chờ chiêm kim tư đi, hán mới thật tốt nhìn lên căn này Tổng thống sáo phòng, toàn bộ Tổng thống bộ phân phòng ngủ chính, lần nằm, quỳ ba, vượt qua phòng khách lớn, còn có phòng họp tạo thành, phải nói hoàn cảnh nhất định là nhất lưu, chính là từ đất từ đất tiền, xoay người hỏi: "Các người nói ta có phải hay không bị làm thịt?"

Thấy hai người rõ ràng có chút cảm như hén đáng về, ngăn người một chút cũng biết, giá hai người phỏng đoán bị chụp tiền thưởng trừ sợ, cười hắc hắc nói: "Không có sao, cứ việc nói, lúc này bảo đảm không chụp các người tiền thưởng."

Nguyên Cao Dương về mặt đau khổ nói: "Ông chủ, cái này giá phòng đối với người mà nói chính là sợi lông mao rồi!"

"Phòng phí người ra ba phần một trong..."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 85: Là người!

Ăn cơm gọi điện thoại cho Đinh Hàn Mặc, bên kia nghe được hán đã đến Hải thị rồi, để cho hán chờ một chút, buổi tối gặp mặt trò chuyện tiếp. Cúp điện thoại, mấy người đi ra cửa đi 39 lầu quầy rượu.

Đứng ở xem quang trong thang máy, nhìn bên ngoài vạn nhà đèn đuốc, nhớ lại đoạn thời gian gần nhất chuyện xảy ra, trong lòng cũng có chút cảm khái ~ quay đầu nhìn đến bên cạnh mặt đầy nghiêm túc hai người, hắc nói: "Để dễ dàng một chút, đây là nước Hoa, sẽ không phát sinh nữa tương tự bra-xin chuyện như vậy."

"Còn nữa, nhờ các người gờ kính mác xuống tôi có được hay không, chúng ta đi ra ngoài là buông lỏng, các người một bộ hắc cực kỳ lố ăn mặc, làm sao còn chơi a!"

Nghe hán lời, hai người đem kính mác hải xuống bỏ vào thượng túi áo. Đến nỗi trước mặt hán lời hai người liền khi không có nghe thấy rõ, bây giờ là đi ra khỏi nhà, bọn họ hay là nhớ mình thân phận phải.

Đến quầy rượu lên hai lầu sau, hai người không giống hơn nữa cửa giống như thần đứng sừng ở phía sau, một người né người đứng ở trước bậc thang quang cảnh phía sau cây mặt, rất tốt che đậy mình thân hình. Còn có một Nguyên Cao Dương thì là dựa vào ở khăn cấp lối đi bên kia lập trụ cạnh, hai người chột nhìn một cái đều là rất bộ đáng nhân nhả, người ngoài rất khó đem bọn họ hai người nhìn thành là hộ vệ.

Đinh Hàn Mặc ở một người khác khu, chạy tới phỏng đoán còn phải một hồi, nhằm chán dưới nhớ lại Đan Quân Lan cái này đại mỹ nữ, ăn tết thời điểm liên lạc một chút, sau liền lại cũng không liên lạc rồi, nghĩ tới đây lấy điện thoại di động ra cho nàng đi điện thoại.

Nhận được hán điện thoại, Đan Quân Lan ở trong điện thoại tỏ ra vô cùng vui vẻ, cùng hán nói một hồi liền đến. Đối với cô bé này Phương Viễn Sơn vẫn là vô cùng thương thức, không có người bình thường kiểu xoa giả bộ, cùng nàng sống chung cho người một loại vô cùng cảm giác thoải mái.

Đan Quân Lan tới nhanh vô cùng, cúp điện thoại vô dụng nửa giờ liền xuất hiện ở trong quán rượu. Thấy hán sau bước nhanh đi lên, Phương Viễn Sơn đi tới nhận lấy trong tay nàng áo khoác ngoài, cười nói: "Ta liền thương thức người một điểm này, mỗi trở về cũng không cần chờ thời gian quá dài!"

"Làm sao? Người là ý nói ta không hóa trang, cảm thấy rất xấu xí lâu ~" đối với hán khen ngợi, Đan Quân Lan cố ý khúc hiểu hỏi.

"Làm sao biết đâu, người thiên sanh lệ chất khó khăn tự bỏ, không thay đổi trang cũng để cho đàn bà khác thẹn thùng tầm đến từ, người nếu là lại đi chú tâm lố ăn mặc vậy còn không phải mê chết người a!"

Đan Quân Lan mới vừa tay vịn cái mông ngồi xuống, bị hán lần này khen ngợi gây ra che miệng cười lên, sau khi cười xong khẽ mở đàn miệng nói: "Nào có a! ~ phương Đại lão bản người ở bra-xin khác không học, gần đây ngược lại là trở nên miệng lưỡi trơn tru rõ, bra-xin cô gái đẹp mắt không?"

Đem nàng áo khoác đặt ở trên ghế sa lon, nghe được nàng tiếng cười, lộn lại bị nàng một trượng cười kìm đồng tiền gây ra năm mê sáu đạo, lại nghe được nàng một câu cuối cùng câu hỏi, quý thần xui khiến lên tiếng đáp lại: "Đẹp mắt!"

"A!"

"Không phải, ta là ý nói người tối hôm nay tương đối khá nhìn ~ "

Tĩnh hồn lại hân vội vàng bổ sung một câu, đi theo giải thích nói: "Bra-xin cô gái cũng cái đáng về kia, hơn nữa, ta dù sao cũng là Á Châu người, cùng âu mỹ người bên kia thẩm mỹ quan nhất định là có chênh lệch."

"Dối trá ~ "

"Miệng của người nước cũng chảy ra, còn không thể nói nhìn ~ "

"Nơi nào?" Giờ tay lên chùi miệng giác, phát hiện cũng không có khác thường, nhất thời tỉnh ngộ lại, nguyên lai là cái này đại mỹ nữ cùng mình đùa giỡn, lập tức lúng túng "Hắc hắc" ngu cười lên ~

Bị hân giả một tức cười, Đan Quân Lan che miệng cười hết sức vui mừng, Phương Viễn Sơn bị nàng cười lại là nét mặt già nua nóng lên, giọng mang uy hiếp nói: "Cười đi, cười đi, cười quá nhiều dễ dàng trường ngắn đầu vắn, sau này người chính là một mặt đầy nếp nhăn lão thái bà ~ "

"Hừ ~ biến thành lão thái bà rồi liền ý lại vào người, ai bảo người là cái đó tội khỏi họa thù."

Nghe được mỹ nhân kiều tiểu tiếng hừ nhẹ, Phương Viễn Sơn lại không kềm hãm được roi vào đòn dẫn trung, bắm một cái bắp đùi, vội vàng phục hồi tinh thần lại! Cái đề tài này không thể tiếp tục thảo luận, nếu không buổi tối lại phải không ngủ được.

Ho khan hai tiếng nói: "Hỏi người chuyện này bái, ta tặc thiên ở trên phi cơ lại gặp Bối Thánh Lam rồi, đến bây giờ cũng không biết nàng làm gì."

Nghe hân lời,

Đan Quân Lan giờ tay lên đem bên mép sợi tóc đi sau tai chớ chớ, bung lên cả phê nhấp một miếng mới nói: "Nàng ba là Bối Vĩ Tài ~ "

"Bối Vĩ Tài? Cái nào a?"

Thấy đầy mặt hân đáng về mê hoặc, Đan Quân Lan đảo cặp mắt trắng dã nói: "Bối thị tập đoàn người không biết sao? Bọn họ công ty vật liệu xây cất đều lên nước Hoa tin tức, thế giới năm trăm mạnh từ phía dưới đi lên tìm thứ sáu."

"Bây giờ toàn cầu kinh tế gió bão, nhà các nàng xí nghiệp không chỉ có không bị cái gì tổn thất, ngược lại đi lên trên rõ hai vị, thay thế hai nhà lấy kim dung sản phẩm làm chủ công ty."

"Nga ~ nguyên lai cái đó công ty là nhà nàng a!"

Kia quảng cáo hân xem qua, lấy sa về video làm quảng cáo, thật là đi sâu vào lòng người. "Tốt vật liệu xây cất, chọn bối thị ~" cái quảng cáo này ngữ ở nước Hoa thật là quá nổi danh.

"Cái đó tuyên truyền lời quảng cáo chính là Bối Thánh Lam sáng ý, như thế nào, có hay không động tâm?"

Thấy Đan Quân Lan lấp lánh rực rỡ ánh mắt, Phương Viễn Sơn ngạc nhiên nói: "Cái gì có hay không động tâm?" "

"Một cái như vậy bạch phú mỹ, người nếu là đuổi tới tay rồi, đây chính là tài sắc kiêm thu nga ~ "

Thấy Đan Quân Lan vẽ mặt thành thật đáng về, hơn nữa rất nhiều hân chỉ cần dám gạt đầu liền đất giầy đồ đáng về, Phương Viễn Sơn hù dọa rõ giật mình, lắc đầu liên tục nói: "Ta đối với nữ cường nhân thật sự là không có hứng thú, sau này nếu là tìm, liền tìm một cái thiện giải nhân ý, ngoài ra tốt nhất có thể Cổ gia một chút, ân, giống như người như vậy!"

Nói xong một câu cuối cùng hân hận không được tát mình miệng rộng từ, "Kêu miệng người không ngăn cản, lời này cũng là tùy tiện có thể nói mà! Vạn nhất người ta cho là mình trêu đùa nàng làm thế nào?"

Đan đại mỹ nữ nghe hân lời, rõ ràng ngẩn người một chút, đi theo đồ mặt lên, một đôi tay cũng không biết đi kia thả! Vội vàng nghiêng người bung lên cả phê vội vàng uống.

"Ho khan một cái ho khan. . ."

Mới vừa uống hai cái, do dự tốc độ quá nhanh ho khan, Phương Viễn Sơn thấy lại là xin lỗi, vội vàng rút ra khăn giấy đưa tới nói: "Xin lỗi, xin lỗi, người nhìn ta giả miệng lại không riêng biệt cửa. Người chớ để ý a!"

Hai người nơi này lúng túng trứ, sau lưng truyền đến Đinh Hàn Mặc tiếng gọi: "Yêu a, hai người đây là một tình huống gì a, có phải hay không quấy rầy các người, nếu không ta tránh một chút?"

Thấy hân tới, Phương Viễn Sơn hai người đứng lên, đi tới cùng hân ôm một chút nói: "Người tới rồi!"

"Ngồi xuống nói, Đan Quân Lan cũng là vừa mới tới, ta họp lại hai vị Đại lão gia ở chỗ này uống rượu có chút nhàm chán mà, cái này không nàng vừa vận ở tại kế cận, ta liền kêu nàng một khối tới uống một ly rồi."

Có nữ sĩ tại chỗ, hai người cũng không nói nhà xường chuyện, nhặt chút bra-xin nghe thấy cùng hai người chia xẻ đứng lên, Đinh Hàn Mặc nghe được bra-xin mê người rạng rỡ sau, cũng khen ngợi nói: "Đúng vậy! Bra-xin một mực được gọi là nam Mỹ châu minh châu, đàn ông thiên đường ~ đáng tiếc ta một mực không có cơ hội đi lãnh hội một chút."

"Các người hai người đàn ông có thể hay không chớ luôn nói đàn bà a! Chẳng lẽ không có thấy bên cạnh có vị nữ sĩ sao?"

"Ha ha. . ."

Hai người nghe nàng lời, nhắt thời cười lên ~ nói đùa một hồi, Phương Viễn Sơn đứng dậy đi chuyển phòng vệ sinh, chờ lúc đi ra, bởi vì đi quá nhanh, vô tình đụng phải một vị tay bụng mềm cô bán hàng, hấn ngã đầu lên vừa mới chuẩn bị nói tiếng xin lỗi lúc.

"Là người! ~"

PS: Mặt đây tới muốn mấy trương phiếu đề cử phiếu, các vị bạn đọc trong tay còn lại, bỏ cho ta đi, cảm ơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Khiếp sợ

Lần trước cũng là ở trong quán rượu, lúc ấy đi bãi đậu xe đưa Đan Quân Lan về nhà, lúc xoay người bị người cầm cây gậy đánh lên một chút. Lúc ấy hấn trầm tư không phải kỳ giải, rốt cuộc cái đó đánh lên người là từ nơi nào biết hấn ở trong quán rượu! Hơn nữa còn như vậy chính xác chờ đợi ở trở về quán rượu trên đường.

Thấy cô gái này hết thấy đều biết, cái này người mặc màu hồng ol giả bộ cô gái, chính là ban đầu ở trong hén không muốn cho hấn mang đi thăm khu dân nghèo cô gái.

Bây giờ cô bé này trang điểm tinh xảo, không có mang nữa mỹ đồng rõ, nữa đi nùng trang nàng ngu quan coi như có thể. Bất quá lúc này cô bé này mặt đầy vẻ kinh sợ, đánh phần để khuôn mặt nhỏ nhắn tỏ ra càng tái nhợt, môi run rẩy nói: "Tiên sinh xin lỗi, là ta không cẩn thận. . ." Nói xong cũng vội vội vàng vàng muốn xoay người rời đi.

Phương Viễn Sơn bắt lại nàng tay.

"Chớ đi!"

"Xin hỏi ngài có chuyện gì không?"

Cô gái này quay đầu không dám nhìn hấn ánh mắt, toàn bộ trên mặt viết đầy kinh hoàng, hiển nhiên lần trước chuyện làm nàng cảm thấy sợ. Chuyện kia mặc dù đã qua, nhưng là quán rượu cũng ở đây nội bộ nghiêm tra qua một đoạn thời gian.

Kia mấy thiên vì sợ gặp Phương Viễn Sơn bị nhận ra, nàng đặc biệt lấy thân thể không thoải mái làm lý do xin nghỉ mấy thiên, sau đó nhìn ngọn gió qua, mới dám đi làm lại! Ai biết bây giờ lại bị hấn nhận ra.

Bên kia Lạc Khắc hai người thấy bên này có tình huống, vội vàng đi tới. Hai người thương. Chỉ lúc rời bra-xin lúc đã ở lại biệt thự, bọn họ trên người bây giờ là trống không một vật, hơn nữa cũng không thời gian đi chuẩn bị. Cho nên hai người bây giờ có thể nói là cao độ chắc trương.

"Ông chủ tình huống gì?"

Hai người hộ vệ mơ hồ thành bao vây thế, ngăn chặn người bán hàng này đường đi.

"Không có chuyện gì, không cần chắc trương."

Lập tức đem lần trước ở Hi Nhĩ Đốn chuyện gặp tập kích tình cùng hai người nói một chút, hai người nghe xong đều là mặt đầy sát khí ~ mặc dù bọn họ trước cũng không có trở thành Phương Viễn Sơn hộ vệ, nhưng cái này cũng không làm trở ngại bọn họ bây giờ cảm động lấy.

Bên kia Đinh Hàn Mặc hai người nhìn hấn chậm chạp không về, hơn nữa thấy có một ngoại quốc đàn ông sắp bước hướng phòng vệ sinh phương vị đi tới, hai người cũng từ chỗ ngồi đứng lên đi tới.

Chờ thấy mấy người vây quanh vị quán rượu nhân viên làm việc, Đinh Hàn Mặc đi lên phía trước rõ giải chuyện đầu đuôi. Chờ biết chuyện nguyên ủy sau, trên mặt cũng là ẩn hiện tức giận.

Ở vị quán rượu ngay cả thân người an toàn cũng không có được bảo đảm, còn ai dám lại tới dùng chân? Bị mấy người đoàn đoàn vây trên mặt cô gái thoáng hiện một chút tuyệt vọng, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

Bên cạnh Đan Quân Lan nhìn có chút không đành lòng, đi tới nói: "Phòng đoán nàng chính là một thời giận mới làm chuyện kia, nếu chuyện đều đi qua, vậy coi như xong đi!"

Nghe nàng lời, Phương Viễn Sơn không khỏi trầm nói: "Phụ nhân chi nhân!"

Nhưng là chuyện cũng đi qua như vậy thời gian dài, hơn nữa cái đó không xác định nhân tố, để cho hần từ đầu đến cuối có một vướng mắc trong lòng. Nếu bây giờ đã tìm được ngọn nguồn, cũng coi là yên tâm~

Quầy rượu trực giám đốc nhìn tới nơi này xuất hiện tình huống, vội vàng đi tới.

"Mấy vị tiên sinh tốt! Không biết chúng ta nhân viên làm việc nơi nào đụng phải mấy vị, ta mang nàng hướng các người nói xin lỗi."

Suy nghĩ một chút Phương Viễn Sơn vẫn là không có nhắc lại lần trước chuyện, nếu quả thật muốn so đo, cô nàng này khẳng định không có kết quả tốt, suy nghĩ một chút nói: "Không có sao, trước kia biết, ngày hôm qua nhìn thấy chào hỏi!"

Nói xong cùng Đinh Hàn Mặc bọn họ nói: "Đi thôi, không muốn mất hứng ~ "

Lúc gần đi liếc cô nàng này một cái, trong mắt cảnh cáo ý không cần nói cũng biết, tin tưởng nàng chỉ cần không ngốc cũng sẽ không lại đem chuyện ngày hôm nay truyền ra ngoài.

Trở lại chỗ ngồi, mấy người cũng không nhắc lại chuyện mới vừa rồi. Đan Quân Lan bởi vì ngày mai còn phải đi làm, cho nên thật sớm đi, hai vị đại nam nhân cũng đứng dậy rời đi quầy rượu.

Trở lại hần Tổng thống bộ, Đinh Hàn Mặc không khỏi chắc chắn ra đời: "Không tệ lắm! ~ bây giờ cũng ở Tổng thống phòng, dứt khoát ta cái đó công ty nhỏ cũng đừng mở ra, đi theo người lẫn vào rõ."

"

Vừa nghe hần chưa không sót mấy lời, khinh thường nói: "Thiệt, người mau đỡ rót đi. Người cái đó công ty ta có thể nghe nói, một năm thuần thu vào nhưng là có mấy triệu, không ra, đóng người chịu mà!"

"Ha ha. . ."

Đinh Hàn Mặc cười to mấy tiếng che giấu mình đáy mắt khiếp sợ! ~

Cái này Phương Viễn Sơn hần bây giờ thật càng ngày càng nhìn không thấu, theo hần giải cái này Phương Viễn Sơn trước kia chỉ là một nho nhỏ vớ vẩn, lúc ấy nếu không phải hần chủ động liên lạc tự mình nói: Có thể giúp hần mang bra-xin đặc sắc, hai người có thể liền bỏ lỡ.

Đoạn thời gian đó mưa trên nét bắt đầu phát lực, mà bọn họ công ty cũng bắt đầu coi trọng dân trên mạng cái này không lồ mưa đồ đoàn thể, trời xui đất khiến dưới biết hần. Cũng chính là lần đó ôm thử nhìn một chút ý niệm cho hần phát đi con bướm hình đan, không nghĩ tới liền lần đó khảo nghiệm nho nhỏ liền khiến cho mình vài phần kính trọng.

Mà đây vị Phương Viễn Sơn cũng vẫn không có làm hần thất vọng, mỗi lần cũng làm mình thất kinh ~ mà bây giờ càng làm cho hần rung động không dứt, không chỉ có hộ vệ trước sau tương tùy, ở là sang trọng nhất Tổng thống bộ, cả người cũng là khí thế mười phần, chút nào không rơi mình.

Hai người hộ vệ lấy hần ánh mắt xem ra cũng không phải người tầm thường, trên người để lộ ra loại kinh nghiệm này qua máu và lửa khảo nghiệm quân nhân đặc chất. Xem bọn họ đi, ánh mắt, cái loại đó tinh nhuệ ý biểu lộ không thể nghi ngờ ~

"Như vậy hộ vệ rốt cuộc từ nơi nào mời tới? Chẳng lẽ là. . . Đúng rồi, nhất định là Hắc Thủy công ty, không nghĩ tới hần lại mời được Hắc Thủy công ty hộ vệ, một năm sợ rằng phải mấy triệu nước Hoa tiền đi!"

Đinh Hàn Mặc ở chỗ này suy nghĩ bừa bộn chuyện, bên kia Phương Viễn Sơn cũng mặc kệ hần những thứ này cẩn thận, nói đùa một hồi nói: "Kia mấy vị đất xây cất vô lười thế nào?"

"Thôn ủy hội ta giúp người đi câu thông qua rõ, bất quá cái đó trong thôn người có thật nhiều mọn tiền cho trước nghiệp chủ, cho nên đây là một hồ đồ tướng. Mấy tên côn đồ các kẻ ngược lại là bắt được, bất quá bọn họ nhất khẩu giáo định chỉ là muốn lừa bịp mấy vị tiểu tiền huê hồng, đồn công an cũng không biện pháp gì, chỉ có thể định là tìm cơ gây sự giam chuyện."

"Sao phải, tiện nghi kia mấy vị vương. Tám Trúng ~ "

Đinh Hàn Mặc cười nói: "Người kia mấy vị tiểu nhân viên ta tìm người giúp người đi nhìn rồi, cũng không có chuyện gì lớn. Liền cái đó giữ cửa lão Tiền bị điểm bị thương nhẹ, bây giờ cũng khá. Bất quá giá một nháo cũng không tính là chuyện xấu, ít nhất đồn công an ở các người khu vực kia xây vị thi

hành nhiệm vụ cương, sau này giống như vậy chuyện hân là không có."

"Cám ơn người, để cho Đình lão bản người tới xử lý như vậy chuyện, thật là đại tài tiểu dụng, quay đầu mời người ăn cơm."

"Cơm cũng không cần, buổi tối không phải mời ta uống qua rượu mà!"

Hai người lại trò chuyện một hồi, nhìn một cái đã 10 điểm nhiều, vội vàng nói: "Vậy ta cũng không lưu người, quay đầu chúng ta điện thoại liên lạc đi."

Đưa đi Đình Hàn Mặc, nhìn Nguyên Cao Dương hai người còn đứng sừng ở phía sau, cười nói: "Người đều đi, còn giả bộ cái gì khóc a!"

"Nhanh tắm một cái đi ngủ, ngày mai còn có việc đâu!" Nói xong cũng không để ý tới nữa giá hai người, tự mình phải vào phòng ngủ. Bọn họ nhất định là thay phiên cương, không thể nào cũng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 87: Tìm một lợi hại nhất

Sáng sớm ngày thứ hai ở phòng ăn dưới lầu ăn rồi điểm tâm, mấy người ngồi Hi Nhĩ Đốn cung cấp tân lợi chạy thẳng tới bờ sông thôn nhỏ. Ở trên đường gọi điện thoại hỏi thăm qua sau mới biết, các nàng đều đã ở trong xưởng đi làm.

Đến hán môn miệng, lão Tiền chỉ sợ là lấy được tin tức \ biết kim Thiên lão bản tới, cho nên thật sớm đứng ở hán môn miệng nghênh đón. Lạc Khắc nhanh chóng vòng qua đuôi xe giúp hân đánh mở cửa xe, tay phải xanh tại xe khuôn chỗ.

Lão Tiền thấy hai vị cao lớn hộ vệ một trái một phải đi theo ông chủ bên người, nhất thời mặt đầy vui mừng ~ "Cái này ông chủ nhỏ bây giờ là càng ngày càng lợi hại, cũng thuê nổi lên hộ vệ, hơn nữa còn có vị người ngoại quốc, nhìn kia dáng người thật là oai phong a!"

Phương Viễn Sơn đi tới cùng lão Tiền lên tiếng chào, chờ nghiêng đầu thấy trên cửa khắp nơi đều là gồ ghề, đao tạc phù chém dấu vết, nói: "Làm sao không đi làm một cái?"

"Đúng dịp đúng dịp đã cùng co dẫn cửa nhà máy liên lạc qua rồi, qua hai thiên liền đổi tự động cửa, cho nên cũng không lại đi sửa nó."

Chờ vào cửa vệ thất, thấy bên trong đã trang bị máy điều hòa không khí, bất quá rõ ràng cho thấy giá hai thiên tài già bộ, màng giấy còn không có yết đi đâu. Nơi góc tường để một máy màn ảnh đã tan vỡ ti vi, ngẩng đầu nhìn, trên tường kia dài ti vi đã không thấy, chắc hẳn chính là trên đất kia dài đi!

Tạc trời mới vừa mới vừa tắt đi xuống hòa khí lại nổi lên, xoay người nhìn lão Tiền hỏi: "Trong thôn bây giờ nói như thế nào?"

Lắc đầu một cái, lão tiền không có nói gì. Bên kia nhà máy cửa phòng xuất hiện đúng dịp đúng dịp bóng người, thấy hân sau này bước nhanh tới, xa xa nói: "Ông chủ, người qua đây làm sao không cho ta biết đi đón máy bay a?"

"Hắc, có cái gì tốt nhận, quen cửa quen nẻo. Đây không phải là tới mà!"

Thấy cái tiểu nha đầu này lại thanh giảm mấy phần, vốn là mướt mà gương mặt cũng lờm xuống rồi, Phương Viễn Sơn thấy cũng có chút đau lòng ~

"Ông chủ, ta phụ lòng thơ của người đảm nhiệm, cái này xưởng ta không có để ý lý hảo, người mắng ta đi!"

Thấy đúng dịp đúng dịp một bộ đánh chửi theo hân, không một câu oán hận đáng vẻ, không khỏi âm thầm hao tổn tinh thần, như vậy vị trường học mới tốt nghiệp tiểu nha đầu, để cho hân nói thế nào, khoát tay một cái nói: "Đây không phải là người sai, hơn nữa, cũng không có gì lớn không được, xưởng không phải còn thật tốt mà."

Hân cũng thật sự là sẽ không an ủi người, nói đôi câu nói: "Xưởng thế nào?"

Cho đến bây giờ hân cũng sắp đưa cái này tiểu nhà máy quên mất, nếu không phải vì tròn khi còn bé mộng, cái này nhà máy hân cũng không sẽ mua rồi. Nhưng bất kể nói thế nào, nếu mua, vậy sẽ phải đối với nó phụ trách, ai muốn dám chạy tới gây chuyện, hân cũng không ngại cho bọn họ điểm màu sắc nhìn một chút.

Nghe được hân hỏi, Tiền Xảo đúng dịp thu hồi sắp rơi xuống nước mắt, nang trứ lỗ mũi nói: "Ông chủ ngài đơn đặt hàng chậm chạp không đến, chúng ta cũng không có nhân rồi, tháng trước Ninh đại vừa mới bắt đầu chạy thị trường, cùng mấy công ty ký vị ý hướng tính hợp đồng, bắt đầu chạy phân phối."

"Để cho tiện, ta làm chủ mua hai chiếc đôi sau kiệu 24 tấn treo xe, còn có hai chiếc 5 tấn tiểu xe hàng. Nhưng là trước một trận xảy ra chuyện sau, xe còn chưa kịp đi nói. Bên kia công ty đã thúc giục mấy lần."

Nghe nàng lời, Phương Viễn Sơn ngoài miệng không có nói gì, nhưng trong lòng vẫn là vô cùng hài lòng, giá mấy người tuổi trẻ hay là dám đánh dám liều, so với mình nguyên lai nhưng là mạnh hơn nhiều ~ bất quá nghĩ đến mình nguyên lai nhất cùng nhị bạch, chính là mỉm cười cười một tiếng, chuyện này còn thật không thể so sánh.

"ừ ! ~ " một tiếng, nhắc chân đi phòng làm việc bên kia đi tới. Vào trong xưởng, thấy bên trong mấy người cúi đầu đều đang bận rộn, đi vào cùng bọn họ lên tiếng chào hỏi ~ mấy người nhìn một cái ông chủ tới, nhất thời mừng rỡ khôn kể xiết.

Cái này ông chủ nhỏ mặc dù người một mực không xuất hiện, bất quá từ đầu năm ngang ngược ra sân sau này, mấy người cũng đem hắn coi thành người tâm phúc, cảm thấy chỉ phải cái này ông chủ nhỏ xuất hiện, kia bất kỳ chuyện cũng sẽ nghiêng nhận mà giải. Cho nên lúc ban đầu xảy ra chuyện, dù là bị hai bàn tay quách băng yển cũng không có nghĩ tới rồi đi cái này tiểu nhà máy.

"Ông chủ người tới rồi! ~ "

"Ông chủ cái đó là người hộ vệ sao?"

"Ông chủ! ~ "

Cười cùng mấy người từng cái lên tiếng chào,

Thúc tiểu nhị vô cùng có mắt thấy cho hắn dọn tới một cái ghế. Phương Viễn Sơn không có ngồi xuống, mà là đi tới quách băng yển bên cạnh nhìn một chút nàng. Cái này chỉ gặp qua một lần cô gái, khuôn mặt trắng nõn thượng, hai vị năm đầu móng tay đến bây giờ còn như ả như hiện.

Thấy ông chủ đi tới, quách băng yển có chút khó vì tình từ nay về sau rút một cái, lui về phía sau bước chân vô tình tới gần phương đăng chân.

"Tư lạp" một tiếng ~ nghe được băng ghế phát ra tiếng vang, Phương Viễn Sơn ngưng nhịp bước tiến tới, thờ dãi một cái nói: "Còn đau không?"

"Không đau!" Nói xong nước mắt theo khóe mắt không tiếng động chảy xuống ~

"Đám hỗn đản kia, đối với một cô gái cũng xuống phải đi cái đó tay ~" nói xong đưa tay ra muốn giúp nàng đem nước mắt trên mặt lau đi, mới vừa nắm tay tiến tới, suy nghĩ một chút có chút không ổn đi theo lại rút trở lại.

Quách băng yển nhìn thấu hắn ý đồ, trên mặt thoáng qua một tia mắc cỡ đỏ bừng, gờ tay lên xoa xoa khóe mắt nước mắt mới nói: "Không có chuyện gì ông chủ, qua mấy thiên liền tiêu mất."

Quay đầu đi trong phòng làm việc quan sát mấy lần, thấy bên trong mấy bộ đầu năm mới vừa mua đài thức máy vi tính đã không thấy bóng dáng, thay vào đó là mấy đài lão cừu máy vi tính xách tay. Nhìn tới nơi này hướng Tiễn Xảo đứng dịp hỏi: "Giá mấy máy vi tính là chính các người sao?"

"Đúng vậy, những máy vi tính kia có hư, còn có mấy đài lúc ấy bị đoạt đi, đến bây giờ cũng không có trả lại."

"Có ý gì?"

Tiến Xảo đứng dịp do dự một chút hay là nói: "Tổng cộng sáu bộ máy vi tính, hư hai bộ, bất quá chỉ là màn hình hư, thùng máy còn là tốt, ngoài ra bốn đài lúc ấy bị đồ đoạt đi, sau đó ta chủ đi những người đó nhà muốn thời điểm, cùng bọn họ xảy ra mâu thuẫn, sau đó liền. . ."

Dưới đây Tiễn Xảo đứng dịp chưa nói hắn cũng đoán được, lần này hắn tà hỏa đằng một chút toát ra, : "Sao phải, những người này thật đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a!"

"Những người đó nhà người đều biết nhà ở nơi nào phải không?"

Thấy nàng mới vừa muốn nói cái gì, Phương Viễn Sơn khoát tay một cái nói: "Người không cần nói, ta biết ~ "

Nói xong kêu Lạc Khắc đem hắn điện thoại di động lấy tới, nhận lấy điện thoại di động cho Tô San luật sư gọi điện thoại, hỏi các nàng giải lợi ở nước Hoa có hay không nơi làm việc, khi biết được ngoại quốc luật sư ở nước Hoa là không có kiện tụng quyền lực, hắn có chút tròn tròn mắt, đi theo hỏi: "Vậy ta làm sao thấy có như vậy nhiều ngoại quốc luật sư sự vụ sở ở nước Hoa thiết có nơi làm việc?"

Nghe hắn hỏi, Tô San trầm mặc một chút giải thích nói: "Những thứ kia luật sư sự vụ sở chủ yếu làm không phải là kiện tụng nghiệp vụ, tỷ như công ty ở bên ngoài biên giới đưa ra thị trường cùng với rất nhiều thiệp bên ngoài luật pháp công việc, không có nước Hoa luật sư chứng là không thể lấy luật sư thân phận ở nước Hoa thay mặt kiện tụng, nhưng là cung cấp luật pháp phục vụ ngược lại là không có vấn đề."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Chúng ta giải lợi cùng xuống biển ngân đồ luật sư sự vụ sở có rất nhiều hợp tác, hơn nữa bọn họ ở các người nước Hoa rất có thực lực, ở thay mặt dân sự kiện tụng phương diện này cũng rất giỏi."

"ok, vậy người đem ngân đồ điện thoại cho ta, tìm một lợi hại nhất! ~ "

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Người không phải chân chánh vui vẻ

Ngân đồ người đến rất nhanh, cúp điện thoại không muốn một giờ hán môn miệng liền vang lên khi kèn xe "Tích tích" thanh ~ bên kia lão Tiền dẫn một nữ hai nam đi tới.

"Ngài khỏe Phương tiên sinh, ta là hồ An Linh, Thượng Hải ngân đồ một cấp luật sư."

Đưa tay ra cùng vị này chừng ba mươi tuổi đàn bà cầm hai cái, nghe được cái này vị nữ luật sư lại là một cấp luật sư, hấn dám đến vô cùng giật mình. Luật sư có lúc cùng số tuổi là quả cầu, xử lý luật sư thời gian càng dài, chức danh vậy lại càng cao.

Lấy một thí dụ, một cấp luật sư điều kiện là lấy được pháp học bác sĩ học vị, đảm nhiệm hai cấp luật sư chức vụ năm năm trở lên, chức danh ngoại ngữ thi hợp cách. Hai cấp luật sư cần đảm nhiệm ba cấp luật sư hai năm, ba cấp luật sư cũng cần đảm nhiệm bốn cấp luật sư hai năm. Như vậy tính được, lấy nhanh nhất tốc độ tấn thăng, đều cần chín năm.

Mà đây vị nhanh nhất tấn thăng còn có một điều kiện tiên quyết, đó chính là người đầu tiên cần đạt được pháp học bác sĩ học vị, nếu không thời gian này liền không chừng. Hơn nữa học đại học, thạc bác ngay cả đọc, thật là không tính là không biết, tính qua sau này dọa hấn giật mình ~ xem ra giá cái gì ngân đồ luật sư sự vụ sở thật đúng là coi trọng mình a!

Hàn huyền sau này, hồ An Linh đi thẳng vào vấn đề nói: "Phương tiên sinh, xin hỏi có cần gì chúng ta luật sư sự vụ sở vì ngài phục vụ?"

"Nga, cụ thể mà nói không coi vào đâu đại sự, ta chính là muốn tìm người tới cùng một số người nói phải trái một chút, để cho hấn hiểu luật, thủ pháp."

Báo cho biết Tiền Xảo đứng dịp đem chuyện đã xảy ra nói một chút, vị này hồ luật sư nghe xong suy nghĩ một chút nói: "Chuyện này chủ yếu quyết định bởi với Phương tiên sinh ngài thái độ, cùng với muốn đạt tới mục đích gì?"

"Nếu như đơn thuần chỉ là muốn lấy lại những máy vi tính kia, vậy khẳng định là không có vấn đề. Nhưng là chủ yếu người hiềm nghi phạm tội đã bị bắt đặt, nếu như Phương tiên sinh cần nhắc tới kiện tụng lời, vậy cần tương quan chứng minh tài liệu."

Nghe nàng lời, Phương Viễn Sơn lắc đầu một cái nói: "Cáo cái gì cáo a, cáo thắng vừa có thể thưởng ít tiền! Chủ yếu chính là nuốt không trôi khẩu khí này, người bị bọn họ đánh, đồ đập, bây giờ khi khỏi con rùa đen rúc đầu, nào có chuyện dễ dàng như vậy."

"Ta bây giờ liền cần người làm hai điểm: Một, những thôn dân kia phải nói xin lỗi. Hai, công ty chúng ta máy vi tính phải cho ta trả lại, trong phòng làm việc hư hại đồ cũng cần theo giá bồi thường."

"Có vấn đề hay không?"

"Cái này không thành vấn đề, xin hỏi Phương tiên sinh còn khác biệt yêu cầu sao?"

"Đánh ta nhân viên những đất kia bị côn đồ, ta không chấp nhận nói xin lỗi bồi thường, phải đến trừng phạt nghiêm khắc! ~"

Gật đầu một cái, hồ An Linh bày tỏ không có vấn đề sau, cầm ra một phần văn kiện cho hấn ký vị thay mặt hiệp nghị, sau liền mang theo hai người phụ tá rời đi.

Xoay người thấy Tiền Xảo đứng dịp các nàng đầy mặt ngạc nhiên mừng rỡ, cùng với mắt bên trong sùng bái, Phương Viễn Sơn cảm thấy đáng giá ~ tiêu ít tiền sợ cái gì, người sống một hơi, mình nhân viên bị không công chính đối đãi, hấn người lão bản này nếu là nhận tưng lời, sau này đối mặt lớn hơn khiêu chiến lúc, làm sao còn đi đối mặt?

Trở lại trong phòng làm việc, đem tiền đứng dịp đứng dịp kêu tới: "Chuyện của công ty tình người trước thay mặt quản, người không đủ đi ngay chiều, lập tức lại là tốt nghiệp quý rõ."

"Lại theo người nói chuyện, quay đầu người ở công ty trên trang mạng mở vị quốc tế nghiệp vụ, cần vào bên dụng cụ cái gì, sẽ để cho hấn liên lạc với ta."

Chờ đem chuyện toàn bộ giao phó xong sau, Phương Viễn Sơn mấy người rời đi công ty. Ngồi ở trong xe suy tính mình gần đây một ít chuyện, hấn luôn

cảm giác gần đây mình đông một lang đầu, tây một gậy, không có một cụ thể mục tiêu, làm chuyện gì đều là tùy tính làm.

Trước mặt Nguyên Cao Dương lúc này hỏi: "Ông chủ, chúng ta bây giờ đi nơi nào?"

"Để cho ta suy nghĩ một chút ~ "

"Ai ~ đem máy thu thanh mở ra nghe một chút, điều vị âm nhạc băng tần."

"Tư lạp, tư lạp. . ."

"Rậm rạp chẳng chặt thật sâu nhàn nhạt đao cắt. . ."

"Tư lạp, tư lạp. . ."

" Chờ một chút, đi trở về điều một chút."

Người không phải chân chánh vui vẻ

Người cười chẳng qua là

Người mặc màu sắc tự vệ

Người quyết định không hận

Cũng quyết định không thương

Đem người linh hồn,

Nhốt ở vĩnh viễn khóa lại thân xác

Thế giới này cười

Kết quả là người đoàn kết cùng nhau cười

Khi sinh tồn là quy tắc

Không phải người lựa chọn

Kết quả là người ngậm nước mắt, phiêu phiêu dang dang lão đảo nghiêng ngã đi

Người không phải chân chánh vui vẻ

Người cười chẳng qua là

Người mặc màu sắc tự vệ

Người quyết định không hận

Cũng quyết định không thương

Đem người linh hồn, nhốt ở vĩnh viễn khóa lại thân xác

Người không phải chân chánh vui vẻ

Người thương chưa bao giờ chịu

Hoàn toàn khép lại

Ta đứng ở người bên trái

Nhưng giống như cách ngân hà

Chẳng lẽ thì thật ôm tiếc nuôi

Cho đến già rồi, sau đó mới hối hận

Người không phải chân chánh vui vẻ

Người cười chẳng qua là

Người mặc màu sắc tự vệ

Người quyết định không hận

Cũng quyết định không thương

Đem người linh hồn, nhốt ở vĩnh viễn khóa lại thân xác

Người không phải chân chánh vui vẻ

Người thương chưa bao giờ chịu

Hoàn toàn khép lại

Ta đứng ở người bên trái

Nhưng giống như cách ngân hà

Chẳng lẽ thì thật ôm tiếc nuôi, cho đến già rồi

Người đáng giá chân chính vui vẻ

Người hẳn cười xuống

Người mặc màu sắc tự vệ

Tại sao mất đi

Còn phải bị trừng phạt đâu

Có thể hay không sẽ để cho bị thương

Toàn bộ kết thúc vào thời khắc này, bắt đầu lại còn sống

Máy thu thanh trong đã sớm đổi lại người chủ trì thanh âm, mà Phương Viễn Sơn ánh mắt hoàn toàn không có tập trung, ngơ ngác nhìn trước đương gió thủy tinh một chút. Phía trước không có chờ được hẳn trả lời Nguyên Cao Dương từ trong kính chiếu hậu nhìn hẳn một cái. Thấy ông chủ trên mặt nhàn nhạt thần sắc đau thương, Nguyên Cao Dương rất thông minh không có lại đi hỏi cái gì.

"Người không phải chân chánh vui vẻ!" Lập đi lập lại ở trong miệng thì thầm mấy lần, sau đó cùng tài xế nói: "Đi phi trường đi!"

"Mập mập, đang làm gì vậy đâu!"

Nhận được hẳn điện thoại, Bao Đức Hải ở trong điện thoại cười nói: "Còn có thể làm gì, làm báo biểu đâu! Giá mấy thiên khai phát mới thị trường, bị lão đại thảo phải chết đi sống lại, bà nội, ngàn vạn lần không nên để cho ta leo lên, nếu không cái thứ nhất cầm hẳn khai đao."

Cùng Bao Đức Hải trò chuyện một hồi, trầm mặc một hồi hỏi: "Không Niệm Thu bây giờ ở đâu a! Lập gia đình sao?"

Đối với hẳn kia đoạn chuyện cũ, Bao Đức Hải cũng là rõ ràng, suy nghĩ một chút mới mở miệng nói: "Nghe lão vu nói: Nàng bây giờ ở quang đông một nhà công ty nước ngoài làm chủ quản, còn không có lập gia đình, bắt quá có người bạn trai, bây giờ cũng ở đây quang đông."

"Hô! ~ "

Thờ hờ hển, mới cười nói: "Không có sao, mới vừa nghe bài hát khúc, nhớ lại rất nhiều chuyện trước kia tình."

"Đúng rồi, người cái đó ban tình huống gì a, muốn là làm không vui cũng đừng làm, ta trước mấy thiên ở bra-xin mua nóc cảnh biển biệt thự, không được người hãy cùng ta đi bra-xin đi, anh em chúng ta hai song kiếm hợp bích, bảo đảm đem những quý kia lão làm lung lay dục tiên."

"Cút! Làm sao nói cái gì đến người trong miệng cũng đổi mùi. Bất quá người đề nghị ngược lại không tệ, để cho ta suy tính một chút đi! Gần đây lão đầu tử thân thể không phải quá tốt, có thể cần ta trở về rèn luyện, ài, cũng không biết ta có thể hay không được đâu!"

Nghe hẳn lời, Phương Viễn Sơn giễu cợt nói: "Người vị tiện nhân chính là kiểu cách, tốt biết bao chuyện a, than thở gì? Hơn nữa, bây giờ không phải là có vị nghề gì giám đốc người mà, đến lúc đó người đi tìm vị không phải tốt!"

"Ai ~ không đúng a!" Bao Đức Hải vừa nói vừa nói trở về qua thần, kinh ngạc nói: "Người lúc nào mua biệt thự rồi? Ở bra-xin mua nơi nào a, bao lớn, bao nhiều tiền?"

Đem địa phương cùng với nhà giá cả nói cho hần, bên kia kinh ngạc một tiếng ~ nói: "Chờ một chút!"

Không lâu lắm trong điện thoại lại vang lên Bao Đức Hải thanh âm "Không phải đâu, tiểu tam! Ngươi cũng chạy Khoa Mạt Tật Ba Nạp mua biệt thự rồi? Oa khá ~ như vậy vị du lịch thắng cảnh, ngươi lại trộm chạy đi mua nóc cảnh biển biệt thự, ngươi đây là muốn điên tiết tẩu a!"

"Nhìn, nhà chuẩn bị xong, ngay tại bãi biển bên, bên kia bó lớn mặc áo tắm hai mảnh (bikini) người đẹp chờ ngươi đi cung chịu, ngươi còn do dự cái gì?"

Cách điện thoại cũng có thể nghe được Bao Đức Hải thô trọng tiếng thờ dốt, cuối cùng vẫn là nói: "Được rồi, chờ một chút đi! Tiểu tử ngươi nghe kỹ cho ta, bên kia người đẹp ngươi có thể cho ta coi chừng, ca cuối năm liền qua bên kia 瞧瞧 ánh nắng tắm, đến lúc đó người đẹp nếu là ít đi, duy ngươi là hoi!"

Nghe Bao Đức Hải lời, hần nhất thời đầy đầu hắc tuyến ~ người đẹp ít đi cùng hần có quan hệ thế nào, chẳng lẽ hần còn cảm sọi dây cho hết chụp lâu?

Đến phi trường, Lạc Khắc cầm hần hắc thẻ đi thẳng đến khách quý cửa sổ, đem thẻ đưa tới sau, bên kia nhân viên làm việc hiển nhiên biết tấm thẻ này đại biểu hàm nghĩa, vô cùng lễ phép hỏi Lạc Khắc có cần gì phục vụ cho hần, chờ biết bọn họ phải đi quang đông sau, để cho mặc đồ chức nghiệp đất phục người viên đem bọn họ dẫn tới khách quý chờ khu.

Không có mua vé, trực tiếp leo lên một chiếc nhanh nhất bay đi quang đông chuyển bay.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 89: Từ mẫu nhiều bại nhi

"Ta nhớ quốc nội thật giống như còn không có Hoa Kỳ hắc kim thẻ đi, làm sao trong phi trường người đều biết tấm thẻ này a!"

Ngồi ở bên cạnh Lạc Khắc nghe, khinh thường nói: "Bọn họ những thứ này phi trường nhân viên làm việc cả thiên cùng đất tiền nhân sĩ tiếp xúc, đối với các loại thẻ đều là vô cùng quen thuộc, nếu không làm sao đẩy ra tiêu bọn họ phục vụ a, thật ra thì nói cho cùng vẫn là vị "Tiền" vấn đề."

"Yêu a, ngươi đây là quái trừ cong mắng ta đây là đi!"

"Phốc xuy ~ "

Trước mặt kế bên người lái Nguyên Cao Dương nhất thời cười ra tiếng, vui vẻ một hồi mới nói: "Theo ta biết, Hoa Kỳ gần đây thì có động tác đi quốc nội phát triển, bất quá phát triển đều là đất tiền khách hàng. . ."

"Bành! ~ "

"Ai u! ~ "

"Ông chủ ngươi không có sao chứ?"

"lái xe thế nào!"

"Lạc Khắc ngươi nhìn ông chủ!" Nói xong Nguyên Cao Dương đi xuống xe, nhìn một chút xe, hai xe đụng nhau không nghiêm trọng lắm, bọn họ ngồi chạy chẳng qua là son bị quả rơi điểm, chiếc kia phong điển khái mỹ thực liền thăm ~ toàn bộ trước đèn lớn toàn bộ đụng toái, bảo hiểm giang cũng rớt xuống.

Đến nỗi cái đó chủ xe, nếu còn có khí lực mắng chiếc nói rõ không vấn đề lớn lao gì! Đi lên trước nói: "Bớt giận một chút khí, không vấn đề lớn lao gì, chỉ cần người không có sao liền tốt."

Chiếc xe này chủ nhân từ buồng lái vòng tới, thấy xe bảo hiểm giang thảm trạng lúc, lập tức liền nổ, trong miệng tức miệng mắng to đến: "Thảo ni mã, lão tử xe mới đều bị ngươi ngắt, ngươi cho là một câu không thành vấn đề liền có thể giải quyết!"

"Đừng nói nhiều như vậy, lão tử phải xe mới mới lên bài không mấy thiên, không làm cho ta tốt lắm ngày hôm qua ai cũng chờ đi."

Nguyên Cao Dương tháo xuống trong mắt kính mát, nhìn cái này 30 tới tuổi, giữ lại vỏ xanh đàn ông, khóe miệng vãnh lên nói: "Ngươi miệng mấy thiên không đánh răng?"

Ở nước Hoa thân cao phổ biến không vượt qua một thước tám dưới tình huống, Nguyên Cao Dương một thước chín mươi mấy, cộng thêm 90 kí lô người nặng vẫn là tương đối có chèn ép tính. Lấy mắt kiếng xuống hẳn, kia một đôi ánh mắt sắc bén, còn có mặt mũi thượng nộ cười nhàn nhạt, cũng làm nam tử trước mặt cảm thấy sợ hãi.

Cái này vô xanh đàn ông ồm ồm tâm thần mới nói lớn tiếng: "Ta không cùng ngươi nói, vừa thấy ngươi chính là một thủ hạ, ông chủ ngươi đâu! Để cho hắn xuống."

Phượng Viễn Sơn mới vừa vừa mới chuẩn bị xuống xe, một bên Lạc Khắc nói: "Để cho ta đi, ông chủ!" Nói xong đẩy cửa xe ra đi tới.

Đi tới cái này giữ lại đầu trục đàn ông bên cạnh nói: "Nơi này là đi thẳng lối đi, quẹo phải để cho đi thẳng ngươi không biết? Cảnh sát tới ngươi cũng là một vị toàn trách, Doyouunderstand?"

Vốn là có chút trong lòng đánh trống nam tử đầu trục, lúc này thấy trong xe xuống một vị ngoại quốc lão, vừa nói một hộp kém chất lượng nước Hoa ngữ, trung gian còn kèm theo tiếng Anh, mới vừa vừa mới chuẩn bị đòi hỏi nhiều hẳn nhất thời kinh sợ, giọng mềm xuống nói: "Nhưng là cái xe này nó không phải ta a, ta cũng cùng người ta mượn."

". . . Đó là ngươi chuyện, nếu không đi bảo hiểm đi, dù sao người cũng không có chuyện gì."

Đàn ông kia nghe, trở lại trong xe tìm ra bảo đơn cho công ty bảo hiểm gọi điện thoại, trở lại cho xe vỗ vị theo, sau đó giàu rồi vị thái tin cho công ty bảo hiểm. Phía sau xe kèn không ngừng phải vang lên, mấy người lên xe đem xe hướng bên cạnh dời một chút.

Xe Mercedes người điều khiển là phi trường an bài, hẳn cho công ty đi điện thoại, đem mấy người bọn hắn đưa đến giang bạn người ta sau, liền đuổi tới xử lý tai nạn.

Xuống xe Phượng Viễn Sơn nhìn Lạc Khắc trực nhạc: "Ngươi ngược lại là thật biết giả bộ, học vị người ngoại quốc."

Lạc Khắc cười một cái nói: "Ta bây giờ quốc tịch đúng là Mỹ quốc, thật là nhiều thời điểm giấy thông hành nước Mỹ rất tác dụng, không phải sao?"

Nghe hẳn lời, Phượng Viễn Sơn trong lòng cũng là thích thích nhiên ~ đây là một tốt nhất thời đại, đồng thời cũng là xấu nhất thời đại, nếu như không thể giữ bản tâm, nhất định sẽ trượt hướng bóng tối vô biên vực sâu.

Vào tiểu khu, bây giờ còn chưa đến giờ tan việc, cho nên bên trong hay là tỏ ra rất an tĩnh, rất ít có người đi đi lại lại. Vào thang máy nhấn vị mười sáu lầu, không lâu lắm "Đỉnh " một tiếng thang máy đến 16 lầu,

Thâu nhập một chút mật mã sau, đợi một hồi cửa thang máy lại chưa mở ~

"Di ~ chuyện gì xảy ra?"

Dựa theo trước kia thiết trí mật mã lại thâu nhập một lần, cửa thang máy hay là vẫn ty không nhúc nhích. Lần này hẳn trọn tròn mắt, móc điện thoại ra cho Vương Thúy Lan đánh tới.

"Ta tới, cửa thang máy mật mã tại sao không đúng a?"

"Ngươi, ngươi ngươi tại sao cũng tới, hảo hảo hảo, ta lập tức tới ngay."

"Đỉnh ~ "

Mở ra sau cửa thang máy, Vương Thúy Lan cục xúc bất an đứng ở trước mặt, khóe mắt dư quang thấy sau lưng nàng tình hình lúc, dọa hắn giật mình ~ chỉ thấy trong hành lang một mảnh hỗn độn ~ trên cửa, trên tường, trên đất, tất cả đều là loang lổ, có thể rất rõ ràng thấy các loại màu sắc son.

"Tiểu son a! Ngươi nghe mẹ cùng ngươi giải thích. . ." Vương Thúy Lan thấy hắn biến đổi lớn sắc mặt, nhất thời môi ngậm ngừng nói nói.

Đề xuống tức giận trong lòng, giọng lạnh lùng nói: "Có phải hay không ngươi cái đó tốt đánh cuộc con trai làm chuyện tốt?"

Wương Thúy Lan lúc này cũng không đoái hoài tới sau lưng Lạc Khắc hai người, vội vàng nói: "Hắn đoạn thời gian trước nói muốn làm ăn, sau đó lại không tiền, cùng ta nơi này cầm vạn đem đồng tiền, sau đó nói không đủ, để cho ta giúp hắn nghĩ một chút biện pháp."

Nói tới chỗ này, nước mắt của nàng cũng đi theo xuống, trong miệng lầm bầm nói: "Ta cũng không nghĩ tới a, đây không phải là không có biện pháp mà, sau đó hắn mang người tới nhìn căn nhà này, nói lấy phòng này làm làm thế chân, sau đó vừa không có giấy bất động sản. . ."

Đứng trong phòng khách, nghe mẹ đứt quãng kể xong chuyện đã xảy ra, Phượng Viễn Sơn trong lòng một thời cũng có chút hết ý kiến ~ cái này "Em trai" Lý Đại Niên cũng coi là một kỳ nhân, ngươi đạo chuyện gì xảy ra? Cái đó Lý Đại Niên một xem nhà không có ở đây Vương Thúy Lan danh nghĩa, lại nghĩ ra vị oai điểm từ.

Mang mấy vị cho vay lãi suất cao người đến Vương Thúy Lan tới nơi này, chỉ căn nhà này nói: "Nhìn, đây là mẹ ta mẹ ở nhà, chủ nhà là anh ta ~ mặc dù nhà không có ở đây ta danh nghĩa, nhưng là ta vay mượn tiền cũng không nhiều, coi như đến lúc đó không trả nổi, chỉ bằng cái nhà này tiền mượn cũng đủ còn."

Mấy người kia vừa nghe cũng vậy, hơn nữa, người ta mẹ ruột đều là ở nhà sang trọng, mời tài xế, còn có thể kém bọn họ những tiền kia?

Nghe đến chỗ này, hần âm thầm vui mừng mình ban đầu sáng suốt, không có đem nhà đặt ở mẹ danh nghĩa. Tiểu khu vật nghiệp phí đều là năm trả, lúc mua nhà hần liền đem tài xế cùng bà vú tiền toàn bộ trả hết, bao gồm thường ngày mua thức ăn chi tiêu tất cả đều là vật nghiệp trợ giúp xử lý.

Năm sau đi thời điểm cho Vương Thúy Lan giữ lại mấy chục ngàn đồng tiền coi như Tiểu Diệp thường ngày tiêu phí, khác nàng liền không có gì nguồn kinh tế rồi. Trước còn làm tòa nhà đồ sộ bảo khiết công việc, sau đó vào ở giá ngôi nhà trong sau, nhà có bà vú, ra cửa có tài xế, chẳng lẽ còn đi làm bảo khiết viên sao?

Nghĩ tới đây nói: "Kia sau đó chứ ? Tại sao cửa trở nên bừa bộn. Tiểu khu vật nghiệp làm sao biết thả bọn họ tiến vào?"

Nghe được hần câu hỏi, Vương Thúy Lan mặt đỏ lên đỏ, nhỏ giọng nói: "Là ta để cho bọn họ tiến vào, sau đó những người đó đuổi kịp ta nơi này đòi nợ, không có biện pháp dưới ta chỉ có thể đổi mặt mã."

Cái này Lý Đại Niên thật đúng là chó không đòi được ăn. Cút, chân trước giúp hần đem nợ còn, chân sau hần lại đi mượn lãi suất cao rồi, thấy mẹ Vương Thúy Lan nước mắt trên mặt, trong bụng thở dài nói: "Từ mẫu nhiều bại nhi a! ~ "

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Không hẹn mà gặp

Thấy trong phòng trống rỗng, bà vú cùng Tiểu Diệp cũng không thấy bóng dáng, không khỏi ngạc nhiên nói: "Tiểu Diệp người chứ ? Bây giờ cũng hơn năm giờ, nàng làm sao còn không hạ học?"

"Không cần bận bịu, chính ta tới là tốt."

Nói xong nhận lấy Vương Thúy Lan đưa tới ly trà, bên kia Lạc Khắc hai người rất tự giác biến mất. Ông chủ chuyện nhà hay là thiếu nghe cho thỏa đáng, nếu không để cho hần khó chịu, hồi đầu lại cho bọn họ mang giày nhỏ.

"Tiểu Diệp bị ta đưa đến nước liên nhà đi, bà vú cũng vội vàng đi theo chiếu cố nàng."

"Vậy người gọi điện thoại cho bọn họ đi, kêu bọn họ đến "Duy Dã Nạp" chờ chúng ta."

Nói xong hô một tiếng Lạc Khắc bọn họ, mấy người đi ra tiểu khu ở cửa kêu chiếc xe chạy thẳng tới Duy Dã Nạp đi.

Đến quán rượu, Tiểu Diệp các nàng còn không có xuất hiện, mấy người vào cửa, muốn cái bọc lớn, nhận lấy phục vụ viên thực đơn điểm đứng lên ~6 vị lãnh thức ăn: Tê đại tương sắc kéo, dưa leo hải triết, sang cao giải, nam dưa, hương kiên ngựa lan đầu, huân cá.

Món ăn đan cho mấy người xem qua sau, lại điểm mấy vị thức ăn nóng: Dầu bạo tôm, hào vó, cá mặt gân, thiện hồ, kiểu tây phương tiểu Ngưu xếp hàng, dưa muối nướng lư cá, trúc tòn cháo gà.

"Tốt lắm, lại đem quán rượu các người món ăn đặc sắc tới mấy vị đi." Nói xong món ăn đan trả lại cho phục vụ viên ~

Mới vừa mới vừa lên hai vị lãnh thức ăn, bên kia cửa bao sương đã mở ra, Tiểu Diệp khi trước đi vào, thấy Phương Viễn Sơn sau, lập tức kinh ngạc vui mừng nói: "Phương thúc thúc người tới rồi ~" nói xong đi lên ôm hần cánh tay.

Thấy nha đầu này đã bắt đầu mượt mà mặt, Phương Viễn Sơn trên mặt cũng tất cả đều là nụ cười, xoa xoa nàng đầu nói: "Chú nhớ người, dĩ nhiên muốn đến xem một chút người."

"Ta cũng muốn chú, chú còn đi sao? Có thể hay không ở nơi này bồi Tiểu Diệp a?"

Nhìn nha đầu ngựa lên trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy mong đợi, Phương Viễn Sơn một thời có chút không biết nên nói cái gì tốt, suy nghĩ một hồi nói: "Chờ chú ở bên kia thu xếp ổn thỏa, liền đem người nhận lấy đi có được hay không?"

"Được a ~ "

Cùng Thôi Hưng Tư cùng với lý nước liên lên tiếng chào, hai người rõ ràng có chút bức rức, cuối cùng vẫn là lý nước liên chủ động tới chào người anh này.

"Đại son anh người lúc nào đến quang đông a?"

"A a, tạc thiên liên đến quốc nội, buổi trưa hôm nay cùng chuyến bay."

"Từ an tới ~ "

Vừa nói đem lý nước liên con trai kêu tới, cùng Tiểu Diệp một trái một phải ngồi ở hân bên người. Cái này cháu nhỏ năm nay mới ba tuổi, hồ đầu hồ não, đối với hân cái này cậu vẫn có chút xa lạ. Bất quá trẻ nít quên tính đại, ai đứng hân tốt, hân cũng chỉ thích ai, ở Phương Viễn Sơn cho hân cầm mấy vị cao giải sau, tiểu từ cùng hân cái tiện nghi này cậu cũng hôn nồng lên.

Quay đầu thấy một bàn người đều không động đũa, chờ hân phát hiệu lệnh, không khỏi cười nói: "Ăn a, chờ cái gì đâu! Vốn chính là lãnh thức ăn, không cần nữa lạnh ~ "

"A a ~" người trên bàn bị hân lời làm cho tức cười.

Chờ thấy Nguyên Cao Dương hai người đứng sừng ở sau lưng, không khỏi vui vẻ ~

"Các người hai vị chuyện gì xảy ra, không phân rõ tình huống a! Đều là người nhà không cần khách khí, tới, ngồi xuống ăn chung đi!"

Ăn sẽ thức ăn mới hướng lý nước liên hỏi: "Bà vú cùng tài xế chứ ?"

Lý nước liên để đũa xuống nói: "Ta kêu bọn họ cùng đi, nhưng là bọn họ kiên quyết không chịu!"

Lý nước liên bây giờ đối với cái này "Anh" có thể nói là vô cùng sùng bái, theo mẹ Vương Thúy Lan cùng nàng nói: Người anh này từ tiểu liên nhờ nuôi ở nhà thân thích, cuộc sống điều kiện cũng không phải quá tốt, tốt nghiệp đại học sau này thì tham gia công việc. Xuất ngoại đi ở học sau, không biết làm sao bây giờ làm tám làm lại phát tài!

Ở giang bạn người ta nhà sang trọng, mấy triệu nhà nói mua liền mua, bà vú, tài xế, cái gì cũng không thiếu ~ nghe nói ở Hải thị còn có công xưởng. Mặc dù không đi xem qua, nhưng chỉ bằng hân xuất thủ rộng rãi, cái đó công xưởng cũng tiểu không đi nơi nào.

Hai tháng không thấy mặt, bây giờ ngay cả hộ vệ cũng hợp với. Kia hai người hộ vệ nhìn một cái thì không phải là người bình thường, hơn nữa trong đó còn có một ngoại quốc hộ vệ, đây là bao nhiêu tiền a? Ngoan ngoan! Người anh này là thật phát đạt.

Suy nghĩ những thứ này cẩn thận, bên kia truyền đến Phương Viễn Sơn thanh âm.

"Đứng rồi, ăn tết thời điểm cũng không có hỏi các người, muội tử bây giờ ở đâu cao trụ a?"

Cô em gái này tể lần đầu tiên liền cho hân lưu lại người đảng hoàng ấn tượng, rất ít nói, bất quá mỗi lần cũng nói đến điểm chủ yếu. Hơn nữa từ lần trước đơn giờ xem ra, làm người rất khắc chế. Uống rượu uống được không sai biệt lắm thời điểm, dù là cái đó Lý Đại Niên khuyên nữa, hân cũng sẽ không uống nữa.

Đối diện Thôi Hưng Tư nghe được hân lời, dừng lại đôi đũa trong tay nói: "Ta ở một nhà hãng điện tử làm sinh tuyến chủ quản, bất quá năm nay trong xưởng đơn đặt hàng cũng ít, cho nên thật sớm liền tan việc, "

"Nga, chủ yếu làm phương diện nào nghiệp vụ a?"

"Chúng ta cái đó nhà máy, chủ yếu là làm đại công, hơn nữa liền toàn thành phố mà nói, phần trăm chỉ tám mươi đều là đại công nhà máy, rất ít có tự chủ nghiên cứu, mấu chốt một người là không có cái đó kỹ thuật, còn có chính là thiết bị vấn đề."

"Thật là nhiều dụng cụ đều là từ ngoại quốc vào bên tới, những thứ kia máy không chỉ có giá cả đắt tiền, hơn nữa hư còn không có biện pháp sửa chữa, nhất định phải ngoại quốc nhà máy phái người tới sửa chữa. Người vẫn không thể tự đi tháo ra, phong điều nếu như động tới, như vậy nhà máy sau này thì khó giữ được sửa."

Nói càng về sau, Thôi Hưng Tư rõ ràng mang theo oán khí, nói xong vội vàng bung lên trước mặt nước trà uống. Uống hai cái mới nói tiếp: "Chúng ta chủ yếu là làm điện thoại di động vỏ ngoài, mấy vi tính quạt gió, còn có một chút điện tử hao tài, đều là một ít không có kỹ thuật hàm lượng. Khác giống như chủ tâm chip các loại đồ, tất cả đều là do thượng du lớn đại công xí nghiệp phụ trách. "

Gật đầu một cái, Phương Viễn Sơn cũng không có phát biểu mình ý kiến, sản nghiệp liên tạo thành không phải một sớm một chiều hoàn thành. Nghe hân lời sau, suy nghĩ một chút nói: "Vậy ta hỏi người chuyện này, nếu là dụng cụ cho người, người có thể hay không mình mở hãng?"

"Hắc, những thứ kia đều là không có gì kỹ thuật hàm lượng đồ, kéo một vị cơ cấu, chiều điểm người tới là có thể bắt đầu xây dựng." Nói tới chỗ này Thôi Hưng Tư ngượng ngừng cười một cái nói: "Dĩ nhiên, ta đối với hãng vận hành quản lý không hiểu gì, ta chủ yếu là phụ trách phương diện kỹ thuật ủng hộ."

Nghe được cái này muội tử khiêm tốn lời nói, Phương Viễn Sơn cũng có chút tò mò, cô em gái này tể rõ ràng thuộc về phần xanh một loại a, chẳng qua

là ở hán cái này đại Cửu lão gia trước mặt không có quá nhiều biểu lộ mà thôi.

"Người đại học ở nơi nào lên a?"

"Trung tam đại học, học là điện tử cùng thông tin công trình, bắt quá đã quăng ra tới thời gian thật dài ~ "

"Nga, cái này đại học nghe nói vô cùng không tệ a, hơn nữa còn là 112 công trình." Thấy một người đáng mạo tầm thường muội tế lại là trung ba tốt nghiệp đại học, Phương Viễn Sơn hay là thật kinh ngạc.

Trung tam đại học coi như nước Hoa Bộ giáo dục trực thuộc trường cao đẳng, rất sớm liền thông qua "112 công trình" cùng "589 công trình" xây dựng, coi như có uy tín trường nổi tiếng, hán không hoài nghi chút nào có thể thi đi vào người phải chỉ số thông minh.

Cùng cô em gái này tế nói chuyện nói bọn họ trường học một ít chuyện sau, mấy người cũng ăn được xong hết rồi, lý nước liền nhất gia tử sau khi ăn cơm xong về thẳng nhà ~ mà bọn họ cũng đứng đợi đi ra ngoài, đến cửa thời điểm, một người mặc cả người màu đen bộ quần cô gái cùng hán không hện mà gặp, hai người đồng thời nói tiếng: "Là người a!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 91: Sư Thanh Đồng

Hoa kiều thành đất quầy rượu đường phố đã trở thành sâu thành phố người hưu nhân phải đi địa phương, là thanh xuân cùng cá tính hội tụ đất, nơi đó ông chủ quầy rượu phần lớn đều là rất trẻ tuổi người mới loại, sinh tạo quầy rượu bầu không khí bất luận là nhiệt liệt hay là trầm tĩnh, cũng có thể làm cho người từ trong tìm được trẻ tuổi cảm giác.

Hai vị vô tình gặp được người tuổi trẻ kêu. Vị xe chạy thẳng tới hoa kiều thành đi, ở trên xe mới biết, cái này đầu năm ở quầy rượu biết chân dài đại Tiểu Mai kêu Sư Thanh Đồng, là Duy Dã Nạp đối diện văn phòng đậm thành phần trí thức, ngày nay bạn mời ăn cơm, cho nên liền đụng vào..

Từng có say rượu kinh nghiệm người đều biết, càng uống say người có lúc đầu óc ngược lại càng rõ ràng ~

Đầu năm ở quầy rượu một con đường cùng kẻ bên người lái người tuổi trẻ kia hợp lại qua một lần rượu, lúc ấy nàng uống cũng nhiều., mặc dù đầu óc còn thanh tỉnh, nhưng là tay chân đã không nghe sai sử..

Cho đến rượu còn cấp trên sau này nàng mới biết sợ, lúc ấy ý vào nhiều người, cộng thêm năm mới không khí thoải phồng, cho nên cũng không nghĩ quá nhiều. Chờ trước mặt người trẻ tuổi này để cho người đem các nàng đỡ đi mượn phòng thời điểm nàng mới sợ !

Nhưng là chuyện không có đi xấu nhất một bước kia phát triển, người trẻ tuổi này rất quan tâm vì các nàng khai. Máy điều hòa không khí, đắp chăn lên, sau đó xoay người rời đi.

Sư Thanh Đồng cho tới bây giờ không nghi ngờ mị lực của mình, một thước bảy trần cao, thêm hai điều trên đại chân dài, lỗi lổm thích thú vóc người, mà mình gương mặt rất nhiều người đều nói có cô điển mỹ vận, như vậy điều kiện liền đưa đến từ thượng. Trung học đệ nhị cấp sau này, mình người theo đuổi liền nối liền không dứt, giống như cuồng phong lãng điệp vậy, làm mình mệt mỏi hết sức.

Thứ hai ngày tỉnh lại sau này, nàng cũng nhớ tới. Chuyện tối ngày hôm qua, bắt quá suy nghĩ thêm một chút, ở trên bàn rượu thời điểm người tuổi trẻ kia đã cùng các nàng hồ đồ. Số điện thoại, lúc ấy giả bộ thân sĩ nhất định là vì. Sau này theo đuổi làm cửa hàng, cho nên nàng lập tức đem cái số kia san trừ cái này, hơn nữa thiết trí. Danh sách đen.

Vì. Phòng ngừa hán thông qua chị em gái đào biết mình những người này số điện thoại, thông qua phân tích sau này để cho các nàng đem dây số toàn bộ thủ tiêu..

Chuyện phía trước nàng cũng muốn đến., duy nhất không ngờ tới chính là người kia như người đang lúc bốc hơi vậy, từ đây nữa cũng chưa từng thấy qua. Thịnh thoàng cùng đồng nghiệp cũng sẽ đi quầy rượu đi dạo một chút, nhưng là lại cũng không gặp thấy phía trước người đàn ông này.

Ngồi ở phía trước Phương Viễn Sơn cũng cảm thấy thật thần kỳ, sâu thành phố lớn như vậy, biển người mênh mông, lại cứ như vậy vô tình gặp được., cho nên ở Sư Thanh Đồng nói lên mạng hán đến quầy rượu văn hóa đường phố đi dạo một chút lúc, hán không có nói ra ý kiến phản đối.

"Sau đó người làm sao không gọi điện thoại cho chúng ta a?"

Nghe được nàng câu hỏi, Phương Viễn Sơn thật ngỡ ngàng, lần trước ở trong quán rượu lúc ấy ngay cả tên cũng không có để dành, sau đó cũng lười lại đi lục soát., nói sau ra. Amazon rừng mưa nhiệt đới sau, bữa bọn chuyện thật nhiều, một thời cũng quên. Những rượu này trung cân quắc ~

"Cùng các người sau khi chia tay, ta liền xuất ngoại.. Bây giờ ở bra-xin đọc nghiên cứu sinh."

Hắn không biết người ta cô em đã đem hắn điện thoại san., thật vẫn cho là người ta muốn tìm hắn đâu!

"A! Người hay là học sinh a?"

Sư Thanh Đồng nghe nói hắn còn là một học sinh, nhất thời kêu lên cửa ra ~ người đàn ông này quá thần bí., uống rượu ngàn ly không say! Nói chuyện cũng vô cùng có chừng mực, hơn nữa cũng không giống như vậy đàn ông như vậy thừa dịp cô gái uống say thời điểm đi chăm chút, trọng yếu nhất chính là hắn lại ra cửa mang hai người hộ vệ, cái này thì để cho nàng cảm thấy tò mò.!

"Nguyên lai liền làm việc., sau đó cảm thấy kiến thức không đủ dùng, liền lại đi học thêm học thêm lâu ~" nói đến phần sau hắn nhin không được bật cười ~

Lạc Khắc hai người rất thông minh không có cùng ông chủ cùng một xe, hơn nữa ở người đẹp xuất hiện thời điểm, tự động ẩn thân, phỏng đoán sư tiểu đồng còn không tự động kia hai người hộ vệ một mực treo ở phía sau đầu.

"Vây người. . ."

Biết Sư Thanh Đồng muốn nói lại thôi lời cái gì, nhưng hắn không có cho hắn trả lời, xe rất nhanh đến. Hoa kiều thành, xuống xe sau khi thấy mặt Nguyên Cao Dương bọn họ cũng đi theo xuống xe, để mất thân cảnh cáo. Một chút bọn họ, tỏ ý bọn họ chó phá hư chuyện tốt của mình.

Cho Sư Thanh Đồng mở cửa xe, hai người đi quầy rượu một con đường đi tới. Những rượu này đi cùng nên khu vực nguyên hữu tinh ba khác cả phê, tất thẳng khách, cấp cần đạt tư nổi thành. Một mảnh,

Tạo thành một vị lớn huu nhân khu phố, nơi này đặc biệt nhất địa phương là, mỗi cái quầy rượu phòng chỉ bán ra một quốc gia rượu cùng thức uống, như Anh quốc, Đức quốc, nước Pháp, Nhật Bản, Ý Đại Lợi các loại.

Hỏi. Một chút sư tiểu đồng ý kiến, hai người chọn. Một gian Ý Đại Lợi quầy rượu phòng, sau khi đi vào tốp ba tốp năm người ngồi ở từng cái tạp tọa thượng, nhỏ giọng trò chuyện với nhau. Trong quán rượu phát Ý Đại Lợi hương thôn cười nhỏ, toàn bộ bầu không khí tỏ ra tương đối thư giản.

Ngồi ở trước quầy ba mặt, bên trong một cái tiểu cô nương bụng ra một đĩa đậu phộng đưa đến. Hai trước mặt người, Phương Viễn Sơn thấy. Rất là ngạc nhiên."Trong quán rượu không phải hắn trước bụng qua tới một ly bia các loại sao?"

Hắn chưa từng tới sâu thành phố hoa kiều thành, đến nơi này còn là Sư Thanh Đồng đề nghị, dĩ nhiên cũng do nàng biểu hiện. ~ Sư Thanh Đồng xem ra đối với nơi này tương đối quen thuộc, đối với bên trong tiểu cô nương nói: "Cho chúng ta tới hai ly cả phê, đối với., thêm nãi, thêm đường."

Nói xong mới nhớ tới Phương Viễn Sơn, quay đầu ngỡ ngàng nói: "Người muốn đường sao?"

Thấy hắn sau khi gạt đầu mới nói: "Lần trước nói xong chúng ta mời khách, cuối cùng người còn phải đài thọ, thật là xin lỗi."

"Không có sao, ta một người lúc ấy thật nhàm chán, vừa vặn các người tới., cảm giác bầu không khí náo nhiệt nhiều.."

Bên kia thị ứng sinh đã điều tốt. Cả phê, bụng đến bọn họ hai trước mặt người nói: "Hai vị mời từ từ dùng!"

Nhận lấy cả phê hắn thật tò mò, hỏi nói: "Cả phê không phải hắn đến quán cả phê uống sao? Người nghĩ như thế nào tới quầy rượu uống.?"

"A a ~ "

Sư Thanh Đồng nghe. Hắn lời, không khỏi cười lên, nhìn hắn lộ ra ngỡ ngàng đáng vẽ, mới nói: "Ai cùng người nói cả phê phải đến cả phê đi trong uống, người không cảm thấy ở chỗ này uống cả phê sẽ có một loại bất đồng cảm giác sao?"

"Ách. . . Cũng phải ! ~ "

Sư Thanh Đồng thuộc về cái loại đó chột nhìn rất hướng ngoại, nhưng là đi sâu vào tiếp xúc sau này hay là cho người một loại rất bảo thủ cảm giác, giống như không tới mùa màng trái táo vậy, bề ngoài nhìn hồng đồng đồng, nhưng thực còn chưa tới hạ miệng thời điểm. . .

Hai người trò chuyện nàng quang đông kiến thức, cùng với hắn ở bra-xin phong thổ nhân tình, về sau Phương Viễn Sơn lẳng lặng nghe nàng ở trong công ty từng ly từng tí ~ có lúc người ở một người xa lạ trước mặt ngược lại càng buông ra, thật là nhiều bất tiện cùng anh em, khuê mật nói, đang cùng người xa lạ trò chuyện thời điểm ngược lại không có những thứ kia cổ kị.

Bọn họ hai người đến bây giờ chỉ gặp qua hai lần, mặc dù bây giờ biết tên., nhưng công việc cụ thể địa chỉ, cùng với riêng tư, hai người đều rất tốt tránh..

Ở Ý Đại Lợi trong quán rượu uống. Sẽ cả phê, cảm thấy không đã ghiền Sư Thanh Đồng mang hắn đi tới. Một nhà địa phương quầy rượu, tên gọi "Hắc bạch" !

Có thể là Sur Thanh Đồng cảm thấy trước hai người trò chuyện cũng không tệ lắm, sờ đầu. Hắn tính tình, cho nên lúc này cứ gọi. Bình rượu âu mỹ, hai người vừa trò chuyện vừa uống, bất tri bất giác hơn phân nửa chai rượu liền xuống bụng.

"Tốt., không thể uống nữa. ~ "

Lúc này liền hai người, hắn cũng không bày trò vô liêm sỉ đem rượu cho "Lậu" roi, cho nên hắn là say thật., hai con mắt nhìn Sur Thanh Đồng ánh mắt cũng không có tập trung, lớn miệng nói ra. Câu này.

Sur Thanh Đồng khom người cười: "Lần trước ngươi không phải thật có thể uống mà! Mấy người chúng ta người thay nhau rót rượu cũng không có say, lúc này mới kia đến kia?"

Nhìn nàng còn chiến lược có thừa đáng vẽ, xem ra bình thời ở công ty tụ họp thời điểm cũng uống không ít, không ăn gian dưới tình huống hắn

Thật lòng không phải nàng đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Giả bộ say?

"Ngươi khỏe nặng a! ~ "

Đờ hắn Sur Thanh Đồng, trong miệng lẩm bẩm, một thời cũng không biết làm thế nào tốt. Lần trước nhìn hắn uống như vậy nhiều cũng không có say, cho là từ lượng của hắn tốt đâu, ai biết lúc này một chai rượu không uống hoàn gục ở. Trên ghế sa lon.

Thật vất vả đờ lên xe, phía trước bác tài hỏi nói: "Đi nơi nào?"

"Ta cũng không biết, ngươi chờ một chút a!"

Nói xong bắt đầu móc Phương Viễn Sơn túi, bóp da đặt ở hắn thượng túi áo trong., lấy ra nhìn một cái, tất cả đều là các loại ngân hàng thẻ, nửa móc cũng không có ghi lại địa chỉ đồ. Cầm ra thẻ căn cước nhìn một chút, phía trên biểu hiện quê quán ở Giang Bắc. . .

Lần này Sur Thanh Đồng sờ sờ., không có điện thoại di động làm sao liên lạc hắn bạn a? Lại đi trong túi quần móc, phía bên phải túi quần trống trơn như dĩa, cái gì cũng không có! Nghiêng qua người đi hắn bên trái túi quần mò đi, ở phía trên nhìn một cái cổ cổ nang nang, không biết có cái gì, đưa tay trái ra sờ. Đi vào.

"A. . ."

Sur Thanh Đồng nhất thời thật giống như bị đập. Một chút tự đắc, tay lập tức sức. Trở lại, trên mặt như lửa đốt vậy đỏ bừng một mảnh. Mới vừa sờ sau khi tiến vào, cảm giác có một trường điều trạng đồ thuận ở bên kia, sờ trường sờ một cái không có phản ứng, chờ nàng duệ. Sau một chút, phía trên kia truyền tới cơ đàn nói cho. Nàng đó là cái gì.

Sur Thanh Đồng đầu gì cũng hai mươi lăm hai mươi sáu người., ở trong đại học cũng nói qua hai người bạn trai, mặc dù không có đến một bước cuối cùng, nhưng là kéo tay, ôm, hôn môi cái gì, cũng cũng đã có. Đối với phái nam thân thể cấu tạo cũng là vô cùng rõ ràng, trong nháy mắt liền biết. Mới vừa mình duệ là thứ gì.

Bên cạnh Phương Viễn Sơn hồn nhiên không biết mình "Anh em" bị xâm phạm, cảm giác dưới đáy có chút oai, chia vào trách khó chịu, sờ trường kêu một cái sau tìm một thoải mái tư thế lại ngủ đi.

Phía trước tài xế chờ không nhịn được., hỏi: "Có muốn hay không đi?"

Bất đắc dĩ Sur Thanh Đồng chỉ đành phải nói: "Vậy làm phiền ngài đem chúng ta đưa đến phụ cận quán rượu đi!"

"Sớm như vậy nói không phải phải., cũng là người từng trải có gì ngượng ngùng." Nói xong bác tài đương móc một cái, "Hô " một tiếng, xe xông ra ngoài.

Sur Thanh Đồng sắc mặt lúc này càng thêm đỏ., trong miệng ni non. Hai cái vẫn là không có hồi chùy, trong lòng thầm nghĩ: "Ngàn vạn lần chó bị đồng nghiệp nhìn thấy, nếu không liền thảm."

"Đến, nhanh nhẹn quán rượu, 24 giờ buôn bán, thích hợp nhất các người những thứ này tuổi trẻ.."

Chỗ ngồi phía sau Sur Thanh Đồng đối với toái miệng tài xế cũng không có trả lời, đem tiền cho. Sau, từ bên cạnh kéo Phương Viễn Sơn đi sau khi xuống xe, đỡ hần đi về phía. Quán rượu.

"Giúp ta mở một gian phòng."

"Thẻ căn cước!"

Sur Thanh Đồng suy nghĩ một chút vẫn là không có dùng mình thẻ căn cước, đi đến trên ghế sa lon bên cạnh từ Phương Viễn Sơn trên người móc ra. Bóp da, đi tới quầy phục vụ đem thẻ căn cước đưa tới.

"Ba ~ "

Một cái thẻ từ bóp da trong tuột xuống ở trên mặt đất phát ra thanh thúy tiếng vang. Sur Thanh Đồng khom người nhặt lên. Thẻ cầm ở trong tay nhìn một chút.

"Dì, đây là cái gì thẻ ngân hàng a?"

Bản thân nàng liền là làm thiết kế thời trang một khối này, thường xuyên tiếp xúc các loại mode đại gia, vòng nghệ thuật thâm niên nhân sĩ, cho nên đối với các loại nổi danh câu lạc bộ thẻ hội viên, ngân hàng vip thẻ vàng cũng có sinh. Giải, nhưng là tấm thẻ này Sur Thanh Đồng nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua, ngược lại là phía trên ký hiệu Citibank, nàng biết là Hoa Kỳ ngân hàng.

Nhìn. Hai cái cũng không nghĩ quá nhiều, thuận tay đem thẻ lại nhét vào. Trở về. Bên cạnh quầy phục vụ bên trong nhận lấy tiền khai. Trương thu cù, đồng thời đưa ra. Một trương cửa phòng thẻ, nói: "3 lầu 3-16, trưa mai mười hai điểm trước trả phòng, nếu như không lui lời, mời ngài trước thời hạn nói cho quầy phục vụ."

Đờ say như chết Phương Viễn Sơn thật vất vả đến. Bên cạnh thang máy, đem thang máy nhấn mở, đỡ hần đi vào sau, Sur Thanh Đồng lau một cái trán tảng mồ hôi mịn nói: "Người thật là một heo, không thể uống người không phải là sính cái gì có thể!"

Đáng tiếc nàng lời nhất định là nói cho người điếc nghe., Phương Viễn Sơn tựa vào bên cạnh thang máy "Hừ hừ". Hai tiếng.

Hình như là không thoải mái, mí mắt giật giật sau, đưa tay ra quào loạn. Hai cái, lập tức bắt. Sur Thanh Đồng, đem nàng kéo qua tựa vào. Nàng sau lưng.

Sur Thanh Đồng vừa muốn kinh hô thành tiếng, nhĩ tế lại truyền tới hần khẽ ngáy thanh, thở phào nhẹ nhõm sau, bên cạnh cửa thang máy đã khai., nắm tay đưa đến hần dưới nách đỡ hần vào. 16 phòng số đang lúc.

Mở cửa sau cắm vào thẻ từ, bên trong đèn lập tức mở hết., đem hần đỡ đến mép giường ngồi xuống. Phương Viễn Sơn lập tức bắt. Quá khứ.

"Hô ~ "

Thở hổn hển, Sur Thanh Đồng tà oán nói: "Thật là muốn chết, một người đàn ông, mấy ly rượu liền say., thật không biết lần trước nhiều như vậy rượu cũng đi đâu!"

"Được rồi, coi như lần trước người hảo tâm hồi báo đi!"

Tới tới lui lui như vậy gấp lại đằng. Phương Viễn Sơn trong dạ dày cảm giác phiên giang đảo hải, đột nhiên leo đến mép giường hướng về phía sàn nhà ới ra!

"Oa! ~ "

"Rào rào!"

Buổi tối ở trong tửu điểm ăn đồ toàn bộ phun ra ngoài, đỏ, trắng, các loại uế vật ở trên sàn nhà phát ra một trận mùi khó ngửi, bên cạnh Sur Thanh Đồng nhất thời bịt mũi mà chạy, trong dạ dày cảm giác cũng đang rục rịch.

"Ta làm sao như vậy xui xẻo a!"

Than thở. Một tiếng, đi tới trong phòng vệ sinh tìm. Khỏi giẻ lau trở lại. Mép giường, một tay cầm giẻ lau, một cái tay nắm lỗ mũi đi trong thùng rác khai uế vật, chờ đem trên đất nôn mửa vật mới vừa dọn dẹp sạch sẽ, trên giường Phương Viễn Sơn nghiêng người lại chuẩn bị nôn mửa, nàng vội vàng cầm lấy thùng rác chờ ở trên mặt đất.

"Oa! ~ "

Một cổ gay mũi vị chua từ trong thùng rác vọt ra, vốn là ở chỗ hần sau lưng tay phải vội vàng súc. Trở lại, che lỗ mũi chờ hần nôn mửa hoàn mới đem thùng rác lấy đi.

"Độc thu! Ngươi không cần đi."

Mới vừa nâng lên cái mông Sur Thanh Đồng bị hấn một cái lại duệ. Trở lại, hấn kia như kèm thép giống vậy bàn tay, ở nàng trên cổ tay siết ra. Từng đạo hồng ấn ~

"Đau, ngươi buông ta!"

"Đàn ông làm sao cũng cái bộ dáng này a! Uống chút rượu liền già bộ say, sau đó cố ý đùa bốn tử phong, ngươi thật coi ta là ba tuổi cô bé đâu!"

Sur Thanh Đồng xoa trên tay dấu vết cả giận nói ~ vốn là đối với hấn về điểm kia hảo cảm theo hấn giá nắm chắc, lập tức tan thành mây khói.

Thùng rác cũng không cảm, đi đến bên cạnh trên quầy cảm lên xách tay liền Đà Toán rời phòng, thấy trên quầy ví tiền lại dừng bước.

Đem trong bao tiền tám thẻ kia lại lấy ra, điều ra chụp hình chức năng cho tám thẻ này chụp tám hình, đem thẻ nhét vào trở về ví tiền, mở đinh ốc chốt cửa ra. Phòng.

Sáng sớm ngày thứ hai Phương Viễn Sơn che đầu ngồi dậy, thấy hoàn cảnh chung quanh, biết mình ngủ ở. Trong tân quán., cũng không suy nghĩ nhiều, cho là Lạc Khắc hai người đem mình đưa tới.

Vừa mới chuẩn bị bò dậy, cửa truyền tới. Tiếng chuông cửa, mang dép đi tới mở cửa ra, Nguyên Cao Dương một khuôn mặt tươi cười lộ ra, vào cửa liền mặt đầy cười gian hết nhìn đông tới nhìn tây ~

"Hắc ~ nhìn cái gì đâu!"

"Không có gì, không có gì!" Nguyên Cao Dương nói xong lại cười hắc hắc ~

"Ngươi đang cười cái gì, nói mau! Nếu không chụp tiền thưởng, chụp phúc lợi."

Nguyên Cao Dương hù dọa. Giật mình, vội vàng thành thật khai báo nói: "Tối ngày hôm qua ngươi không phải cùng cái đó đại mỹ nữ uống rượu. Mà, sau đó cái đó Tiểu Mai đem ngươi đưa. Đi vào, các ngươi không có cái gì đó?"

"Cái gì cái gì đó?"

Ngẩn người một chút Phương Viễn Sơn mới tỉnh ngộ lại nói: "Tối ngày hôm qua không phải các ngươi đưa ta tới sao?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 93: Dạy dỗ

Mang Lạc Khắc bọn họ ăn. Vị quang đông tiết kiệm đặc sắc bữa ăn sáng, trở lại giảng bạn người ta đã 9 giờ rồi., chờ vào phòng, Tiểu Diệp đã đi trường học., chỉ có bà vú ở trong phòng. Đến nỗi tài xế là ở tại vật nghiệp cung cấp trong nhà trọ, cũng không ở nơi này một khối ở, chỉ cần có chuyện ra cửa, ấn vào cửa hờ hết khí, tài xế thì sẽ đi lái xe tới đây chờ.

Hấn mẹ Vương Thúy Lan nhìn hấn trở lại, cũng không có hỏi hấn tới ngày hôm qua đi nơi nào.. Biết hấn đã sau khi ăn điểm tâm xong, miệng giật giật từ đầu đến cuối không có nói ra.

Phương Viễn Sơn nhìn nàng muốn nói lại thôi đáng vẻ, nghi ngờ nói: "Ngài có chuyện gì cứ nói đi, ta nghe đâu!"

"Tiểu sơn a, là cái bộ dáng này, mẹ bây giờ còn trẻ, cũng không muốn bây giờ liền dưỡng lão, muốn cùng ngươi nói một chút, ta đi ra ngoài tìm việc làm làm một chút ngươi thấy thế nào?"

"Tại sao a? Ngươi ở chỗ này không phải thật tốt, lại không buồn ăn uống, ngươi nếu là cảm thấy bức bối, đi ngay nước liền nhà đi dạo một chút không phải tốt vô cùng mà!"

Wương Thúy Lan suy nghĩ một chút nói: "Mẹ những năm này cũng không có gì tiền gửi ngân hàng, mặc dù nói nơi này không buồn ăn uống, nhưng luôn là muốn có vài người tình lui tới, cho nên. . ."

"Ta. . ."

Phuong Viễn Sơn nghe. Mẹ Vương Thúy Lan lời sau, lập tức hiểu rõ ra, "Giá kia thì không muốn đường lão a! Thật sự là trong tay không có một chút tiền đường lão, nằng trong lòng hoảng a! ~ "

"Hơn nữa có như vậy tốt đánh cuộc con trai nhỏ, thỉnh thoảng muốn tiếp tế lập tức, nằng về điểm kia lão xương tiền công ở mấy muốn?"

Nghĩ tới đây nói: "Ngài gọi điện thoại cho Lý Đại Niên, để cho hắn tới đây một chút tử."

Lý Đại Niên Thiên Thiên ở trong xã hội đồng du tây đàng cũng không phải là một chuyện, bị không dùng được kia ngày liền bị đải. Đi vào, đến lúc đó Vương Thúy Lan cũng đi theo hao tổn tinh thần, còn không bằng sớm một chút đem hắn chuyện vuốt một chút.

"A, gọi ngay bây giờ a?"

"Đúng vậy! Ăn tết thời điểm ta có chuyện, cũng không đếm xỉa tới hắn những chuyện kia. Bây giờ vừa vặn không có sao, ta tới nói chuyện với hắn một chút."

Đem Lạc Khắc hai người kêu. Tới nói: " Chờ một chút các người biết phải làm sao đi!"

Lạc Khắc cùng Nguyên Cao Dương liên tục không ngừng gật đầu một cái, nói lớn tiếng: "Yên tâm ông chủ, chuyện này chúng ta sở trường nhất!"

Hắn xoa xoa lỗ tai, cả giận: "Để cho các người giả bộ đáng vẻ, cũng không phải là để cho các người giết người phóng hỏa, đến nỗi lớn như vậy thanh mạng!"

Lý Đại Niên phỏng đoán liền ở ở phụ cận đây, điện thoại đánh xong không muốn nửa giờ, cửa hò hét khí vang lên, Vương Thúy Lan đi tới ẩn xuống một cái, bên trong truyền tới. Lý Đại Niên thanh âm ~

"Mẹ, ta tới, đem thang máy khai một chút a!"

Không qua hai phút chuông cửa vang lên ~ Vương Thúy Lan đi tới mở cửa phòng ra, mới vừa mở cửa, Lý Đại Niên thanh âm kinh ngạc vui mừng liền truyền vào.

"Mẹ, người có phải hay không để cho ta lấy tới tiền? Ta cái đó hạng mục không thể đợi thêm, nữa không ra tiền người ta liền đem ta đá ra ngoài cục., vậy ta nguyên lai đầu tiên không phải toàn rót nước trời.! ~ "

Đi theo Vương Thúy Lan đi tới trong phòng khách, chuyển qua bình phong thấy ngồi ngay ngắn ở trong phòng khách Phuong Viễn Sơn sau, hù dọa. Giật mình! ~ lại nhìn thấy sau lưng hắn hai vị cao trang hộ vệ sau, lại là thất kinh, đi theo bức rức nói: "Đại ca người tới rồi!"

Ngồi trên ghế sa lon hắn nghe được Lý Đại Niên câu hỏi sau, cũng biết mẹ Vương Thúy Lan không có đem mình tới chuyện nói cho hắn, ho khan một tiếng nói: "Tới, ngồi xuống nói."

Lý Đại Niên trải qua lúc ban đầu khó chịu sau, rất nhanh điều chỉnh. Minh biểu tình, lập lại tình trạng cũ cười đùa nói: "Đại ca đến đây lúc nào a!"

"Hôm qua tới, biết người bây giờ làm ăn, đặc biệt tới xem một chút."

Lý Đại Niên đi bên cạnh hắn lại gần một chút nói: "Đại ca a, ta bây giờ đang cùng bạn làm chút bán lẻ, chính là còn khuyết điểm vốn khởi đầu, đại ca người nhìn. . ."

Sau lưng Lạc Khắc đi về trước đi hai bước, chống kính mắt không nhìn ra biểu tình, thế nhưng cổ khí thế bức người làm cho Lý Đại Niên lại đi sau rút một cái ~

"Là mà! Làm làm ăn gì a? Với ai làm? Dự trù năm lợi nhuận cùng với nguy hiểm không chế người cũng làm. Hoạch định.?"

Lý Đại Niên cười đùa gương mặt lúc này cũng lạnh xuống,

Nhìn hắn nói: "Không cần cái bộ đáng này đi! Ta hãy cùng người mượn mấy chục ngàn đồng tiền mà thôi, cũng không phải là không trả cho người."

"A a! ~ "

Bị hắn lời khí nhạc. Phuong Viễn Sơn, nghiêm sắc mặt nói: "Ta bất kể người buôn bán gì, người không cầm một phương án cụ thể cho ta lời, một phần tiền cũng sẽ không mượn cho người."

Lý Đại Niên nghe. Hắn lời, nhất thời trên mặt xanh một trận bạch một trận, một hồi lâu mới hỗn hển nói: "Đừng tưởng rằng người có mấy cái thói tiền thì ngon, còn không biết người những tiền kia từ đâu tới đâu! Giả bộ cùng thật tự đắc, không mượn thì không mượn, sung cái gì đuôi to chó sói a!"

Sau lưng Nguyên Cao Dương đưa tay nắm hắn cổ áo, đem hắn cả người từ trên ghế sa lon linh. Tới, quăng lên tay chính là ngừng một lát miệng rộng từ!

"Ba ba ba! ~ "

Lý Đại Niên nhất thời một trận quỷ khóc sói tru ~ đi vào trong phòng Vương Thúy Lan lúc này cũng vọt ra, thấy Nguyên Cao Dương ở rút ra nàng con trai, lập tức chạy tới ~ đến. Phương Viễn Sơn bên cạnh lúc nước mắt đã rớt xuống.

"Tiểu sơn a, năm mới nói chuyện bất quá đầu óc nguoi liền tha thứ hấn đi! Mau để cho bọn họ đừng đánh.. ."

Phương Viễn Sơn đưa tay ra vỗ một cái nàng bả vai nói: "Không có sao, bọn họ có chừng mực, đánh không hư hấn. Nữa bắt kể quần sau này còn phải ~ ngài vào nhà trước, yên tâm, ta trong lòng hiểu rõ."

Đem vị khóc sụt nước mẹ đỡ trở về phòng sau, đưa tay tỏ ý. Lập tức, sau lưng Nguyên Cao Dương buông lỏng tay một cái, Lý Đại Niên lại té trở về. Trên ghế sa lon.

"Như thế nào? Có thể hay không thật dễ nói chuyện?"

Lý Đại Niên lúc này hai vị quai hàm cũng sưng lên, khoe miệng một tia vết máu treo ở phía trên. Lý Đại Niên giơ tay lên sờ sờ mặt, mang phần hận nói: "Có cái gì tốt nói, đánh cũng đánh., coi như nguoi lần trước cho ta trả tiền lại, chúng ta bây giờ hai không nợ."

Bà vú bụng bình trà đi tới, cho hấn ly súc mẫn sau lại cho Lý Đại Niên rót một ly trà. Phương Viễn Sơn bụng ly lên uống một hóp nói: "Làm sao, oán khí thật sâu mà! Đánh nguoi là để cho nguoi trường nhớ lâu, biết ta tại sao đánh nguoi không?"

"Bỏ ra chúng ta quan hệ không nói, làm một con trai, nguoi hai mươi mấy người., ngay cả một đang lúc công việc cũng không có, cả ngày rầy đây mai đó đưa tay hỏi nhà đòi tiền, nguoi tốt như vậy ý tứ?"

"Thứ hai, nguoi làm một đàn ông, ngay cả một đám đương cũng không có, đòi tiền thì phải tiền, còn lấy làm ăn mượn có lừa gạt, nguoi chẳng lẽ không cảm thấy được xấu hổ sao?"

"Một cái nữa, ta dựa vào cái gì mượn tiền cho nguoi? Nguoi lấy gì trả, chỉ bằng nguoi cái miệng kia nói một chút ta chỉ tin tưởng nguoi? Nguoi quá đề cao mình.!"

Lý Đại Niên cũng chỉ hai mươi tới tuổi nguoi, bị hấn yết. Góc gác, hơn nữa còn chuyên giận những thứ kia nguoi không nhận ra chuyện nói, trên mặt cũng là một trận nóng hừng hực, ngập ngừng nói: "Ta thật là cùng nguoi làm ăn, chính là còn không có thấy hiệu quả mà thôi, chờ quay đầu kiếm tiền., ta nhất định đem tiền trả lại cho nguoi."

Đánh cũng đánh., mắng cũng mắng., nghe hấn đến bây giờ còn nói mình ở làm ăn, Phương Viễn Sơn cũng ngời thẳng nguoi mở miệng nói: "Vậy nguoi đem làm làm ăn gì, còn có với ai làm, cũng nói cho ta nghe một chút."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 94: 2 con đường

"Nguoi bị lừa gạt.!"

Nghe xong Lý Đại Niên lời, hấn không chút do dự làm ra. Trả lời khẳng định. Cái này Lý Đại Niên từ đầu năm cho hấn đem kia bút lạn trưởng còn rơi sau này, ngược lại thật biết điều. Một đoạn thời gian, nhưng là không qua mấy ngày một vị trước kia bạn tìm được. Hấn, nói là có một tốt con đường, mang hấn cùng nhau phát tài.

Theo hấn nguoi bạn này cùng hấn nói: Hấn mỗi ngày đều giúp khách hàng chạy tiền vay, biết. Một cái tốt kim dung sản phẩm, hồi báo tỷ số vô cùng cao! Chỉ cần hấn bỏ tiền, lời cao đến phần trăm chỉ ba mươi.

Mà Lý Đại Niên cũng coi là có chút thông minh vật, bắt đầu cho. Hấn bằng hữu kia năm ngàn khối, sau đó liền Thiên Thiên đuổi theo nguoi bạn kia thăm dò tình huống mới nhất. Hấn bạn hãy cùng hấn nói: "Chúng ta cái này kim dung sản phẩm lời là mỗi tháng một kết, đến kỳ cho phó, tuyệt bất thôi trì!"

Dưới đây cũng không có gì đáng nói, hấn nguoi bạn kia tháng trước cho. Hấn một ngàn rưỡi lợi tức, sau đó lại tiếp tục để cho hấn bỏ tiền. Cái này Lý Đại Niên nhìn một cái là thật, lập tức khắp nơi xoay tiền, đến mẹ hấn nơi này phải đi mười ngàn khối, lại cùng lãi suất cao lấy tháng lợi tức một lóng hai vay mượn. 3 vạn.

Một câu nói sau cùng này cũng có thể thấy được hần bị lừa gạt., ngay cả cho vay lãi suất cao tháng lợi cũng bất quá mười phần trăm hai, có cái gì kim dung sản phẩm có thể vượt qua cao lợi lời?

"Người người bạn kia còn có thể hay không liên lạc với? Nếu có thể liên lạc với cho hần gọi điện thoại, liền nói người còn có tiền."

"Mau!"

Lý Đại Niên nghe. Hần lời, cũng không để ý trên mặt sung lên., vội vàng từ trong túi móc điện thoại ra gọi ra ngoài, may mắn là, điện thoại còn có thể đánh thông.

"Này, ta là Lý Đại Niên a! Đối với , đúng, ta nơi này lại tiền đặt cược. Hai chục ngàn khối muốn đầu đi vào, người thấy thế nào, còn có thể đuổi kịp sao?"

"Hào hảo hảo, ta lập tức tới ngay!"

Đề điện thoại xuống Lý Đại Niên nhìn hần nhỏ giọng nói: "Hần ở đâu, kêu bọn ta xuống đến bách hóa thương thành bên kia đi, người nhìn làm thế nào?"

"Đi, đi gặp sẽ cái đó tiểu tử, nhìn hần rốt cuộc là đường nào lông thần ~ "

Tiểu Mã chính là vật nghiệp công ty giúp hần mời tài xế riêng, để cho tiểu Mã từ vật nghiệp công ty lái một chiếc chạy s600 tới, năm người làm cùng một chiếc xe chạy tới. Bách hóa thương thành.

Đến. Cửa hàng tổng hợp, dưới bậc thang thật sớm đứng trứ một vị mặc âu phục tất cả vật người tuổi trẻ, hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, kẹp vị cặp táp đang hết nhìn đông tới nhìn tây. Chờ thấy Lý Đại Niên từ trong bồn trì sau khi xuống tới, người trẻ tuổi này trên mặt rõ ràng thoáng qua một tia vui vẻ, chờ gặp lại đi theo xuống Phương Viễn Sơn đoàn người sau, trên mặt lộ ra. Về sợ hãi.

Thấy Lý Đại Niên đi lên trước, người trẻ tuổi này mang tức giận nói: "Ta không phải cùng người nói qua. Mà, cái này sản phẩm không thể để cho quá nhiều người biết, nếu không làm sao còn kiếm tiền?"

Thấy Lý Đại Niên muốn nổi dóa, Phương Viễn Sơn đi lên trước nói: "Người khỏe, nghe Lý Đại Niên nói các người có một kim dung sản phẩm, năm hóa lợi nhuận đạt tới. Phần trăm chi ba mươi, ta vô cùng cảm thấy hứng thú. Ta nơi này có một ngàn đem vạn, muốn cùng nhau ném vào đi, người thấy thế nào?"

Thấy hần mặt đầy thần sắc nghiêm túc, người trẻ tuổi này cũng không biết hần nói thật hay giả, ngẩn ra một chút nói: "Là có một cái như vậy sản phẩm, bất quá bây giờ đã xu với bão cùng, ngại nhiều tiền như vậy lượng chúng ta hồi báo tỷ số không như vậy cao a!"

"Nga, kia có bao nhiêu lợi nhuận a?"

"Nhiều nhất phần trăm chi hai mươi. . ." Người tuổi trẻ suy nghĩ một chút nói. Vị rất thấp con số.

"Phốc xuy! ~ "

Phương Viễn Sơn rốt cuộc vẫn là không có nhịn được bật cười ~ thấy người tuổi trẻ rõ ràng bất mãn thần sắc, ho khan. Hai tiếng nói: "Người nhìn, ta nhiều tiền như vậy lượng ném vào đi, người có phải hay không để cho ta đi công ty các người nhìn một chút?"

"Cái này há! ~ "

Cân nhắc. Một hồi, người tuổi trẻ mới nói: "Có thể là có thể, bất quá người của công ty chúng ta ngày nay đều không ở, ông chủ cũng xuất ngoại khảo sát đi, nếu không người nhìn chờ mấy ngày như thế nào?"

Bên cạnh Lý Đại Niên lúc này cũng không nhịn được nữa., xông lên nắm hần quần áo nói: "Người đem ta tiền trả lại cho ta, người hần chết dám lừa gạt ta!"

"Bành! ~ "

Lý Đại Niên một quyền đánh vào. Hần trên mặt,

Còn phải đánh lại thời điểm, bị Phương Viễn Sơn kéo xuống.

"Không nên đánh., đánh hư. Làm thế nào! Còn muốn hay không tiền.?"

Nghe hần nhắc tới tiền, Lý Đại Niên thở hỗn hển, giận dữ bất bình nói: "Hần sao phải, la từ thật người cái này tôn. Từ dám lừa gạt ta, uống ta trước kia như vậy tín nhiệm hần."

"Cái gì lừa gạt người a, ta không hiểu người có ý gì!"

Người trẻ tuổi này che mình miệng tức giận nói đến, xoa xoa miệng nói: "Ta cùng người nói, người ngày nay đánh ta, quay đầu cái đó sản phẩm hồi báo tỷ số cũng chưa có như vậy cao., quay đầu ta liền đến trong công ty đem cấp bậc của người điều thấp."

"Ngươi hán chết còn dám giả bộ, không trách trước kia ta kêu ngươi dẫn ta đi công ty các ngươi, ngươi không mang theo ta đi đâu, nguyên lai là lừa gạt ta." Nói xong lại phải xông lên.

Phuong Viễn Sơn ngăn cản ở trước mặt hướng về phía cái này kêu "La tử thật " người tuổi trẻ nói: "Ngươi biết lường gạt mười triệu muốn ngồi thời gian bao lâu tù sao? Ngươi đời này ngay tại trong tù vượt qua., hơn nữa không làm được còn phải bắn chết."

Cái này là tử thật nghe. Hán lời, mặt cũng đỏ xanh., lớn tiếng rêu rao nói: "Ta lúc nào lường gạt mười triệu., ngươi cần bản cũng chưa cho ta, làm sao có thể coi là lường gạt chứ ?"

"Nga? Vậy ngươi chính là thừa nhận lường gạt.!"

"Ta cũng không nói gì, hán cái đó tiền nếu không muốn đầu., ta quay đầu cho hán là được."

"Xem ra ngươi là không tới Hoàng Hà lòng không tử.! Nếu như vậy, vậy cũng tốt, chúng ta đi bỏ cảnh sát đi!" Nói xong lắc đầu một cái nói: "Đem hán mang theo, chúng ta đi bỏ cảnh sát."

"Phốc thông! ~ "

Nghe được phải đem hán đưa đến cục trong, cái này là tử thật lập tức quỳ trên đất, nắm hán bấp đùi khóc lóc nói: "Đại ca, ngươi tha cho. Ta đi! Ta van cầu ngươi., ta chính là gần đây thiếu tiền xài, cho nên mới lừa gạt. Năm mới, ngươi không nên đem ta đưa đến bỏ cảnh sát a! Mẹ ta năm nay cũng bảy mươi mấy tuổi, nếu là biết ta đi vào. . ."

"Ngừng! ~ "

Thấy hán kết nối với có tám mươi tuổi lão. Mẫu như vậy nói hết ra., Phuong Viễn Sơn cũng không muốn nghe hán lời cuối., cau mày nói: "Chớ cùng ta tới đây bộ, ngươi lừa gạt Lý Đại Niên thời điểm nên nghĩ đến sẽ có ngày nay."

"Cho ngươi hai con đường đi , thứ nhất, ta bắt kẻ ngươi nghĩ biện pháp gì, ngày nay phải đem tiền trả lại cho Lý Đại Niên, sau đó cho ta đem chuyện đã xảy ra viết xuống, cái này chính là ngươi chứng cứ phạm tội, do ta giữ. Nếu như ngươi sau này còn dám lừa gạt hán, vậy cũng không nên trách ta không khách khí.."

"Thứ hai cái thì đơn giản nhiều., ngươi cũng thấy., ta mò là chạy, mang là hộ vệ, cũng không kém ngươi kia mấy chục ngàn đồng tiền. Chúng ta lập tức đi bỏ cảnh sát, theo như bây giờ luật hình, bốn chục ngàn khối cũng đủ xử ngươi năm ba năm.."

"Ta trả tiền lại, ta ngày nay sẽ trả tiền!"

Nghe được muốn xử vị năm ba năm, cái này là tử thật bị sợ xấu., trên đất một cô lỗ bò dậy, đi tới Lý Đại Niên bên cạnh nói: "Năm mới, ta bây giờ liền cho ngươi đi lấy tiền, ngươi để cho bọn họ để. Ta đi!"

"Đi thôi!"

Kêu. Chiếc xe taxi do Lạc Khắc hai người mang hán trở về cầm tiền, Phuong Viễn Sơn bọn họ ngồi lên chạy sau đi theo. Xe taxi phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Trong thẻ vua

"Ta muốn hán viết xuống giá Trương Đông tây, là muốn cho hán không muốn nữa để tới gần ngươi, nhưng là ngươi nếu dám lấy phân đồ đi uy hiếp hán, ta sẽ không chút do dự đem ngươi cũng đưa vào đi." Nói xong ngay trước Lý Đại Niên mặt đem tờ giấy kia đốt. ~

Nhìn hán bảo sao làm vậy đáng vẻ, Phuong Viễn Sơn cũng không nói thêm cái gì.. Mẹ Vương Thúy Lan bên này hán sau này không nhất định chiếu cố đến, thật là nhiều chuyện có lúc cũng không phải là có tiền liền có thể giải quyết, nếu như hán đi. Bra-xin, sau này còn cần Lý Đại Niên cùng lý nước liên tới tấn hiếu.

"Nói xong hán chuyện, bây giờ sẽ tới nói một chút ngươi chuyện đi! Ngươi là nghĩ như thế nào, mình có suy nghĩ hay không qua làm những gì?"

Lý Đại Niên vừa nghe vội vàng sống lưng thẳng tắp nói: "Ta sớm nghĩ xong, đáng tiếc một mực liền không có tiền."

"Là mà! Ngươi nói nghe một chút."

"Ta Đả Toán ở sâu mặt bắc mở một nhà in tờ nét, cấp bậc hơi cao một chút, chính là tiền hơi nhiều... ." Nói đến phần sau Lý Đại Niên thanh âm tiêu Xuống.

Trong phòng bếp Vương Thúy Lan nghe được hần lòi, nhất thời từ trong phòng bếp đi ra, mở miệng nói: "Khai cái gì in tờ nét a! Ở trong đó cả ngày lẫn đêm ngổn ngang, ô yên chương khí, ngươi chính là ở nơi đó cùng người học xấu."

"Ngươi chính là đi làm, ta cũng không đồng ý ngươi đi mở cái gì in tờ nét. Nói sau, ngươi trừ. Sẽ đánh mấy vi tính, ngươi sẽ quản lý sao? Ngươi biết sửa chữa sao?"

Bị mẹ Vương Thúy Lan bữa tiệc này giấu cọt, vương năm mới cũng không vui, tức giận nói: "Bên trong làm sao liền ngổn ngang? Nói sau ta không hiểu sợ cái gì, ta tìm một người biết đề ý tới quản không phải tốt., hơn nữa bây giờ mở in tờ nét cũng không có gì, hệ thống cái gì đều do in tờ nét liền mình làm, ta chỉ cần quản quản người liền tốt.."

"ừ, giá lời không sai ~ "

Lý Đại Niên nghe được hần rớt cuộc khẳng định. Minh một câu, nhất thời mặt mày hớn hờ, hướng Vương Thúy Lan nói: "Nhìn, anh ta đều không nói ta cái gì, ngươi Thiên Thiên nói ta cái này không được, vậy không được."

Wương Thúy Lan nghe được Phương Viễn Sơn cũng ngầm thừa nhận., cũng không nói thêm cái gì, lúc gần đi nói câu: "Ngươi thì không phải là vị để cho người tình tâm người."

Bưng lên trên bàn hoa trà uống một hớp, dừng một chút nói: "Ngươi cái ý nghĩ này ngược lại là rất tốt, ta không phản đối ngươi đi mở in tờ nét, nhưng là có mấy cái điều kiện tiên quyết, ngươi trước hết đáp ứng ta, sau đó ta suy nghĩ thêm có muốn hay không cho ngươi đầu tư mở in tờ nét."

Thấy Lý Đại Niên một bộ rửa tai lắng nghe dáng vẻ, Phương Viễn Sơn sắp xếp lời nói một chút nói: "Cái này in tờ nét ta sẽ không nhúng tay một chút, hoàn toàn do chính ngươi đi tìm địa phương, mua máy, tuyển người. Cuối cùng cho ta nhìn một chút liền tốt!"

"Thứ hai cái, vẫn là câu nói kia. Mở in tờ nét trước trước cho ta đi điều nghiên một chút, cảm ra một vị phương án cụ thể tới, không hiểu không có sao, thị trường nhân tài có chính là người, ngươi có thể giao cho bọn họ. Chính ngươi cũng đúng lúc đi theo cùng nhau chạy một chút, tiết kiệm Thiên Thiên muốn những thứ ngổn ngang kia chuyện."

"Một điểm cuối cùng, cũng là điểm trọng yếu nhất, số tiền này không phải cho không ngươi. Ngươi phải viết xuống giấy nợ, hơn nữa viết rõ theo giai đoạn trả lại thời gian."

"A! ~" nghe. Hần lòi, Lý Đại Niên nhất thời giật mình kêu lên ~

"Làm sao? Đối với mình không có lòng tin a! Không có lòng tin cũng không cần gấp, sau này ở ta trước mặt cũng không cần nói chuyện gì làm ăn, ta sẽ giúp ngươi tìm một trong lớp lên."

Số tiền này đối với hần mà nói không có vấn đề, nhưng là Lý Đại Niên nhân phẩm thật sự là không trách địa, không cho hần một chút áp lực, quay đầu nếu là cho hần đầu tư, bị hần ba làm hai làm làm đóng cửa., sau này hay là một cái phiền phức chuyện!

"Ca ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ thật tốt quản lý in tờ nét, sẽ không làm ngươi thất vọng." Lý Đại Niên nhìn hần ánh mắt, như đinh chém sắt làm bảo đảm!

"Ngươi cũng không cần cùng ta ở chỗ này làm bảo đảm, quay đầu ta để cho Thôi Hưng Tư cho ngươi làm kỹ thuật tiếp viện, hần đầu gì cũng là trung ba tốt nghiệp đại học, so với ngươi có thể mạnh nhiều. ~ "

"Tốt., cứ như vậy đi! Quay đầu ngươi có vấn đề gì có thể tìm em gái ngươi tế nói một chút ~ buổi tối chính là ở chỗ này ăn cơm đi!"

Cân nhắc đến cuối cùng Phương Viễn Sơn vẫn là không có dám để cho hần gánh cương làm chủ giác, Thôi Hưng Tư mặc dù tuổi tác so với hần tiểu. Mấy tuổi, nhưng là làm người vẫn tương đối trầm ổn.

Do hần nhìn Lý Đại Niên, hần cũng tương đối yên tâm

Phương Viễn Sơn ở chỗ này an bài chuyện trong nhà, Sư Thanh Đồng từ sáng sớm hôm nay đi làm sau này, trong lòng vẫn áo não không thôi ~ buổi sáng chín đốt ban sau này, đem trong tay chuyện xử lý tạm chấm dứt ở đây sau, cầm ly cà phê đến uống nước chỗ đi đón nước.

Đầu năm ở trong quán rượu cái đó nữ hần tử tiểu mạn cũng ở đó, thấy nàng tới., cảm ra một trường màu hồng thê nói: "Đồng đồng ngươi nhìn ~ ta tạc ngày tan việc đi làm ngay kiện thân thể, tan việc chúng ta đi chung đi."

Sư Thanh Đồng thấy cười xong cân: "Ngươi không cần làm, ngươi chỉ cần ăn ít một chút cũng sẽ không trường thịt thịt.! ~ "

"A! ~ đồng đồng ngươi mau đừng nói., đây là ta trong lòng vĩnh viễn đau, ngươi làm sao có thể nhắc lại đâu!"

Thấy tiểu mạn còn cầm ở trong tay kiện thân thẻ, Sur Thanh Đồng nhớ tới. Kia trương không biết tên thẻ, buông xuống ly cầm lấy điện thoại ra điều ra. Tầm hình kia: "Tiểu mạn, người nhìn một chút giá trương là thẻ gì a! Ta làm sao chưa thấy qua ~ "

"Kia đâu! Ta nhìn một chút ~" chu mạn mạn dò qua người nhìn chăm chăm điện thoại di động nhìn.

"Di, tấm thẻ này ta tại sao dường như đã gặp qua ở nơi nào a!"

"Đồng đồng người chờ một chút."

Nói xong chu mạn mạn cầm nạng điện thoại di động đi trở về khu làm việc máy vi tính cạnh, quơ quơ con chuột để cho chờ thời máy vi tính lần nữa sau khi khởi động, mở ra vạn độ lục soát kiện vào. Trên thẻ con số. Không có ở vạn độ vạn khoa trong tìm được nói rõ, con chuột lại hướng xuống dưới mặt lật một cái.

"Có.~" nói xong mở ra. Trang mạng.

Hoa Kỳ ngân hàng được đặt tên là "Trình độ cao nhất hắc kim thẻ " màu đen thẻ tín dụng, cùng với nước Mỹ vận thông công ty ở 1999 năm đây ra được đặt tên là "Centurion " màu đen thẻ tín dụng, chỉ có có giá hai loại hắc kim thẻ, mới có thể đầy đủ biểu hiện thẻ chủ tôn quý địa vị. Bởi vì loại này hắc thẻ không chấp nhận xin, chỉ có ngân hàng chủ động mời khách hàng gia nhập, vì vậy bị nhân sĩ trong nghề xưng là "Trong thẻ vua".

"A! ~ "

"Trong thẻ vua a?"

Sur Thanh Đồng hai người nhìn trong máy vi tính tài liệu, một thời có chút kinh ngạc đến ngây người. ~ chu mạn mạn thuần túy là giật mình với chính nạng lại không biết trên thẻ giới còn có một cùng vận thông cùng nổi danh hắc thẻ.

Mà Sur Thanh Đồng trong lòng liền phức tạp nhiều., nghĩ đến mình lại cùng một vị tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu lỡ mất dịp may, nhất thời trong lòng áo não không thôi! Lại nghĩ tới tối hôm qua một màn kia, nghĩ đến mình nếu như lưu lại, nếu là lại theo hấn phát sinh chút gì. . .

Chu mạn mạn phiên động con chuột lại đi xuống thì thăm: "Hoa Kỳ ngân hàng người có liên quan sĩ bày tỏ, toàn thế giới khách hàng trung, không vượt qua một ngàn người có trình độ cao nhất hắc kim thẻ, đối với hắc tạp tạp chủ, là không có "Chữ tín ngạch độ" giá nói một cái. Có người đã từng hỏi Hoa Kỳ ngân hàng người phụ trách, nếu như hắc tạp tạp chủ muốn cả thẻ mua chiếc phi cơ có được hay không? Lấy được câu trả lời là: Không thành vấn đề!"

"Không phi cơ. . . Không thành vấn đề?"

Hai người nhất thời sửng sốt. Cái này còn phải.? Muốn mua phi cơ mua phi cơ, muốn mua du thuyền mua du thuyền, đó không phải là nói, chỉ cần có. Loại này cái gì trình độ cao nhất hắc kim thẻ, trên thẻ giới chỉ cần mình mã đề giá đồ cũng chưa có không mua được lâu?

Khiếp sợ. Một hồi, bên cạnh chu mạn mạn cũng không nhìn máy vi tính., quay đầu khí thế hung hăng nói: "Đồng đồng, thành thật khai báo, người lúc nào biết loại này nhà giàu! Lại vẫn giấu giếm không nói cho ta, chúng ta phải hay không phải tốt chị em gái.?"

"Tiểu mạn người nghe ta nói, tặc ngày ta không phải đến Duy Dã Nạp đi ăn cơm. Mà, sau đó lúc đi ra thấy người ta cầm tấm thẻ này đãi thọ, người cũng biết chúng ta tính chất công việc, ta lúc ấy tò mò liền lấy điện thoại di động cho vỗ tới ~ "

"Ai! Thật là quá đáng tiếc., sớm biết ta cũng cùng người đi, nói không chừng là có thể biết loại này nhà giàu.."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

chương 96: Có nhà cảm giác thật tốt

Trở lại chỗ ngồi Sur Thanh Đồng lập tức mở máy vi tính ra, đăng vào. Điện thoại trên nét khách hàng bung, tìm được gần đây nói chuyện điện thoại ghi chép! Thấy bên trong rậm rạp chằng chịt nói chuyện điện thoại ghi chép, Sur Thanh Đồng sửng sốt. ~ đầu nằm ở trong quán rượu lúc ấy vang. Một chút liền cắt đứt., bây giờ muốn nữa từng cái đi tìm, không khác nào mò kim đáy biển!

"Đối với., nhớ tới.!"

Sur Thanh Đồng nhớ tới ở trong xe taxi thấy thẻ căn cước, "Nếu hần địa chỉ là ở đâu, số điện thoại di động có khả năng hay không là bên kia chứ ?"

Nghĩ tới đây lập tức bắt đầu tra được hai tháng nói chuyện điện thoại ghi chép tới, điểm chính tìm Giang Bắc thành nhỏ bên kia, nhưng là tìm. Nửa ngày cũng không có. Một thời không cách nào có thể tưởng tượng nàng, nhìn máy vi tính sững sờ phát ra ngây ngô, ngay cả Chu Mạn Mạn đi tới. Sau lưng nàng cũng không biết.

"Người đang tìm cái gì chứ ?"

"A! ~ "

"Tiểu mạn người muốn chết a! Đi bộ cũng không có thanh âm" Nói xong xoay người bóp huyệt. Nàng eo của.

"Lạc lạc ~ "

Cười duyên né tránh ma quỷ của nàng, sau đó sáp tới gần nói: "Thành thật khai báo, có phải hay không tìm cái đó thần bí nhà giàu chứ ?"

Sur Thanh Đồng suy nghĩ một chút nói: "Còn nhớ ăn tết lúc cùng chúng ta uống rượu với nhau người kia sao?"

Chu Mạn Mạn đối với cái đó thần bí đàn ông rõ ràng khác sâu ấn tượng, Sur Thanh Đồng mới vừa nói xong, lập tức nhận được: "Người nói đúng cái đó ngàn lý không say anh đẹp trai a, nhớ nhớ, quá nhớ! ~ "

"Làm sao., hần đánh điện thoại quấy rầy cho người rồi! Hừ, ta cũng biết đàn ông không mấy vị là đồ tốt, bề ngoài giả bộ thân sĩ, thật ra thì một bụng nam đạo nữ xướng ~ "

Nhìn nàng tức giận đáng yêu, Sur Thanh Đồng "Phốc xuy" một tiếng bật cười ~ thấy nàng muốn lên tới nạo mình ngứa ngáy, lập tức giơ tay đầu hàng nói: "ok, ok, ta không cười. ~ "

"Ta lừa gạt người!"

Thấy nàng lộ ra ánh mắt nghi hoặc, Sur Thanh Đồng mới giải thích nói: "Mới vừa người nói thần bí nhà giàu chính là hần, hần cũng không gọi điện thoại quấy rầy ta, chẳng qua là ta thật giống như bỏ qua. Cái gì."

Tiếp đem chuyện tối ngày hôm qua nói cho. Nàng nghe, chờ nghe xong sau này, Chu Mạn Mạn mặt đầy dờ dẩn về mặt, một lát sau mới hét lớn: "A ~ người vị tử đồng đồng, chuyện tốt như vậy người lại bỏ qua., khí tử ta., làm sao không để cho ta gặp a?"

"Không được, ta phải lập tức đi tìm dây số." Nói xong cũng không chờ Sur Thanh Đồng trả lời, lập tức đem đầu năm một đêm đi uống rượu mấy cô gái cũng hỏi. Một lần ~ đáng tiếc bỏ lỡ hết., ai cũng không lưu lại Phương Viễn Sơn dây số.

Thấy nàng mặt đầy thất vọng thần sắc, mấy cô gái riu rít hỏi nàng rốt cuộc chuyện gì, nàng chán nản đem chuyện cùng các nàng nói. Một chút, những nữ hài tử này nhất thời cũng bắt đầu buồn bực ~

Không đề cập tới những nữ hài tử này ở chỗ này tự oán tự giận, Phương Viễn Sơn đem chuyện nơi đây toàn bộ an bài xong liễu chỉ sau, sáng sớm ngày thứ hai liền bay đi. Giang Bắc thành nhỏ. Từ năm trước lần đó không vui mà tán sau, mấy tháng tới nay, trừ. Ăn tết, khác cũng không nữa có bất kỳ liên lạc nào.

Nằm tựa vào trên phi cơ trên ghế sa lon, suy nghĩ trước kia từng ly từng tí, không khỏi thở dài một hơi ~ đầu có muôn vàn không phải, mình đầu gì là bọn họ nuôi lớn, nếu quả thật cứ như vậy tuyệt tình lão tử không lui tới với nhau, cùng bọn họ nguyên lai như vậy đối với mình lại có gì khác biệt?

Mười điểm nhiều liền hạ. Phi cơ, lúc này phi trường không có nhắc lại cung xe dành riêng cho đưa đón nghiệp vụ, Lạc Khắc tìm được phi trường vip phục vụ chỗ, lấy 2000 một ngày giá cả cho mượn. Một chiếc Mercedes s600, ngồi ở trong xe suy nghĩ một sẽ gặp mặt lúc tình cảnh, trong lòng lại gọi lên. Lui đường cổ.

Thật sự là dưỡng mẫu sư hồng công quá lợi hại., làm hần tránh lui ba thước! Nhưng là thật vất vả lấy dũng khí trở lại, nếu là bây giờ trở về đầu, hần không biết lần tới khi nào trả mới có thể có dũng khí nữa về tới đây.

Nhìn thành phố hai bên cây cối đang nhanh chóng lui ngược lại, hần lòng cũng đi theo nói lên. Bên cạnh Lạc Khắc thấy ông chủ khỏe giống như có chút cục xúc bất an, đưa tới một khối kẹo cao su nói: "Hải, ông chủ, ăn một khối."

"Cám ơn. ~ "

Dùng sức nhai kẹo cao su, thật giống như đem tất cả thấp thòm cũng theo răng nhai tiêu tán với vô hình.

Nguyên Cao Dương tài lái xe giỏi vô cùng, ngồi ở đằng sau hần chút nào không có cảm giác được lắc lư.

"Kéo kẹt! ~ "

Kéo xuống tay sát Nguyên Cao Dương quay đầu lại nói: "Ông chủ, đến!"

"A! Đến rồi?"

Lấy lại tinh thần Phương Viễn Sơn quay đầu nhìn, mới phát hiện bên ngoài cảnh tượng đã biến thành. Thành nhỏ đặc biệt phong tình. Dưới bóng cây hai lão đầu đang đối với dịch trừ, khúc quanh trạm xe buýt bãi đỗ, mấy vị khai hắc xe vây chung chỗ đánh mấy đồng tiền một ván bài xì phé.

Thấy mười mấy năm như một ngày hoàn cảnh, không biết tại sao, Phương Viễn Sơn lại cảm giác vô cùng thân thiết, thật giống như lúc này mới là nhà của mình vậy ~

Lạc Khắc chạy tới vì hấn đánh mở cửa xe, khom người đi xuống xe Phương Viễn Sơn, thấy xa xa cha mẹ nuôi ở hoa cửa tiệm bó ghim hoa tươi, trong lòng do dự một chút vẫn là đi tới.

"Mẹ, người bạn bị a!" Nói xong từ bên cạnh cầm qua một cái ghế xếp ngồi xuống, cuốn tay áo lên cũng bắt đầu châm hoa.

Cúi đầu ở bó hoa Trương Thái Vân nghe được tiếng nói chuyện, lập tức ngẩng đầu lên. Chờ thấy là Phương Viễn Sơn sau, há to miệng ~ một hồi lâu mới nói: "Người đã về rồi!"

Bên cạnh cha nuôi Phương Tử Dân cũng ném hạ. Công việc trong tay, đi tới nói: "Mau buông xuống, mau buông xuống, mới vừa trở lại làm sao có thể muốn người làm đầu! Đi vào nhà uống miếng trà."

"Đứng đứng đứng!" Trương Thái Vân vừa nói cũng cúi hạ thủ bộ, đứng lên kéo nàng cánh tay đem hấn lôi dậy. Phương Viễn Sơn cũng thuận thế đứng lên, đi theo bọn họ hai người đi vào. Trong tiệm.

Thấy hai người lại là châm trà, lại là nồi lửa nấu com, vội vàng nói: "Ta cũng không phải là khách, không cần như vậy, chính ta tới liền tốt."

Nhận lấy đường mẫu trong tay bình trà cho trong ly rót đầy. Nước, để bình trà xuống hướng về phía cha nuôi Phương Tử Dân nói: "Không cần làm, ta ở trên phi cơ ăn rồi, quay đầu chờ buổi trưa. Một khối ăn đi!"

Phương Tử Dân cũng không quay đầu lại nói: "Muốn, muốn, người ăn tết cũng không trở lại, thời gian lâu như vậy không về nhà, dù sao phải chịu chút mới phải."

Nghe hấn nói như vậy, Phương Viễn Sơn cũng không nói gì, cùng cha mẹ nuôi quan hệ hòa hoãn lại hấn cũng cảm thấy thật vui vẻ, mặc dù biết hơn nửa nguyên nhân là lần trước kia hai trăm ngàn đôi lấy, hấn cũng cho là đáng giá..

Người sống, có lúc thì phải ý niệm hiểu rõ, có. Tình yêu, không có thân hữu chúc phúc, vậy cũng tỏ ra vô cùng thê lương, giống nhau, không có. Hữu tình cùng tình yêu, kia còn sống cũng có phần quá mức không thú vị. Cho nên nói thân tình, hữu tình, tình yêu, thiếu một thứ cũng không được!

Nhìn bọn họ lão hai cái ở trong phòng bếp bận rộn, Phương Viễn Sơn đứng lên lên lầu. Hai lầu ba căn phòng, một gian là cha mẹ nuôi, còn có một gian là Phương Lâm Lâm, người cuối cùng phòng chứa đồ lật vật trước kia chính là hấn phòng.

Đi vào phòng, bên trong rõ ràng bị đường mẫu Trương Thái Vân thu thập qua, trước kia chất đầy các loại túi đựng hộp, băng lụa màu các loại đồ, bây giờ toàn bộ không thấy., bên trong một trương tịch mộng tư giường lớn thay thế. Đi qua giường hành quân, dựa vào cửa sổ một trương thập niên chín mươi bàn đọc sách cũng bị một cái bàn để máy vi tính thay thế..

Đi tới ngồi ở trên giường sờ một cái giường đệm, phía trên hai giường uyên ương nghịch nước chăn điệp phóng thật chỉnh tề, cũng không có đây lại bị cái lông, hiển nhiên lúc nào cũng cầm đi ra ngoài phơi. Kéo qua một cái mền ngủ một cái, phía trên truyền tới một trận ánh mặt trời mùa vị ~ từ trong thâm tâm đọc đến: "Có nhà cảm giác thật tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Đi trường học

" Anh, ta tìm người có chút việc. . ."

"Vào nói đi!"

Trở về phòng trong đem áo khoác mặc vào, lại đi tới phòng rửa mặt rửa mặt, sau khi ra ngoài hỏi: "Ăn điểm tâm. Sao? Chưa ăn chờ một khối kẻ đi ăn."

Ở nơi này trước kia một mực xem thường trước mặt anh, Phương Lâm Lâm lại có điểm khó mà mở miệng, cân nhắc. Một hồi mới lấy dũng khí nói: "Ta ăn rồi, người có thể hay không giúp ta chuyện a?"

Đang đầu giường thu dọn đồ đạc hân, nghe được Phương Lâm Lâm lời sau, xoay người nói: "Chớ đứng nơi đó a! Ngồi xuống nói đi!"

Không biết tại sao, bây giờ Phương Viễn Sơn tổng cho nàng một loại rất mạnh uy thế cảm, tựa như mới vào đại học lúc, lần đầu tiên đứng ở trên bục giảng tự giới thiệu mình lúc như vậy thấp thòm. Cái loại đó trong lúc lơ đãng tùy ý lộ ra một loại cảm giác bị áp bách, tựa như bất kỳ chuyện cũng không để ở trong lòng.

Cho đến Phương Viễn Sơn giúp nàng tiếp. Ly nước đặt ở trước mặt lúc, nàng mới hoàn hồn lại. Lòng bàn tay ly thật giống như cho. Nàng cực lớn dũng khí, môi giật giật nhỏ giọng nói: "Gần đây ta trong trường học tất cả bạn học đối với ta chỉ chỉ chớ chớ, nói ta nói xấu."

"Nga! Tại sao a?"

Nói. Vị mở đầu, Phương Lâm Lâm thanh âm cũng đi theo đề cao. Một chút: "Đầu năm người giúp ta mua. Mấy bộ quần áo, xuyên tới trường học trong sau, tất cả bạn học nói ta là. . . Là. . ."

Phương Lâm Lâm lời còn chưa dứt, hân liền biết. Nàng ý. Những bạn học kia đơn giản chính là nói nàng những thứ kia nhãn hiệu nổi tiếng quần áo, xách tay lai lịch bất chánh mà thôi, thật ra thì cái này cũng bình thường, một cái nhà cảnh cô gái rất bình thường đột nhiên xuyên nhãn hiệu nổi tiếng, dùng nhãn hiệu nổi tiếng, người phản ứng đầu tiên khẳng định đều là như vậy.

"Vậy người muốn thế nào a?"

Phương Lâm Lâm giật giật người, lại bùng lên nước tiến tới mép uống một hớp, ngập ngừng nói: "Ta muốn cho người, ta muốn cho người. . ."

"A a! ~ "

Nhìn nàng muốn nói lại thôi dáng vẻ, Phương Viễn Sơn cũng đoán ra. Nàng muốn nói cái gì ~ đơn giản chính là để cho mình đến nàng trong trường học đi chứng minh một chút mà thôi, để cho các bạn học biết nàng không phải nói láo, những thứ kia quần áo không phải dựa vào những thứ kia bất chánh làm thủ đoạn lấy được.

Thấy hân dừng dừng dáng vẻ, Phương Lâm Lâm cấp. ~ đứng lên nói: "Anh, coi là ta cầu người. Có được hay không, người liền theo ta đi một lần có được hay không a?"

Thấy nàng mặt đỏ bừng dáng vẻ cùng với trong tay siết chặt ly trà, biết nàng nhất định là không biện pháp gì. Mới đến cầu mình. Nghĩ đến mới vừa hoãn hòa một chút tới quan hệ, thật sự là không đành lòng cự tuyệt nàng, thờ dãi nói: "Thôi. ~ ta bồi người đi một chuyến đi!"

"Cám ơn ca!"

Nói xong Phương Lâm Lâm trên khuôn mặt nhỏ nhắn lưu lại. Nước mắt ~ đây là nàng nhiều năm qua như vậy lần đầu tiên ở trước mặt hân rơi lệ, tiếng kia "Cám ơn" cũng bao hàm áy náy mùi vị ở bên trong!

Thấy nàng lệ rơi đầy mặt dáng vẻ, biết nàng khẳng định bị trong trường học nói bóng nói gió thương sâu. . Đi lên trước giúp nàng đem khỏa mắt nước mắt xoa xoa nói: "Đừng khóc!."

Không sau chuyện này nói cho cùng cũng có trách nhiệm của mình ở bên trong, nếu không phải ban đầu lập tức cho nàng mang về xa xỉ như vậy phẩm, cũng sẽ không có bây giờ tình huống phát sinh.

Nếu quyết định. Cũng không có gì đáng nói, mang Phương Lâm Lâm trở về nhà một chuyến, nói cho cha mẹ nuôi mình bởi Lâm Lâm đi một chuyến trường học. Phương Tử Dân hai người cũng vô cùng vui thấy với hai huynh muội bọn họ tu bổ cảm tình, không có nói gì nhiều, chẳng qua là để cho bọn họ trên đường chú ý an toàn.

Đến. Thành phố không gặp với đi nàng trường học, để cho Lạc Khắc tìm một cao cấp cho mướn xe tiệm, ngay cả người mang xe cho mướn. Một Rolls Royce ảo ảnh. Theo ông chủ nói: Đây là toàn thành phố duy nhất một chiếc, bình thời đều là đại công ty cho mướn tới dùng cho tiếp đãi khách quý sử dụng.

Ông chủ cũng là nhìn hân khí thế cường thịnh cộng thêm tùy thân hộ vệ, khẳng định lai lịch của hân không tiểu, cho nên mới đồng ý cho mướn cho hân.

Hai chiếc lái xe đến. Tỉnh anh quốc tế, đi xuống xe đến một nhà Ý Đại Lợi I chuyên tiệm bán, nhìn một chút phía trên đề giá, dò hỏi: "I cũng tới nơi này mở chỉ nhánh. Sao?"

Nhân viên bán hàng cung kính nói: "Đúng vậy tiên sinh, toàn bộ Giang Bắc liền một nhà này chuyên tiệm bán. Khác tiệm chúng ta cũng mở ở. Một đường thành phố, đây cũng là năm nay thử nước tiệm mới."

"

"Vậy cũng tốt! Cho vị tiểu thư này chọn mấy người thích hợp, ngoài ra các người tiệm quốc tế ngân liên thẻ cả không soát?"

Hắn mấy trương quốc nội thẻ ngân hàng cũng không có tiền., sau cùng mấy trăm ngàn cũng để lại cho. Mẹ Vương Thúy Lan.

"Có thể, tiền sinh."

Phuong Lâm Lâm bản thân vóc dáng không coi là lùn, vóc người cũng coi là chống đỡ quần áo, mà Ý Đại Lợi thời trang một mực lấy có hình trứ cân, cho nên chờ Phuong Lâm Lâm ra. Phòng thay quần áo sau, Phuong Viễn Sơn trước mắt chính là sáng lên ~ hai mươi mấy tuổi tiểu cô nương chính là vâng nhụy hoa nở rộ tuổi tác, mặc vào giá cả người màu đỏ sậm áo đầm sau, cả người như lửa vậy tràn đầy thanh xuân động lòng người tình hoà.

"Ca như thế nào?" Vừa nói Phuong Lâm Lâm xoay một vòng, chờ hắn tán dương.

"Không sai, người mặc quần áo này dễ nhìn vô cùng."

"Không cần thay đổi, mặc đi!"

Giúp nàng mua. Mấy người mùa xuân kiểu mới I, thấy tủ quần áo xách tay, kêu nhân viên bán hàng cùng nhau lấy ra để cho nàng thử một chút. Thấy nàng mặt đầy hưng phấn đáng yêu, Phuong Viễn Sơn cũng biết nàng ý., trực tiếp cả thẻ đi.

Lại mang nàng đến tiệm hớt tóc sa long trong đi làm một tóc, cho đến Phuong Viễn Sơn nhìn hài lòng sau mới ngồi xe đi đi. Các nàng trường học.

Đường đi lên thời gian cộng thêm cho mượn xe mua quần áo cái gì, đến. Trường học lúc đã buổi trưa 11 điểm nhiều., trường học chính là tan lớp lúc ăn cơm. Đi đầu Rolls Royce ảo ảnh trực tiếp xử đến. Trường học cửa, cũng vô ích xuống xe, lính gác cửa thấy hai chiếc xe sang sau ngay cả ghi danh đều không làm liên nhân mở. Cửa điện.

Trong sân trường học sinh thấy một Rolls Royce khai. Đi vào, phía sau còn đi theo một chiếc Mercedes s600, nhất thời dừng lại. Đi lại bóng người, rồi rít cầm lấy điện thoại ra phách khởi. Hình.

Chỗ ngồi phía sau Phuong Lâm Lâm thấy các bạn học đáng yêu, hưng phấn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, nắm áo đầm tay dùng sức vặn, nghĩ đến mặc quần áo này phải giá cả vừa buông ra. Tay, hai cái tay một thời cũng không biết để vào đâu.

Đề Phuong Lâm Lâm chỉ dẫn, xe một mực lái đến. Nàng chỗ lớp học giáo học lâu hạ mới ngừng lại. Phía sau trong bồn trì mắt Lạc Khắc chạy chậm tới giúp hắn kéo cửa xe ra, Phuong Viễn Sơn lượn quanh. Một vòng đi đến bên kia giúp Phuong Lâm Lâm kéo cửa xe ra, học Lạc Khắc cũng nắm tay xanh tại trên mũi xe.

Một đôi I thủy tinh cận miệng giày cao gót đầu tiên từ trong xe đạp. Đi ra, đi theo Phuong Lâm Lâm tìm trong người từ trong xe đi xuống, tùy ý ghim lên một vị cao đuôi ngựa hơi có vẻ xốc xếch kiểu tóc tỏ ra mình diêm cao quý, cộng thêm cả người đồ rực áo đầm, toàn bộ chính là một công chúa ra ngoài đi tuần phạm nhi, người bình thường không có chút sức, sợ rằng ngay cả đến gần đứng khí cũng không có!

Giáo học lâu trong còn đang không ngừng đi xuống trào học sinh, thấy bọn họ chuyển đi này, nhất thời bàn luận sôi nổi ~

"Oa! ~ Rolls Royce ảo ảnh ai, ta không nằm mộng chứ?"

"Kia hai người không phải là trong truyền thuyết bodyguard mà!"

"Mau nhìn, ta thế nào cảm giác cô kia giống như Lâm Lâm a!"

"Ca ca ca! ~ "

Nghe xa xa truyền tới các loại tiếng nghị luận, đeo kính mát Lạc Khắc hai người đi tới phía trước tách ra. Đám người, để cho bọn họ hai người thông qua.

Phụng bồi Phuong Lâm Lâm xuyên qua trong đường đi đám người chen lấn, một đường đi lên. Lầu ba thầy bên ngoài phòng làm việc, Lạc Khắc đi lên trước gõ cửa một cái ~

"Mời vào! ~ "

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Đi trường học

" Anh, ta tìm người có chút việc. . ."

"Vào nói đi!"

Trở về phòng trong đem áo khoác mặc vào, lại đi tới phòng rửa mặt rửa mặt, sau khi ra ngoài hỏi: "Ăn điểm tâm. Sao? Chưa ăn chờ một khối kẻ đi ăn."

Ở nơi này trước kia một mực xem thường trước mặt anh, Phương Lâm Lâm lại có điểm khó mà mở miệng,, cân nhắc. Một hồi mới lấy dũng khí nói: "Ta ăn rồi,, người có thể hay không giúp ta chuyện a?"

Đang đầu giường thu dọn đồ đạc hần, nghe được Phương Lâm Lâm lời sau, xoay người nói: "Chớ đứng nơi đó a! Ngồi xuống nói đi!"

Không biết tại sao, bây giờ Phương Viễn Sơn tổng cho nàng một loại rất mạnh uy thế cảm, tựa như mới vào đại học lúc, lần đầu tiên đứng ở trên bục giảng tự giới thiệu mình lúc như vậy thấp thỏm. Cái loại đó trong lúc lơ đãng tùy ý lộ ra một loại cảm giác bị áp bách, tựa như bất kỳ chuyện cũng không để ở trong lòng.

Cho đến Phương Viễn Sơn giúp nàng tiếp. Ly nước đặt ở trước mặt lúc, nàng mới hoàn hồn lại. Lòng bàn tay ly thật giống như cho. Nàng cực lớn dũng khí, môi giật giật nhỏ giọng nói: "Gần đây ta trong trường học tất cả bạn học đối với ta chỉ chỉ chỗ chỗ, nói ta nói xấu."

"Nga! Tại sao a?"

Nói. Vị mở đầu, Phương Lâm Lâm thanh âm cũng đi theo đề cao. Một chút: "Đầu năm người giúp ta mua. Mấy bộ quần áo, xuyên tới trường học trong sau, tất cả bạn học nói ta là. . . Là. . ."

Phương Lâm Lâm lời còn chưa dứt, hần liền biết. Nàng ý. Những bạn học kia đơn giản chính là nói nàng những thứ kia nhãn hiệu nổi tiếng quần áo, xách tay lại lịch bất chánh mà thôi, thật ra thì cái này cũng bình thường, một cái nhà cảnh cô gái rất bình thường đột nhiên xuyên nhãn hiệu nổi tiếng, dùng nhãn hiệu nổi tiếng, người phản ứng đầu tiên khẳng định đều là như vậy.

"Vậy người muốn thế nào a?"

Phương Lâm Lâm giật giật người, lại bùng lên nước tiến tới mép uống một hớp, ngập ngừng nói: "Ta muốn cho người, ta muốn cho người. . ."

"A a! ~ "

Nhìn nàng muốn nói lại thôi đáng vẻ, Phương Viễn Sơn cũng đoán ra. Nàng muốn nói cái gì ~ đơn giản chính là để cho mình đến nàng trong trường học đi chứng minh một chút mà thôi, để cho các bạn học biết nàng không phải nói láo, những thứ kia quần áo không phải dựa vào những thứ kia bất chánh làm thủ đoạn lấy được.

Thấy hần dừng dừng đáng vẻ, Phương Lâm Lâm cấp. ~ đứng lên nói: " Anh, coi là ta cầu người. Có được hay không, người liền theo ta đi một lần có được hay không a?"

Thấy nàng mặt đỏ bừng đáng vẻ cùng với trong tay siết chặt ly trà, biết nàng nhất định là không biện pháp gì. Mới đến cầu mình. Nghĩ đến mới vừa hoãn hòa một chút tới quan hệ, thật sự là không đành lòng cự tuyệt nàng, thờ dài nói: "Thôi. ~ ta bồi người đi một chuyến đi!"

"Cám ơn ca!"

Nói xong Phương Lâm Lâm trên khuôn mặt nhỏ nhắn lưu lại. Nước mắt ~ đây là nàng nhiều năm qua như vậy lần đầu tiên ở trước mặt hần rơi lệ, tiếng kia "Cám ơn" cũng bao hàm áy náy mùi vị ở bên trong!

Thấy nàng lệ rơi đầy mặt đáng vẻ, biết nàng khẳng định bị trong trường học nói bóng nói gió thương sâu.. Đi lên trước giúp nàng đem khước mắt nước mắt xoa xoa nói: "Đừng khóc!."

Không sau chuyện này nói cho cùng cũng có trách nhiệm của mình ở bên trong, nếu không phải ban đầu lập tức cho nàng mang về xa xỉ như vậy phẩm, cũng sẽ không có bây giờ tình huống phát sinh.

Nếu quyết định. Cũng không có gì đáng nói, mang Phương Lâm Lâm trở về nhà một chuyến, nói cho cha mẹ nuôi mình bởi Lâm Lâm đi một chuyến trường học. Phương Tử Dân hai người cũng vô cùng vui thấy với hai huynh muội bọn họ tu bổ cảm tình, không có nói gì nhiều, chẳng qua là để cho bọn họ trên đường chú ý an toàn.

Đến. Thành phố không gấp với đi nàng trường học, để cho Lạc Khắc tìm một cao cấp cho mướn xe tiệm, ngay cả người mang xe cho mướn. Một Rolls Royce ảo ảnh. Theo ông chủ nói: Đây là toàn thành phố duy nhất một chiếc, bình thời đều là đại công ty cho mướn tới dùng cho tiếp đãi khách quý sử dụng.

Ông chủ cũng là nhìn hần khí thế cường thịnh cộng thêm tùy thân hộ vệ, khẳng định lai lịch của hần không tiểu, cho nên mới đồng ý cho mướn cho hần.

Hai chiếc lái xe đến. Tỉnh anh quốc tế, đi xuống xe đến một nhà Ý Đại Lợi I chuyên tiệm bán, nhìn một chút phía trên đề giá, dò hỏi: "I cũng tới nơi này

mở chi nhánh. Sao?"

Nhân viên bán hàng cung kính nói: "Đúng vậy tiên sinh, toàn bộ Giang Bắc liền một nhà này chuyên tiệm bán. Khác tiệm chúng ta cũng mở ở. Một đường thành phố, đây cũng là năm nay thử nước tiệm mới.

"

"Vây cũng tốt! Cho vị tiểu thư này chọn mấy người thích hợp, ngoài ra các người tiệm quốc tế ngân liên thẻ cả không soát?"

Hắn mấy trương quốc nội thẻ ngân hàng cũng không có tiền., sau cùng mấy trăm ngàn cũng để lại cho. Mẹ Vương Thúy Lan.

"Có thể, tiên sinh."

Phuong Lâm Lâm bản thân vóc dáng không coi là lùn, vóc người cũng coi là chống đỡ quần áo, mà Ý Đại Lợi thời trang một mực lấy có hình trứ cân, cho nên chờ Phuong Lâm Lâm ra. Phòng thay quần áo sau, Phuong Viễn Sơn trước mắt chính là sáng lên ~ hai mươi mấy tuổi tiểu cô nương chính là văng nhụy hoa nở rộ tuổi tác, mặc vào giá cả người màu đỏ sậm áo đầm sau, cả người như lửa vậy tràn đầy thanh xuân động lòng người tình hoà.

"Ca như thế nào?" Vừa nói Phuong Lâm Lâm xoay một vòng, chờ hắn tán dương.

"Không sai, người mặc quần áo này dễ nhìn vô cùng."

"Không cần thay đổi., mặc đi!"

Giúp nàng mua. Mấy người mùa xuân kiểu mới I, thấy tủ quần áo xách tay, kêu nhân viên bán hàng cùng nhau lấy ra để cho nàng thử một chút. Thấy nàng mặt đầy hưng phấn đáng vẽ, Phuong Viễn Sơn cũng biết nàng ý., trực tiếp cả thẻ đi.

Lại mang nàng đến tiệm hớt tóc sa long trong đi làm một tóc, cho đến Phuong Viễn Sơn nhìn hài lòng sau mới ngồi xe đi đi. Các nàng trường học.

Đường đi lên thời gian cộng thêm cho mướn xe mua quần áo cái gì, đến. Trường học lúc đã buổi trưa 11 điểm nhiều., trường học chính là tan lớp lúc ăn cơm. Đi đầu Rolls Royce ảo ảnh trực tiếp xử đến. Trường học cửa, cũng vô ích xuống xe, lính gác cửa thấy hai chiếc xe sang sau ngay cả ghi danh đều không làm liên nhân mở. Cửa điện.

Trong sân trường học sinh thấy một Rolls Royce khai. Đi vào, phía sau còn đi theo một chiếc Mercedes s600, nhất thời dừng lại. Đi lại bóng người, rồi rút cầm lấy điện thoại ra phách khỏi. Hình.

Chỗ ngồi phía sau Phuong Lâm Lâm thấy các bạn học đáng vẽ, hưng phấn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, nắm áo đầm tay dùng sức vịn, nghĩ đến mặc quần áo này phải giá cả vừa buông ra. Tay, hai cái tay một thời cũng không biết để vào đâu..

Đè Phuong Lâm Lâm chỉ dẫn, xe một mực lái đến. Nàng chỗ lớp học giáo học lâu hạ mới ngừng lại. Phía sau trong bồn trì mặt Lạc Khắc chạy chậm tới giúp hắn kéo cửa xe ra, Phuong Viễn Sơn lượn quanh. Một vòng đi đến bên kia giúp Phuong Lâm Lâm kéo cửa xe ra, học Lạc Khắc cũng nắm tay xanh tại trên mũ xe.

Một đôi I thủy tinh cận miệng giày cao gót đầu tiên từ trong xe đạp. Đi ra, đi theo Phuong Lâm Lâm tìm trong người từ trong xe đi xuống, tùy ý ghim lên một vị cao đuôi ngựa hơi có vẻ xốc xếch kiểu tóc tỏ ra mình diễm cao quý, cộng thêm cả người đỏ rực áo đầm, toàn bộ chính là một công chúa ra ngoài đi tuần phạm nhĩ, người bình thường không có chút sức, sợ rằng ngay cả đến gần dừng khí cũng không có!

Giáo học lâu trong còn đang không ngừng đi xuống trào học sinh, thấy bọn họ chuyển đi này, nhất thời bàn luận sôi nổi ~

"Oa! ~ Rolls Royce ảo ảnh ại, ta không nằm mộng chứ ?"

"Kia hai người không phải là trong truyền thuyết bodyguard mà!"

"Mau nhìn, ta thế nào cảm giác cô kia giống như Lâm Lâm a!"

"Ca ca ca! ~ "

Nghe xa xa truyền tới các loại tiếng nghị luận, đeo kính mát Lạc Khắc hai người đi tới phía trước tách ra. Đám người, để cho bọn họ hai người thông qua.

Phụng bồi Phuong Lâm Lâm xuyên qua trong đường đi đám người chen lấn, một đường đi lên. Lầu ba thầy bên ngoài phòng làm việc, Lạc Khắc đi lên trước gõ cửa một cái ~

"Mời vào! ~ "

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Đưa lễ

"Lão sư ngài khỏe! Anh ta mới vừa từ nước ngoài trở lại, hần qua mấy ngày liền xuất ngoại., ngày nay muốn mời một ngày nghỉ bồi hần đi dạo một chút, hy vọng ngài đồng ý."

Đối diện phía sau bàn làm việc cô giáo nghe. Phương Lâm Lâm lời sau, đẩy một cái trên sống mũi mắt kiếng nói: "Có thể, người viết trương giả điều đi! Ta ký tên."

Tuổi không lớn lắm cô giáo đối với sau lưng nàng hộ vệ xem ra cũng thật tò mò, ngẩng đầu quan sát. Một hồi nói: "Người nào là anh người a?"

Vị này dài một bộ mặt con nít cô giáo xem ra cũng nghe nói. Nàng vị kia làm vòng quanh anh, theo đồng nghiệp cùng nàng nói: Phương Lâm Lâm có vị anh xuất ngoại du học sau phát tài., bây giờ thấy chân nhân xuất hiện., lộ ra một bộ tò mò bảo bảo đáng vẽ, manh manh mắt to nháy mắt nha nháy mắt! ~

Đứng ở bên cạnh Phương Viễn Sơn thấy vị lão sư này ngọt manh đáng vẽ, không khỏi một trận buồn cười, trong lòng cũng âm thầm tò mò "Su phạm học viện lão sư cũng như vậy đẹp không?"

Muốn. Một câu đi lên trước nói: "Ta chính là Phương Viễn Sơn, Lâm Lâm anh, tạ ơn lão sư lý giải.."

"Đối với., cũng không thỉnh giáo thầy tên họ, thật là quá thất lễ. ~ "

"A a, ta kêu Tôn Thư Đồng."

"Tôn lão sư ngài khỏe, người nhìn, ta cũng khó tới Lâm Lâm trường học, buổi tối muốn mời người cùng nàng bạn học một khối đi ăn một bữa cơm, không biết có thể hay không?"

Vị này hai mươi bảy hai mươi tám tuổi Tôn lão sư, nghe. Hần lời sau, cười một cái nói: "Ăn cơm coi như., sau này có thời gian rồi hãy nói!"

Phương Viễn Sơn quay đầu trở lại ngoác ngoác đầu, Lạc Khắc đi lên trước đưa qua. Một vị túi đựng hộp. Lấy tới sau để cho bọn họ ra. Phòng làm việc, xoay người nói: "Lão sư người nhìn, ta trở về tương đối với vàng, cũng chưa kịp chuẩn bị lễ vật gì. Cái điện thoại di động này bây giờ ở ngoại quốc thật lưu hành, đưa cho lão sư làm bình thời trường học dùng, mong rằng lão sư ngàn vạn lần không nên từ chối."

Cái này htc đời thứ hai trí năng ky ở trong nước còn không có thông dụng mở, chỉ có những thứ kia một đường thành phố nước hành lý mới có bán, giá bán phổ biến đều ở đây ba ngàn đến bốn ngàn giữa, đưa cho vị này cô giáo hẳn là dư sức có thừa..

Vị này cô giáo thấy hẳn vì. Chiều cổ mình mặt mũi, ngay cả sau lưng thủ hạ cũng chỉ khai.. Hơn nữa mới vừa cũng cự tuyệt. Bữa cơm mời, nếu là nửa không thu cái điện thoại di động này, thật giống như có điểm bất cận nhân tình. Lập tức cũng hào phóng nhận lấy. Điện thoại di động, cười nói: "Vậy thì cảm ơn người., quay đầu cũng không nên nói lão sư nhận hối lộ nga! ~ "

"Làm sao biết đâu! Lão sư bận bịu với công việc, vì. Chúng ta những thứ này sần sần học sinh, ngày đêm vất vả, học sinh đưa lão sư một chút quà nhỏ làm sao có thể coi như là nhận hối lộ chứ ? Nói sau., cái điện thoại di động này lão sư cũng là dùng cho trường học thượng, vậy thì càng không tính là.."

Nghe hẳn mấy câu nói, đem mình tặng điện thoại di động lý do nói đường đường chính chính, thật giống như nhận lấy cái điện thoại di động này là chuyện đương nhiên, đạo lý hiển nhiên, không thu mới là bất cận nhân tình, thiên lý khó tha thứ, vị này cô giáo trên mặt cũng là vui mừng liên tục, nhỏ dài ánh mắt cũng cười híp lại.

Bên cạnh viết xong giả điều Phương Lâm Lâm, đi tới nghe được nàng lời sau, cũng là nét mặt tươi cười trực khai, đi lên trước cười đùa nói: "Lão sư ngài thật tốt, lý giải vạn tuế."

Cùng Tôn lão sư lại khách khí. Một hồi, mới mang Phương Lâm Lâm ra. Phòng làm việc. Lạc Khắc hai người đứng ở. Trong hành lang, thấy hẳn sau khi ra ngoài, hỏi: "Ông chủ, chúng ta bây giờ là?"

Không trả lời hẳn lời, quay đầu hỏi Phương Lâm Lâm đến: "Có cần hay không cũng cùng phụ đạo viên đi chào hỏi?"

Phương Lâm Lâm nghe. Nàng lời sau, gật đầu một cái nói: "Đòi đi, nếu không quay đầu ta có thể thăm! ~ "

Phương Viễn Sơn cười một tiếng cũng không nói gì, trong đại học có lúc chính là một vị tiểu xã hội, những người này tình lui tới cùng xã hội thượng không có gì khác nhau. Quay đầu vị kia phụ đạo viên nếu là biết nàng tặng điện thoại di động cho chủ nhiệm lớp mà không có đưa cho hẳn, vậy sau này Phương Lâm Lâm cuộc sống có thể sẽ không tốt lắm.

Diễn trò làm toàn bộ, nếu tới. Cũng không có gì đáng nói, đi theo Phương Lâm Lâm một đường đi về phía túc quán lâu, mới vừa Phương Lâm Lâm liền gọi điện thoại biết phụ đạo viên ở bên kia. Đọc theo đường đi Phương Lâm Lâm cùng một vị cao ngạo công chúa vậy, ngẩng đầu ưỡn ngực, một đôi cao cân thủy tinh giày giẫm ở đường lát đá tảng thượng phát ra một trận "Lóc cóc" thanh ~

Vị này phụ đạo viên phỏng đoán chính là trường học sau khi tốt nghiệp lưu lại,

Hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, lối ăn mặc vô cùng mode, tóc rõ ràng nóng qua., một con toái phát có một loại mắt tự nhiên cong. Hai tay mười ngón tay cũng đã làm mỹ giáp, nhìn qua rất đẹp.

Vị này phụ đạo viên so với kia vị Tôn lão sư có thể hào phóng nhiều., vô cùng vui vẻ nhận lấy. Hắn đưa tới điện thoại di động, không có tị hiềm tại chỗ liền mở ra. Túi đựng hộp, chờ thấy bên trong điện thoại di động sau, trước mắt chính là sáng lên ~ cũng không để ý bên cạnh hai người cầm điện thoại di động chỉ phôi.

Thấy vị này một phụ đạo viên rất dễ nói chuyện, Phương Viễn Sơn mở miệng lần nữa mời nói: "Ngày nay ta ở quán rượu đặt. Bàn thức ăn mời Lâm Lâm bạn học một khối ăn một bữa cơm, còn hy vọng lão sư có thể thường quang đến."

Táy máy. Một hồi điện thoại di động, vị này phụ đạo viên mới tế tế quan sát vị này Phương Lâm Lâm anh. Không nhìn không biết, nhìn một hồi trực giác trước mắt một mực hoa mắt ~

Trời ạ! Vị này Phương Lâm Lâm anh thật là lớn lớn thổ hào a ~ nàng dám cầm hai tay hai chân làm bảo đảm, hẳn kia người âu phục tuyệt đối không phải trên thị trường bán, nhìn kia bản hình vô cùng có phạm tư triết mùi vị, đến nỗi có phải hay không, vậy cũng chỉ có chính hắn biết. ~

Bất quá ở thấy hắn trên tay trăm đạt phi lệ 5002 sau, phụ đạo viên một trận không nói, đi theo cảm thấy có ở trên trời thật là nhiều tình tình ~

"Thần a! Còn có thiên lý sao? Ngươi ra cửa mang một mấy đem vạn đồng hồ đeo tay, đây là người sao?"

Thấy vị này nữ phụ đạo viên ánh mắt sững sờ ở nơi đó toái toái niệm, chờ theo nàng ánh mắt nhìn tới lúc, mới biết. Nàng tại sao sững sờ. Thấy trên tay mình trăm đạt phi lệ, Phương Viễn Sơn cũng có điểm không nói ~

Giá cái đồng hồ đeo tay là lúc gần đi Bảo Mạn không phải là để cho hắn đeo lên, Bảo Mạn nguyên thoại là: Một vị thành công đàn ông, có thể không ra xe tốt, không cần hảo thủ ky, nhưng là tuyệt không thể không có một khối tốt đồng hồ đeo tay.

Nghe. Bảo Mạn lời, Phương Viễn Sơn lập tức tông thiện như lưu mang theo. Đồng hồ đeo tay. Mà khối kia nhân công sĩ đại kim đơn bị Bảo Mạn lấy đi, lúc gần đi nói một câu: "Quá đắt.! ~ "

Ho khan. Hai tiếng ~ chờ vị này phụ đạo viên trở về qua. Thần, Phương Viễn Sơn nói: "Ngươi nhìn lập tức mau 12 điểm, không biết ngươi cơm trưa có chưa từng ăn qua.?"

Thu hồi trên mặt khiếp sợ, vị này kêu Lục Tư Tuệ phụ đạo viên gạt đầu một cái nói: "Ta ăn cơm trưa., các ngươi nếu là không ăn, trước hết đi ăn cơm đi, chờ buổi chiều tan lớp sau này ta lại đi!"

Ngồi lên xe ra. Cửa trường sau, Phương Lâm Lâm tỏ ra vô cùng hưng phấn, dọc theo đường đi đều là riu rít không ngừng miệng, thật giống như đem như vậy nhiều năm không cùng hắn nói qua lời duy nhất nói xong. Chờ nói đến phần sau thời điểm, nhìn hắn một mực cười híp mắt đáng vẻ, Phương Lâm Lâm cũng có chút ngưng ngưng., ngập ngừng đến: "Ta thời điểm năm thứ nhất đại học cùng ngươi nói không phải thật, ta chẳng qua là. . ."

Phương Viễn Sơn cười một cái nói: "Ta biết ngươi lừa gạt ta, không có sao, chuyện đã qua không cần nhắc lại.. Bây giờ không phải là rất tốt mà!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 100: Bồi thường

Phương Lâm Lâm trong phòng ngủ ngay cả nàng tổng cộng tám người, trừ. Một vị có chuyện không có tới bên ngoài, chờ biết đến tới đủ. Lục Tư Tuệ vị này phụ đạo viên là mình đơn độc tới, chờ bọn họ toàn bộ ngồi xuống sau mới lững thững tới chậm.

Coi như mời khách chủ nhân, Phương Viễn Sơn cũng vô cùng thân sĩ đi lên trước giúp nàng kéo ra. Cái ghế. Cái này năm tinh cấp quân duyệt quán rượu chính là thành phố tốt nhất., khác quán rượu tương đối mà nói ở danh tiếng thượng so với nó phải kém. Rất nhiều, mấy trăm ngàn quần áo cũng mua., còn để ý giá ba đưa hai tào a!

Theo lịch duyệt càng sâu, trước kia đối với những thứ kia động một chút là hơn mười ngàn mấy trăm ngàn một bàn rượu và thức ăn đều là khịt mũi coi thường, bây giờ cũng coi là thần nhiên xử chi..

Món ăn đơn đưa cho. Nàng các bạn học, những nữ sinh này thấy thái phẩm phía sau bàn giá sau, sắc mặt đều có điểm mắt tự nhiên ~6 người thay phiên. Một vòng sau liền điểm. 4 món ăn, hơn nữa còn đều là tiện nghi nhất thức ăn.

Hắn nhìn một cái, giá kia được a? Tới chính là cho Phương Lâm Lâm tạo thế, không ăn tốt. Sao được? Lúc này đại bút vung lên "Cà cà cà" ngay cả câu. Mười mấy món ăn. Không muốn tốt nhất, liền điểm những thứ kia đắt tiền, hạn chế, mà món ăn chính là trước liền đặt trước tốt lắm. Cho nên hắn sau khi gọi thức ăn xong, bên ngoài phục vụ viên đã thay nhau trứ mạng thức ăn lên..

Lạc Khắc bọn họ không có theo vào tới, trong bọc lớn ngay cả hắn tổng cộng 9 người, Phương Viễn Sơn một hơi điểm 8 món thức ăn, cộng thêm trước nữ sinh điểm bốn vị thức ăn, còn có 6 đạo chủ thức ăn, tổng cộng mười tám món thức ăn, ngay cả bên cạnh vị kia phụ đạo viên cũng không nhìn nổi, liền vội vàng nói: "Đủ. Đủ! Không muốn gọi thêm, chúng ta cũng không ăn hết."

Đều là một ít tiểu nữ sinh, hắn cũng không để cho mang rượu lên, phục vụ viên bụng đi vào. Tiên trá nước trái cây, giúp các nàng từng cái rót đầy. Chạy sau này, vừa mới bắt đầu những thứ này tiểu nữ sinh còn có chút dè dặt, đợi nếm được thái phẩm mùi vị sau này, những nữ sinh này nữa cũng không lo hình tượng, cuốn lên ống tay áo hướng về phía trước mặt món ngon quơ lên. "Đồ đạo!"

Chờ ăn cơm, bên kia giấy tính tiền đã sớm bị Lạc Khắc kết toán qua.. Ra. Quán rượu cân nhắc. Một hồi vẫn là không có mang những nữ hài tử này đi quầy rượu, hội sở các loại, tìm Nhà ở trong thành phố nổi danh ktv, mang đoàn người đánh tới.

Lúc ấy ngồi xe thời điểm thấy Rolls Royce, chạy sau, những nữ sinh này rồi rít muốn cướp đi làm, ngay cả lúc ăn cơm một mực tỏ ra rất mất tự nhiên Lục Tư Tuệ cũng lộ ra khát vọng về mặt, Phương Viễn Sơn nhìn một cái quả quyết đem Lạc Khắc hai người đuổi đi. Đi ra ngoài đón xe, hắn tự mình khi khởi. Người điều khiển.

Đến. ktv sau, đoàn người tất nhiên các loại tiếng thán phục bên tai không dứt. Phụng bồi những nữ sinh này tận tình hồng. Hai giọng, ngại vì hắn thanh âm thật sự là không trách địa, thật tốt một bài thương cảm tình ca "Tốt bụng chia tay", lại bị hắn hát ra. Vui sướng mùi vị. . . Sau hắn liền tua vì người xem.

Coi như phụ đạo viên Lục Tư Tuệ cũng không có tiến lên cướp làm mạch phách, cùng Phương Viễn Sơn ngồi ở. Trên ghế sa lon phụ trách khen ngợi, khoát tay cổ. ~ bên kia đang hát ca, nơi này Lục Tư Tuệ quả thực theo như nài không dừng được tò mò trong lòng, hỏi nói: "Người cái đồng hồ đeo tay kia. . ."

"Cao bắt chước hàng giả."

"..."

"Người giá bộ âu phục làm sao giống như vậy phạm tư triết a!"

"Hắc ~ người hắn biết ta ở bra-xin đi! Y phục như thế ở nước ngoài rất tiện nghi."

Lục Tư Tuệ bĩu môi nói: "Người dùng sức giả bộ đi!"

Nói xong câu này, Lục Tư Tuệ không nói gì nữa.. Dẫu sao đây là người ta riêng tư, người ta không muốn nói, nàng cũng không tiện hỏi nhiều.

Bất quá đối với hắn nói là hàng giả lòi, nàng một chút cũng không tin tưởng, liền tay hắn thượng khối kia đơn, nhìn kiểu hình dáng, dù là cao bắt chước hàng phòng đoán cũng phải mấy chục ngàn khối, người ra mắt mấy người tốn mấy vạn khối mua một cao bắt chước hàng?

Lục Tư Tuệ tuy nói là một lão sư, nhưng nàng đồng thời cũng là cô gái tử, có mấy cô gái không hoài xuân? Bây giờ thấy một cái như vậy vô luận nhân phẩm, tướng mạo đều ở đây trên trung bình chỉ chất đàn ông, cộng thêm hắn biểu hiện ra giá trị con người, nàng có thể không động tâm mà!

Lục Tư Tuệ ngồi ở trên ghế sa lon càng nghĩ càng cảm thấy mình hắn chủ động đánh ra, mình vô luận tướng mạo, nghề đều không coi là kém, thêm vào nhà liền mình như vậy một cô gái, điều kiện cũng coi là có thể,

Phối hợp hắn dư sức có thừa đi!

Lấy hết dũng khí bụng lên bìa nói đến: "Tới, ta kính người một ly, còn không có cảm ơn người mời khách ăn cơm ca hát đâu!"

"Lục lão sư quá khách khí. ~ ta kính người, cạn ly!"

Miệng to nhấp một hớp bìa, buông xuống ly vị này phụ đạo viên lão sư mới mở miệng nói: "Không cần kêu ta lão sư đi, các bằng hữu cũng gọi ta tuệ tuệ, người cũng có thể kêu như vậy ta." Nói xong vị phụ đạo viên thầy trên mặt nhất thời đỏ ửng một mảnh.

"Ách. . . Đây là mấy vị?"

Thấy vị lão sư này nhăn nhó đáng vẻ, Phương Viễn Sơn ngăn người một chút, chờ tỉnh ngộ lại sau, nhất thời thẳm nói một tiếng: "Xấu! Chớ là thẳm mền thượng ta. Chứ?"

Nghĩ xong lại vội vàng hủy bỏ nói: "Phi phi phi! Ngươi thật là quá tự cho là đúng. Có hai hồng bút tiền bây giờ cũng không biết mình họ gì, nhìn đem người có thể."

Khinh bỉ. Minh một chút sau vội vàng nói sang chuyện khác nói: "Nghe Lục lão sư miệng của ngươi âm không phải người nơi này a! Không biết ngươi quê quán là nơi nào a?"

Lục Tư Tuệ liêu. Hai cái trên mặt mang xuống sợi tóc nói: "Ta quê quán là tô thành, ở chỗ này học đại học, sau khi tốt nghiệp liền lưu lại."

"Không trách nghe khẩu âm ngươi như vậy quen thuộc đâu! Ta cũng ở đó bên đọc sách."

"Nga? Ngươi cũng ở đó bên học đại học a! Là tô đại sao?"

"Ách. . . Điện đại. . ."

"Nga, a a. . . Không tệ ~"

Nói xong Lục Tư Tuệ che miệng a a cười lên, cười. Biết sợ hãi khó chịu, vội vàng còn nói: "Điện đại cũng không tệ, chỉ phải nghiêm túc học tập, ở nơi nào học đại học thật ra thì cũng không trọng yếu."

"Ha ha ~ lời này ta thích nghe!"

"Vậy ngươi bây giờ có bạn gái sao?"

Phương Viễn Sơn nghe được nàng câu hỏi, trong lòng nhất thời động một cái ~ ngoài miệng nói: "Trước kia nói qua, sau đó đại học lúc trường học bắt đồng tách ra., sau liền không tìm lại qua."

Nhìn vị này cô giáo môi giật giật, nhưng thủy chung không hỏi ra hẳn mong đợi lời, Phương Viễn Sơn trong lòng lại mơ hồ có loại cảm giác thất vọng.

Một trận lúng túng sau yên lặng, hay là Phương Viễn Sơn một thoải hoa thoải hỏi nói: "Các người sư phạm trong học viện chương trình học là an bài thế nào a?"

Hai người có một dựm không một dựm trò chuyện, tình cờ giờ tay lên dậm bày chuông vì những nữ sinh kia vỗ tay khen ngợi ~ sau một lát Phương Viễn Sơn đứng dậy nói: "Xin lỗi, ta đi một chút phòng vệ sinh! ~"

Rời đi bao sương cầm lấy điện thoại ra nhìn một cái, lại có 6 vị điện thoại nghe hụt, đều là cùng một cái mã số. Theo dãy số gọi qua đi nói: "Ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Phương tiên sinh ngài khỏe, ta là ngân đồ hồ an chuông, ngài case đã kết thúc. Bây giờ hướng ngài hỏi báo một chút kết quả."

"ừ ! Ngươi nói, ta nghe đâu."

"Bị bắt đặt mấy vị đầu sỏ, lấy tìm cơ gây sự và cướp bóc định tính, Kiểm soát viện bên kia ta câu thông qua., truy tố thời hạn thi hành án 1-4 năm không đợi, dựa theo ý của ngài tư, chúng ta không chấp nhận bồi thường cùng nói xin lỗi."

Dừng một chút lại mở miệng nói: "Những thôn dân kia cũng đem mấy vi tính trả lại, hơn nữa bồi thường trong xưởng cùng quách băng yến các mười ngàn, ngài thấy thế nào? Nếu như cần truy tố lỗi, ta quay đầu để cho người chuẩn bị tài liệu."

Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Người nọ tiểu cô nương nói như thế nào, có hay không tha thứ. Những thôn dân kia?"

"Quách băng yến nữ sĩ đã đồng ý cùng giải, hơn nữa cũng tiếp nhận. Nói xin lỗi."

"Vậy cũng tốt, cảm ơn ngươi., quay đầu có liên quan chi phí ngươi phát đến ta trong hộp thư, mình ngày ta đánh liền cho ngươi, lần nữa cảm ơn ngươi, chờ trở về Thượng Hải., ta mời ngươi ăn cơm."

Điện thoại đánh xong mới nhớ tới phải đi nhà cầu, đem điện thoại di động đi túi quần một nhét vào, kéo một vị qua đường người phục vụ hỏi rõ phòng vệ sinh phương hướng, nhắc chân đi về phía. Phòng vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 101: Các người đây là lường gạt

Nhà cầu từ trước đến giờ đều là uế vật đất, các loại không chịu nổi đập vào mắt chuyện thường xuyên phát sinh ở nơi này! Phương Viễn Sơn đứng ở liền bên cạnh ao vừa mới chuẩn bị mở cống mở nước lúc, lúc này cửa phía sau bị người lực mạnh đẩy ra tới, sau đó truyền tới một trận nam tử rượu nói.

"Ách. . . Hắn chết ta cùng người nói. . . Ói. . ."

Chờ trong giọng dễ chịu. Một chút người đàn ông này lại nói tiếp: "Thảo, người hẳn chết cho chủ và thợ nghe cho kỹ.. . . Đại Minh tử là anh em ta. . . Ói. . . Sau này người lại theo ta mấy đêm dài dòng. Coi chừng. . . Ói. . ."

"Thảo. . ."

Phương Viễn Sơn nhất thời giận., vị này hẳn tử say lão đảo đi tới hẳn bên cạnh lúc, ngạo đầu toàn ỏi ở. Hẳn trên người. Cả người Phạm Tư Triết thủ công định chế âu phục toàn phết., phía trên đỏ, trắng, các loại màu sắc, mang một cổ ngất trời toan khí thẳng hướng hẳn trong lỗ mũi chui.

Cửa Lạc Khắc hai người nghe được động tĩnh sau, lập tức vọt vào, thấy tình huống sau, tiến lên đẩy ra. Vị kia hẳn tử say ~ vị này ngay cả đi bộ cũng không yên hẳn tử say kia trải qua ở hẳn giá đẩy một cái, lúc này một tiếng "Ai u", một thí ngồi chồm hồm ở. Nhà cầu gạch thượng.

"Ông chủ người trước xuyên ta cái này đi!" Nói xong Nguyên Cao Dương đem âu phục trên người cởi ra.

Hắn thân cao mặc dù so với Phương Viễn Sơn cao hơn, bắt quá so với Lạc Khắc tốt hơn nhiều., cũng chỉ có thể trước tạm một chút..

Lạc Khắc từ trong xách tay móc ra mặt khăn giấy, cho hẳn lau khô quần bên kê hồ lên vết bẩn, bị đẩy té xuống đất đàn ông lúc này cũng thanh tỉnh. Một chút, thấy mình lại bị người đẩy ngã xuống đất, còn không có đứng dậy liền mắng khai..

"Người hẳn chết tìm chết là đi! Người biết ta là. . . Người nào không? Ta cùng các người nói, các người chết chắc.."

Cái này hẳn tử say lúc này nói chuyện cũng không thể nào đoạn phớt., một câu nói hoàn chỉnh nói ra, chống đất gạch đứng lên sau, nhìn một cái bọn họ ba người, phỏng đoán mình không phải là đối thủ, quăng ra một câu: "Các người chờ!" Nói xong cũng muốn đi ra ngoài.

"Đi! Người chạy đi đâu? Trở lại cho ta."

Phương Viễn Sơn tay duỗi một cái, nhéo hẳn cổ áo lại đem hẳn duệ. Trở lại. Đờ hẳn sau bột cảnh nói: "Người muốn đi? Có thể! Đem ta bộ quần áo này tiền bồi., người liền có thể đi., nếu không ngày nay kia cũng đừng đi."

"Thảo nê mã, tiểu tử người chó cuồng, đừng tưởng rằng tìm. Hai vị chiếc ương chết ta chỉ sợ người, mau đưa ta để xuống, để xuống. . ."

Bị Phương Viễn Sơn trở tay nhéo cổ áo, linh phải huyền không lớn mập hẳn, lập tức dặng đập chạm đất gạch muốn tìm một có thể đứng vững địa phương. Lúc này say cũng biến mất., đỏ lên một trương mặt đỏ mặt lớn tiếng la hét ~

Nghiêng đầu tránh hẳn nước miếng chấm nhỏ, nhìn hẳn một hộp đại hoàng răng miệng ở nơi đó một trương hộp lại, Phương Viễn Sơn tay buông lỏng một chút đem hẳn lại để xuống.

"Ai u! ~"

Không có chuẩn bị đại hẳn, đặt mông lại ngồi trên mặt đất, lúc này hẳn cũng bình tĩnh lại. Thở hỗn hển nghỉ. Sẽ nói: "Ta nói cho người, người chó cuồng. Người tốt nhất đem ta để., nếu không các người ngày nay ai cũng đừng nghĩ đi."

Ngồi xổm người xuống, đưa tay vỗ một cái hẳn mặt phi nói: "Không có sao, đem ta quần áo tiền bồi., người yêu tìm ai đi tìm ai. Ngày nay nếu là không đem quần áo tiền bồi., tìm ai tới cũng không tốt khiến cho, hiểu không?"

Cái gọi là hảo hẳn không ăn thua thiệt trước mắt, cái này lớn mập hẳn cũng biết., lúc này nói lỗi nhiều nhiều, tình thế so với người mạnh, chỉ đành phải nhượng bộ nói: "Quần áo người bao nhiêu tiền, ta bồi người."

"Lạc Khắc, Bảo Mạn quản gia có hay không nói bộ quần áo này bao nhiêu tiền?"

"Nói qua, 4 vạn mỹ kim!"

Bốn chục ngàn mỹ kim đối với Phạm Tư Triết thủ công may quần áo mà nói thuộc về đề đoan., bắt quá cũng không có biện pháp, thời gian không còn kịp nữa, Bảo Mạn chỉ có thể cho hẳn mua hai bộ có sẵn xuyên, hẳn định chế quần áo còn đang gấp rút trung.

Ngồi dưới đất đại hẳn rõ ràng biết mỹ kim không phải hẳn tiền cái gì không đáng tiền tiền, đại khái trong lòng mặc coi là sau sợ hết hồn, cũng không để ý trên mông đau đớn., từ dưới đất bò dậy sau liền hét lên: "Các người cướp bóc đầu! Một cái áo khoác cùng ta muốn 8 vạn khối, ta nói cho các người, các người đây là lường gạt!"

"Gồ không lường gạt người nói không tính,

Đó là quan tòa chuyện. Ngươi bây giờ trước đem ta quần áo tiền bồi., ta liền khi chuyện gì cũng không có."

"Không có, tùy các ngươi làm thế nào!"

Người đàn ông này cũng buồn rầu., cùng khách hàng đi ra uống vị rượu ca hát cũng gặp như vậy chuyện, mấy người này nhìn một cái liền không dễ chọc, lại là Phạm Tư Triết, lại là mỹ kim, đến phía sau ngay cả quần gia cũng đi ra.. Sau lưng kia hai tên đại hán không làm được chính là người tuổi trẻ này hộ vệ, cái này còn làm sao làm?

"A a ~ "

Vốn là nếu như hắn nói lời xin lỗi, chuyện này coi như quá khứ., hắn cũng không phải được thế không buông tha người người, đại không. Quay đầu làm rất tốt tấm một chút. Bất quá người đàn ông này rót. Hai lượng nước tiểu ngựa hãy cùng hắn đùa bốn hoành, chơi vô lại, vậy thì thật xin lỗi., hắn bây giờ nhất không ăn chính là một bộ này.

"Tới, nói cho ta, ngươi phía sau đài ở nơi nào, còn có ngươi là làm cái gì, nói hết ra đi! Ngươi mới vừa không phải la hét ta chết chắc. Mà."

Lúc này bên ngoài vang lên. Phương Lâm Lâm thanh âm: " Anh, ngươi có ở bên trong không?" Nàng thấy Phương Viễn Sơn chậm chạp không về tìm tới.

"Đi thôi!"

Nói xong để cho cái này lớn mập hán đi ở. Trước mặt ra. Phòng vệ sinh, đi ra bên ngoài Phương Lâm Lâm thấy hắn áo khoác trên núi vết bẩn, vội la lên: "Ca ngươi làm sao rồi?"

"Không có sao, bị người này ới. Cả người."

Lúc này Lục Tư Tuệ cũng đi ra tìm hắn., thấy một đám người xúm ở chỗ này, đi tới hỏi chuyện gì! Chờ thấy cái đó lớn mập hán sau, kinh nói: "Đây không phải là Hàn tổng mà! Làm sao rồi?"

Cái đó lớn mập hán thấy hắn sau cũng vui vẻ nói: "Lục lão sư ngươi cũng ở đây a! Ngươi tới bình phân xử, ta vô tình ới ở. Hắn trên người, hắn bây giờ gọi ta bồi hắn 8 vạn khối, còn nói là cái gì Phạm Tư Triết, ngươi nói có cái đạo lý này sao?"

Lục Tư Tuệ quay đầu thấy hắn trên quần loang lổ điểm, gấp lại bên cạnh đại hán xách trong tay áo khoác, nhất thời biết. Chuyện đã xảy ra.

Nhìn Phương Viễn Sơn nói: "Vị này Hàn tổng là ta trong lớp bạn học ba, ngươi nhìn không đánh nhau thì không quen biết, chuyện này nếu không. . ."

Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút cũng coi là., vốn chính là đi ra chơi, nếu là làm nổi giận trong bụng, vậy thì không đáng giá làm. Quay đầu về vị kia lớn mập hán nói: "Vị này Hàn tổng đúng không, ngày nay nhìn ở lục lão Sư mặt mũi coi như.."

"Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi là: Lần tới ở có lỗi trước trước, tốt nhất khách khí một chút, không là mỗi người đều giống như ta tốt như vậy nói chuyện ~ "

Cũng không để ý vị này Hàn tổng mặt đỏ lên sắc, mấy người lại trở về. Bao sương, Phương Lâm Lâm nhìn một cái không có chuyện gì., lại chạy tới cùng các bạn học cướp ống nói, bên cạnh vị này Lục Tư Tuệ lão sư trong lòng cũng không giống như mới vừa rồi như vậy bình tĩnh.

Nghe được chính hắn chính miệng thừa nhận kia bộ quần áo muốn chừng mấy chục ngàn, Lục Tư Tuệ trong lòng một lần nữa khẳng định. Đây là một vị kim cương Vương lão ngũ, nói không chừng hay là mấy chục ca ra kim cương lớn. Ưu tú như vậy con trai bây giờ không nắm chắc., sau này tới chỗ nào lại đi tìm a!

Chịu đựng nóng lên mặt nói: "Có thể hay không đem số điện thoại của ngươi nói cho ta a!"

Nhìn Lục Tư Tuệ kia nữ nữ niết niết đáng vẻ, Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa không cười nổi ~ ban đầu Đan Quân Lan cùng hắn muốn dây số nhưng là hào phóng nhiều., bất quá người ta lúc ấy thuần túy là đối với hắn tò mò, mới chịu. Hắn dây số.

Mà đây vị Lục lão sư, nếu là hắn đoán không lầm, không làm được là thật vừa ý mình.! ~ bất quá nghĩ đến trước kia một ít chuyện sau, hắn lại dè dặt. Con tim rục rịch, cười nói: "Có thể a!"

Đem điện thoại di động lấy ra cùng Lục lão sư hồ đổi. Dây số sau, Lục Tư Tuệ còn ngay hắn mặt biên tập. Một chút tên họ: Học sinh anh, để cho Phương Viễn Sơn thấy âm thầm bật cười ~

Chương 102: Cho ta đánh

Hát xong ca đi ra đã hơn chín giờ., một bang tiểu nữ sinh ríu rít vừa nói ai ai lại ra. Chuyên tập, kia kia lại có sao sáng khai diễn xướng hội., để cho Phuong Viễn Sơn nghe. Một trận bật cười.

Lúc này Phuong Lâm Lâm đi tới nói: " Anh, vậy ta cũng trở về ngủ giấc rồi!"

"Ừ, đi đi."

Để cho Nguyên Cao Dương cùng người tài xế kia đem các nàng một nhóm nữ sinh đưa đi. Trước khi đi những thứ này tiểu nữ sinh ríu rít đối với hắn nói: "Phuong ca ca người quá soái! ~ "

"Ấu ba ~ sau này người chính là ta thần tượng!"

Vạm vỡ nhất chính là, một vị tướng mạo vui vẻ cô gái chạy tới ôm hắn đầu ở hắn trên mặt "Đi tức" một cái, để cho hắn đỡ khóc đỡ cười!

"Những thứ này gái hư bị kịch ti vi độc hại quá sâu., ăn, bắt quá ta thích."

Đưa mắt nhìn các nàng đi xa sau này, một bên Lạc Khắc cười gian nói: "Ông chủ, cảm giác thế nào?"

Sờ một cái còn ướt át gương mặt, ảo mộng nói: "Tạm được!"

"Đi thôi, về ngủ."

"Chính là cái này tiểu tử, cho ta đánh!"

Mới vừa vừa mới chuẩn bị cấn xe hai người, nghe được sau lưng tiếng kêu, lập tức ngừng lại. Nhìn đến bên kia một đám người từ đèn đường dưới bóng tối chạy tới, trong tay còn giơ đao côn, Phuong Viễn Sơn hú dọa. Giật mình! Quay đầu nhìn về Lạc Khắc nói: "Chạy mau!"

ktv kế cận vốn là địa hình phức tạp, cộng thêm bây giờ mới buổi tối 9 điểm nhiều, người đi trên đường vẫn là vô cùng nhiều. Thấy một đám người giơ đao côn đuổi theo hai vị nam tử mặc âu phục chạy, qua đường quần chúng có cầm lên điện thoại bấm khởi 1. 1. 0 tới.

Phuong Viễn Sơn hai người bởi vì địa hình không quen thuộc, thấy sau lưng càng đuổi càng gần người, nhất thời cấp. ~ thờ hồn hèn hướng bên cạnh Lạc Khắc nói: "Có hay không mang người?"

"Liên một cây sậy còn, ông chủ người đi trước, ta cản trở bọn họ."

Thấy bốn phía càng ngày càng ít vắng vẻ địa hình, Phuong Viễn Sơn cả giận nói: "Đi gì đi a! Như vậy nhiều người một mình người người đánh như thế nào!"

"Chết, hợp lại., quay đầu liền. Bọn họ đi."

"Không nên đánh yếu hại!"

Cho dù ở như vậy dưới tình huống, Phuong Viễn Sơn cũng không quên dặn dò Lạc Khắc đến.

Lúc này hai người cũng không chạy., dừng người lại đứng tại chỗ đem hô hấp điều hòa sau, chờ sau lưng kia mấy vị chạy ở trước mặt nhất đi tới trước người lúc, hai người đều là một vị roi chân quất tới.

"Bành! ~ "

"A. . . ~ "

Theo hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, xông tới hai người bị một chân tát lật ở trên mặt đất. Mà Phuong Viễn Sơn đuôi phải cũng ai. Một gậy, chờ chết lặng sau này, đi theo tràn lên một cổ đau nhức!

"Thảo. . ." Cũng không chờ người phía sau xông lại, nhặt lên trên đất phải cây gậy vọt tới.

Cùng đám người kia tiếp xúc thượng sau, không trung 3 cây gậy đồng thời hung hãn quất về phía. Hắn.

"Bành. . ."

"Đông! ~ "

Cho dù ở liên tục ai. Mấy cây gậy sau, Phuong Viễn Sơn cây gậy cũng không dám hướng yếu hại vị trí rút đi, hần bây giờ lực cánh tay thật giống như mỗi ngày đều đang tăng trưởng, đây nếu là quá lên đi, phỏng đoán không chết cũng tàn phế. Khi đó thì không phải là đánh tiểu chiếc có thể đã nói qua, dù là hần chiếm lý cũng vô ích.

Đạp ngã mấy người sau, người phía sau cũng đều đuổi theo. Đi theo chừng mười người chen nhau lên, hướng về phía bọn họ gây gộc đan xen. Lạc Khắc đem sủy côn rút ra vũ. Vị côn hoa, đi lên hướng về phía bọn họ không đầu không mặt mũi quát đánh.

Một vị lực đại như trâu, một vị quân nhân chuyên nghiệp giải ngũ, đám này côn đồ các kẻ không phải đối thủ của bọn họ, ở ai qua lúc ban đầu mấy cây gậy sau, những côn đồ các kẻ này nhất thời ngược lại xui xẻo, phạm là bị Lạc Khắc quát trúng nơi nào, lập tức liền ôm nơi nào trên đất lăn lộn.

Mà bị Phuong Viễn Sơn cây gậy đánh trúng người cũng không khá hơn chút nào, cũng té xuống đất khắp nơi lăn lộn. Mà cái đó gọi người đến đại hán lúc này ngược lại không thấy bóng dáng, không biết là không theo kịp, hay là thấy tình hình không xong lưu..

Vốn là rất happy một ngày, bị đại hán kia gọi tới người toàn khuấy cùng.. Hần cũng coi là nhìn ra., có vài người người đối với hần tốt là vô dụng, không đem hần một lần đánh đau., hần liền vĩnh viễn trông nom hần kia một mẫu ba phần đất, không biết trời cao đất rộng.

Lúc này xa xa truyền tới "Ồ lạp ô lạp " tiếng còi xe cảnh sát ~ Phuong Viễn Sơn quay đầu nhìn một chút, bọn họ lúc này thân ở ở cư dân lầu phía sau, bên cạnh chính là một con sông lớn, bên đường thỉnh thoảng người đi qua đều bị nơi này trận thế dọa cho đi.!

Từ nghe được tiếng còi xe cảnh sát bắt đầu, trước sau vô dụng hai phút, một chiếc phổ tang xe cảnh sát thêm hai chiếc chống chát nổ xe xuất hiện ở. Trước mắt.

Thấy tình hình nơi này, cảnh người trong xe không có trước xuống, mà là thông qua kèn hô đến: "Người trước mặt nghe, chúng ta là cục công an thành phố, các người dính lư phi pháp tụ tập đám người đánh lộn, bây giờ buông xuống các người vũ khí trong tay, đứng tại chỗ đừng động, nếu như phản kháng, tự gánh lấy hậu quả!"

"Ba! ~ "

Vứt bỏ cây gậy trong tay, Phuong Viễn Sơn lui về phía sau. Hai bước giờ tay lên, bên cạnh Lạc Khắc cũng bắt chước đi theo vứt bỏ. Sủy côn, đi theo giờ tay lên.

Lúc này chống chát nổ trong xe "Đông đông đông " nhảy xuống. Mười bảy mười tám tên cầm tám thanh vũ trang đặc cảnh, mang cảnh sát mặc thường phục hướng bên này đi tới. Chờ thấy bọn họ cũng không có phản kháng sau, đi lên vũ cảnh nắm hần cánh tay liền muốn đi xuống ân, bị hần một cái cho tránh thoát. Mờ ~

Bên cạnh cảnh sát mặc thường phục rồi rít kinh hô: "Người làm gì, người suy nghĩ gì, ngoan ngoãn thủ chịu trói, nếu không không người trái cây ngon ăn."

Bên cạnh vũ cảnh mới vừa muốn cầm lên gậy cảnh sát tát hần, bị bên cạnh Lạc Khắc bắt lại, trong miệng nói: "Bùn cửa hương làm thần môn, trứ tư ta boss, bùn cửa nếu như đạt thấp, ô trở về khiêu nại bùn cửa!"

Nghe vị này người ngoại quốc vừa nói một hộp không ưỡn ẹo nước Hoa ngữ, bên cạnh mấy vị cảnh sát mặc thường phục nhất thời buồn rầu. ~

"Tại sao lại toát ra vị người ngoại quốc tới, vậy phải làm sao bây giờ là tốt?"

Một vị lão cảnh sát mặc thường phục nói: "Coi là. Tiểu trương, không cần khảo., đem hai người bọn họ đeo lên xe đi!"

Nói xong quay đầu thấy đầy đất côn đồ vẫn còn ở hừ hừ, nhất thời cả giận: "Gào khóc gì a! Cũng còng lại cho ta ~ "

Đến. Đồn công an, phỏng đoán nhìn bọn họ hai người đáng về khí độ bất phạm, cho nên cũng không đem bọn họ nhốt vào phòng câu lưu trong, liền ở bên ngoài trong phòng làm việc hỏi thăm khỏi bọn họ trải qua tới: "Tên họ, tuổi tác, quê quán, địa chỉ, còn có làm công việc gì, tại sao đánh nhau, cũng nói một chút đi!"

Nhìn trước mặt vị này hai gang một sao Đại đội trưởng, Phuong Viễn Sơn nói: "Chuyện căn nguyên rất đơn giản ~ "

Đem chuyện đã xảy ra nói một chút, đối với mình là bị người hại một điểm này từ đầu đến cuối cảm khẳng định thái độ. Nói xong lời cuối cùng nói: "Làm một quê hương người, vốn là ta là chuẩn bị trở về tới khảo sát đầu tư, bây giờ ta đối với nơi này trị an hoàn cảnh thật sự là không có lòng tin gì. . ." Vừa mới chuẩn bị nói gì nữa, cửa phòng làm việc bị người gõ., đi theo đi vào một vị trẻ tuổi cảnh sát mặc thường phục.

Vị này cảnh sát mặc thường phục đi tới vị này Đại đội trưởng bên cạnh rỉ tai. Mấy câu, vị này Đại đội trưởng đứng lên nói: "Các người chờ một chút!" Nói xong vị này Đại đội trưởng đi theo vị này cảnh sát mặc thường phục đi ra. Phòng làm việc.

"Người chắc chắn sao?"

Bên cạnh tiểu dân cảnh đáp: "Hần không sai. ~ một người trong đó ta biết, mới vừa bị ta nói ra hỏi, theo hần cùng ta nói: Là hàn nguyên khỏi gọi bọn họ tới, cùng bên trong giá hai người cũng không nhận biết."

"Ồ trong đó giá vị lai lịch gì, khẩu khẩu thanh thanh lại là đầu tư, lại là ngoại quốc thủ hạ?"

"Ta điều. Một chút hồ sơ, cái đó trẻ tuổi một chút người kêu Phương Viễn Sơn, liền là người bản xứ. Năm ngoài đến bra-xin du học, không bối cảnh gì. Ở to thành điện đại tốt nghiệp sau này ở một nhà in tờ nét làm vãng quán, bây giờ không biết tại sao cùng một người ngoại quốc khuấy cùng tới một chỗ. ~ "

"Đó chính là không bối cảnh gì lâu?"

Trẻ tuổi cảnh sát mặc thường phục suy nghĩ một chút nói: "Bắt quá rất là kỳ quái, hẳn người danh nghĩa tại hạ hải có một nhà công ty mạo dịch, ngoài ra ở quang đông bên kia có một nơi nhà sang trọng, sợ rằng chuyện không phải đơn giản như vậy."

Đại đội trưởng một trận nhức đầu, xoa xoa chân mày một thời cũng có chút không cách nào có thể tưởng tượng, xem ra chỉ có thể như vậy.. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103:

Ngồi về ghế làm việc sau, vị này Đại đội trưởng cho hắn ghi chép. Một chút chuyện đã xảy ra. Cuối cùng nhìn một chút tài liệu nói: "Người nhìn một chút có sai lầm hay không, muốn là không thành vấn đề lời ở nhất dưới đây ký một vị tên, xong chuyện các người liền có thể đi.."

"A! Kia đánh ta đám người kia chứ ?"

Vị này Đại đội trưởng suy nghĩ một chút nói: "Nếu là nghiêm khắc coi như lời, định các người một vị tụ tập đám người đánh lộn là không thành vấn đề, nhưng là cũng may các người song phương cũng không tổn thương gì, cho nên chuyện này ta nhìn cứ định như vậy đi!"

Thấy Phương Viễn Sơn mặt đầy bất mãn đáng vẽ, lại nói: "Mặc dù các người là bị hại phương, bắt quá nhìn các người như vậy hẳn là không có gì vội vàng. Ngược lại thì bị các người đánh đám người kia trong có mấy bị. Nhẹ thương, có một vị xương tay gãy lia."

"Xem ra vị đại hán kia cũng nhất định có lai lịch a! Vị này Đại đội trưởng rõ ràng phải làm lên. Người hòa giải, nếu như vậy vậy thì rời khỏi nơi này trước rồi hãy nói!"

Nghĩ tới đây nhìn vị này Đại đội trưởng nói: "Có thể hay không nói cho ta vị kia Hàn tổng là làm cái gì a?"

Vị này Đại đội trưởng suy nghĩ một chút nói: "Hắn là bối thị tập đoàn giang, Bắc. Khu Tổng giám đốc!"

Lúc đi ra vật phẩm tùy thân cũng còn cho. Hắn, giờ tay lên đơn nhìn một cái đã 12: 29. ~ đem điện thoại di động mở ra sau này liền tiếp toát ra mười mấy điện thoại nghe hệt, trong đó có hơn nửa là Nguyên Cao Dương đánh tới, cho hắn trở về. Điện thoại, để cho hắn ở trong tủ điểm chờ hắn.

Còn có mấy cái là Lục lão sư cùng Phương Lâm Lâm đánh tới, nhìn thời gian một chút đều là 10 điểm nhiều đánh, bây giờ phỏng đoán các nàng cũng ngủ, cũng không nữa trở về. Cùng Lạc Khắc hai người nhìn nhau một cái, nhất thời cười ha ha ~

Sau khi cười xong hắn sắc mặt đi theo âm trầm xuống, ngày nay cái này thua thiệt ăn có thể coi như là đại, bắt quá cái đó hàn nguyên khô dù sao cũng là Bối Thỉnh Lam thủ hạ, mình nói như thế nào cũng cùng nàng coi là là người quen, hay là giao cho nàng xử lý tương đối khá.

Trở lại trong tủ điểm, Nguyên Cao Dương đã chờ ở. Trong phòng khách, thấy bọn họ sau khi đi vào, bước nhanh tới.

"Ông chủ, các người không có sao chứ?"

"Trở về phòng nói sau ~ "

Đến. Phòng đem chuyện đã xảy ra cùng hắn nói một chút, Nguyên Cao Dương nghe hung hăng nện bàn một cái, cả giận nói: "Đơn giản là cho mặt không biết xấu hổ, thật khi chúng ta là bần bốp a!"

Khoát tay một cái tỏ ý nói: "Người trước đừng kích động, để cho ta gọi điện thoại hỏi một chút."

"Này, là Bối Thỉnh Lam sao?"

"Ừ, người là?"

"Ta là Phương Viễn Sơn, muốn hỏi người một ít chuyện."

Bên kia Bối Thỉnh Lam lúc này thanh tĩnh. Một chút, phục hồi tinh thần lại hỏi nói: "Trễ như vậy gọi điện thoại có chuyện gì không?"

Đề nén lửa giận trong lòng đem chuyện đã xảy ra nói. Một chút, cuối cùng nói: "Không biết vị này Hàn tổng cùng nhà người là quan hệ gì, chỉ như vậy một người lại có thể leo đến khu vực quản lý vị trí, ta coi như là mở rộng tầm mắt."

"Được rồi, ta biết. ~" nói xong Bối Thỉnh Lam cúp điện thoại.

Phương Viễn Sơn giờ điện thoại trong tay lảng. Nửa ngày, một thời còn chưa kịp phản ứng.

"Đây là ý gì?"

Một lát sau chờ trong điện thoại di động truyền tới một trận đô đô thanh ~ hần mới đem điện thoại di động để xuống, sau đó trong lòng truyền tới một trận sâu đậm cảm giác vô lực ~

Từ Amazon rừng cây đi ra đem nhóm kia hoàng kim rời tay sau, lòng tự tin của hần một mực nổ tung, cộng thêm Hoa Kỳ đưa tám chi phiếu kia thẻ, đi tới chỗ nào đều bị người tôn xưng một tiếng tiên sinh! Hần tự mình cảm giác cũng là không có chuyện gì có thể để cho hần làm khó. Hơn nữa cái đó thần bí không gian làm hậu thuẫn, lại là mồi phần phần khích.

Nhưng là không có tương ứng thực lực, ở gặp những thứ kia lớn tài đoàn công ty sau, hần chính là một vị không đủ nặng nhẹ tiểu nhân vật, người ta khách khí với hần kia thật chỉ là lễ phép mà thôi, không liên quan những thứ khác ~

Quay đầu nhìn Nguyên Cao Dương hai người hỏi một câu: "Ông chủ người ta có phải là rất vô dụng hay không? Bị một đám côn đồ đánh. Lại không còn sức đánh trả chút nào, bây giờ còn bị một người đàn bà cho khinh thị. ~"

Cái gọi là chủ nhục thân tử, làm một hộ vệ, ông chủ bị người đánh., mà mình lại không có đến giúp bận bịu, cái này làm Lạc Khắc hai người cảm thấy không đất dung thân.

Bất quá giá cũng không trách đến bọn họ, cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, không có. Vũ khí bọn họ, giống như bị nhỏ răng con cạp, vô công bị phế. Chính thành ~ hơn nữa Phương Viễn Sơn dặn dò, Lạc Khắc cũng không dám hạ tứ thủ, điều này sẽ đưa đến Phương Viễn Sơn bị kết kết thật thật đánh. Tốt mấy cây gậy.

"Ông chủ. . . Nếu không chúng ta. . ."

"Suy nghĩ gì đâu!"

Thấy hai người mặt đầy xấu hổ biểu tình, Phương Viễn Sơn chánh liểu chánh kiểm sắc nói: "Không có sao, chỉ là nhất thời có chút nghĩ không thông mà thôi ~ ngủ đi! Minh ngày nói sau."

Sáng sớm ngày thứ hai cho Phương Lâm Lâm gọi điện thoại, nói cho chính nàng đã đi. ~ lại cho cha mẹ nuôi đi. Điện thoại, đem mình đi bra-xin chuyện cho bọn họ nói. Một chút, sau mang Lạc Khắc hai người ngồi lên. Bay đi Hải thị phi cơ.

Đến. Hải thị, nhìn một chút trong xưởng tình huống, hết thấy đều có tự tiến hành. Tiễn Xảo đứng dịp đem mấy chiếc xe hàng cũng gọi trở lại, ở hán khu xếp thành một hàng, từ xa nhìn lại có. Như vậy điểm mua bán đáng về của công ty.

Đem nên giao phó chuyện cũng cùng Tiễn Xảo đứng dịp nói một lần, sau lại cho Đinh Hàn Mặc đi. Điện thoại, hỏi cung Tiểu Diệp bà nội tình huống, khi nghe nói: Bà nội của nàng ở Tiểu Diệp rồi đi sau không mấy ngày đi ngay đời sau, Phương Viễn Sơn một thời có chút thổn thức ~

Ở sắp lên phi cơ trước nhận được. Bối Thỉnh Lam điện thoại, ở trong điện thoại thay mặt hàn nguyên khôi đạo. Lời xin lỗi, cũng bày tỏ sẽ bồi thường hần quần áo tiền, đến nỗi xử lý như thế nào vấn đề một mực không nói, Phương Viễn Sơn sắc mặt âm trầm buông xuống. Điện thoại.

Đối với Bối Thỉnh Lam, trước kia thật ra thì hần vẫn là đối với nàng thật cảm kích, nếu không phải nàng để cho mình đi Amazon rừng mưa nhiệt đới chụp hình, cũng sẽ không có mình ngày nay, bất quá bây giờ về điểm kia lòng cảm kích, theo nàng bên vực biến mất với vô hình..

Xuống phi cơ lúc đã buổi chiều 3 điểm nhiều chung., tháng năm sơ thời tiết ở bra-xin mà nói đã thuộc về cuối mùa thu., bất quá đối với năm trung bình nhiệt độ ở 30 độ bra-xin mà nói, bên ngoài nhiệt độ vẫn là vô cùng dễ chịu. Ngồi lên hần mã h2, xe chạy thẳng tới Khoa Mạt Tạt Ba Nạp cảnh biển biệt thự đi.

Trở lại trong biệt thự, Bảo Mạn thấy vị này chủ nhân trở lại., cung kính thăm hỏi sức khỏe. Một câu ~ hai vị người làm nữ cũng tới cùng hần vị này chủ nhân thỉnh an nói: "Chủ nhân ngài đã về rồi!"

Mạo Hầu tên tiểu tử này gần đây ăn uống ngon miệng, dáng người rõ ràng ngày càng đầy đặn, nghe được hần thanh âm, một cô lỗ từ hậu hoa viên chạy tới, lời ông quản của hần dùng sức muốn đi thượng bái.

Thấy nó sau, Phương Viễn Sơn có chút thấp tâm tình mới khá hơn một chút, ôm lấy Mạo Hầu theo toàn thân lên lầu lên phòng ngủ. Hần không có ở đây khoảng thời gian này, Bảo Mạn đem biệt thự quản lý gọn gàng ngăn nắp, cả nóc nhà tỏ ra vô cùng có sinh khí.

Nằm ở trên giường suy nghĩ sắp lên phi cơ trước Bối Thỉnh Lam kia nhàn nhạt giọng, cùng với ở Giang Bắc thành nhỏ chuyện xảy ra, đối với Tô San đề nghị lại ý động. Mấy phần.

Hiện đang nói gì đều vô dụng, dạng gì thực lực quyết định địa vị gì, không có đứng ở cao độ nhất định trước, muốn cho Bối Thỉnh Lam như vậy thiên chi kiêu nữ cúi đầu xưng thần đó là không thể nào.

Nếu như vậy, vậy chúng ta liền đi trừ nhìn đi!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Nghỉ học

Sáng sớm ngày thứ hai đem trong không gian đồng ơ rô toàn bộ bỏ vào. Đại da trong rương, xuống lầu đem Lạc Khắc hai người kêu tới xách cái rương cùng hẩn đi. Hoa Kỳ ngân hàng.

Ở phòng khách quý trong, hoặc kỳ nhiệt tình tiếp đãi. Hẩn, khi hẩn đem cặp da giấy khóa kéo kéo ra sau, thấy tràn đầy một cái rương đồng ơ rô sau, hoặc kỳ mặt đầy biểu tình kinh ngạc ~

"Cái này. . . Phương tiên sinh là Đả Toán trực tiếp tồn đi vào hay là?"

"Toàn bộ tồn đi vào!"

Hoặc kỳ lập tức phân phó người bắt đầu kiểm điểm khởi những thứ này đồng ơ rô, hai vị ngân hàng nhân viên làm việc trước sau vô dụng một giờ liền kiểm điểm tốt..

"Phương tiên sinh, mười triệu đồng ơ rô cả! Xin hỏi số lượng có sai lầm hay không?"

Thấy hẩn sau khi gạt đầu, hai vị nhân viên làm việc mang những thứ này đồng ơ rô ra. Phòng khách quý. Không lâu lắm cảm hẩn kia trương hắc kim the lại đi vào nói: "Phương tiên sinh, tiền đã toàn bộ tồn. Đi vào, ngài có cần hay không tra nhìn một chút?"

Tâm tình không tốt hẩn cũng không có ở ngân hàng đợi thêm, cùng hoặc kỳ lên tiếng chào sau liền rời đi. Hoa Kỳ ngân hàng. Ở trên đường cho Tô San đi. Điện thoại, hỏi rõ các nàng địa điểm làm việc sau, để cho Nguyên Cao Dương lái xe đi đi. Khu chủ thành.

Trên đường đi trước. Chuyển khai tư tù sắt công ty, cái này tiểu Ngọc. Môn la thợ, từ lần trước cho. Nàng tiền đặt cọc sau, một mực liền không sẽ liên lạc lại mình, cũng không biết thiết kế như thế nào., bây giờ vừa vặn có thời gian, thuận tiện đi xem một chút đi.

Đến. Khai tư công ty, khi nhận được trước đài thông báo sau, môn la thợ từ trong phòng làm việc đi ra. Thấy hẩn vị này kim chủ sau, tỏ ra vô cùng vui vẻ, cười nói: "Phương tiên sinh người tới rồi!"

"Ta giá mấy ngày liền muốn gọi điện thoại cho người, thiết kế đồ đã đi ra., chỉ cần lại đi trong nhà của người đất thật đo lường hội một chút, liền có thể trực tiếp làm theo yêu cầu.."

Đem địa chỉ nói cho nàng sau này, lại cho các nàng sổ sách của công ty hộ chuyển tồn. 100 vạn mỹ kim, cộng thêm trước hai trăm ngàn, quang tù sắt này liền hoa. Hẩn 1 hai trăm ngàn, còn không coi là tiền chót.

Ra. Khai tư tù sắt công ty sau đi. Một cái khác khu phố, giống nhau chỗ ngồi này văn phòng cũng tọa lạc tại sầm uất khu phố, bất quá hoàn cảnh chung quanh muốn càng thêm u tĩnh, chung quanh lui tới đều là cả người chánh trang thương vụ nhân sĩ.

Đi vào cao ốc, một vị người mặc ol già bộ người da trắng Tiểu Mai dẫn mấy người bọn họ đến. Bên cạnh thang máy, giúp bọn họ ân khai thang máy sau nói tiếng: "Tiên sinh mời vào!"

Đến. 9 lầu giai lợi luật sư sự vụ sở sau, bên trong tỏ ra vô cùng bận bịu xanh, cửa nhân viên làm việc hỏi rõ bọn họ ý đồ sau, đem bọn họ mang tới. Tô San bên ngoài phòng làm việc. Gõ cửa một cái sau đó mở đỉnh ốc sau đưa mắt nhìn bọn họ đi vào.

Tô San đang nghe điện thoại, thấy Phương Viễn Sơn sau khi đi vào, hướng về phía nói điện thoại. Mấy câu liền cắt đứt., đứng lên tới nói: "Phương tiên sinh người khỏe! Liên quan tới ta đề nghị người suy tính như thế nào.?"

"Ta cân nhắc kỹ., ta quyết định tạm thời trước đem quốc tịch chuyển tới bra-xin tới, không biết thủ tục phía trên có cái gì không phiền toái?"

"Sẽ không, ngài đây là thuộc về đầu tư di dân, bra-xin chánh phủ vô cùng hoan nghênh, thủ tục phía trên hết thảy khai đèn xanh, ngài chỉ cần cung cấp tương quan chứng minh văn kiện là được."

"Được rồi, kia đầu tư di dân chuyện cũng giao cho người đi làm đi! Ta tới là muốn biết một chút liên quan tới Thái Lạc nói ngành mỏ chuyện của công ty tình, không biết trừ. Thân phận vấn đề, còn có chuyện gì khác không?"

Tô San đi trở về bên cạnh bàn làm việc bên cầm lên một phần văn kiện nói: "Căn cứ ngài cùng Thái Lạc tiên sinh hiệp nghị, ta giúp ngài thảo nghị. Một phần hợp đồng, nếu là không có vấn đề, quay đầu ta liền theo như giá phần hợp đồng chính thức in.."

Đem hợp đồng nhận lấy nhìn một chút, chủ yếu là hậu kỳ tăng thêm chuyện đầu tư. Khác cũng cùng trước thương nghị tốt vậy, không có gì lớn đến ra vào.

Mười phần trăm một cổ phần là dựa theo hấn nhóm kia hoàng kim đặt giới sau để tính, hơn nữa hấn còn phải lục tục tăng thêm năm mươi triệu mỹ kim. Nếu như đến lúc đó nhóm kia hoàng kim nếu là không có đặt giới, thậm chí diệt phá. Giá sau cùng, Thái Lạc là có quyền để cho hấn vô điều kiện ra để cho bộ phận cổ phần.

Cùng Tô San lên tiếng chào sau liền rời đi. Giai lợi sự vụ sở, suy nghĩ ăn tết đến bây giờ cũng không có nữa đi trường học,

Cùng Nguyên Cao Dương nói một tiếng, xe rời. Đầu hướng đại học thành lái đi.

Đến. Trường học lúc đã mười điểm nhiều., học sinh bây giờ phần lớn đều ở đây lớp trong, bên ngoài người đi lại lại rất ít. Đem xe lái đến bãi đậu xe sau, Phương Viễn Sơn để cho hai người chờ ở trong xe trừ, hấn tự mình đi đi. Giáo học lâu.

Hai năm xã hội trui luyện, khiến cho Phương Viễn Sơn làm người càng thêm trầm ổn, thật là nhiều chuyện đều là cân nhắc luôn mãi sau mới làm ra quyết định! Tính tình này ở ruộng không thể nói tốt, nhưng là cũng không thể coi là kém, dùng còn mở thác sự nghiệp thương liền tỏ ra tác dụng chậm chưa đủ, nhưng là ở xử sự làm người phía trên lại có thể càng thêm thuận lợi một ít.

Ngã Lệ Ti đối với hấn mất tích một tháng chuyện không có quá nhiều truy cứu, ở trong phòng làm việc cùng hấn trò chuyện. Một hồi khóa nghiệp vấn đề, Phương Viễn Sơn có một loại giống như nghe thiên thư cảm giác, nửa ngày cũng không có thể tiếp nói một câu.

Bất quá cũng không có biện pháp., hấn bên ngoài bây giờ một đại gian hàng chuyện, quả thực không thời gian lại tới giờ học.. Vốn là Đà Toán dự thi một môn địa chất môn học, theo tình hình này cũng chỉ có thể dời ngày..

Đem mình mục đích đi tới cùng Ngã Lệ Ti nói. Một chút, vị này Nhật Nhĩ Mạn đàn bà nghe được hấn mới vừa trở về trường học thì phải xin nghỉ, không lời nói: "Hắc, phương, ta không biết người có chuyện gì cần phải đi xử lý, bất quá nếu như người sửa không xong học phần, rất có thể người du học visa sẽ không thông qua, một điểm này người phải suy nghĩ cho kỹ.."

Phương Viễn Sơn không thể nào cùng nàng nói "Hắc, Ngã Lệ Ti, cho dù sửa không xong học phần cũng không có sao, ta lập tức là bra-xin công dân.!" Mà là rất nghiêm túc nói: "Ta biết., cảm ơn Ngã Lệ Ti lão sư."

"Nếu như cần, ta nghĩ ta sẽ cân nhắc nghỉ học đi!"

"A, người có chuyện gì cần nghỉ học sao? Hay là người Đà Toán rời đi bra-xin.!" Nghe được hấn lời, Ngã Lệ Ti khiếp sợ đứng lên.

Phương Viễn Sơn bắt đầu đi xoa xoa chân mày, hấn đã sớm biết nói ra nhất định phải rước lấy Ngã Lệ Ti hỏi thăm, suy nghĩ một chút nói: "Ngã Lệ Ti lão sư, ta gần đây cùng người hợp bọn mỏ. Một công ty, thật sự là không thời giờ gì tới giờ học, cho nên. . ."

"Được rồi, nếu như người kiên trì vậy ta cũng không có gì đáng nói, bất quá ta sẽ đi giúp người xin cất giữ học tịch."

"Cảm ơn Ngã Lệ Ti lão sư!"

Ra. Giáo học lâu trở lại bãi đậu xe, Lạc Khắc thấy hấn tới. Xuống xe giúp hấn kéo xe. Cửa xe. Hàng trước chỗ tài xế ngồi Nguyên Cao Dương hỏi: "Ông chủ, chúng ta bây giờ đi nơi nào a?"

"Chờ một hồi, ta trước gọi điện thoại."

Tìm ra trước tồn Thái Lạc điện thoại gọi tới, điện thoại vang. Một hồi mới bị nhận.

"Ngài khỏe, ta là Thái Lạc tiên sinh bí thư khai lý, Thái Lạc tiên sinh đang đang họp, có chuyện gì ngài có thể cùng ta nói, chờ một hồi ta sẽ chuyển cáo Thái Lạc tiên sinh."

"ừ, người cùng Thái Lạc tiên sinh nói một chút, ta là Phương Viễn Sơn, ta ngày nay có thể đi Tạt Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ nhìn một chút, người cùng hấn nói một chút, nếu như có thời gian ta muốn cùng hấn ngay mặt nói một chút."

"Đi, đi phi trường!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Tiến hóa

Tập Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ ở vào ba tây bắc bộ mặt kéo châu nhiệt đới rừng cây, Amazon châu đông nam bộ, trung bình độ cao so với mặt biển 650 thước, năm trung bình nhiệt độ ở 18 độ đến 30 độ chừng, cách bra-xin ngra kéo ni ngang châu tây nam ước chừng 680 cây số, mà khu bên trong lớn nhất trấn thánh lộ dịch tư cũng ở đây 280 cây số ra ngoài.

Đứng ở khanh khanh oa oa đường xi măng mặt thượng nhìn phía xa nam phi Lý Tư lĩnh, ruộng hình nấc thang trên mặt đất khối lớn màu vàng sẫm đất đá. Xa xa thình thoảng truyền tới một trận khai núi chấn ngày tiếng vang ~ đập vào mắt có thể đạt được không có một tia người ở, tựa như bị cái thế giới này quên mất. Vậy, toàn bộ hình ảnh phơi bày ra một bộ thời kỳ viễn cổ hoang lương cảm.

"Ta thảo, Thái Lạc người lão khốn kiếp cái hồ ta đâu!"

Từ trong hện ngựa không ngừng vô chạy tới mặt kéo châu Tập Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ, hỏi. Hết mấy thợ mỏ mới tìm được. Nam phi Lý Tư lĩnh. Thấy mình xài. Năm mươi triệu mỹ kim đầu tư chính là như vậy một khối đất không lông, Phương Viễn Sơn vừa giận! Lúc này đại bạo thô tục, mắng Thái Lạc giả lão khốn kiếp.

Để cho Lạc Khắc bọn họ hai người ở trên xe chờ, Phương Viễn Sơn một người hướng trước mặt cái gò đất vùng đi tới. Thật nhiều phương khối đá lớn phơi bày trên đất đơn trên, cầm lên một hòn đá lẫn nhau gõ một cái lại bốc lên một chuỗi Hòa bình tới ~

Nhớ tới mình dò xét chức năng giật mình, đầu thoảng một cái ý thức đã chìm vào. Trong không gian, thấy bên trong mấy người kia thù thù người quái vật lại lừa dối. Giật mình ~ không chế thân thể ở trong không gian đi mấy bước, khối kia giống như dịch tinh hiển kỳ bình đồ lại biến mất không thấy..

"Đi ~ làm sao sẽ không. Chứ ?"

Lại đang khắp nơi tìm một chút vẫn là không có phát hiện, dưới sự bất đắc dĩ ánh mắt thoảng một cái lại trở về đến bên ngoài. Đối với cái đó màn hình biến mất chuyện, hẳn suy nghĩ một chút không có đầu mối dưới, cũng tạm thời không thêm nghĩ nữa..

"Tự động dò xét là không tệ, nhưng là làm sao có thể mình chủ động dò xét chứ ?

Mới vừa mới nghĩ tới đây, Phương Viễn Sơn ánh mắt giống như tinh thần trong đại dương vòng xoáy gió bão vậy, đang không ngừng lăn lộn nhúc nhích, vô số mình vẫn ở hần đáy mắt trên dưới trời lơ lửng, những thứ kia mình vẫn giống như có linh hồn, tản ra tia sáng yêu dị.

Sững sờ đứng ở trên sơn khê Phương Viễn Sơn, ước chừng qua. Hơn năm phút mới hoàn hồn lại. Chờ ý thức trở về bản thể sau này, hẳn trong lòng lần nữa bị cái này thần bí không gian cho rung động. ~ lần này xuất hiện dị động mới tính cái không gian này sơ cấp diện mạo đi! ~

Bởi vì cái không gian kia lại từ hần nơi ngực chuyển tới. Trong đầu, mà cái đó nho nhỏ hiển kỳ bình mạc cũng đi theo xuất hiện ở. Hẳn trong đầu, phía trên hiện lên: Không gian đạt tới năng lượng, có thể tiến hành dò xét. Độ sâu năm mươi thước.

"Làm sao sẽ biến thành năm mươi thước. Chứ ?"

"Ai, cái năng lực này cũng không có ích gì a, cũng không biết nó cần đạt tới cái gì tiêu chuẩn mới có thể nhắc nhở!"

Suy nghĩ cái này dò xét chức năng, Phương Viễn Sơn chính là một trận nhúc nhúc đầu ~ không chỉ có ngay cả một nhắc nhở cũng không có, coi như thượng hai lần thành công phát hiện biến hóa, cũng không biết là nguyên nhân gì. Ôm như vậy ý tưởng, tưởng tượng dưới đất tình huống.

"Oanh! ~ "

Phương Viễn Sơn trong đầu khối kia màn hình điên cuồng xoay tròn, các loại số liệu ở phía trên lăn, qua. Xấp xỉ hai phút mới ngừng lại, một bộ ba chiều lập thể hình ảnh ở hần đáy mắt xuất hiện..

Nhìn trước mắt cái này nam phi Lý Tư lĩnh lòng đất hình ảnh, Phương Viễn Sơn miệng giống như bị nhét vào. Trúng gà vậy, thật lâu không thể khép lại ~ chờ trong lòng khiếp sợ quá khứ sau này, một cổ mừng như điên đi theo vọt tới. ~

Trong miệng không ngừng ni non: "Lần này phát đạt. ~ lần này phát đạt!"

Phải biết Tật Lạp Gia Tử thành khu vực khai thác mỏ, phần trăm chỉ tám mươi số lượng dự trữ đều do bề mặt quả đất xấp hạt mỏ sắt cùng kỳ hạ đáy chừng 300 thước xích mỏ sắt tầng tạo thành, nếu như hần có thể biết chuyện trước nơi nào có mỏ sắt giường, như vậy bớt đi thăm dò chi phí muốn chiếm được tổng phí tổn phần trăm chỉ ba mươi trở lên.

Hơn nữa đây chẳng qua là trên mặt nổi chi phí, nếu như nếu là tính luôn thời gian tiền vốn, đó đúng là một vị con số kinh người. Bất kể là thăm dò dầu hỏa, thiên nhiên khí, hay là đá quý, bích ngọc mỏ cái gì, mỏ mang luôn là so với tìm đơn giản hơn nhiều..

Nếu như ai có thể liếc mắt liền nhìn ra dưới đất có vật gì,

Kia chút gì dầu hỏa thăm dò công ty, sở nghiên cứu, địa chất học viện cái gì cũng có thể đóng cửa., hàng năm hoa nhiều tiền như vậy nuôi bọn họ, đơn giản chính là nghiên cứu lòng đất nham tạng đi về phía.

Nếu để cho tam đại ngành mỏ cự đầu biết, Phương Viễn Sơn căn bản không cần những thứ kia thăm dò dụng cụ liền có thể biết dưới đất quặng mỏ chứa lượng, kia còn chưa điên?.

Đáng tiếc điều bí mật này cũng chỉ có thể hần độc hưởng., nếu là hần dám nói ra, tin tưởng có rất nhiều người sẽ bắt kẻ hậu quả đem hần giết chết, hoặc là đem hần đầu mổ xẻ, nhìn một chút cái đó màn hình có thể hay không chứa ở đầu mình trong!

Đứng tại chỗ sững sờ nhìn một hồi, đối với bên trong các loại địa chất hình thái thật sự là không hiểu nổi, cũng không biết là vị có ý gì. Suy nghĩ một chút ở trong đầu kéo gân. Cái này địa chất đồ, đáy mặt đồ hình lại biến đổi. Hình dáng, lấy chân hần để đứng địa phương vì điểm tựa, chung quanh đường kính 50 thước, dưới đất năm mươi thước đồ hình càng rõ ràng phơi bày ở. Hần đáy mắt.

Nam phi Lý Tử linh mỏ sắt nham tạng so với bắc lĩnh cùng nam lĩnh phải sâu nhiều., đây cũng là Đạm Thủy Hà cốc (cvrd) vẫn không có độ sâu khai thác nguyên nhân.

Tương tượng lòng đất nham tạng Phương Viễn Sơn một mực đi đi về về phía trước trứ, trong đầu đồ hình cũng một mực đi theo biến đổi. Đi. Đại khái mấy trăm thước, nhìn ở trong mắt đồ hình hần chính là một trận buồn rầu. Sách đến thời gian sử dụng phương hạn thiếu, ni mã! Hần không nhận biết những thứ kia đồ hình rốt cuộc là một thần bí ý ~

"Vậy phải làm sao bây giờ là tốt?"

Đặt móng ngồi dưới đất, muốn. Một hồi hay là không có biện pháp gì. Ánh mắt nhìn chăm chăm vào phía trước, trong miệng không ngừng ni non: "Đồ hình, đồ hình, đồ hình! ~ "

"Có. ~ "

Bấp dùi vỗ một cái đứng lên, đi theo đi nhanh trở về. Ven đường. Đứng ở bên cạnh xe Lạc Khắc thấy hần trở lại, xoay người giúp hần kéo cửa xe ra.

"Đi, trở về thánh lộ dịch tư."

Tới tới lui lui như vậy gấp lại đằng, chờ lại trở lại trấn trên đã trở thượng 6 điểm nhiều chung.. Trừ. Ở trên phi cơ ăn. Một chút, hần đến bây giờ cũng không ăn thứ gì. Thấy Nguyên Cao Dương hai người rõ ràng có chút tinh thần uể oải, không khỏi âm thầm trách cứ khởi tự mình tới.

Bọn họ là hộ vệ, không là người máy, cả ngày đi theo mình chạy ngược chạy xuôi, cũng không có dịp yên thời gian. Mình làm vị hất tay chương quỹ, bọn họ nhưng phải làm cho tốt nhiều xuất hành chuẩn bị, thật sự là quá mệt mỏi. ~

Nghĩ tới đây, quay đầu hỏi bên cạnh Lạc Khắc nói: "Đối với, A Nặc Đức bọn họ đến đây lúc nào? Bọn họ tới. Cũng tốt cùng các người đổi một chút."

"Tối ngày hôm qua Quỳnh Sâm cùng ta gọi điện thoại., dự trù tại hạ vị lễ bái đi!"

"Vậy thì tốt, trước khổ cực các người hai ngày.. Quay đầu ông chủ ta thật to tường thương, nói về trong hện Tiểu Mai vẫn là rất nhiều, các người có thể thử đi cầu kết một chút ~ "

"Ông chủ, ta kết hôn.."

". . . Kết hôn làm sao., người lúc nào trở nên như vậy trung trinh?" Thấy Lạc Khắc nghiêm mặt đáng vẻ, nghĩ đến hần cùng Nguyên Cao Dương hai người nhìn về sách lúc nước miếng lan tràn đáng vẻ, hần chính là một trận xem thường ~

"Ha ha ~ "

Lái xe Nguyên Cao Dương lúc này cười lớn, đi theo cười đùa nói: "Ông chủ người chó bị hần cho lừa gạt., hần một mực được gọi là thêm lợi phúc ni á thiếu. Phụ sát thủ."

"Có hay không như vậy lợi hại a?"

"Hắc, ông chủ ~ người đừng nghe hần nói bậy, đó đã là mười đầu năm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Biết vẽ

Sáng sớm ngày thứ hai mấy người đến trấn trên tìm Nhà đại người máy vì tính chuyên tiệm bán, hoa. 3000 mỹ kim mua. Đài đình phối hợp, lại hoa. Mấy trăm khối giả bộ. Khoản chức năng cường đại bản chính chế đồ phần mềm (software).

Mua. Mấy vị lớn nhất chút nào an xếp dịch máy sạc điện, đem điện toàn bộ tràn đầy sau này, tìm Nhà bán kiểu tây phương sớm một chút, mấy người ăn một bữa, sau lại lần nữa giết trở về. Nam phi Lý Tư lĩnh.

Lái xe đi ngang qua bắc lĩnh lúc, nhìn xuống phía dưới sâu đạt mấy trăm thước lộ ngày mở cái hố cùng với phía dưới rậm rạp chằng chịt bóng người lúc, Phương Viễn Sơn một trận sợ hãi ~

"Hắn chết, cvrd quá ni mã điên cuồng! Cái này không hãy cùng nam phi máu chui sự kiện không sai biệt lắm mà, chỉ bất quá bọn họ trả tiền nhiều hơn một chút mà thôi ~ "

Nghe được hắn cảm khái, bên cạnh Lạc Khắc tiếp lời nói: "Đây là chuyện không có cách nào khác, những thứ này mở cái hố còn mở son sau này, thật là nhiều lớn chuyển vận dụng cụ căn bản là không xuống được, chỉ có thể lấy nhân lực chuyển vận."

"Bất quá bây giờ điều kiện so với trước kia thật là nhiều., bây giờ đều có chuyển đưa mang, chỉ cần mang lên truyền tổng mang liền có thể.. Sớm vài năm đều dựa vào nhân lực chuyên chở, khi đó thường xuyên xuất hiện đại quy mô chết sự kiện, một hòn đá chuyên chở đến nửa đường lăn xuống đi, một lần là có thể đập tử thật là nhiều người."

Nghe được Lạc Khắc lời Phương Viễn Sơn khiếp sợ., đây không phải là bra-xin "Máu mở" sao?

Đi theo nghi ngờ hỏi đến: "Ta nhớ lớn truyền tổng mang rất sớm trước kia sẽ dùng với công nghiệp sản xuất. A! Đạm Thủy Hà cóc làm sao không cần a?"

"Hắc ~ ông chủ người muốn a! Truyền tổng mang muốn điện chứ ? Trước kia nơi này có thể so với bây giờ hoang lương nhiều., từ đâu tới điện lực a, chỉ có thể dựa vào phát điện.! Dầu cạn thêm máy hao tổn, chi phí là rất cao!"

"Bra-xin sớm vài năm kinh tế héo rút, thật là nhiều người cũng thất nghiệp không có việc làm, chỉ có thể mở ra son.. Dù sao tiền lương thì nhiều như vậy, người không làm có người kiên ~ sau đó đưa đến đại quy mô du hành thị uy, đào mỏ giá vốn không ngừng đề cao, nước Mỹ sắt thép công ty nhìn một cái không kiếm tiền, lập tức liền đem những thứ kia cổ phần giá thấp bán đổ bán tháo cho. Đạm Thủy Hà cóc."

"Oa khaó, ta nói nước Mỹ sắt thép công ty làm sao biết đưa cái này hạ trứng vàng gà mái cho bán. Đâu, nguyên lai nơi này còn có như vậy chút công con lượn quanh a ~ "

"Cho nên nói nhà tư bản cho tới bây giờ đến thế gian, từ đầu đến chân, mỗi một lỗ chân lông cũng nhỏ máu cùng bản thù đồ."

"Ông chủ người cũng ngàn vạn lần chớ có đại nhập cảm a!"

Thấy Lạc Khắc vội vàng lại cùng. Một câu, Phương Viễn Sơn cười một tiếng không lên tiếng. Vốn là hắn cho là đào mỏ là món chuyện rất đơn giản, đơn giản chính là khoan lỗ khai son, sau đó do cơ giới cánh tay đào, truyền tổng mang chuyển vận. Nhưng là thấy bắc lĩnh tình hình sau hắn bị rung động., không nghĩ tới 21 thế kỷ ngày nay, còn có người lấy nhất phương pháp nguyên thủy khai son.

Những thứ kia rậm rạp chằng chịt bóng người, cùng với giống như cự long vậy kéo dài đến nhất dưới đáy to lớn truyền tổng mang cũng lật đổ. Hắn thông thường.

Lấy hắn nhân lực có thể rất rõ ràng nhìn thấy tầng trên nhất tình hình, những người đó vai công tay mang cây nạy khiêu, sử dụng các loại biện pháp đem to lớn hòn đá thu được truyền tổng mang.

Lại nghĩ tới nam phi Lý Tư lĩnh sau này tình hình, Phương Viễn Sơn cả người run lập cập ~ mình sau này tài sản là thành lập ở những người này phải mở hôi và máu lên? Nghĩ tới vấn đề này hắn liền có chút không lạnh mà run!

Có lẽ người không biết sẽ nói hắn kiểu cách, nhưng là ở thấy tận mắt bắc lĩnh tình hình sau, tin tưởng sẽ có rất nhiều người cùng hắn có giống nhau cảm thụ. Cái này đã không liên quan đạo đức., thuần túy là làm một đồng loại thương hại tình.

Thấy Phương Viễn Sơn sắc mặt âm trầm, bên cạnh Lạc Khắc biết hắn đang suy nghĩ gì, cười nói: "Hải, ông chủ, thật ra thì người đại khả không cần như vậy. Dầu sao bây giờ cùng trước kia không giống nhau., bọn họ công việc bây giờ hoàn cảnh thật ra thì cũng không tệ lắm."

"Người chó nhìn bọn họ thật cực khổ, nhưng tiền lương nhưng là toàn bra-xin cao nhất. Hơn nữa bây giờ làm phiên công bộ ở giám đốc người, giống như trước máu mỡ chuyện như vậy sẽ không phát sinh nữa., nếu không người cũng không thấy được như vậy nhiều người. Phải biết bra-xin là một người thích hưởng thụ đất nước, nếu nơi này còn có nhiều người như vậy, chứng minh bọn họ thích công việc này, ông chủ người cảm thấy chứ ?"

"ừ, người nói rất có lý."

"Đi,

Không đúng a! Lạc Khắc người lúc nào nói về đạo lý lớn tới một bộ một bộ.?"

"..."

Thấy Lạc Khắc một bộ im lặng đáng vẻ, Phương Viễn Sơn nhất thời cười ha ha ~ từ thấy bắc lĩnh tình hình sau vẫn âm ức tâm tình cũng tốt bị. Rất nhiều.

Chiếc này từ phi trường mượn được "Lục địa Tuần dương hạm" toàn lúc bốn khu xe suv, tính năng cũng không tệ lắm, ở cái hồ bất bình trên đường xi măng biểu hiện tương đối ưu việt, trừ. Qua quá lớn vũng nước lúc sẽ có lắc lư bên ngoài, khác đều là nhảy một cái mà qua, tốc độ giờ giữ ở. 70 mại trở lên

Chờ lần nữa chạy tới nam phi Lý Tư lĩnh lúc đã mau buổi trưa., liền ở trong xe giải quyết. Com trưa. Ăn com hay là để cho bọn họ chờ ở trong xe trừ mình, Phương Viễn Sơn cảm máy vi tính cùng xe dịch nguồn điện (power supply), một thân một mình dọc theo 7, 8 cây số chiều dài cái gò đất vùng đi. Đứng lên.

Dựa theo trong đầu bản đồ ở trong máy vi tính vẽ chạm đất tăng đi về phía, đi tới lui dừng một chút, có lúc bởi vì biết về phần mềm hạn chế thậm chí cần lấy chữ viết tới làm đánh dấu.

Thấy thật nhiều phương hình dáng cũng cho thấy màu xám đen, không có cái loại đó mờ sất nam đặc biệt tính chất, Phương Viễn Sơn chính là một trận không biết làm sao. Hẳn dò xét độ sâu chỉ có 50 thước, mà dựa theo lộ ngày mở sắt tiêu chuẩn mà tính, từ bề mặt quả đất tới đất hạ 300 thước cũng coi là lộ ngày. . .

Từ giữa trưa làm đến tối đến gần 6 điểm nhiều chung mới tính đi hết. Nam phi Lý Tư lĩnh, địa mạch đồ cũng ước chừng vẽ ra 26 trương, còn lại địa phương cũng phơi bày ra màu xám đen, bày tỏ chẳng qua là thông thường tầng nam thạch, hẳn cũng không đi về.

Nhìn trong máy vi tính bản đồ, Phương Viễn Sơn vỗ một cái máy vi tính hải lòng cười. ~ có. Những thứ này bản đồ, ít nhất đối với nam phi Lý Tư lĩnh có. Vị bước đầu. Giải, nếu không nấy chục triệu đô la ném vào đi, hẳn thật sự là không yên tâm, vạn nhất bị Thái Lạc cái này lão lẫn lộn. Trúng lừa gạt., đến lúc đó có hợp đồng kèm chế, hẳn ngay cả đối ý cũng không tìm được đất đi.

"Đi! Chúng ta trở về thánh lộ dịch tư."

Ở nơi này ngồi ngựa kéo ni ngang bắc bộ lớn nhất trấn trên nghi túc. Một đêm, sáng sớm ngày thứ hai lại chạy về. Trong hẹn. Mới vừa xuống phi cơ trong điện thoại di động truyền tới. Một trận ngắn tin tức nhắc nhở âm, cầm lên nhìn một cái nguyên lai là bra-xin ngân hàng thẻ vàng nhận được. Một khoản bên ngoài biên giới chuyển tiền: 4 vạn mỹ kim.

Nhìn trên điện thoại di động con số, Phương Viễn Sơn cảm giác trên mặt nóng hừng hực khó chịu, thật giống như bị người rút ra. Mấy miệng rộng từ. Cùng cái đó hẳn nguyên khối muốn tám chục ngàn khối chỉ là bởi vì hẳn miệng quá thú, cho nên cố ý muốn. Như vậy vị giá cao. Bây giờ Bối Thánh Lam thật hối tới. Tám chục ngàn, nhất thời để cho hẳn khó chịu tới cực ~

"A a, hảo hảo hảo, các người thật là đủ có thể!"

"Nhiều tiền đúng không! Được, sau này ta sẽ cho người biết có tiền cũng không phải vạn năng." Hận hận phát. Thông lao tao, điện thoại lại reo ~

Thấy dây số phía trên, để điện thoại di động xuống dùng sức xoa xoa mình gương mặt, sau đó mới nắm lên. Điện thoại di động nói: "Đinh Đại lão bản ngài có gì dặn dò, cứ việc nói! Chỉ cần ta làm được, quyết không từ chối."

"Ai u, tiểu tử người bây giờ thành Đại lão bản., khẩu khí này cũng không giống nhau.!"

Nghe. Đinh Hàn Mặc phải lời, Phương Viễn Sơn hãy cùng quả cầu da xì hơi vậy, người cũng từ nay về sau nhích lại gần, tiện cười nói: "Cái gì ông chủ không ông chủ, lẫn lộn ăn miếng com mà thôi, ở người đinh Đại lão bản trước mặt làm sao dám cân ông chủ a!"

"Thiệt, lại không cùng người mượn tiền, không cần cùng ta khóc nghèo."

"Tốt., không nói cái đó.. Hỏi người chuyện này, sáng sớm hôm nay Bối Thánh Lam cái nha đầu kia cùng ta muốn người số thẻ ngân hàng, không biết chuyện gì, thuận lợi nói một chút nguyên nhân sao?"

Suy nghĩ một chút, vẫn là đem chuyện đã xảy ra cùng Đinh Hàn Mặc nói một chút, bên kia Đinh Hàn Mặc nghe xong sau này đi theo nói: "Người đừng trách lam lam, chuyện này khẳng định không phải nàng quyết định."

Vốn là lấy tự giễu giọng kể xong chuyện đã xảy ra sau, cũng không trông cậy vào Đinh Hàn Mặc nói xảy ra cái gì ý xây dựng ý kiến, không nghĩ tới lại

nghe đến nơi này sao vị trả lời.

"Nga, lời này hiểu thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Rục rịch

Chờ nghe xong Đinh Hàn Mặc lời sau, Phương Viễn Sơn trầm mặc xuống. Chuyện kia thật ra thì đối với ảnh hưởng của hắn cũng không lớn, không cảm thấy mình bị người đánh. Liên nếu không phải là đem đối phương cả nhà cũng chính vào chỗ chết, không làm một lưới rách cá chết không bỏ qua, hắn cũng không phải tính tính này ô vuông.

Mẫu chốt là sau đó Bối Thỉnh Lam thái độ làm cho hắn từ trong tình cảm không chịu nhận, mọi người nói thế nào cũng là bạn, bây giờ bị nàng trong công ty người đánh, người cái này Thiếu chủ nhân không nói thường thế nào thường đi, ít nhất người thay mặt nói lời xin lỗi không quá phận chứ ?

Nhưng là không có, cái gì cũng không có. Lúc đó Bối Thỉnh Lam chẳng qua là nhân nhạ đáp một câu biết, sau đó cũng chưa có sau đó. Ngày nay lại hỏi tới mấy chục ngàn đồng tiền, đây là mấy vị ý? Thì ra như vậy ca kém người giả mấy chục ngàn đồng tiền a?

Từ trong tình cảm không tiếp thụ nổi hắn, hoàn toàn giận, mới vừa còn âm thầm nảy sinh ác độc không muốn cho bọn họ trả giá thật lớn, kết quả lại nghe Đinh Hàn Mặc nói ra vị như vậy khúc khuỷu tin tức, để cho đầu hắn một thời cũng không chuyển qua cong tới, ngăn người mới trả lời: "Người nói đều là thật a?"

"Nói nhảm, lừa gạt người có tiền cầm a!"

"Tốt, không nói năng. Ta gọi điện thoại cho người, là có món chánh sự kính nhờ người một chút."

Quơ quơ đầu phục hồi tinh thần lại nói: "Chuyện gì a? Nói bái."

"Cái này. . ."

Phương Viễn Sơn vừa nghe nhạc, cười đùa nói: "Cái này cũng không giống như người đình đại lão bản phong cách a, người lúc nào cũng biến thành đông dài như vậy, có lời nói thẳng, nếu không ta có thể liên điện thoại. A!"

"Cái gì đó, ta có một cậu cũng là làm cơ giới chế biến một khối này, gần đây kim dung gió bão làm ăn không tốt lắm, hắn liền muốn lên ngựa mấy hạng cao tinh bùng hạng mục, đòn ruột tốt đình dụng cụ số không cơ phận chế tạo, bất quá lớn tinh vì đêm điều khiển phi cơ giường quốc nội không đạt tới tiêu chuẩn, cho nên. . ."

"Cho nên người muốn cho ta giúp hắn làm mấy bộ trở về? Hắc, nói. Nửa trời chính là chuyện này a, cái này có gì, ta hoan nghênh còn chưa kịp đâu! Người đây chính là cho ta kéo làm ăn a, quay đầu túi vị bao lì xì cho người."

". . ."

Cúp điện thoại thấy xe đã quẹo vào. Hải tân đại lộ, quay đầu đối với trước mặt Nguyên Cao Dương nói: "Đi thành phố lập thư viện, ta tra ít tài liệu."

Mấy vị tính xách tay dậm vẽ hình ảnh khẳng định không thể cầm cho người khác đi phân tích, chỉ có thể tự trước nghiên cứu nhìn một chút. Đến. Thư viện tìm. Máy quyền địa chất học văn hiến bỏ túi mang về nhà.

Gần đây đông chạy tây chạy, hắn cũng có chút mệt mỏi. Ở trong biệt thự thật tốt nghỉ tức. Một đoạn thời gian, mỗi ngày chính là nhìn xem tài liệu, so sánh trong máy vị tính thủ công vẽ hình ảnh nghiên cứu địa hình.

Bảo Mạn đem trên lầu một gian anh nhi phòng cho xây lại thành. Mạo Hạo phòng nghỉ ngơi, Phương Viễn Sơn lần trước cho nó tìm một bạn chơi mẫu Mạo Hạo trở lại, kết quả vật nhỏ này dù sao xem nó không vừa mắt, không có sao đi ngay khiêu khích khiêu khích nó, kết quả ở một ngày buổi tối bị đau đánh. Một phen sau, cái đó mẫu Mạo Hạo từ đây một đi không trở lại. . .

Thấy tồn ở một bên Mạo Hạo trên đầu thiếu. Một khối lông đen, Phương Viễn Sơn liền có một loại không nhận được cười thật to xung động ~

Kia ngày ngủ đến nửa đêm, căn phòng cách vách trong truyền tới một trận kinh thiên động địa hét thảm thanh, chờ Phương Viễn Sơn từ trên giường đi

qua thăm dò thời điểm, Mạo Hạo hai chỉ mắt to trở nên lớn hơn., mí trên đầu một thóc mí lông bị kéo xuống.

Thăm hại hơn là trên đầu "Cái mũ", vốn là tròn vo đỉnh đầu "Cái mũ", kết quả bên bờ bị kéo rơi. Một khối lớn, cả dáng vẻ thê thảm không nỡ nhìn ~
Phương Viễn Sơn nhìn. Một thời dờ khóc dờ cười, con kia mẫu Mạo Hạo đã sớm không thấy bóng dáng.

Thấy Mạo Hạo cùng khác động vật không chơi được một khối đi, hẳn chỉ có thể mỗi ngày mang nó. ~ bắt quá tiểu Mạo Hạo thông minh kính là khác
động vật không có, đi theo Phương Viễn Sơn cái này "Phôi phôi", Thiên Thiên đem Khoa Mật Tập Ba Nạp bãi biển làm cho náo loạn ~

Gần đây trên bờ biển lưu truyền một vị tin tức: Một vị Á Châu tịch đàn ông mang con khi, Thiên Thiên đi kéo áo tắm hai mảnh (bikini) cô gái eo thẳng,
mọi người phải chú ý..

Từ Nguyên Cao Dương hai người nơi đó sau khi nghe được tin tức này, Phương Viễn Sơn nhất thời há to miệng ~

"Ai như vậy vô sỉ a, lại dám như vậy sắp xếp ta, nhìn ta quay đầu không để cho Mạo Hạo đi kéo nàng sợi giây đi.

.."

Ngày nay quả thực không dám đi tìm những thứ kia trên bờ biển cô gái lý luận, chỉ có thể cùng Mạo Hạo đợi ở. Nhà. Lúc này sau lưng truyền tới. Cách
ôn đa lâm thanh âm: "Chủ nhân, ngài điện thoại."

Từ nơi này người da trắng tiểu cô nương trong tay nghe điện thoại, nhìn một chút dây số phía trên không nhận biết, tiếp nói: "Ta là Phương Viễn Sơn, xin
hỏi ngài là vị nào?"

"Ta là gừng bay vùn vụt, hàn mực cậu."

"Cái đó. . . Khương lão bản người khỏe a!"

Nói xong câu này Phương Viễn Sơn mờ mờ. Một người, mới vừa hẳn thiếu chút nữa thì thuận miệng kêu lên. Tiếng kia cậu. Đây nếu là gọi ra., quay đầu
làm sao còn nói giá tiền!

"Người nếu là không ngại, ta liền kêu người một tiếng xa son rồi!"

"Không có sao không có sao, cái đó gừng, Khương thúc thúc, xin hỏi ngài gọi điện thoại cho ta là. . ."

Bên kia gừng bay vùn vụt dừng một chút nói: "Nghe hàn mực nói người có biện pháp lấy được nước ngoài đếm điều khiển phi cơ giường, không biết có
chuyện này hay không?"

"Cái đó Khương thúc thúc a, Đinh Hàn Mặc có thể cùng người không nói rõ, ta có biện pháp chờ trở về, đến nỗi cái đó xe giường tới chỗ nào mua, vậy
ta cũng không biết.."

"Không có sao không có sao, chỉ cần người có biện pháp chờ về liền tốt, công ty chúng ta sẽ phụ trách mua." Gừng bay vùn vụt nghe. Hẳn là, luôn
miệng làm bảo đảm.

Cùng gừng bay vùn vụt ước định tốt thời gian sau, liền cúp điện thoại. Bên cạnh Mạo Hạo từ trên bàn vuông cầm. Trái chuối tiêu gỡ ra da nhét vào.
Trong miệng, ăn được một nửa thấy hẳn nhìn sang, lại rất thần kỳ giờ. Giờ chuối tiêu, ý là hỏi hẳn có ăn hay không. . .

Phương Viễn Sơn nhìn một cái không thể hẳn. Nó lông, phách tay đoạt lấy. Nó ăn được một nửa chuối tiêu, nhét vào. Minh trong miệng. . .

"Tức tức tức ~ "

"Ha ha!"

Thấy nó thờ hồn hẳn dáng vẻ, Phương Viễn Sơn không khỏi ôm bụng Từ Tiểu. Đứng lên. Nhạc. Một hồi, mắt thấy trên bờ biển dòng người nhiều hơn,
Phương Viễn Sơn trong lòng lại xuẩn xuẩn dục động.

Bên trái phía trước bảy tám cô gái đẹp chiếc. Vị bóng chuyền lưới đánh. Bóng chuyền, trước ngực sóng lớn theo kịch liệt nhảy lên trên dưới phập phồng,
thấy hẳn liên tục nuốt nước miếng, hẳn không được chạy tới dùng sức nắm bóp thượng mấy đem.

"Không được, lão như vậy cũng không phải là một chuyện a! ~ phải mau nghĩ biện pháp." Đọc nói một câu, cũng không tâm tư nằm nơi này nhìn người
đẹp., hẳn phải lập tức hành động.

Nước ở xa không giải được cái khát ở gần, quốc nội quá xa, mà bra-xin hẳn biết duy nhất phù hợp hẳn thẩm mỹ quan cũng chỉ có Bối Đế..

"Hải, Bối Đế! Đang làm gì vậy chứ ?"

"Đang đi học a!"

"A". Một câu hẳn mới nhớ Bối Đế ở trong trường học, mình cái này du học sinh Thiên Thiên 晒 trứ ánh nắng tắm nhìn người đẹp, cũng sắp quên mình

ban đầu tới bra-xin mục đích.

"A a, ta bây giờ đã ra. Phòng học.. Người có chuyện gì không?"

"Cái gì đó, thời gian thật dài không cùng người gọi điện thoại., nhìn một chút người gần đây đang làm gì vậy."

Nghe. Hần lờ, bên kia Bối Đế sâu xa nói: "Phòng ăn, nhà trọ, giáo học lâu, ba giờ một đường, không có bắt tắc, không có ngạc nhiên mừng rỡ."

"Cái đó, cái đó, nếu không nghỉ đông tới trong hẹn chơi, ta bây giờ đi dân tới."

"A, lúc nào a?"

Nghe được Phương Viễn Sơn đã đi dân đến bra-xin tới., Bối Đế tỏ ra vô cùng giật mình. Cùng hẳn biết thời gian lâu như vậy., đứt quãng cũng nghe hẳn nhắc qua mình tình huống, bây giờ đột nhiên nghe được hẳn đi dân bra-xin, Bối Đế không nhịn được hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 108: Khách tới

Đề điện thoại xuống Phương Viễn Sơn lại bắt đầu nhàm chán., bên kia Bối Đế đáp ứng ở nghỉ đông tới trong hẹn chơi, bây giờ cách nghỉ đông còn có mấy tháng đâu!

Nhàm chán dưới hẳn lại dặt, ách. Không phải, là mạng Mạo Hạo bắt đầu ở trên bờ cát đi dạo. Phụ cận người đẹp thấy một người một khi sau khi xuất hiện, rồi rít che ngực lui về phía sau, làm hẳn buồn rầu vô cùng.

"Chết, người anh em lúc nào danh tiếng như vậy thúi.?"

Nhìn nữa trước mặt mười mấy thước bên trong bra-xin cô gái cũng không thấy bóng dáng, mà xa xa người đẹp lại là giống như đề phòng cướp vậy đề phòng hẳn, hẳn lại là buồn rầu. Hướng về phía bên cạnh Mạo Hạo nói: "Nón nhỏ a! Người lúc nào trở nên như vậy không được hoan nghênh rồi?"

Bên cạnh Mạo Hạo thấy môi của hẳn ở một nhúc nhích, không biết lý giải thành cái gì., "Hô " một chút hướng trước mặt những người đẹp vọt tới.

"A! ~ "

"Chạy mau a! Người kia sắc hầu lại tới. . ."

"Oa khaó! ~ "

Thấy trước mặt một vị bốn mươi năm mươi tuổi bà bác che ngực tại chỗ thét chói tai, Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa quy người xuống đất.

Mạo Hạo thẩm mỹ quan cùng bra-xin người có liều mạng, nó thấy mỹ nữ khác cũng chạy sạch., chỉ còn lại bà bác ở nơi đó, chạy đến bên cạnh dùng sức lôi sau lưng nàng kéo thẳng, vị này bà bác phỏng đoán sợ nó kéo không nhúc nhích, lại còn chủ động phối hợp giờ tay lên cánh tay. . .

Phương Viễn Sơn thấy. Nhất thời đầu đầy mồ hôi, lập tức xoay người chạy mất dạng ~ sau lưng Mạo Hạo thấy hẳn chạy., cầm hai khối Nhiệm vụ chạy tới, dọc theo đường đi "Chi chi" kêu.

Từ biệt thự cửa nhỏ chạy vào phòng, sau lưng Mạo Hạo mới vừa đuổi tới, "Bành " một tiếng đụng vào. Trên cửa, bảy choáng văng tám làm Mạo Hạo sau khi bỏ dậy cũng không quên đem kia hai khối Nhiệm vụ nhặt lên.

"Oa khaó, lần này tên háo sắc biệt thự danh tiếng coi như là tọa thực. ~ "

Mới vừa trên đường hẳn liền nghe được có người đẹp nói: Hi hi ~ nhìn, cái đó sắc hầu cùng nó chủ nhân ngụ ở nóc nhà kia trong. . .

Bãi biển cũng đi không được Phương Viễn Sơn, đợi ở trong phòng vòng tới vòng lui, trong lòng thật giống như có trăm móng nạo tâm vậy. Ngay tại lúc này bên ngoài truyền tới. Một trận tiếng kêu ~

"Xin hỏi có người ở nhà không?"

Đứng ở cửa trước Tuyết Ly thuận tay kéo cửa ra, cùng người bên ngoài nói mấy câu sau, đi vào trở về nói: "Chủ nhân, bên ngoài có mấy người tuổi trẻ muốn ở chúng ta phía sau nhà làm một vị đồng lửa dạ tiệc, muốn cho ngài đồng ý!"

"Ta nhớ phía sau không có gì nhắc nhở không cho phép tiến vào a?"

Tuyết Ly cung kính nói: "Ngài không có ở đây khoảng thời gian này, Bảo Mạn quản gia ở hậu viện bên bờ cát lập. Tầm bãng, không cho phép người xa lạ tiến vào, cho nên. . ."

"Được rồi! ~ còn có chuyện gì không?"

"Bọn họ muốn vào phòng tới cùng ngài nói một cái, chủ nhân ngài đồng ý bọn họ đi vào sao?"

"Để cho bọn họ vào đi ~"

Mới vừa thật nhàm chán hần, nghe có người tới thăm, nhất thời buồn rầu quét một cái sạch, mang Mạo Hầu đi tới. Cửa trước phòng khách.

"Oa ~ cái nhà này thật là lớn a!"

"Hải ~ trước mặt hoa chi tu bồ thật xinh đẹp, là nhà người chủ nhân mình kéo sao?"

Nghe tới cửa truyền tới tiếng thán phục, Phương Viễn Sơn mắt tự nhiên cười một tiếng, hướng về phía tiến vào bốn năm người trai gái cười nói: "Không biết các người tìm ta có chuyện gì, ta không là đồng ý. Các người yêu cầu mà!"

Dẫn đầu một vị âu mỹ tuổi trẻ tiến lên nói: "Tiên sinh ngài khỏe, chúng ta có một điều thỉnh cầu, còn hy vọng ngài có thể đồng ý."

"Chuyện gì a? Nói đi!"

Lúc này người tuổi trẻ sau lưng một vị còn có thể coi như tiểu mỹ nữ cô gái đi lên trước nói: "Tiên sinh, chúng ta là từ nước Mỹ tới nơi này độ cuối tuần giả, chung quanh đây quán rượu cũng chú đầy người, có thể hay không để cho chúng ta ở nhờ ở ngài nhà?"

Nhìn vị này cùng nước Mỹ nữ ngôi sao điện ảnh "Khắc Lý Tư đình" dáng dấp có bảy phần giống cô gái, Phương Viễn Sơn vừa mới tới mép chuẩn bị cự tuyệt lại nuốt xuống, bật thốt lên: "Vô cùng vinh hạnh ~"

"Người thật không biết xấu hổ ~" trong lòng nghĩ. Một câu mình đối trá sau, dẫn đám người này đi vào. Biệt thự.

Cái này ba nam hai nữ đội ngũ vào phòng, đang xin phép qua hần chủ nhân này sau, liền khắp nơi đi thăm. Phương Viễn Sơn chủ nhân này chính là đi đến bên cạnh ti vi bên cạnh, tìm được vốn mới vừa thượng ánh 《 tốc độ cùng cảm xúc mạnh mẽ 4 》 nhìn.

Thấy bên trong "Nhiều thước ni khác" cùng "Nhiệm vụ lai ân", đơn giản như vậy liền thăm vào đến phiên. Độc tổ chức nội bộ tập đoàn đi nằm vùng, Phương Viễn Sơn một thời có chút không nói. ~ "Cái này đạo diễn thật ni mã sẽ phách, để cho bọn họ đến Ngã Đức nơi đó nằm vị để thử nhìn một chút, phân phút để cho người chết không toàn thây."

Cũng không biết Ngã Đức có hay không nhìn cái phim này? Ân, quay đầu phải mãnh liệt đề cử hần nhìn một chút, để cho hần biết nhân vật chính thêm được hiệu quả, quản người cái gì đại lão không lớn lão đâu! Ở nhân vật chính trước mặt hết thảy đều là đồng cặn bã. . .

Nhìn trong phim ảnh những thứ kia mấy trăm hơn triệu xe sang cứ như vậy vỡ thành. Một đồng sắt vụn, Phương Viễn Sơn thấy cũng là một trận đau lòng, cảm khái với cái này đạo diễn thật dám hạ tử thủ. . .

Đang xem phim hần, có hai cô gái đã đi tới, thấy hần đang nhìn ảnh điện, xin lỗi. Một tiếng nói: "Tiên sinh, chúng ta mới vừa xuống phi cơ, có thể dùng nhà người phòng tắm hướng vị nào sao?"

Phương Viễn Sơn cũng không quay đầu lại nói tiếng: "Không có sao, để cho Tuyết Ly mang các người đi ~", lại tiếp tục nhìn lên. Ảnh điện.

Đi thăm xong bài biện trong phòng sau, hai người trẻ tuổi kia đi xuống lầu hướng bên này nhìn một cái, phỏng đoán đã xem qua bộ phim này, thấy đang hậu hoa viên một mình chơi đùa Mạo Hầu, lại chạy tới tức cười khỏi. Mạo Hầu.

Trước khi ra cửa ở hậu hoa viên uống không ít trà Phương Viễn Sơn, mang Mạo Hầu đi bãi biển chơi lúc lại mưa. Một ly nước trái cây uống vào, lúc này một cô mặc tiểu truyền tới, đưa tay đề xuống. Tạm ngừng kiện sau nhắc chân hướng phòng vệ sinh đi tới.

Lầu dưới công cộng phòng vệ sinh là theo phòng tắm dính liền nhau, không hề giống như trên lầu như vậy đơn độc tách ra. Nhìn ảnh điện tập trung tinh thần hần đã quên. Có người vào. Phòng tắm hướng lưng, cho nên khi hần đẩy ra cửa phòng vệ sinh sau, chỉ thấy rửa mặt kính trong hai luồng to lớn trắng như tuyết thịt. Cầu tràn vào. Đáy mắt, đi theo hần liền sững sờ đứng ở. Tại chỗ.

Cho nên nói âu mỹ cô gái chính là âu mỹ cô gái, thấy hần chủ nhân này đột nhiên xông vào, hai vị đang lau chùi trên người cô gái, chẳng qua là bụm miệng nhỏ giọng kêu lên. Một chút ~ sau đó vội vàng kéo qua bên cạnh khăn tắm đắp lại. Trên người ~

Thấy Phương Viễn Sơn hai mắt đăm đăm còn đang nhìn gương, cái đó dáng dấp rất giống "Khắc Lý Tư đình" cô gái nói: "Tiên sinh, có thể hay không

trước đi ra ngoài một chút? Mặc dù đây là nhà người, nhưng cái này dạng rất không lễ phép nga! ~ "

Trong đầu đều là hai luồng trắng như tuyết Phương Viễn Sơn, cho đến bị cô gái cắt đứt lúc mới thanh tỉnh lại, nói tiếng "sorry" sau, đuổi vội vàng lui về phía sau lại đem cửa thuận tay mang. Đứng lên.

Lui ra ngoài hẩn vội vàng đưa tay sờ một cái chớp mũi, thấy không khác thường sau, mơ hồ đầu đi lên lầu. Vào đến lầu thượng phòng vệ sinh sau, hướng về phía gương nhìn hẩn, trong đầu lại lần nữa hiện ra. Kìa hai luồng to lớn, đi theo đáng xấu hổ cứng rần. . .

"Những thứ này âu mỹ cô gái rốt cuộc là ăn gì lớn lên a? Làm sao từng cái trở mã tốt như vậy chứ?"

Mang cái nghi vấn này đi xuống lầu hẩn, cũng không tâm tư nhìn ảnh điệp., bên trong nhiều thước ni khắc giả bộ 13 đập người lại cũng không dẫn nổi hẩn chú ý, trong đầu tất cả đều là trong kiếng hình ảnh.

"Ai ~ xem ra buổi tối Ngũ cô nương lại phải thượng dụng tràng. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Quá sâu sắc.

Sáng sớm ngày thứ hai tỉnh lại Phương Viễn Sơn nằm ở trên giường sững sờ nhìn trần nhà ngắn người, tối ngày hôm qua kia mấy vị nước Mỹ tới người tuổi trẻ để cho hẩn kiến thức. Cái gì gọi là cõi mở.

Chiều hôm qua sau khi ăn cơm tối xong, mấy người kia liền ra cửa chuẩn bị đóng lửa dạ tiệc đồ., đến. Hơn bảy giờ chung sắc trời mới vừa lau hắc, hẩn hậu viện bãi biển bên liền sáng lên. Ánh lửa ~ sau đó chính là nướng, bia, hải bì, trên bờ biển lưu lại du khách thấy bên này phi thường náo nhiệt, cũng học bọn họ ở bên cạnh bắc lên. Đóng lửa.

Sau đó thì không phải là như vậy cảnh đẹp ý vui., hai đôi người trẻ tuổi có thể vốn chính là tình nhân, vong tình dưới ngay trước Phương Viễn Sơn cái này độc thân nhân sĩ trước mặt liền găm, để cho hẩn thấy là trọn mắt hốc mồm, khô miệng khô lưỡi ~

Cái đó giống như Khắc Lý Tư đình bị hẩn nhìn hết cô gái, có một tên dễ nghe: An Cát Ly Á, thấy bên đóng lửa đồng bạn kia say sưa động tác, không chút nào chịu ảnh hưởng, cầm bình "Bác lã" bia ở nơi đó rớt trứ.

Phương Viễn Sơn một nhìn thứ khác đều là thành song thành đôi, liền hẩn cùng An Cát Ly Á là cô đơn chiếc bóng, hẩn cũng cầm chai bia cùng nàng đối với thổi lên.

Bên kia động tình trai gái có thể không thỏa mãn với miệng lưỡi dục vọng, lẫn nhau trêu chọc đi trở về. Biệt thự. Lần này tốt., đến gần hậu viện hai căn phòng khách trong, rất nhanh truyền tới từng trận tiêu hồn thực cốt thanh âm ~

Bên cạnh An Cát Ly Á nghe sau này, xin lỗi nhún vai nói: "Hải, bọn họ chẳng qua là quá yêu lẫn nhau., hy vọng người bỏ qua cho."

Văn hóa khác biệt, để cho hẩn rất khó tiếp nhận người xa lạ ở trong nhà mình làm chuyện như vậy tình, nhưng là người ta cô nương đều nói không để cho mình muốn để ý., chẳng lẽ để cho hẩn nói: Hải! Buông ra hai cô nàng này, để cho ta tới. . .

Hẩn cũng kỳ quái.: Chẳng lẽ âu mỹ cô gái làm chuyện như vậy tình cũng gọi rất lớn thanh sao? Hay là nói âu mỹ con trai ở trên giường vô cùng lợi hại?

Cùng An Cát Ly Á ở trên bờ biển uống bia trò chuyện ngày, sau đó nhìn một cái đám người phụ cận cũng rồi đi đi cầu. Cùng., hẩn lúng túng dưới cũng không tốt lời một vị mới quen cô gái ở chỗ này uống rượu, chỉ có thể trở về. Biệt thự.

Vốn là hai căn phòng khách, bị vậy đối với chó. Trai gái chiếm. Đi, dưới sự bắt buộc dĩ chỉ có thể để cho hai vị người làm nữ dành ra một gian phòng tới nhường cho An Cát Ly Á.

Nằm ở trên giường Phương Viễn Sơn nghe tới cửa truyền tới tiếng gõ cửa, một thời cũng không cân nhắc như vậy nhiều, mặc vị quần tam giác liền đi tới mở cửa. Mới vừa thần khởi hẩn, dưới đây bị chống đỡ cổ cổ nang nang, mở cửa thấy cửa An Cát Ly Á sau, hẩn mới phản ứng được.

" Xin lỗi, xin lỗi! ~ "

Cũng không đoái hoài tới đi đóng cửa., xoay người chạy đến mép giường ba lượng hạ sáo khởi. Quần. Cửa An Cát Ly Á không chút nào tị hiềm ý, liền

đứng ở nơi đó nhìn hấn mặc quần áo.

Trong xương có chút phong kiến phải hấn, rất không có thói quen mặc quần áo thời điểm có người ở bên cạnh đi thăm, chờ y phục mặc tốt sau này, xoay người chê cười nói: "Người tới có chuyện gì không?"

An Cát Ly Á trên mặt rõ ràng thoáng qua một nụ cười châm biếm, liêu. Một chút gương mặt treo rơi xuống màu nâu tóc nói: "Phượng tiên sinh cảm ơn ngài khoản đãi, ta muốn chúng ta nên đi. Ngày nay còn muốn đi chỗ khác đi loanh quanh một chút, hoan nghênh ngài lần tới đi nước Mỹ, ta nghĩ ta sẽ là một hợp cách hướng dẫn du lịch!"

"A ~ cái này thì đi rồi?"

Mới vừa cùng vị này tiểu mỹ nữ có. Điểm mập mờ, dĩ nhiên., đây là hấn cảm giác, sau đó còn không chờ hấn xâm nhập hiểu một chút, người ta muốn đi, để cho hấn cảm giác trong lòng vắng vẻ.

"Các người không phải hôm qua mới tới sao, ngày nay ngay tại Khoa Mật Tập Ba Nạp bãi biển đi dạo một chút không phải rất tốt mà!"

Tiểu mỹ nữ xem ra tới ngày hôm qua cùng hấn trò chuyện rất hải bì, không có tặc ngữ như vậy câu nệ., dựa khung cửa cười duyên nói: "Các người người đông phương luôn là như vậy kín đáo sao?"

"Ách. . . Cũng có thể rất trực tiếp."

"A a ~ "

An Cát Ly Á che miệng khẽ nở nụ cười, đi theo nói: "Được rồi, ta muốn chúng ta thật nên đi., bất quá vẫn là cảm ơn người khoản đãi ~ "

Đến dưới lầu cùng giá mấy người tuổi trẻ nói lời từ biệt sau, đưa mắt nhìn bọn họ rời đi. Biệt thự,

Trở lại trong phòng Phượng Viễn Sơn lại bắt đầu. Nhàm chán một ngày.

Cách ôn đa lâm biết chủ nhân này thói quen, thật sớm giúp hấn cưa. Ly hoa trà đặt ở. Trong vườn hoa. Ngày nay mặt trời có chút cay độc, Lạc Khắc giúp hấn chống lên. Một cái dù che nắng, đi tới Phượng Viễn Sơn thấy. Sau, nghỉ ngơi nói: "Người không cảm thấy ta quá bạch. Sao?"

"Ách. . ."

Thấy Lạc Khắc im lặng đáng vẻ, Phượng Viễn Sơn phát phát tay vô si nói: " Được rồi, bạch liền điểm trắng đi ~ nói không chừng sau này có thể dựa vào cả mặt ăn cơm. . ."

Cách ôn đa lâm lúc này từ hậu viện cửa nhỏ đi ra ngoài, đi tới bên bờ cát cùng Tuyết Ly tìm kiếm tới ngày hôm qua để lại rác rưởi.

Ngồi ở nằm trên ghế Phượng Viễn Sơn mắt giảo hoạt liếc chung quanh trứ, quay đầu nhìn qua bên cạnh 9 số biệt thự, chỉ thấy nơi hậu viện đi ra. Một bóng người. Hấn ngồi vị trí vừa vận thẳng ngay mặt trời, phía đông ánh sáng theo tới, làm cho hấn hé mắt, tay 搭 lưng bằng hướng bên kia nhỏ nhìn hai lần, giá một không nhìn nổi., hấn chảy nước miếng cũng theo khoe miệng chảy xuống.

9 số biệt thự hấn đến xem thời điểm hay là cửa đóng chặt đầu, hoàn cảnh mặc dù chỉnh tề, nhưng nhìn một cái liền không có chút nào nhân khí, cả ngôi biệt thự tỏ ra từ khí trầm trầm. Từ nước Hoa trở lại sau này hấn cũng không chú ý xem qua, cũng không biết đã người ở..

Người dạo tại sao hấn chảy nước miếng cũng chảy ra, nguyên lai từ cách vách hậu viện đi ra. Một vị tuyệt thế đại mỹ nữ, đông phương

Cái này đại mỹ nữ tuổi chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, toàn bộ gò má viết đầy ôn nhu, khắp người đều là thanh tú. Chỉ thấy nàng mím môi, cười tủm tỉm hướng chỗ mặt trời mọc đuổi người, da trắng như nõn nà, bên khóe miệng mím cười nhân nhật, càng thêm tiểu mị.

Những thứ này đều không phải là mấu chốt, mấu chốt là trên người sẽ mặc. Một món bó sát người đàn hồi áo lót nhỏ, ân, chi bọc lại. Bộ vị mấu chốt, một vị kiều tiểu vurun người khiến cho ngực. Bộ càng lộ vẻ đầy đặn.

Hạ thân trứ một món bảy phân khỏe đẹp khó, một đôi thon dài thẳng đại chân dài vừa xem trọn vẹn. Khom người giờ cao trên người khiến cho hồn viên cái mộng lộ ra. Một vị ưu mỹ độ cong, đem vị ngồi ở nằm trên ghế Phượng Viễn Sơn thấy cũng ngu., thật lâu đều không thể phục hồi tinh thần lại.

Bên kia đại mỹ nữ có thể là cảm nhận được nơi này ánh mắt., xoay người hướng bên này nhìn lại ~ chờ thấy Phượng Viễn Sơn ánh mắt nóng hừng hực sau, sở trường ở bên tai vuốt. Một chút sợi tóc, đi theo sau lưng nàng trong biệt thự truyền tới. Đàn ông tiếng gọi.

Phượng Viễn Sơn bên này vườn hoa cách nàng bên kia có mười mấy thước xa, loáng thoáng chỉ nghe: "Uểnh nhi. . . Người. . ."

Mới vừa vô hạn hà tường Phượng Viễn Sơn, bị một tiếng này đàn ông kêu lên bị quấy tan vỡ., viên kia thép hóa thủy tinh tâm tính thiện lương giống như cũng "Bành " một tiếng chia năm xẻ bảy. Mở ~

"Lạc Khắc, người nói tại sao thật là trắng thức ăn cũng để cho heo cho cùng. Chứ ?"

Lạc Khắc xem ra đối với bác đại tinh thâm nước Hoa ngôn ngữ văn hóa nghiên cứu rất thấu triệt, suy nghĩ một chút nói: "Không có heo cùng cái trắng

đều không phải là thật là trắng thức ăn!"

". . . Quá sâu sắc.!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Tiểu nhân trước quân tử sau

Một viên thật là trắng thức ăn ở hần mí mắt dưới đáy bị cứng, cái này làm phải Phuong Viễn Sơn mới vừa mới vừa dậy phải tâm tình trong nháy mắt trở nên u tối. Đứng lên. Cũng không có lòng ở hậu hoa viên 晒 mặt trời, đứng dậy đi trở về nhà tử.

Mới vừa trở lại trong phòng không mấy phút, Nguyên Cao Dương liền đem hần điện thoại cầm tới: "Ông chủ, điện thoại!"

"Ngài khỏe, ta là Phuong Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta là Bi Đắc. Bố Lôi, không biết Phuong tiên sinh chuyện kia suy tính như thế nào.?"

Gần đây ở Khoa Mật Tập Ba Nạp chơi được nhạc không tư thực hần, cũng sắp quên. Vị này hần mã điểm ông chủ, suy nghĩ một chút dù sao gần đây không có chuyện gì, thống khoái nói: "Không thành vấn đề bi đắc, ta đồng bạn đáp ứng.."

Trong điện thoại bi đắc rõ ràng rất vui vẻ, cười nói: "Vây thì thật là quá tốt., gần đây khách hàng đuổi theo ta muốn hàng, không biết người với người đồng bạn lúc nào có thời gian đi dịch bãi, chúng ta hàng đã chuyên chờ tốt.."

Phuong Viễn Sơn không biết là, gần đây mấy ngày này Bi Đắc. Bố Lôi nhưng là tâm lực tiêu tụy. Gia tộc hần tàu hàng không xa vạn dặm từ trong hện đi dịch bãi, trung gian quyền kinh Y Lệ Toa Bạch cảng, mã đạt gia tư thêm đảo, đặc biệt đường vòng lòng trong cầu tư để tránh khai tác mã lý hải tặc, trong lòng suy nghĩ ta không đi á đình loan hải vực người có thể cầm ta thế nào?

Được rồi, đi thời điểm quả thật không gặp tác mã lý hải tặc, cái này làm cho trong gia tộc một số đối với tác mã lý hải tặc không cho là đúng người nhất thời hưng phấn không thời: Nhìn, cái gì hải tặc không hải tặc, tất cả đều là con cạp giấy, các người cũng đừng mình hù dọa mình..

Ngay tại bi đắc trong gia tộc người tin lòng tràn đầy từ dịch bãi giả bộ. Mấy vị thùng chứa hàng cơ phận tàu hàng, từ Á Rập hải đường về thời điểm, phát sinh ngoài ý muốn.!

Năm ngày trước cả chiếc tàu hàng đột nhiên mất đi. Liên lạc, làm sao liên lạc đều là không phản ứng chút nào. Liền trong gia tộc người gấp đến độ đoàn đoàn chuyển chuẩn bị bấm cầu cứu điện thoại thời điểm, nhận được. Một trận vor vết tài sản điện thoại: 1000 vạn mỹ kim, ba ngày, thả người dễ thuyền, qua lúc không chờ.

Trong gia tộc vì chuyện này xích mích. Ngày, vì rốt cuộc có nên hay không phó giá bút tiền chuộc mà tranh luận vị không nghĩ. Hiện ở bên trong xe sang cơ phận đã không phải là điểm chính., mấu chốt bên trong 21 vị nhân viên làm việc trên tàu mới là bọn họ tranh luận tiêu điểm.

Ở gia tộc tranh luận đến thời điểm sau cùng, hay là bỏ ra. Số tiền lớn này. Không vì những thứ kia cả xe cùng với cự lượng số không cơ phận, nói riêng về kia 21 vị nhân viên làm việc trên tàu chính là bọn họ không cách nào bỏ qua kiếp mã.

Ngay tại chiều hôm qua tàu hàng lên nhân viên làm việc trên tàu đã cùng trong gia tộc liên lạc với., nhân viên toàn bộ bình yên vô sự, nhưng là 16 chiếc xe sang toàn bộ bị tháo đi. 4 vị trang bị đầy đủ số không cơ phận thùng chứa hàng chỉ còn lại có một người thùng chứa hàng. Hiên nhiên hải tặc trong có người biết những thứ này cơ giới cơ phận, lấy đi phải tất cả đều là trọng yếu cơ phận, còn dư lại đều là chút không đáng tiền.

Nơi này Phuong Viễn Sơn hiên nhiên không biết bên trong phát sinh những chuyện này, hần bây giờ muốn phải là nên thu bao nhiêu vấn đề tiền nong. Trước mấy ngày lúc nhảm chán ở trong đầu lượng. Một chút không gian, chiều dài đã có 7 thước., chiều rộng cũng không sai biệt lắm. Đến nổi cao độ bởi vì với không tới, chỉ có thể mất liếc một cái, chắc không sai biệt lắm.

Dài rộng chiều cao 7 thước, đây cũng không phải là một con số nhỏ.. Chân chính muốn tính được lời, theo như buôn bán phòng 2. 8 thước đều cao ước chừng 1 hơn hai mươi thước vuông, đuổi kịp một cái nhà lớn phòng hàng hóa diện tích., hơn nữa còn là thực dụng diện tích. Coi như lấy tàu hàng thượng 40 thước cao quỹ chờ hàng lượng cũng dễ được cho hai vị thùng chứa hàng..

Suy nghĩ một chút vẫn cảm thấy hần tiểu nhân trước quân tử sau tốt, hướng về phía bi đắc hỏi: " không biết các người có thể ra giá bao nhiêu cách, ta đường giây tương đối đặc thù, bảo đảm an toàn đến, tốc độ cũng là nhanh nhất, nếu như không thể để cho ta đồng bạn hải lòng, vậy ta muốn giao dịch

của chúng ta có thể đạt sao. ~ "

Phuong Viễn Sơn lờ không khỏi khoắc lác ý ở bên trong, tốc độ mặc dù không thấy nhanh nhất, nhưng là an toàn đến là khẳng định. Những thứ kia tập tữ nhân viên còn có thể gỡ ra hẳn đầu óc đem cơ phận lấy ra sao?

Bên kia bị đắc nắm điện thoại suy nghĩ một chút nói: "Liên quan tới tiền chuyên chờ vấn đề ta còn cần cùng trong gia tộc người thương lượng một chút, bất quá chậm nhất là mình ngày cho người câu trả lời, người thấy thế nào?"

Quăng ra điện thoại lúc bên kia Nguyên Cao Dương xách mấy cái túi đi vào,

Bị hẳn kêu. Tới hỏi nói: "Người đi ra ngoài lấy cái gì rồi? Giá bao lớn bao nhỏ."

"Công ty gửi tới trang bị cùng với một ít phòng vệ dùng cụ!"

"Ta nhìn một chút."

Vừa nói Phuong Viễn Sơn nhận lấy. Một vị điện tử, chờ sau khi mở ra nhìn một cái bên trong tất cả đều là các loại vũ khí trang bị, bất quá đều là một ít thông thường tính, cầm ra một cái ở trong tay điện. Điện hỏi nói: "Đây là cái gì tay thương a?"

Nguyên Cao Dương đưa tay cầm lấy đi kéo. Một chút cò súng, sau đó nói: "Đây là bá lai tháp 92F, mỹ quốc quân đội mệnh danh là m10, trong băng đạn mặt có thể chứa 15 phát đạn, vô ích thương sức nặng 1 kí lô, tầm bắn hữu hiệu 50 thước, rất ưu tú người đứng đầu thương."

Nghe. Hẳn giải thích, Phuong Viễn Sơn lại cúi người xuống cầm ra. Một cây bút thép, ở trong tay lật lại rơi đi qua nhìn. Mấy cái hỏi: "Giá vậy là cái gì a?"

"Penpistol, tặc xưng bút thép tay thương, đạn sức chứa một phát, cho ông chủ người dùng để phòng thân."

Lại đang trong túi xách lật một cái, các loại xinh xắn hiếm lạ đồ bị hẳn lấy ra. Nguyên Cao Dương cũng cúi đầu xuống cầm ra. Một vị màu nâu vòng tròn dạng đồ tới, đệ nói cho hẳn: "Cái này hò hết khí ông chủ sau này lúc ra cửa mang theo, gặp phải tình huống khẩn cấp có thể theo như vang còi báo động."

Giúp Phuong Viễn Sơn đem hò hết khí chó ở. Âu phục bên trong, sau đó nhắc tới trên đất mấy vị túi sau cười đùa nói: "Ông chủ, ta đi đem đồ vật thu, Lạc Khắc ở gần máy theo dõi, sau này ông chủ coi như phải chú ý một chút riêng tư. ~ "

"Ách. . . Già bộ liền già bộ bá, cùng ta có quan hệ thế nào?" Đầu óc mơ hò hẳn còn chưa kịp phản ứng, Nguyên Cao Dương đã xách túi đi về phía. Phía sau. Lúc này cửa truyền tới. Một trận xe hơi máy thanh âm, đi theo vang lên. Tiểu Ngọc. Môn La thanh âm.

"Xin hỏi Phuong tiên sinh ở nhà không?"

Cửa Bảo Mạn đem vị này thợ dẫn. Đi vào: "Tiên sinh, vị này nữ sĩ nói tìm ngài có chút việc."

Gật đầu một cái tỏ ý không có sao sau, Bảo Mạn liền rời đi. Phuong Viễn Sơn đứng lên nói: "Môn la thợ tới là. . ."

Mang đỉnh đầu màu xanh da trời nón an toàn Tiểu Ngọc. Môn La, đi tới trước cùng hẳn bắt tay nói: "Ta tới là giúp ngài đem phòng ngầm dưới đất diện tích đo lường một cái, ngoài ra người có yêu cầu gì cũng có thể cùng ta nói một chút, nếu không tù sắt tổ làm được liền đổi không..."

"Được rồi! Cùng ta đi."

Mang vị này nữ trung cường đạo phòng ngầm dưới đất trong nhìn một chút, vị này công trình Sư tùy tùng cảm xuất công cụ tới phòng ngầm dưới đất đo lường. Đứng lên, mà Tiểu Ngọc. Môn La chính là ghi chép hẳn sửa đổi ý kiến.

"Nếu như có khả năng lờ, cái này dưới đất tù sắt có thể hay không cùng ta điện thoại đi động tương liên? Ta là ý nói: Nếu như có người bắt kinh qua ta đồng ý mở. Phòng ngầm dưới đất cửa, như vậy ta điện thoại đi động sẽ có nhắc nhở."

"Ngài yêu cầu trên lý thuyết là đi thông, bất quá cần ngài điện thoại đi động có thể chống đỡ. Bất quá cũng đúng, ngài điện thoại đi động nhất định là ủng hộ "

"Kia chính là có thể.?"

Thấy nàng gật đầu, lại cùng nàng thương lượng một chút tù sắt tổ đại tiểu. Cân nhắc sau này nhất định là có nhiều trân quý đá cần chứa, nếu như tù sắt quá tiểu, sau này hay là một cái phiền phức chuyện, không bằng duy nhất thích hợp.

"Từ trung gian chia làm hai, khác toàn bộ làm. Đem bên kia mấy vị cách gian cũng hủy đi, cùng bên này nối thành một cái chỉnh thể."

Cùng Tiểu Ngọc. Môn La thương lượng. Hơn một giờ mới làm ra quyết định cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Kiên định không dời nước Hoa lòng

Đưa đi Tiểu Ngọc. Môn La, mới vừa vào phòng trên bàn uống trà điện thoại lại reo, đang lau bàn Tuyết Ly đi tới đem điện thoại cầm tới.

Phương Viễn Sơn nghe điện thoại nhìn một cái là Bao Đức Hải, vội vàng tiếp cười nói: "Mập mập người nghĩ như thế nào vội tới ta gọi điện thoại?"

Bên kia Bao Đức Hải trầm mặc một chút mới nói: "Muốn cùng người nói chuyện này."

Nghe được Bao Đức Hải không có cùng thường ngày đi lên liền bản thù hằn, lập tức cũng trầm xuống thanh nói: "Một đời hai anh em, có chuyện gì liền nói tốt.."

"Hải, người nhìn ta, không phải đại sự gì, chính là. . ."

"Nói đi, yên tâm, thần kinh của ta một mực rất cường đại, người biết!"

Bên kia Bao Đức Hải cười mĩa nói: "Cái đó, tiểu sơn a, đều do ta lắm mồm. Đoạn thời gian trước người không phải đã hỏi ta Không Niệm Thu tình huống mà! Sau đó ta ở bạn học trong bảy nói ta cùng người còn liên lạc, sau đó. . ."

"Mập mập người lúc nào đông dài như vậy., nói nhanh một chút làm sao rồi!"

"Cái đó. . . Ta ở trong bảy nói. Cùng người còn có liên lạc, bị vu nguyên lượng cái này toái miệng nói cho. Nàng, sau đó nàng liền gọi điện thoại cho ta, để cho ta thông báo người một chút, nàng. . . một tháng sáu kết hôn. . ."

"Một sáu kết hôn, một sáu, kết hôn. . ."

Phía sau Bao Đức Hải nói cái gì hắn một câu không có nghe thấy, trong đầu tất cả đều là câu kia kết hôn., đọc thu nàng phải lập gia đình.. Ngơ ngác cầm điện thoại di động, trong lòng rối rít loạn loạn, trong đầu trống rỗng, từ đầu đến cuối đang vang vọng trừ câu kia: Không Niệm Thu muốn kết hôn..

"Không đúng a! Nửa tháng trước mập mập không phải nói nàng vẫn còn ở quang đông đi làm mà! Làm sao bây giờ liền kết hôn?"

"Uy uy uy, mập mập, mập mập."

Chờ nghe trong điện thoại truyền tới một trận âm thanh bận hần mới tỉnh ngộ lại điện lời đã cắt đứt. ~ theo hần dây số lại tộp. Trở về, mới vừa tiếp thông hần liền gào thét hỏi: "Người không phải nói nàng ở bên kia làm việc sao, làm sao nhanh như vậy liền kết hôn?"

"Cái đó. . ." Bên kia Bao Đức Hải ngập ngừng. Mấy chữ mới cắn răng nói: "Cái đó tin tức là vu nguyên lượng nửa năm trước cùng ta nói, bây giờ nửa năm trôi qua.. . ."

Chán nản để điện thoại xuống, cũng không lý tới sẽ sau lưng Tuyết Ly hỏi hần mở lúc nào com vấn đề, yên lặng đi về phía. Hai lần trong phòng ngủ, ngay cả leo ở thang lầu trên tay vịn Mạo Hạo đều cảm giác được. Bi thương của hần, không có tới quấy rầy hần.

Thăng tấp bát nằm ở trên chần một hồi, chuyển vị người nhìn chằm chằm trần nhà yên lặng nhìn, những thứ kia còn trẻ hết sức lông bông cuộc sống lại hiện lên. Trước mắt.

"Mau tới đuổi ta a! Đuổi kịp ta gả cho người."

"Phương Viễn Sơn người vị đại ngu ngốc, tại sao đem ta tin ném."

"Oa! Chạy mau, chúng ta liền sắp biến thành ướt như chuột lột. ~"

"Ngéo tay treo ngực, một trăm năm không cho phép đổi, ai đem đổi phương quen., người đó chính là heo."

Suy nghĩ trung học đệ nhị cấp mấy năm từng ly từng tí, hần lòng cũng sắp hòa tan., khóe miệng không khỏi dạt về tươi cười. Đi theo lại nghĩ đến. Dự thi tình nguyện lúc tình cảnh.

"Tiểu sơn, mẹ ta để cho ta dự thi tô. Đại làm thế nào, ta không muốn cùng người tách ra a!"

"Không có sao, ta đi qua bồi người."

Từ câu nói kia sau này, hai người liên lạc liền càng ngày càng ít. Trung học đệ nhị cấp ba năm bởi vì tần cổ hoa trước dưới ánh trăng, đưa đến hán thành tích từ niên cấp trước hai mươi danh nghĩa trượt đến đội sổ. Sau đó Phương Viễn Sơn tuân thủ cam kết dự thi đến Tô thành điện đại, nhưng mà Không Niệm Thu tin tức nhưng càng ngày càng ít.

Từ vừa mới bắt đầu mỗi tuần một phong thơ, càng về sau nửa tháng, thẳng đến cuối cùng mong đợi ngỗng thượng truyền tới một câu: Chúng ta chia tay đi ~

Sau đó cũng chưa có., đoạn thời gian đó hán chán chường lợi hại. Đánh. Chiếu, uống rượu, cua. Nàng, không có tiền. Liền liều mạng đánh mấy phần công, kiếm. Tiền lập tức tiêu hết.

Không nhìn nổi Bao Đức Hải, có một ngày ở trong nhà trọ bắt hán hung hãn chửi. Hán ngừng một lát, nói cho hán: Thật tốt, không muốn nữa làm. Người sống cả đời, luôn không khả năng không có một chút khăm khải. Trong tình cảm cũng vậy, ai là ai ai, không có nàng Không Niệm Thu, người Phương Viễn Sơn chẳng lẽ còn đánh cả đời thức thời sao?

Bao Đức Hải thể hồ quán đỉnh để cho hán thoát khỏi. Cái loại đó tự mình phóng túng tình huống,

Nhưng là cái loại đó thực cốt thống khổ hay là ở ngày đêm hành hạ hán, bắt quá hán cũng không lại tiếp tục điên cuồng đi xuống.

Theo thời gian trôi đi, đối với Không Niệm Thu nhớ nhưng giống như dung nhập vào xương tủy vậy. Trong đại học mấy đoạn tình yêu cũng là vội vã kết thúc, không có cho hán lưu lại dấu vết.

Có lẽ càng không có được đồ càng khó quên, Không Niệm Thu là hán mối tình đầu, cũng là hán lớn như vậy duy nhất có yêu cô gái.

Đoạn thời gian trước Bao Đức Hải chẳng qua là hơi nhắc một câu sẽ để cho hán mấy ngày ăn không biết ngon, bây giờ đột nhiên nghe được nàng muốn kết hôn tin tức, cho hán tạo thành đã kích có thể tưởng tượng được.

Cách ôn đa lâm đi lên hỏi. Hán hai lần có cần hay không ăn cơm, nhìn hán ngơ ngác nằm ở trên giường không có phản ứng, bắt đắc dĩ nàng chỉ có thể xuống lầu để cho lòi tây nhiệt. Lại lạnh, lạnh. Vừa nóng.

Nhìn đến sắc trời bên ngoài đã tối xuống, Phương Viễn Sơn bò dậy đi xuống lầu, đến trong tủ lạnh lạnh. Hai kết bia, từ vườn hoa chỗ đi tới. Bãi biển bên.

Trăng thanh không mây, bãi biển bên thính thoảng truyền tới trận trận cười đùa đùa giỡn thanh, tìm. Chỗ không có du khách địa phương ngồi xuống, tay không đẩy ra nắp bình cầm chai rượu lên ngược cổ lên bắt đầu ực.

Uống. Mấy chai sau này bắt đầu lớn tiếng gào lên: "Chẳng lẽ người lại không thể chờ một chút mà!"

"Tại sao? Đây là vì cái gì?"

"Người biết ta mấy năm này là làm sao sống sao? Chẳng lẽ ta cứ như vậy kém cỏi sao? Ta thật rất kém cỏi kính sao?"

"Phốc xuy ~ "

"Người thật rất kém cỏi kính!"

Chính ở chỗ này tự oán tự ngà hán, nghe được sau lưng truyền tới tiếng cười, quay đầu nhìn sang, thấy là buổi sáng cách vách vị đại mỹ nữ kia hàng xóm. Tâm tình rất kém cỏi hán cũng không chú ý đi thương thức người đẹp., thấp trầm giọng hỏi: "Ta thật rất kém cỏi kính sao?"

Mộ Dung uyển mới vừa đang trong phòng chạy bộ, xuyên thấu qua cửa sổ thấy cách vách vị này hàng xóm ngồi ở bãi biển bên uống rượu giải sầu, không khỏi tò mò.

Cùng anh tới Khoa Mật Tập Ba Nạp nghỉ phép, thấy cách vách lại ở. Vị người Hoa, nàng tương đối ngạc nhiên. Phải biết nơi này cũng không phải là giống vậy bãi biển, bị thế giới người lữ hành bình vì toàn cầu đáng giá nhất đi bãi biển -- Khoa Mật Tập Ba Nạp, nơi này giá đất chút nào không thua quốc nội một đường thành phố khu vực hoàng kim biệt thự.

Buổi sáng xa xa liếc một cái, nếu như không có nhìn lầm, sau lưng hán đứng hán là hộ vệ. Từ một điểm này cũng có thể thấy được hán chắc là ngôi biệt thự kia chủ nhân.

Trở lại trong phòng hỏi một chút anh quả nhiên không sai, nơi này cảnh biển biệt thự mỗi nóc muốn giá đều vượt qua năm triệu mỹ kim. Máu chó là cái giá tiền này vẫn còn ở ngày càng đề cao, không ra một năm chờ giá ba kim dung gió bão quá khứ, có tiền cũng không mua được.

Thấy như vậy vị trẻ tuổi nhà giàu lại ngồi ở bãi biển bên tự rót tự uống, tò mò nàng không khỏi đi tới. Chờ nghe được hán lời sau không khỏi bật cười.

Nghe được hán lời, không khỏi cười nói: "Nói thế nào cũng là đồng bào, không mời ta ngồi xuống sao?"

"Ách. . . Đây là bãi biển, cát rất nhiều, nếu là không ngại, người có thể ngồi xuống."

"Nhận thức một chút, ta kêu Mộ Dung uyển."

Nhìn người đẹp đưa tới tay, lại nghe được nàng lời sau, Phương Viễn Sơn không khỏi ngẩn người một chút ~ cũng không trách hắn sẽ sững sờ, đàn ông luôn là như vậy, đều thích tổng khổng. Đối với quá chủ động đàn bà luôn là ôm một loại phòng bị cảm, càng chủ động đại mỹ nữ, loại này lòng phòng bị càng mạnh.

Bắt quá đầu gì là ở nhà cửa, người ta cũng đưa tay ra., mặc dù tâm tình không tốt, nhưng vẫn là vô cùng nghiêm túc trở lại: "Người khỏe, ta kêu Phương Viễn Sơn, người nước Hoa. Ách, không phải, bây giờ là bra-xin người.."

"Làm sao, người đã di dân tới?"

Vị này Mộ Dung uyển không hổ nàng tên trong có một "Uyển" chữ, cả người tỏ ra vô cùng uyển ước, từ mới vừa lúc bắt tay phải xúc cảm để phán đoán cũng là phu như ngưng chỉ, như vậy một vị mỹ nhân cùng hắn chủ động bắt chuyện, tổng đề cho hắn có loại cảm giác hoang đường.

"ừ, trước mấy thiên tài quyết định di dân tới."

Đi theo lại nói câu: "Bắt quá ta có một viên kiên định không dời nước Hoa lòng."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Buổi họp báo

Nghe. Hắn lời. Mộ Dung uyển che cái miệng anh đào nhỏ nhắn a a trực nhạc, sau một lát mới nói: "Người người này tốt tức cười nga ~ "

"Có thể nói cho ta tại sao mới vừa như vậy nói sao?"

Phương Viễn Sơn nghi ngờ hướng nàng nhìn một cái, ngẩn người một chút mới phản ứng được nói: "Người thật phải nghe?"

Chờ thấy nàng gật đầu sau này mới nói: "Thật ra thì thật cầu huyết, đơn giản chính là bạn gái trước lập gia đình., chủ rể không phải ta mà thôi." Tiếp đem hắn cùng Không Niệm Thu chuyện cùng vị này mới quen người đẹp nói một chút, vừa nói vừa nói hắn sắc mặt lại âm trầm xuống.

Bên cạnh Mộ Dung uyển trầm mặc nghe hắn kể xong, trung gian không có chen một câu miệng, chờ hắn kể xong ngừng lại, sâu xa nói: "Mỗi một nhìn như hoàn mỹ người sau lưng, luôn có vậy không nguyện kỷ niệm qua lại!"

"Ách. . . Đây là ý gì?"

Mới vừa còn đắm chìm trong mình thần thương qua lại trúng Phương Viễn Sơn, nghe được vị đại mỹ nữ này ưu buồn giọng sau, nghi ngờ nói: "Làm sao, người cũng là bạn trai cũ lập gia đình., cô dâu không phải người?"

". . ."

Liền xa xa đèn đuốc, thấy Mộ Dung uyển trên mặt âm tình bất định thần sắc, Phương Viễn Sơn cho là mình đoán trúng, lập tức lấy qua người tới giọng an ủi: "Ai, cùng là luân lạc chân trời người a!"

"Cái gì cùng cái gì a! Ai nói ta bị người ta vứt bỏ., người mới bị người vứt bỏ. Đâu!"

Nghe được hắn lời an ủi, Mộ Dung uyển lập tức giận tái đi sân oán nói đến, kia phong tình quyến rũ để cho một bên Phương Viễn Sơn thấy có chút say..

Ngẩn người mới hoàn hồn lại, nghĩ đến người ta đã có bạn trai., không khỏi thờ dài một cái: "Thật là trắng thức ăn đều bị heo cùng!"

"Phốc xuy! ~" nghe được hắn lời, Mộ Dung uyển lại nhin không được cười lên.

Phương Viễn Sơn đuổi vội vàng xoay người đầu không nhìn nàng, trong lòng trực thán "Đòi mạng, đòi mạng, !" Nói theo: "Người đại buổi tối đi ra cùng người đàn ông ngồi bờ biển trò chuyện ngày, không sợ bạn trai người sinh khí a!"

"Cái gì bạn trai a?"

Hỏi một câu Mộ Dung uyển mới phản ứng được hắn nói tới ai, suy nghĩ thêm một chút hắn mới vừa nói "Heo" không làm được chính là nói anh mình, lập

tức cả giận: "Ai cùng người nói thế nào là bạn trai ta a, hần là anh ta, chúng ta tới nghỉ phép ~ "

Đứng dậy theo nói: "Không cùng người nói, ta trở về., người ở chỗ này từ từ cảm khái đi!"

Mới vừa còn muốn sống muốn chết hần, nghe được vị mỹ nữ này còn không có lập gia đình, không biết tại sao lại vui vẻ ~ có lẽ là thật là trắng thức ăn không có đều bị heo cùng, nguyên nhân đi!

Đem còn dư lại một kết bia xách lên, đứng lên đi trở về. Biệt thự. Quản gia Bảo Mạn thấy hần sắc mặt không phải như vậy khó coi., đi lên hỏi nói: "Phương tiên sinh, thức ăn đã chuẩn bị xong., cần ta để cho các nàng bụng lên sao?"

"A! ~ "

Nghe được Bảo Mạn lời, hần mới nhớ cơm trưa cùng cơm tối đến bây giờ cũng không ăn đâu, liền vội vàng nói: "Mau mau mau, ta đói từ.!"

"Bây giờ sắp bá một cái tin tức: Xế chiều hôm nay Đạm Thủy Hà cốc toàn tư chi nhánh công ty AMZA, nước Mỹ hi Lạc Khắc đất kim loại công ty hữu hạn cùng gốc Hoa đầu tư thương Phương Viễn Sơn chung nhau đặt thành hạng nhất đối chác, hùn vốn thành lập một gian "Mới nam Mỹ hùn vốn công ty hữu hạn", gọi tắt: VVXF. Bra-xin hoàn cầu đài truyền hình vì người bá báo, phía dưới là chúng ta ký giả từ buổi họp báo tin tức hiện trường vì ngài phát trở về báo cáo."

"Người xem các bằng hữu các người tốt, ta là ngà Bá Đặc. Mới thành lập VVXF tướng toàn lực mở mang nam phi Lý Tư lĩnh, trong đó Đạm Thủy Hà cốc sắp xuất hiện tư 10 trăm triệu mỹ kim chiếm cổ phần trăm chi năm mươi mốt, nước Mỹ hi Lạc Khắc công ty hữu hạn cùng gốc Hoa công dân Phương Viễn Sơn chung nhau cầm cổ phần trăm chi bốn mươi chín. Bị kim dung gió bão ảnh hưởng, bra-xin năm nay thất nghiệp tỷ số kéo dài lên cao, đưa đến đại quy mô du hành thị uy, tin tưởng bị giả lợi tin tức tốt kích thích, nước ta kinh tế sắp có chuyển biến tốt. . ."

Xem ti vi trong ngà Bá Đặc thẳng thắn nói, Phương Viễn Sơn cười một tiếng ~ ngày nay hần không đi tham gia buổi họp báo tin tức, do Tô San thay mặt tham gia. Chủ yếu là hần bị không. Buổi họp báo lúc ký giả hỏi, vạn nhất đến lúc hậu hần óc rút gân, nói ra lời gì không nên nói tới, vậy thì có chuyện vui nhìn..

Bra-xin hoàn cầu đài truyền hình mặc dù là tư nhân đài truyền hình,

Nhưng là người xem nhưng rất nhiều, cao đến phần trăm chi tám mươi! Đây nếu là nói xảy ra cái gì không thích đáng lời bàn, không nói bra-xin chánh phủ., dân chúng nước miếng cũng chia phút đem hần cho chìm ngập.

Nằm trên ghế sa lon xem ti vi, nhìn Tô San vị này nữ cường nhân mặt nở nụ cười ký tên, bắt tay, hần liền bội phục phục sát đất.

"Nhìn một chút, người ta Tô San giá phạm, ổn định ung dung, đối mặt ký giả câu hỏi không nhanh không chậm! Nói. Nửa ngày, một câu hữu dụng lời cũng nói không ra lời. . ."

"A a. . ."

Sau lưng đi tới Nguyên Cao Dương nghe. Hần lời không khỏi bật cười, đi theo nghiêm túc nói: "Ông chủ, người điện thoại."

Bây giờ Phương Viễn Sơn không biết từ đâu học được tật xấu, nhận điện thoại thời điểm đều là thuận tay liền tiếp, rất ít đi xem số điện thoại, nhận lấy Nguyên Cao Dương đưa tới điện thoại di động, để bên lỗ tai bên dứt nói: "Ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

Trong điện thoại truyền tới. Một trận dễ nghe nam trung âm: "Ta là gừng bay vùn vụt, dụng cụ đã chuẩn bị xong., không biết người có yêu cầu gì?"

"Ách. . . Xin lỗi, lần trước còn không có hỏi ngài giá nhóm dụng cụ ở nơi nào!"

"Dụng cụ bây giờ ở Mỹ quốc thêm lợi phúc ni Á châu."

Nghe. Hần lời, bên đầu điện thoại kia gừng bay vùn vụt cũng buồn rầu. ~ có câu nói: Ngoài miệng không có lông, làm việc chưa vững, cháu ngoại mình hết sức hướng mình đề cử người tuổi trẻ này, mặc dù thê chân thành bày tỏ không thành vấn đề, nhưng hần vẫn là không yên lòng.

Nước Mỹ bờ biển đội cảnh vệ, chưa từng thử qua người là không biết bọn họ lợi hại. Các loại tân tiến ra đa dụng cụ khiến cho tiến vào nước Mỹ hải vực thuyền bè không ẩn trốn. Bất kỳ quyền kinh đã cảnh cáo sau không ngừng thuyền người, sẽ lập tức bị công kích, hơn nữa còn là đánh từ chó bàn về.

Như vậy nghiêm phòng từ thủ dưới nước Mỹ hải vực, hần không cho là vị này kêu Phương Viễn Sơn người tuổi trẻ có biện pháp đột phá đi vào, hơn nữa có thể bình yên vô sự đem dụng cụ mang ra ngoài.

Bất quá bây giờ công ty nửa chết nửa sống, nửa không lấy được nhóm kia thiết bị, công ty cũng chỉ có thể tiếp tục kéo dài hơi tàn, nói không chừng tùy thời sẽ sập tiệm, hơn nữa cháu ngoại bảo đảm, bây giờ hần chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống..

Nghe. Đinh Hàn Mặc cậu lời, Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút hành trình. Khổng Niệm Thu hôn lễ ở sáu một, mình từ bra-xin ngồi phi cơ đi nước Mỹ cộng thêm đổi đường đi nước Hoa, thời gian thượng hần dư sức có thừa..

Nghĩ tới đây trở về nói: "Được rồi, liền giá hai ngày ta lên đường đi nước Mỹ."

Nghĩ đến bị tắc xe hơi cơ phận, thuận tay lại cho hấn đi. Điện thoại. Ngày nay mới 5 tháng 22 số, mình sợ rằng phải ở trong nước trì hoãn mấy ngày, phải trước thời hạn cho hấn chào hỏi.

"Này, Nhiệm vụ Lôi tiên sinh người khỏe, là như vậy, ta mình ngày lên đường đi nước Hoa, lúc trở lại mới có thể đi một chuyến dịch bãi, người thấy thế nào?"

Bên kia bị tắc nhận được hấn điện thoại rõ ràng vô cùng vui vẻ, cười nói: "Không thành vấn đề! Ta cùng trong gia tộc người thương lượng qua., chỉ cần người đồng bạn có thể đem hàng chờ về, chúng ta nguyện ý ra 300 vạn mỹ kim."

Điện thoại đầu này Phương Viễn Sơn nghe. Bị sợ giật mình, 300 vạn mỹ kim đổi thành mỹ kim cũng có 1000 vạn., đây thật là một khoản ngẩng cao tiền chuyên chờ.

Hấn không biết là, lớn tàu hàng từ bra-xin đến dịch bãi qua lại một chuyến đều cần hai vị nhiều tháng, cộng thêm hỗn tạp chi phí, cũng phải hơn mấy triệu mỹ kim..

Cái này chi phí chẳng qua là coi là dưới tình huống bình thường, nếu như gặp. Hải tặc, cái này chi phí tương gấp bội gia tăng, hơn nữa đến cuối cùng rất có thể cái gì cũng không có.

Đề điện thoại xuống Phương Viễn Sơn tâm tình khó mà bình phục, xoay người hướng Bảo Mạn nói: "Giúp ta ở 4 khu phố cho mượn một vị nhỏ kho hàng, vị trí hơi hẻo lánh một chút. Ngoài ra giúp ta chuẩn bị ba trường phi cơ đi Mỹ quốc phiếu, ân, cầm thẻ khách quý của ta đi mua."

"Tốt! Tiên sinh."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Chúc mừng

Chạng vạng tối Phương Viễn Sơn nhận được. Tô San điện thoại, ở trong điện thoại đem công việc tương quan cùng hấn nói một chút, chuyện khác hấn trước đã cùng Thái Lạc thương lượng xong., cái đó buổi họp báo tin tức cũng bắt quá đi vị qua tràng mà thôi.

Hấn ở chỗ này không đếm xỉa tới cùng Tô San trò chuyện hiện trường buổi họp báo một ít chi tiết, nước Hoa lúc này đã xích mích ngày.. Ngay tại trước hai tháng, nước Hoa lớn nhất nguyên lữ và đường hóa lữ sản xuất thương nước Hoa lữ nghiệp tập đoàn, lấy 1 bốn tỉ đô la giá cả thu mua lực thác 9 % cổ phần, trở thành lực thác cổ đông lớn thứ nhất.

Ngay tại 3 tháng 16 ngày, hoa lữ đầu tư lực thác đổi chắc sống lại gọn sóng. Úc Đại Lợi ngoại quốc đầu tư thẩm tra ủy viên hội 16 ngày tại Úc châu chứng khoán nơi giao dịch phát bố công cáo, cân tương kéo dài đối với hoa lữ cùng lực thác giao dịch thẩm tra thời gian, ở nguyên định 30 ngày thẩm tra kỳ trên căn bản, tăng thêm nữa 90 ngày.

Nhưng mà 2009 năm 3 tháng 26 ngày, nước Hoa xí nghiệp ở úc đầu tư nhiều lần gấp dòi ngày thẩm tra sau, úc phương rút cuộc truyền tới tin tức. Úc Đại Lợi cạnh tranh cùng người tiêu thụ ủy viên hội rõ ràng bày tỏ tương không phản đối hoa lữ công ty đầu tư lực thác đổi chắc, nguyên nhân là giá giao một cái dịch sẽ không hạ xuống toàn cầu mỏ sắt giá cả.

Giá một lợi tốt tin tức kích thích nước Hoa xí nghiệp gia rồi rít lăm le, chuẩn bị đến hải ngoại đầu tư ngành mỏ. Ở nơi này trên đầu gió đình sóng, mong đợi ngóng một vị đạn cửa sổ để cho cả nước cùng ngành mỏ có liên quan công ty rục rịch.

"Gốc Hoa thanh niên xí nghiệp gia Phương Viễn Sơn với 5 tháng 22 số buổi chiều, cùng Đàm Thủy Hà cốc đặt thành hạng nhất trú tư hiệp nghị, song phương tương đưa vào nấy tỉ mỹ kim chung nhau mở mạng Tập Lạ Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ trùng nam phi Lý Từ linh."

Bây giờ nước Hoa hay là rạng sáng năm giờ, đại đa số đi làm tộc vẫn chưa rời giường. Chờ buổi sáng sau khi đi làm nghe nói có một vị người nước Hoa đi ở. Bọn họ trước mặt, lại cùng Đàm Thủy Hà cốc như vậy khóa quốc cự đầu hợp tác., một thạch kích thích thiên tăng lằng ~ khắp nơi đang bàn luận Phương Viễn Sơn rốt cuộc là ai?

Mà phần lớn người cũng không tin người này chính là bọn họ biết Phương Viễn Sơn, chẳng qua là cho là trùng tên nặng họ mà thôi. Có bộ phận biết hấn người biết hấn gần đây ở bra-xin sau này, không kiếm được đem giá hai người liên lạc với nhau.

Trong đó có Bao Đức Hải cùng Đinh Hàn Mặc, đầu tiên điện thoại tới hay là Bao mập mập.

"Làm gì chứ ?"

"Là mập mập a! Ta còn có thể làm gì, ngủ bái, người cũng không nhìn một chút mấy giờ."

"Di ~ không đúng a!" Nghe được hần bây giờ đang ngủ, trong điện thoại Bao Đức Hải tỏ ra tương đối ngạc nhiên, dừng một chút nói: "Người không phải nói ở đó một thể gì ba bãi biển mua. Ngôi biệt thự mà! Bên kia theo ta. Giải, người đẹp khá nhiều, người không đi ra hải bì, làm sao ngủ khỏi. Đầu to gác.?"

"Người đẹp nhiều đi nữa cũng là của người khác thức ăn, cùng ta có quan hệ gì đâu!"

Bọc không điều bị Phương Viễn Sơn trở mình, trong miệng nhàn nhạt trả lời một câu. Hần chắc chắn sẽ không nói cho Bao Đức Hải mình bây giờ ở bãi biển danh tiếng rất thú, người đẹp nhìn thấy hần đều là đi đường vòng. Dĩ nhiên., loại chuyện này giống như là phát sinh ở hần mạng Mạo Hưu ra đi bộ thời điểm, vậy dưới tình huống là sẽ không phát sinh.

"Tiểu sơn a, hỏi người chuyện này ~ "

"Mập mập a, cái này không phù hợp người trước sau như một phong cách mà, ta phát hiện người gần đây nói chuyện càng ngày càng bà bà mụ mụ.!"

"Cút đi, ta đây không phải là bây giờ đi làm. Mà, cho nên nói chuyện trở nên kín đáo. Một chút, đến người trong miệng làm sao thì trở nên vị. Chứ ?"

"Không cùng người kéo., hỏi người vị chánh sự. Ta ngày nay sau khi đi làm, trong công ty hết mấy người cũng cùng ta nói trúng nước thanh niên xí nghiệp gia đem bra-xin Đạm Thủy Hà cốc cho thu mua., sau đó ta vừa nghe tên gọi Phương Viễn Sơn, cái này không cần nhắc người ở bra-xin mà, hơn nữa người gần đây cũng phát tài., cho nên. . ."

Nghe. Bao mập mập lời, Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa một ngụm nước miếng sang từ! Thu. . . Mua. . . Đạm Thủy Hà cốc. . .

"Người nói gì? Thu mua Đạm Thủy Hà cốc? Người đầu óc bị thương đánh rồi!"

"Hắc hắc! ~ "

Bao Đức Hải ở trong điện thoại ngượng ngùng cười. Hai tiếng mới nói: "Đây không phải là một thời kích động mà! Cũng không chú ý nhìn tin tức, liền nghe đồng nghiệp cùng ta nói., ta cái này thì tra một chút mấy vi tính."

"Không cần tra., không chuyện kia. Ta chính là ra. Mấy chục triệu mỹ kim chiếm vị danh tiếng,

Thật ra thì cùng ta thí quan hệ không có."

"A! Mấy chục triệu. . Mỹ kim. . ." Bao Đức Hải nghe hần hỏi hột nói một câu mấy chục triệu mỹ kim, thiếu chút nữa một hóp đem đầu lưỡi cho cắn tới.

Bao Đức Hải nói thế nào cũng là một vị con nhà giàu, mới bắt đầu khiếp sợ quá khứ sau này, phục hồi tinh thần lại tiện cười nói: "Vậy người bây giờ không phải là Đại lão bản. Mà! Cuối năm ta đi ngay bra-xin ăn đại hột đi, người phụ trách đại bảo kiện tiền. . ."

". . ."

Mới vừa để điện thoại xuống tiếng chuông lại vang lên, tiếp nói: "Đinh Đại lão bản có chuyện gì a?"

"Mấy ngày không thấy người cùng cùng Đạm Thủy Hà cốc đi nói chuyện hợp tác., bước kế tiếp người có động tĩnh gì có thể hay không nói cho ta một chút, ta cũng tốt thừa dịp giờ đông mò chút dầu nước!"

Bị Đinh Hàn Mặc trâu ghẹo. Mấy câu, hai người trò chuyện một chút quốc nội lúc chuyện, chờ từ Đinh Hàn Mặc trong miệng biết mình bây giờ biến thành danh nhân. Sau, hần miệng giương thật to, thật lâu không thể khép lại.

Bất quá khá tốt, quốc nội người cũng chỉ biết là. Vị tên, cụ thể cũng không phải quá rõ. Hơn nữa hần cũng không phải là giải trí sao sáng cái gì, cho nên người chú ý tương đối hơi ít, đều là cùng ngành mò một khối này có liên quan.

Đinh Hàn Mặc điện thoại mới vừa cắt đứt, Bối Thánh Lam cũng đi theo đánh tới. Một cú điện thoại. Nhìn tới điện thoại di động dậm tên, Phương Viễn Sơn tâm tình rất là phức tạp.

Nguyên lai từ Đan Quân Lan trong miệng biết nàng là một vị thiên chi kiêu nữ sau này, đối với nàng Phương Viễn Sơn là ôm một loại kính nhi viễn chi tâm tính, làm gì được người định không bằng trời định, chuyển vị vòng rớt cuộc hay là cùng nhà các nàng người tiếp xúc thượng., hơn nữa còn là vô cùng không vui cái loại đó.

Chờ từ Đinh Hàn Mặc trong miệng biết nàng thân thể sau, hần liền bắt đầu đối với nàng đồng tình. Đứng lên, luôn muốn tìm một cơ hội cùng nàng nói chút gì, nhưng mà song phương cũng không có giao tế gì vòng, hần đối với nàng cũng không phải quá. Giải, song phương chỉ như vậy từ từ lãnh đạm Xuống.

Bây giờ thấy nàng đột nhiên gọi điện thoại tới, Phương Viễn Sơn suy đoán như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hần cùng quốc nội báo cáo có liên quan.

Nhà nàng là làm vật liệu xây cất phương diện này, đối với ngành mỏ khối này khẳng định vô cùng quan tâm.

Suy nghĩ một chút vẫn là nhận nói: "Người khỏe, bói. . . Bói Thỉnh Lam, không biết gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?"

Theo Đinh Hàn Mặc cùng hân nói, Bói Thỉnh Lam cũng có một cái so sánh cầu huyết thân thể. Mẹ ở nàng mười tuổi thời điểm liền bởi vì bệnh qua đời. ~ sau đó lại cưới. Vì hai mươi tới tuổi người mẫu mẹ ghê, mẹ ghê đối với nàng coi như có thể, bất quá cái đó mẹ ghê người nhà coi như là leo lên cao chi, không có sao liền giết giết nàng mẹ ghê nhanh lên sinh vị đứa bé trai tốt tọa thực chính thống địa vị.

Mẹ ghê không phụ kỳ vọng, ở Bói Thỉnh Lam mười lăm tuổi thời điểm lại cho nàng thêm. Người em trai. Lần này mẹ nàng người nhà coi như là an tâm, tất cả thân thích toàn bộ bị nàng mẹ ghê gối gió thổi thượng. Mỡ tương đối nhiều cương vị.

Bất quá nàng ba có thể đem xí nghiệp làm lớn như vậy, cũng có một tay. Gối phong là lợi hại, nhưng còn chưa tới lão hồ đồ mức, phạm là những thứ kia ngành trọng yếu đều không cho mẹ nàng người nhà những tay.

Hơn nữa hồ phụ không sanh khuyến nữ, vị này trưởng nữ Bói Thỉnh Lam như vậy xuất sắc, ở về buôn bán tư chất chút nào không thua là phụ, giá liền khiến cho nàng mẹ ghê nhà mẹ người càng thêm ghen tị, mấy lần giết giết nàng mẹ ghê để cho Bói Vĩ Tài làm di chúc.

Mà hân lần trước gặp cái đó hàn nguyên khôi, chính là nàng mẹ ghê anh, cái này thì để cho nàng kẹp ở giữa tiến thoái lưỡng nan..

"Không có chuyện gì, chính là nghe nói người bây giờ cùng Đàm Thủy Hà cóc hợp tác mở mang nam phi Lý Tư lĩnh, đặc biệt gọi điện thoại tới chúc mừng người một cái."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114:

Mới vừa để điện thoại xuống, cửa lại truyền tới. Tiếng gõ cửa. Đi tới kéo cửa ra, thấy quản gia Bảo Mạn đứng ở cửa, không khỏi ngạc nhiên nói: "Có chuyện gì không?"

"Dưới lầu một vị nước Hoa cô gái nói biết ngài, để cho ta tới mời ngài đi xuống một chút, nàng có chuyện tìm Phương tiên sinh ngài."

"Ai a!"

Xoay người trở về giường bên nhanh chóng mặc quần áo tử tế, cửa Bảo Mạn nói xong xoay người đi xuống lầu. Chờ Phương Viễn Sơn đi xuống lầu thấy ngồi trên ghế sa lon người sau, không khỏi ngăn ra.

"Mộ Dung tiểu thư đại buổi tối đến chơi hàn xá, có chuyện gì không?"

Ngồi ở trên ghế sa lon đang uống nước Mộ Dung uyển, nghe được hân thanh âm sau, buông xuống ly đứng lên nói: "Xin lỗi a, đại buổi tối còn tới quấy rầy người."

"Biết đại buổi tối người còn tới?" Mặc dù là nghĩ như vậy, bất quá đàn ông luôn là đối với người đẹp phá lệ khai ân. Ân, nhất là đại mỹ nữ.

"Không có sao không có sao, người có thể qua tới đơn giản là bông tắt sanh huy, ta không có táo tháo mà đợi coi như là thất lễ. ~ "

Chưa. Một câu, ngồi xuống nhận lấy Tuyết Ly đưa tới trà sau, xoay người nghiêm trang nói: "Mộ Dung tiểu thư không biết buổi tối tới có chuyện gì?"

Thật ra thì Mộ Dung uyển cũng là ở trong phòng nghe được ca điện thoại của ca sau mới nhớ hân ~ tối hôm nay từ quốc nội truyền tới tin tức: Góc Hoa thanh niên xí nghiệp gia Phương Viễn Sơn, cùng Đàm Thủy Hà cóc hợp tác mở mang Tập Lạ Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ.

Một cái như vậy tin tức nhất thời làm phải quốc nội phạm là theo nhiên liệu ngành mỏ ngồi bên xí nghiệp, rồi rít hỏi thăm Phương Viễn Sơn là thần thánh phương nào tới. Mà nhà nàng đang ngày nhiên liệu tập đoàn công ty cũng nhận được. Tin tức, hân anh bây giờ liền ra nghe cái này Phương Viễn Sơn có liên quan tin tức..

Đang ở trên ghế sa lon nhìn ảnh đĩa Mộ Dung uyển nghe được Phương Viễn Sơn danh tự này, trong lòng động một cái, nhớ tới. Cách vách vị kia cũng

gọi Phương Viễn Sơn trẻ tuổi nhà giàu. Chờ anh sau khi rời đi, Mộ Dung uyển liền tới thăm.

"Cái đó. . . Có thể hay không hỏi người chuyện này?"

". . . Gần đây người nói thế nào đều là áp a áp ứng, chẳng lẽ bây giờ thật tương đối lưu hành kín đáo giải thích?"

"Hỏi bá ~ "

"Người có phải hay không chính là cái đó cùng Đạm Thủy Hà cốc mở mang nam phi Lý Tư lĩnh Phương Viễn Sơn a?"

"Cái đó. . . Cái này hả. . . Coi là vậy đi! ~ "

Nghe. Nàng lời, Phương Viễn Sơn nhất thời buồn rầu.! Tối hôm nay đã tiếp. Hết máy điện thoại., đều là hỏi hán liên quan tới cùng Đạm Thủy Hà cốc chuyện hợp tác. Chẳng lẽ bọn họ không thấy được trung gian còn có một hi Lạc Khắc sao?

"A!"

Mộ Dung uyển nghe được hán lời sau, nhất thời sở trường che. Cái miệng anh đào nhỏ nhắn, trong mắt tràn đầy tất cả đều là kinh ngạc ~ không nghĩ tới mình tùy tiện tán gẫu. Mấy câu hàng xóm, lại chính là cùng Đạm Thủy Hà cốc như vậy khóa quốc cự đầu nói chuyện hợp tác thần bí nhà giàu.

"A cái gì?"

Phương Viễn Sơn cũng coi là nhìn ra., cái này đại mỹ nữ đừng xem nàng bề ngoài hiền lương thực đức, một bộ chỉ có thể đứng xa nhìn không thể khinh nhờn nữ thần dạng. Thật ra thì chính là một vị có chút thiên nhiên ngây ngô mạnh cô em, thậm chí còn có điểm ngây ngốc. . .

"Ngây ngốc?" Nghĩ tới cái này Phương Viễn Sơn nhất thời nhạc., một cái như vậy ngây ngốc đại mỹ nữ có muốn hay không trêu chọc một chút nàng chứ ?

Bên cạnh Mộ Dung uyển nhìn đầy mặt hán không có hảo ý nụ cười, người từ nay về sau rút một cái môi trả lời: "Không có gì a! Chẳng qua là có chút tò mò mà ~ "

"Cái đó, ngày cũng muộn., ta nên trở về đi., báai!" Nói xong thả tay xuống lòng ly đứng lên nói. Câu "Gặp lại", vội vã ra. Nhà.

"A! ~ cứ như vậy đi rồi?"

Thấy mình cười một tiếng, đem vị thiên nhiên ngây ngô ngu cô em cho cười đi., hán lập tức sững sờ. ~ đi theo áo nã bóp. Mấy cái bắp đùi, trong miệng phát ra "Tê tê" tiếng hít hơi sau, mới lên tiếng: "Kêu người chớ lộ ra kia thô bi cười, lần này tốt.! Đưa tới cửa con cừu nhỏ cứ như vậy chạy.."

Hán cũng không có lòng một người ngồi ở trên ghế sa lon uống trà., rên rì than thở đi lên lầu, thấy đang trên bàn uống trà nhỏ thu thập trà cụ Tuyết Ly, quay đầu nói câu: "Sớm một chút nghỉ ngơi đi! Minh ngày nữa thu thập."

Thứ hai ngày thật sớm tỉnh lại Phương Viễn Sơn,

Ấn rồi điểm tâm liền dẫn Lạc Khắc hai người chạy tới. Phi trường. Đến. Phi trường ngồi lên nhanh nhất lớp một đi nước Mỹ thêm lợi phúc ni Á châu phi cơ.

Hạ. Phi cơ Lạc Khắc cái này người Mỹ hiển nhiên muốn quen thuộc nhiều., Lạc Khắc mở do phi trường cung cấp Cadillac phòng xa, chạy thẳng tới thêm châu thủ phủ tất cả ra cửa bày.

Thêm châu dân số là cả nước Mỹ nhiều nhất một vị châu, năm ngoái dân số điều tra liền vượt qua. Ba ngàn nhiều vạn. Coi như thủ phủ tất cả ra cửa bày, dòng người lại là chen vai sát cánh.

Gừng lao vùn vụt công ty ở chỗ này không có thiết nơi làm việc, nhận được hán điện thoại sau, bên kia để cho hán chờ. Một hồi. Không qua năm phút hán điện thoại vang lên.

"Phương tiên sinh người khỏe! Nếu như không ngại có thể hay không mời người đến sa thêm miễn độ phổ cũ bên này?"

Hỏi. Một chút Lạc Khắc có biết hay không, thấy hán gật đầu sau này mới trả lời: "Được, mời người giữ điện thoại thông suốt, ta một hồi liền đến."

Không biết tại sao, giá thông điện thoại để cho hán mơ hồ có cảm giác không ổn. Thế lực mạnh mẽ để cho hán bây giờ trở nên tai thính mắt sáng, bất kỳ thanh âm lên biến hóa rất nhỏ hán cũng có thể nghe được, chỉ cần hán nghiêm túc! Hiển nhiên đối diện cái này ngay cả tự giới thiệu mình cũng không có đàn ông cho. Hán loại cảm giác này, Cadillac phòng xa trong an tĩnh hoàn cảnh, khiến cho hán có thể rất rõ ràng cảm nhận được bên đầu điện thoại kia run rẩy giọng. Hán không biết là cái gì để cho đối diện hán đàn ông sinh ra loại này cảm giác sợ hãi, hay hoặc là cảm giác hưng phấn? Nhưng Phương Viễn Sơn không kiềm được đề cao cảnh giác.

"Lạc Khắc ~ "

"Làm sao rồi ông chủ?"

"Nước Mỹ đối với đi. Tư cấm chỉ cửa ra hàng hóa, bắt. Sẽ nghĩ như thế nào xử a?"

Lạc Khắc suy nghĩ một chút nói: "Nếu như là vậy hàng hóa lời, dựa theo số tiền tới xử. Máy chục ngàn mấy trăm ngàn lời, đại đa số là đóng tiền phạt. Ngoài ra mỗi một châu xử phạt cũng không giống nhau."

"Đến nỗi ông chủ người nói cấm chỉ cửa ra hàng hóa, cũng là cơ bản giống nhau. Căn bản là hàng hóa không thu, sau đó nhìn số tiền đại tiểu tới phản hình."

Nghe đến chỗ này hấn trong lòng rét một cái ~ gừng lao vùn vụt máy tiện hấn còn không thấy, bắt quá nếu liệt vào. Cấm chỉ cửa ra danh sách, nghĩ như vậy tất giá tiền cũng phải chẳng không đi nơi nào.

Nghe tới đây kêu Lạc Khắc dựa vào dừng xe lại, móc điện thoại ra cho gừng bay vùn vụt gọi tới: "Này, Khương lão bản ngài khỏe, hỏi người một ít chuyện."

"Là như vậy, ta muốn biết công ty các người cái này tiếp đãi viên ở nước Mỹ đợi thời gian bao lâu a?"

"Được, ta biết. ~ ta sau đó cho thêm người trả lời điện thoại."

Đề điện thoại xuống Phương Viễn Sơn, sắc mặt âm trầm Tự Thủy ~ mới vừa gừng lao vùn vụt lời cho. Hấn một vị không tốt phỏng đoán, không làm được hấn bị người cho để mất tới.

Theo gừng bay vùn vụt nói: Giá công nhân từ sau khi tốt nghiệp đại học đi ngay. Nước Mỹ du học, sau đó hấn công ty thành lập lúc thông qua công ty tìm người giới thiệu việc làm đem hấn cho chiêu. Tới, sau tới công ty mở rộng sau này còn lục tặc phái hấn xuất ngoại học qua, nghe nói đã lấy được. Nước Mỹ thẻ xanh.

"Lạc Khắc, quay đầu."

Chỗ tài xế ngồi Lạc Khắc một câu nói cũng không có hỏi, đi về phía trước sử. Máy chục thước, ở một vị ba xóa khẩu đánh. Phương hướng, xe hướng lúc tới phương hướng lại khai. Trở về.

Mới vừa khai. Mấy trăm thước, đầu xe chỗ xuất hiện. Mấy chiếc phức đặc xe thương vụ, đánh hoành ngừng ở. Giữa lộ, trên xe đi theo xuống mấy vị quần áo thường người đàn ông da trắng, đi tới chỗ tài xế ngồi gỗ kiếng một cái, chờ Lạc Khắc buông xuống thủy tinh sau nói: "Chúng ta là châu liên bang tập tư cục, bây giờ có một cục vụ án muốn mời các người trợ giúp điều tra, các người có quyền giữ yên lặng, nhưng các người nói mỗi một câu nói, tương lai cũng sẽ trở thành có đường chứng cung."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Thỏa hiệp

"Nga? Như vậy nói các người là muốn dẫn độ ta.?"

Thấy xuống xe người cũng không phải là như bọn họ theo dự liệu tuổi tác, tỏ ra quá đáng trẻ tuổi, đoàn đoàn vây quanh xe mấy vị người đàn ông da trắng chính là sưng sốt một chút.

Đi theo một người da trắng mập mạp cảnh đốc đi lên thôi táng. Một chút hấn nói: "Hắc, da vàng con khi, ai bảo người nói chuyện rồi?"

Lạc Khắc hai người nghe có người làm nhục nhà mình ông chủ, đẩy ra. Cái này cảnh đốc. Mấy vị tập tư cảnh sát mặc thường phục rồi rít móc ra tay thương chỉ bọn họ quát lên nói: "Không được nhúc nhích, giơ tay lên."

"Lạc Khắc, mới vừa khai thu âm Sao?"

"Khai. Ông chủ!"

Quay đầu hướng về phía giá người da trắng cảnh đốc a a cười. Hai tiếng, chờ vị này cảnh đốc lại phải đi lên lúc nói: "Người có thể còn không biết người mới vừa hành động sẽ vì người mang đến nhiều phiền toái lớn, ta vội tới người nói một chút."

"Đầu tiên người nói ta là cái gì buồn lậu phạm, đối với một điểm này ta cất giữ truy tố quyền lợi. Một người khác chính là người mới vừa làm nhục ta là da vàng con khỉ, liền một câu nói này, ta nói cho người, người cảnh phục nhất định sẽ bị bãi rơi, ta bảo đảm!"

Thấy giá người da trắng mập mập lộ ra khinh thường biểu tình, nhưng là trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ. Phương Viễn Sơn lại tiếp tục nói: "Nhìn người năm nay cũng bất quá mới 40 ra mặt đáng vẻ, lại làm được. Một cấp cảnh độc, chắc hẳn cũng không dễ dàng đâu!"

"Vây ta có thể rất chịu trách nhiệm nói cho người, người tiền hưu trí không có.. Như quả không ra ngoài dự liệu, người vợ cũng sẽ ở tương lai không lâu cách người đi, đến nỗi người đứa trẻ như thế nào, vậy phải xem các người quan hệ thế nào.."

Thấy giá người da trắng mập mập càng ngày càng sắc mặt tái nhợt, Phương Viễn Sơn ngừng một chút nói: "Người bây giờ là không phải rất muốn đau đánh ta một phen? Hoặc là là cầm lên người ngang hông treo kia cây gậy cao su cho ta mấy cái?"

"Ta. . ."

"Tốt., nói. Như vậy nhiều, ta bây giờ nói cho người ta sẽ làm gì." Vừa nói liền muốn đưa tay đi trong túi sờ, đưa đến trước mặt mấy vị quần áo thường lại là một trận chặt trương.

"Không cần chắc trương! Nặc ~ chính là người, tôi đây một chút, giúp ta đem trong túi thẻ lấy ra."

Đứng ở trước người hấn kia người da trắng tiểu tử, bụng thương từ từ đi lên, một tay cầm thương một tay sờ hướm. Hấn thương túi áo, chò mò tới một trương ngân bang bang thẻ sau thuận tay lấy ra.

"Thấy tấm thẻ kia không có, nó kêu trình độ cao nhất hắc kim thẻ, làm một cảnh sát, người hấn biết nó là làm cái gì. Ta không biết các người dựa vào cái gì đem ta xe cản lại, nhưng ta có thể nói cho người, ta sẽ mời một vị luật sư đoàn tới cáo người kỳ thị chủng tộc."

"Làm một khảo sát đầu tư thương, bị mấy vị tập tư nhân viên cầm thương chỉ đầu lớn mắng "Da vàng con khỉ", ta tin tưởng có rất nhiều ký giả nguyện ý. Giải trong đó tình hình rõ ràng."

Giá người da trắng độc tra nghe mờ hôi lạnh nhể nhại, một hồi lâu mới vung tay lên cản rằng nói: "Đem thương cũng cho ta thu!"

Liên quan tới kỳ thị chủng tộc ở Mỹ quốc uy lực chút nào không thấp hơn bó lớn mỹ sao, bất kỳ người đều sợ lừng đeo thương một vị kỳ thị chủng tộc danh tiếng, chỉ cần bị cáo., không từ cũng phải lột da. Nếu như hơn nữa bị một vị nhà giàu cáo kỳ thị chủng tộc, vậy càng là liên tiếp gặp tai nạn, hấn lòi mới vừa nói trên căn bản sẽ thực hiện.

Giá người da trắng độc tra đi lên trước chề cười nói: "Vị tiên sinh này có thể mượn một bước nói chuyện sao?"

Thấy vị này trước ngạo mạn sau cung kính người da trắng độc tra làm ra một bộ nói lạng lẽ nói khuôn mặt, hấn chính là một trận muốn ói, hận không được thối đầy mặt hấn nước miếng!

"Nga, có muốn nói cái gì?"

"Không biết cái đó thu âm. . ."

"Thu âm! Cái gì thu âm?"

Giá người da trắng độc sát nhìn hấn một bộ dầu muối không vào đáng vẻ, suy nghĩ một chút nói: "Chúng ta nhận được đầu mối, có người muốn đi tư một nhóm dụng cụ, cho nên. . ."

Thấy giá người da trắng độc sát bắt đầu lên đường từ., Phương Viễn Sơn khoe miệng phiết liểu phiết nói: "Các người nhận được tin tức? Nhận được cái gì tin tức? Giải!"

"Dạ, cái đó thẳng đáng chết lại dám gạt chúng ta. Ngài yên tâm, quay đầu chúng ta sẽ lấy tội làm trở ngại công vụ truy tố hấn."

Nhìn đến bên kia bảy tám người liên tục hướng nhìn bên này tới,

Quay đầu nói: "Chuyện này ta có thể không truy cứu, nhưng là cái đó vu cáo ta người, người phải nói cho ta là ai!"

Nhìn hai chiếc phúc đặc biến mất ở phía trước nơi khúc quanh, Phương Viễn Sơn sắc mặt không khỏi âm trầm xuống.

"Số này điển quên tổ đồ, người tê liệt, có thể cũng không cần trách ta bất nghĩa.."

Lấy điện thoại di động ra cho gừng bay vùn vụt đi. Điện thoại, đem nơi này tình huống cùng hấn nói. Một chút. Gừng bay vùn vụt sau khi nghe tương đối kinh ngạc, trầm mặc một hồi cúp điện thoại.

"Đi, chúng ta đi phi trường."

"Ông chủ! Người điện thoại lại tới rồi. . . *&... ¥%%... ¥ ... %&..."

Theo một trận cổ quái tiếng nhạc ở trong xe vang lên, bị những thứ kia tập tữ nhân viên làm cho có chút nặng nề trong buồng xe, bầu không khí lại hồi phục chút ít.

Hắn cười một tiếng đem Nguyên Cao Dương điện thoại trong tay nhận lấy, nhìn một chút phía trên số điện thoại, lại là Tiền Xảo đúng dịp nha đầu này đánh tới.

"Gọi điện thoại cho ông chủ người ta có chuyện gì không?"

"Ông chủ, đoạn thời gian trước người không phải nói muốn tiếp cái gì quốc tế nghiệp vụ mà! Cái này. . ."

"Một hồi nói xong, đừng nói nửa đoạn lưu nửa đoạn. Nói mau ~ có chuyện gì?"

Tiền Xảo đúng dịp "Hừ". Một tiếng, tiếp tục nói: "Sáng sớm hôm nay có người ở chúng ta trên trang mạng nhắn lại nói muốn vận cái gì hàng, sau đó hẳn buổi chiều tới, hỏi chúng ta có thể hay không giúp hắn từ nước Mỹ mang một nhóm dụng cụ trở lại, ta đây không phải là coi là tốt thời gian mới cùng ông chủ người xin phép mà!"

"Nga? Hắn có hay không nói cho cùng là thiết bị gì?"

Ngày nay bị giá gừng bay vùn vụt công ty người làm cho có chút mất hết hứng thú, thật tốt một chuyện, kết quả thịt dê chưa ăn đến, chọc. Cả người tao, thật là có thể nhìn không ai có thể nhìn ~

"Hắn đem đây số cho ta lưu lại, để cho người có thời gian. Cho hắn đi điện thoại."

Đề đúng dịp đúng dịp cho điện thoại gọi tới ~ bên kia rất nhanh nhận nói: "Vị nào ?"

"Ta là xa sơn quốc tế công ty mậu dịch ông chủ, Phương Viễn Sơn!"

Bên đầu điện thoại kia rõ ràng ngớ ngẩn, chờ kịp phản ứng "Xa sơn quốc tế" là cái nào lúc mới trở về nói: "Ta là hạ thánh nhân, xây nghiệp dụng cụ công ty hữu hạn ông chủ. Nghe công ty các người nhân viên nói Phương lão bản có biện pháp lấy được ngoại quốc vào bên dụng cụ, không biết là thật hay là giả?"

Mới vừa ra. Một cái như vậy chuyện rắc rối, hắn đối với người xa lạ đơn đặt hàng bắt đầu do dự có muốn hay không tiếp.. Suy nghĩ một chút nói: "Ta muốn giá cao vô cùng, có thể vượt qua Hạ lão bản người phạm vi thừa nhận."

Đối diện hạ thánh nhân vô cùng dứt khoát, ngay cả trả giá cũng không có, bật thốt lên nói: "Không thành vấn đề!"

"Nếu như vậy, vậy liền đem người yêu cầu nói một chút đi, ta xem có thể hay không tiếp theo."

Chờ đối diện hạ thánh nhân đem tình huống giới thiệu. Sau này, hắn trầm mặc lại ~ ở trong đầu suy nghĩ một chút mới trở về nói: "Để cho công ty các người người đem dụng cụ túi đựng tốt, thả vào thùng chứa hàng sau vòng quanh trong thành khắp nơi đi loanh quanh, đến khi. Ta sẽ cho hắn điện thoại."

"Thuận tiện hỏi một câu, công ty các người giám đốc ở nước Mỹ thời gian bao lâu?"

Đề điện thoại xuống Phương Viễn Sơn, hướng về phía phía trước lái xe Nguyên Cao Dương nói: "Đi phi trường"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 116: Trở về nước

"Lạc Khắc, ta nhớ người nhà thật giống như ngay tại thêm lợi phúc ni á đi!"

"Đúng vậy ông chủ, ngay tại bến tàu bên kia."

"Lạc Khắc dừng một chút!"

Chờ xe dừng bên lề tới sau, mở cửa xe một thân một mình đi xuống xe. Hàng trước Nguyên Cao Dương cũng đi theo xuống xe, thấy hắn đi về phía. Chỗ tài xế ngồi, không khỏi ngạc nhiên nói: "Ông chủ làm sao?"

"Người cùng Lạc Khắc ở thêm lợi phúc ni Á châu chơi hai ngày đi! Như vậy nhiều ngày đi theo ta chạy ngược chạy xuôi cũng không có yên, thật vất vả đi tới nước Mỹ, cũng không thể để cho Lạc Khắc qua cửa nhà mà không vào chứ?"

Hàng trước Lạc Khắc nghe. Đuổi vội vàng lắc đầu nói: "Ông chủ thật không cần, sau này nghỉ ngơi cuộc sống còn dài đâu!"

Phương Viễn Sơn kéo cửa xe ra, không cho cự tuyệt nói: "Để cho các người đi thì đi, không cần cùng ta kiêu cách, phản đang thời gian không lâu. Ta ở á lợi tang vậy cũng đợi không. Hai ngày, chờ ta trở về nước Hoa thời điểm, các người ngồi phi cơ cùng nhau trở về thì tốt."

Móc ra tập chỉ phiếu cho bọn họ ký. Trương ngũ vạn mỹ kim, đưa tới nói: "Hai người cứ việc chơi hai ngày, không cần phải gấp gáp. Nếu như có cấp chuyện, ta sẽ cho các người gọi điện thoại."

Lưu lại Lạc Khắc hai người đón xe, Phương Viễn Sơn mở gia trường Cadillac chạy thẳng tới phi trường đi. Đến. Phi trường vô dụng mua vé, móc ra kia trương hắc thẻ trực tiếp leo lên. Lốp một nhanh nhất bay đi á lợi tang kia châu chuyển bay.

Mới vừa ở trên xe lúc cái đó xây nghiệp ông chủ hạ thánh nhân đã cùng hân giao đề., bọn họ muốn vận chuyển là cỡ trung năm trục liên động cơ giường, như vậy đếm điều khiển phi cơ giường nhất định là đối với nước Hoa cấm bán, cho nên vận đưa về giá cả đã không thể chỉ tính giá vốn.

Cái đó hạ thánh nhân xem ra cũng biết một điểm này, cho nên ở phương diện giá cả không có nói nhiều một câu, rất là thông khoái đáp ứng. Hân yêu cầu.

Mà bên kia hạ thánh nhân cũng vô cùng. Giải hân lo lắng hỏi đề, vô cùng thẳng thắn cùng hân nói., nước Mỹ bên này tiếp đầu người là hân em trai ruột: Hạ thánh thủ, để cho Phương Viễn Sơn cứ việc yên tâm.

Đến. Á lợi tang kia châu cùng hạ thánh thủ liên lạc với sau này, không có cần phi trường cung cấp xe cộ, đón xe taxi chạy thẳng tới phượng hoàng thành đi.

Vị kia Hạ lão bản em trai hạ thánh thủ vô cùng cảnh giác, luôn mãi chắc chắn. Hân thân phận sau mới đem thùng chứa hàng xe hàng giao cho. Hân trong tay.

Lái xe ở phượng hoàng thành cũng sẽ khu lộn quanh. Mấy vòng, sau đầu xe chuyển một cái hướng ngoại ô lái đi. Chờ từ kiếng chiếu hậu trong thấy không khác thường sau, mới xuống xe mở ra. Thùng chứa hàng cửa xe.

Bên trong ba vị tứ tứ phương phương đại lương gỗ chất đống ở trong xe. Tính toán một chút diện tích sau, đầu động một cái suy nghĩ lại tiến vào. Không gian. Đem đồ vật bên trong hướng bên cạnh chất. Chất, sau đầu thoáng một cái ý thức trở về lại. Bên ngoài buông xe.

Ba lên xe sau, đứng ở cửa xe vừa đem hai vị thùng chứa hàng cửa toàn bộ đóng lại. Thuận tay mở xe ra sương trên vách điện chột mở đèn.

Trước đem mấy vị lương gỗ thu vào. Trong không gian, sau đó cái ót thoáng một cái ý thức lại xuất hiện ở. Trong không gian, cảm. Cây cây này đem mấy cái lương lớn ai cá khiêu. Mở.

Ra. Chuyện kia sau, bây giờ hân đối với người xa lạ tương đối dè chừng và sợ hãi. Vạn nhất giá cái gì xây nghiệp công ty ông chủ chở về một lương du phẩm, thương. Giới cái gì, vậy hân liền chết chắc..

Đem cái lương cả tháo. Xuống, hướng về phía bộ này mấy tiện lý lý ngoại ngoại kiểm tra. Một lần. Chắc chắn không có nghi vấn sau, hân ý thức mới ra. Không gian.

Từ thùng chứa hàng trước mặt nơi cửa sổ trực tiếp bò vào. Chỗ tài xế ngồi, lái xe hàng tiếp tục hướng phượng hoàng bên ngoài thành đi tới. Tìm một chỗ yên tĩnh đem xe ngừng lại, chìa khóa cũng chưa từng rút ra từ trong xe nhảy xuống. Đi bộ đi tới đường phố bên chặn chiếc xe taxi, cùng tài xế nói địa phương tốt sau, dựa vào ngồi ở đằng sau thượng nhắm mắt dưỡng thần.

"Hải! Tỉnh lại đi, đến.."

Phó. 50 mỹ kim tiền xe, sau khi xuống xe thấy trước mặt treo một vị đại bài tử: Yêu người xe hơi quán trọ.

Khai. Đang lúc độc thân phòng, đến. Trong phòng móc điện thoại ra cho hạ thánh thủ đi. Điện thoại, đem địa chỉ nói cho. Hân, để cho hân sẽ đi ngay bây giờ lấy xe. Sau khi để điện thoại xuống, vào. Phòng tắm đang lúc tắm, nằm ở trên giường không lâu liền tiến nhập mơ mộng.

Sáng sớm ngày thứ hai ngồi xe ở phượng hoàng trong thành chuyển. Chuyển,

Đến đường nhân nhai cũng nhìn một chút, thời kỳ thấy thật là nhiều ở trong nước đã thất truyền đồ. Làm đồ chơi làm bằng đường, thủ công mặt nạ, chữa ngã đánh tổn thương, bán thải tử, thật là nhiều đều là hiện trường làm, sau đó căn cứ khách yêu cầu nữa hơi sửa chữa một chút.

Phương Viễn Sơn thấy cái mình thích là không nhìn được dưới cũng mua. Thật là nhiều đồ chơi nhỏ, cảm mấy vị đồ chơi làm bằng đường thấy phía trên hình dáng rất khác biệt đáng vẽ, hân cũng không bỏ được hạ mệnh..

Ở á lợi tang kia chơi. Một ngày, thứ ba ngày sáng sớm liền leo lên. Trục phi nước Hoa chuyển bay. Đến. Hải thị đã rạng sáng hơn ba giờ., nhìn đồng hồ tay một chút cũng không gọi điện thoại cho hạ thánh nhân, tìm. Nhà nhanh nhẹn quán rượu nghỉ tức. Mấy giờ.

Trời sáng sau này đưa tiền trước đúng dịp đúng dịp đi. Điện thoại, biết ông chủ mình đã trở lại, đúng dịp đúng dịp nha đầu này ở trong điện thoại a a trực nhạc, đuổi theo hỏi có hay không lẽ vật mang cho nằng.

Nói đùa. Một hồi, sau khi cúp điện thoại nhanh chóng mặc quần áo rửa mặt. Ra cửa ở bên ngoài tìm một quầy điểm tâm, uống. Hai chén cháo sau gọi xe chạy bờ sông tiểu nhà máy đi.

Đến. Xưởng bên ngoài, cầm lên giả vờ ở á lợi tang kia mua quả nhỏ vai túi, phỏ. Tiền xe thì thi nhiên đi tới. Trước kia tôn cửa bị bây giờ chạy điện cửa thay thế, liếc nhìn lại, hán khu trong thật là nhiều trước kia khanh khanh oa oa đường xi măng mặt cũng lần nữa tưới qua..

Đi tới phòng gác cửa bên ngoài nhìn một chút thủy tinh, lão Tiền mang vị kiếng lão đang đang xem báo, nghe được động tĩnh quay đầu nhìn lại. Chờ thấy hán người lão bản này sau, vội vàng lấy mắt kiếng xuống đi từ cửa. Đi ra, đi tới cửa nhỏ vừa đem khóa lái một chút.

"Ông chủ người trở về lúc nào a?"

"Ta ngày nay rạng sáng thì trở lại, ở trong tân quán nghỉ tức. Một đêm."

Cùng lão Tiền hàn huyên. Máy câu, khoát khoát tay đi về phía. Hán khu trong. Tiền Xảo đúng dịp nói mấy chiếc xe hàng, bây giờ chỉ còn lại. Một chiếc treo xe còn ngừng ở. Hán khu trong, ngoài ra mấy chiếc không biết đi đâu.!

Tiền Xảo đúng dịp nha đầu này vừa vận đưa đầu ra ở xưởng bên ngoài nhìn quanh, thấy hán đi vào., vội vàng chạy chậm đi tới. Phương Viễn Sơn thấy. Không khỏi buồn cười khiển trách nói: "Nói thế nào cũng là một vị lãnh đạo., người cũng sẽ không chú ý một chút hình tượng mà!"

"Hi hi, ta không phải nhìn ông chủ người trở lại. Tương đối kích động mà!"

Thấy Tiền Xảo đúng dịp đỏ bừng gương mặt, cùng một vị trái táo chín vậy, một đôi long lanh mắt to trong tràn đầy ngạc nhiên mừng rỡ! Phương Viễn Sơn trong lòng chính là rung động ~ vội vàng ho khan. Một tiếng nói: "Nặc ~ cho các người mang quả nhỏ!" Nói xong đem trong tay xách theo vai túi đưa tới.

"Đều là ta ở á lợi tang kia mua, ta nhìn tương đối hiếm lạ, mang về tới cho các người vui đùa một chút, đều không phải là vật đáng tiền, người chờ một chút đưa cho bọn họ phân phân đi!"

Ngẩng đầu nhìn đến nhà máy cửa phòng có mấy cái công nhân đang chuyên chở hàng hóa, kỳ quái nói: "Hiện ở trong xưởng có nghiệp vụ?"

"Đúng vậy! Chúng ta gần đây cùng thật là nhiều công ty ký. Phân phối phối hợp đưa hợp đồng, mấy chiếc mới xe hàng cũng ở đây tiền đặt cược làm chính giữa." Tiền Xảo đúng dịp nghe. Hán lời, tự hào nói đến.

"Ừ, không tệ. Cuối năm. Ông chủ ta túi vị thật to bao tiền lì xì cho các người."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 117: Hỏi thăm sức khỏe

Đến bên trong cùng quách băng yến còn có Ninh đại mới vừa bọn họ lên tiếng chào, cầm treo xe chìa khóa ra. Phòng làm việc. Nhìn đại treo xe Phương Viễn Sơn có chút nhúc nhích đầu., lấy kỹ thuật của hán lái một chút xe hàng cái gì còn không tính là vấn đề lớn lao gì, nhưng nếu là khai như vậy treo xe đã đủ sang..

Treo xe phương hướng cùng xe hàng là ngược lại, quẹo cua lúc luôn là trước để dành ra góc mới có thể qua cong. Bất quá bây giờ cũng không có biện pháp, mới vừa hán liền hỏi qua., trong xưởng mời mấy vị bác tài toàn ra xe., trong lúc nhất thời hán cũng không tìm được người ngoài để thay thế, chỉ có thể tự tự mình ra trận..

Để cho lão Tiền đem cửa mở ra, Phương Viễn Sơn run rẩy hai tay phủ lên. Đương vị, cũng may không cần quay đầu, xe thật sớm liền đậu xong. Vị trí. Một đường lấy 50 mại tốc độ mở ra. Bờ sông thôn nhỏ, tìm một tương đối vắng vẻ vị trí đem xe ngừng lại.

Nhảy xuống xe lau một cái trên đầu đồ mồ hôi, đem xe sườn phía sau hai cánh cửa toàn bộ mở ra. Mới vừa hán đậu xe thời điểm thì nhìn tốt. Vị trí, xe cái môn hướng về phía bên cạnh tường rào, thỉnh thoảng đi ngang qua người đi đường cũng không thấy được trong xe rất cuộc là một tình hình gì.

Ba sau khi lên xe, đem bên trong không gian máy tiện thả ra. Rất sợ đợi một hồi lắc lư lúc dừng hư. Máy, đem trong không gian rung gổ lại lấy ra bộ. Đi lên, nhìn một chút không có vấn đề sau mới nhảy xuống xe, cân nhắc. Một hồi vẫn là đem lái xe trở về. Nhà máy.

Đến. Trong xưởng đem tiền đúng dịp đúng dịp kêu. Tôi nói: "Cái xe này từ không nên động, chìa khóa trước để ta nơi này."

Tiền Xảo đúng dịp gật đầu một cái nói: "Biết. Ông chủ."

"Cùng ngài nói chuyện này, ông chủ người mới vừa đi quá vội vàng, còn chưa kịp cùng người nói. Ta ở bên kia trong xưởng cách đi ra một vị phòng đơn, cùng người sau này tới xưởng biến lúc tạm thời đặt chân, ông chủ người muốn không nên đi qua nhìn một chút?"

"Đi, đi xem một chút."

Đi theo Tiền Xảo đúng dịp đến trong xưởng nhìn một chút, gian phòng này xưởng tạm thời là không, bất quá vách tường đều bị lằn nữa quét vôi qua., đi qua xi măng cũng bị mới tinh sàn gỗ thay thế.

"Ông chủ, ta cũng không biết người có thể hay không tới ở, cho nên bên trong chỉ cách đi ra ba phần một trong, đều là đơn giản sửa sang. Nhà cụ đều là mua có sẵn, khác người nhìn một chút, cần quay đầu ta lại đi đưa thêm."

Theo đúng dịp đúng dịp chỉ dẫn, Phương Viễn Sơn từ cách đoán được đường đi bước đi tới. Bên ngoài xem ra giữ lại sau này khu vực làm việc, mới xây dựng. Một vị lữ hợp kim cơ cấu.

Đến. Bên trong bị một cánh di môn cho chắn., kéo ra dòi cửa tình hình bên trong lộ ra. Không trách đúng dịp đúng dịp nói là đơn giản sửa sang đâu, bên trong liền một cái giường, hai giường chân, một máy quý thức máy điều hòa không khí. Nga! Còn có trên tường một vị cực lớn dịch tình ti vi.

"Rất tốt, cứ như vậy đi! Ta sau này cũng không nhất định thường xuyên tới. Các người nếu ai buổi tối làm thêm giờ không trở về., liền ở nơi này đi! Đờ cho lãng phí."

Đem tiền đúng dịp đúng dịp đuổi đi, hấn một thân một mình nằm ở. Trên giường suy tư.

"Hôm nay đã 26 số., còn có năm ngày Không Niệm Thu thì phải kết hôn., mình rốt cuộc muốn không nên đi qua chứ?"

Cái vấn đề này Phương Viễn Sơn nằm ở trên giường cũng ngủ. Cũng không có nghĩ ra được! Buổi trưa liền ở trong xưởng cùng các nàng ăn chung. Vị bữa ăn công tác.

Trong xưởng Tiền Xảo đúng dịp mời. Một vị nấu cơm dì, một tháng ba ngàn khối. Làm được thức ăn tương đối ngon miệng, dù sao lấy Phương Viễn Sơn cảm giác mà nói, không thể so với những thứ kia tính cấp quản rượu làm được kém, mẩu chốt là cái đó quê hương vị, để cho hấn ngay cả bá. Hai chén cơm lớn.

Ăn cơm buổi chiều không có chuyện gì hấn, tiếp tục trở về phòng ngủ. Có thể là trước khi ăn cơm ngủ một lát sau, buổi chiều làm thế nào cũng không ngủ được trứ, dựa ở đầu giường ngơ ngác muốn. Hơn nửa ngày cũng không kết quả gì, cuối cùng cân nhắc nói: "Đi thì đi đi!"

Nghĩ tới đây hấn cũng không có lòng ngủ., đem điện thoại di động móc ra cho Lạc Khắc bọn họ hai người đi. Điện thoại, để cho bọn họ không cần vội và trở lại, nhiều chơi mấy ngày.

Đào trong điện thoại di động số điện thoại, thấy Đan Quân Lan tên sau hấn chính là ngăn ra. Mình mỗi trở lại Hải thị, người ta đan đại mỹ nữ đều là cho đòi chỉ tức tới, huy chỉ tức đi, cho tới bây giờ không từ chối qua mình, mình có phải hay không hấn đi xem một chút người ta chứ?

Nghĩ tới vấn đề này hấn lại nhức đầu.,

Mình không biết người ta địa chỉ a!

"Đối với., nàng không phải nói mình ở tại phong giang hoa vườn mà!" Nghĩ tới đây, cũng không tâm tình ngủ tiếp. ~ bò dậy đi ra khỏi phòng.

Cùng Tiền Xảo đúng dịp lên tiếng chào, sau đó đi ra hấn khu ở đầu thôn tìm một hắc xe đem hấn đưa đến."Phong giang hoa vườn".

Đến. Cửa tiểu khu, hắc xe tài xế quay đầu nói: "Sur phó, trong này chúng ta không vào được, người chỉ có thể ở bên ngoài xuống."

Cảm ơn tài xế sau, móc bóp ra cầm. 50 khối tiền xe đưa cho. Hấn. Xuống xe nhìn đồng hồ tay một chút mới 3 giờ rưỡi, Đan Quân Lan hấn còn không có tan việc, ngay tại cửa tiểu khu tìm. Nhà quán cà phê uống khối. Cà phê.

Cho tới nay hấn cũng không hỏi qua Đan Quân Lan cụ thể làm công việc gì, chủ yếu chính là cân nhắc đến hai người sinh hoạt quỹ tích giống như con đường song song, căn bản không cái gì tiếp xúc điểm.

Nhưng là vô xảo bắt thành thư chính là: Gần đây khoảng thời gian này, hai người gặp mặt số lần thật giống như có điểm thường xuyên.. Có thể hay là câu cách ngôn kia nói rất hay a: Đàn ông phải có tiền, với ai đều có duyên.

Hấn Phương Viễn Sơn nếu là không có tiền, bây giờ phỏng đoán vẫn còn ở bra-xin dựa vào thay mặt mua miễn cưỡng duy trì cuộc sống đâu! Nào có cái đó tiền dư ngày ngày làm không trung người bay, cùng đan đại mỹ nữ tiếp xúc a!

Nghe trong quán cà phê du dương tiếng nhạc, thời gian lặng lẽ cực nhanh trôi, đảo mắt liền 5 giờ rưỡi. Tính toán một chút Đan Quân Lan giờ tan sở, lấy điện thoại di động ra cho nàng đi. Điện thoại.

"Này, đan người đẹp tan việc. Không có a!"

Nhận được Phương Viễn Sơn điện thoại, Đan Quân Lan rõ ràng vô cùng vui vẻ, ở trong điện thoại a a trực nhạc, cười nói: "Người là bấm điểm cho ta gọi điện thoại a? Bây giờ người bên kia mới vừa thức dậy đi!"

Trước một cái vấn đề hần từ chối cho ý kiến, ngược lại là nghe. Nàng câu nói kế tiếp sau, Phương Viễn Sơn cười nói: "Ta bây giờ đang ở nhà người. . . Cửa."

Nghe được hần một câu thờ ơ lạnh lùng, Đan Quân Lan tốt treo không một hơi nghẹn quá khứ, đi theo cả giận nói: "Nhờ người lần tới nói chuyện nói một hơi, không muốn như vậy treo người khẩu vị có được hay không?"

Nghe được Đan Quân Lan bạc sản tựa như oán lời nói, Phương Viễn Sơn xương đều phải tê. ~

"A! Người tại sao sẽ ở cửa nhà ta, người đã về rồi?" Còn không chờ hần cảm khái một câu, đối diện Đan Quân Lan liền một câu hỏi ra miệng.

"Ừ, ngày nay mới vừa trở lại, bây giờ ở nhà người cửa tiệm cà phê trong."

Đối diện Đan Quân Lan nói câu "Người chờ một chút", vội vã cúp điện thoại.

Nàng công tác đơn vị có thể cách chỗ ở không phải quá xa, trước sau vô dụng nửa giờ, Đan Quân Lan bóng người đã xuất hiện ở tiệm cà phê cửa.

Hần cũng không tâm tình tiếp tục uống cà phê., đi tới trước đài đem trưởng kết.. Xoay người hướng về phía vội vã tới Đan Quân Lan nói: "Đi, mời người đi ăn cơm."

"Người cái này Đại lão bản hàn sấm ta tiểu nữ tử này đây là đi! Cũng đến cửa nhà ta., chẳng lẽ còn muốn người mời khách ăn cơm a?"

"A! Vậy làm sao không biết xấu hổ chứ ?"

Đan Quân Lan có thể là mới vừa tan việc, trên người đồng phục làm việc còn chưa kịp đổi lại, cả người cạn màu ngấn hơi bộ quần đem vị cái mông bao gồm tròn trịa ngọc nhuận, để cho mặt bên nhìn thấy Phương Viễn Sơn thiếu chút nữa không khỏi phản ứng.

"Lão để cho người mời khách sao được chứ ? Ngày nay nếu tới., liền đến nhà ta ăn đi! Bất quá ta nhưng là một vị đi làm tộc nga, có thể không ăn nổi những thứ kia sơn trân hải vị!" Nói xong Đan Quân Lan mang hần đi về phía. Phong giang hoa vườn nàng nhà.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Ác ma giác

"Ta cùng lam tiểu Linh, đuôi linh quân các nàng hợp ở một cái lồng đang lúc, nơi này giá phòng người cũng biết, người bình thường căn bản không muốn nổi!"

"Đúng vậy! Kinh, hải, đông ba vị trực hạt thành phố giá phòng quá đắt., người bình thường là không muốn nổi."

"Hi hi, người cái này Đại lão bản dĩ nhiên muốn ngoại trừ. ~ "

"Ách. . . Ta gần đây cũng nghèo ~ "

Hần gần đây là tương đối nghèo, kia mười triệu đồng ơ rô mới vừa tới trong tay còn không có ngộ nhiệt đâu, liền đầu đến. "Mới nam Mỹ hùn vốn công ty", bây giờ trong thẻ chỉ còn lại mấy triệu đô la, phía sau còn có thật là lớn một vị lỗ hồng đâu!

Đan Quân Lan bên móc chìa khóa vừa hỏi: "Làm sao., có phải hay không xảy ra chuyện gì rồi?"

Đan Quân Lan những lời này là thật nghi ngờ, lần trước thấy hần thời điểm, mặc mang mặc dù nàng cũng không gọi ra tên, bất quá nhìn một cái đều là

quốc tế nhãn hiệu nổi tiếng, nhãn hiệu nổi tiếng chỉ một cái chữ có thể thay thế: Đất!

Hơn nữa tùy thân hộ vệ, ra vào đều là năm sao cấp quán rượu, giá liền khiến cho Đan Quân Lan không nghi ngờ chút nào hần giá trị con người. Người bình thường muốn giả bộ cái này đáng điều hần cũng không gần nổi ~

Nhưng là lúc này chứ ? Mặc chính là cả người thông thường quần áo, trên tay lần trước đeo đồng hồ đeo tay kia cũng không thấy. Tung tích, kia hai tên như bóng với hình hộ vệ lại là không thấy bóng dáng. Hơn nữa trên tay linh cái đó giá rẻ túi đeo lưng, còn nói mình cũng không có tiền, cái này thì để cho Đan Quân Lan tin tưởng hần là thật có chuyện gì xảy ra!

Một bên Phương Viễn Sơn thấy vị này đại mỹ nữ đầy mặt quan tâm ý, trong lòng không khỏi cảm động.. Từ khi biết tới nay, vị này đan đại mỹ nữ luôn là để cho hần cảm nhận được nàng thiện giải nhân ý một mặt, cùng nàng sống chung, luôn có thể để cho hần cảm thấy khoái trá.

Mở ra cửa chống trộm sau, Phương Viễn Sơn đi theo nàng sau lưng đi vào phòng. Đây là một gian hai thất một phòng khách tiểu hộ hình, bất quá phòng hình cũng không tệ lắm, thẳng ngay bờ sông sân thượng để cho người liếc nhìn lại vô cùng cảnh đẹp ý vui.

Nghiêng đầu liếc nhìn nhà, bên trong bị mấy cô gái dọn dẹp vô cùng chỉnh tề, trên tường dán thật là nhiều cắt giấy công nghệ, ngay cả trong phòng bếp tủ lạnh thượng cũng sát. Tốt xinh đẹp bao nhiêu hình vẽ.

Thấy nàng vào phòng sau hay là mặt đầy nghi vấn, cười đáp: "Không có chuyện gì, chính là thiếu tiền thiếu lợi hại!"

"A. . ."

Đan Quân Lan suy nghĩ một chút nói: "Ta thẻ lương trong còn có bảy tám vạn, nếu không lấy trước cho ngươi dùng đi!" Nói xong sợ hần lúng túng, lại cùng nói: "Mượn cho ngươi nga ~ "

"Đây thật là một vị huệ chất lan lòng cô gái!"

Bị Đan Quân Lan một câu nói này hoàn toàn chinh phục Phương Viễn Sơn, cũng không nhịn được nữa trong lòng cảm động, đi lên trước kéo lại. Nàng tay nhỏ bé, đi theo đi mình trong ngực duệ. Tới.

"A. Ô. . ."

Bị giá bất ngờ không kịp đề phòng kéo một cái, mới vừa kêu lên cửa ra Đan Quân Lan, sau đó một cái miệng nhỏ liền bị che lại. Chờ công khai lúc, chớp mũi trong truyền tới một trận nồng nặc đàn ông khí tức ~

"Ngô ngô. . ."

Hai cái tay khoác lên trên bả vai hần Đan Quân Lan, đưa tay dùng sức vỗ hần sau lưng, chờ phát hiện phản kháng vô lực sau vỗ vào hai tay từ từ phản dọc theo đến. Sau ót của hần.

Một người là cửu khoáng thân, một người như chín muối. mặt đào. Ở hôn. Hôn. Mấy phút sau, không thỏa mãn với miệng lưỡi chỉ muốn hần, một con ma chương phàn hướng. Đan Quân Lan ngực.

"Ô ô. . ."

Dần dần chìm vào đến dục vọng trong Đan Quân Lan, đột nhiên cảm thấy bộ vị nhạy cảm bị xâm phạm, giùng giăng lùi về. Hai tay muốn đẩy ra hần."Ca" ~ ngay tại lúc này cửa chống trộm bị người từ bên ngoài mở ra.

"Cái đuôi nhỏ, người nam sinh kia ngày nay tốt khỏi hài nga, ta cũng. . ."

"Các ngươi. . ."

"A! ~ "

Đứng trong phòng khách hai người bị đột nhiên đánh vỡ chuyện tốt, Đan Quân Lan đi theo kinh hô lên, hần cũng ngượng ngùng từng mở tay ra.

Giữ lại một vị độc đuôi ngựa đuôi linh quân ngờ ngác nhìn. Hai người một cái, chờ hiểu rõ trước mắt tình huống sau, hi hi bật cười ~

"Chúng ta không quấy rầy các ngươi chứ ? Nếu không chúng ta trước tránh một chút?"

Thấy Đan Quân Lan cái này luôn luôn hào phóng khéo léo tiểu nữ nhân lúc này cũng loạn. Phân tắc, mắc cỡ đỏ mặt đứng ở một bên không nói lời nào,

Phương Viễn Sơn cái này người đầu tiên dĩ nhiên phải ra mặt.. Làm bộ ho khan. Hai tiếng nói: "Cái gì đó, chúng ta cái này, ngươi hiểu không?"

Lam tiểu Linh hai người rõ ràng nhận ra. Hần, cười đùa nói: "Chúng ta biết cái gì hiểu a! Nga ~ ngươi nói chúng ta có muốn hay không cho các ngươi dành một chỗ chính là chứ ?"

Thấy nàng giả bộ hồ đồ, Phương Viễn Sơn không khỏi sờ một cái lỗ mũi, chê cười không nói gì. Bên cạnh Đan Quân Lan vuốt. Hai cái tóc, đỏ ửng sắc

mặt biến mất. Máy phần, nói theo: "Hừ! Các ngươi hai vị tiểu nha đầu phim, một ngày không tìm đánh, một ngày cả người không thoải mái đúng không?"

"Nha! Lan lan tả thẹn quá thành giận. ~ "

Phương Viễn Sơn nhìn một cái giá kia được a! Lại bị giá hai vị tiểu nha đầu sỉ vả đi xuống, mình cái này Đại lão gia không có vấn đề, Đan Quân Lan quay đầu nếu là não., mình cái này đầu sỏ nhưng có phải bị, vội vàng sử dụng dời đi đại pháp.

"Trước hai ngày đi. Chuyến nước Mỹ, cho các ngươi mang. Điểm đồ chơi nhỏ, các ngươi nhìn có thích hay không." Nói xong cúi người xuống đem trên đất túi đeo lưng xách lên.

Ở á lợi tang kia mua quà nhỏ toàn bộ bị hấn đưa đưa tiền đúng dịp đúng dịp các nàng, sắp lúc tới mới nhớ cần mang vị lễ vật gì. Ở trong không gian lật một cái, đem lần trước ở bra-xin mua được chuẩn bị mang về nước đưa người lễ vật lấy ra.

Đoạn thời gian trước ở đâu hẹn khu buôn bán gặp. Một trận vô vọng tai ương, lúc ấy mua những thứ kia nước hoa, đồ trang sức cái gì, sau khi về nước lại quên. Đưa người, bây giờ vừa vặn lấy ra cho các nàng.

"Shalimar. . . Đây là kiểu lan một ngàn lẻ một đêm?"

"Oa! Cái này phát kẹp thật là đẹp a. . ."

Thấy hai cô bé này đáng vẻ vui mừng, Phương Viễn Sơn sờ một cái tị Tử Tiểu trứ nói: "Các ngươi thích liền tốt. "

Lam tiểu Linh cảm phát kẹp chớ ở. Trên đầu, xoay người kéo đuôi linh quân nói: "Cái đuôi nhỏ, giúp ta nhìn một chút, đẹp mắt không?"

"Thật xinh đẹp!"

Đan Quân Lan nhìn hai người hiền bảo đáng vẻ, cười nói: "Các ngươi chơi, ta đi làm cơm."

Lam tiểu Linh cũng không nhìn nước hoa., xoay người đối với Phương Viễn Sơn nói: "Đại soái ca, chúng ta ải này coi là ngươi quá khứ.. Bất quá muốn thắng được chúng ta hai tay hai chân đồng ý, cũng không phải là giá khác biệt quà nhỏ có thể thu mua nga ~" nói xong cười khanh khách chạy về phía. Phòng bếp.

"Này, cái đó phương, ngươi là họ phương chứ ?" Thấy hấn sau khi gạt đầu, lại tiếp tục nói: "Phương đại soái ca, ngươi là lúc nào đem nhà ta Lan tỷ giải quyết cho a?"

Nhìn đuôi linh quân mặt đầy tò mò bảo bảo đáng vẻ, Phương Viễn Sơn liếc liếc miệng, tay lại không tự chủ được lại sờ hương. Lỗ mũi.

"Thiết, không nói thì thôi, nhìn các ngươi một bộ yêu gian tình nóng đáng vẻ, khẳng định đã sớm tư thông thượng. ~ "

"A. . ."

Tiểu nha đầu quơ quơ trên tay nước hoa nói: "Bất quá cảm ơn phương đại soái ca nước hoa., chúc ngươi sớm ngày ôm mỹ nhân về, hi hi. . ." Nói xong cầm nước hoa đi trở về phòng, lưu lại một mình hấn đứng ở. Phòng khách.

Đem tay phải giơ lên nhìn một chút, ánh mắt hương phòng bếp vị trí liếc một cái, sau đó đặt ở. Chóp mũi ngửi một cái, lòng bàn tay còn lưu lại một tia mùi thơm ~ mà kia lau ôn nhu còn dừng lại ở trong đầu.

"Có phải hay không mỗi một đẹp mắt người đẹp công sau cùng thắng đứng mấy vị ác ma giác, sau đó mỗi lần đến thời khắc máu chót liền nhảy ra nhiều chuyện tốt?" Mang như vậy oán niệm, Phương Viễn Sơn đi đến trên ghế sa lon bên cạnh ngồi xuống, cầm lên hộp điều khiển từ xa nhìn lên. Băng tăn tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Yểm nhĩ đạo linh

Ăn xong cơm tối Đan Quân Lan cùng hấn đi ra bên ngoài áp khời. Đường xe chạy, lam tiểu Linh hai vị nha đầu mau tốt nghiệp., lại là đuổi thực tập, lại là bận bịu viết tốt nghiệp luận văn, cả ngày vội vàng chân không chạm đất, nghe được hấn phải đi., hai người đi ra lên tiếng chào lại chui trở về nhà từ.

"Người thật không có sao chứ?"

Nghĩ đến chàng vạng tối một màn kia, Đan Quân Lan cảm thấy trên mặt nóng lên. Bề ngoài giống như chín muồi mặt đào vậy nàng, nói thế nào đi nữa cũng là một vị không lấy chồng đại cô nương, bị hấn đột nhiên tập kích làm cho tâm hồn thiếu nữ đại loạn, làm lúc ăn cơm tối nhiều lần cũng thiếu chút nữa thiết tới ngón tay.

Thấy bên người đại mỹ nữ mặt đầy quan tâm tình, Phương Viễn Sơn trong lòng chính là rung động ~ chừng nhìn hai lần, người đi trên đường cũng không phải là quá nhiều, tay chụp tới lại đem Đan Quân Lan kéo vào. Minh ôm trong ngực, thâm tình nói: "Thật không có sao."

"A! ~ "

Thấy hấn cặp mắt sáng lóng nhìn mình ánh mắt, Đan Quân Lan nở khai. Mặt, hai cái tay nhỏ bé chống hấn ngực kinh hô lên ~

Đèn đường đầu xuống ánh sáng đem hai người bọn họ bóng người kéo thật lâu thật lâu, Phương Viễn Sơn cúi đầu xuống nhìn Đan Quân Lan mặc cỡ đồ bùng gương mặt, liền đèn đường ánh sáng, Đan Quân Lan tai trái đỏ lỏm nhỏ máu ~

"Ách. . . Không thể nào! Cái này đại mỹ nữ lần đầu tiên nói yêu thương?"

Từ lần đầu tiên gặp mặt đến hai người quen biết, Đan Quân Lan cũng lộ ra một bộ tự nhiên hào phóng đáng vẻ, hơn nữa nàng làm thiếu phụ giả trang búi tóc, để cho người nhìn. Liền cho rằng là một vị biết lòng đại tỷ tử.

Bây giờ đột nhiên thấy nàng lộ ra tiểu con gái mặc cỡ đáng vẻ, Phương Viễn Sơn xảy ra lòng hiếu kỳ. Buông lỏng một chút cô chặc hai cánh tay, đầu lại đi trước lại gần một chút, dán nàng lỗ tai hỏi: "Người không biết là lần đầu tiên nói yêu thương chứ ?"

"Ai. . . Ai cùng người. . . Nói a!"

Lấp ba lấp bắp nói xong một câu, hình như là cảm thấy lỗ tai nơi đó có chút ngứa ngáy, đầu lại đi sau rút một cái.

Thấy Đan Quân Lan muốn phản bác, lại không có gì có lực chứng cứ giải thích, hơn nữa thành thực thiếu phụ giả trang nhưng một bộ thẹn thùng thẹn thùng khiếp khiếp đáng vẻ, để cho Phương Viễn Sơn trong lòng giống như trăm móng nạo tâm vậy, hận không được lập tức tìm một chỗ đem nàng cho tại chỗ xử tử..

"Hừ ~ "

Qua đường hai vị tuổi trẻ một tiếng huyết sáo thanh, đem hai vị rơi vào động tình trạng thái người tuổi trẻ cho kêu tỉnh lại.

Đề mắt trừng. Một chút hai vị cười đùa hí hửng tuổi trẻ, thấy Đan Quân Lan mặt đầy đáng vẻ lúng túng, Phương Viễn Sơn cũng không phải là mấy quá mức ~ theo bản năng dặt. Nàng tay nhỏ bé, hướng bờ sông đi tới.

Đan Quân Lan nâng tay trái lên long. Một chút bị gió đêm thổi loạn sợi tóc, nâng lên kiều mỹ ánh mắt uyển. Hấn một chút. Vừa vặn quay đầu nhìn tới Phương Viễn Sơn bị nàng giả quyến rũ một cái, thấy lại là trong lòng rung động, nắm nàng tay nhỏ bé lòng bàn tay lại xiết chặt ~

Dọc theo bờ sông đá cuối cửa hàng liền đường nhỏ nhìn giang cảnh, hai người ai cũng không có mở miệng nói chuyện. Cuối tháng năm ban đêm vẫn có chút lạnh lẽo, cả người đồ làm việc Đan Quân Lan, ăn xong cơm tối chưa kịp thay đổi quần áo liền theo hấn ra. Tiểu khu, bị vẫn gió thổi một cái, không khỏi run lập cập.

Bên cạnh Phương Viễn Sơn cảm nhận được nàng động tác, âm thầm tức giận nói: "Thật là nên tử!", lập tức cúi xuống. Trên người áo khoác khoác lên. Nàng trên người.

Bộ này giá rẻ âu phục hay là ở đi Tập Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ thời điểm đổi tới, mặc Phạm Tư Triết đi "Bàn chuyên", hấn cũng không hào đến cái mức kia. Sau đó đi nước Mỹ, cân nhắc đến mình muốn đích thân ra trận, cứ tiếp tục mặc giả người..

"Cám ơn ~ "

Đan người đẹp phù thêm áo khoác sau nói tiếng cảm ơn, đem quần áo cổ áo đi lên kéo. Kéo.

Hấn lấy điện thoại di động ra nhìn một cái, đã hơn chín giờ., xoay người nghiêm trang nói: "Ngày cũng muộn., nếu không ta trước đưa người trở về đi thôi!"

Tối hôm nay tác vương mất hết Đan Quân Lan, nghe được hấn câu hỏi, quay đầu lại thấy đầy mặt hấn quan tâm, mà trong mắt tràn đầy đều là mong đợi về mặt lúc, lập tức biết. Cái gì. Trên mặt mới vừa tiêu lui xuống đi đỏ mặt lại hiện ra, cúi đầu xuống nhẹ nhàng "Ừ". Một tiếng ~

Hai người tám giờ ra mặt liền ra. Tiểu khu, hơn một giờ đi tới lui dừng một chút, bây giờ đã cách phong giang hoa vườn có một đoạn đường..

Đường về thời điểm, hấn không có nói ngời cho mướn, Đan Quân Lan dĩ nhiên càng không biết hỏi, thấp đầu làm đà điều trạng.

Trên đường đi Phương Viễn Sơn trong đầu đều là đánh nhau thanh âm ~

"Thượng a ~ người phải hay không phải đàn ông.!"

"Đừng nghe nó, người ta người đẹp tin tưởng người nhân phẩm mới cùng người đi ra ngoài, người muốn thật thượng., người chính là cảm thú."

"Chẳng lẽ người muốn hẳn không bằng cảm thú?"

Người sau yếu ớt đáp một câu: "Bất kỳ vi phạm đàn bà ý chí hành động, đều là đáng xấu hổ."

Phượng Viễn Sơn đi theo nói một câu: "Đi một môi., nếu không qua bên kia nghỉ ngơi một hồi?"

"A! ~ "

Cúi đầu tay nhỏ bé bị hẳn sam. Một đường đại mỹ nữ, nghe được hẳn câu hỏi, chờ lúc ngừng đầu lên, một nhà nhanh gọn quán rượu xuất hiện ở. Trước mắt.

Lúc này Đan Quân Lan đã sớm không. Nguyên lai biết lòng đại chị đáng về., bị Phượng Viễn Sơn nắm chắc lòng bàn tay trào ra. Mồ hôi, tỏ ra vô cùng chắc trương! Chờ lại nhìn thấy trước mặt quán rượu, nhất thời biết. Hẳn ý đồ.

"Ách. . . Như vậy có thể hay không quá trực tiếp.?"

Thấy cái này đại mỹ nữ không có mở miệng cự tuyệt, hẳn cần rằng kéo nàng tay nhỏ bé đi về phía. Nhà khách. Sau lưng Đan Quân Lan suy nghĩ đã loạn thành nhất đoàn, đi theo hẳn y theo rạp khuôn đi về phía. Quán rượu.

"Giúp ta khai hai căn phòng."

Quầy thu tiền phía sau tiểu Tiểu Mai, thấy hai người bọn họ đáng vẻ, nhất thời rõ ràng gạt đầu một cái, thu. Hai trăm khối tiền thẻ chân rất là thống khoái đem hai trương thẻ mở cửa phòng đệ. Đi ra.

Cầm. Thẻ mở cửa phòng, lời mặt đầy mắc cỡ đỏ bừng Đan Quân Lan đi về phía. Thang máy. Đến. Trong phòng đem thẻ từ cắm vào. Thẻ cái máng trong, "Ồ " một tiếng, cả nhà nhất thời sáng như ban ngày.

Lúc này Phượng Viễn Sơn buông bắt. Một đường tay nhỏ bé, đi tới bệ cửa sổ bên kéo lên. Rèm cửa sổ. Sau lưng Đan Quân Lan thấy., trên mặt lại là đỏ mặt trợn trợn, ngơ ngác đứng ở cửa, tỏ ra có chút tay chân luống cuống.

Phượng Viễn Sơn nói thế nào cũng là một vị tới người., thấy đàn người đẹp cái bộ dáng này, biết nàng trong lòng vô cùng chắc trương, đi đến bên cạnh ti vi quý trước mở ra. Ti vi.

Đổi. Máy vị đại đều là một ít lại thú vị đáng đáp ngôn tình kịch, dứt khoát tắt. Có giây ti vi. Giờ tay lên đem dưới đáy ảnh điệp ky khai. Xuống, đem trên quầy mấy quyển ảnh điệp cầm lên xem một chút, chọn. Vốn kịch vui phiên bỏ vào.

"Hồ lô oa, hồ lô oa, một cây đăng hơn bảy đóa hoa. . ."

Mới vừa đi ra hai bước Phượng Viễn Sơn, nghe được ti vi truyền tới mở đầu khúc, ngã nhào một cái thiếu chút nữa té lăn trên đất.

"Lạc lạc ~ "

Cửa Đan Quân Lan thấy một màn này nhất thời bật cười, như chuông bạc phải thanh âm để cho mới vừa trong phòng không khí ngột ngạt quét một cái sạch. Phượng Viễn Sơn cũng lui đi đổi đĩa., nói về đề hồ lô oa, cùng người đẹp nói chuyện yêu đương cũng coi là phần độc nhất. ~

"Ho khan một cái. ."

"Cái đó, đàn. . Lan lan. Cái này."

"Phốc xuy ~ "

Thấy hẳn chuyết miệng dần tai đáng vẻ, Đan Quân Lan che miệng cười lên, thả tay xuống nói: "Không cần như vậy không được tự nhiên, người kêu ta quân lan tốt! Cha mẹ ta đều là gọi như vậy ta."

"Nếu không trước tiên ở ta nơi này chơi một hồi lại đi ngủ?"

Mở ngoài ra một gian phòng thẻ mở cửa phòng, hẳn cần bản là không có cho Đan Quân Lan, mà là sù ở. Túi quần của mình trong. Hơn nữa hẳn cần bản không Đả Toán cho thêm nàng., thật ra thì chính là yếm nhĩ đạo lĩnh mà thôi. . .

Thấy Đan Quân Lan không nói gì, hẳn đi tới cạnh đầu giường cầm lên. Nước nóng hồ, mở ra nhìn một cái, cái quán rượu này coi như có lương tâm, bên trong không có vậy trong bình trà đều có nước cầu, đến phòng vệ sinh tiếp. Đổ nước đặt ở trên ổ cắm điện đốt.

Đan Quân Lan qua. Lúc ban đầu then thùng khiếp, lúc này cũng buông ra. Lòng. Ký lại chỉ tắc an chi, cũng đến bước này., nhìn cái tên xấu xa này đáng

về, phỏng đoán cũng sẽ không lại đem mình cho để cho chạy. ~ nếu như vậy, như vậy tùy hấn đi đi!

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 120: Lau Nhiệm vụ

"A đế ~ "

"Ai sáng sớm mắng ta đâu!"

"A. . . A đế!"

Tối ngày hôm qua mới vừa khen. Một câu quán rượu này có lương tâm, quay đầu đến phòng rửa mặt mở ra tắm chuẩn bị thử một chút nước ấm, kết quả cái đó dài sen đầu "Ba " một tiếng rớt xuống, đi theo ống dẫn nước lạnh một cổ não phun ra ngoài.

Căn phòng của bọn họ ở 6 lầu, từ trước đến nay nước đều là cao áp áp đi lên, không. Dài sen đầu áp chế, ống cùng một cái nước xả vậy trên đất loạn vũ trứ, khắp nơi phun ra nước chảy bắn Phương Viễn Sơn đầy mặt và đầu cổ, nghe được động tĩnh chạy tới Đan Quân Lan cũng bị lâm. Một con.

Hai người nhìn nhau đối phương đáng vẻ chật vật, trên đường đi đào tạo ra được mập mờ cảm nhất thời biến mất với vô hình. Bất quá Đan Quân Lan khá tốt, nằng trên người phi. Một món Phương Viễn Sơn âu phục áo khoác.

Cầm khăn lông khô xoa xoa đầu cùng mặt, đến nỗi bộ quần lên nước động cũng không có biện pháp.. Thấy Phương Viễn Sơn ướt đầm trên người, áo sơ mi cũng dán vào. Ngực, vội vàng nói: "Mau cởi. Đi, treo ở máy điều hòa không khí miệng thổi một đêm, mình ngày hấn thì làm."

Thấy hấn đem áo sơ mi dùng quần áo cái giá treo lên, Đan Quân Lan cũng nói theo: "Mình ngày còn phải đi làm đâu! Ta hãy đi về trước.."

Thấy hấn kia ánh mắt u oán, Đan Quân Lan chịu đựng xấu hổ, chủ động đi tới "Đi tức" một cái hấn má phải, sau đó hi hi cười nói: "Tuồng thường người, buổi tối không cho phép suy nghĩ bậy bạ nga ~" sau đại mỹ nữ liền mang theo một làn gió thơm trôi giạt rồi đi.

"Chết, những thứ này phá quán rượu có còn hay không hạn chút!"

Sáng sớm tỉnh lại Phương Viễn Sơn, nghĩ đến tối ngày hôm qua bị hư chuyện tốt, nhất thời vừa tức nảo. Đứng lên. Nhiều cơ hội tốt a! Thời gian, bầu không khí, nhân vật đều đúng, ni mã, máu chốt là địa điểm chọn sai., chọn. Như vậy vị phá quán rượu ~ ai, đây gọi là chuyện gì a!

Bất quá hấn cũng có thể lý giải, người ta cô gái tới cũng tới., trong lòng nhất định là chuẩn bị kỹ càng. Đều do mình, như vậy thần thánh chuyện hết lần này tới lần khác chọn. Như vậy vị phá quán rượu, cũng khó trách người ta không vui ~

Trong miệng toái toái niệm, thức dậy sờ một cái quần áo, treo ở máy điều hòa không khí miệng hai bộ quần áo đều đã kiến.. Thấy ti vi quỹ phía trên hồ lô oa, hấn lại là một trận không nói ~

Đan Quân Lan mới vừa đi không mấy phút, trong ti vi một mực để hình ảnh đột nhiên ngừng một lát, tiếp hình ảnh chuyển một cái bên trong "Ừ a ai " để khỏi. Hạn chế cấp hình ảnh, Phương Viễn Sơn nhất thời bùng tình hiểu ra ~

Đề điệp phiên thời điểm hấn còn kỳ quái đâu, làm sao một vị kịch vui phiên biến thành. Hồ lô oa, sau khi thấy tới xuất hiện hình ảnh hấn nhất thời hiểu rõ ra.

Cầm lên trên quầy điện thoại di động nhìn một cái, bên trong có mấy cái tin nhắn ngắn, đều là Đan Quân Lan phát tới.

"Đã dậy chưa, đại con heo lười!"

"Đều do người, ngày nay ta tới trễ.!"

"Nhớ đi ăn điểm tâm."

Nhìn thời gian một chút đều là buổi sáng 8 điểm nhiều, nhìn lại lần nữa phía trên nhất thời gian, đã 10 điểm nhiều.. Nhìn nội dung bên trong, hấn khóc miệng không khỏi vênh lên. Tối ngày hôm qua lẫn qua lộn lại không ngủ được, một mực dầy vò đến rạng sáng một chút mới mơ hồ đã ngủ ~ nghĩ tới đây vội vàng cho Đan Quân Lan trở về. Vị tin nhắn ngắn.

Suy nghĩ một chút mình thật ra thì thật khốn kiếp, người ta đại mỹ nữ là đối với tự có ý, nhưng cũng không thể cứ như vậy lôi người ta đi quán rượu chạy a! Nói sau., không tên không phân, coi là chuyện gì xảy ra? Khá tốt tối ngày hôm qua Đan Quân Lan đi., nếu là tối ngày hôm qua nàng lưu lại, phỏng đoán sau này mình nhớ tới cũng sẽ hối hận lúc đó cấp sắc.

"Đình đông ~ người có một cái mới tin nhắn ngắn không có đọc lấy."

Nghe trong điện thoại truyền tới tiếng vang, nhìn một cái, nguyên lai là Đan Quân Lan trở về tin nhắn ngắn: Ta bây giờ bận bịu, chờ buổi trưa cho người điện thoại.

Nhìn tối ngày hôm qua Đan Quân Lan mặc cỡ đáng vẻ, mặc dù không dám khẳng định nàng trước kia không có nói qua bạn trai, bất quá bình thời như vậy tự nhiên hào phóng một vị mỹ nữ, ôm nàng một chút cũng xấu hổ thành như vậy, chắc hẳn cũng so với hẳn được không đi nơi nào.

Tâm tình sáng khoái dưới, tối hôm qua về điểm kia buồn rầu cũng biến mất.. Nhanh chóng mặc quần áo xong, ở phòng rửa mặt thanh lý một chút vệ sinh liền ra. Nhà này nhanh nhẹn quán rượu.

Tối ngày hôm qua hẳn chiều cổ hoa trước dưới ánh trăng., cũng không có hỏi nàng rốt cuộc ở làm việc ở công ty nào. Bất quá nếu nàng ở tại "Phong giang hoa vườn" nơi đó, hẳn cách đi làm địa phương không xa đi! Nghĩ tới đây gọi xe lại đến. Bên ngoài tiểu khu.

Từ khi biết Đan Quân Lan khỏi liền nói mời nàng ăn cơm, thời gian lâu như vậy., đến bây giờ cũng không mời nàng ăn rồi một lần. Chiều hôm qua hai người lần đầu tiên ăn cơm lại vẫn là đến nhà người ta đi ăn, nhớ tới chuyện này hẳn liền muốn cười ~

Buổi trưa sợ rằng không kịp., chỉ có thể buổi tối nói sau! Ở tiểu khu chung quanh tìm. Quán cơm đối phó. Ngừng một lát, mới vừa cơm nước xong điện thoại vang lên, cầm lên xem một chút, là Đan Quân Lan gọi lại.

Thấy điện thoại thượng "Đại mỹ nữ" ba chữ hẳn liền muốn cười, biết cũng gần nửa năm., ở hẳn trong ấn tượng cái này Đan Quân Lan cho tới bây giờ không có chủ động cho hẳn gọi điện thoại. Duy nhất một lần hay là ăn tết mình phát tin tức lúc, nàng mới trở về tới.

"Người. . . Đang làm gì chứ ?"

"Ăn cơm bái, người ăn rồi chưa có?"

Nghe được Đan Quân Lan không giống quá khứ như vậy mở miệng chính là trêu chọc, ngày nay nói chuyện có chút muốn nói lại thôi..

"Công ty chúng ta buổi trưa có hai giờ nghỉ trưa, bây giờ cùng đồng nghiệp ở bên ngoài uống trà đầu!"

"Như vậy thoải mái? Đối với., còn không biết người là ở làm việc ở công ty nào đâu!"

Trong điện thoại Đan Quân Lan a a không ngừng cười, sau một lát mới nói: "Người lại không hỏi qua ta ~ nói sau., ta chỉ là một tiểu đi làm, có cái gì có thể nói!"

Sau một lát mới nói: "Ta đại học học là thương vụ quản lý một khối này, bây giờ ở một nhà công ty kế toán làm quản lý."

"Bên kia a?"

"Kim hân cao ốc bên này."

"A! ~" ngẩng đầu nhìn một chút đường xe chạy đối diện kim hân cao ốc, mặt đầy mờ hồi nhiên ~

"Nguyên lai người ở phía đối diện đi làm a, ta ngay tại các người miệng nhà này xuyên quán ăn ăn cơm đâu!"

Biết nàng đợi một hồi còn phải đi làm, Phương Viễn Sơn cũng chưa nói muốn đi tìm nàng. Nghĩ đến buổi chiều muốn mời cái này đại mỹ nữ ăn cơm, luôn không khả năng mặc giá cả người đi ngay. Đi!

Trên người bộ quần áo này tối ngày hôm qua làm thượng. Nước, treo ở máy điều hòa không khí miệng thổi. Một đêm, đánh ngã là kiên., chính là nhắn nhủ ~ nghĩ tới đây, ra cửa gọi xe trở lại. Bờ sông tiểu nhà máy.

Cùng Tiền Xảo đứng dịp lên tiếng chào, cũng không không để ý bên kia bận rộn đám người đang làm gì, một con ghim vào. Minh gian phòng kia.

Tiền Xảo đứng dịp nhất định là biết hẳn ở ở nơi này , không để cho người trải qua hẳn phòng, bên trong còn duy trì hẳn lúc đi tình hình. Từ trong không gian cầm ra một bộ Phạm Tư Triết trong ngoài y, đem trên người bộ này từ trong ra ngoài đối. Xuống.

Bị hàn nguyên khôi ói. Một thân bộ kia, Lạc Khắc cầm đi rửa ráy sau một mực treo ở trong biệt thự., sau lại cũng không có xuyên qua. Ngược lại không phải là chê kia bộ quần áo, chủ yếu là nghĩ đến người kia hẳn liền nổi giận trong bụng đại.

Bất quá kia bộ quần áo nhiều nhất coi là Phạm Tư Triết lượng sản dậm một món tinh phẩm mà thôi, bây giờ hẳn trên người mặc cái này mới tính chính tông thủ công may âu phục. Ân, có tiền cũng không đắt đi mua.

Ách. . . Cũng không thể nói có tiền không đất mua đi, người nếu là nhiều tiền đến có thể mời được Phạm Tư Triết kia mấy vị "Quốc bảo" giúp người đến cửa lượng thể tài y, cũng không phải không được. Đến nỗi hần mặc quần áo này ngược lại không dùng như vậy phiền toái, trình độ cao nhất hắc kim thể phục vụ không phải dựa hết vào miệng có thể thổi phồng lên.

Đều nói người nghèo chơi xe, người giàu chơi đon, khối kia trăm đạt phi lệ 5002 bị hần lấy ra mang ở. Trên cổ tay. Phải nói trước mặt câu nói kia là một điểm không sai, bây giờ người xem giờ kia còn cần gì đồng hồ đeo tay a? Nói lời khó nghe, đeo trên tay cũng rồi rãnh cách hoàng.

Bất quá người muốn không khối hảo thủ đon chống đỡ tình cảnh lại cảm thấy thật giống như thiếu đi một chút gì, ra cửa đều bị người nói là dể nhũ. Bất quá vẫn là câu nói kia, người nếu là nhiều tiền đến cái tỳ cái mức kia, người chính là khóa khối lau Nhiệm vụ nơi cổ tay, người ta cũng phải cho rằng là: Bán hạn chế, mỗi mỗi cự tình lâm chung ký tên, không biết tên mềm thể kim loại chế tạo công nghệ cao lau Nhiệm vụ. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Đệ 121: Mượn xe

Nhìn đồng hồ tay một chút, đã: 14:56., Đan Quân Lan 5 giờ rưỡi tan việc, còn có không tới hai nửa giờ. Nghĩ tới đây đem cái đồ điện thoại vệ tinh lấy ra: "Này, Ái Sa Lạp, Hoa quốc Hải thị bên này người có quen hay không? Ân, người giúp ta đặt vị tốt một chút tiệm cơm, ta muốn mời một vị nữ sĩ ăn cơm."

"Hoa cũng không cần., chính ta mua."

Đề điện thoại xuống, nhìn một chút trong phòng cũng không có gương. Ra tới cửa đến Tiền Xảo đứng dịp các nàng phòng làm việc, thấy bên trong "Ba ba ba" đánh chữ thanh, kỳ quái nói: "Các người đang bận rộn gì chứ?"

Thúc tiểu nhị thấy ông chủ tới., lại là bận bịu dọn cái ghế lại là cảm lý châm trà, Phương Viễn Sơn thấy. Âm thầm bật cười, a a nói: "Người bận bịu người, ta một hồi liền đi."

Nghe. Hần lòi, thúc tiểu nhị buông xuống rót đầy nước sôi ly nói: "Ông chủ, giá mấy ngày thật kỳ quái a! Hết mấy đại hán cũng chủ động tìm công ty chúng ta tới ký kết hợp đồng, đem phân phối một khối này đều giao cho. Chúng ta, hơn nữa giá cả cho đều vô cùng ưu đãi!"

"Nga ~" nghe. Nàng lòi, Phương Viễn Sơn giật mình, hỏi: "Công ty tên gọi là gì a?"

"Một người tên là chúng ý tinh vì chế tạo công ty hữu hạn, còn có một là chữ tín diện liệu công ty hữu hạn. Đối với., trước hai ngày xây nghiệp dụng cụ công ty hữu hạn cũng tới cùng chúng ta ký kết. Chuyển vận hợp đồng. Bây giờ công ty dặm mấy chiếc xe cũng không đủ dùng., tiền giám đốc đang đặt mua xe cộ đâu!"

"Tiền giám đốc?" Kịp phản ứng mới biết nàng nói đúng Tiền Xảo đứng dịp, cười. Một chút nói: "Vậy các người làm rất tốt, nói thể nào cũng coi là nhóm đầu tiên nguyên lão., cuối năm ông chủ cho các người túi vị thật to bao tiền lì xì."

"Đối với., người giúp ông chủ nhìn một chút nơi nào còn cần nữa 捌 sức 捌 sức."

Nghe. Hần lòi, thúc tiểu nhị hướng về phía hần từ trên xuống dưới nhìn, cuối cùng còn chuyển tới hần phía sau nhìn mấy lần, sau mới trở lại trước mặt mắt mang thần phục nói: "Ông chủ người ngày nay thật là soái ngậy ngô. ~ "

Thấy nàng mặt đầy sùng bái đáng vẻ, Phương Viễn Sơn gõ một cái nàng trên đầu: "Không để cho người khen ta, kêu người cho ta chọn tật xấu, cho ta nhìn một chút nơi nào còn không được."

Giơ tay lên xoa xoa đầu, biau môi nói: "Vốn là ngu, ông chủ người gõ lại lòi, một hồi thì càng ngu.."

Nhìn hần làm bộ lại phải gõ đầu, thúc tiểu nhị vội vàng nghiêm túc nói: "Có thể hay không hỏi thăm ông chủ người chuẩn bị làm gì mà?"

"Cái này, ta chuẩn bị mời một vị mỹ nữ ăn cơm."

"Vậy các người quan hệ thế nào a?"

Thấy nàng một bộ bát quái đáng vẻ, Phương Viễn Sơn nhất thời đầu cũng lớn., cả giận nói: "Nói mau, nơi nào còn cần nữa 捌 sức 捌 sức, không nói ta có thể đi.."

"Ta nói ta nói ~ "

"Ông chủ quần áo người cái gì ngược lại là tốt vô cùng, chính là cái này kiểu tóc quá đập đầu sầm. Điềm ~ "

Nhìn nàng muốn nói lại không dám nói đáng về, Phương Viễn Sơn nhất thời tỉnh ngộ lại ~ đoạn thời gian gần nhất chạy ngược chạy xuôi, cũng không chú ý thật tốt sửa chữa một chút tóc, gần đây là trường. Điềm

"Ừ, người đề nghị tốt vô cùng! Chờ ông chủ trở lại. Cho người mang lễ vật."

Cũng không để ý sau lưng thúc tiểu nhị hỏi những thứ kia bát quái vấn đề, nhắc chân liền ra. Phòng làm việc. Nhìn một chút trong xường đến bây giờ ngay cả một chiếc làm việc dùng xe cũng không có, đi tới phòng gác cửa nơi đó hỏi lão Tiền nói: "Đúng dịp đúng dịp nha đầu này làm sao đến bây giờ cũng không có mua hai chiếc xe a!"

Tiền hoảng hồn nghe được ông chủ câu hỏi, vội vàng tháo kiếng lão xuống, chánh liểu chánh kiểm sắc nói: "Đúng dịp đúng dịp cái nha đầu kia nói công ty còn chưa đi thượng kích thước, cũng không có cái gì lớn lời điềm, nếu như bây giờ liền mua những xe kia a cái gì, có chút quá sớm."

Nghe. Hần lòi, Phương Viễn Sơn cũng. Giải Tiền Xảo đúng dịp nha đầu này ý tưởng, gật đầu một cái nói: "ừ, nàng ý tưởng là không sai. Bất quá công ty đang nhanh chóng phát triển, nàng làm một quản lý giai tầng, không vị xe quả thật không có phương tiện, như vậy đi! Chuyện này ta quay đầu cùng nàng nói một chút."

Ra. Cửa công ty, ở ven đường chặn một chiếc taxi, để cho tài xế giúp hắn tìm. Nhà tiếng ồn tốt tiệm hớt tóc trung tâm. Ở nhà này kêu tên kéo sa long trung tâm, để cho thợ trang điểm giúp hắn thật tốt trùng trị. Một chút, chờ chuẩn bị xong sau chiều một cái gương,

Cảm giác cả người cũng tinh thần nhiều.

Suy nghĩ một chút còn thiếu một chiếc xe, cũng không thể đánh liền vị xe đi đi! Móc điện thoại ra cho Đinh Hàn Mặc đánh tới, dù sao hắn sớm muộn phải biết, còn không bằng bây giờ liền chủ động nói cho hắn đâu!

"A lô ~ đình Đại lão bản a! Giúp một chuyện, ta bây giờ cần dùng xe, giúp ta tìm chiếc xe tới. Những lời khác, tốt nhất mang người tài xế."

"Tiểu tử người tại Hải thị?"

"ừ, hôm qua mới đến. Vốn là không muốn quấy rầy người, bất quá ai bảo người là xuống biển đất tộc đâu! Không tìm người tìm ai?"

"Được, xe chuyện liền giao cho ta.. Có thể hay không làm mồm hỏi một câu, người muốn xe làm gì a?"

Phương Viễn Sơn nghe. Hần lòi, cười một cái nói: "Cái này có gì không thể nói, ta mời một vị mỹ nữ ăn cơm. Hơn nữa người mỹ nữ này người cũng biết ~ "

"Ta biết, ai a? Đan Quân Lan?"

"Chính xác ! ~ đoán một cái là trúng."

Trong điện thoại Đinh Hàn Mặc nghe. "Ha ha" cười to, sau một lát mới nói: "Ta cũng biết là Đan Quân Lan, thượng một lần thì nhìn hai người không đúng, quả nhiên vẫn là bị tiểu tử người cho lừa gạt tới tay.."

Cùng hắn đem địa chỉ muốn đi qua sau, nói câu "Lập tức tới ngay", Đinh Hàn Mặc nhanh chóng bóp cúp điện lời. Nhảm chán dưới Phương Viễn Sơn mới nhớ còn không có mua hoa tươi đâu ~ ngồi ở trên ghế sa lon đem tên kéo trực điểm trường kêu. Tới.

"Bên này nơi nào có hoa tươi bán a?"

Hỏi thăm sức khỏe địa chỉ sau này, đứng dậy ra. Nhà này tiệm hớt tóc sa long. Theo tiệm hớt tóc tiệm điểm trường chỉ dẫn, không đi mấy chục thước liền đến. Một nhà hoa tươi tiệm.

Hắn lúc học đại học cha mẹ nuôi liền khai. Nhà kia tiệm bán hoa, cho nên đối với hoa tươi hắn coi như là tương đối. Giải. Không có cần ông chủ đề cử hoa hồng đỏ, chọn. Mười hai nén hương nước bách hợp để cho ông chủ bọc.

Mới vừa đi ra tiệm bán hoa, trong túi điện thoại di động vang lên.

"Phương tiên sinh ngài khỏe! Ta là Đinh lão bản kêu tới tài xế, xin hỏi ngài người bây giờ ở đâu? Ta đã ở tên kéo cửa.."

"Được, người đợi một hồi, ta lập tức tới ngay."

Đi tới tên kéo sa long, một chiếc Audi A8LW12, xe cái mông vừa vận hướng về phía hắn ngừng ở. Tiệm làm tóc cửa, trong tiệm khá hơn chút người đưa đầu hướng bên này nhìn lại, muốn biết rốt cuộc là vị kia thổ hào mở.

Bưng hoa tươi đi tới gõ một cái kiếng xe, bên trong tài xế lập tức đẩy cửa xe ra đi xuống, đi vòng qua bên này giúp hắn đem xe cửa kéo ra. Phương

Viễn Sơn khom người ngồi vào. Trong xe, tài xế bước nhanh đi tới phía trước phát động khởi. Xe, nhanh chóng lái rời. Tên kéo cửa.

Đứng ở tên kéo thủy tinh phía sau, mới vừa giúp Phương Viễn Sơn hót tóc vị kia thợ làm tóc thấy một màn này, lúc này "A!". Một tiếng ~

Bên cạnh một vị gọi đầu muối thấy. Ngạc nhiên nói: "Làm sao rồi?"

"Nặc ~ mới vừa ngồi xe đi mất vị kia, hót tóc thời điểm ta còn hỏi tay hấn thượng là cái gì đồng hồ đeo tay, kết quả hấn thuận miệng nói câu trăm đạt phi lệ, ta cho là giả đầu!"

Ngồi ở trong xe Phương Viễn Sơn liếc nhìn đồng hồ đeo tay đã: 17:25., vội vàng hướng về phía trước mặt tài xế nói: "Đi kim hãm cao ốc, tốc độ nhanh một chút."

Khán cản mạn cản, đến. Cao ốc bên ngoài vừa vặn 5 giờ rưỡi. Ngồi ở trong xe bình phục. Một chút tâm tình, chờ tìm đập không phải như vậy lợi hại sau này mới quay đầu nhìn về phía. Cửa.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương122: Nước trong ra phù dung

"Lan tỷ, sau khi tan việc có tiết mục gì không?"

"Không có chuyện gì a! Chờ một chút trở về đêm hôm nay báo biểu nữa nhỏ phân một chút, mình ngày sớm trong buổi họp có thể có thể sử dụng đến."

"Cái đó quá đơn giản, nếu không. Nửa giờ liền giải quyết. Nếu không chờ một chút một khối đi làm vị thủy liệu đi! Đường dành cho người đi bộ bên kia mới vừa khai. Một nhà spa quán, chúng ta đi thử một chút như thế nào?"

"Mình ngày đi! Ngày nay ta sợ rằng còn có chuyện."

Thu thập một chút đồ, nhìn một chút không thứ gì, đứng dậy cùng chờ ở cửa một vị mắt to cô gái đi ra. Phòng làm việc. Hai người một đường vừa nói vừa cười ra. Tòa nhà đồ sộ xoay tròn cửa.

Mới vừa xuống đài cấp chuẩn bị đi lấy xe Đan Quân Lan, thấy đối diện vườn hoa bên cạnh một chiếc xe trong đi ra. Một vị tay bùng hoa tươi đàn ông, chờ định thần nhìn lại, nguyên lai là Phương Viễn Sơn.

Thấy nàng đi ra., Phương Viễn Sơn sờ một cái lỗ mũi, chia vào cao ốc bốn phía đám người ánh mắt khác thường, nhắm mắt đi lên.

"Xinh đẹp Đan tiểu thư, không biết tại hạ có cái đó vinh hạnh có thể mời người cùng đi ăn tối sao?"

Thấy hấn một tay bùng tươi đẹp nước hoa bách hợp, tay trái sát ngực hơi cúi người xuống làm một thân sĩ lễ phép, Đan Quân Lan sờ trường che mình bởi vì giật mình mà hơi mở to cái miệng nhỏ nhắn, nhìn hấn kích động đến một câu nói cũng không nói được.

Thật ra thì ngày nay đi làm sau này, nàng trong lòng vẫn là thật vui vẻ, mặc dù không có đi tới một bước kia, bắt quá Phương Viễn Sơn vô luận từ phương diện nào mà nói, đều vô cùng ưu tú, để cho nàng tương đối hài lòng.

Theo lúc tan việc đến, nàng trong lòng lại bắt đầu thấp thòm. Buổi sáng liền thật đơn giản trở về. Vị ngăn tức, buổi chiều mau tan việc. Ngay cả điện thoại cũng không có, mặc dù là mình cùng hấn nói không muốn gọi điện thoại, nhưng là chẳng lẽ ta để cho người đừng đánh, người thì thật không đánh. Mà!

Mang như vậy oán niệm, cùng đồng nghiệp đi ra lầu nàng, thật ra thì cũng đang chờ trừ trong lòng bàn tay điện thoại reo.

Điện thoại không đợi tới, người nhưng xuất hiện ở. Trước mắt. Cái này đột nhiên tập kích cảnh tượng nhất thời làm phải nàng kích động không thôi, che cái miệng nhỏ nhắn tay chậm chạp không có để xuống.

Khom người Phương Viễn Sơn nhìn nàng chậm chạp không có nhận lấy hoa thục, trong lòng cũng buồn rầu., "Người chó chiều cổ cảm động a! Người anh em cái này còn cong vị lão eo đầu!"

Đan Quân Lan bên cạnh vị kia mắt to muối muối sờ trường cúi chỗ đỉnh. Đỉnh Đan Quân Lan, nhỏ giọng nói: "Lan tỷ, có muốn hay không nhận? Không cần, ta giúp người đuổi đi!"

"Ừ ~ "

Lắc đầu liên tục Đan Quân Lan, thả tay xuống nói: "Người làm sao tới rồi!"

Nhìn đến bên cạnh rồi rít hướng bên này nhìn tới người, Đan Quân Lan mách cỡ đỏ mặt nói: "Không cần khom người., người mau dậy đi!" Nói xong đưa tay đem bó hoa nhận lấy.

"Người không nhận hoa ta làm sao đứng dậy?" Rốt cuộc thắng người tới Phương Viễn Sơn, không khỏi âm thầm đạo.

Bên cạnh vị kia mất to cô gái thấy Đan Quân Lan đem hoa thu. Xuống, tỏ ra so với nàng còn kinh ngạc ~ há to miệng ngơ ngác nhìn Đan Quân Lan.

Đan Quân Lan thấy nàng bộ biểu tình này sau, đưa tay chùi. Nàng một chút nói: "Tiểu nha đầu đây là cái gì biểu tình a?"

"Người người người. . ."

"Lan tỷ, người không biết là. . ."

Áy náy nhìn một cái Phương Viễn Sơn, Đan Quân Lan quay đầu hướng bên cạnh cô bé này nói: "Tiểu Phụng, vậy ta đi trước rồi!"

Không có cho nàng bên người cô bé này thích nghi, bung hoa tươi Đan Quân Lan cùng Phương Viễn Sơn đi về phía. Bên vườn hoa Audi. Trong xe tài xế lúc này cũng đi xuống đánh lái xe chết cửa sau.

Ngồi lên xe Đan Quân Lan quay đầu liếc một cái Phương Viễn Sơn, khuôn mặt trắng nõn thượng bay lên một tia mách cỡ đỏ bừng, môi giật giật mới nhỏ giọng nói: "Người tại sao tới đây. A?"

Thấy mỹ nhân mách cỡ đáng vẻ, Phương Viễn Sơn cũng không tốt nữa tức cười nàng. Nghiêng mặt sang bên nhìn nàng nói: "Lần đầu tiên lúc gặp mặt liền nói mời người ăn cơm, đến bây giờ cũng không thành được ~ ngày nay liền muốn chính thức mời người ăn bữa cơm."

"A ~ "

"Kia. . . Vậy người trước đưa ta trở về thay quần áo khác đi!"

"Ừ, tốt."

Đưa Đan Quân Lan trở về đổi. Bộ quần áo,

Chờ ở dưới lầu Phương Viễn Sơn nhiều lần không nhìn được nghĩ cho nàng gọi điện thoại. Cho tới bây giờ không để cho hắn chờ lâu như vậy Đan Quân Lan, lần này ước chừng để cho hắn chờ. Sắp một giờ.

Chờ Đan Quân Lan từ thang máy trong hành lang đi lúc đi ra, Phương Viễn Sơn nhất thời có loại tươi đẹp cảm giác ~

Mình điểm trên gò má hơi thi phấn đại, một con thẳng mái tóc vấn. Búi tóc dùng một cây dây thoa ngọc chớ ở. Sau ót, đủ đầu gối màu đen cận v áo đầm, hơn nữa trên chân màu hồng thủy tinh giày, cả người tỏ ra cao quý thần bí.

Đi tới Đan Quân Lan thấy hắn đứng ở bên xe, đàn miệng vì trương nói: "Xin lỗi a, để cho bọn người lâu như vậy."

Đứng ở nàng trước mặt Phương Viễn Sơn cánh mũi truyền tới một tia hương phong, nhìn nữa nàng toàn thân cao thấp đều không có bất kỳ đồ trang sức, một đôi thon dài thẳng bắp đùi mang giày cao gót sau cũng sắp đuổi kịp hắn..

Nhìn trước mặt Đan Quân Lan, Phương Viễn Sơn trong đầu thoáng qua một câu hình dung từ: Nước trong ra phù dung, thiên nhiên đi điều khác!

Thấy hắn ngây ngốc nhìn mình không nói lời nào, Đan Quân Lan trong lòng dâng lên một cỗ ngọt ý. Rốt cuộc gần đây kiến quán. Rất nhiều chuyện ly kỳ cổ quái, tươi đẹp sau này, tình hồn lại Phương Viễn Sơn vội vàng khích lệ nói: "Người ngày nay thật xinh đẹp! ~ "

Thấy đại mỹ nữ lại cúi đầu, Phương Viễn Sơn không khỏi "A a" cười lên ~ xoay người mở cửa xe nói: "Đi thôi!"

"Đi ngắm giang các ~ "

Trên đường Đan Quân Lan lại trả lời đến trước kia biết lòng đại chị đáng vẻ., cùng hắn trò chuyện trong công tác một ít bất quái. Phương Viễn Sơn cũng cùng nàng nói trước kia khừu sự, chọc cho nàng thỉnh thoảng ha ha cười to.

Ngắm giang các tại Hải thị thành phố không tính là tốt nhất phòng ăn, nhưng nhất định là toàn Hải thị nổi tiếng nhất cầu hôn thắng cảnh, người ta gọi là cầu hôn tỷ số phần trăm chi trăm, có thể nhìn xuống toàn bộ bên ngoài than.

Vẫn cảm thấy ăn cơm là vì. Lấp no bụng Phương Viễn Sơn, đi tới nơi này sau này cũng bị bên trong ưu mỹ hoàn cảnh chấn trụ.. Hai tầng hình vòng cung kiến trúc thống lĩnh. Cả tòa bên ngoài than ba số nhà cửa chế cao điểm, quan sát phổ giang hai bờ sông rực rỡ tươi đẹp phồn hoa cảnh sắc.

Ái Sa Lạp cho hắn đặt vị trí ở lầu chót, theo nàng nói: Nơi này là xuồng biển nhất tư mặt dùng com nơi.

Phụng bồi Đan Quân Lan lên tới lầu cuối, chọn cao khung hình nóc nhà, lung nập trứ nồng nặc phục cổ ôn tình; 360 độ toàn phương vị thị giác, ngạo nghễ cư cao lâm hạ, đảo mắt nhìn thủy tinh ra hết thấy như mộng như tranh vẽ lại tựa như lông tuyến có thể đựng cảnh sắc.

Có thể là Hoa Kỳ ngân hàng cùng ngắm giang các đặc biệt đã thông báo., mới vừa vừa đi vào tới, bên trong hai hàng mặc đồ thẩm chế thức đồng phục làm việc lễ nghi tiểu thư cung kính nói: "Hoan nghênh Phương tiên sinh, đan nữ sĩ đến chơi ngắm giang các."

Đứng ở chính giữa một vị mặc đồ chức nghiệp trung niên nữ sĩ đi tới nói: "Phương tiên sinh, đan nữ sĩ, ta đại biểu ngắm giang các hoan nghênh hai vị đến chơi."

Né người đứng ở bên cạnh hắn Đan Quân Lan, nhìn Phương Viễn Sơn mang tự mình tới đến. Ngắm giang các, vui vẻ hơn lại có chút chắc trương. Mặc dù chưa có đi qua nơi này, nhưng là cũng biết nơi này là toàn xuồng biển nổi danh nhất cầu hôn thánh địa, hắn mang tự mình tới nơi này không biết là. . .

Cũng không trách Đan Quân Lan sẽ nghĩ như vậy, hai người từ khi biết tới nay, mặc dù quan hệ chỗ tương đối hòa hợp, nhưng là hai bên còn chưa tính là rất. Giải. Trừ. Biết hắn ở bra-xin du học trở ra, khác Đan Quân Lan đối với hắn có thể nói là không biết gì cả; mà Phương Viễn Sơn cũng không có cùng nàng nói qua mình cụ thể làm gì.

Tối ngày hôm qua về đến nhà Đan Quân Lan, nghĩ đến mình thiếu chút nữa thì lưu lại, càng nghĩ càng cảm thấy ngượng phải hoảng, nằm ở trên giường một mực không dám cho hắn trở về vị tin tức.

Đan Quân Lan cũng hỏi qua mình tại sao phải đối với hắn như vậy nhìn với con mắt khác, mỗi trở về cũng nghĩ không ra một cái đầu tự tới, nhiều lần muốn cho hắn gọi điện thoại hỏi một chút hắn tình huống, cuối cùng vẫn là không có tiếp lấy điện thoại ra dậm cái số kia.

Chỉ như vậy một mực cù kết, cho đến tối ngày hôm qua cái đó đột nhiên tập kích mới để cho nàng biết tâm ý của mình, nguyên lai mình đã sớm trong lòng ngầm cho phép. Hắn, chẳng qua là vẫn không có dũng khí đi đối mặt mà thôi ~

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Tục tử cười nhạo

"Hạ tổng, ngài cứ như vậy yên tâm đem dụng cụ giao cho hắn vận sao?"

"Làm sao, ngươi có vấn đề gì không? Hay là nói ngươi có biện pháp tốt hơn?"

Đứng ở nơi này vị Hạ tổng trước mặt người tuổi trẻ nghe. Hắn lời sau, suy nghĩ một chút nói: "Bọn họ cái đó công ty ta cũng nghe qua., nhiều nhất coi như một vị công ty ví da mà thôi, ngay cả một cụ thể hạng mục cũng không có, liền dám treo cái gì quốc tế công ty mạo dịch."

Lưu vị tiểu Bình đầu, tuổi chừng ở chừng ba mươi tuổi Hạ tổng, chính là mời Phương Viễn Sơn hỗ trợ vận chuyển năm trục liên động xe giường hạ thánh nhân.

Nghe. Lời của người tuổi trẻ sau, vị này Hạ tổng cau mày một cái nói: "Cây kiện a, thánh thủ hắn còn có chuyện khác cần xử lý. Ngươi là công ty Phó tổng, sau này công ty rất nhiều chuyện cần phải giao cho ngươi đi phụ trách, làm việc nói chuyện trước trước dùng đầu óc một chút nữa có kết luận."

"A ~ kia cái gì xa sơn quốc tế mua bán công ty nhỏ, ta cũng biết là một công ty ví da, nhưng là ngươi biết hắn ông chủ là làm nghề gì không?"

Bị hạ thánh nhân dạy dỗ. Một câu người tuổi trẻ, vốn tên là Trương cây kiện, năm nay mới 27 tuổi. Lấy tuổi trẻ như vậy số tuổi liền leo đến công ty Phó tổng vị trí, nghĩ đến chỉ số thông minh cũng thấp không đi nơi nào. Nghe. Hạ thánh nhân lời sau, nghi ngờ nói: "Hắn còn có cái gì bối cảnh sao? Theo ta biết cũng bất quá chỉ là một vị nghèo du học sinh ~ "

Nghe. Trương cây kiện lời sau, hạ thánh nhân bị tức nhạc., méo một chút khóe miệng khinh thường nói: "Để cho ngươi nói chuyện làm việc trước dùng đầu óc một chút, ngươi hay là sớm như vậy liền có kết luận!"

"Cái đó Đinh Hàn Mặc ngươi biết chưa!"

"Đinh Hàn Mặc? Cái đó bỏ chính từ thương đình ba a! Biết a, làm sao rồi?"

"Cái đó xa son mua bán không có mở trước, Đinh Hàn Mặc hãy cùng hẳn biết., hơn nữa hai người xưng huynh gọi đệ. Đầu năm cái đó đình ba bán cực phẩm bích tỷ ác kiếm. Một số lớn, ta đều ở đây hẳn nơi đó mua qua hai viên, giá cả so với được bên trong phải tiện nghi. Hai tầng, người từ trong người ngộ đến có gì không?"

"Ngài không biết là nói. . ."

Hạ thánh nhân đốt lên một điều thuốc lá, rút ra. Hai cái mới nói: "Không phải ta nói, mà là cái này chính là sự thật. Còn có bờ sông bên kia nhà kia chúng ý, mấy tháng trước cũng lên ngựa. Mấy vị hạng mục mới, ta phải người hiểu qua., bọn họ dụng cụ tất cả đều là vào bên tới, đều là chút âu minh cảm chỉ cửa ra dụng cụ."

"Người từ trong không có lĩnh ngộ được cái gì không?"

"Trần Lương Kiệt cùng cái đó đình ba quan hệ tốt giống như không tệ a! Chẳng lẽ cũng vậy. . ."

"Hừ ~". Một tiếng, dừng một chút mới nhận được: "Năm sau ta liền chú ý tới., bất quá vẫn không có hỏi thăm được hẳn đường giây. Đoạn thời gian trước người trong phòng làm việc cái đó tiểu cung nhà xảy ra chút chuyện, người biết không?"

Thấy trương cây kiện gập đầu, vị này Hạ tổng mới nói tiếp: "Hẳn nhà cùng cái đó xa son công ty mậu dịch phát sinh. Điểm xung đột nhỏ, kết quả cái đó Đinh Hàn Mặc đi theo bận bịu trước bận bịu sau, ta đã nói rồi! Bằng hẳn Đinh đại công tử làm người, lúc nào luân lạc tới cho người khi trước ngựa chốt thời điểm."

"Đúng như dự đoán, sau khi nghe ngóng dưới, công ty kia ông chủ lại ở bra-xin, đoạn thời gian trước còn làm ra vị quốc tế mua bán nghiệp vụ tới. A a ~ người nói liền hẳn kia công ty nhỏ còn làm cái gì quốc tế mua bán a? Vừa một liên lạc Đinh Hàn Mặc, chuyện này còn không rõ ràng sao?"

"Cao, không trách ngài là ông chủ đâu ~" nghe. Hẳn lời, trương cây kiện bội phục giờ ngón tay cái lên.

"Ha ha ~"

"Được., chớ nịnh hót., phía dưới biết nên làm sao cùng cái đó Phương Viễn Sơn tiếp xúc. Chứ ? Cái tên kia theo nói chính là một thuận con lừa, người cho hẳn mặt mũi, hẳn liền cho người mặt mũi, thái độ đề cung kính điểm. Chỉ cần bộ kia dụng cụ có thể tới vị, cuối năm công trạng xuất sắc., thiếu không. Các người chỗ tốt."

"Là ông chủ, ta biết nên làm như thế nào.." Nói xong người trẻ tuổi này liền đi ra. Phòng làm việc.

Hạ thánh nhân đem nửa đoạn thuốc lá ở trước mặt trong cái gạt tàn thuốc ân tức roi, từ ông chủ ghế trong đứng lên đi tới. Bệ cửa sổ bên, nhìn phía xa bờ sông kia sáng chói đèn đuốc, roi vào trầm tư.

Bên kia ngắm giang các trong đang phụng bồi Đan Quân Lan ăn cơm Phương Viễn Sơn, không có thói quen lúc ăn cơm có người ở sau lưng nhìn,

Chờ món ăn lên sau liền phát tay một cái đem một bên phục vụ người cũng đuổi đi. Đi xuống.

"A a, người nói ta có phải hay không phụ lòng. Giá lương thần cảnh đẹp a ~"

Đang cái miệng nhỏ đang ăn cơm món ăn Đan Quân Lan, nghe. Hẳn lời sau, trên mặt hiện lên lau một cái vẻ thẹn thùng, sau một lát mới nhỏ giọng ní non nói: "Vậy người muốn thế nào?"

"Ách. . . Không đúng a!" Ngồi ở đối diện nàng Phương Viễn Sơn, nghe. Nàng lời sau ngẩn ra ~ cái này đại mỹ nữ nàng lời rõ ràng từ không đạt ý a! Hơn nữa còn vô cùng dễ dàng dụ cho người phạm tội.

"Ho khan một cái ~" ho khan. Hai tiếng mới nói: "Cái đó, quân lan a ~ đến bây giờ còn không có hỏi qua người, người. . . Người cái đó có bạn trai chưa?"

"Ho khan một cái. . ."

Nghe hẳn câu hỏi, Đan Quân Lan ho khan. Phương Viễn Sơn thấy. Vội vàng kéo. Một cái bàn lên mặt nạ giấy đưa tới. Nhận lấy mặt nạ giấy Đan Quân Lan vội vàng lau. Mép một cái, nói tiếng "Cám ơn" sau mới trả lời: "Nói qua ~"

"A ~"

Thấy trên mặt hẳn kinh ngạc, đại mỹ nữ nàng nhìn được thẹn thùng khiếp nhỏ giọng nói: "Thời điểm năm thứ nhất đại học nói qua một người bạn trai, năm thứ hai đại học nhà hẳn trong xảy ra chút chuyện, sau đó liền không bệnh tật mất.."

"Nga ~"

"Bị sợ từ ta.!"

Nhường mắt Phương Viễn Sơn, cả giận nói: "Người lần tới có thể nói hay không lời không muốn thờ mạnh như vậy a! Người dọa người sẽ bị sợ chết người."

"Lạc lạc. . ."

"Nào có a ~ là người nhận quá nhanh!" Vừa nói Đan Quân Lan liền không nhịn được che miệng cười lên.

"Vậy người nói ta như thế nào a?"

Cúi đầu xuống ăn cơm Đan Quân Lan, nghe được hần câu hỏi, đưa tay bưng lên bên cạnh ly nước che giấu nói: "Cái gì như thế nào a?"

"Cái đó. . Cái này "

Trừ. Lần đó ghi lòng tạc dạ mỗi tình đầu bất ngờ, Phương Viễn Sơn còn không có như vậy chính thức đuổi một cô gái qua, trong xương tự ti trong lòng cũng để cho hần không nghĩ ra cái gì quá lãng mạn tỏ tình lời nói tới. Trong đại học đuổi qua hai cô bé, cũng là lấy thể dịch trao đổi là mục đích chủ yếu, cần bản chưa nói tới cái gì kinh nghiệm. Bây giờ bị Đan Quân Lan giá một vị hỏi ngược lại, ý thức làm cho từ nghèo hần, ngập ngừng. Mấy câu hay là không có nói ra tới.

Thấy hần bất thiện những giải thích này, Đan Quân Lan thiện giải nhân ý nói: "Người rất giỏi a!"

"Vậy người đồng ý rồi?"

"Cái gì ta cũng đồng ý rồi!" Bị hần câu này làm cho có chút dở khóc dở cười Đan Quân Lan, cũng biết hần muốn nói cái gì. Bất quá cô gái dè dặt để cho nàng quả thực không biết nên làm sao tiếp câu này, chỉ có thể cảm đũa lên đối phó trước mắt ngăn tuyệt cá.

Cái gọi là nhất cổ tác khí thế như hổ, bị nàng giá hơi trầm ngâm, Phương Viễn Sơn lập tức cũng trầm mặc xuống, cầm lên vệ sinh đũa cho nàng Nhiệm vụ khỏi. Thức ăn, trong miệng nói đến: "Người nếm thử một chút cái này, nhìn mùi vị như thế nào."

Thấy Phương Viễn Sơn rốt cuộc hay là không có nói ra tới, Đan Quân Lan trong lòng không khỏi âm thầm tức giận ~ "Người người chết, nói chuyện cứ như vậy khó khăn mà! Chẳng lẽ nếu không phải là người ta nói ra trước đã."

Ăn. Sẽ thức ăn, hần cảm giác được có chút lạnh trăng, bỏ ra mình điểm tiểu tâm tư kia không nói, đan chỉ bàn về coi như mời khách chủ nhân, mình liền làm không hợp cách, nghĩ tới đây nói: "Ta cho người nói một chuyện tiểu lâm đi!"

"Có người lần đầu tiên ngồi phi cơ muốn ới, nữ tiếp viên hàng không cho hần cầm một vô ích túi, cũng dặn dò "Chớ loạn ới", đợi lúc trở về thấy đầy đất ới đều là, hỏi hần tại sao! Người kia trả lời: "Ta thấy sắp đầy., lại uống một hóp, người chung quanh liền toàn ới..."

"Phốc xuy ~ "

Mới vừa uống một hóp nước Đan Quân Lan, bị cái này tục tiu cười nhạo làm cho phun ra ngoài, đi theo lại liên tục ho khan. Hai tiếng. Phương Viễn Sơn vỗ đầu một cái, vội vàng lại duệ. Cái khăn giấy cho nàng.

Đem trước mặt nước động cho lau khô tịnh sau này, đại mỹ nàng bạch. Hần một cái nói: " Xin nhờ, chúng ta đang dùng cơm ai. . ."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Gạt người

Mang lòng khác nhau hai người, rốt cuộc cũng không nói ra câu nói kia tới. Sau khi ăn cơm xong Phương Viễn Sơn liền đưa Đan Quân Lan về nhà. ~ ngồi trên xe hai người mỗi người ào ào!

"Chết, người cũng đem người ta cô gái kéo đi nướn phòng, bây giờ nhưng giả nghiêm chỉnh, người phải hay không phải người đàn ông!"

Một bên Đan Quân Lan cũng ở đây âm thầm tức giận trứ: "Người vị ngốc tử, nói chuyện cứ như vậy khó khăn mà! ~ "

Xe vẫn còn ở vững vàng hành sự, một bữa cơm ăn. Mau hai giờ. Hơn chín giờ Hải thị chính là thời điểm náo nhiệt nhất, trên đường xe nước Mã Long, thỉnh thoảng vang lên tiếng kèn ở trong buồng xe quanh quẩn.

Nghĩ đến tối ngày hôm qua dất Đan Quân Lan tay thời điểm nàng cũng không có cự tuyệt, Phương Viễn Sơn nhất thời đem cái mộng hướng bên cạnh dời

một chút, chờ ai đến nâng cánh tay thời điểm, thử thăm dò nắm lên. Nàng tay nhỏ bé, nhìn nàng giật giật rồi cuộc vẫn là không có tránh thoát, trong lòng lập tức đại định.

Bị hấn nắm tay nhỏ bé Đan Quân Lan, nâng tay phải lên lược. Liều lưu hải nhỏ giọng nói: "Người. . . Người bây giờ còn đang bra-xin du học sao?"

Đang trong lòng thoải mái không dứt Phương Viễn Sơn, nghe. Nàng nói về: "ừ, vẫn còn ở bra-xin. Bất quá tạm thời nghỉ học., ta ở bra-xin cùng người hợp bọn làm. Điểm bán lẻ, cho nên bây giờ không thời giờ gì đi. Chờ qua một thời gian ngắn rồi hãy nói!"

"Người ở bra-xin buôn bán gì a?" Sở hấn có cái gì cố kỵ, nói theo: "Người nếu là không thuận lợi nói coi như. ~ "

"Không có gì không thể nói, ta cùng một nước Mỹ lão đầu từ hợp bọn đầu tư. Một tòa mỏ son, trước hai ngày mới vừa ký qua hợp đồng, mau, cuối năm liền đưa vào sản xuất. Đi!"

"A ~ người đầu tư mỏ son a! Vậy phải rất nhiều tiền chứ ?"

"Không có rất nhiều, ta chỉ chiếm cổ mười phần trăm một, đầu to từ đều là ngoài ra hai công ty ra."

Bản thân chính là làm kế toán một khối này Đan Quân Lan, đối với đầu tư quản lý tài sản một khối này cũng vô cùng quen thuộc, nghe hấn nhắc tới còn có công ty tham dự, kỳ quái nói: "Hai nhà công ty gì a?"

"Một nhà hi Lạc Khắc đất kim loại đầu tư công ty, còn có nhà là AMZA. . ."

"AMZA?"

Luôn cảm giác danh tự này rất quen thuộc Đan Quân Lan, trong đầu linh quang chợt lóe, trong nháy mắt nhớ tới. Do Đạm Thủy Hà cốt toàn tư khổng chế nhà kia bra-xin lớn nhất ngành mỏ tập đoàn. Suy nghĩ thêm một chút đến hấn ngay tại bra-xin đi học, thử hỏi dò nói: "Là cvrd khổng chế nhà kia AMZA sao?"

Thấy hấn gật đầu một cái, Đan Quân Lan nhất thời tâm hồn thiếu nữ đại chấn, cả giận nói: "Đây chính là người nói bán lẻ a?"

"Hắc ~ ta chiếm cổ phần rất nhỏ. Hơn nữa trước thì có hiệp nghị, ta không tham dự công ty quản lý, cho nên cũng không có cảm giác gì."

Cùng Đan Quân Lan một đường trò chuyện ngày, đem mình chuyện nhát có thể nói, đại khái cũng cùng nàng nói một chút. Biết Phương Viễn Sơn tại Hải thị còn có một hãng nhỏ lúc, Đan Quân Lan tỏ ra vô cùng vui vẻ.

Mặc dù đối với hấn rất hài lòng, nhưng là Phương Viễn Sơn tổng cho nàng một loại lơ lửng không chừng cảm giác, để cho nàng trong lòng vô cùng không có cảm giác an toàn. Bây giờ biết hấn ở chỗ này còn có một mối quan hệ, để cho nàng trong lòng ít nhiều coi như là an ủi. Một chút.

Trên đường đi có nhiều lần hấn cũng muốn để cho tài xế quẹo cua đi Hi Nhĩ Đốn, làm gì được thấy Đan Quân Lan kia một bộ nhâm quân thái hiệt đáng vẻ, hấn lại cũng không có tới hôm qua kia cổ dừng khí..

"Hắc hắc. . . Gì đó, chủ yếu là ta cũng không để ý chuyện gì, chính là phụ trách đầu ít tiền bên trong đi. Còn có a, người chó bị Đạm Thủy Hà cốt danh tiếng chấn trụ., thật ra thì bọn họ cái đó mỏ son ta đi xem qua, vậy thì thật là điều không sót cứt, ta bây giờ cũng hối hận đem tiền cho ném vào đi."

Nghe hấn như vậy giải thích, Đan Quân Lan trong lòng khiếp sợ sau khi đi qua, cười duyên nói: "Mỏ son vốn là ở những thứ kia người ở thừa thớt địa phương, người còn trông cậy vào nó tọa lạc tại nơi nào?"

"Ách. . . Cũng là ~ "

Không lâu lái xe đi tới. Phong giang vườn hoa cửa, ở lĩnh gác cửa chỗ ghi danh sau này, tài xế một mực đem bọn họ đưa đến. Cửa hành lang, Đan Quân Lan bị hấn nắm tay nhỏ bé giật nói: "Vậy ta. . . Ta đi về trước rồi!"

"Được rồi, vậy ta sẽ không tiễn người.."

Nhìn đại mỹ nữ chấp chờn sinh tư bóng lưng biến mất ở cửa hành lang,

Phương Viễn Sơn trong lòng đại thán không chỉ ~ hướng về phía trước mặt tài xế nói: "Đem ta đưa đến bờ sông, địa chỉ ở. . ."

Vào. Cửa hành lang Đan Quân Lan có nhiều lần cũng không nhịn được muốn quay đầu lại nhìn một chút, rồi cuộc hay là then thùng khiếp chiếm thượng phong, chân chờ nhân mở. Thang máy nút ấn.

Vào cửa, hai vị tiểu nha đầu cũng còn chưa ngủ, đang ở trong phòng khách xem ti vi, thấy nàng đi vào., lam tiểu Linh từ trên ghế sa lon nhảy lên một cái, đi tới kéo nàng nói: "Lan tỷ, tình huống gì?"

"Cái gì tình huống gì?"

"Lan tỷ người khỏe không vui nga ~ đương nhiên là cái đó phương. . . Phương Viễn Sơn., hai người không phải đi ước hẹn. Mà! Như thế nào? Hấn có hay không tỏ tình a? Nói cái gì lời kịch, nói cho ta cùng cái đuôi nhỏ nghe một chút."

"Không có a! Hai chúng ta chẳng qua là đi ăn cơm mà thôi, nào có tỏ tình a!"

"Không thể nào! Hai người cũng như vậy., hẳn còn không có cùng người tỏ tình đâu a? Nhất định là Lan tỷ người coi thường hẳn, có đúng hay không a?"

"Ai u ~ "

Gõ một cái nạng đầu, câu giận nói: "Trẻ nít gia gia, hỏi như vậy nhiều làm gì!"

Lam tiểu Linh xoa xoa óc, trách cứ: "Lan tỷ người lại gõ người ta đầu, vốn là không thông minh, quay đầu nếu như bị gõ ngu., ta nếu là không ai thêm lấy liền lười người.."

Đuôi linh quân cũng chạy tới sầm cùng nói: "Chị, ta phải nói cái đó Phương Viễn Sơn mặc dù đáng đáp chưa ra hình dáng gì, mặc cũng bình thường thôi, nhưng là người hay là thật không tệ, người cũng không cần nhắc một chút mà!"

Bị hai vị tiểu nha đầu người một câu ta một câu, hỏi đến có chút phiền não Đan Quân Lan, nhéo một cái mặt của các nàng trướng nói: "Kia nhiều chuyện như vậy, tả ngày nay mệt mỏi., chuyện này hỏi đầu lại cùng các người nói."

Mới vừa phải đi Đan Quân Lan, cánh tay lập tức bị đuôi linh quân níu lại., làm đáng thương trạng nói: "Chị, người liền theo chúng ta nói một chút bái!"

"Có cái gì tốt nói, hẳn các người cũng đã gặp., một vị du học sinh, quê quán ở Giang Bắc một vị thành nhỏ, bây giờ ở bra-xin làm chút làm ăn."

Nghe nàng nhậm nhậm giọng, hai vị tiểu nha đầu cũng nhục chí., cái này cũng thật sự là quá phổ thông., căn bản là không có một chút điểm sáng mà, không trách Lan tỷ không thích hẳn đầu!

Rốt cuộc hay là lam tiểu Linh tương đối quý cơ trí, nghe được. Nàng câu nói sau cùng, hiểu kỳ nói: "Làm làm ăn gì a! Có phải hay không hãy cùng cái đó Đinh Hàn Mặc làm đá quý làm ăn a?"

"Không phải, là theo người ở bra-xin cùng nhau làm ngành mỏ mỏ mang."

"A! ~ cùng công ty nào a?"

Đan Quân Lan suy nghĩ một chút, cái này cũng không có gì không thể nói, thuận miệng nói: "Đạm Thủy Hà cốc ~ "

"Phốc! ~ "

Trong miệng cắn một cây ống hút ở uống sữa tươi đuôi linh quân, một hóp phun ra ngoài, nói tiếp: "Lan tỷ, người sẽ không phải bị cái đó tiểu tử cho lừa gạt. Đi! Liền hẳn? Còn cùng Đạm Thủy Hà cốc nói chuyện làm ăn? Có muốn hay không như vậy thôi!"

Lam tiểu Linh cũng nói: "Đúng vậy! Không nghĩ tới nhìn thật lịch sự một người, nói mạnh miệng cũng không đã thảo cáo, nhìn nhà ta Lan tỷ dễ gạt đúng không!"

Đan Quân Lan cả giận nói: "Cái gì gọi là ta dễ gạt a?"

"Phi phi phi ~" vừa nói lam tiểu Linh nhẹ nhàng vỗ vào. Mấy cái mình miệng nói: "Tả ~ người ta không phải nói người rồi ~ ta chính là nói tiểu tử kia quá xấu. Mà thôi, khá tốt người không có bị tiểu tử kia lừa gạt đi, nếu không ta cùng cái đuôi nhỏ không phải là tìm người thu thập hẳn không thể."

Đuôi linh quân lúc này kỳ quái nói: "Cũng không giống như a! Cái đó Phương Viễn Sơn nhìn thật đẳng hoàng một người, làm sao biết nói như vậy không chịu nổi khảo nghiệm lời chứ ?"

"Có., chúng ta đi máy vi tính kiểm tra nhìn chẳng phải sẽ biết., lớn như vậy chuyện, nhất định là có tương quan báo cáo."

Vừa nói hai người đem máy vi tính xách tay cầm tới, mở ra trang mạng, truyền vào. Một vị Đạm Thủy Hà cốc. Nhìn trên trang mạng tin tức đều là công ty lịch sử giới thiệu, căn bản cũng không có bất kỳ mới phải đầu tư kế hoạch.

Đuôi linh quân đem máy vi tính bưng đến nàng trước mặt nói: "Tả người nhìn, ta nói người này là gạt người chó! Người còn chưa tin.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: vấn đề mặt mũi

Nhận lấy tay nàng trung phải mấy vì tính, Đan Quân Lan tỉ mỉ phải tra nhìn, đều là một ít phát triển lịch sử giới thiệu, còn có năm trước hạng mục đầu tư, đến nỗi cùng Phương Viễn Sơn chuyện hợp tác không có bất kỳ giới thiệu.

Thật ra thì cũng không trách các nàng, Phương Viễn Sơn cùng Đàm Thủy Hà cốt chuyện hợp tác đầu sao chẳng qua là nghiệp giới tin tức, cũng không phải là mỗ mỗ sao sáng lại ly dị, cái nào danh nhân lại cười hai. Nãi. Qua. Cái đó hưng phấn một chút ký giả làm sao có thời giờ Thiên Thiên chú ý hân tin tức a, có thời gian như vậy còn không bằng viết nhiều điểm đường nhỏ tin tức đâu!

Điều này sẽ đưa đến hân cùng Đàm Thủy Hà cốt hợp tác tin tức rất nhanh bị cả tấn đến mấy chục trang sau này., mấy người các nàng người dĩ nhiên lục soát không tới.. Đem trang mạng lại đi sau lật vài tờ vẫn là không có bất kỳ tương quan báo cáo, Đan Quân Lan trong lòng cũng bắt đầu nghi ngờ.

"Hân tại sao phải lừa gạt ta ư ? Ta lại có đáng giá gì hân lừa gạt?"

Thấy trên mặt nàng thần sắc không đúng, lam tiểu Linh kéo. Kéo đuôi linh quân. Đuôi linh quân cũng vô cùng thông minh, biết. Nàng ý, đi lên trước nói: "Chị, đàn ông tốt còn nhiều mà. Nói sau., ta cũng không bị tổn hại gì, người nói là đi!"

Đan Quân Lan lắc đầu một cái nói: "Không có sao, ta chẳng qua là thân thể có chút không thoải mái, ta tắm trước ngủ., các người cũng sớm một chút nghỉ ngơi đi!" Nói xong cũng đi mở nước tắm.

Đứng ở vệ tắm đậm Đan Quân Lan, nhìn trong gương trần truồng thân thể mình, hai tay nâng lên gương mặt âm thầm thán tức một cái ~ "Có chuyện gì không thể cùng ta nói, không phải là muốn gạt ta chứ ?"

Trở lại trong xưởng Phương Viễn Sơn, tại phòng làm việc phòng tắm trong đơn giản hướng tắm một cái, trở lại mình kia cách nhau đi ra ngoài phòng đơn, hân nằm ở trên giường cho Đan Quân Lan phát. Vị tin tức: "Đã ngủ chưa?"

Thật lâu đợi không được nàng tin tức Phương Viễn Sơn, không nhịn được nghĩ cho nàng gọi điện thoại hỏi một phen, nhìn một cái thời gian vẫn là không có đánh tới. Trong lòng cùng tự mình nói "Nàng có thể ngủ. ~", hân nằm ở trên giường không lâu lắm cũng ngủ..

Sáng sớm ngày thứ hai liền tỉnh lại hân, nghĩ đến còn có ba ngày Không Niệm Thu liền kết hôn., hân trong lòng liền trống rỗng, nằm ở trên giường ngoác nhìn trần nhà, hai người qua lại từng ly từng tí lại hiện lên. Trước mắt.

"Tiểu sơn, người nói chúng ta tương lai có thể hay không kết hôn a?"

"Nếu là sinh cô gái liền tốt. ~ giống như ta vậy, hi hi!"

"Ai nha, thật là mắc cỡ a!"

Lão trong điện thoại di động một trương thái tin hình bị hân sao chép đến. Cái điện thoại di động này trong, nhìn trong điện thoại di động kia một trương cười lúm đồng tiền như hoa gương mặt, hân ánh mắt lại rơi vào trong trầm tư.

Lúc này điện thoại di động đột nhiên vang lên, nhìn. Nhìn số là vị người không biết đánh tới, tiếp nói: "Này, ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Người khỏe Phương tiên sinh, ta là hạ thánh nhân a! Không biết ta nhóm hàng kia lúc nào đến ngân?"

Vì. Không cho người nhìn xảy ra vấn đề, cho dù hàng đã sớm đến. Hân cũng không thông báo cái đó hạ thánh nhân. Tính một chút thời gian nói: "Người nhóm hàng kia phỏng đoán còn phải một tuần lễ, đến lúc đó ta sẽ thông báo cho người."

Bị cái này hạ thánh nhân nhất đã xóa, Phương Viễn Sơn thấp tâm tình cũng trở về phục. Một chút. Nằm ở trong chăn trong suy nghĩ một chút, sau đó mới thức dậy mặc quần áo. Đến Tiễn Xảo đứng dịp các nàng trong phòng làm việc đơn giản rửa mặt một chút, đi ra thấy Tiễn Xảo đứng dịp vừa vặn ở trong phòng làm việc, vội vàng đem nàng gọi lại nói: "Đứng dịp đứng dịp người tới đây một chút."

Mới vừa vào cửa Tiễn Xảo đứng dịp thấy hân từ phòng rửa mặt trong đi ra, cũng là sững sờ ~ đi theo nói: "Ai nha, quên người gian phòng kia không có phòng rửa mặt., quay đầu ta tìm người giúp người làm"

"Không cần., nơi này ta cũng không thường ở."

"Cùng người nói chuyện, tặc ngày ta nhìn trong xưởng cũng không có làm việc dùng xe, người nhìn một chút mua mấy chiếc xe trở về, đây cũng là một vấn đề mặt mũi không phải."

Đi tới bên cạnh hân Tiễn Xảo đứng dịp suy nghĩ một chút nói: "Ông chủ người nói chuyện ta giá hai ngày cũng cân nhắc qua., trong công ty gần đây mở rộng. Kích thước, chưa tới mấy ngày còn có 6 chiếc xe muốn nói trở lại, hiện ở nơi này xưởng liền có chút tiền. . ."

"Vậy người nói phải làm gì chứ ?"

Nghe. Hân lời,

Tiền Xảo đứng díp suy nghĩ một chút mới nói: "Ông chủ ta có cái đề nghị người có muốn nghe một chút hay không?"

"Nói đi ~ "

"Vốn là dựa theo bình thường phát triển kích thước, chúng ta cái này tiểu nhà máy có thể sử dụng thượng hạng mấy năm. Nhưng là gần đây mới tiếp. Hết mấy trường đơn, cái này nhà máy địa phương cũng không đủ dùng, ta đề nghị là đem bên cạnh cái đó nhà máy bắt lại tới." Vừa nói đem đầu hướng bên cạnh vịn vào một cái.

Đề nàng chỉ dẫn phương vị, hắn quay đầu nhìn về cách vách một nhà cao su nhà máy nhìn sang. Nhà này cao su nhà máy rõ ràng nếu so với hắn cái này nhà máy lớn hơn nhiều lắm, cách tường rào cũng có thể nhìn ra nó chiếm diện tích so với hắn cái này xưởng dài ra một đoạn lớn.

Thấy cái đó cao su nhà máy phía sau một tòa thật to ống khói vẫn còn ở mạo hiểm trần trần khói trắng, Phương Viễn Sơn quay đầu kỳ quái nói: "Người ta cái đó nhà máy còn thật tốt, dựa vào cái gì chuyển cho chúng ta a?"

"Ông chủ người không tại Hải thị thành phố không biết, gần đây thành phố xuống văn kiện, tất cả nặng ô nhiễm xí nghiệp phải dời khỏi đám người dày đặc khu, thậm chí có giao trách nhiệm tại chỗ quan đầu. Ta nghe qua., cách vách nhà này cũng đang chỉnh đốn trong danh sách, nếu như chúng ta hạ thủ sớm thôi, cũng có thể đem nó bắt lại."

"Người cùng công ty kia ông chủ tiếp xúc qua không có a?"

"Ta còn chưa kịp hỏi đâu, đây không phải là trước cùng ngài xin phép một chút mà!"

"Vậy người đi hỏi đi! Chỉ cần có thể mua lại, tiền không là vấn đề ~ "

"Hi hi ~ ông chủ, ta chờ chính là người những lời này." Nghe. Hắn lời, Tiền Xảo đứng díp nhất thời cười vui vẻ ~ béo mập cổ bởi vì hưng phấn phồng đỏ lên, tỏ ra khả ái vô cùng!

"Ho khan một cái. . ." Ho khan. Hai tiếng nói: "Đứng díp đứng díp a, ta cùng người nói chuyện người có hay không nghe a?"

"A, cái gì a?"

"Cái gì cái gì a! Ta kêu người quay đầu đi mua mấy đài làm việc dùng xe trở về, thì ra như vậy người căn bản không vào lỗ tai a?"

"Ta biết. Ông chủ! Đối với, người nói mua mấy đài xe gì tương đối khá a?"

Nghe. Nàng lời, Phương Viễn Sơn suy nghĩ một chút nói: "Như vậy đi! Người đi mua một máy biệt khắc xe thương vụ, những lời khác mua nửa một máy chạy s600L, một máy BMW 5 hệ."

"Xe thương vụ cho công ty trong nhân viên làm việc thời điểm dùng, BMW cho người bình thời đi làm đòi đòi bước, chạy dùng cho trong công ty tiếp đãi khách hàng trọng yếu, Ninh đại mới vừa bọn họ bình thời nếu là có đặc thù gì chuyện cũng có thể cùng người xin. Những lời khác, ta bình thời trở lại cũng có thể dùng một chút."

Tiền Xảo đứng díp ngay cả người nói: "Ông chủ, cái đó, trên nguyên tắc ta là không phản đối người mua xe. Bất quá, trong xưởng tiền mặt sợ rằng không nhiều đủ, nếu như muốn mua lời, chỉ có thể tiền vay mua.."

"Toàn khoản, phải là toàn khoản."

Lớn như vậy trừ. Cùng Bao Đức Hải tương qua mấy lần khẩu ngoại, hắn còn không có cùng những người khác mượn qua một phân tiền. Nhất là ngân hàng, hắn lại càng không dám cùng bọn họ mượn tiền.

"A! Vậy quá tốt.."

Nghe được ông chủ muốn toàn khoản mua xe, hơn nữa trong đó một máy trả lại cho mình hoàn toàn sử dụng, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng hưng phấn đều ở đây nắng ban mai trung thấm ra một cổ màu hồng ~ nắm túi văn kiện tay phải thật chắc siết.

Nghĩ đến mình ngày nay thì phải xuôi nam, lập tức cùng Tiền Xảo đứng díp nói: "Đi thôi, ta mang người đến ngân hàng chuyển tiền."

Cho sổ sách của công ty hộ lại chuyển. Một triệu mỹ kim, hắn trong thẻ bấy giờ tiền lại đại phúc độ co lại.. Vốn là xấp xỉ một ngàn rưỡi vạn mỹ kim, mua. Ngôi biệt thự năm sáu triệu, khối kia trăm đạt phí lệ đồng hồ đeo tay lại mua. Chừng một trăm vạn mỹ kim, còn có bữa bọn chi phí, cộng thêm mới vừa chuyển cho Tiền Xảo đứng díp một triệu mỹ kim, trong thẻ không tới sáu triệu mỹ kim.

Hắn không khỏi lại toái toái niệm đứng lên: "Tiền a tiền a ~ người làm sao như vậy bắt kinh hoa!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Trở về

Hải thị thường ủy gia chúc viện trong đó một cái nhà hai tầng tiểu lâu, chính là Đình Hàn Mặc nhà bây giờ. Mặc dù hấn ở bên ngoài có nhà tử, nhưng là nhà lão gia tử quy định, mỗi một lễ bái năm vẫn vào nhà thành viên đều phải trở lại ăn bữa cơm tối.

Dĩ nhiên., ăn cơm không phải máu chó, chủ yếu là tiếp nhận tư tưởng giáo dục lại vấn đề. Đình Hàn Mặc ở nhà đứng hàng lão tam, mặt trên còn có hai vị tỷ tỷ, đại tỷ đình thu hàn đã kết hôn lập gia đình., Nhị tỷ đình mưa điệp vẫn còn đang đi học.

Mới vừa vào. Cửa nhà, quản gia tới gọi tới: "Đại thiếu gia tới rồi, lão gia ở trong thư phòng đâu! Kêu người trở lại. Đi qua một chuyến."

"Trung bá, ba ta ngày nay tâm tình như thế nào?"

Người quản gia này Trương bá nhìn hấn cười một cái nói: "Lão gia tâm tình khá tốt, đến nỗi chờ một chút cũng không biết.."

Cùng quản gia gạt đầu một cái, xoay người theo thang lầu nhanh chóng đi lên. Đến. Hai lầu cửa thư phòng gỗ cửa một cái, sau đó mở đình ốc chốt cửa đi vào.

"Ba, ta tới rồi. Người kêu ta tới có chuyện gì a?"

"Ngồi ~ "

Ngồi ở bàn đọc sách phía sau đình an dân nhìn một chút hấn nói: "Biết ta kêu người tới chuyện gì sao?"

Năm nay năm mười có năm đình an dân, từ cơ tầng từng bước một đi tới ngày nay Hải thị phó vị trí thị trường thượng, trung gian chịu bao nhiêu khổ, bị bao nhiêu một mối, người ngoài là không biết, ngay cả vợ chưa cưới của hấn đều không quá mức..., chỉ có chính hấn biết những năm này là làm sao tới, cho nên hấn rất là quý trọng bây giờ có hết thảy.

"Còn có thể có chuyện gì a! Đơn giản chính là để cho ta bỏ thương tham chánh thôi. ~ ba, ta thật đối với thể chế dẫm những thứ kia người ngu ta gạt không thích ứng a, người chính là để cho ta đi làm ta cũng không muốn đi làm vị tiểu khoa viên." Trong miệng lầm bầm Đình Hàn Mặc, trên mặt cũng là một bộ chán nản đáng về, hiển nhiên đình an dân tức tưởng muốn nói, hấn là biết, cho nên trước thời hạn nói ra.

Bản đọc sách phía sau đình an dân lúc này từ trên ghế làm việc đứng lên, hấn sống lưng thật thẳng tắp. Thật giống như cây bạch dương vậy đình tú vóc người trung, tựa như hàm chứa to lớn bền bỉ lực lượng. Đi tới Đình Hàn Mặc bên cạnh khách trên ghế sau khi ngồi xuống nói: "Người chuyện vốn là muốn Hoàn hai năm nói sau, nhưng là lúc không ta đợi a!"

"Ba, làm sao.?"

Đình an dân tức. Tức một đôi mày kiếm, suy tư một chút nói đến: "Bây giờ sắp đổi giới tuyển cử., lần này nếu như bỏ qua., nửa nẫu hai năm ta cũng nên lui xuống đi.."

Nghe đến lão gia tử nói cái đề tài này, hấn tâm tình cũng rất nặng nề! Thân ở gia đình như vậy có lúc cũng vô cùng không biết làm sao, hết thảy đều phải lấy đại cuộc làm trọng, không thể mặc cho mình tính cách làm ầu, cái gọi là da chi không tồn, lông tướng yên phụ? Công ty mặc dù là mình một tay kinh doanh, nhưng là người ngoài thấy thế nào ? Làm sao muốn?

Nhìn. Hấn hai mắt đình an dân vừa tiếp tục nói: "Những năm trước đây ta chia vào áp lực để cho người ở trong thương trường đánh. Mấy vòng, vốn là cho là qua mấy năm liền lui xuống đi, ai nghĩ tới đi đi liền đến. Ngày nay mức này. ~ "

Nói tới chỗ này đình an dân cười lên, Đình Hàn Mặc sắc mặt cũng hiện lên cười xon gý. Dừng một chút đình an dân nghiêm sắc mặt nói: "Nếu như ta để cho người đem công ty kia cho bán đi hoặc là tất người sẽ lựa chọn thế nào?"

Đình Hàn Mặc trên mặt thoáng qua một tia thống khổ, cắn răng nói: "Nếu như cần, ta nghĩ ta sẽ đem nó tất."

"Ừ! ~ "

Nghe được hấn quyết định sau đình an dân hài lòng cười lên, đi theo nói: "Nghe nói người gần đây công ty làm ăn rất sôi động, chuyện gì xảy ra a?"

Nghĩ đến kia cái công ty ở tương lai không lâu phải nhốt nhắm roi, Đình Hàn Mặc trong lòng hãy cùng đao vát vậy! Kia cái công ty những năm này tiêu phí. Hấn vô số tâm huyết, kết quả bây giờ. . .

Nghe được phụ thân câu hỏi, Đinh Hàn Mặc mặt mày ủ dột nói: "Một người bạn ở bra-xin cho ta mang về không ít trân quý đá quý, lấy điểm mang mặt, cho nên gần đây là không tệ."

Thấy hần dáng vẻ, biết để cho hần đóng kín công ty đối với hần đã kích thật lớn, định an dân cũng không lại theo hần nói gì, khoát tay một cái để cho hần đi ra ngoài.

Đi xuống lầu Đình Hàn Mặc, nghĩ đến kia đang lúc gỏi gắm. Minh vô số tâm huyết công ty tức tướng quan đầu,

Trong lòng lại là một trận nín đau. Âm ức đi tới trong phòng khách, đem người cho ném vào. Trên ghế sa lon, hướng về phía ti vi phát động. Ngây ngơ.

Sáng sớm ngày thứ hai tỉnh lại Đình Hàn Mặc nghĩ đến tối ngày hôm qua lão gia từ lời sau, trong lòng lại cảm thấy vô trứ không rơi đứng lên. Nhìn biết ti vi, nghĩ đến đoạn thời gian trước kính nhờ Phương Viễn Sơn chuyển tới, dựa ở đầu giường cầm lấy điện thoại di động cho Phương Viễn Sơn gọi điện thoại.

"Đối với, trước hai ngày cũng không có hỏi người, cậu ta chuyện kia như thế nào.?"

Cùng Tiền Xảo đứng dịp tách ra sau Phương Viễn Sơn đang chuẩn bị chạy tới phi trường, nhận được Đinh Hàn Mặc điện thoại sau ngạc nhiên nói: "Người cậu không cùng người nói sao?"

Biết hần cậu không đem chuyện nói cho hần, Phương Viễn Sơn lập tức đem mình ở Mỹ quốc gặp gỡ cùng hần nói một chút, nghe được cậu trong công ty thủ hạ đem hần cho bán, Đình Hàn Mặc lập tức tặc mao., từ tối ngày hôm qua liền tâm tình khó chịu hần, nhất thời lớn tiếng nói: "Chết, người cháu này, nhìn ta làm sao thu thập." Nói xong thở phì phò cúp điện thoại.

Ngồi ở phi trường phòng chờ phi cơ dặm Phương Viễn Sơn, nhìn lui tới cấp sắc thông thông đám người, lại nghĩ tới. Xa ở quang đông Không Niệm Thu.

Phi trường radio đã đang nhắc nhở lên phi cơ, hần mới nhớ tới chưa cho Đan Quân Lan từ giả. Cái đó đại mỹ nàng không biết làm sao., hai vị tin nhắn ngắn cũng không có trở về, chẳng lẽ đang trách mình không có mở miệng?

Lấy điện thoại di động ra cho nàng phát. Vị tin tức: Ta đi quang đông có chút việc, chậm một chút cho người gọi điện thoại.

Mười điểm nhiều phi cơ khi đến ngo một chút liền hạ. Phi cơ, hần lúc tới ai cũng không thông báo, nguyên tưởng rằng không người tới đón kị đâu! Ai biết mới vừa đi ra kiểm tra miệng liền thấy A Nặc Đức kia ký hiệu mực đen kính.

"Hải ~boss!"

Thấy A Nặc Đức còn có Lạc Khắc mấy người cũng xếp hàng đứng ở lối đi bên ngoài, vậy thì thật là chu vi hai thước trong khoảng người sống chớ vào. Một nước âu phục cả vạt giấy da đen, cộng thêm trên mặt một bộ hắc vượt qua kính mắt, đem vị người đi đường qua lại lữ khách thấy ngây ngẩn ngẩn người.

"Thấy các người có thể trở về tới thật tốt! ~" vừa nói Phương Viễn Sơn tiến lên cho. Quỳnh Sâm cùng A Nặc Đức một vị thật to ôm, buông ra bọn họ sau này vỗ một cái bọn họ bả vai nói: "Hay là như vậy khóc!"

"Đi thôi!"

Quỳnh Sâm đi lên trước nhận lấy hần trong tay túi du lịch, mấy người ủng thốc hần đi ra. Phi trường. Một chiếc bồn trị phòng xa thoải mái ngừng ở. Cửa phi trường, Nguyên Cao Dương nhanh chóng thượng. Chỗ tài xế ngồi, phía sau Lạc Khắc mở cửa xe để cho hần ngồi vào. Xe, Quỳnh Sâm mấy người cũng đi theo ngồi vào. Hàng trước.

"Các người làm sao một khối tới rồi?"

Lạc Khắc cười nói: "Vốn là trước mấy ngày cứ tới đây., vừa vận bọn họ giải cảm làm đến kỳ, A Đạo Phu cũng đồng ý bọn họ tới, ta cùng Nguyên Cao Dương ngay tại thêm lợi phúc ni á chờ. Hai ngày."

Vỗ một cái Quỳnh Sâm hai người nói: "Ông chủ ta liên lụy các người., thật sự là xin lỗi."

"boss, không có sao ~ chúng ta không phải tới. Mà!"

Hàng trước lái xe Nguyên Cao Dương hỏi: "Ông chủ, chúng ta bây giờ đi nơi nào?"

Lần trước cái đó Lý Đại Niên nói mở in tờ nét, đến bây giờ cũng chưa cho hần một vị thơ hồi âm. Bất quá mở in tờ nét tiền không đặt ở hần trên người, cũng không sợ hần xảy ra cái gì yêu con bướm.

Suy tính một chút hay là nói: "Đi trước giang bạn người ta đi!"

Chương 127: Chuyện vụn vặt

Đến. Giang bạn người ta, theo như. Mặt mã sau này, thang máy thuận lợi mở ra, cái này làm cho hấn trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Lần trước ra chuyện kia để cho Phương Viễn Sơn trong lòng đến bây giờ cũng còn có bóng mờ, chỉ sợ nhà hấn không có ở đây khoảng thời gian này lại xảy ra chuyện gì.

Lạc Khắc đi lên trước theo như vang. Chuông cửa, không lâu lắm bên trong cửa bị kéo ra sau này xuất hiện. Lý nước liên bóng người. Nhìn tới cửa đứng. Một đám người, bị sợ. Nàng giật mình, chờ thấy rõ trong đám người Phương Viễn Sơn sau, vui vẻ nói: "Đại sơn ca người tới rồi!"

Đi vào trong nhà lúc, thấy Tiểu Diệp đang đưa lưng về phía hấn làm bài tập, mới nhớ tới hôm nay là lễ bái sáu. Đi tới sau lưng nàng lặng lẽ đắp lên nàng ánh mắt nín thanh âm nói: "Đoán một chút ta là ai?"

"Oa ~ chú người tới rồi!"

Đi theo cùng Tiểu Diệp gỡ ra. Bàn tay của hấn, đứng dậy từ trên ghế salon lập tức nhảy đến. Hấn trong ngực. Ôm hấn cổ nói: "Chú người trở về lúc nào a?"

Tiểu nha đầu rõ ràng vừa nặng. Thật là nhiều, kéo nàng cái hông tay đều cảm giác được thịt hồ hồ.. Đem nàng để ở trên ghế sa lon dùng sức xoa xoa đầu nói: "Chú trước hai ngày trở về nước., tại Hải thị thành phố bên kia có chút việc, cho nên liền trì hoãn. Mấy ngày."

Thấy cùng Tiểu Diệp sau này nàng mới nhớ tới Đinh Hàn Mặc cùng hấn nói chuyện, Tiểu Diệp bà nội ở Tiểu Diệp đi. Sau này thì qua đời., chuyện này hấn một mực không biết nên làm sao cùng tiểu nha đầu nói, sợ nàng còn nhỏ tuổi bị không. Đã kích.

Cùng tiểu nha đầu phong. Một hồi, quay đầu nhìn về phía lý nước liên nói: "Làm sao liền người ở nhà một mình a! Các nàng người chứ?"

Đang bận rót nước lý nước liên, nghe. Hấn câu hỏi, đem lý đệ nói cho hấn: "In tờ nét cửa hàng mặt tiền đã sang lại., là người ta nhậ thủ cửa hàng mặt tiền. Buổi sáng hưng tư đi ngay giúp năm mới nhìn máy đi., mẹ cũng đi theo đi thu dọn nhà đi."

"Nga ~ in tờ nét nhà đã tìm xong chưa?"

Thấy ngoài ra mấy vị âu phục giày da ngoại quốc đại hấn đứng trong phòng khách, lý nước liên cảm thấy cả người không đứng, ngượng ngùng nhìn. A Nặc Đức bọn họ mấy lần mới nói: "Ngay tại sâu mặt bắc, nguyên lai cũng là mở in tờ nét, ông chủ chính là nhà nghiệp chủ. Trước hai năm nữ nhi xuất ngoại du học, hấn không yên tâm cũng đi theo đi., in tờ nét bởi vì quản lý bất thiện, một mực không thể nào kiếm tiền, cho nên liền chuyển. Đi ra."

Gật đầu một cái thấy Lạc Khắc bọn họ còn đứng trong phòng khách, cười nói: "Làm gì cũng đứng trứ, làm tới bái! ~ "

"Làm sao một mực không có thấy từ an tên tiểu tử kia a?"

"Nặc ~ ở trong phòng ngủ đâu!"

Chạy vào trong nhà nhìn một chút, ai biết tiểu tử đã tỉnh lại., trợn mắt nhìn một đôi mắt to đang nhìn trần nhà, thấy có người đi vào., một cô lỗ bò đây, tức cười. Hạ tiểu tử, bên ngoài vang lên. Lý nước liên thanh âm.

"Đại sơn ca, người điện thoại tới."

Vừa nói lý nước liên đã cầm hấn điện thoại đi vào, nhận lấy nhìn một chút, là Bao Đức Hải.

"Mập mập a ~ có chuyện gì không?"

Bao Đức Hải trầm ngâm một chút nói: "Người người bạn học kia đem thiệp mời gửi đến ta tới nơi này., người nhìn ta là cho người gửi quá khứ hay là?"

"Không cần., quay đầu ta trực tiếp đi hạ liền tốt.."

Cùng Bao Đức Hải trò chuyện. Một hồi, cúp điện thoại đứng dậy đi tới Tiểu Diệp bên cạnh nói: "Chú đi ra ngoài một chút, buổi tối mang người đi ăn bữa tiệc lớn có được hay không?"

Tiểu Diệp hiểu chuyện gật đầu một cái, nói: "Vậy chú người sớm một chút trở lại a!"

Cùng lý nước liên lên tiếng chào hỏi, mang Lạc Khắc đoàn người ra. Hành lang. Ngồi ở trong xe Phương Viễn Sơn kỳ quái nói: "Đối với., còn không có hỏi các người đâu! Các người cái xe này từ đâu tới a?"

Quỳnh Sâm cười nói: "Phi trường bãi ~ một ngày tám trăm, ông chủ ngươì quay đầu được thanh toán a!"

"Ha ha ~ "

"Nguyên Cao Dương, đi sâu mặt bắc."

Từ phía đông dọc theo sâu mặt bắc đi tây khai. Xấp xỉ hai mươi phút mới tìm được một nhà giống như in tờ nét cửa hàng mặt tiền, cửa dán một trương tiêu bài. Tạm ngừng buôn bán.

Để cho Quỳnh Sâm bọn họ cũng chờ ở. Trong xe, Phương Viễn Sơn đi một mình xuống xe. Đi vào trong tiệm sau nhìn một chút, đây là một vừa lên hai đối diện đường cái cửa hàng.

Ba lầu chính là phía sau trong tiểu khu nhà ở..

Trong phòng khách mấy vị công nhân đang tháo giả bộ máy vi tính cũ cùng với bàn ghế sa lon, đối với hần cái này người ngoài cũng không nhìn thêm một cái. Phương Viễn Sơn ở trong phòng khách nhìn một chút, có chừng một trăm hai ba chục bình chừng, theo thang lầu lại đi lên. Hai lầu.

Hần mẹ Vương Thúy Lan hệ khăn choàng làm bếp mang cái bao tay đang quét dọn rác rưởi, thấy hần đi lên. Vui vẻ nói: "Tiểu sơn ngươì đã về rồi!"

"Nơi này quá bẩn, nếu không ngươì về nhà trước đi nghỉ ngơi một chút đi!"

Đi lên trước đem Vương Thúy Lan trên tay điều trử tiếp theo nói: "Không phải có công nhân mà, ngươì đi theo làm cái gì."

"Đối với, bọn họ đi xem máy vẫn chưa về sao?"

Vương Thúy Lan nghe. Hần lòi, đem khăn choàng làm bếp cùng cái bao tay cũng cời ra, nói: "Bọn họ đi máy vi tính thành., trong thời gian ngắn sợ rằng còn không về được."

Cùng mẹ Vương Thúy Lan nói. Một hồi, kéo nàng ra. In tờ nét. Ở trên đường hỏi Lý Đại Niên tình huống gần đây, Vương Thúy Lan cười nói: "Gần đây ngược lại là một mực thật đáng hoàng, cũng không đi ra ngoài chạy loạn., Thiên Thiên đi theo hưng tư chạy ngược chạy xuôi, nhìn so với trước kia đáng tin nhiều.."

"Vậy thì tốt!"

Lần này trở về đem chuyện trong nhà cũng xử lý xong sau, hần sợ rằng thời gian phải rất lâu mới có thể trở lại.

Buổi tối Lý Đại Niên bị hần gọi về. Giang bạn ngươì ta, nhìn cái này tiểu tử quá khứ coi như da thịt trắng nõn, gần đây cũng phai ra. Phong trần sắc, cười một cái nói: "Như thế nào, cùng em gái ngươì tể học được điểm có gì không?"

Nghe. Hần lòi, Lý Đại Niên cười mĩa nói: "Trước kia còn không biết, cùng hưng tư chạy. Mấy ngày mới phát hiện làm ăn cũng không phải tốt như vậy làm, giống như những thứ kia bán máy vi tính, ngoài miệng vừa nói không kiếm tiền, nhưng là chúng ta nếu là thật không ở nhà hần mua., lại lập tức xuống giá đem chúng ta cho kéo trở về."

"Ngươì biết liền tốt, cái đó in tờ nét ta nhất định là sẽ không đi hỏi tới, kiếm. Bồi. Đều là các ngươì chuyện. Nếu như trực tiếp làm đóng cửa., sau này ngươì cũng không cần cùng ta nói làm ăn gì chuyện, lảo lảo thật thật đi làm."

Ở giang bạn ngươì ta phụng bồi mẹ Vương Thúy Lan chơi. Mấy ngày, tháng sáu số một buổi sáng, trời mới vừa tờ mờ sáng Phương Viễn Sơn tỉnh lại, nhìn chăm chăm trần nhà lẳng lẳng nhìn, cho đến cửa phòng truyền tới tiếng gõ cửa mới bò dậy.

Cộng thêm Lạc Khắc bọn họ tổng cộng có năm ngươì, giang bạn ngươì ta nhà cũng không cách nào ở, ngay tại cửa tiểu khu một nhà kêu "Nam hoa xuân" trong tân quán ở lại, mở cửa thấy A Nặc Đức xách một lễ phục túi đứng ở cửa.

"Ông chủ, quần áo ta giúp ngươì lấy tới.."

Tối ngày hôm qua dự bị một bộ âu phục ở lại. Giang bạn ngươì ta, không nghĩ tới bọn họ lại cho tự cầm tới., nói "Cám ơn" sau, vào. Phòng rửa mặt dọn dẹp. Vệ sinh.

Ba lượng hạ đem ngươì vệ sinh giải quyết sau, sau khi ra ngoài Quỳnh Sâm bọn họ đoàn ngươì cũng ở trong phòng khách.. Phương Viễn Sơn thấy. Cười nói: "Đi thôi, đi trước ăn điểm tâm"

Dẫn mấy ngươì ăn. Vị có ánh sáng đông đặc sắc bữa ăn sáng, nhìn đồng hồ mới 8 điểm nhiều, nghĩ đến đợi một hồi thì đi tham gia Không Niệm Thu hôn lễ, hần chính là một trận vô lực.

Ngồi ở trên ghế ngơ ngác suy nghĩ, trực đến trong phòng khách một tòa bày chung gỗ sau này hần mới phát hiện đã mười giờ., đứng dậy nói: "Đi thôi! ~ "

(ps: Sáng sớm cho điểm phiếu đề cử đi! Cám ơn.! ~)

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Đem ta bị thương để lại cho mình

Ngồi ở trong xe Phuong Viễn Sơn nhìn cửa tiệm rượu lui tới người đi đường, cửa tiệm rượu dịch tinh trên màn ảnh không ngừng lần lốc: Chúc chú rể vương lập thành cô dâu Không Niệm Thu tân hôn vui vẻ vĩnh kết đồng tâm sớm sinh quý tử trăm năm tốt hợp.

"Oanh. . ."

"Bành bành bành ~"

"Ba ba ba..."

Lúc này cửa tiệm rượu lái tới. Bốn chiếc tân hôn xe cộ, mới vừa dừng hẳn, một chuỗi tiếng pháo vang lên, đi theo một đôi người mới xuống xe, phía sau đi theo chuyên viên quay phim không ngừng lóe ánh đèn.

"Các người ở trên xe không cần xuống. ~"

Đẩy cửa xe ra Phuong Viễn Sơn quay đầu dặn dò. Một câu, đi lúc xuống xe bên kia một đám người đã vây quanh chú rể cô dâu đi vào quán rượu trong, hẳn cũng nhắc chân đi về phía. Bên kia. Đến. Trong tửu điểm, cửa một vị tiêu bài trên viết: Kết hôn thân hữu mời đi lâu sáu.

Đứng ở cửa thang máy hẳn lúc này vô hình phiền não, ở trong túi khắp nơi sờ một cái, đầu ngón ra mới nhớ tới mình đã cai thuốc một năm nhiều., thấy qua đường nam phục vụ viên một cái núm lại nói: "Có thuốc lá sao? Cho ta một cây ~"

Cái này tay bụng mâm nam phục vụ viên bị hẳn kéo lão đảo một cái, quay đầu lại mới phát hiện là một vị khí độ phi phạm người tuổi trẻ núm lại. Minh, chờ nghe được hẳn lời sau mới nhỏ giọng nói: "Có ngược lại có, bất quá chỉ là xấu xí khói, sợ ngài hút không quen."

"Không có sao ~"

Nhận lấy phục vụ viên đưa tới một cây "Hồng song hỷ", nói "Tạ" sau, liền phục vụ viên hóa điểm. Đứng lên. Chờ vị này phục vụ viên đi xa sau này mới hung hẳn hít một hơi.

"Ho khan một cái. . ."

Thật lâu không hút thuốc lá Phuong Viễn Sơn, một hộp này quất xuống nhất thời lớn tiếng ho khan ~ nước mắt cũng đi theo sang. Đi ra, chờ Hoàn qua giá miệng kính sau, mới sau lưng dựa tường cái miệng nhỏ hút.

Đi ngang qua trực giám đốc dạng đàn ông có nhiều lần cũng muốn tới để cho hẳn đem khói dập tắt, ngại vì hẳn khí tràng, cùng với trên mặt u ám thần sắc, từ đầu đến cuối đều không dám qua tới quấy rầy hẳn.

Một mực rút được tàn thuốc cổ phòng tay lúc mới phát hiện khói đã không có., đem tàn thuốc hung hẳn dập tắt ném vào. Bên cạnh thùng rác. Quay đầu nhìn một chút thang máy đưa tay theo như. Vị 6.

Đến. Lầu sáu sau khi ra khỏi thang máy, cửa bày vị bàn làm việc, trên đó viết: Lễ đài. Hẳn sờ một cái túi mới có phát hiện không chuẩn bị tiền mừng. Thấy còn có mấy người tuổi trẻ vây ở nơi đó cho tiền mừng, đám người cũng sau khi rời đi mới đi tới.

Thu tiền mừng chính là vị hai mươi tới tuổi tiểu tử trẻ tuổi tử, thấy hẳn đứng ở cửa, hỏi nói: "Xin hỏi tiên sinh tên gọi là gì a?"

"Tên cũng không cần nhớ., viết người bạn học đi!"

"Nga, vậy người. . ."

Có thể là tạm thời bị bắt tới làm trắng đình, tên tiểu tử này còn không có thói quen trực tiếp hỏi tiền mừng, nói. Nửa đoạn sau ngập ngừng nói không biết nên nói như thế nào..

Phuong Viễn Sơn cũng không để cho hẳn làm khó, khóe miệng liếc liếc lộ ra vẻ tươi cười nói: "Xin lỗi a ~ tới vội vàng cũng không có chuẩn bị bao tiền lì xì. . ."

Người trẻ tuổi này nhất thời buồn rầu. ~ "Người tới tham gia hôn lễ người nói không có chuẩn bị bao tiền lì xì, đây cũng quá kéo. Chứ ?" Bất quá rốt cuộc là chuyện vui, nói theo: "Không có sao, tới đều là khách, tâm ý đến. Liền tốt! Nếu không ngại đi vào trước vào ngồi?"

Vốn là chuẩn bị đại náo một trận Phương Viễn Sơn, bị người trẻ tuổi này mấy câu nói nói bình tĩnh lại.

"Đúng vậy! Mình coi là Không Niệm Thu người nào? Nháo qua sau này thì có thể làm gì?"

Nghe tới đây từ thượng túi áo móc ra. Bra-xin ngân hàng tập chi phiếu, cùng trước mặt thu tiền mừng tiểu tử phải qua. Bút, cả soạt điện. Vị con số đưa tới nói: "Giúp ta cùng đọc thu đạo thanh vui ~ chúc vợ chồng bọn họ trăm năm tốt hợp." Nói xong cũng không hướng sau lưng khán đài bên kia nhìn, xoay người đi ra ngoài.

Lễ đài phía sau người tuổi trẻ ngẩng đầu nhìn trong tay chi phiếu, chờ thấy phía trên con số sau, nhất thời hô hấp cũng dồn dập! Một trăm lục thập lục vạn lục thiên lục bách lục thập lục. Chờ luôn mãi chắc chắn con số sau, một cổ tham niệm từ người trẻ tuổi này trong lòng thăng lên.

Phương Viễn Sơn mới vừa ngay cả tên đều không báo, chỉ viết một bạn học,

Theo như suy đoán của hắn rất có thể là lấy bạn trai trước các loại! Chờ lại nhìn thấy hắn xuất thủ sau này càng chắc chắn. Điểm này! Có mấy cái bạn tốt ở bạn học hôn lễ thời điểm ngay cả một mặt đều không lộ liền xuất thủ lớn như vậy phương?

Người đàn ông này là vương lập thành gia thân thích, cùng vương lập thành vậy, quê quán cũng không phải là nơi này. Hắn biết mình cái này chị dâu gia cảnh cũng không giàu có, không hề là người nhà có tiền khuê nữ, ban đầu vẫn là mình cái đồ anh họ tử triển lạn đã sau mới đồng ý. Cửa hôn sự này.

Bây giờ đột nhiên thấy một số tiền lớn như vậy chi phiếu, hắn rất muốn làm của riêng, hơn nữa có khả năng rất lớn sẽ không bị phát hiện. Đứng ở nơi đó suy nghĩ kỹ một hồi mới chán nản ngồi xuống!

Không phải hắn không muốn khoản tiền này, thật sự là không dám cầm a! Lớn như vậy khoản tiền, không người phát hiện cũng chỉ coi là., nếu như bị phát hiện., hậu quả kia không phải hắn có thể tưởng tượng.

Ở trên ghế ngồi yên. Một hồi mới dậy hắn cùng biểu tẩu nói một chút, đuổi vội vàng đứng dậy đi tới. Đại sảnh trước mặt khán đài nơi đó, cùng anh họ nói thì thầm. Mấy câu, vương lập thành sắc mặt khó coi hướng bên cạnh trang điểm tinh xảo Không Niệm Thu miểu. Mấy lần.

Phượng quan hà bí Không Niệm Thu thấy vương lập thành ánh mắt sau, nghi ngờ nói: "Làm sao.?"

Đứng lên vương lập thành sắc mặt âm trầm nói: "Người cùng ta tới một chút."

Ba người theo lễ đài bên cạnh đường đi đi tới. Phía sau bình phong người điều khiển chương trình chuẩn bị đang lúc, bên trong người điều khiển chương trình đang cầm diễn giảng cáo đang chuẩn bị, thấy mấy người bọn họ sau nói: "Làm sao.? Chờ một chút thì phải bắt đầu., có phải hay không chắc trương a? Không có chuyện gì, các người chỉ phải giữ vững niềm cười là được., khác không cần lo lắng."

"Lưu người điều khiển chương trình người đi ra ngoài trước xuống, chúng ta nói chuyện một chút, đợi một hồi liền tốt.."

Cái này được gọi là Tư Mã người điều khiển chương trình, nghe. Vương lập thành sau cũng không hỏi nhiều cái gì, cầm diễn giảng cáo ra. Chuẩn bị đang lúc. Thấy hắn đi ra ngoài, vương lập thành tài xoay người nói: "Tối hôm nay cái đồ nam chuyện gì xảy ra a?"

Mặc màu đỏ thắm kỳ bào Không Niệm Thu kỳ quái nói: "Cái gì đàn ông a?"

"Chính người nhìn?"

Nhận lấy vương lập thành trong tay chi phiếu sau, chờ thấy phía trên con số sau Không Niệm Thu chính là một trận choáng váng, chờ nhìn nữa thanh phía trên bút tích sau, sắc mặt trở nên trắng bệch, run rẩy môi nói: "Người khác chứ ?"

Thu tiền mừng tuổi trẻ nghe. Nàng câu hỏi sau, nói: "Cái đồ nam buông xuống chi phiếu liền đi., còn nói chúc các người trăm năm tốt hợp."

Đại học mấy năm bởi vì khoảng cách quan hệ, trung học đệ nhị cấp lúc thề non hẹn biển theo thời gian, không gian kéo dài trở nên từ từ đậm bạc, còn đối với Phương Viễn Sơn kia ti áy náy cũng theo vương lập thành nhiệt liệt theo đuổi trở nên nhỏ nhặt không đáng kể đứng lên.

Có nhiều lần nàng cũng muốn đi theo Phương Viễn Sơn nói tiếng xin lỗi, nhưng mà cuối cùng là không có thành được. Nàng có lúc cũng muốn cho mình tìm cái lý do để chứng minh quyết định ban đầu cũng không sai, nhưng là lần đêm qua lại các loại, vẫn là mình có thẹn với hắn.

Nắm trong tay chi phiếu, Không Niệm Thu thật giống như cảm thấy nắm một đoàn lửa tự đắc ~

Đem mình kết hôn tin tức nói cho Bao Đức Hải, chính là muốn cùng hắn ngay mặt nói tiếng xin lỗi ~ nhưng mà mình lại không có cân nhắc đến hắn tâm tình, một phía tình nguyện cho là hắn có thể chúc phúc mình, không nghĩ tới chờ tới nhưng là tấm chi phiếu này.

Trên đầu chu sai trụ từ theo Không Niệm Thu kích động tâm tình đứng đưa không chừng, một bên vương lập thành kiến này vội vàng nói: "Tính toán một chút., chúng ta không nói hắn., hôn lễ lập tức muốn bắt đầu., chúng ta đi ra ngoài đi!"

Bị vương lập thành vừa nhấc, tình hồn lại Khổng Niệm Thu lập tức chạy về phía cửa sổ, xuyên thấu qua trà sắc thủy tinh, đứng dịp thấy một vị nam tử trẻ tuổi cúi người xuống ngồi vào trong xe, cái bóng lưng kia là quen thuộc như vậy, lúc này Khổng Niệm Thu nước mắt nữa cũng nhẫn không ngừng chảy.

Có thể hay không để cho ta phụng bồi người đi nếu người nói không giữ được người

Trở về đường có chút bóng tối lo lắng để cho người đi một mình

Ta muốn là bởi vì ta không đủ ôn nhu không thể chia sẻ người ưu sầu

Nếu như vậy không nói ra miệng liền đem tiếc nuối giấu ở trong lòng

Đem ta bi thương để lại cho mình người xinh đẹp để cho người mang đi

Từ nay về sau ta lại không có vui vẻ lý do đem ta bi thương để lại cho mình người xinh đẹp để cho người mang đi

Ta muốn ta có thể nhận được bi thương có thể hay không người cũng sẽ nhớ tới ta

Là không phải có thể dặt người tay a cho tới bây giờ không có như vậy yêu cầu

Sợ người khổ sở xoay người rời đi vậy cứ như vậy đi ta sẽ hiểu

Đem ta bi thương để lại cho mình người xinh đẹp để cho người mang đi

Từ nay về sau ta lại không có vui vẻ lý do

Ta muốn ta có thể nhận được bi thương làm bộ trong cuộc đời không có người

Từ nay về sau ta ở chỗ này ngày đêm chờ đợi người tin tức

Có thể hay không để cho ta phụng bồi người đi nếu người nói không giữ được người

Vô luận người ở chân trời góc biển

Thình thoảng thình thoảng sẽ nhớ tới ta

Có thể hay không người cũng sẽ nhớ tới ta. . .

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Ta đi.

Ra. Quán rượu Phương Viễn Sơn, trong lòng khói mù theo bầu trời ánh mặt trời thật giống như biến mất với vô hình, quay đầu nhìn một cái từ điểm phương led đèn, xoay người ngồi vào. Trong xe nói: "Đi thôi, đi phi trường."

Nhìn ven đường nhanh chóng quay ngược lại bóng cây, đã từng những thứ kia tốt đẹp trí nhớ tựa như cũng theo đó đi xa.. Đan Quân Lan từ kia ngày về nhà sau này cũng yếu vô âm tín, phát đi tin tức cũng đá chìm đáy biển vậy, ngay cả một thơ hồi âm cũng không có, nhiều lần muốn cầm lên điện thoại đã gọi đi, suy nghĩ một chút vẫn là để xuống.

Rời đi quang đông Phương Viễn Sơn trở lại xuống biển sau, điện thoại thông báo cái đó Hạ lão bản đến hân trong xưởng tới một chuyến. Cái đó hạ thánh nhân cũng cho hân công ty hạ tờ đơn., chắc hân biết hân địa chỉ của công ty đi!

Đến. Bờ sông tiểu nhà máy, cùng lão Tiền chào hỏi sau này mang mấy người hộ vệ vào. Trong xưởng. Cái đó gian phòng nhỏ ở hân rời đi trong mấy ngày lại chứa. Một vị không nhỏ phòng vệ sinh, hân thấy. Không khỏi kinh ngạc nói: "Đúng dịp đúng dịp nha đầu này tốc độ còn thật mau."

Hạ thánh nhân tới tốc độ cũng nhanh vô cùng, điện thoại đánh xong không muốn nửa giờ sẽ đến. Hân môn miệng. Cũng không trách hân nóng lòng, mấu chốt bộ kia dụng cụ quá trọng yếu! ~

Không nói vì. Bộ này dụng cụ đi tìm tâm huyết, quang máy liền cao đến 4000 vạn Hoa quốc tiền. Mặc dù ở công ty Phó tổng trưởng cây kiện trước mặt biểu hiện rất dũng dũng, nhưng trong lòng lại từ đầu đến cuối không bỏ được tới.

"Ông chủ, bên ngoài có mấy người tìm ngài."

Nghe phía bên ngoài thanh âm của lão Tiền sau, Phương Viễn Sơn từ cửa hàng ngồi dậy. Đi ra xưởng sau, chỉ thấy một vị ba mươi ra mặt đàn ông đứng ở phòng gác cửa nơi đó, bên cạnh đi theo một người trẻ tuổi.

Thấy Phương Viễn Sơn tới sau, đàn ông kia bước nhanh tới, thật xa liền đưa tay ra nói: "Kẻ hèn hạ thánh nhân, ngưỡng mộ đã lâu Phương lão bản đại danh, ngày nay mới thấy, thật sự là vô cùng vinh hạnh a ~"

Cái này hạ thánh nhân diện mạo đường đường, một hai bàn tay phong phú như sơn, nắm lấy về phía sau có thể rõ ràng cảm giác được trong lòng bàn tay vết chai, xem ra là thường xuyên làm việc nặng kết quả.

"Hạ lão bản khách khí. ~ chúng ta đi xem một chút cơ tử đi!"

Không biết tại sao, thấy cái này Hạ tổng lần đầu tiên hẳn liền vô cùng có hảo cảm, có lẽ là từ lòng bàn tay hẳn vết chai đi!

Bộ kia dụng cụ hẳn xem qua., là Đức quốc đức mã cát năm trục liên động cơ giường, mặc dù là nhóm lượng sản xuất, bất quá cũng là giá cả đắt tiền, không có một mấy chục triệu căn bản không cảm được. Mà hạ thánh nhân công ty hẳn cũng đã làm. Giải, là một nhà năm sinh trị giá hơn trăm triệu xí nghiệp tư nhân.

Chính là như vậy vị có thể coi như nhân sĩ thành công trẻ tuổi ông chủ, tay cũng không phải như đại đa số con nhà giàu như vậy té bì nộn nhục, mà là xì xì như vậy, có thể tưởng tượng được bình thời là như thế nào làm người.

Cái chìa khóa lấy ra mở ra. Treo xe cửa xe, đi theo vị kia Hạ tổng người tuổi trẻ đầu tiên leo lên. Thấy rương gỗ đã bị hư hại, người trẻ tuổi này chính là ngăn ra, đi lên trước không kịp đợi vén lên. Nấp rương, chỉ thấy mấy yên lặng nằm ở. Trong rương, phía trên một vòng màng còn thật tốt phụ ở phía trên, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó bò lên hai người cũng thấy. Người tuổi trẻ động tác, bên cạnh Hạ tổng liền bên ngoài ánh sáng nhìn đến thanh niên người mặt liền biến sắc, vội vàng cũng đi lên trước nhìn.

Thấy hai người ở tỉ mỉ phải tra xét máy, Phương Viễn Sơn dựa vào rương thể yên lặng nhìn. Vị kia Hạ tổng đi lên trước thấy máy không việc gì sau, đưa ra run rẩy hai tay vuốt ve máy, trên mặt đều là không che giấu được kích động về mặt, trong miệng rừ rừ nói: "Được a ~ được a ~ thật là quá tốt.."

Mặc dù không có thể cảm động lây, nhưng là lão lời nói tốt: Công đức thiện kỳ sự, trước phải lợi kỳ khí, một bộ tốt dụng cụ có lúc đối với một cái xí nghiệp tới nói thật có thể thay đổi căn khôn.

Tra xét máy hai người lại vội vàng đem ngoài ra hai cái rương cũng vén lên, chờ thấy bên trong máy sau, nhất thời đầy mặt vui mừng ~ vị kia Hạ tổng giữ lại người tuổi trẻ ở nơi đó kiểm tra máy, đi tới cười nói: "Phương lão bản, thật là không biết nói gì cảm tạ tốt. ~"

"Cũng được, hiện đang nói gì cảm tạ đều là giả." Lúc này từ trong túi móc ra một tờ chi phiếu nói: "Phương lão bản, đây là người tiền chuyên chờ,

Còn hy vọng người không muốn chê ít."

Nhận lấy chi phiếu nhìn một cái: Ngũ bách vạn. Phương Viễn Sơn vội vàng cười nói: "Hạ lão bản, cái này là không phải hơi nhiều?"

Bị gừng bay vùn vụt trong công ty người cái hồ. Một thanh Phương Viễn Sơn, không nghĩ tới chó ngáp phải ruồi tiếp. Hẳn như vậy vị tờ đơn, vốn là hẳn trong lòng dự đoán chỉ phí ở 200-300 vạn giữa, ai nghĩ tới cái này Hạ lão bản như vậy lên đường tử, ra tay một cái chính là năm triệu.

"Không nhiều, không nhiều, Phương lão bản có đường giúp ta đem bộ này dụng cụ chở về, ta thật sự là vô cùng cảm kích a! Chỉ cần Phương lão bản không chê ít là được, a a ~"

Lại khách khí. Mấy câu, nhìn vị này Hạ tổng ánh mắt liên tục hướng bên kia nhìn, cũng biết hẳn tâm tư đã không ở nơi này., vội vàng nói: "Kia Hạ lão bản liền đem lái xe về đi đi! Ta nơi này cũng không để lại người. ~"

"Kia. . . Vậy cũng tốt!"

Khách khí. Mấy câu, vị này Hạ tổng liền mang theo vị trẻ tuổi kia mở treo xe rời đi. Đưa mắt nhìn vị này Hạ tổng sau khi rời đi, lấy điện thoại di động ra đưa tiền đúng dịp đúng dịp phát. Vị tin nhắn ngắn.

"Đúng dịp đúng dịp, ta đi bra-xin., người quay đầu nếu là có chuyện gì liền cho ta gọi điện thoại."

Đúng dịp đúng dịp bận bịu với công ty nghiệp vụ, cho nên kế toán đã sớm thay đổi người. Bây giờ làm kế toán chính là bạn học, một vị kêu liễu sách liễu cô gái.

Mang vị này công ty kế toán, đến trong ngân hàng đem kìa trưởng năm triệu chi phiếu tồn đến công ty tài khoản trong, sau Phương Viễn Sơn đoàn người chạy tới. Phi trường, mua. Mấy trưởng trực phi định bãi bùong hạng nhất vé phi cơ.

Một ngày liên tục chuyển Phuong Viễn Sơn, ngồi ở vip phòng chờ phi cơ trong không ngừng xoa óc, buổi trưa ở trên phi cơ ăn một ít đồ bây giờ cũng tiêu hóa xong, hỏi A Nặc Đức bọn họ có muốn hay không ăn, thấy bọn họ không ngừng lắc đầu, hắn đến bên cạnh khu phục vụ trong muốn. Chút đồ ăn đồ bụng đến trên ghế sa lon bên cạnh đối phó. Đứng lên.

"Đây không phải là Phuong tiên sinh mà!"

"Ách. . . Người khỏe!"

Thấy trước mặt chiêm kim tư, Phuong Viễn Sơn cũng cảm giác thế giới tốt tiêu, vị này xuống biển Hi Nhĩ Đồn quán rượu chấp hành quan thấy vị này trẻ tuổi nhà giàu hiển nhiên cũng vô cùng bất ngờ.

Chào hỏi sau hỏi nói: "Không biết Phuong tiên sinh đi nơi nào a?"

"Ta đi định bái có chút việc."

Vị này chừng ba mươi tuổi đại nữ vóc người ngược lại không ý lại, chính là sống mũi quá cao, còn có hốc mắt quá lõm xuống, không phù hợp hắn thẩm mỹ quan.

Chiêm kim tư nghe. Hắn lời sau, kinh ngạc nói: "Là mà! Ta cũng đi định bái."

"A a, đó thật là quá đúng dịp. ~ "

Cùng vị này người ngoại quốc trong mắt người đẹp trò chuyện một hồi, bên kia radio đã đang nhắc nhở lữ khách lên phi cơ., chiêm kim tư đứng dậy nói: "Lên phi cơ., Phuong tiên sinh cùng đi đi!"

"Ân ~ "

Nghĩ đến còn không có cùng Đan Quân Lan nói lời từ biệt, lấy điện thoại di động ra cho nàng phát. Vị tin nhắn ngắn: Ta đi., cảm ơn người cho ta lưu lại những thứ kia tốt đẹp nhớ lại, cũng xin người tha thứ cho ta xung động.

Đối với Đan Quân Lan đột nhiên lạnh lùng hắn thật sự là không nghĩ ra, trước mấy ngày vẫn muốn Không Niệm Thu chuyện kết hôn tình, cũng không đi quá nhiều để ý tới, bây giờ trầm xuống lòng tới mới phát hiện Đan Quân Lan khác thường tới.

Hắn bây giờ cũng coi là biết., có một số việc cố ý theo đuổi, quay đầu lại có thể chính là một trận vô ích, mà khi người buông tha lúc, ngạc nhiên mừng rỡ cũng không kỳ nhiên đến.

Phi cơ ở trên đường đua từ từ trượt đi trượt, dần dần tốc độ càng lúc càng nhanh, đi theo mảnh ngẩng đầu một cái xông về. Lam ngày.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Trì tới tin tức

Hải thị Đan Quân Lan giá mấy thiên tâm tình cũng không phải quá tốt, từ đêm hôm đó lam tiểu Linh cho nàng nhìn. Những tin tức kia sau, nàng trong đầu liền bị "Lừa dối" cái từ này cho lấp đầy., chuyện gì cũng không muốn đi làm.

Phuong Viễn Sơn dứt quãng phát tới tin tức, nàng nhìn liền cũng không muốn liếc mắt nhìn phải liền thủ tiêu.. Nàng thật không phải là một vị thế lợi đàn bà, không có tiền nàng có thể lý giải, hai người cùng nhau cố gắng luôn sẽ có cuộc sống tốt đẹp, nhưng là nàng không thể dễ dàng tha thứ chính là lừa dối.

Còn chưa bắt đầu yêu liền miệng đầy nói láo đàn ông, nàng quả thực đối với hắn không có lòng tin. Nàng sợ mình vui lấp sau khi đi vào nữa cũng không về được, còn không bằng dứt khoát thật sớm gây mất liên lạc.

"Đồng đồng đồng ~ "

" Vào đi !"

Tiến vào cô gái chính là kia ngày đi theo Đan Quân Lan bên cạnh cô gái, sau khi đi vào nói: "Lan tỷ, người phần này ra giả đan hết mấy địa phương đều có ngộ a!"

"A! ~ "

Từ ngũ hiệu mai trong tay nhận lấy nhìn một cái, quay đầu ngược lưng nói: "Hiểu mai, giả mấy ngày ta thân thể không thoải mái, xin lỗi rồi, người còn phải giúp ta sửa đổi."

"Không có sao Lan tỷ, nếu không người cùng Trần tổng mời hai ngày nghỉ nghỉ ngơi một chút bái ~ "

"ừ, chờ giờ tan việc nhìn nữa đi! Không được ta thì xin nghỉ tốt.."

Chờ ngũ hiệu mai sau khi rời khỏi đây, xoa xoa ót Đan Quân Lan theo thói quen vừa liếc nhìn điện thoại di động. Mặc dù quyết định không để ý tới nữa hần, nhưng là không biết tại sao, luôn là không tự chủ được nhớ tới hần kia trương tự tin mặt mày vui vẻ.

Bị điều thành tĩnh âm điện thoại di động giải tỏa sau này, bên trong một cái không đọc tin nhắn ngắn toát ra, thấy nội dung bên trong sau, nàng lòng một trận nín đau, loại này nín cảm giác đau để cho nàng trong lòng không lý do luống cuống, luôn cảm giác mình bỏ qua. Cái gì.

Loại này đau tim cảm một mực kéo dài đến tan việc, công việc cũng luôn là bị lỗi, một hồi số liệu có vấn đề, một hồi truyền chân sai lầm, để cho nàng một nhọc qua loa! Thật vất vả ai khi đến ban, ở cửa đánh. Thở sau vội vội vàng vàng ra. Công ty.

Về đến nhà chuyện gì cũng không muốn làm nàng, nằm ở trên ghế sa lon sững sờ xem tivi, trong đầu hồi tưởng hai người biết tới nay từng ly từng tí. Cửa truyền tới. Tiếng mở cửa, đi theo đuôi linh quân tiếng cười đùa truyền vào ~

"Tiểu Linh, người nói ta có muốn hay không báo đầu công ty kia chứ ?"

"Thiết, cứ như vậy vị công ty nhỏ có cái gì tốt đâu."

"Nhưng là tiền lương của bọn họ rất cao. . ."

Vào cửa còn đang thương lượng hai người, thấy ngồi ở ghế sa lon xem tivi Đan Quân Lan, làm tiểu Linh kỳ quái nói: "Di ~ Lan tỷ, người không ra đèn một người ngồi ở chỗ đó làm gì chứ ?"

Thấy Đan Quân Lan không có trả lời, bên cạnh đuôi linh quân kéo kéo nàng tay áo nhỏ giọng nói: "Lan tỷ gần đây tâm tình không tốt, người cũng không cần lại đi hỏi.."

"Hừ, ta phải nói Lan tỷ đây là suy nghĩ nhiều., cứ như vậy tên lương gạt có cái gì tốt nghĩ."

"Cũng không thể nói như vậy đi! Cái đó Phương Viễn Sơn người hay là thật không tệ, chính là nói chuyện thật giống như có điểm không điều ~ "

"Không tệ cái gì a! Thật coi chúng ta là cô bé đầu, cầm mấy cây ca tụng ca tụng đường là có thể đổ đi.?"

Ngồi trên ghế sa lon Đan Quân Lan, nghe được các nàng ở nơi đó riu rít không chơi không., nhất thời một trận nhức đầu ~ tắt tivi sau này đứng dậy vào phòng.

Đuôi linh quân thấy. Le lưỡi một cái nói: "Lan tỷ không biết là tức giận chứ?"

"Nếu không cái đuôi nhỏ người đi hỏi một chút!"

"Thiết, người tại sao không đi a?"

Trở lại trong phòng Đan Quân Lan vẫn cảm thấy trong lòng đồ đạc hoảng, từ trong lòng đem hần lại qua. Một lần cũng không phát hiện hần có lừa gạt mình cần thiết.

Đi tới máy vi tính bên cạnh bàn bên mở ra. Máy vi tính xách tay, chờ liên tiếp lên sau không kịp đợi truyền vào. Đạm Thủy Hà cốc, bên trong từng hàng tin tức toát ra. Ai cá mở ra nhìn một chút, đều là một ít vô quan khẩn yếu đề.

Chưa từ bỏ ý định Đan Quân Lan đem phía trên Đạm Thủy Hà cốc mấy chữ cho san trừ cái này, lần nữa truyền vào: Phương Viễn Sơn!

"Hoặc ~" mẫn bình tin tức trong nháy mắt toát ra, chủ đề chỉ có một: Phương Viễn Sơn.

Bắc Kinh thời gian 2009 năm 6 tháng 1 số sớm 6 điểm lẻ năm phân,

Lực thác tập đoàn một phương diện tuyên Nhiệm vụ triệt tiêu. Cùng hoa lửa chiến lược hợp tác đối chác, cũng tương y theo hiệp nghị hướng hoa lửa trả 2 trăm triệu đô la tiền vi ước. Cùng lúc đó, lực thác tuyên Nhiệm vụ cùng tất cùng tất thác liền hùn vốn kinh doanh, song phương ở tây úc châu mở sát ký. Không phải là ràng buộc tính hiệp nghị, cũng tương tiến hành hai chục tỉ đô la phối hợp cổ dung tư.

Mà đang ở cái này làm người chán nản thời khắc, gốc Hoa thanh niên xí nghiệp gia Phương Viễn Sơn lấy công dân thân phận nhập cổ "Mới nam Mỹ hùn

vốn công ty hữu hạn", tương cùng thế giới ngành mỏ cự đầu Đạm Thủy Hà cốc chung nhau mở mạng Tạt Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ nam phi Lý Tư lĩnh.

Liên quan tới thần bí thanh niên xí nghiệp gia Phương Viễn Sơn, trước mắt còn không có tiến một bước tin tức. Bắt quá theo di dân cục tin tức biểu hiện, vị này trẻ tuổi nhà giàu ở tháng trước sợ mới di dân đến bra-xin, vốn báo sẽ tiến một bước chú ý tình huống mới nhất.

Tay run run Đan Quân Lan lại mở ra. Phía trên nhất một cái tin tức: Theo mới nhất nguồn tin tức, cùng bra-xin Đạm Thủy Hà cốc hợp tác gốc Hoa nhà giàu Phương Viễn Sơn, quê quán ở Giang Bắc thành nhỏ. Với 5 tháng 22 số buổi chiều, cùng Đạm Thủy Hà cốc đạt thành hạng nhất trú tư hiệp nghị, song phương tương đưa vào mấy tỉ mỹ kim chung nhau mở mạng Tạt Lạp Gia Tư thành khu vực khai thác mỏ trùng nam phi Lý Tư lĩnh.

Thần bí gốc Hoa nhà giàu cùng đệ nhất thế giới ngành mỏ cự đầu Đạm Thủy Hà cốc chung nhau đầu tư mở mạng ngành mỏ, đây là người Hoa cùng vốn liếng cá sấu đánh cờ sao? Mời kéo dài chú ý chúng ta báo cáo.

Ngồi ở trên ghế Đan Quân Lan, ngơ ngác nhìn màn ảnh máy vi tính, trong lòng chỉ có một thanh âm đang vang vọng trứ: "Hắn không lừa gạt ta, hắn không lừa gạt ta. . ."

Cũng không biết qua. Bao lâu, đột nhiên nhớ tới cái gì, một cái cảm lấy bên cạnh tay cơ khoái tốc lục soát khỏi Phương Viễn Sơn điện thoại, tìm được đây số sau này vội vàng gọi tới: Ngài khỏe, điện thoại ngài gọi đã tắt máy. . .

Ngây ngốc cầm điện thoại Đan Quân Lan lập tức nằm ở. Trên bàn để máy vi tính "Anh anh" khóc, bi thương "Ô ô" thanh để cho người nghe. Làm lộ vẻ xúc động.

"Tiểu Linh a! Ta làm sao cảm giác có người đang khóc a?"

Đang trong phòng ngủ xem ti vi lam tiểu Linh, nghe. Đuôi linh quân lòi sau, kỳ quái nói: "Đúng vậy! Ta thật giống như cũng nghe thấy.."

Hai người một đôi mắt đồng thời nói: "Không biết là Lan tỷ đi!"

Lúc này hai người thận trọng nữ khai. Đan Quân Lan cửa phòng ngủ, thấy Đan Quân Lan bát trước máy vi tính "Ô ô" khóc, đuôi linh quân tiến lên đỡ nằng bả vai nói: "Chỉ có bị thương gì lòng chuyện người liền theo chúng ta nói đi, người không muốn mình ở chỗ này khóc a! Người còn như vậy ta cũng phải khóc. ~ "

An ủi Đan Quân Lan đuôi linh quân, trong lời nói cũng bắt đầu mang theo. Giọng mũi, đi theo vành mắt cũng dâng lên. Đỏ mặt.

Đỡ bả vai nằng đuôi linh quân, lúc này vô tình đụng phải. Máy vi tính, chờ thời trùng máy vi tính xách tay màn ảnh đi theo sáng lên. Ngẩng đầu lên đuôi linh quân đứng dịp thấy một cái tên: Phương Viễn Sơn.

"Di ~ đây là cái gì?"

Vốn là đang đang an ủi Đan Quân Lan nằng, tò mò mở ra. Kia điều ghi rõ Phương Viễn Sơn tên tin tức. Khom người nhìn xong nội dung bên trong sau, đuôi linh quân nhất thời trợn mắt hốc mồm, trong miệng rù rì nói: "Lan tỷ, cái này. . . Cái này Phương Viễn Sơn không biết là. . ."

Cửa phòng lam tiểu Linh lúc này cũng đi theo vào, đi tới đuôi linh quân sau lưng thấy trong máy vi tính nội dung sau cũng là ngây người như phỗng, thời gian thật dài mới phản ứng được, trên mặt ngượng ngùng nói: "Cái này hẳn không phải là thật sao?"

Hai người nhìn nhau một cái, lại nhìn thấy còn gục xuống bàn nhỏ giọng khóc thút thít Đan Quân Lan, nhất thời hai mặt nhìn nhau.

(ps: Phía dưới tức tương tiến vào quốc tế phong văn thiên, quốc tế các anh chị em cảm ơn các người một đường bầu bạn, mời đi theo Phương Viễn Sơn cùng đi chinh phục thế giới đi!)

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Định bái kinh hồn (1)

Định bái ở vào Á Rập bán đảo trung bộ, Á Rập loan bờ phía nam, là vịnh địa khu trung tâm thành phố. Cùng nam á lần đại lục cách hải nhìn nhau, cùng thè thấp người vì lân, cùng sa đặc Á Rập tiếp giáp, cùng a mạn bì ngay cả.

Có trên thế giới đệ nhất gia thất tinh cấp thuyền buồm quán rượu, thế giới cao nhất cao ốc chọc trời hắc lợi pháp tháp, toàn cầu lớn nhất mua đồ trung tâm, thế giới lớn nhất bên trong phòng trượt tuyết trắng vân vân, lấy sống động địa ốc, cuộc so tài chuyện, hội đàm chờ gần như kỷ lục thế giới đặc sắc hấp dẫn. Toàn thế giới ánh mắt.

Nhưng mà chính là một cái như vậy làm người ta vì say mê thành phố, từ 2008 cuối năm tới nay, a liên tù liền rơi vào. Món nợ nguy cơ, khẩu khí này đến nay còn không có tỉnh lại. Điều này làm cho đã từng là bọn phú hào không thể không thoát đi a liên tù, tới né tránh món nợ. Theo thống kê, mỗi một tháng có 2500 người bởi vì thiếu nợ thoát đi a liên tù. Bởi vì chạy quá mau, những thứ kia quý giá xe thể thao cũng chỉ có thể bị nhin đau vứt bỏ.

Bỉ Đắc. Bỏ Lôi gia tộc chính là ở thời gian này hơi lớn từ thu mua những thứ kia bị vứt bỏ xe sang, hần gia tộc thông qua thành thực mạng lưới quan hệ, lấy vô cùng rẻ tiền thậm chí cái trắng giá cả mua vào những thứ kia cao cấp nhĩ thủ xe thể thao, tháo ra sau này định vận trở về trong nước tới toàn lấy cao ngạch hồi báo tỷ số.

Mặc dù xe là mua được., cũng bắt được. Hợp pháp cửa ra vẫn kiện, nhưng bây giờ vấn đề là vận không đi ra, trấn giữ đồ hải, á đình loan, phóng xạ điện tích đạt toàn bộ Á Rập hải tác nã lý hải tác cho. Bọn họ ngay đầu một kích, kia một chuyển tổn thất liền cao đến hơn mấy triệu mỹ kim.

Vị kia bỉ đắc giám đốc cùng trong gia tộc người khẩn cấp thương nghị sau này, nhất trí cho là giao cho Phương Viễn Sơn chuyển vận tương đối hợp coi là, mặc dù bây giờ còn không biết hần đường giây, nhưng cái này cũng không trọng yếu. Chỉ cần biết hần có thực lực này liền tốt, khác chính là liên quan tới tín nhiệm vấn đề..

Bất quá cái này tín nhiệm vấn đề ở bra-xin hoàn cầu đài truyền hình xuất hiện hần tên sau, cũng liền không thành vấn đề.. Hần gia tộc ngay khi cũng là thâm căn cố đế, chỉ cần Phương Viễn Sơn dám hắc. Giá nhóm hàng, bỉ đắc nhà không ngại để cho Phương Viễn Sơn hiểu một chút nhà hần thực lực.

Ra. Định bãi phí trường quốc tế, kêu. Vị cho mướn chạy thẳng tới 9 khu phố Nhiệm vụ Lôi gia công xưởng. Ngồi ở cho mướn dăm Phương Viễn Sơn mở tới bên trong ghế ngồi bằng da thật sau, kỳ quái nói: "Như vậy có tiền a, ngay cả một xe taxi đều dùng chạy 600?"

Phó giá Lạc Khắc cười nói: "Người đừng xem hần dùng là chạy, thật ra thì lời thật cao. Định bãi miễn thuế, nhất là xe hơi giá cả cận vì quốc nội cùng khoán xe giới một nửa, thường thấy nhất phong điền khai mỹ thụ ở định bãi hẹn 7 vạn định lập mỗi chừng, hợp Hoa quốc tiền không tới 13 vạn, ở trong nước phải 25 vạn trở lên chứ?"

Dùng một chút còn nói: "Ngoài ra, định bãi xăng giá cả chỉ có nước Hoa một nửa không tới, mỗi thùng mới 1. 3 định lập mỗi. Nửa chính là mức buôn bán so với quốc nội cao hơn nhiều, nơi này là một vị không xe nửa bước khó đi thành phố, hơn nữa ra cửa cơ bản liền lên xa lộ, mặc dù khởi bước giới cùng giá đơn vị đều không đắt, nhưng vậy lộ trình xa, ở định bãi ngồi xe chạy ba mươi bốn mươi cây số là chuyện thường xảy ra, ở nơi này ngồi cho mướn hoa bảy tám chục định lập mỗi rất bình thường."

"Nga, không trách như vậy tiện nghi, ta nói đâu!"

"Di, tiểu tử người làm sao như vậy môn thanh a?"

"Ha ha ~"

Bên cạnh Nguyên Cao Dương nghe. Hần lời sau, lập tức ha ha cười to, sau một lát mới nói: "Hắc, ông chủ, người giá cũng không biết. ~ Lạc Khắc thiếu chút nữa trở thành định bãi nhân dân con rể, hần không biết ai rõ ràng."

"Nga ~ còn có chuyện này, nói nghe một chút."

Thấy hàng trước Lạc Khắc không phải quá khuôn mặt dễ nhìn sắc, Nguyên Cao Dương hì hì nói: "Ông chủ, chuyện này phải đợi Lạc Khắc cho người nói, dù sao không thua gì kinh điển tinh yếu mắng lớn, bất quá chỉ là kết cục không phải đẹp như thế tốt."

Thấy Lạc Khắc sắp thẹn quá thành giận., vội vàng im miệng nói: "ok, cái đề tài này dừng lại."

Xem ra Nguyên Cao Dương đâm đến. Hần chỗ đau, một mực biểu hiện rất Cố gia Lạc Khắc, nghe hần nhắc tới cái đề tài này, sắc mặt cũng là vô cùng khó coi, xem ra cũng là một có câu chuyện người a.

Bọn họ năm người chia ra ngồi. Hai chiếc xe, đến. 9 khu phố lúc đã rạng sáng hơn ba giờ., không có lập tức liên lạc bỉ đắc gia tộc công xưởng, tìm Quán rượu trực tiếp vào ở..

Chờ ngủ một giấc tỉnh đã hơn một giờ chung.,

Ra. Phòng ngủ, thấy A Nặc Đức bọn họ đã ngồi ở. Phòng khách trên ghế sa lon, cười nói: "Trước đi ăn cơm đi!"

Định bãi không có gì địa phương món ăn đặc sắc, đều là chút bạc tới phẩm, bất quá chỉ là bởi vì như vậy, Phương Viễn Sơn ăn là hồ to đã ghiền. Thấy Lạc Khắc bọn họ không hứng thú lắm đáng về, nghĩ đến bọn họ trước kia nghề, hần cũng coi là biết..

Ăn cơm, gọi điện thoại cho trong hãng người phụ trách, biết bọn họ đã tới., người phụ trách ở trong điện thoại tỏ ra tương đối bất ngờ. Theo như đối phương nói mình lập tức liền đi qua sau, Phương Viễn Sơn cúp điện thoại.

Đi tới bỉ đắc gia tộc công xưởng sau này hần mới hiểu được, cái này căn bản là một nhà báo hư xe hơi thu mua đồ phế thải công xưởng, bên trong chất đầy. Nhiều loại xe hơi số không cơ phận, đều là một ít quốc tế nhãn hiệu nổi tiếng.

Tiện tay xúc lên một vị bảo hiêm giang, nhìn mấy lần hấn cảm thấy giống vô cùng tạp yến sau bảo hiêm giang, chờ lại nhìn thấy trên đất chổng trứ cây kéo cửa lúc, hấn hoàn toàn xúc xếch. ~ tùy ý có thể thấy được cơ phận đều là một ít ở trong nước không thấp hơn triệu hào trên xe cơ phận.

Thu mua đồ phế thải hăng người phụ trách nghe đến động tĩnh của cửa sau, từ bên trong vội vội vàng vàng đi ra, thấy bọn họ đoàn người sau, cười hỏi: "Xin hỏi vị nào là Phương Viễn Sinh a?"

"Ta chính là!"

Nói xong Phương Viễn Sơn đi lên trước cùng vị này người phụ trách cảm. Hai cái tay, chờ hấn huyền sau này hấn mới hỏi: "Chẳng lẽ những thứ này chính là ta muốn vận chuyển hàng hóa sao?"

"Làm sao biết đâu! Những thứ này đều là một ít bảo hư trên xe mất tháo tháo xuống, người muốn hàng hóa không có để ở chỗ này, bây giờ toàn bộ ở kéo hi đức cảng khẩu thùng chứa hàng trong, từ lần trước xảy ra chuyện sau này, chúng ta bên này lại khẩn cấp phân phối. Một nhóm hàng hóa, bất quá một mực đang đợi tàu hàng. "

Nghe được "Xảy ra chuyện" cái từ ngữ này, Phương Viễn Sơn giật mình, trên mặt tỉnh rụi hỏi: "Nga, bị đắc lần trước chỉ là nói xảy ra chuyện., cũng không có nói cụ thể trải qua, thuận tiện có thể cùng ta nói một chút là chuyện gì xảy ra không?"

Vị này người phụ trách rõ ràng không biết Phương Viễn Sơn ở khuông hấn, cau mày tức giận nói: "Những thứ kia đáng chết tác mã lý hải tặc, đem chúng ta mấy chục triệu mỹ kim hàng hóa cướp đi, còn để cho chúng ta cho. Mười triệu mỹ kim tiền chuộc, những hải tặc này làm sao không xuống địa ngục!"

"Những hải tặc này là nên tử, ân, đúng là nên tử."

Qua loa một câu lấy lệ sau, Phương Viễn Sơn trong lòng vén lên. Sóng gió kinh hoàng! ~

"Đáng chết này Bi Đắc. Bỏ Lôi, lại giấu giếm. Trọng yếu như vậy chuyện, mình hàng hóa cho những hải tặc kia cướp., không có biện pháp dưới vừa nghĩ đến. Minh. Hừ! Người cùng ta đùa bỡn nhỏ mọn, vậy cũng không nên trách ta muốn giá quá ác."

Đoạn thời gian trước bị đắc mặc dù ra. 300 vạn mỹ kim tiền chuyên chở, nhưng là song phương chẳng qua là đạt thành. Bước đầu ý hướng, cụ thể chi phí còn không có thương nghị, hết thảy đều phải chờ hấn xem qua những thứ kia cơ phận sau này mới có thể đưa ra cụ thể tiền chuyên chở tới.

Nghĩ tới đây quay đầu cùng vị này người phụ trách nói: "Vậy chúng ta đi thôi! Đi xem một chút những thứ kia cơ phận đi."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Định bái kinh hồn (2)

"Đều ở chỗ này?"

Nhìn hai vị thùng chứa hàng trong tràn đầy cơ phận, Phương Viễn Sơn quay đầu hỏi bên cạnh người phụ trách đạo.

"Đúng vậy! Toàn ở chỗ này., lần trước xảy ra chuyện sau này còn chưa kịp chuẩn bị quá nhiều."

"Ni mã, còn chuẩn bị không nhiều?"

Cũng không trách hấn bạo thô tục, nhìn một chút bọn họ cần vận chuyển đều là một ít gì đi! Trăm mười đải mấy hấn là nhóm hàng hóa này trong giá trị cao nhất cơ phận., ngoài ra giống như truyền động hệ thống cũng giá trị không rẻ. Đến nỗi trong xe hơi nội sức, hệ thống điện tử càng bị cả bái. Xuống một cô nào nhét vào. Thùng chứa hàng trong.

Một bên Phương Viễn Sơn nhìn đầy áp thùng chứa hàng, quay đầu nói: "Các người cái này thành vốn cũng không tiểu đi! Từ định bái chờ đến bra-xin các người có thể hay không kiếm được tiền a?"

Người phụ trách nghe. Hấn lời sau, trên mặt ngây cả người, lúng túng cười lên, cuối cùng chê cười nói: "Bao nhiêu vẫn có thể kiếm chút ~ "

Thấy người phụ trách sắc mặt, Phương Viễn Sơn biết mình hỏi. Không nên hỏi vấn đề.. Bất quá cũng vậy, đây là người ta bí mật thương nghiệp, làm sao có thể nói cho hấn?

Nghĩ tới đây nói: "Được rồi, đồ ta cũng nhìn., ta trước cho thả mình gọi điện thoại."

Mới vừa gọi thông bị tắc điện thoại, bên kia liền không kịp đợi hỏi nói: "Phương tiên sinh, nghe nói người đã đến. Định bái, không biết có vấn đề hay không?"

"Đừng vậy! Hàng ta thấy., ta nghĩ chắc là không có vấn đề gì, dưới đây chúng ta có phải hay không nên nói một chút tiền chuyên chờ vấn đề.?"

Bên kia vốn là có nghe nói hay không vấn đề sau, đầu tiên là vui mừng, đi theo nghe được tiền chuyên chờ vấn đề, không khỏi kỳ quái nói: "Hải ~ phương, chúng ta không phải nói xong chưa?"

"Người nói đúng lần trước mở 300 vạn mỹ kim sao? Kia bút chi phí chẳng qua là người lái ra, ta đồng bạn hợp tác nói cho ta gần đây tác mã lý thế cục không ổn định, thật là nhiều tác mã lý nước binh ở Á Rập hải kế cận cướp bóc, hẳn nếu như giúp người vận chuyển nhóm hàng hóa này có rất lớn nguy hiểm, cho nên cái giá tiền này bị đề cao.."

"Oh? Vậy các người cần bao nhiêu tiền chuyên chờ."

"Năm triệu mỹ kim! Ít hơn so với mấy con số này hẳn thuyền bè liền sẽ rời đi định bái., không biết bị tắc tiên sinh nói thế nào, nếu như không được, hẳn tàu hàng tưởng đổi đường đi Hoa quốc."

"Cái này. . . Phương tiên sinh người đề cho người đồng bạn hợp tác chờ mấy giờ có được hay không, chúng ta cần thương lượng một chút."

"ok, bất quá tốt nhất nhanh một chút. Người biết, lớn tàu hàng cập bến chi phí tổng là vô cùng cao."

Cúp điện thoại đi đến bên kia thùng chứa hàng bên cạnh gọi. Một chút Lạc Khắc bọn họ, mấy người ngồi lúc tới xe thương vụ lại trở về. 9 khu công xưởng.

Ở trong hăng ngồi. Nửa giờ, nhìn những thứ kia quý giá xe thể thao bị đại tá tám khối sau lộ ra phải thép chế bộ xương, kia xấu xí tương mạo để cho Phương Viễn Sơn đối với xe thể thao ảo tưởng nhất thời tắt..

Khắp nơi đi dạo một chút, nhằm chán dưới quay đầu về Lạc Khắc bọn họ nói: "Nơi này có cái gì tốt chơi địa phương sao? Ở chỗ này quá nhàm chán., chúng ta ra đi dạo một chút đi!"

Cần nhắc đến năm Đại lão gia đi dạo phố thật sự là gì đó. Điềm, chỉ mang. Quỳnh Sâm một người. Lạc Khắc bọn họ liền ở lại. Trong hăng nghĩ tức, gần đây bọn họ đi theo mình chạy ngược chạy xuôi, cũng không làm sao nghĩ tức, chuyện này trở lại bra-xin, nên để cho bọn họ đi độ vị giả., nếu không thân kinh thời gian dài căng thẳng, đối với hẳn an toàn cũng không phải quá tốt.

Mới ra cửa lái xe Quỳnh Sâm liền nói: "Ông chủ, định bái khác cảm kỳ không tính là quá nhiều, nhưng có một chút là Á Rập quốc gia thông hành, kia thì là không thể vào thời gian dài nhìn chăm chăm đàn bà nhìn."

Ngồi ở đằng sau Phương Viễn Sơn đảo cặp mắt trắng dã nói: "Có gì để nhìn, đều là chút vây quanh khăn lụa đàn bà, muốn nhìn cũng nhìn không a!"

Lái xe Quỳnh Sâm, một đường hướng khu chủ thành đi. Định bái tổng cộng chia làm 9 cái khu vị: 1-6 khu là khu sầm uất vực, trong đó 6 khu vì thành phố, 7-9 vì ngoại ô, trong đó 8 khu "Kiệt bối a trong" vì khu tự do mua bán. Mỗi một khu vị lấy xã khu kích thước cùng chủ yếu quốc lộ giới tuyến tới phân chia, hôm nay tổng cộng có 132 vị xã khu.

Đi ngang qua khu tự do mua bán thời điểm Phương Viễn Sơn hướng trước mặt Quỳnh Sâm nói: "Đi,

Đi qua nhìn một chút."

"Kiệt bối a trong tự do khu ở vào định bái thành phố tây nam 50 cây số chỗ, diện tích chung đạt 48 cây số vuông, là a liên tù lớn nhất tự do khu, cũng là trung đông địa khu lớn nhất tự do khu. Cái này tự do khu 1985 năm liền do định bái chánh phủ phát động thành lập., là toàn cầu đệ nhất vị thông qua ISO9000 quốc tế nhận chứng tự do khu."

Quỳnh Sâm vừa lái xe một bên nói cho hẳn cõi tự do khu tình huống, chỗ ngồi phía sau Phương Viễn Sơn cũng quay đầu nhìn ra phía ngoài to lớn tấm bảng quảng cáo, thỉnh thoảng có thể gặp được ví dụ như BP, SONY, NOKIA, IBM, PHILIPS chờ lớn khóa quốc xí nghiệp tiêu bài.

"Như vậy nhiều khóa quốc xí nghiệp a?"

"Đừng vậy boss! Thế giới năm trăm mạnh có 150 cái xí nghiệp vào ở đến định bái tự do khu, có thể đây cũng là định bái như vậy phồn hoa nguyên nhân đi!"

Nghe. Quỳnh Sâm lời sau, hẳn khinh thường bĩu môi nói: "Những thứ này khóa quốc xí nghiệp không mấy nhà là đồ tốt, người cho là bọn họ tốt như vậy lòng tới giúp định bái chấn hưng kinh tế a! Tất cả đều là chút người được mùi tanh mềo hoang, chạy tới mất lom lom tới."

Đi theo Quỳnh Sâm ở tự do trong khu nhìn khắp nơi. Nhìn, phát hiện đơn giản chính là công ty nhiều một chút, sầm uất. Điềm, những thứ khác cũng không có gì đặc sắc, cùng hẳn đã gặp mấy vị khu tự do mua bán không có gì khác nhau.

Đi về phía bãi đậu xe thời điểm thấy mấy vị che khăn lụa đàn bà, bởi vì khăn ký trú Quỳnh Sâm lời, cho nên cũng không có nhìn lâu. Mới vừa mới vừa đi tới bãi đậu xe, bên cạnh đậu một chiếc "A tư đồn mã đỉnh" đèn xe lóe lóe, đi theo tới một vị mặc hấp dẫn người đẹp.

Vị này hấp dẫn (sexy) người đẹp trên người lộ tề trang đem hai vị đu đủ căng thẳng thật chắc, quần cực ngắn hạ hai điều trắng như tuyết. Béo mập đại chân dài, nhìn nửa mặt trái soan thượng một bộ kính mát màu đen che kín. Nửa cái khuôn mặt, thấy Phương Viễn Sơn một trận trợn mắt hốc mồm! ~ quay đầu hướng Quỳnh Sâm nói: "Cái này nhìn một chút không có sao chứ?"

"Ách. . . Không có sao boss."

Đi tới hấp dẫn (sexy) người đẹp hướng bọn họ hai người nhìn một cái, đi theo nặng nề mở cửa xe ngồi xuống. "Ông" một tiếng, đại mã lực động cơ máy đi theo gào lên, vị mỹ nữ này treo khi, quày xe, đạp cần ga làm liền một mạch, a tư đồn. Mã đỉnh lấy 0-100 chỉ cần 4 giây "Không thuộc mình" tốc độ, đảo mắt biến mất ở hân cùng Quỳnh Sâm trước mắt.

"啊 ~ thật dừng mảnh một vị người da trắng cô nàng."

Thấy mỹ nữ xe đã khai xa, quay đầu Phương Viễn Sơn vừa mới chuẩn bị ngồi vào trong xe, bên kia đã có một đám người đuổi tới, thật xa liền mất. Mờ ~

"... %&* &(&&(*&¥#@ "

"Pháp. Khắc. Vu. . ."

Ngẩng đầu lên Phương Viễn Sơn nhìn một cái hỏi Quỳnh Sâm nói: "Nga Sô?"

"Đúng vậy boss, chúng ta đi thôi."

"Hắc, các người chờ đi ~"

Không muốn gây phiền toái Phương Viễn Sơn không để ý tới hân, xoay người ngồi vào. Trong xe, phía trước Quỳnh Sâm đã chạy xe, đi theo cũng là treo khi khởi bước xông ra ngoài.

"Bành ~" một tiếng, ngồi ở đằng sau Phương Viễn Sơn rõ ràng cảm giác cốp sau bị người chùy. Một quyền, không gây chuyện không có nghĩa là sợ chuyện, đám này người Nga không biết nguyên nhân gì nổi giận, nhưng không có nghĩa là bọn họ có thể đem lửa rải đến hân trên người.

"Dừng xe!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Chúc mọi người năm mới vui vẻ!

Gần đây cũng là một bụng tà hỏa Phương Viễn Sơn, thấy mấy cái này người Nga cùng hân đùa bỡn hoành, lúc này kêu Quỳnh Sâm đem xe dừng lại.

Quỳnh Sâm cũng biết mình người lão bản này cùng giống vậy nhà giàu không giống nhau, chuyện gì đều thích tự mình động thủ, giống như vậy chuyện khẳng định để cho hân sợ hãi. Vội vàng nói: "boss, người ở trong xe, ta hạ đi giải quyết." Đi theo đem xe ngừng lại.

Ngồi ở đằng sau Phương Viễn Sơn thấy Quỳnh Sâm xuống xe, suy nghĩ một chút vẫn là không có ở trong xe, đẩy một cái cửa xe cũng đi theo xuống xe.

Bên kia bảy tám người đã vây quanh, nhìn kia bàng đại yêu viên vóc người, nói bọn họ không phải trong công ty bảo nhân viên cũng không người tin tưởng. Thấy Quỳnh Sâm đi xuống xe, đi lên mấy người liền chuẩn bị cùng hân động thủ.

Quỳnh Sâm là người nào? Nước Mỹ hải báo đội đột kích về hưu hành động quan chỉ huy, trừ. Tài năng quân sự, hân năng lực động thủ cũng tương đối cường hân.

"A. . ."

"Pháp. Khắc ~"

Một vị cúi chõ hung hãn đụng vào sau lưng một vị đánh lén đại hán trên bụng, nhất thời để cho hán nằm dưới đất ôm bụng lăn lộn đầy đất đứng lên.

Vây quanh hán người nhìn một cái Quỳnh Sâm lại dám trước trả đũa, lúc này giờ lên quả đấm hướng hán đập tới. Bên kia mới vừa xuống xe Phương Viễn Sơn thấy một màn này, nhanh đi hai bước đi lên trước lòi hán cổ áo dùng sức hướng bên cạnh ném đi.

"Bành ~ "

Cái đó bị Phương Viễn Sơn ném ra đại hán, trực tiếp từ bên cạnh trên mũi xe bay đi, nện ở một chiếc phía trên xe thể thao, đi theo từ trên thân xe cút ngã trên đất. Xe thể thao động cơ nắp cũng bị đại hán kia đập ra một vị lõm xuống, đi theo còi báo động "Ồ ồ " kêu lên ~

Bên kia năm sáu tên đại hán thấy một màn này, lúc này đầu hạ thủ, giả ni mã đánh như thế nào? 200 bảng đại hán cùng một chơi cụ tự đắc bị ném ra ngoài, cái này cũng không phải là đóng phim, nơi nào toát ra như vậy vị đại lực sĩ tới?

Một người trong đó đại hán hướng về phía bọn họ hai người kỳ dậm ồ e ngừng một lát kêu, Phương Viễn Sơn là một câu cũng nghe không hiểu, quay đầu nhìn về Quỳnh Sâm nói: "Bọn họ ở nói cái gì?"

Quỳnh Sâm buông còn bóp ở trong tay hai đầu ngón tay, liệt liễu liệt miệng nói: "Bọn họ nói chúng ta cùng mới vừa rồi người đàn bà kia trộm. Bọn họ công ty tài liệu, để cho chúng ta giao ra, nếu không bọn họ liền báo cảnh sát."

"Hắn chết, thật là vô vọng tai ương a!"

Thấy đám này đại hán hay là nhìn chăm chăm mình hai người, Quỳnh Sâm đem hai người giấy thông hành lấy ra, hướng về phía mấy người lại là một trận kỳ dậm ồ e.

Bên kia bị Phương Viễn Sơn ném ra đàn ông che bả vai khắp khễnh đi tới, hướng về phía hán trợn mắt nhìn! Thấy hán còn dám nhìn mình lom lom, ánh mắt một tà giờ tay lên một cái làm bộ lại muốn đi ném hán, đại hán kia sợ hết hồn ~ trong miệng lầm bầm hướng bên cạnh đi mấy bước.

Chờ Quỳnh Sâm giải thích qua sau, mấy cái này giống như bên trong bảo nhân viên đại hán bán tín bán nghi nhìn chăm chăm hai người vừa liếc nhìn, sau mới chậm rãi hướng bãi đậu xe bên ngoài đi tới, đến nỗi bên cạnh chiếc kia bị đập xấu xe thể thao chính là không người hỏi tới.

Lần nữa ngồi vào trong xe Phương Viễn Sơn thấy Quỳnh Sâm sau khi đi vào hỏi: "Bọn họ nói như thế nào?"

"boss, mới vừa người đàn bà kia phải là một kẻ trộm, trộm. Bọn họ công ty đồ, mới vừa đuổi lúc đi ra nhìn thấy chúng ta ở bên cạnh cho là chúng ta là một phe, cho nên. . ."

"Những thứ này gấu bắc cực đầu óc có bệnh đi! Chúng ta nếu là một phe còn ngây ngốc đứng ở chỗ này cùng bọn họ nói phải trái a?"

Xe lái rời tự do khu, một đường đi thành phố phương hướng lái đi, trên đường cao ốc cũng là càng ngày càng nhiều, càng ngày càng cao ~ ngồi ở đằng sau Phương Viễn Sơn đột nhiên cảm thấy mình trở nên tốt nghèo, trên đường thỉnh thoảng lái qua cao cấp xe thể thao động một chút thì là mười triệu cấp, hán yên lặng tính một chút, phát hiện mình trong ngân hàng tiền mặt chỉ đủ mua năm ba đài, còn không coi là rơi xuống đất giới. . .

Đến. Trên xa lộ lúc, Phương Viễn Sơn hoàn toàn sững sờ. ~ hán nhìn thấy. Cái gì? Chạy, BMW, Audi những thứ này bra-xin thường gặp kiểu xe căn bản không có., đồng loạt tất cả đều là xe thể thao. Ferrari, Porsche, mại ba hách, tân lợi. . .

"Cái này. . ."

"A a, ông chủ, Lạc Khắc không phải đã nói mà! Dịch báixe bán thân liền tiện nghi,

Hơn nữa thật là nhiều đều là tiền vay mua về, thậm chí thật là nhiều trong công ty nhân viên bình thường cũng mở trên xe thể thao tan việc."

"Một cái nữa, người bây giờ nhìn thấy so với mấy năm trước ít hơn nhiều hơn, chủ yếu là bởi vì kim dung gió bão nguyên nhân khiến cho thật là nhiều trung mô hình nhỏ xíu nghiệp chủ đều rồi rít thoát đi. Dịch báix."

Ngồi ở đằng sau Phương Viễn Sơn giống như lưu mờ mờ vào. Đại quan viên vậy, đem cửa kiếng xe hạ xuống nhìn bên ngoài rộn ràng xe thể thao lưu ~

Đến. 6 khu sau khi xuống xa lộ Phương Viễn Sơn còn không có phục hồi tinh thần lại, bị giá một ba xe thể thao lưu cho đánh đầu mơ mơ màng màng. Mới vừa hán lại thấy có người trong xe chờ vị động vật lớn, nhìn. Mấy mắt mới xác định là sư tử. . . Ni mã, ra cửa người mang sư tử?

Ở 6 khu khắp nơi đi dạo một chút, thấy phía trước một tòa vượt qua lớn nhà cửa lúc, Phương Viễn Sơn kỳ quái nói: "Đó là cái gì kiến trúc a?"

Quỳnh Sâm chắc đã tới dịch báix, thấy tay hán chỉ địa phương sau cười nói: "Đó là dịch báix mua đồ trung tâm, chỗ ngồi này mua đồ trung tâm kích thước kinh người, do 1200 nhà bán lẻ tiệm, 150 nhiều nhà ăn uống phương tiện, một tòa năm sao cấp quán rượu cùng không đếm xuể lưu nhân cửa tiệm tạo thành."

"Lớn như vậy?"

"Đi, đi qua nhìn một chút."

Quỳnh Sâm ở trước mặt mở đường, hai vị đại nam nhân ở nơi này tòa thật to mua đồ trung tâm trong đi lang thang, tùy ý có thể thấy được ngoại quốc du khách cũng để cho hấn thấy được. Định bái chỗ ngồi này sa mạc thành ma lực.

Ở các đặc sắc ăn uống tiệm cũng thử một chút Á Rập ăn vặt, phần lớn đều là chút tương tự tiền túi thức ăn, chính là da mặt bao quanh cắt nhỏ rau cải xà lách, ăn vài miếng sau này thật sự là ăn không quen.

Còn chuẩn bị tiếp tục đi dạo thời điểm hấn điện thoại di động lúc này vang lên, cầm lên nhìn một cái là thả mình đánh tới, tiếp nói: "Bỉ đắc, như thế nào?"

"Người nhà đồng ý., bắt quá tiền cần đến ngân sau đó mới cho."

Nghe. Thả mình lời hấn chính là ngân ra, cho tới nay Phương Viễn Sơn cho người vận chuyển hàng đều là hàng đến sau, người thuê nhìn. Hải lòng mới trả tiền. Lần này hấn giống vậy cũng không có yêu cầu trả tiền trước, cái này bỉ đắc tại sao phải ủng công vô ích nói những lời này chứ ?

"Tốt!"

Để điện thoại xuống Phương Viễn Sơn trong lòng bắt đầu nghi ngờ, đứng ở tay vịn bên cạnh thang máy bên cân nhắc một hồi, đứng ở sau lưng hấn người đã bắt đầu không nhìn được thức giục. Đứng lên.

Mới vừa ở trên lầu thức uống trong tiệm uống không ít tiền trả nước trái cây Phương Viễn Sơn, đi theo dòng người hạ. Thang máy sau cảm giác được bụng căng hoảng, quay đầu hướng về phía Quỳnh Sâm nói: "Chờ một hồi, ta đi đi nhà vệ sinh."

Theo hoa tiếng Anh bảng hướng dẫn tìm được nhà cầu sau, cũng không đoái hoài tới cảm khái bên trong nguy nga lộng lẫy, cảm xuất gia hòa hướng về phía hình dáng rất khác biệt liên trì để khởi. Nước tới.

"Hô ~ "

Một trận niềm vui tràn trề, để hoàn nước nói tốt quần chuẩn bị tránh người Phương Viễn Sơn, khoe mắt hướng cửa phòng vệ sinh bên nhìn một cái, cái nhìn này đem hấn bị sợ bầy hồn đi. Ba phách.

Chỉ thấy trung gian một vị gỗ thiết cửa để trong khe hở không ngừng đi ngoại lưu trữ máu tươi, rất nhanh theo thật cao nấc thang chảy tới. Phòng vệ sinh trên sàn nhà.

"Oa káo! Có muốn hay không lớn như vậy lưu lượng a?"

Không để ý tới kinh hãi hấn, vội vàng đi tới kiểm tra tình huống, một hơn trăm bằng phẳng trong phòng vệ sinh quang ngời liền khí đều có hai ba chục vị, mỗi một vị cũng trang bị. Đơn độc gỗ thiết cửa.

"Bành!"

Đi tới Phương Viễn Sơn cẩn thận tránh vết máu trên đất, bạo khởi nhiều lực hấn một cái duệ mở cửa nắm tay, trên cửa ổ khóa trực tiếp bị hấn kéo rớt xuống ~ thấy tình hình bên trong sau, Phương Viễn Sơn kinh ngạc há to miệng! ~

"Đây là một tình huống gì a?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Định bái kinh hồn (4)

Kéo cửa ra sau Phương Viễn Sơn chỉ thấy trên đất nằm một người, bên ngoài vết máu chính là từ hấn bụng chảy ra. Tóc dài che lại. Hấn mặt mũi, từ trên nhìn xuống Phương Viễn Sơn một thời cũng biết không rõ hấn là nam hay nữ, bắt quá từ cúi đang nằm đáng người đến xem, phải là một trẻ tuổi đàn bà, hơn nữa cảm giác hết sức quen thuộc.

"Đàn bà?"

Nghĩ tới đây Phương Viễn Sơn chính là một trận nhức đầu, đàn bà làm sao sẽ chạy đến đàn ông trong phòng vệ sinh, còn nằm trên đất chảy máu nhiều?

Không còn kịp suy tư nữa Phương Viễn Sơn vội vàng ngồi xuống. Người luôn miệng kêu lên: "Này, tình lại đi ~ người không có sao chứ?"

Nhìn nàng vẫn là không có động tĩnh, Phuong Viễn Sơn suy nghĩ một chút vẫn là không có đi động nàng, vạn nhất khá hơn nữa lòng làm chuyện xấu vậy coi như không đáng giá làm. Lập tức đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài để cho người đi, mới vừa đứng dậy, trên đất truyền tới một trận để nghe thanh âm đàn bà.

"*&^&^&^0/^&*^&*^0/"

Mới vừa đến đích bái Phuong Viễn Sơn mặc dù không biết nàng nói là ý gì, bất quá còn có thể nghe được là Á Rập ngữ. Bất đắc dĩ nói: "Ta nghe không hiểu người đang nói gì a! Người có thể hay không nói tiếng Anh?"

"Không nên tìm người tới!" Trên đất đàn bà che bụng, giùng giăng ngẩng đầu lên hơi thở mong manh nói câu tiếng Anh.

"Là người a! ~ "

Đứng ở cửa Đả Toán đi gọi người Phuong Viễn Sơn, chờ nghe người đàn bà này lời sau, theo bản năng nhìn một cái mặt nàng cho, chờ thấy rõ ràng mặt nàng cho sau, lúc này kinh ngạc kêu lên. Miệng.

Nguyên lai người đàn bà này liền là mới vừa ở tự do khu nhìn thấy cái đó hấp dẫn (sexy) người đẹp, khoảng cách gần thấy rõ nàng đường ranh sau, Phuong Viễn Sơn luôn cảm thấy nàng có một loại Á Rập nữ nhân mùi vị.

Không còn kịp suy tư nữa cái vấn đề này, hấn vội vàng nói: "Nhìn người đáng vẻ hấn thương thế không nhẹ, ta hay là giúp người kêu thầy thuốc đi!" Nơi này bản thân chính là lớn hình mua đồ trung tâm, lượng người đi khăng định so với gác dày đặc, đợi một hồi nói không chừng đã có người tới.

"Không cần kêu thầy thuốc, ta không có sao."

Thấy người đàn bà này cũng cái bộ dáng này., còn đang kiên trì không để cho hấn để cho người, nữa một liên tưởng kia mấy vị người Nga nói sau, Phuong Viễn Sơn phỏng đoán nàng có chuyện gì trên người, cho nên mới không dám kêu người đến.

Bất quá nhìn nàng lượng máu ra lớn như vậy, không làm được một hơi tùy thời có thể gây mất, thật nếu là tử., không làm được còn là một chuyện phiền toái! Nghĩ tới đây cũng không để ý người đàn bà này lời, xoay người liền muốn đi gọi người.

"Bành" phải một tiếng, cửa phòng vệ sinh bị người lực mạnh đẩy ra tới, đi theo tràn vào một đám đại hán áo đen, hàn quang bắn ra bốn phía ánh mắt ở trong phòng vệ sinh khắp nơi dò xét, chờ thấy tình hình nơi này sau, rồi rít từ trong lòng ngực móc ra an gấn ống hăm thanh khẩu súng đi tới bên này.

Xuyên thấu qua những đại hán này bóng người có thể gặp được Quỳnh Sâm bị một người đàn ông ép ở góc tường, cửa phía sau cũng bị tiện tay đóng lại. Thấy lần này tình cảnh, Phuong Viễn Sơn đầu óc một thời có chút không chuyển qua cong tới.

"Ni mã ~ lúc nào đích bái có thể cảm thương?"

Nơi này là đích bái, nói lời khó nghe, coi như bị đánh từ liễu đồ không người thay mình đòi cái công đạo, bị đám người này dùng súng chia Phuong Viễn Sơn ngoan ngoãn giờ tay lên.

Lúc này đi tuốt ở đằng trước một vị trên tay có xâm đàn ông, đi tới người đàn bà kia bên cạnh, nắm lên nàng tóc dùng tiếng Anh hỏi nói: "Đồ chứ ?"

"Phốc!"

Bị nắm tóc đàn bà một búng máu mặt phun ở. Hấn trên mặt, đi theo kịch liệt giùng giăng nói: "Các người chó hòng mơ tưởng, có bản lĩnh các người giết Ta."

Người đàn ông này tháo kính mát xuống, ngồi chồm hồm xuống nhéo nàng tóc nói: "Đem đồ vật cho chúng ta, người yêu cầu chúng ta sẽ suy tính."

"Người thừa dịp còn sớm đẹp ý niệm này, ta sẽ không nữa tin tưởng các người.."

Đàn ông lần nữa đem kính mát mang theo, đứng lên nói: "Đem nàng mang đi."

"Giá hai người chứ ?"

Nghe đến bên cạnh cảm thương chỉ mình đại hán áo đen nói ra lời này, Phuong Viễn Sơn lòng nhất thời nói lên, cả người bắp thịt cũng căng thẳng thật chắc.

"Đem giá hai người cũng một khối mang đi!"

Đồng thời bị hai người cảm thương chia vào hấn, dưới sự bất đắc dĩ chỉ có thể đi theo bọn họ rồi đi. Phòng vệ sinh,

Đi tới Quỳnh Sâm bên cạnh chỉ thấy hấn hướng về phía Phuong Viễn Sơn nhỏ giọng dùng bờ ngữ nói: "boss chó lộn xộn, bọn họ rất chuyên nghiệp."

Đi theo đám người này ra. Cửa hàng tổng hợp, sau lưng xử thủy chung bị vật cứng vững vàng chia vào Phuong Viễn Sơn, cho đến vào. Một chiếc Mercedes bà vú xe lúc cũng không có tìm được cơ hội phản kích.

Mới vừa ngồi vào trong xe, sau lưng hai tên đại hán mang vị kéo cần rương cũng đi vào ngồi, thuận tay quan lên xe cửa, xe lúc này cũng đi theo phát động.

Xe lái ra một khoảng cách sau, sau lưng đại hán cầm ra một to bằng ngón tay cái nhỏ ni long thẳng đi ra, ở trên ót khẩu súng phải uy hiếp hạ, không thể không đưa ra. Hai tay.

Cầm sợi giây đại hán, nhanh chóng ở tay hán thượng lượn quanh. Mấy vòng, cuối cùng từ nơi cổ lại lộn đến sau lưng châm. Vị Tô Tần đeo kiếm kiêu nút buộc, lại từ bên cạnh cầm một màu nâu khăn trùm đầu mang ở. Trên đầu.

Mang khăn trùm đầu Phương Viễn Sơn không nhìn thấy bên cạnh tình hình, bất quá nghe kia thanh âm huyền ảo, phỏng đoán Quỳnh Sâm cũng là giống nhau gặp gỡ..

Không thấy rõ tầm mắt dưới tình huống, thật giống như ngay cả thời gian cũng trở nên dài đằng đẵng. Đứng lên. Trải qua ước chừng một giờ? Nửa giờ? chạy sau, xe tốc độ từ từ ngừng lại.

"Xuống ~ "

Trên ót chi kia tay thương cảm giác từ đầu đến cuối cũng không có rời đi, cái này làm phải Phương Viễn Sơn vẫn luôn không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu Quỳnh Sâm nói bọn họ đều là nghề nghiệp., chắc hẳn ở tự mình động thủ trước đã bị xuyên thủng. Đầu.

Thẳng đến xuống xe trên đầu túi vải cũng không có bị hái xuống, kéo hẳn cánh tay đại hán một mực đem hẳn mang đi. Đại khái mười mấy phần chung, trung gian thật giống như trải qua thật dài đường đi, còn có lên xuống thê, cho đến một tiếng tiếng đóng cửa mang ra khỏi một chuỗi hồi âm lúc hẳn khăn trùm đầu mới bị lấy xuống.

"Bành! ~ "

Mới vừa mở mắt hẳn chỉ thấy đến một vị kéo cần rương bị ném tới. Bên cạnh hẳn, mà Quỳnh Sâm cũng đứng ở. Bên cạnh hẳn. Vị này trước hải báo đội đột kích hành động quan chỉ huy thấy hẳn nhìn sang, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, Phương Viễn Sơn nhất thời biết. Hẳn ý.

Mặc dù cùng Quỳnh Sâm chân chính tiếp xúc thời gian còn không trường, bất quá trong ấn tượng hẳn sắc mặt cho tới bây giờ không có như vậy ngưng trọng qua. Xem ra cũng là gặp đồng hành., bằng không hẳn sẽ không lộ ra như vậy vẻ mặt.

Cùng Quỳnh Sâm hai mắt nhìn nhau một cái sau, Phương Viễn Sơn quay đầu nhìn về phía. Bốn phía, chỉ thấy to lớn đèn chân không đem toàn bộ trông trái phòng chiếu sáng như ban ngày, mà trong căn phòng này trừ. Một trương giải phẫu bàn ra, cái gì cũng không có.

Thấy kia trương giải phẫu bàn, nhìn nửa thanh phía trên kia đồ sau, Phương Viễn Sơn ánh mắt đông lại một cái, đi theo sắc mặt âm trầm xuống.

Kia cái bàn mổ phía trên loang lổ điểm, trần cụ không chịu nổi, nhưng là ở nơi này dạng một tòa tuy trống trải nhưng coi như sạch sẽ trong phòng tỏ ra quý dị dị thường! Hơn nữa trên bàn mổ bày đầy. Các loại hình cụ, thấy Phương Viễn Sơn trong lòng một trận thẩm hoảng ~

"Đằng đằng đằng. . ." Một trận giấy da đập sàn nhà thanh âm từ xa đến gần truyền tới, đi theo "Dát dát" một tiếng, trước mặt cửa gỗ nắm tay bị người vịn. Mở, đi theo một vị chừng ba mươi tuổi Âu Á nam tử khuôn mặt xuất hiện ở. Hẳn trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Định bái kinh hồn (5)

Vị này đi tới Âu Á đàn ông khi nhìn đến kéo cần rương trong nữ nhân tình huống sau, đối với bên cạnh âu phục đại hán phân phó. Mấy câu, không lâu lắm một người mặc áo khoác dài màu trắng đàn ông vội vã đi vào, đem người đàn bà kia quần áo cắt ra nhìn một chút, quay đầu nói: "Thương thế rất nghiêm trọng, nếu như không cứu trị lời, sợ rằng. . ."

Âu Á đàn ông mắng to. Một câu "Pháp. Khắc. Vu" sau, đi theo hung tợn nói: "Cho ta đem nạng chữa khỏi, nạng nếu là từ., người cũng đi theo nạng chôn theo đi!" Vừa nói móc súng ra hướng về phía trần nhà một trận "Bằng bằng bằng. . ."

Một bên Phương Viễn Sơn nhìn là trọn mắt hốc mồm, ngay sau đó truyền tới một trận vô hình cảm giác kinh hoàng! Cái gọi là trong lúc sinh tử có đại sợ hãi, cái này dài một bộ mũi ưng Âu Á đàn ông, rõ ràng hi nộ vô thường, đem mình mạng nhỏ giao phó ở như vậy trong tay người thật sự là quá khó giữ

được hiểm.

Bên kia Quỳnh Sâm rõ ràng cũng ý thức được. Một điểm này, nhìn đến bên cạnh hai tên tráng hán sự chú ý đã bị tiếng súng hấp dẫn, lập tức một đôi tay ở sau lưng nhanh chóng còn quần, ở Phương Viễn Sơn dư quang có thể đạt được hạ lại thần kỳ còi ra, bắt quá hẳn lại không có tiến thêm một bước động tác.

Phương Viễn Sơn cũng đi theo băng bó khỏi. Bắp thịt, hai cái tay mẫu thực hai ngón tay, nắm ni long thẳng bên bờ dùng sức kéo, đang không có dùng quá lực mạnh dưới tình huống, ni long thẳng bị hẳn lực mạnh lại kéo thành dài. Đứng lên. Hẳn cảm giác được sợi giây biến hóa sau này vội vàng lỏng ra, vụn nhắt bây giờ liền đem sợi giây xé ra, bị bọn họ phát hiện. Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Không biết là người thầy thuốc này y thuật cao minh, hay là cái đó Âu Á nam tử lời khời. Tác dụng! Ở cho cô gái kia đánh một kim thuốc mê sau, cảm giải phẫu kiểm thầy thuốc từ đàn bà bụng lấy ra một quả đạn đầu tới, "Đinh " một tiếng ném vào. Bên cạnh mồm trong

Lại từ bên cạnh trong túi xách nhảy ra châm tuyền nhanh chóng cho cô gái vá lại. Vết thương, tiếp cầm lên một viên viên thuốc, mang ra cô gái khép lại miệng nhét vào.

"Tốt. ~ hẳn không có chuyện gì lớn!"

Vị thầy thuốc trẻ tuổi này nói xong nâng lên áo khoác dài màu trắng tay áo lau. Một chút trên ót mồ hôi hột, hiển nhiên cũng lòng vẫn còn sợ hãi.

"Nàng lúc nào tỉnh?"

" Chờ thuốc mê đi qua đi!"

Nghe. Thầy thuốc lời, vị này mặt mũi âm thừ Âu Á đàn ông nâng lên trong tay màu ngân hôi thương hướng cửa phía sau chỉ chỉ, vị thầy thuốc này lập tức công lên trên đất chữa bệnh rương, bị sợ tè ra quần chạy ra ngoài.

"Hắc ~ ta muốn chúng ta nên nói một chút.."

Mới vừa quay đầu đàn ông nghe được Phương Viễn Sơn nói ra, hướng một bên mấy vị đại hán hỏi: "Giá hai người chuyện gì xảy ra?"

"Bọn họ hai vị lúc ấy ở trong phòng vệ sinh, thấy. Chuyện đã xảy ra, cho nên chúng ta liền đem bọn họ mang về.."

"Đó chính là không có ích gì lâu?"

"Bàng ~ "

"A. . ."

Người bệnh thần kinh này vậy đàn ông vừa mới dứt lời, gơ tay lên một thương bắn vào. Quỳnh Sâm trên bắp chân, bất ngờ không kịp đề phòng Quỳnh Sâm nhất thời kêu lên thảm thiết ~ Phương Viễn Sơn nhìn một cái hình thức không ổn, vận lên lực mạnh "Bành " một tiếng đem ni long thẳng cho tránh đoạn. Mỡ, không đợi bên cạnh đại hán kinh hô thành tiếng, một cái nứu lại hẳn cánh tay kéo. Tới.

Bị hẳn giá kéo một cái kéo, đại hán không kịp khai thương dưới, quơ lên trong tay phải báng súng hướng hẳn đầu đập tới, thấy cái báng súng mang một tia tiếng gió bên nhọn hướng mình đầu đập tới, hẳn nghiêng đầu một cái nhường cho qua một kích này.

Bên kia mấy tên đại hán phản ứng cũng là nhanh chóng, thấy tình huống không ổn vội vàng nhắt lên trong tay phải khẩu súng hướng nhắm ngay hẳn tới, chỉ cần vừa có bản cơ hội, phỏng đoán sẽ không chút do dự đem hẳn đánh cho thành cái nắp.

Ở nơi này ngàn cân treo sợi tóc đang lúc, hẳn lực mạnh lúc này cũng phát huy đến. Cự hạn, mượn kéo một cái lực thuận thế đứng lên, đi theo bóp một cái ở. Đại hán sau cổ. Coi như ở nơi này dạng sảo tạp thời khắc trong, hẳn cũng nghe được. Khớp xương bị bóp vỡ thanh âm.

Để trừ đại hán thân thể đi về trước đi hai bước, lúc này trước mặt vang lên. Vị kia hỉ nộ vô thường Âu Á thanh âm nam tử, một trận không biết ngôn ngữ nước nào từ hẳn trong miệng toát ra, "Bành bành bành" mấy tiếng tiếng súng vang, đi theo bị hẳn ngăn cản ở phía trước đại hán thân thể một trận lay động,

Trên đất sau đó toát ra. Đại than huyết dịch.

"Thảo, thật hẳn sao không có nhân tính, người mình đều không nương tay ~ "

Bị cái này Âu Á đàn ông tàn nhẫn thủ đoạn dọa sợ Phương Viễn Sơn càng không dám buông tay ra, bên kia Quỳnh Sâm cũng là chịu đựng bắp đùi vết thương đạn bắn một cái bầm lên. Bên cạnh âu phục đại hán trong tay phải khẩu súng.

Ở nơi này người tử quan đầu cũng thể hiện ra. Hẳn thân là hải báo đội đột kích quan chỉ huy năng lực, bị hẳn còi ra giây thừng nhanh chóng ở đại hán này trên tay lượn quanh. Mấy vòng sau đó đeo vào. Hẳn trên cổ, đi theo buông ân súng tay liền mạng siết chặt sợi giây.

"Bàng bàng bàng ~ "

Bên cạnh bị Phương Viễn Sơn kèm chế đại hán thấy bên này tình hình sau, xoay người ngay cả khai ba thương. Quỳnh Sâm buông siết chặt sợi giây một vị xoay mình đem đại hán ngăn ở. Trước mặt, giá vị đại hán Trung thương sau giây giữa. Mấy cái liền không. Động tĩnh.

"Pháp. Khác. Vưu ~ "

Thấy đánh chết là mình đồng bạn, giá tên đại hán nhất thời tức miệng mắng to ~ Quỳnh Sâm thừa cơ từ thi thể eo ếch móc ra. Một cây chủy thủ quăng tới.

"Phốc xuy ~ "

Một tiếng vào. Thịt tiếng vang đi theo truyền tới, Phương Viễn Sơn khóe mắt dư quang đều có thể nhìn đến đại hán không cam lòng té xuống, thân thể còn đang co quắp.

Không để ý động tĩnh bên kia, trước mặt bốn năm tên đại hán cộng thêm kia người bị bệnh thần kinh đàn ông còn ở trước mặt mắt nhìn chăm chăm. Thấy tình cảnh sắp mất không, cái đó Âu Á đàn ông sử dụng gào thét, ra lệnh khai thương.

"Ba, bâng bâng, bành bành. . . "

Một trận xào đầu tiếng nổ vang ở trên không đăng trong phòng quanh quần, bị hán ngăn cản ở phía trước đại hán nhất thời bị đánh thành. Cái nắp. Núp ở phía sau Phương Viễn Sơn thấy tiếp tục như vậy không phải là một biện pháp, cắn răng hét lớn một tiếng, đi theo đại hán trước mặt thi thể bị hán dùng sức đẩy một cái cả bay lên trời đập tới, Phương Viễn Sơn thân thể nhào tới trước, bắt bọn hán lại tầm mắt bị quấy nhiễu một khắc vọt tới.

"A!"

Nắm lên một tên đại hán cánh tay đem hán cầm súng tay giờ hướng thiên không. "Bâng " một tiếng, ở hán mở ra một thương sau, nắm hán hai cái cánh tay quơ tròn. Hướng phía trước mặt cần quét.

"Thảo. . . "

Bị hán giá giống như phong ma đáng sợ bị sợ gần chết Âu Á đàn ông, thấy hán đã giết tới. Trước mặt, không kịp đổi đạn dưới tình huống, lại xoay người kéo ra. Cửa phía sau chuẩn bị chạy trốn.

Bảy tám tên đại hán bị người mình đánh từ hai vị, Quỳnh Sâm lại giết chết hai vị, còn dư lại mấy vị bị hán kia vô địch phong hỏa tua toàn ngã trái ngã phải, thấy cái đó mũi ung đàn ông chuẩn bị chạy trốn, Phương Viễn Sơn cúi người xuống nhặt lên trên đất thương làm phi tiêu đập tới.

"Bành!"

Bị cái này thiết dả tử nện ở trên ót, mới vừa kéo cửa phòng ra đàn ông khi hạ lão đảo một cái ngã nhào xuống đất, Phương Viễn Sơn đi lên trước nắm lên hán tóc đem hán kéo. Đi vào.

Bên ngoài bây giờ còn không biết là vị tình hình gì, lúc tới trên người số không toái đều bị lấy xuống. Bất quá gian phòng này không có máy theo dõi, trong cao ốc người hán còn chưa biết nơi này tình huống.

Nghe được Quỳnh Sâm ở nơi đó "Tê tê " rút ra hơi lạnh, quay đầu hỏi: "Quỳnh Sâm, người chân còn có thể đi hay không?"

Quỳnh Sâm đang dùng dao cắt vải, nghe được hán lời sau trở lại: "Không có thương tổn được xương, tạm thời không sao."

Thấy mấy tên đại hán vẫn còn ở kêu rên, chắc hán bị đập không nhẹ, đi đến bên cạnh hướng về phía cổ một người lại cho. Một cước, thấy bọn họ hoàn toàn hôn mê bất tỉnh mới yên lòng. Quay đầu thấy trên bàn mồ đàn bà ngón tay giật giật, biết nàng cũng nhanh tỉnh., nhắc chân đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Địch bá kinh hồn (6)

"Hài! Tỉnh lại đi ~ "

Dùng sức vỗ hai cái trên bàn mồ đàn bà mặt, cô bé này cau mày, sau một lát mắt lông mi giật giật, tiếp một đôi đẹp mắt trông mắt màu lam nhạt mở ra.

Vị này hấp dẫn (sexy) cô gái rõ ràng còn chưa phục hồi tinh thần lại, thấy Phương Viễn Sơn xuất hiện ở trước mắt, bị sợ trực lui về phía sau, có thể là làm động tới. Vết thương bụng, đẹp mắt chân mày to đi lên hiện liễu hiện, đi theo kịp phản ứng mới nói: "Ta bây giờ ở đâu a?"

"Người không biết?"

Nghe. Phương Viễn Sơn lời sau, cô bé này mới hồi tưởng lại. Trải qua, trên mặt vẻ mặt từ nghi ngờ biến thành. Kinh hoàng, hai tay dùng sức chống bàn mổ liền muốn xuống.

"Tê ~ "

Mới vừa vấp lại bụng, quán quanh ở phía trên sa Nhiệm vụ tràn ra một tia màu đỏ, Phương Viễn Sơn thấy. Vội vàng tiến lên đỡ nàng cánh tay nói: "Bọn họ mới vừa cho người làm qua giải phẫu, người chậm một chút, nếu không vết thương rạn nứt lời sẽ rất phiền toái!"

"Hừ ~ từ. Thì thế nào?"

Nghe người đàn bà này giọng, hần như mất hạt châu, đi theo bụng. Đỡ nàng cánh tay tay, trong lòng một trận chán ngán.

"Ni muội, người từ. Là không liên quan ta chuyện, nhưng phiền toái người lần tới muốn từ sẽ chết xa một chút, không nên để cho ta xui xẻo theo. ok?"

Trước mặt một câu "Ni muội" nàng rõ ràng không biết có ý gì, nhưng là câu nói kế tiếp nàng nghe hiểu, trên mặt thoáng qua một tia thẹn thùng tàm, trầm mặc một chút nói: "sorry, ta không phải cố ý."

Nghe. Người đàn bà này lời, hần nghĩ cũng phải, nàng quả thật không phải cố ý, muốn trách thì tự trách mình gần đây vận xui ngay đầu.

Bên kia Quỳnh Sâm đang dùng vài sợi dây buộc chân, gấu quần thượng vết máu nhuộm đầy đất, Phương Viễn Sơn đi tới nói: "Muốn ta giúp một tay sao?"

"Giúp ta tìm vị bật lửa."

Chờ ở những đại hán kia trên người tìm được bật lửa đi vòng vèo lúc, Quỳnh Sâm đã đem trên bắp chân quần cho cắt đứt., lộ ra. Bên trong dư tợn vết thương tới.

"Như thế nào?"

"Khá tốt, chẳng qua là xuyên qua thương, đạn không có ở lại bên trong."

Nói xong từ trong súng thối lui ra một viên đạn, dùng mũi dao đem nắp phía trên cho khiêu. Mở, đi theo bả từ đạn bên trong đạn được cho một cỗ não rớt ở. Trên vết thương, Phương Viễn Sơn thấy. Nhất thời cả người bốc nổi da gà, nếu là đoán không lầm. . .

Quả nhiên không ra hần đoán, chờ đem đạn được toàn bộ rớt về phía sau, từ Phương Viễn Sơn trong tay nhận lấy. Bật lửa, đi theo cầm lên bên cạnh chủ thủ cần ở. Trong miệng, biểu tình trên mặt cũng biến thành ngưng trọng, đánh lửa sau hướng về phía vết thương đốt. Quá khứ.

"Phốc xuy ~ "

"A. . ."

"Tê tê ~ "

Một cỗ lửa giận quang từ Quỳnh Sâm trên đùi xuyên qua vô ích trong mào. Đứng lên, Quỳnh Sâm trên ót mồ hôi hột như mưa điểm vậy lăn xuống, ngay cả ở bên cạnh nhìn Phương Viễn Sơn cũng là một trận đau lòng, thậm chí hần mơ hồ hỏi một cỗ mùi thịt. . .

"Mau đưa hần biết rõ tình! ~ "

Trên bàn mổ cô gái không biết lúc nào đã đứng ở. Bọn họ sau lưng, nói ra. Những lời này đề! Phương Viễn Sơn nhanh chóng quay đầu trở lại hướng nàng nhìn một cái, chỉ thấy nàng mặt đầy vẻ mặt lo lắng nói đến: "Hần mất máu quá nhiều, như vậy sẽ đem hần sống đau chết."

Nhìn đã mau rơi vào hôn mê Quỳnh Sâm, Phương Viễn Sơn cũng là một trận nóng nảy, đối với những thứ này chiến địa cấp cứu kiến thức một chút cũng không hiểu hần, không khỏi hỏi: "Làm sao làm?"

Vị này đã không còn bãi đậu xe lúc hấp dẫn (sexy) quyến rũ đàn bà, che bụng ngồi chồm hỏm xuống, trong miệng nhanh chóng nói: "Người đi nhanh tìm giảm đau tê, ta ở chỗ này nhìn hần."

Nghe. Hần lời, Phương Viễn Sơn không nói câu nào, đi tới vị kia Âu Á đàn ông bên cạnh, níu hần tóc mấy bặt tai hung hần quẹt tới.

Cái này dài mũi ung đàn ông bị hần lực mạnh đánh răng cũng bay ra. Mấy viên, đi theo dăng đặc tình quay lại. Còn không chờ nói chuyện lại là mấy bặt tai, người đàn ông này ý thức mới thanh tỉnh. Chút.

"Nói! Phòng y tế ở nơi nào? Nói mau!"

Vị này Âu Á đàn ông mới vừa vừa lộ ra khinh miệt biểu tình,

"Ba ba ba" lại là mấy bạt tai, không đợi hấn đáp lời, nắm lên bên cạnh trên đất tay thương chia vào hấn óc nói: "Ta đếm ba hạ, không nói ta liền khai thương, một hai. . ."

"Hắc ~ ta nói ta nói."

Vị này bị thương chia vào ót đàn ông sắp phong., người đàn ông này so với hấn còn thần kinh, một câu nói mới vừa nói xong cũng bắt đầu đếm một chút, còn không có cho hấn nói điều kiện liền nghe thấy cò súng đậm kéo hoảng bị căng thẳng., bị sợ hấn tam hồn lục phách cũng sắp không.

"Đi đi về phía trước chương ba căn phòng chính là phòng y tế, nếu như ngươi đi mau, mới vừa thầy thuốc kia bây giờ chắc còn ở bên trong."

"Bành ~"

Không cho hấn nói gì nữa, Phương Viễn Sơn một vị báng súng lần nữa nện ở cổ của hấn thượng, cảm thương nhanh chóng kéo cửa ra xông ra ngoài. Bên ngoài trong đường đi không hề giống như giếng vậy phòng ngầm dưới đất như vậy tỏ ra mờ tối, đỉnh đầu ánh nắng đèn đem vị đường đi chiếu sáng như ban ngày.

Lao ra đường đi Phương Viễn Sơn thấy toàn bộ trong lối đi đều là "Vo ve" thanh, thật giống như có cái gì lớn cơ giới đang trên đỉnh đầu bọn họ bài tập vậy, phỏng đoán đây chính là trong phòng tiếng súng bị che giấu nguyên nhân.

Không để ý đến quá nhiều, nhanh chóng vọt tới chương ba vị cửa phòng, một cước đá vào chốt cửa thượng, đưa lưng về phía hấn ngồi trước máy vi tính thấy thuốc bị sợ lập tức xoay người lại, chờ thấy là hấn lúc, ngập ngừng nói nói: "Ngươi. . . Ngươi muốn. Ngươi muốn làm gì?"

Sải bước đi đến hấn trước mặt dùng thương chia vào hấn óc vội la lên: "Mau đưa có thể ngừng đau thuốc cùng thuốc chích cho ta."

"ok, ok, ta cái này thì đưa cho ngươi."

Nói xong người thầy thuốc này nhanh chóng đứng lên đi đến bên cạnh y dược rương trong cầm ra một ống thuốc chích nói: "Đây là mãnh liệt thuốc tê, nếu như cục bộ dùng rồi tốt nhất chích ba phân một trong. . ."

"Phốc ~"

Không cho hấn nói nhiều, một vị sống bàn tay trực tiếp thiết ở. Hấn trên cổ, người thầy thuốc này mềm nhũn nằm té xuống. Bất được thuốc chích sau vừa định đi, nghĩ đến còn cần sa Nhiệm vụ cái gì, trực tiếp xóc lên cái hòm thuốc vọt ra khỏi phòng.

Chờ nữa chạy trở lại lúc Quỳnh Sâm ánh mắt đều đau phải tan rã., hấn thấy. Vội vàng đem giảm đau tê lấy ra, vị kia cô gái một cái từ tay hấn trong đoạt đi, sau đó lập tức chích rồi cuộc.

Bên cạnh Phương Viễn Sơn thấy. Trợn to hai mắt nói: "Cái đó. . . Thầy thuốc nói chỉ có thể ba phân một trong. . ."

Đàn bà cũng không quay đầu lại nói: "Hấn nói chẳng qua là người bình thường."

Một lát sau có thể là thuốc thấy hiệu quả., Quỳnh Sâm có chút co rút thân thể bắt đầu thư chậm lại, hấn cũng đi theo thở phào nhẹ nhõm

Thấy nữ nhân trước mặt còn đang quan sát Quỳnh Sâm, hấn lúc này lại nghĩ đến. Tình cảnh trước mắt, đi theo nói: "Ta không biết ngươi lai lịch gì, ta cũng không muốn biết, bất quá rồi đi nơi này sau này ta muốn chúng ta cũng không cần gặp mặt lại tốt."

Vốn là gần đây vận thế liền không tốt hấn, lại gặp phải. Như vậy vị tảo bà tinh, hấn trong lòng cũng dâng lên một cỗ cảm giác bị thất bại! Đây nếu là nữa mạng theo vị phiền toái, không làm được mạng nhỏ phải đóng thay mặt ở địch bãi.

Ngồi chồm hồm dưới đất đàn bà nghe. Hấn lời sau, người ngừng một lát, đi theo nói: "Ngươi liền đáng ghét như vậy ta, hoặc là sợ ta liên lụy ngươi?"

"U a ~ ngươi còn thật tự biết mình mà!" Trong lòng nhắc tới. Một câu, ngoài miệng nói: "Ta chẳng qua là tới địch bãi du lịch, rất nhanh liền rồi đi nơi này, ta không muốn gây phiền toái, ngươi hiểu ý của ta không?"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Định bái kinh hồn (7)

Nghe hán lời người đàn bà này cúi đầu yên lặng nói: "Tin đạo hơn nữa hành thiện người, được hưởng hạnh phúc cùng ưu mỹ nơi quy tụ."

"Cái gì?"

Nếu không phải thời gian địa điểm đều không đúng, hẳn thiếu chút nữa bật cười, hẳn bây giờ tai thính mắt sáng, người đàn bà này mặc dù nói rất nhỏ tiếng, nhưng vẫn là nghe rõ ràng, hơn nữa cũng lớn dòn hiểu ý.

Mặt đầy khinh thường nói: "Tin đạo hạnh thiện? Người hẳn là có tin ngưỡng đi! Chẳng lẽ đối với người ăn trộm thượng đế sẽ tha thứ?"

"Không phải như vậy!" Nghe. Hán lời, người đàn bà này xoay đầu lại lớn tiếng phản bác.

"Không phải như vậy là dạng kia? Người chẳng lẽ chưa từng làm?" Phương Viễn Sơn cũng là nổi giận trong bụng, người đàn bà này đến bây giờ. Còn từ con vệt mạnh miệng,

"Ta. . . Ta chỉ muốn rời đi nơi này, ô ô ~" vừa nói người đàn bà này lại thương tâm khóc.

Lớn như vậy chỉ sợ đàn bà khóc Phương Viễn Sơn, thấy người đàn bà này nói nàng đôi câu lại khóc, nhất thời cũng là đầu lớn như đầu, tức giận nói: "Im miệng, khóc cái gì khóc a! Muốn khóc chờ đi ra ngoài sau này người tự mình một người từ từ khóc."

Bên cạnh Quỳnh Sâm lúc này cũng có. Động tĩnh, hai vị vốn là không có tập trung ánh mắt lúc này cũng trở về phục. Thần thái, chống hai cánh tay ngồi dậy, thanh âm khàn khàn nói: "boss, chúng ta nhanh lên rời đi nơi này."

"ừ !"

Mấy người từ dưới đất nhật lên mấy nắm tay thương, lại từ những đại hán kia trên người tìm ra một ít băng đạn, đi theo ra. Phòng,

Ngồi lên xuống thê mấy người đi tới trên mặt đất sau này mới phát hiện, bọn họ ngồi bộ này thang máy lại từ dưới đất một mực thông đến lầu thượng, xuyên thấu qua tủ sách bên cạnh khe hở thậm chí có thể thấy xa xa trong thành phố mấy ngôi địa tiêu kiểu kiến trúc.

"Đây là cái gì quý thang máy a?"

Bên cạnh chống cửa thang máy Quỳnh Sâm nói: "Đây là phản thức thang máy, vậy đều là tập đoàn công ty nội bộ sử dụng, chỉ dùng với lầu cuối cùng dưới đất, khác tầng lầu sẽ không đậu."

Nghe. Hán lời, Phương Viễn Sơn kỳ quái nói: "Cái này có gì dùng a?"

Đến bây giờ ngay cả tên cũng không biết đàn bà nghe. Hán lời sau, cùng. Câu: "Dùng cho chạy trốn, hoặc là qua loa có chuyện xảy ra."

"Đúng vậy, cái này thang máy có độc lập cung cấp điện hệ thống."

Nghe. Quỳnh Sâm lời, Phương Viễn Sơn lòng đi theo nói lên, nhỏ giọng nói: "Nói như vậy, vậy chúng ta bây giờ hẳn ở tòa cao ốc này chủ nhân phòng làm việc lâu?"

"Hẳn không sai!"

Nghĩ đến đoàn người mình lại đi tới. Ô, Phương Viễn Sơn lòng nhất thời nói lên. Nhìn những người này phong cách hành sự thật là không cách nào không ngày, động một chút là khai bắn chết người, phỏng đoán bọn họ thủ lĩnh khẳng định cũng không khá hơn chút nào. Quay đầu hướng người đàn bà này hỏi: "Người không cảm thấy hẳn cùng chúng ta nói chút gì không?"

Hai tay che bụng đàn bà đã sớm không. Bãi đậu xe lúc phong tình vạn chủng, trên mặt thanh nhất khối từ nhất khối, túi hai vị đu đủ lộ tề trang cũng xé. Mỏ, quần cực ngắn nút cài phỏng đoán ở mang vận thời điểm cũng roi., dựa vào hai vị kiều đình cái mộng đàn từ băng bó, nếu không phỏng đoán muốn tới vị ba giờ thức chạy trốn..

"Ta chỉ biết là bọn họ là một vị quốc tế người mới lái tổ chức, cụ thể người phụ trách ta cũng chưa từng thấy qua, cũng chưa từng tới bọn họ trụ sở chính."

Nghe. Nàng lời, Phương Viễn Sơn nhất thời một trận xem thường, nữ nhân gốc này bị người bán. Còn thay số người tiền đầu, ngay cả người ta lại lịch đều không hiểu rõ giúp người đi lấy trộm vật phẩm, thật là ngu xuẩn sống chết nên.

Người đàn bà này lời vô tận không thật, hẳn cũng lười lại đi hỏi, quay đầu trừng. Nàng một cái đè nén giọng nói: "Ta bất kể người là thật không biết hay là giả không biết, một hồi nếu là người cản trở lời, ta trước hết đem người giết chết."

Uy hiếp. Một câu người đàn bà này, xoay người hướng Quỳnh Sâm hỏi: "Làm sao bây giờ?"

"Xem tình thế mà làm đi! Cũng không có gì hay biện pháp. Chờ một chút nếu là xuất hiện cái gì bất ngờ boss người đi trước, ta phụ trách đoạn hậu."

Gật đầu một cái cũng không cùng Quỳnh Sâm đi tranh luận, mặc dù hẳn là mình xài giá cao mời tới hộ vệ, thay mình đỡ đạn là phải, bắt quả lòng người cũng là thịt đáng đáp,

Không phải vạn bất đắc dĩ tình huống hẳn thật không muốn ném xuống Quỳnh Sâm tự mình một người chạy thoát thân.

Bộ này thang máy phía trước có một cánh tủ sách cản trở, hẳn là một vị tương tự cơ quan đồ, Quỳnh Sâm bắt đầu bị thương cũng không tốt ngồi xổm xuống, chỉ có thể Phuong Viễn Sơn ở chung quanh tìm khỏi cơ quan tới.

Trên dưới lục lợi tra tìm. Một phen, thấy nhất dưới đáy dán tường vị trí có một loại tựa như tay sắt chuỗi gỗ, liền ánh sáng hướng Quỳnh Sâm nhìn một cái, Quỳnh Sâm đem đầu dán vào tủ sách thượng nghe. Một hồi gật đầu một cái, nắm tay cảm hẳn dùng sức kéo một cái, "Chi chi" một tiếng, tủ sách hướng bên cạnh trượt. Mở.

Bưng súng Quỳnh Sâm chờ thấy to lớn trong phòng làm việc không có một bóng người sau, mới để trong tay xuống khẩu súng. Bị Quỳnh Sâm ngăn ở phía sau Phuong Viễn Sơn, nghe được trong phòng làm việc yên tĩnh, treo trái tim cũng đi theo để xuống.

Ở nơi này ngồi xa hoa phòng làm việc mấy căn phòng nhìn khắp nơi. Nhìn, bên trong hay là không có một bóng người, đứng ở rộng lớn trước bàn làm việc mặt, Phuong Viễn Sơn có chút không biết nên làm cái gì!

Cái công ty này dăm người đều là một ít không phải là người bình thường, động một tí giết người diệt khẩu, nếu là gặp lại mấy đợt như vậy người, hẳn không biết còn có thể hay không cố chịu.

Ở trong phòng làm việc khắp nơi tìm. Tìm, ở tủ rượu ám cách trong tìm được mấy người đồ. Hẳn lúc đi ra chỉ mang. Một bộ điện thoại di động, điện thoại vệ tinh cùng hắc thể đều đặt ở. Lạc Khắc nơi đó, bị bọn họ lục soát đi chỉ là một khối trăm đặt phí lệ, còn có một bộ htc, cùng với một chút tiền lẻ.

"boss, người tới một chút."

Nghe được Quỳnh Sâm tiếng kêu, Phuong Viễn Sơn từ phía sau quỳ ba đi vòng qua. Bàn làm việc phía sau. Chỉ thấy bên cạnh bàn làm việc bên một tòa bàn uống trà nhỏ bị Quỳnh Sâm cho dời đến. Bên cạnh, phía sau một vị gỗ thiết cửa nhỏ lộ ra.

"boss, làm thế nào?"

"Cái này người mới lái công ty xem mạng người như cỏ rác, không để cho bọn họ phá điểm tài làm sao đền bù chúng ta bị thương tâm linh chứ?" Nói xong đầu một chút khai kiên.

Nghe được hẳn lời sau, Quỳnh Sâm nhanh chóng đứng dậy ở trong bàn làm việc lật tìm, không lâu lắm cầm ra cuốn trong suốt cao su mang, lại tìm ra một vị bỏ túi đèn pin, dầu ăn giấy, cùng với mấy vị kẹp văn kiện kim tây.

Vốn là lấy Quỳnh Sâm tâm tính là sẽ không làm như vậy chuyện, cho dù hẳn là ông chủ cũng giống vậy! Hắc Thủy công ty nhân viên sờ tay trong rõ ràng nhắc tới: Bọn họ không thể lấy mình kỹ năng chuyên nghiệp trợ giúp người thuê xử lý phạm tội hoạt động! Bất quá ở gặp qua mấy lần ông chủ làm người sau, hẳn nhiều năm nghề kiếp sống kinh nghiệm nói cho hẳn, Phuong Viễn Sơn đáng giá hẳn phá cái này lệ.

Đi tới tủ sắt bên cạnh ngồi chồm hồm xuống, nhanh chóng đem kim tây ở tủ sắt cơ giới khóa trong thọt. Mấy cái, "Ca đi" một tiếng, cơ giới khóa phục vị thanh âm truyền ra ~ đi theo đem màu xanh đậm dầu ăn giấy lừa gạt ở. Đèn pin thượng, mở đèn pin lên, một cỗ lam uông uông sắc thái chiếu vào. Mật mã vị trí trên bàn phím.

Đưa đầu ở phía sau nhìn Phuong Viễn Sơn một trận ngạc nhiên, chỉ thấy mật mã trên khay mấy vị chỉ tay ấn rõ ràng in ở. Phía trên. Quỳnh Sâm cũng không có nóng lòng thử theo như mật mã, mà là đem trong suốt cao su mang dán lên, đem phía trên mấy vị con số chỉ tay toàn bộ sao chụp (photocopy). Xuống.

Đứng lên Quỳnh Sâm đi tới bàn làm việc mấy vị tính cạnh, đưa tay chạy. Mấy vị tính. Mấy vị tính chạy tốc độ cực nhanh, không muốn 20 giây cũng đã tiến vào. Mật bản.

Quỳnh Sâm nhanh chóng đánh mở một cái trang mạng, đi theo kiện vào. Một chuỗi tiếng Anh, chờ mặt tiếp xúc nhảy chuyển sau này đem cao su khép lại mấy vị con số truyền vào. Đi vào. Trong mấy vị tính một trận số liệu lưu đang điên cuồng cả trứ bình, ước chừng 2 phút sau đi ra. Mấy tổ con số.

"Oa khaó ~ "

Chỉ thấy trong mấy vị tính mặt toát ra. Ba hàng 6 con số con số. . .

Chương chương 138: Địch bá kinh hồn (8)

Đứng ở Quỳnh Sâm sau lưng thấy một màn này Phương Viễn Sơn nhất thời lòng tràn đầy kinh ngạc, giá sáu con số mặt mã nhìn như đơn giản, nhưng là phải biết từ 000000 đến 999999 tổng cộng có 1 triệu vị đếm, coi như tay người động truyền vào 5 giây nghiệm chứng một người, cũng cần 200000 giây, đổi coi là thành giờ vì 200000 trừ lấy 3600 tương đương với 55. 6 giờ, không ăn không uống không ngủ cũng phải hai ngày nhiều!

Nhưng mà hắn mới vừa thấy. Cái gì? Một vị trang web chỉ cần một hai phút liền đi ra. Ba tổ con số, thật sự là làm hắn đại cảm thấy kinh ngạc!

"Hải! boss, đây chẳng qua là trò lừa bịp vặt, trang web này là tư nhân nói, bên trong đều là một ít đối với tù sắt hứng thú người, không đứng bên ngoài cung cấp phục vụ. Hơn nữa ta có tù sắt này hình hào, hốt thuốc đúng bệnh luôn là tương đối dễ dàng."

Thấy Quỳnh Sâm lúc này cũng không quên cho mình giải thích nghi hoặc, đi tới hắn bên cạnh vỗ vai hắn một cái bâng, không có hỏi nhiều cái gì, Quỳnh Sâm cũng gật đầu một cái không nói nữa rồi ~

Đem mấy cái dây số chép lại, sau đó tìm. Đem dao rọc giấy đem cao su mang phía trên chỉ tay kéo. Một vị xuống, từ trên bàn làm việc cầm lên tương hồ bàn chải đem tay trái ngón trở cả. Một tầng tương hồ, đi theo đem cái đó chỉ tay cao su mang dán lên.

Cầm tờ giấy kia đi tới tù sắt bên cạnh ngồi xổm xuống, nhìn phía trên bàn phím quay đầu nhìn về hắn nhìn một cái, thấy Phương Viễn Sơn gật đầu một cái sau đưa ra kia ngón trở ở phía trên theo như. Đứng lên.

Lần thứ nhất không có phản ứng, đi theo Quỳnh Sâm lại theo như. Tổ thứ hai con số, hay là không phản ứng chút nào, sau lưng Phương Viễn Sơn cũng đi theo trứ nóng này. Trên giấy mặt tổng cộng ba tổ con số, hai tổ vô dụng, nếu như chương ba tổ vẫn là không có dùng lời, theo như suy đoán của hắn tù sắt này liền không mở ra.. Quỳnh Sâm không có cho hắn giải thích tại sao liền ba tổ mặt mã, cúi đầu nhanh chóng truyền vào. Chương ba tổ ~

"Tích tích tích ~ "

Mới vừa truyền vào chương ba tổ mặt mã, tù sắt chính là một trận nhẹ vang kêu lên, Quỳnh Sâm nhanh chóng kéo ra. Tù sắt cửa. Cái này cao cỡ nửa người tù sắt tổng cộng chia làm hai tầng, tầng thứ nhất tất cả đều là một ít tài liệu, chương hai tầng bên trong có mấy chục xấp đồ la tiền mặt còn có một chút đồng ơ rô.

"boss, mau! Tù sắt này có báo động trang bị."

Phương Viễn Sơn nhìn thấy tình hình bên trong sau, nhanh chóng ở trong phòng làm việc tìm khởi. Vai túi, từ phòng làm việc bên trái trong phòng nghỉ ngơi tìm được. Một vị để mặc văn kiện da trâu túi, đem văn kiện toàn bộ đổ ra sau chạy tới.

"boss, những văn kiện này làm thế nào?"

"Toàn bộ chứa!"

Chờ Quỳnh Sâm đem văn kiện cùng tiền mặt toàn bộ trang hảo sau này, thấy tiền mặt dưới đáy đồ sau, quay đầu nói: "boss, người tới nhìn một chút ~ "

Đang trong phòng làm việc cửa phòng bị Phương Viễn Sơn xoay người đi tới, thấy lấy xuống tiền mặt tù sắt phần đáy cửa hàng. Thật dày một tầng kim khối, cũng là mặt đầy quần quít.

Suy nghĩ một chút vẫn là nói: "Mang đi!"

Nghe. Hắn rồi sau, Quỳnh Sâm mặt đầy củ kết nói: "boss, ta rất muốn những thứ này hoàng kim, bắt quá. . ."

"Bắt quá cái gì?"

Thấy Quỳnh Sâm mặt đầy ngượng ngừng tình hình, lại nhìn thấy cổ cổ nang nang cặp táp sau nhất thời hiểu rõ ra. Những thứ này kim khối nhìn đáng đáp đều là 1kg tiêu chuẩn sức nặng, thô sơ giản lược nhìn một cái cũng có một mười mấy hai mươi khối, không trách Quỳnh Sâm quần quít đâu!

Hướng đến bên cạnh phòng tìm một xách tay chạy ra, không kịp đếm kỹ, đem những thứ kia kim khối toàn bộ tào. Đi vào. Quỳnh Sâm bấp đuôi bị thương., sợ hắn không thể mang nặng, đi lên trước một cái kéo qua. Hắn trong tay da trâu túi, đi theo người nói: "Đi mau!"

Mang hai vị người bị thương mới vừa ra. Phòng làm việc, cửa bên kia thang máy đã mở ra, một đám đại hán áo đen vọt ra, thấy mấy người bọn hắn sau, trong đó có người kêu lên: "Mau bắt bọn hắn lại ~ "

"Đi bên này ~ "

"Mau ~ "

"Chớ chạy! ~ "

Vọt tới lãnh đạo cao thời điểm, phát hiện cửa an toàn đã khóa từ., Phương Viễn Sơn một cước đạp tới, "Bành " một tiếng, cửa an toàn bị hấn giá bạo lực một cước cho đạp ra tới. Mấy người theo thang lầu chạy xuống.

"Bàng bàng bàng. . ."

"Đình đình đình. . ."

Một chuỗi đạn từ phía sau bắn. Tới, bị sợ Phương Viễn Sơn lập tức phục thấp. Người, miêu eo từ trên thang lầu chạy xuống trứ.

"Ai u! ~ "

Chạy ở phía sau đàn bà đoán chừng là đau chân., đặt mông ngồi ở. Trên bậc thang, đi theo mặt đều đau biến hình., trong miệng "Tê tê " rút ra hơi lạnh!

"Thảo ~ "

Phương Viễn Sơn mắng to một câu. Thấy người phía sau đã theo thang lầu đuổi. Xuống, đưa ra cánh tay phải đem đàn bà kẹp ở. Dưới nách, tiếp tục hướng phía trước chạy.

"Các nguoi chạy đi, không cần phải để ý đến ta.."

Bị hấn kẹp ở dưới nách đàn bà giùng giăng nói một câu, Phương Viễn Sơn nghe. Không khỏi cả giận: "Muốn chờ chết hạ đi ra ngoài từ, bây giờ nếu như bị bọn họ bắt., người tuyệt đối sẽ bị bọn họ cho bán sang Phi châu điều. Từ trong đi."

Nghe. Hấn lòi, dưới nách đàn bà bị sợ lập tức không dám động., ngoan ngoãn mặc cho hấn kẹp phóng xuống lầu. Ở trước mặt mở đường Quỳnh Sâm vừa chạy một bên thờ hỏn hển nói: "Ông chủ, tiếp tục như vậy không phải là một biện pháp a! Chúng ta vào tầng lầu."

"Được !"

Đi theo Quỳnh Sâm từ cửa an toàn vọt tới. Trong hành lang, tầng này hấn là phòng khách, mỗi căn phòng trên cửa cũng khắc lên. Minh bài. Quỳnh Sâm thấy. Quay đầu nói: "Mau, chúng ta đến trước mặt đưa y phòng đi."

Đi theo Quỳnh Sâm chạy đến trước mặt đưa y trong phòng, bên trong hai vị nữ công đang đi một cái vòng tròn đồng trong nhét vào quần áo, Quỳnh Sâm sau khi đi vào không để ý bên trong hai đàn bà tiếng kêu sợ hãi, một cái đẩy các nàng ra, chỉ tròn đồng hướng Phương Viễn Sơn nói: "boss mau nhảy."

"Đồng ~ "

Không có quá nhiều do dự, nghe được Quỳnh Sâm lời sau, Phương Viễn Sơn không chút nghĩ ngợi nhảy vào, mấy giây sau này rơi vào. Một đồng trên y phục mặt. Lúc này trên đỉnh đầu Quỳnh Sâm kêu lên: "boss mau tránh ra."

Mới vừa bò dậy Phương Viễn Sơn, chỉ nghe "Đồng " một tiếng ~ cái đó đến bây giờ cũng không biết tên đàn bà cũng đi theo nhảy xuống. lúc này phía trên truyền tới. Một tràng tiếng súng nổ vang thanh, đi theo Quỳnh Sâm cũng nhảy xuống.

"Đi mau!"

Đi vòng phòng giặt quần áo dậm máy, ba người xông ra ngoài. Nghe được trong đường đi xa xa truyền tới. Điện thoại vô tuyến thanh âm, Phương Viễn Sơn trên mặt mặt hiện vẻ mặt lo lắng, móc điện thoại đi động ra nhìn một cái.

Mới vừa ở lầu chót thời điểm hấn thì nhìn qua., trong điện thoại đi động tín hiệu hoàn toàn không có, đến. Dưới lầu hay là như vậy, không biết công ty này là tất cả mọi người đều không có tín hiệu, vẫn nói mình điện thoại đi động bị bọn họ động tới tay chân..

"Ông chủ nguoi đi trước! ~ "

"Nói gì nói bậy đâu! Một khối đi ~ "

Phòng giặt quần áo bên ngoài đường đi là một vị trở về hình chữ, xa xa lúc này đã truyền tới. Tiếng bước chân, cùng ở bên cạnh khắp khềnh Quỳnh Sâm nói: "boss, vào gấp cấp điện lối đi."

Đeo túi xách, dưới nách còn kẹp đàn bà Phương Viễn Sơn, nghe Quỳnh Sâm lời sau, theo hấn tầm mắt nhìn sang, ngoài mấy chục thước có một ghi rõ đầu lầu cửa an toàn. Lúc này cũng không để ý cái gì phá hư không phá xấu., chạy đến cửa an toàn bên cạnh một cước đạp tới.

"Bành " một tiếng ~ toàn bộ điện áp cửa đều bị hấn đạp từ trên khung cửa thoát khỏi. Mở, theo giây cáp điện lối đi rút xuống. Dùng răng cắn hai vị túi giây an toàn, một tay kẹp người đàn bà kia một tay nắm giây cáp điện tuột xuống.

"Ai u ~ "

Bởi vì không có nắm giữ tốt góc độ, rơi xuống thời điểm người đàn bà kia đề ở. Hấn trên người. Nằm ở trên người hấn đàn bà nhanh lên bò dậy, phía trên Quỳnh Sâm lúc này cũng đi theo tuột xuống.

"%¥ ¥ %... &... * "

"Ông chủ đi mau, bọn họ đuổi tới."

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Định bá kinh hồn (9)

Bò dậy Phương Viễn Sơn lúc này mới chú ý nhìn hoàn cảnh chung quanh, nguyên lai bọn họ theo giấy cáp điện lối đi trượt đến. Hầm đầu xe.

"Bằng bằng bằng. . ."

Mới vừa từ giấy cáp điện giêng đi ra hấn, chỉ nghe trên lối đi phương truyền tới. Một tràng tiếng súng nổ vang, sau lưng xi măng bị đánh đá vụn phân phi.

"Đi mau, bọn họ đuổi xuống."

Chạy đến trước mặt Quỳnh Sâm đi tới một chiếc Mercedes xe suv bên cạnh, dùng báng súng đập ra thủy tinh, đưa tay đến bên trong đem bảo hiểm mở ra, cũng không để ý xe "Ồ lạp ô lạp" còi báo động, chui vào chỗ tài xế ngồi ba lượng hạ cho xe chạy, đạp cần ga quày xe đi tới. Bên cạnh bọn họ nói: "Mau lên xe!"

"Xích lưu ~ "

Bánh xe ở tổ cao su trên mặt đất phát ra một trận the thé chói tai tiếng kêu, đi theo tựa như mũi tên rời cung vậy xông ra ngoài. Mới vừa ngồi ở đằng sau thượng còn không có ngồi vững Phương Viễn Sơn, người đi về trước một nghiêng, đi theo truyền tới. Một cỗ lực mạnh đẩy bồi cảm, cả người gất gao dán vào. Chỗ ngồi phía sau.

Ngồi vững vàng sau này, theo trước ngăn cản thủy tinh thấy bãi đầu xe cửa ra vị trí sáng lên. Mấy đạo chói mắt ánh đèn, trước mặt Quỳnh Sâm lúc này vội la lên: "boss mau nằm xuống"

"Ba ba ba. . ."

Bôn trì trước ngăn cản nhất thời bị đánh thành. Mã tổ ong, mà Quỳnh Sâm dưới bàn chân cũng không buông, liều mạng đánh về phía. Trước mặt cản đường xe.

"Bành ~ "

Chỗ ngồi phía sau Phương Viễn Sơn chỉ cảm thấy thân xe một trận kịch liệt lay động, đi theo một tiếng vang thật lớn truyền tới ~ xe Mercedes trong nháy mắt từ hai chiếc xe trung gian xuyên ra ngoài, đi theo đùng gậy thu lệ phí lan can lái ra. Hầm đầu xe.

"boss người như thế nào?"

Nghe được Quỳnh Sâm tiếng kêu, hấn mới dám ngẩng đầu lên, theo không có trước ngăn cản thủy tinh nhìn ra ngoài, bọn họ đã tới. Trên đường xe chạy, toàn bộ sáu khu bị sáng chói đèn đuốc chiếu sáng như ban ngày, thờ phào nhẹ nhõm hấn mới nói: "Mau, chúng ta trở về chín khu."

Xây ra nhân mạng án, chuyện này khẳng định không phải như vậy dễ dàng thiện.. Nhìn cái công ty này tác phong làm việc, thật là không chút kiêng kỵ, ở định bá cũng nhất định là quan hệ thâm hậu. Minh những thứ này ngoại lai hộ cùng bọn họ phát sinh mâu thuẫn, khẳng định không có gì hay trái cây ăn, hay là ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách.

Lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, bây giờ đã 7 giờ rưỡi., mới vừa ở trong cao ốc bởi vì quang chú ý tín hiệu., cũng chưa kịp xem giờ. Bây giờ lại nhìn một cái, điện thoại di động tín hiệu cũng đi theo mẫn ô vuông.

Tìm ra bị tắc điện thoại gọi tới, nếu đã tới, còn bị người đuổi như tang gia chi khuyến vậy, không mò điểm lộ phí trở về làm sao không phụ lòng mình?

Điện thoại di động mới vừa tiếp thông, cũng không thời gian hàn huyên., nói thẳng: "Như thế nào, không đồng ý ta đồng bạn liền đi."

"ok, chúng ta đồng ý!"

Suy nghĩ một chút hướng về phía trước mặt Quỳnh Sâm nói: "Đi kéo hi đức bến tàu."

Đến. Bến tàu, để cho Quỳnh Sâm bọn họ chờ ở trong xe trứ, hấn đi một mình. Đi vào. Tránh mấy đợt tuần tra nhân viên, đi tới buổi chiều liền thấy qua thùng chứa hàng bên cạnh, thấy phía trên to lớn treo khóa, trực tiếp lấy tay lôi ổ khóa đem phía sau nút áo vụn thành. Ma hoa.

Ba lượng hạ đem nút áo vụn xấu sau, mở ra hàng quỹ cửa thấy bên trong con ngựa phải chỉnh chỉnh tề tề cơ phận thờ phào nhẹ nhõm, quét mắt phụ cận không có người sau leo lên. Thùng chứa hàng, từ bên trong đem quỹ cửa đóng lại sau này, tay tìm tòi bên trong cơ phận toàn bộ bị hấn bỏ vào. Trong không gian.

Lấy phương pháp giống nhau thu. Một người khác hàng quỹ bên trong cơ phận, ngồi lên xe rồi đi bến tàu sau Quỳnh Sâm đem xe lái đến một chỗ yên tĩnh, đem chiếc này không có trước ngăn cản thủy tinh chạy cho ném ở bên lề đường, để cho bọn họ hai người tại chỗ chờ, thẳng đi về phía. Đối diện thương vụ lâu.

Tại chỗ chờ. Không có 5 phút, Quỳnh Sâm lái một chiếc mới tinh BMW 7 hệ ngừng ở. Mặt của bọn họ trước, mở cửa xe nói: "Đi, lên xe."

Ngồi vào trong xe cũng không có hỏi Quỳnh Sâm xe từ đâu tới, quay đầu hướng về phía chỗ ngồi phía sau người đàn bà kia nói: "Người ở nơi nào xuống xe?"

Che bụng đàn bà nghe được hấn lời sau, nói quanh co. Một hồi mới nhỏ giọng nói: "Các người có thể hay không. . ."

"Không thể!"

Không có nghe cái này "Tào bả tinh" nói hết lời hấn liền quả quyết cự tuyệt.,

Cái này lại lịch không rõ đàn bà đến bây giờ hấn ngay cả tên cũng không biết, hơn nữa từ dấu vết có thể đoán được nàng là một vị gián điệp thương mại, mang như vậy đàn bà thật sự là quá nguy hiểm.

"Vậy người ở trước mặt để cho ta xuống xe đi!"

"boss?"

Thấy Quỳnh Sâm ánh mắt sau, hấn gật đầu một cái nói: "Tìm một chỗ để cho nàng xuống xe."

"Cót kết ~ "

"Xuống xe đi!"

Tìm một tương đối lượng người đi nhỏ địa phương buông xuống. Người đàn bà này, từ trong kính chiếu hậu nhìn nàng che bụng đi u ám trong góc đi tới, Phương Viễn Sơn trong lòng giật giật, đi theo quay đầu đối với Quỳnh Sâm nói: "Đi thôi!"

Xe chạy ra khỏi đi năm phút sau, Phương Viễn Sơn đột nhiên kêu một tiếng: "Dừng một chút!"

"Quay đầu!"

Chờ đi tới mới vừa đem đàn bà buông xuống địa phương lúc, Phương Viễn Sơn mở cửa xe nhanh chóng xông ra ngoài, khắp nơi tìm. Tìm, ở một nhà tiệm xa xỉ phẩm khúc quanh trong bóng tối tìm được. Người đàn bà kia, lúc này nàng đang co ro người ngồi chồm hổm ở góc tường.

Đi tới nữ người bên cạnh một cái đem nàng kéo lên, nói: "Đi thôi ~ "

Thấy hấn lại trở lại., người đàn bà này trong mắt toát ra một tia thần thái, đi theo hấn yên lặng đi. Một đoạn đường sau mới nói tiếng "Cám ơn! ~ "

Chờ hai người sau khi lên xe, trước mặt Quỳnh Sâm hỏi nói: "boss, chúng ta bây giờ đi chỗ đó vị công xường sao?"

"Không đi., trực tiếp đi phi trường." Nói xong lấy điện thoại di động ra cho Lạc Khắc bọn họ gọi điện thoại, bên kia cũng không hỏi nhiều, nói tiếng sau khi biết liền cúp điện thoại.

Cách phi trường còn có một đoạn đường thời điểm, Quỳnh Sâm đột nhiên dừng xe lại, cùng Phương Viễn Sơn muốn. Mấy chục mỹ kim đi vào. Một cửa hàng, không lâu lăm xách cái túi đi ra.

Hấn thấy. Cũng không hỏi nhiều cái gì, Quỳnh Sâm bọn họ những thứ này từ đặc thù bộ đội đi ra ngoài hộ vệ, cho tới bây giờ không làm những thứ kia chuyện vô vị, nếu hấn làm. Vậy thì chứng minh chuyện này nhất định là có cần thiết này.

Sau khi lên xe Quỳnh Sâm lần nữa chạy xe, đến. Bên ngoài phi trường tìm một không có máy thu hình địa phương đem xe ngừng lại. Từ trong túi cầm ra một ít chai chai lọ lọ đồ. Đứng lên, chờ chuẩn bị xong sau này lại từ trong túi cầm ra. Một vị chai nhỏ tới, liền bên ngoài ánh đèn có thể thấy rõ ràng phía trên dùng tiếng Anh viết: Đôi đường khí nước.

"boss, các người xuống xe trước!"

Chờ hấn cùng người đàn bà kia sau khi xuống xe, Quỳnh Sâm đem lúc trước đổi qua một ít mực màu đen đồ hướng về phía trong buồng xe phun, sau lại cầm lên bình kia đôi đường khí trong nước bên ngoài phun. Một hồi, sau mới ngẩng đầu lên nói: "boss, chúng ta đi thôi!"

Thấy Quỳnh Sâm động tác sau, trên đường đi rất ít nói chuyện đàn bà, đột nhiên quay đầu hướng về phía Phương Viễn Sơn nói câu: "Người vị này hộ vệ rất chuyên nghiệp ~ "

"Thiết, muốn người nói!"

Kinh thường nói câu sau, nổi lòng hiếu kỳ hấn lại hỏi tới: "Người từ nơi nào nhìn ra hấn rất lợi hại?"

Người đàn bà này phỏng đoán hồi lâu không lên tiếng bật hoảng, bị hấn hỏi một câu sau trả lời: "Hấn những thứ kia tiêu trừ dấu vết phương pháp cũng là trong quân đội thủ pháp, hơn nữa rất chuyên nghiệp."

". . . Con bà nó, nói. Nửa ngày tất cả đều là nói nhảm!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Địch bá kinh hồn (10)

Không biết tại sao, hấn đối với nữ nhân này dù sao nhìn không vừa mắt, chỉ cần nàng mở miệng, hấn liền không nhịn được sang nàng mấy câu. Mà người đàn bà này thật giống như cũng có bị ngược nghiêng về, tỏ ra nghịch lại thuận thụ, hấn nói gì nàng đều không phản bác.

Không có lại theo người đàn bà này nói chuyện vớ vẩn, ở phi trường bên ngoài chờ. Không có nửa giờ Lạc Khắc bọn họ liền từ một chiếc màu đen xe thương vụ trong đi xuống. Nhận được hấn điện thoại sau, mấy người cũng chưa đi đến phi trường phòng khách, thẳng hướng bọn họ đi tới.

Thấy mấy người bọn họ đáng về sau, A Nặc Đức vội vàng nói: "boss, làm sao., là ai tổn thương các người?"

Khoát khoát tay nói: "Trước không nói như vậy nhiều, chúng ta mau rời đi địch báí."

"Lạc Khắc người bây giờ đến trong phi trường mặt mướn một chiếc phi cơ tư nhân, Nguyên Cao Dương người nghĩ biện pháp đi mua chút chữa trị vết thương đạn bắn được vật."

Suy nghĩ một chút không có chuyện gì sau, sẽ để cho bọn họ chia nhau hành động.. Quỳnh Sâm xử lý kia chiếc BMW động cơ hấn biết, hấn là sợ mình chọc tới phiền toái, đến nỗi cái đồ người mới lái công ty, hấn là một chút cũng không lo lắng, mặc dù động tĩnh không tiêu, nhưng là chính bọn họ thì sẽ trăm phương ngàn kế che giấu đi.

Bây giờ chủ yếu chính là phải nhanh chóng rời đi địch báí, phòng ngừa bọn họ phản công. Cho mướn phi cơ tư nhân cũng là chuyện không có cách nào khác, mình bên này hai người đều có vết thương đạn bắn, hơn nữa bên cạnh người đàn bà này nhìn một cái cũng chưa có giấy chứng nhận, làm sao mang nàng lên phi cơ?

"Chúng ta bây giờ đi bra-xin, người có muốn hay không đi theo một khối đi?"

Thấy người đàn bà này sau khi gật đầu, Phương Viễn Sơn không nói gì nữa. Lạc Khắc bọn họ trở về rất nhanh, tìm được bọn họ sau này nói tiếng: "Cùng ta tới ~ "

Đi theo Lạc Khắc mấy người từ khách quý lối đi đi thẳng tới. Trong phi trường mặt, trên đường đưa một chiếc cỡ trung phi cơ toàn thê đã để xuống, không có quá nhiều quan sát hoàn cảnh chung quanh, mấy người nhanh chóng leo lên. Phi cơ, bên trong sang trọng trang sức chút nào không dẫn nỗi hấn nhìn chăm chú, đi tới khách thương trong mềm mại trên ghế sa lon sau khi ngồi xuống, toàn thê chỗ lại đi lên. Một người, định thần nhìn lại nguyên lai là Nguyên Cao Dương trở lại.

Lúc này trước mặt buồng lái phương hướng đi tới một vị người mặc màu xanh da trời đồ làm việc nữ tiếp viên hàng không, đi tới bên cạnh bọn họ cung kính nói: "Các vị tôn quý tiên sinh các người buổi tối khỏe, phi cơ lập tức muốn khởi phi., xin các người ngồi yên."

Chờ phi cơ bay lên không sau này, che bụng ngồi ngay ngắn ở chỗ ngồi đàn bà, đột nhiên giải mở an toàn chup, đi tới vách khoang cạnh moi toàn cửa sổ

nhìn về phía địch bãi bầu trời đêm, trên mặt không khói cháy nước mắt.

Nguyên Cao Dương cũng giải mở an toàn chập đứng lên, đi tới trong lối đi đem cửa khoang đóng lại, hơn nữa đem rèm cửa sổ cũng để xuống. Đem dẫn tới bọc sau khi mở ra từ bên trong cầm ra. Các loại giải phẫu dùng cụ, đi tới Quỳnh Sâm bên cạnh đỡ hần, đỡ hần đi đến trên ghế sa lon bên cạnh nằm xuống, cho hần xử lý. Vết thương.

Phuong Viễn Sơn lúc này cũng từ chỗ ngồi đứng lên, đi tới Nguyên Cao Dương sau lưng nhìn hần xử lý Quỳnh Sâm trên đùi vết thương đạn bắn. Trải qua kịch liệt bắn nhau cùng với đường dài bồn tập sau, hần vết thương trên đùi lại rạn nứt. Xuống, đại cổ máu tươi tràn ra.

Một giờ sau chờ Nguyên Cao Dương giúp hần gột rửa vết thương sau, hần mới hỏi đến: "Như thế nào, Quỳnh Sâm vết thương quan trọng sao?"

Nguyên Cao Dương bên dọn dẹp trên sàn nhà đồ bên cười nói: "Thương nhẹ, từ không."

"Pháp. Khác. Vưu ~" nằm trên ghế sa lon Quỳnh Sâm nghe được hần lời sau, mắng. Một câu, thấy A Nặc Đức cũng đang cười, không khỏi tức giận nói: "Hắc! ~ những tên kia không biết chuyện gì, cho ta rất cảm giác quen thuộc, lại lịch khăng định không tiêu."

Nghe. Hần lời sau, Nguyên Cao Dương mấy người cũng không cười, mặc dù còn không. Giải chuyện đã xảy ra, bắt quá dám ở địch bãi như vậy đại động can qua, lại lịch tiêu. Mới là lạ!

Thấy Quỳnh Sâm không có sao sau này, nghĩ đến người đàn bà kia một đường trốn chạy xuống, vết thương trên người nói không chừng cũng băng bó khai, hướng về phía toàn bên cửa sổ đàn bà nói: "Ai ~ đừng xem, có gì để nhìn, tới cho người nhìn một chút vết thương."

Đàn bà nghe được hần lời sau đi tới trên ghế sa lon nằm xuống, một bộ dư thừa dư cầu đáng về, hần thấy. Không khỏi đảo cặp mắt trắng dã!

Nguyên Cao Dương đi tới ngồi chồm hồm xuống, vừa mới chuẩn bị động thủ giải sa Nhiệm vụ, lại quay đầu nhìn về hần nhìn một cái,

Phuong Viễn Sơn thấy hần nhìn tới, cũng lấy ánh mắt nghi hoặc nhìn sang. Hai người lấy ánh mắt ở trong không khí trao đổi. Một hồi, chờ công khai Nguyên Cao Dương mới bắt đầu động thủ.

Một bên Phuong Viễn Sơn không khỏi khí nhặc., nguyên lai người này đến bây giờ còn không quên hỏi hần: Cái này trên ghế sa lon đàn bà cùng hần quan hệ, chờ thấy hần lấy ánh mắt trả lời không quan hệ sau mới bắt đầu động tới tay.

Đem người đàn bà này sa Nhiệm vụ cõi ra sau phát hiện vết thương của nàng không có gì đáng ngại, có thể là vết thương đã vá lại qua nguyên nhân, bên trong cũng không có lần nữa xé, chẳng qua là dật. Chút máu. Nguyên Cao Dương giúp nàng đem tẩy áo. Xuống, lần nữa vá lại. Một lần, lại lên. Một chút được cao, đứng lên nói: "Tốt. ~ giá mấy ngày không muốn dính nước, một tuần lễ sau cũng chưa có vấn đề lớn."

Chờ thấy người đàn bà này ngồi dậy, Phuong Viễn Sơn đi tới bên cạnh nàng ngồi xuống, nhìn. Nàng một hồi mới nói: "Người không cảm thấy hần cùng ta nói chút gì không? Tỷ như người tên cái gì!"

Một trận không tiếng động sau yên lặng, người đàn bà này mới nhỏ giọng nói: "Ta kêu ly địch á. La lan, mẹ là một người Pháp, cha là người Ả Rập, ta luôn muốn rời đi địch bãi, đoạn thời gian trước có người đàn ông cùng ta nói. . ."

Cái này ở bãi đậu xe lần đầu gặp lúc để cho hần vô cùng tươi đẹp đàn bà, chờ nghe xong nàng câu chuyện sau, hần cũng không biết nên nói nàng thông minh tốt hay là ngu tốt! ~

Thật nghiêm khắc hơn coi như lời, cái này la lan lại vẫn là vị công chúa, hần cha chính là một vị "Vương tử", mặc dù Ả Rập tù trưởng con cháu nhiều vô số! Ở nàng mẹ bị "Vương tử" quang hoàn sinh cảm dỗ hạ, bắt đầu làm lên. U tới cô nương mộng, dứt khoát gả cho. Nàng cha.

Hần cha như đại đa số Ả Rập đàn ông vậy, cũng có tam thể tứ thiếp, nhưng mà ly địch á cha cũng là bị vương tử thân phận ảnh hưởng, cũng không muốn như thông thường người Ả Rập như vậy xử lý ở hần trong mắt xem ra thuộc về "Đề tiện" công việc, chỉ có thể dẫn do vương thất mỗi một tháng phát ra cứu tế kim sống qua ngày.

Cũng đúng là như vậy, hần cha hy vọng nàng có thể gả cho có tiền Ả Rập đàn ông, từ tiểu ở nước Pháp lớn lên nàng, có một viên lăng mạn lòng, nàng không thể chịu đựng phụ thân an bài, hơn nữa hy vọng mình một kia có thể từ đầu đến cuối yêu nàng một người, sau đó nàng liền gập. Công ty kia người.

Trải qua một phen tiếp xúc sau, cái đó trong công ty người đáp ứng nàng: Chỉ cần nàng giúp bọn họ đến oriskNickel công ty ăn cắp một phần văn kiện, bọn họ công ty thì sẽ giúp nàng lên qua nước Pháp, hơn nữa giúp nàng lấy được hợp pháp cư lưu quyền. Đến nỗi giữa bọn họ rốt cuộc còn có chút cái gì cụ thể chi tiết, nàng cũng không có nói.

Bắt được văn kiện sau người đàn bà này cũng không có như hẹn giao cho bọn họ, mà là đem văn kiện giấu đi, phải đợi mình rời đi địch bãi sau này mới có thể đem văn kiện giao cho bọn họ.

Trở mặt sau ở nàng trên người không có lục soát ra văn kiện, người mới lái công ty người lúc này thốt nhiên giận dữ, hung hần đánh. Nàng ngừng một lát, muốn nàng đem văn kiện giao ra, nàng trong tuyệt vọng liều mạng dưới trốn thoát, cho đến ở xí gập. Hần.

Chương 141: Chia của

"Đồng đồng đồng ~ "

Nghe được cửa khoang tiếng vang, Nguyên Cao Dương đứng dậy đi tới đem cửa lái một chút, vóc người cao gầy vô ích ngồi tiểu thư mỉm cười nói: "Các vị tiên sinh nữ sĩ các người tốt! Chúng ta lập tức phải ở pháp lan khắc phúc hạ xuống, xin các vị tiên sinh nịt chắc giây an toàn."

Quay đầu nhìn về Lạc Khắc nhìn một cái, hần trở về qua ý mà nói: "Chúng ta giá chiếc là cỡ trung thương vụ ky, phỏng đoán dừng lại một chút cố gắng lên đi!"

Ở pháp lập khắc phúc rút đầy dầu sau chiếc phi cơ này rất nhanh liền khởi phi., chờ lần nữa hạ xuống thời điểm đã đến. Bra-xin trong hện nhiệt bên trong lò, đi ra phi cơ toàn thể một khắc kia, Phương Viễn Sơn mới cảm giác trong lòng thực tế lại.

Ở đó nhà người mới lái công ty ngắn ngủi mấy giờ trải qua để cho hần cả người đều mỏi mệt, ở trên phi cơ căn bản không có nghỉ tức tốt hần, bây giờ hận không được lập tức trở về trong biệt thự thật tốt ngủ một giấc.

Nguyên Cao Dương từ bãi đậu xe đem chiếc kia sáu tua hần mã lái tới, dù sao hai hàng ghế sa lon bằng da thật ngồi xuống mấy người bọn họ dư sức có thừa, Lạc Khắc đứng lên đi tới tủ rượu bên cạnh cầm ra. Mấy chai bia, trừ. Hai vị người bị thương trở ra, một người phân. Một chai.

"Hắc ~ "

"Chết, những tên kia thật là quá sống mãnh., giá không phải công ty gì a? Rõ ràng chính là ô thổ phi mà!"

Quỳnh Sâm từ A Nặc Đức trong tay kéo qua bia hung hần ực một hóp nói: "Những tên kia đều là chút tổ chức lính đánh thuê giải ngũ xuống, trước kia đều là quân nhân chuyên nghiệp, cho nên cái này thua thiệt ăn không oan uống, chỉ là có chút không giải thích được."

A Nặc Đức nghiêm túc nói: "Cái công ty này dám như vậy ồn ào trương, ở địch báí khẳng định ý đồ không phải là tiểu! Nếu đã xé rách da mặt., bọn họ chắc chắn sẽ không cứ như vậy từ bỏ ý đồ."

Lần lượt ly địch á ngồi Phương Viễn Sơn nghe. Hần lờn sau, oán hận nói: "Lúc này bị bọn họ đánh. Trở tay không kịp, bọn họ nếu là dám đuổi theo bra-xin, ta sẽ để cho bọn họ ném thử một chút lợi hại."

Lúc trở lại biệt thự ngày đã hoàn toàn đen xuống, thấy đoàn người xuống xe, quản gia Bảo Mạn từ trong biệt thự đi ra, đi tới hần bên cạnh cung kính thăm hỏi sức khỏe đến: "Phương tiên sinh ngài đã về rồi!"

Gật gật đầu nói: "Bảo Mạn người đem bọn họ an bài trước ở lại, chuyện khác mình ngày nói sau."

Xách hai vị túi A Nặc Đức cùng hần lên lầu, đến. Trong phòng ngủ buông xuống hai vị túi sau, cùng Phương Viễn Sơn tò ý. Một chút hần liền đi ra khỏi nhà. Nghe được bên này động tĩnh sau, cách vách Mạo Hầu từ căn phòng cách vách trong chạy tới, thật xa thì phải đi trên người hần binh.

Ôm Mạo Hầu ở trên đùi trấn an. Một hồi, tay thoảng một cái nhiều hơn. Một ít đặc sắc trái cây tới, Mạo Hầu thấy. Cao hứng "Chi chi" trực khiếu ~ thấy đầu nó thượng lại trường mượt mà. cái mũi, mấy ngày qua một mực âm trầm sắc mặt lại lộ ra cười xong cho.

Đem nó dỗ đi ngủ, trở lại phòng ngủ hần không đi quan tâm những thứ kia kim điều, tiền mặt, mờ ra. Chứa văn kiện da trâu túi nhìn! Tùy tiện cầm. Mấy phần đều là một ít trên quốc tế nổi danh công ty lớn đi đầu mẫu tự, thấy hần là nhìn thấy mà giật mình!

A Nặc Đức nói không sai, những thứ này đều là thế giới năm trăm mạnh trú địch báí chi nhánh công ty tài liệu cơ mật. Thậm chí có da trâu túi thượng dùng tiếng Anh viết top-secret nét chữ, thấy hần là đầu đầy mồ hôi, đây nếu là bị những thứ kia công ty biết., mình không làm được phải bị rất nhiều quốc gia truy tố.

Những văn kiện này hần cũng xem không hiểu, dứt khoát một cổ não thu vào. Trong không gian, thấy trong không gian bị nhét đầy áp cơ phận lại là một trận nhức đầu, quay đầu còn phải tìm một giải thích để giải thích những hàng hóa này biến mất nguyên nhân.

Sáng sớm ngày thứ hai tỉnh lại, thấy còn ném xuống đất ví da sau mới nhớ tới những thứ kia kim điều tới, đem giấy khóa kéo kéo ra toàn bộ rút ở. Trên sàn nhà, đếm đếm tổng cộng ba mươi khối ~ ước chừng tính toán một chút cũng đáng vị trăm một trăm ngàn mỹ kim. ~.

Từ dưới đất cầm lên mười khối kim điều cũng bỏ vào đầu giường tủ sắt, còn dư lại mấy trăm ngàn tiền mặt cùng hai mươi khối kim điều lại bị hần bỏ

vào. Trong túi xách. Xách túi đi lúc xuống lầu, Lạc Khắc bọn họ đều đã ở dưới lầu., Bảo Mạn nhìn thấy hấn xuống. Đi tới hỏi nói: "Phương tiên sinh, điểm tâm đã chuẩn bị xong., bây giờ liền dọn cơm sao?"

"ừ, ăn cơm đi!"

Đem A Nặc Đức mấy người bọn hấn toàn bộ kêu. Tới,

Xuống phi cơ thời điểm trên mặt còn thanh nhất khối tử nhất khối ly dịch á, trong một đêm lại biến mất không sai biệt lắm, trả lời đến. Nguyên lai thủy quang non trọt làm người hài lòng hình dáng

"U a, trong một đêm đại biến dạng mà!"

Châm. Cái đuôi ngựa biện ly dịch á cướp. Một chút cái trán toái phát, thành thực ngồi xuống nói: "Cám ơn khen ngợi ~ "

". . . Ngươi ngược lại không khiêm tốn."

Chờ sau khi ăn điểm tâm xong đem Lạc Khắc mấy người gọi lại nói: "Các ngươi chờ một chút."

Nói xong đem Tuyết Ly các nàng đuổi đi trở về phòng, đem trên đất ví da ném lên bàn nói: "Tổng cộng ba mươi khối, ta cầm. Mười khối, còn dư lại một ít tiền mặt cùng kim điều các ngươi phân. Đi!"

Thấy Lạc Khắc bọn họ muốn mở miệng nói gì, hấn đứng lên nói: "Không muốn như vậy nói nhảm nhiều, cho các ngươi sẽ cầm."

"Nga, đối với, giúp ta tra một chút cái đó người mới lái công ty lai lịch, cần gì phí dụng quay đầu cùng ta nói."

"Được, boss!"

Ở hậu viện trên ghế nằm ngồi xuống, bên cạnh trên bàn vuông Tuyết Ly đã sớm giúp hấn rót một ly trà đặt ở. Phía trên, nâng chung trà lên ly uống một hớp, suy nghĩ một chút hướng trong phòng gọi tới: "Bảo Mạn, ngươi tới một cái."

Nghe được hấn tiếng kêu, Bảo Mạn nhanh chóng từ trong nhà đi ra, đi tới bên cạnh hấn nói: "Phương tiên sinh ngươi có gì phân phó?"

"Bên cạnh 7 số biệt thự ngươi biết cái gì một tình huống sao?"

Bảo Mạn suy tính một chút nói: "7 số biệt thự bản quyền thật giống như cũng ở đây ngân hàng, bắt quá gần đây mấy ngày có người tới thăm, cụ thể có hay không đối chắc còn không biết."

"ok, vậy ngươi bây giờ hãy cùng ngân hàng đi hỏi một chút, nhìn một chút có hay không bị mua lại."

Chờ Bảo Mạn sau khi đi, hấn không khỏi xoa xoa óc. Người trong nhà bây giờ càng ngày càng nhiều, đã mau ở không dưới., A Nặc Đức bọn họ cũng không phải tới đứng gác thi hành nhiệm vụ, luôn là cần một chút mình tư nhân không gian, lão để cho bọn họ nặn một căn phòng cũng không phải chuyện như vậy, còn không bằng dứt khoát mua nữa một ngôi biệt thự đâu!

Bảo Mạn rất nhanh cầm điện thoại lại đi ra nói: "Phương tiên sinh, ngân hàng người cần cùng ngài tự mình nói một chút."

"Ngài khỏe, ta là Phương Viễn Sơn."

Cùng vị này ngân hàng chủ quản nói qua sau, để điện thoại xuống hấn lại vì mình trong ngân hàng mỹ kim mặc niệm. Đứng lên. Theo vị này ngân hàng chủ quản cùng hấn nói: Ngôi biệt thự kia còn không có đồng ý, chủ yếu là song phương đối với giá sau cùng ô vuông không có đạt thành nhất trí.

7 số biệt thự so với hấn biệt thự này muốn tiểu. Mấy chục bình, nhưng là giá cả không kín không ít, ngược lại cao hơn 100 vạn mỹ kim, nguyên nhân chính là ra ở con số kia thượng.

Không giống người nước Hoa đều thích 6, 8, đại đa số người ngoại quốc đối với 7 mấy con số này ngược lại tình hữu độc chung. Ngân hàng không biết là bắt. Một điểm này, hay là gần đây cảnh biến biệt thự giá cả quả thật phồng cao., vị kia khi trước khách hàng đi ngang qua. Giải sau biết: Minh tức tưởng muốn mua biệt thự không chỉ là kẻ cận nhỏ nhất, hơn nữa đều giá là cao nhất, hấn quả quyết cự tuyệt. Ngân hàng "Nói giá không hạn độ".

"Tiền vật này thật là tới nhanh, đi cũng nhanh a!"

"Phốc xuy ~" lúc này cách vách truyền tới. Một tràng cười.

Chương 142: Quá cầu huyệt.

Ngồi ở trên ghế cảm khái hắn nghe đến bên cạnh thanh âm quay đầu nhìn sang, chờ thấy là Mộ Dung uyển sau, hắn tròn to hai mắt, một hồi lâu mới nói: "Người . . Hải!"

"Hải ~ "

"Lạc lạc. . ."

"Thấy ta có cần phải như vậy giật mình sao?"

Lấy tay vén. Một chút bị gió thổi loạn kiểu tóc nói: "Cái đó. . . Người không trở về nước a?"

Đứng ở 9 số biệt thự hậu hoa viên Mộ Dung uyển cười nói: "Ta phát hiện ta yêu. Nơi này, cho nên là hơn ngàn ngàn đoạn thời gian lâu!"

"Là mà! Nào dám tình tốt, tốt nhất cả đời cũng không cần đi.." Nghe. Nàng lời, Phương Viễn Sơn tiện cười nói ~

"Người nói gì?"

"Không có gì, ta nói người thích nơi này là hơn ở một thời gian ngắn mà, mỗi ngày có thể thấy đồng bào để cho ta cảm thấy ta còn là một người nước Hoa."

Sáng sớm thấy một vị tuyệt thế đại mỹ nữ, tâm tình luôn là vô cùng thoải mái, cùng người đẹp cách không nói đùa. Một hồi, mời: "Muốn không có chuyện, cùng đi bãi biển đi tới lui như thế nào?"

Đối diện trong vườn hoa Mộ Dung uyển cau một cái cái mũi đáng yêu suy nghĩ một chút nói: "Được rồi, dù sao ta cũng không có chuyện gì."

Nghe. Mộ Dung uyển lời, hắn trên mặt nhất thời như hoa cúc nở rộ vậy, trên mặt cũng cười ra. Điệp tử, toét miệng nói: "Đi!"

Xin miễn. Lạc Khắc bọn họ trợ giúp, hắn một tay nhắc vị xếp ghế nằm hào hứng chạy ra. Hậu hoa viên, cái ghế ở bãi biển bên cát xong sau, lại đem hậu hoa viên dù che nắng cũng tháo. Xuống, kháng đến bên bờ cát dựng lên. Quay đầu nhìn một chút còn bất mãn ý, lại chạy về cầm. Trương xếp bàn cùng với một ít thức uống, trung gian lần nữa cự tuyệt. Tuyệt Lỵ các nàng viện thủ.

Chờ Mộ Dung uyển quần áo trắng lung lay đi tới lúc, hắn đã đem hết thầy cũng làm thỏa đáng. Ở trong phòng liền thấy hắn chạy trước chạy sau bận bịu Mộ Dung uyển, đi tới hắn bên cạnh lúc thúy thanh nói: "Phiền toái người. ~ "

"Không phiền toái không phiền toái, phải. Người da trắng như vậy, vạ nhất phơi hắc. Làm thế nào?"

"Nào có a!"

"Hắc hắc ~ "

Trước kia cùng Mạo Hào tàn bộ lúc những thứ kia hấp dẫn (sexy) người đẹp đều là tránh lui ba thước, xa xa chạy không. Bóng người. Ngày nay cùng Mộ Dung đại mỹ nữ nữa tàn bộ lúc, những thứ kia cô gái trực tiếp coi thường. Hắn, nên chạy bộ chạy bộ, nên chơi đùa chơi đùa.

"Người trước mấy ngày làm sao đột nhiên không thấy. A?"

"Ách. . . Ta trở về nước.."

"Đi tham gia người cái đó bạn gái trước hôn lễ.?"

"Giá. . ." Thấy Mộ Dung uyển chớp phác thiêm mắt to nhìn chăm chăm tự nhìn, hắn một trận nhức đầu! Ở một người đàn bà trước mặt nói một nữ nhân khác, chính là người ngu cũng biết là đại kỵ. Vội vàng xóa đến: "Ta buông xuống bao tiền lì xì liền đi. ~ đối với, anh người chứ ?"

"Anh ta có chuyện trở về nước., ta gần đây cũng không có chuyện gì liền lưu lại lâu!"

Lúc này một trận gió biển đối diện thổi. Tới, Mộ Dung uyển đưa tay dè lại. Trăm lai quần vạt áo, thiên nga nhưng vậy trắng nõn cổ lộ ra, sóng vai đi ở bên cạnh hắn thấy ngẩn ngơ.

Mộ Dung uyển vô luận khí chất, vóc người, tướng mạo cũng phù hợp hắn đối với mỹ nữ định nghĩa, hơn nữa nàng ôn uyển tính cách cùng với không tầm thường gia thế, đơn giản là hoàn mỹ giải thích. Cái gì gọi là bạch phú mỹ.

Chờ Mộ Dung uyển ngẩng đầu lên thấy hán bộ kia trư ca tương lúc, kiều hàm nói: "Cẩn thận rơi vào trong mắt không rút ra được." Nói xong mình cũng đi theo dò mặt lên.

"Cái đó, hỏi người chuyện này bái."

"Làm sao.?"

"Cái đó. . . Người có hay không cái đó. . ."

Mộ Dung uyển không chờ hán nói hết lời liền khom người xuống, ưu mỹ sống lưng ở nắng ban mai chiếu xuống lộ ra một đẹp mắt hình cung. Nàng đem trên chân giày cời ra lỉnh ở trong tay, đem khuôn mặt sợi tóc đi sau ốt chớ. Một chút mới nói: "Người mới vừa nói gì?"

Nhìn mỹ nhân ở nắng ban mai chiếu sáng hạ kia một đôi nhu nhược không xương chân nhỏ, một thời lại thấy có chút ngáy ngồ. ~ nghe được nàng câu hỏi mới tỉnh qua thần trở lại: "Ta nói: Tương lai nếu ai cưới. Người thật đúng là hạnh phúc ~"

Nghe được hán rõ ràng lời khen tặng sau, Mộ Dung uyển dùng chân đá. Đá cát nhỏ giọng nói: "Nào có a ~ người ta cũng có phiền lòng chuyện đâu!"

Học nàng Phương Viễn Sơn cũng dùng chân khêu một cái mịn cát,

Lơ đãng hỏi: "Làm sao biết đâu, người vốc người như vậy đẹp, gia thế lại thích, còn có cái gì phiền não?"

Mộ Dung uyển điểm văng ngôi sao hai tròng mắt phết. Hán một cái, tức giận nói: "Vậy thì thế nào, vậy có rất nhiều phiền lòng chuyện."

"Ách. . . Đây chính là câu ca dao: Gia gia có quyền kinh khó đọc?"

"Không cùng người nói. ~"

Xách giày Mộ Dung uyển, hai tay dịch chéo quần ở trên bờ cát chạy, sau một lát xoay đầu lại nói lớn tiếng: "Nhanh lên một chút theo đuôi ta a!"

". . . Bà nội, người đây không phải là công khai cảm dỗ mà! Để cho người biết một chút thuần gia môn mị lực!" Bị cái này ngu nàng kích thích. Một cái hán, cũng không để ý trên chân còn mặc người chữ kéo., hất ra cánh tay đuổi đi. Đứng lên.

"Chớ chạy. . ."

Hai vị biết thời gian còn không dài người tuổi trẻ ở trên bờ cát một đuôi một trục chạy, trước mặt Mộ Dung uyển thật giống như phiến phiến khô vũ con bướm vậy ở trước mặt chạy như bay, trên bờ cát bỏ ra. Liên tiếp chuỗi tiếng cười như chuông bạc ~

Cùng Mộ Dung uyển ở trên bờ cát giống như đại đa số tình nhân vậy chơi đùa. Hơn một giờ, trở lại trên ghế nằm ngồi xuống hai trên mặt người còn treo nụ cười, Phương Viễn Sơn bung lên ly nước trái cây đưa tới nói: "Hỏi người chuyện này bái. "

"Chuyện gì a?" Nhận lấy hán đưa tới nước trái cây, Mộ Dung uyển thuận miệng hỏi một câu.

"Người có bạn trai hay không a?" Nói xong câu này lời sau, Phương Viễn Sơn như đại đa số mới vừa yêu vị thành niên vậy, bung lên nước trái cây tiến tới. Mép để che giấu mình tâm tình thấp thỏm.

"Ta không có bạn trai, nhưng có một vị hôn phu!"

"Ta. . . Chửi thề một tiếng !" Nghe. Nàng nửa câu đầu trong lòng vui mừng hán, lại nghe được nửa câu sau sau, thiếu chút nữa không một hóp đem đầu lười cho cắn tới.

"Một cái như vậy thiên nhiên ngọc manh cô em làm sao sẽ có vị hôn phu. Chứ ?"

Buổi sáng đến bây giờ vốn là rất hải bì tâm tình, theo Mộ Dung uyển một câu nói rơi vào. Đáy cốc, mặt mày ừ dột nháp một hóp mép nước trái cây, không yên lòng nói: "Là mà! Vậy thì thật là quá tốt. ~"

"Có gì tốt, ta đến bây giờ người cũng chưa từng thấy."

Nghe. Nàng lời, Phương Viễn Sơn kỳ quái nói: "Người cũng muốn gả cho người ta., người làm sao biết ngay cả người hình dáng gì cũng chưa từng thấy chứ ?"

Nghe. Hán lời, Mộ Dung uyển chuyển người buông xuống cái ly trong tay nói: "Ông nội ta đòi kia cho chúng ta quyết định oa oa thân, nghe nói ông nội hán quan ngồi rất lớn, sau đó hán liền xuất ngoại du học, trở lại lại đi. Bộ đội, cũng một mực chưa thấy qua người này. . ."

Nghe Mộ Dung uyển trong miệng ngữ, hán cũng đại khái lý ra. Một cái đầu tư. Cái này đại mỹ nữ ông nội cho hán định. Cửa oa oa thân, sau đó gia nhân kia ông nội là làm quan, hơn nữa còn là một đại quan, không làm được nàng cái đó vị hôn phu bây giờ cũng là một quan ba đòi. Năm nay hạ ngày nàng cái đó vị hôn phu phải về tới thăm người thân già, Mộ Dung uyển cái này đại mỹ nữ đang không có quyết định tốt trước khi kết hôn, không thể làm gì khác hơn là trốn bra-xin tới, thật là ni mã quá cầu huyết.! ~

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cùng Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Đồng bạn hợp tác

Một cái như vậy đại mỹ nữ nguyên lai đã là đội lập gia đình phụ., cái này làm cho Phương Viễn Sơn viên kia xôn xao lòng nhất thời nguội xuống, cùng Mộ Dung uyển ở trên bờ cát có một dụng không một dụng trò chuyện, rất nhanh mỗi người trở về. Biệt thự.

"boss, cùng người nói chuyện một chút."

Mới vừa vào phòng, Lạc Khắc liền đi tới, nghe được hắn nói có chuyện tìm mình, Phương Viễn Sơn khoát tay một cái nói: "Ngồi xuống nói ~ "

"Căn cứ đáng tin tin tức, nhà kia người mới lái công ty kêu "Kim dân quốc tế buôn bán điều tra công ty hữu hạn", gọi tắt JJC. Ở một hơn trăm quốc gia thiết có chi nhánh công ty, trung tâm thiết ở ba cầm ngựa an bối lập khu tự trị."

Nghe xong Lạc Khắc lời sau, hắn trầm mặc một chút nói: "Chỉ những thứ này sao? Bọn họ khủng như vậy, tổng nên có chút vốn liếng chứ ?"

"Khác theo đáng tin tin tức: Bọn họ công ty vì nhiều nước quân đội chánh phủ cung cấp bí mật tình báo, lấy đổi lấy chính trị che chở, trong đó có mười một cái quốc gia đối với bọn họ công ty nhắc tới. Quốc tế kiện tụng, bất quá bọn họ đến nay vẫn tiêu dao ngoài vòng pháp luật."

Nghe được Lạc Khắc lời, hắn một thời có chút nhức đầu. Một cái như vậy quốc tế lưu manh công ty, quả thực không phải trước mắt hắn có thể đối phó được, dừng một chút nói: "Đó cũng không có cái gì tốt tin tức sao?"

"Tốt tin tức chính là: Mười một vị đối với bọn họ nhắc tới quốc tế kiện tụng quốc gia, trong đó có Hoa quốc cùng bra-xin."

Mới vừa còn làm đối thủ cường đại âm thầm kinh hãi hắn, nghe. Cái này tin tức sau lập tức yên tâm, hỏi nói: "Đó chính là nói bọn họ trước mắt sẽ không tới tìm phiền toái?"

Lạc Khắc lúc này đi đến bên cạnh trên bàn uống trà nhỏ cầm lên. Một phần văn kiện, đi tới ngồi xuống nói: "Công ty biết ngài cùng JJC phát sinh. Mâu thuẫn, trước tiên chuẩn bị. Bọn họ tài liệu, giá là tổng bộ mới vừa truyền chân tới."

Nhận lấy Lạc Khắc trong tay tài liệu mở ra nhìn, bên trong tài liệu là toàn tiếng Anh viết, thật là nhiều từ đơn hắn cũng không nhận ra, bất quá giá không ảnh hưởng hắn đọc cùng lý giải. Đại khái nhìn một chút, cũng vì trong tài liệu "JJC" công ty mạnh mẽ khiếp sợ.

Cái công ty này không chỉ có ở toàn cầu hơn một trăm hai mươi quốc gia thiết có chi nhánh công ty, có mình đối ngoại hành động bộ chỉ huy. Lại là cùng rất nhiều quốc tế tổ chức lính đánh thuê có dây dưa rề rã, thậm chí ở rất nhiều quốc gia trọng yếu ngành cũng nằm vùng có tổ chức thân tín.

Thấy mình lại cùng như vậy một vị cường đại lưu manh công ty phát sinh. Mâu thuẫn, trong lòng vô cùng không biết làm sao, nếu như thời gian lui trở về cửa hàng tổng hợp trước, hắn nhất định sẽ lập tức trở lại bra-xin, lại cũng không nhớ kia mấy triệu mỹ kim.

Đem phần kia nhìn thấy mà giật mình tài liệu để lên bàn, suy nghĩ một chút mới hỏi nói: "Khác còn có cái gì sao?"

"Trước mắt còn không có tiến hơn một bước tin tức, bất quá chúng ta sẽ chú ý."

"Được rồi, vậy người đi làm việc trước, ta suy tính một chút."

Chờ Lạc Khắc sau khi rời khỏi đây, hắn một người ngồi ở trên ghế sa lon nhớ tới. Đối sách. Mình đem bọn họ ở dịch bãi thu thập tài liệu cho một oa đoan., bọn họ chắc chắn sẽ không như vậy từ bỏ ý đồ, sớm muộn phải tìm được mình trên đầu, vẫn không thể như vậy ngồi chờ chết, phải chủ động đánh ra.

Nghĩ tới đây cũng ngồi không yên., cùng Bảo Mạn gọi. Một tiếng, để cho hắn không cần chuẩn bị mình bữa trưa., mang Nguyên Cao Dương lái xe ra. Biệt thự chạy thẳng tới trung tâm thành phố đi.

Đoạn thời gian gần nhất mình cùng Ngã Đức không có gì liên lạc rồi, vị này đại lão phòng đoán cũng là nghe nói. Sự tích của hắn, cho nên cũng không đặc biệt gọi điện thoại cho hắn, bất quá ngược lại để cho Thác Ni thay mặt chúc mừng. Một chút.

Nghĩ tới đây hắn cũng thật xấu hổ! ~ vừa có chuyện tìm người ta, lúc không có chuyện gì làm hạn không được trốn xa chừng nào tốt chừng đó, cái này thật đúng là là lại muốn ăn thịt, lại không nghĩ chộc cả người tao hành động a! Thật là làm cho người ta không si..

"A lô ~ Ngã Luân chú ngài khỏe, ta là tiểu sơn a, người bây giờ bận rộn không?"

"Được, vậy ta liền trực tiếp đi qua.."

Đế điện thoại xuống hướng trước mặt Nguyên Cao Dương nói: "Ta tự mình đi Rocinha, người tìm một chỗ đem ta đi xuống."

Nghe được mình ông chủ muốn một người đi Rocinha, trước mặt Nguyên Cao Dương vội la lên: "Ông chủ, người đi một mình quá nguy hiểm, hay là ta cùng đi với người đi!"

"Không có sao,

Ngã Đức trước kia cùng ta là đồng bạn hợp tác, toàn bộ Rocinha đều ở đây hân nắm trong tay hạ, ta có thể có chuyện gì? Mang người ngược lại không an toàn."

Nghe. Hân vội, trước mặt Nguyên Cao Dương dựa vào dinding xe lại, xoay người từ trong túi móc ra. Một vị tiểu vòng tròn, đưa tới nói: "Đưa cái này bỏ túi trong, muốn là có chuyện gì người liền ấn vào phía trên nút ấn, phía trên có hệ thống định vị trí, chúng ta sẽ tần mau đi tới."

Nhận lấy cái này máy truyền tin thuận tay bỏ vào. Trong túi, xoay người đẩy cửa xe ra đi xuống. Đến ven đường đón chiếc xe, ngồi vào trong xe nói với tài xế: "Đi Rocinha."

Cái này nam Mỹ châu thậm chí là cả thế giới lớn nhất khu dân nghèo vẫn là như cũ, không chút nào biến hóa, thật giống như cả thế giới đã quên mất. Bọn họ vậy. Giao lộ hai vị cảnh sát đã thay đổi người., thấy lái tới xe taxi cũng chỉ liếc qua một cái, sau đó lại tiếp tục cùng bên cạnh đồng nghiệp nói gì.

"Ngay ở phía trước màu xanh nhà nơi đó dừng lại đi!"

Từ hải tân đại lộ đến Rocinha dài như vậy đường xá, bình thường giới đều phải 200 mỹ kim trở lên, giá người da đen tài xế nhưng chỉ lấy 100 Lôi, trên mặt cười nói: "Ta khi còn bé ở nơi này lớn lên, sau đó mới đến chân núi trong thành công việc, bắt quá nó vĩnh viễn là ta trong lòng nhà."

Giữ vững đem kia một trăm Lôi đưa tới, trở về. Vị nữ cười thân thiện, gạt đầu một cái nói: "Nơi này không giống bên ngoài người tưởng tượng như vậy, một mực có mình giữ vững, không phải mà!"

Ngã Đức có thể gần đây cuộc sống không phải quá tốt qua, trên mặt thần sắc tỏ ra vô cùng mệt mỏi, thấy hân đi vào., đứng lên tới ôm. Hân một chút, vỗ bả vai hân nói: "Ngồi ~ "

Kêu sau lưng người giúp việc giúp hân cưa. Ly cà phê, quay đầu hỏi: "Phương, không biết người ngày nay tìm ta chuyện gì?"

Nhận lấy cà phê nói tiếng "Cảm ơn" sau, xoay người hướng Ngã Đức nói: "Ngã Luân chú, đoạn thời gian gần nhất chuyện hơi nhiều, cho nên cũng không có đích thân tới viếng thăm, thật sự là xin lỗi."

Hân huyền. Mấy câu mới mở miệng nói: "Ngã Luân chú, gần đây ta gặp phải điểm chuyện phiền phức, muốn xin ngài giúp điểm vội vàng."

Ngã Đức đem hai bên tiểu đệ chi khai sau mới trả lời: "Nói đi, tìm ta có chuyện gì?"

"Không biết ngài nghe nói qua JJC cái này quốc tế người mới lái tổ chức chưa?"

"Biết, làm sao., người chọc tới bọn họ.?"

Thấy Ngã Đức vốn là hơi có vẻ mệt mỏi mặt nghe được JJC danh tự này sau, rõ ràng trở nên ngưng trọng, trong lòng cũng đi theo trầm xuống, suy nghĩ một chút mới cắn răng nói: "Là theo bọn họ có chút mâu thuẫn, bắt quá bây giờ còn không có ngay mặt đồng thời xuất hiện."

"Người muốn ta làm sao giúp người?"

Nói xong câu này lời sau, Ngã Đức trong lòng cũng bắt đầu nhanh chóng vòng vo. Cái này Hoa quốc tiểu tử hân bây giờ cũng là càng ngày càng không nhìn thấu. ~ phải nói trên cái thế giới này ai nhất thanh lai lịch của hân, không phải là mình mặc chúc.. Có thể cũng chính là bởi vì như vậy, hân mới cảm thấy kinh hãi!

Từ nguyên lai nghèo du học sinh đến bây giờ tài sản mấy trăm triệu đô la, lúc này mới thời gian bao lâu? Ở trên ti vi thấy cái này tiểu tử cùng Dạm Thủy Hà cóc hùn vốn mở mạng nam phi Lý Tư lĩnh, hân cảm cũng thiếu chút nữa kinh diệu., đây là cái đó cùng mình yêu cầu thiếu chịu hàng hóa đồng Phương tiểu tử?

Chờ nhiều lần xác nhận sau hân không dạm định., cái này đồng phương tới tiểu tử nhất định là có một cái "Hoàng kim tuyến", chẳng qua là mình tại sao dò xét đều không có thể tìm ra. Nếu như vậy, vậy cũng chỉ có còn có xâm nhập hợp tác..

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Tiểu sâu dân một nước

"Ta muốn Ngã Luân chú giúp ta một chuyện, chỉ cần JJC người tiến vào bra-xin, ta trước tiên phải biết. Ngoài ra bra-xin cùng JJC có quan hệ hợp tác công ty ta cũng muốn biết có những!"

Nghe được hần lời, Ngã Đức nhất thời trầm mặc lại, cái yêu cầu này nói thật đã vượt qua. Phạm vi năng lực của hần, bắt quá trên cái thế giới này có đôi lời kêu: Tiền có thể thông thần! Suy nghĩ một chút trả lời: "Phuong, người cái yêu cầu này thật sự là. . ."

"Ngài có có yêu cầu gì cứ nói, chỉ cần ta có thể làm được quyết không từ chối."

Trên ghế sa lon Ngã Đức dời mông một chút, đưa tay bụng ly lên nhấp một hộp trà, sau khi để xuống mới nói: "Được rồi! Phuong, ta liền nói thật. ~ thật ra thì người chuyện này không coi vào đâu việc khó, chỉ cần tiền thích hợp, ở bra-xin không có chuyện gì là không làm được."

Nghe được Ngã Đức không có một tiếng cự tuyệt, hần cũng yên lòng. Mặc dù bra-xin tham ô thói rửa thành phong, nhưng vấn đề là người dám đưa, chưa chắc có người dám muốn a!

Phuong Viễn Sơn tới bra-xin trước sau không tới một năm, người quen biết còn không nhiều, lúc này tới chủ yếu chính là mượn hần mạng giao thiệp tài nguyên.

"Cần bao nhiêu tiền ngài cứ việc nói!"

"Không không không! ~ ta không cần người tiền." Ngã Đức khoát tay một cái trở lại, đi theo nói: "Chỉ cần người giúp ta một chuyện, sau này chỉ cần người người ở bra-xin, JJC tay liền tuyệt sẽ không đưa tới."

"Ngài nói! ~ "

"Để cho người đồng bạn hợp tác giúp ta đưa nhóm hàng vật đến Nhật Bản."

Nghe. Ngã Đức lời, hần giật mình, đi theo mặt không cảm giác nói: "Ta muốn hần không có vấn đề ~ "

"Ha ha. . ."

"Tốt ~ "

Nghe được hần nói không thành vấn đề sau, Ngã Đức nhất thời ha ha cười lớn, đi theo đứng lên vỗ vai hần một cái bâng nói: "Người yên tâm, chờ người từ Nhật Bản trở lại ta khẳng định cho người giao phó. Ngoài ra giá nhóm hàng tiền huê hồng theo coi là, năm triệu mỹ kim."

Ngồi trên ghế sa lon hần nghe. Ngã Luân lời sau, trong lòng càng thêm khẳng định. Một chuyện. Kéo ra vị tươi cười nói: "Cám ơn Ngã Luân chú.."

Đi theo nghiêm túc nói: "Ngài hàng hóa là cái gì ta cùng ta đồng bạn cũng không muốn biết, ngài sau khi chuẩn bị xong dựa theo chúng ta yêu cầu tới là được, ta đường giây sẽ bảo đảm đem hàng của người vật an toàn đưa tới Nhật Bản, không thành vấn đề chứ ?"

Bây giờ hần ở Ngã Đức trước mặt cũng hào phóng thừa nhận. Tự có một cái "Hoàng kim chuyển vận tuyến", mà Ngã Luân cũng vô cùng thông minh không hỏi cụ thể đường đi, đây chính là bọn họ hai người đến bây giờ sống yên ổn với nhau vô sự nguyên nhân.

"ok!"

Hai người lẫn nhau kích. Hạ chương, hần cũng thuận thế nói: "Vậy cứ như vậy đi! Ta trước hết đi. ~ "

"Tốt ~" nói xong Ngã Đức kêu vị tiểu đệ mở mô tô đem hần đưa xuống. Sơn.

Đến. Dưới núi cho Nguyên Cao Dương đi. Điện thoại, bên kia nhận được hần điện thoại sau nói câu "Tốt" liền nhanh chóng cúp điện thoại ~ để điện thoại xuống hần đứng ở bên lề đường yên lặng suy tính vấn đề.

"Hải ~ tiểu nhị, đừng động! Đem tiền trên người túi lấy ra."

Cầm điện thoại di động lẳng lẳng ngẩn người hần, đột nhiên cảm thấy eo mắt thương bị một vật cứng cho chia vào., phục hồi tinh thần lại trong miệng chận lại nói: "ok, ok, người có thể chậm một chút, vật kia không có mắt người có thể cầm tốt., ta cái này thì cho người cầm tiền."

"Hắc ~ động tác chậm một chút, vạn không cẩn thận tẩu hỏa. Ngươi có thể chết chắc.!"

Trong tai nghe được người sau lưng uy hiếp chỉ ngữ, Phương Viễn Sơn trong lòng nhất thời buồn rầu vô cùng, đây thật là hổ xuống đồng bằng bị chó khi a! Gần đây hắn cảm giác vận xui liên tục, ở bra-xin thời gian lâu như vậy, hắn còn không có gặp qua đặc biệt nhắm vào hắn cướp bóc sự kiện đâu! Chính mắt thấy được cũng không ít.

Nếu là ở bình thời cũng chỉ coi là., ví tiền của hắn trong cũng không bao nhiêu tiền, nói không chừng thuận tay cũng bị hắn.. Nhưng là giá mấy ngày tâm tình không tốt, tên tiểu tử hư hỏng này còn tới phá hư hắn tâm tình, cái này thì để cho hắn không thể nhịn được nữa.!

Móc bóp ra tay hướng sau lưng đưa tới, bắt được giữa không trung thời điểm tay buông lỏng một chút rớt xuống. Sau lưng cướp bóc người nhất thời nặng to đến: "f. u. c. k, ngươi muốn chết phải không? Ân,

Có phải hay không?" Đi theo cảm thương hung hãn đâm hắn eo mắt.

"Hắc ~sorry, sorry, ta chẳng qua là rất sợ, cho nên vô tình rớt xuống, ta cái này thì cho ngươi nhặt lên." Vừa nói thì phải khom người đi lấy.

"Ba ~ "

Mới vừa cúi người xuống, tay chợt từ nãy về sau vấy một cái đem cái tên kia cầm trong tay vật cứng cho đánh phi., đi theo xoay người hung hãn một cước đá vào. Hắn hạ bộ.

"Ngao ~ " một tiếng, điểm chính vị trí bị tập kích đàn ông, người lập tức nuy dừng lại tới. Phương Viễn Sơn định thần nhìn lại bị đánh bay ra ngoài vật cứng chẳng qua là một cây thiết điều, nhất thời dở khóc dở cười ~

"Chết, đi ra cướp bóc ngươi cũng không chuyên nghiệp điểm, cầm một thiết điều ngươi liền ra tới dọa người.." Vừa nói hung hăng phải đá. Trên đất thanh niên mấy đá.

"Cót két ~ "

Lúc này Nguyên Cao Dương xe cũng đến., thấy tình hình nơi này sau, ngay cả xe đều không tắt máy liền vọt tới, vừa chạy vừa móc ra. Thương tới.

Thấy Nguyên Cao Dương đem thương đều lấy ra, khoát khoát tay nói: "Đi thôi! Không có sao, một vị tiểu sâu dân một nước cùng ta làm trò đùa đâu!"

"Cần ta. . ."

"Không cần, chúng ta đi." Nói xong đi tới đường xe chạy đối diện ngồi lên. Hân mã, Nguyên Cao Dương thấy. Cũng nhanh chóng chạy tới, khởi bước sau quay đầu hỏi nói: "Ông chủ, chúng ta trở về Khoa Mật Tập Ba Nạp sao?"

"Ngươi biết nơi nào có lớn hàng quỹ xe cho mướn bán sao?"

Thấy Nguyên Cao Dương sau khi gật đầu, nói: "Đi."

Ngã Đức bên kia phỏng đoán rất nhanh sẽ cho hắn thông báo., hắn cũng không muốn chờ., vẫn là đem những thứ kia cơ phận nhanh lên một chút cho giao phó rồi, đến nỗi vấn đề thời gian sẽ để lại cho bị đắc trong gia tộc người lo lắng đi! Dù là bọn họ hoài nghi mình là dùng chiến đấu cơ buồn lậu, hắn cũng không thể nói gì được.

Vốn là hắn chỉ muốn cho mướn mấy chiếc lớn hàng quỹ xe coi như., bất quá cân nhắc đến bọn họ vạn nhất lại nghĩ tới tra được tại chỗ, tóm lại là một cái phiền phức chuyện, hay là nhiều ngã mấy lần đi.

Đi theo Nguyên Cao Dương đến. Trong hẻm ngoại ô một vị lớn chờ hàng đứng, cùng bên trong ông chủ nói tốt giá cả sau, ngay cả người mang xe cho mướn. Ba chiếc, đem Nguyên Cao Dương đuổi trở về biệt thự sau, hắn mang mấy chiếc xe lớn chạy tới."Lai thước".

Trong hẻm đường ven biển chiều dài cao đến 600 nhiều cây số, hơn nữa bra-xin bờ biển đội cảnh vệ vô năng, đưa đến bra-xin buồn lậu ngang ngược, các loại phạm tội hoạt động ngày càng nghiêm trọng. Mặc dù mấy năm này bra-xin cảnh sát lực mạnh táo hắc. Mấy lần, nhưng là hiệu quả quá nhỏ, ngọn gió sau này, nguyên lai như thế nào bây giờ vẫn là như thế nào.

"Lai thước" ở Khoa Mật Tập Ba Nạp cùng trong hẻm thị khu trung gian, thuộc về một vị tam giác. Vùng, cái này nguyên lai tiểu ngư thôn bị những năm gần đây du lịch nhiệt triều kéo theo, bây giờ cũng là càng ngày càng sầm uất, ngồi ở vị trí kế bên tài xế Phương Viễn Sơn thỉnh thoảng có thể gặp được du lịch đám người ở hướng dẫn du lịch dưới sự hướng dẫn đi thăm.

Mấy chiếc rương hàng treo xe nhanh chóng lái qua thị trấn đi tới. Bên bờ bến tàu, chờ xe tìm chỗ phương đậu xong sau này, từ mấy người tài xế trong tay nhận lấy. Chia khóa xe, một người cho. 100 mỹ kim đuổi bọn họ trở về. Chờ hàng đứng.

Lúc tới hắn đã cùng ông chủ thương lượng xong., hắn hàng muốn tới hôm nay mới đến, cộng thêm đỡ bóc công phu có thể mình sau thiên tài có thể sử dụng đến những tài xế này.

Năm triệu mỹ kim hàng hóa để cho hắn không thể không thận trọng, hắn bây giờ hành động nếu như bị bra-xin cảnh sát bắt., không từ cũng phải lột da. Trừ. Xảy ra chuyện tỷ số cao nhất đường biển, giao hàng lúc cũng là nguy hiểm cao nhất thời điểm, hắn không thể không gọi lên mười hai phân tinh thần

lực.

Đi bộ từ bến tàu nhỏ lại đi tới. Chợ thượng, tìm một "Ma" đem hán đưa đến. Lăn trước nhà kia làm sạn bản hăng nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Đổi chác

Mời trong hăng người dựa theo hàng quỹ xe tỷ lệ làm. 6 cái rương gỗ lớn, tiếp lại mời bọn họ hỗ trợ đem mấy cái rương cho chở đến. 4 khu phố kho hàng.

Giá cái kho hàng nhỏ là Bảo Mạn mướn, cách chính hán mướn kho hàng khoảng cách thẳng tắp không vượt qua ba trăm thước, lúc tới hán đã cùng Bảo Mạn phải qua. Chìa khóa. Mở ra cửa kho hàng, bên trong bị dọn dẹp sạch sẽ, trên nóc nhà thiên song chiếu trong kho hàng tầm mắt lương hảo.

An bài mấy vị công nhân đem rương gỗ toàn bộ tháo xuống, một người cho. Trăm mười khối tiền tip đem bọn họ đuổi đi, nhìn mấy cái này cực lớn rương gỗ, Phung Viễn Sơn không khỏi toét miệng bật cười ~

Hán căn bản liền không Đà Toàn ở bãi biển trang xa, chẳng qua là cố bày nghi trện, phòng ngừa có người ở bãi biển há miệng chờ sung rụng. Một cái nữa: Cái đó bị đắc làm người tâm tính hán đến bây giờ còn chưa phải là quá. Giải, vạn nhất hán giựt nợ làm thế nào? Cho nên hán không Đà Toàn duy nhất đem hàng hóa đều giao cho hán, phải chờ hán đem hàng khoản toàn bộ kết thanh sau này mới chánh thức giao phó.

Nói tới cái này tới còn cảm ơn bị đắc lần trước nhắc nhở đâu! Cho tới nay đều là hàng đến trả tiền hán, bị hán lần trước nói một câu nói mới nhớ muốn thu vị tiền đặt cọc cái gì ~

Đem kho hàng cửa từ bên trong đóng lại, đi đến bên cạnh góc tường đem bể lộ ti vi hệ thống khổng chế khí cho rút ra. Xuống, ở trong kho hàng nhìn khắp nơi. Nhìn, phát hiện không có gì khác thường sau, hán mới yên lòng.

Hán trong không gian bây giờ đầy ắp, ngay cả cảm chân địa phương cũng thân không đi vào. Tồn sức vén lên trên rương gỗ mặt hai cái cửa, tay đuổi một cái, trong rương vô căn cứ toát ra đại chông dựng cụ tới, đều là xe hơi nội bộ trang sức, cùng với số không cơ phận.

Theo thứ tự đem 6 cái rương lớn toàn bộ trang bị đầy đủ, trong không gian nhất thời trở nên trống rỗng, chỉ có trong góc để một đồng lớn trước kia giữ lại số không toái đồ.

Đem ba vị giả vờ máy, truyền động hệ thống, hệ thống điện tử rương lớn toàn bộ thu hồi. Không gian, còn có mấy cái cái rương cũng ở lại. Trong kho hàng.

Nhìn trên đất mấy cái rương suy nghĩ một hồi vẫn là không yên lòng, bra-xin nơi này quá loạn., trộm cắp phạm nhiều cùng hoàng trùng vậy, chớ đến lúc đó cho hán đem cái rương toàn bộ lấy, đến lúc đó cũng chưa có thuốc hối hận ăn.

Đem trong không gian một ít đồ ngổn ngang toàn bộ đổ ra, có cái đó hoàng kim thành bản đồ, còn có "Chiến Ngạc" bọn họ gia phả, ở rừng mưa nhiệt đới đi vọi vàng cũng không kịp trả lại cho hán.

Nhìn nữa dưới đất còn có chút thiết bị chiếu sáng, hai thùng dầu cặn, mấy vị trái táo, một máy máy vi tính xách tay, ba vị thịt bò hộp, một cái kiểu cũ trang bị đầy đủ đạn dược MP40 xung phong thương, một đồng lớn phòng ngầm dưới đất tìm được đá. . . .

Thấy những thứ này hán đầu cũng lớn., không nghĩ tới thời gian không lâu, trong không gian lại bỏ vào. Như vậy nhiều đồ. Thấy thượng một thấu mình trong túi chứa một cái thành. Người lớn chừng quả đám màu xanh đậm đỏ, khom người nhặt lên nhìn một chút, nguyên lai là từ trần rừng trên người lấy xuống mặt rắn, đặt ở trong không gian thời gian lâu như vậy cũng quên.

Tính toán một chút cách, đem ngoài ra ba cái rương lớn cùng với trên đất đá toàn thu vào. Lần này trong không gian thật là nhét tràn đầy., ngay cả một tay khe hở cũng để không đi vào..

Đem máy vi tính xách tay, bản đồ cùng cái đó giả vờ hồng ngọc cái hộp cầm ở trên tay, thứ khác để cho ở. Trong kho hàng, đem cửa kho hàng đóng một cái ra cửa gọi xe trở về. Biệt thự.

Sáng sớm ngày thứ hai gọi điện thoại cho chở hàng đứng ông chủ, để cho hán kêu vị bác tài đến tạc ngày chỗ xuống xe chờ hán. Để cho Nguyên Cao Dương đem hán đưa đến."Lai thước" trấn, người tài xế kia đã thật sớm chờ ở. Xe hàng cạnh. Đi theo đem Nguyên Cao Dương chạy về biệt thự, hán

mình làm treo xe trở lại. 4 khu phố.

Đến. 4 khu phố vẫn là như cũ, cho. Một trăm mỹ kim để cho người tài xế này đi về trước., hần mình mở rương thức treo xe ngã trở về. Trong kho hàng. Đến cửa sau khi đóng chắc cửa, đem hai vị giả vờ xe thể thao nội bộ trang sức cơ phận cái rương bỏ vào. Treo trong xe.

Mới vừa chuẩn bị xong, trong túi điện thoại vang lên, lấy điện thoại di động ra nhìn một cái, là Ngã Đức điện thoại, tiếp nói: "Ngã Luân chú ngài khỏe, như thế nào, có phải hay không đã chuẩn bị xong?"

"Được, buổi chiều ta cho người điện thoại, người để cho người thủ hạ nghe ta chỉ thị làm việc liền tốt.

"

Cúp điện thoại cho bị đắc đi. Điện thoại, đem nơi này địa chỉ nói cho đối phương biết, để điện thoại xuống ở trong kho hàng chờ bị đắc đến.

Đầu kia bị đắc sau khi để điện thoại xuống, tỏ ra tương đối hưng phấn! ~ giờ tay trái trên không trung hung hãn quơ múa. Một chút.

Từ tối ngày hôm qua nhận được báo cáo của thủ hạ nói: Kia mấy vị thùng chứa hàng hóa toàn bộ biến mất không thấy., hần trong lòng thật đúng là đang rĩ máu.. Đoạn thời gian trước nhà mình tàu chở hàng xảy ra chuyện, để cho trong gia tộc tổn thất. Một số tiền lớn, bây giờ lại tới vừa ra, hần cũng không biết làm sao cùng trong gia tộc người giao phó. ~ bất quá hần mơ hồ cảm thấy chuyện này nhất định cùng cái đó Phương Viễn Sơn có liên quan.

Gia tộc ở địch bãi người phụ trách biết xảy ra chuyện sau này, lập tức phát động quan hệ, điều ra bến tàu tất cả giám thị hệ thống, nhưng mà không phát hiện gì hết. Khi ngày ở địch bãi bến tàu cặp bờ thuyền bè toàn bộ thông qua quan hệ lục soát. Một lần, thậm chí ngay cả khi ngày ra vào cảng khẩu xe hàng cũng thông qua máy thu hình tìm được. Chủ xe, có thể vẫn là không có bất kỳ dấu mối nào.

Hai vị thùng chứa hàng hóa cũng không phải là cái gì món nhỏ, to lớn thể tích quyết định. Làm chuyện này người cũng không thể dựa vào cái gì dụng cụ công nghệ cao để che giấu hành tung, đang không có bất kỳ báo trước dưới tình huống, hai vị thùng chứa hàng hóa lại không dục mà phi..

Cái đó người phụ trách ở cẩn thận dò xét. Hai ngày sau, dưới sự bắt đắc dĩ chỉ có thể đưa cái này khiếp sợ tin tức truyền đạt cho. Thả mìn, thả mìn nghe nói sau này, lúc này tức miệng mắng to không chỉ, lại là cảm thấy trước mắt kim tinh toát ra, một hồi lâu tỉnh táo lại mới cúp điện thoại.

Muốn. Cả đêm hần, chuẩn bị địch bãi bên kia nữa không có tin tức lời, hần liền gọi điện thoại cho Phương Viễn Sơn., nhưng là không nghĩ tới hần điện thoại còn không có đánh tới, bên kia điện thoại ngược lại trước đánh tới.

Ở hưng phấn sau này hần trong lòng sau đó dâng lên. Rung động, cái này đông phương tới tiêu tử chẳng lẽ có ma lực sao, từ địch bãi đến bra-xin lại chỉ dùng. Chính là 72 giờ, điều này thật sự là quá kinh khủng..

Chờ trong lòng rung động quá khứ, hần lập tức móc điện thoại ra đưa cái này tin tức nói cho. Địch bãi người phụ trách, để cho hần không cần nữa phí tâm đi tìm, hàng hóa đã đến gần.

Thả mìn không có lái xe của mình, mà là đơn độc kêu. Vị lái xe đi. 4 khu phố. Đến. Địa phương sau, thấy hần xa xa chờ ở. Một vị thương cửa tiệm, đã trả tiền sau khi xuống xe cùng hần ôm một cái, hai người không có quá nhiều hàn huyên, mang bị đắc đi về phía. Minh cho mượn kho hàng.

Đến. Trong kho hàng thấy một vị rương thức treo đậu xe ở. Trong kho hàng, bị đắc trong mắt tuôn ra một đoàn sạch bóng, đi theo đầy mặt hưng phấn tình, hai tay ngay cả tha nói: "Cái này. . . Thật sự là rất cảm tạ Phương tiên sinh.."

"A a, người trước xem một chút hàng hóa đi!"

Mở ra hàng quỹ xe sau rương cửa, chờ thả mìn leo lên xe mở cặp táp ra sau, đầu tiên là vui mừng đi theo lắng nói: "Làm sao chỉ những thứ này a?"

"Cái này hà ~ "

Thấy đầy mặt hần làm khó thần sắc, bị đắc nhất thời biết. Cái gì, cười nói: "Phương tiên sinh người yên tâm, liên quan tới tiền chuyện chờ một phần cũng không phải ít."

"Nhiệm vụ Lôi tiên sinh, nói thật: Thật ra thì lúc này giúp người vận chuyển nhóm hàng hóa này chúng ta là mạo. Rất đại phong hiểm ~ mặc dù ta biết Nhiệm vụ Lôi tiên sinh ngài làm người, bất quá ta đồng bạn hợp tác ngài cũng chưa từng thấy qua, cho nên liền chưa nói tới có tín nhiệm hay không vấn đề.. Hần yêu cầu là cần phải trả. Toàn bộ chi phí sau người mới có thể bắt được còn dư lại hàng hóa, đến nỗi giá một xe hàng hóa là để cho người biết thành ý của hần."

"Được rồi! Ta biết. ~ hàng khoản ta sẽ mau sớm gọi cho người, cũng mời người đồng bạn đem chúng ta hàng hóa chăm sóc kỹ!"

"Không thành vấn đề!"

Bạn đang đọc truyện *Quốc Tế Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.